BEN DE İDEALİM

İGAP 2

SİNEM İŞLER

Parola yayınları

BEN DE İDEALİM

İGAP 2

Sinem İşler

Parola yayınları

1. BÖLÜM

İşe yeni başlayan elemanı karşılamak için havaalanında bekleyen genç adam, onun yerine sevdiği kadını karşısında görünce gözlerine inanamadı. En yakın dostunun evlilik sürecinde tanıştığı ve âşık olduğu Selen'e hiç beklemediği bir anda kavuşmanın şokunu yaşadı.

Tatsız ayrılmalarına rağmen birbirlerini sevdiklerine dair duyduğu güvenle, aralarındaki sorunu halledeceklerine inanırken ne kadar da yanıldığını düşündü. Beraber yaşama teklifine ters tepki vermesinin ardından, Selen'in problemi çözmek yerine aralarına aşılmaz duvarlar örmesini bir türlü kabullenemedi. Bütün çabalarına rağmen unutamadığı genç kızın, Gabriel ve Asena'ya karşı yakınlık gösterirken yüzüne bile bakmadığını fark ederek tepkilerini izlemeye başladı. Gülümsediği halde soğuk ve mesafeli tutumu karşısında, aralarında değişen hiçbir şey olmadığını anlayarak morali bozuldu. Aylardır aklından atamadığı ve kendisine ulaşmak için her türlü yola başvurduğu kızın, bütün girişimlerini sonuçsuz bırakmasının yanında hâlâ devam eden tepkili tavrına sinir oldu. Yokluğunda bu kadar acı çekerken, hiçbir gerekçeyi kalbul etmeden duyarsız davranmasını içine sindiremedi. Sabırlı yaklaşması gerektiğini düşünerek genç kıza uzandığı sırada, sarılma girişimini usta bir manevrayla bertaraf etmesi üzerine iyice gerildi.

Asena ile önlerine geçen ve neşeyle muhabbet ederek ilerleyen ikiliyi izlerken, bavullarından birisini alıp Gabriel'le beraber arkalarından takip etmeye koyuldu. Kendisine karşı kayıtsız bir tutum sergilemesiyle hâlâ sinirini bozmasına rağmen, Selen'i gördüğüne çok sevindi. Sosyal

hayatını ve işini etkileyen sorunun, uzun süredir kâbusu olduğunu kabul ederek nasıl davranması gerektiğine karar veremedi.

Israrı yüzünden yaşadığı sıkıntıyı sadece Gabriel'in babasıyla paylaştığı için Selen'i ikna edip iş bahanesi ile Amerika'ya çektiğini düşündü. Bir yandan gözlerini ayıramadan genç kızı izlerken, yanındaki dostuna "Gabriel, Selen'in geleceği hakkında bilgin var mıydı?" diye kısık sesle sordu.

"Hayır, James. İnan en az senin kadar ben de şaşkınım. Babamın, havaalanına Asena'yı da götürmemizi söylediğinde, Selen'in geleceği aklımın ucundan geçmedi. Sen de yanımdaydın, toplantının ortasında sıradan bir şeymiş gibi konuyu ortaya attı."

"Evet, haklısın! Aslında Asena'nın bizimle gelmesi için ısrar ettiğinde anlamalıydık."

"Yaşlı kurt, her şeyi planlamış! Şunun haline bakar mısın, Selen'i görünce deliye döndü! İzmir'e gideceği günü iple çekiyordu. Haftalardır planlarını dinliyorum, en çok da Selen ile yapacaklarını."

Karısının mutluluğunu paylaşan genç adam, güzelliği ve enerjisiyle çevresine ışık saçan kadınını gururla inceledi. Tepesinde atkuyruğu yaptığı saçlarından üzerindeki yazlık elbiseye kadar... her zamanki gibi muhteşem göründüğünü düşündü. Gözünden bile sakındığı genç kadının. Selen'in kolunda giderken kendisini unuttuğunu hissedip istemsizce buruldu. Duygunun saçmalığı karşısında irkilerek "Yok artık, iyice kafayı yedin!" diye fısıldadığı sırada müdahale eden James'e döndü.

"Efendim!"

"Eee... Yok bir şey adamım, sesli düşünüyordum! Seni geçerken evine bırakmamı ister misin?"

"Şaka mı yapıyorsun?"

"Nasıl baktığına göre değişir, ne düşündüğünü bilemem."

"Sizinle geliyorum!"

"Olur, nasıl istersen!"

Yanından gelen homurtulardan durumun ciddi olduğunu anlayan genç adam, sinirli görünen dostunun üzerine gitmek istemediği için sessizce ilerlemeyi sürdürdü. Seri bir şekilde Türkçe konuşan ikilinin arada kulağına çalınan birkaç kelime dışında neden bahsettiklerini anla-

yamadı. Arabanın yanına varmalarıyla hanımlar arka koltuğa geçerken, James'in yardımıyla bavulları bagaja yerleştirmeye girişti.

***

Koltuğa yerleşmesiyle Selen'e "Hain!" diye takılan genç kadın, varlığına hâlâ inanamadığı dostunun koluna elini koyarak şikâyetlerine devam etti. "Çok mikropsun. Ay, insan geleceğini bir çıtlatmaz mı? Allah'ım, bugün benim şanslı günüm olmalı, mutluluktan içim içime sığmıyor. Her şeyi anlatacaksın Selen, babam seni nasıl ikna etti bilmek istiyorum. Aaaaa hakikatten, sen neden bizde kalmıyormuşsun bakayım?"

"Saçmalama be, yeni evli çiftin evinde ne işim var... Brandon amca, evinin arkasında misafirhane olduğunu söyledi."

"Evet, içine girmedim ama gördüm! Ağaçların arasında tek katlı, çok sevimli bir ev."

"2 oda ve açık mutfağı olan bir salondan ibaretmiş, bana fazlasıyla yeter. Ister bizimle, istersen misafirhanede kalırsın dedi. Evin durumunu bir goreyim, ona göre bakacağım artık. Muhtemelen ayrı evi tercih edecegim, kimseyi rahatsız etmenin âlemi yok."

"Sen ve rahatsız etmek, saçmalama! Ayyy canım benim, hâlâ burada olduğuna inanamıyorum. Selen kız, hayallerim gerçek oluyor biliyor musun? İzmir'e geldiğimiz zaman bir işe girmeden önce seni bizimle getirmek için kandırmayı planlıyordum! En azından bir sure yanımda kalmanı çok arzu etmiştim."

"Canım, çok tatlısın! Yolculuk ne zaman, Asena?"

"Bugünü saymazsak 8 gün sonra... Aklım fikrim İzmir'de olduğu için dakikasına kadar hesaplıyorum. Gabriel'e ben onden gideyim dedim, manyak herif çıldırdı."

"Aa-aaa, neden?"

"Efendim o yalnız, bir başına ne yaparmış, kim onu beslermiş? Sanki çocuk, düne kadar bakıcısı vardı. Garibim, buralarda kimse onunla ilgilenmezmiş, bensiz perişan olurmuş falan filan... Ne dediysem ikna edemedim, ay koca adam resmen duygu sömürüsü yaptı. Birbiri

ardına uydurduğu bahaneler de cabası… *'İşlerimi halledeyim, beraber gideriz.'* diye beni oyalayıp durdu."

"Vaaayyy, aşk ha…"

"Eee, bana düşkün diyelim. Aslında tek başına onu suçlamam haksızlık olur, ben de Gabriel'i arkamda bırakamadım."

"Ne güzel. Allah mutluluğunuzu daim etsin, çok sevindim canım."

"Âmin… Sağ ol Selenim. Senin de sevdiğin erkekle evlenip, en az benim kadar mutlu olmanı dilerim."

"İnşallah, hayırlısı be Asena..."

"Selen, şey diyecektim…"

"Ne?" Genç kadının gözlerini kaçırmasıyla konunun nihayet James'e geldiğini anlayınca, acı bir gülümseme dudaklarına oturdu. Artık beraber olduklarına göre, aralarındaki sorunu öğrenene kadar peşini bırakmayacağını bildiği için "Söyle Asena, içinde kalmasın. Nasıl olsa beceremezsin." diyerek anlatmak zorunda kalacağını kabullendi.

"Aman be, zaten gıcık ettin beni! Aylardır yapmadığını bırakmadın. Ne zaman, düğün günü James ile aranızda ne olduğunu sorsam, burnumdan getirdin."

"Üzgünüm, mecburdum."

"Aa-aaa! O da ne demek?"

"Sonra anlatırım."

"Selen, beni korkutuyorsun! James ile aranızdaki husumet her neyse hâlâ devam ediyor mu?"

"Değişen bir şey yok."

"Onun açısından her şey yolunda gibi görünüyor! Sana sarılmaya kalktığı zaman tepkini fark ettim, adama buz gibi davrandın. Bilmeyen de ilk defa tanıştınız zanneder. İfadeni alacağım ama dur bakalım önce bir yerleşmeni bekliyorum."

"Öyle olması gerekiyordu."

"Selen, bak kızım..."

"Asena, lütfen yalnız kaldığımız zaman konuşalım, olur mu?" dediği sırada bagajın kapanma sesiyle konuya son noktayı koydu. "Geliyorlar."

"Evet, hay Allah! Peki, öyle olsun şimdilik elimden kurtuldun.

Ama unutma, bu geçici bir durum ve ortada ne döndüğünü bilmek istiyorum." diyerek arabaya binen beylere sırıttı. Selen'in boş bulunup, nasılsa anlamıyorlar diye istediği gibi konuşmasını engellemek için ağdalı bir dile geçip devam etti.

"Azametli paşam, sebat etti gavurunun diline. Azimkârım, çözdü çat pat lügati, bayağı ileriye... Telaffuzu kıtsa da manayı çözmede çoooook süratlice..."

"Beni bak len arkidiş, hemi de sen kazandırıveeedin bakeeem. İyi halt ediveeedin. Himdi ne etçeeez?"

"Neee?"

"Arkidiş, akideeeşş, anla işte. Menem bilemeeeyom, seninki gibi konuşameeeyom... Ordaaan, burdaan uyduru vereeeyom."

"Yuuuuhh! Ne şivesi kız bu?"

"Heeeç bilemeeeyom valla, diziden öğreniveeedim."

Kahkahayı patlatan genç kadın, arkadaşıyla beraber güldüğü sırada "Allah, cezanı vermesin manyak!" derken gözü dikiz aynasına takıldı. Biraz şüphe ve yoğun bir merakla kendisine bakan kocasının, ifrit olduğunu anlayıp opücük göndermeyi ihmal etmedi. Gözlerinin kısıldığını görünce dikkatini yola verene kadar masum bir ifade takınıp, hemen ardından sırıtarak Selen'e döndü.

"Hünkârım fitil oldu, şimdilik keselim. Eee Selen, anlat bakalım her şey yolun da mı? Okul bittiğinden beri neler yaptın?"

"Vallaha hiçbir şey desem yeridir. Final dönemi, Brandon amca arayıp iş teklifini ortaya atınca büyük bir şok yaşadım." dediği sırada imalı bir tonda arka arkaya öksüren Gabriel'i duyunca susmak zorunda kaldı.

"Hanımlar, İngilizce konuşsanız da ne anlattığınızı biz de dinlesek diyorum. Arada parazit yapıyor sanırım, değil mi Asena? Sebebi her neyse, bazen cümleleriniz hiçbir şey ifade etmiyor."

"Özür dilerim aşkım, haklısın. Havadan sudan konuşuyorduk, farkında olmadan ana dilimize dönmüşüz."

"Fark ettim canım, kesin öyledir! Bu arada Selenciğim, seni çok iyi gördüm."

"Teşekkür ederim Gabriel, çok naziksin."

Konuşma esnasında James'in başını çevirmesiyle boş bulunan genç kız, göz göze geldiği adamın duygularını okumasından çekinerek bakışlarını kaçırdı. Israrla aramaya ve mesaj atmaya devam eden adama karşı, aldığı kararın arkasında durmak zorunda olduğunu kendisine hatırlattı. Normal şartlarda Asena'nın yanına koşarak geleceği halde, sevdiği erkek yüzünden tereddüt etmekle ne kadar haklı olduğunu anladı. Bir yanı büyük bir özlem duyduğu adama yakınlaşmak isterken, hissettiği kırgınlık ve kızgınlıkla imkânsız aşkını unutmak için verdiği savaşı sürdürdü.

Duygularına ket vurup doğal davranmaya çalıştığı halde, James'in, tavrına sinir olduğunu hissetti. Bütün uğraşına rağmen aklından ve gönlünden atamadığı genç adamın, istikrarlı tutumunu sürdürdüğü takdirde zamanla usanıp bu sevdadan vazgeçeceğini umdu. Son haftalarda toparlandığını ve eskisi kadar James'ten etkilenmeyeceğini düşünürken, hislerinde değişen hiçbir şey olmadığını fark ederek canı sıkıldı. Inatla bunu da atlatacağını ve üstesinden geleceğini tekrarlamasına rağmen, kendisini yalanlayan kalp atışlarını görmezden gelmeye çalıştı. Açık vermek istemiyorsa bir an evvel toparlanması gerektiğini düşünerek Gabriel ile konuşmaya geri döndü.

"Asena'nın şehri övdüğü kadar varmış, manzaraya bayıldım."

"Bu daha hiçbir şey değil, önce bir yerleş gerisi kolay. Çevreyi gezdirme işini bana bırakın. Selen, anladığım kadarıyla babamlara gidiyoruz."

"Evet, lütfen... Ben de biraz evvel Asena'ya o konudan bahsediyordum, yarım kaldı. Brandon amca, öncelikle elemanlarının çocuklarına şirket bünyesinde anaokulu açmak için bir projesi üzerinde çalışıyormuş."

"Evet, biliyorum!"

"Her türlü onayı ayarlamış. Kabul edersem, gerekli izinler için diplomamı alır almaz girişimlere başlayacağım diyerek iş teklifinde bulundu."

"Hımm! Sadece fikir olarak..." derken susan genç adam, hemen lafı değiştirip onay vermeyi tercih etti. "Henüz çok yeni bir proje, o yüzden üzerinde çalışıyoruz!" Yaşlı çakalın, sırf Selen'i yanlarına çekmek için dolap çevirdiğini ve bunu yaparken James'i de düşündüğünü

anlayarak sırıtmaya başladı. Arkadan karısının sinirli sesi duyulunca, kendisinin de haberi olmadığı için sonra açıklamak üzere yalan uydurmaya hazırlandı.

"Hayda, iyi de bana neden hiç bahsetmediniz? Aşk olsun Gabriel ya!"

"Eee, Asena..."

"Celallenme hemen, Gabriel'in suçu yok. Brandon amca, sana sürpriz yapmak istemiş. Varlığımın; kendileri için bir mutluluk, senin için de ailesinden gelinine bir hediye olduğumu söyledi. Doğal olarak ricasını kıramayıp kabul etmek zorunda kaldım." Arkadaşının sevgi dolu bakışlarına karşılık verirken, "Gabriel, baban inanılmaz bir adam, hayır cevabını kesinlikle kabul etmiyor. Kaç defa telefonla konuştuğumuzu unuttum, gerektiğinde çok ikna edici olabiliyor." diyerek sözünü tamamladı.

"Bilmez miyim hayatım, ne çakaldır o!"

"Ne? Aa-aaa, yoksa reddettin de ondan mı seni ikna etmeye ihtiyaç duydu? Ay seni gebertirim, Seleeeen!"

"Hıhıyyy, kızım bağırmasana be! Sen burada olmasan hayatta kabul etmezdim, dünyanın öbür ucunda ne işim var? İlk duyduğumda, doğal olarak ne diyeceğimi şaşırdım. Biliyorsun, pek fazla akrabam yok."

"Ben varım, yeter!"

"Evet, zaten o yüzden kabul ettim. Yine de öyle birdenbire bildiğim çevreden ve tanıdığım insanlardan ayrılmak... Ne bileyim işte, zor geldi."

"Manyak mısın sen be, benim yerimi kimse tutmaz. Biz seninle kardeş değil miyiz?"

"Canıııım... Evet, öylesin bir tanem, kesinlikle."

"Bir daha duymamış olayım."

"Tamam. Neyse, Brandon amca ne yaptı etti, kanıma girmeyi başardı. Uçak bileti ve ilk maaşım derken, ortada bina bile olmayan anaokulu için beni buraya getirdi."

"Aslan babam beee, aşığım ulan ben bu adama!"

"Rachel teyzem duymasın ama sanırım ben de... Hüseyin amcam-

dan öğrenmiş. 1 taşla 2 kuş vuruyormuş. Alakayı tam kuramadım ama öyle söyledi!"

"Aşkım benim, tatlı babacım..." dediği sırada dikiz aynasından tek kaşı havaya kalkan Gabriel'e bakarak, alaycı bir ifadeyle lafı oturttu. "Kıskanmayalım." Yola çıktıklarından beri tek kelime konuşmayan James ile adama hiç pas vermeyen Selen arasında olası bir gerginliği engellemek için konuşmaya devam etti. Ne yaptığını anlayan kocasının kendisine katılmasıyla, organize çalışarak suya sabuna dokunmadan muhabbeti sürdürdü.

***

Yol boyunca dışarıyı izleyen genç adam, Selen'in şüpheye yer bırakmayan açık tavrı karşısında patlama noktasına yaklaştığını hissetti. İlk andan itibaren kendisine karşı soğuk bir ifade takınan ve iki kelime dışında konuşmayan kızın, alenen yüzüne bakmaktan kaçınmasıyla iyice sinirleri bozuldu. Lafa karışmamak için kendisini zor tutarken, kızgınlığına rağmen genç kızın sesini bile özlediğini kendisine itiraf etti. Şu an hiçbir şey yapamayacağına kanaat getirince, Selen ile yalnız konuşabilmek için en kısa sürede uygun bir ortam hazırlaması gerektiğine emin oldu.

'Elimden o kadar kolay kurtulamazsın Selen Hanım, bu sefer olmaz. Yapacağımız konuşmayı sadece öne çekmiş olduk.' diye içinden geçirirken, Brandon'ın evine varmalarıyla hemen harekete geçti. Arka kapıyı açarak Asena'nın inmesine yardımcı olduğu sırada, Selen'in diğer kapıya uzandığını görünce derin bir nefes aldı. Genç kızın arkadaşının yanına giderek koluna girmesi üzerine, arkasından uzaklaşmalarını izlerken bu sefer sesli söylenmeye başladı.

"Ha siktir! Evet oğlum, anlaşılan bu iş beklediğin kadar kolay olmayacak. Bana karşı kayıtsız olsan kaçmazdın! Hiç şansın yok Selen, yakında bunu sen de öğreneceksin." Bir yandan konuşurken, kıstığı gözleriyle canlı birer varlık gibi yaylanan kıvırcık saçlarına bakmayı sürdürdü. Uzaklaşan kızın ardından, arabanın kapısını sinirle kapatıp Gabriel'e döndü. Komik ifadesiyle kendisini izleyen dostuna "Ne?" diye bağırmayı da ihmal etmedi.

"Yok bir şey. Sen iyi misin adamım?"

"Nasıl iyi olayım ha? Görmüyor musun, bana düşmanıymışım gibi davranıyor."

"Ben nereden bileyim, dostum? Aranızda ne geçtiğini defalarca sordum, anlatmayı reddeden sendin!"

"İçime sindiremedimde ondan, beni deli ediyor! Şu haline bak, nokta kadar yumuşamamış. Benden hoşlandığına, hatta sevdiğine eminim ama bir türlü inadından vazgeçmiyor! Aşırı tepki verdiği için pişman olmuştur, İzmir'e gidince konuşup anlaşırız diyordum, yanılmışım."

"Hadi ya! Hıımm... Sen o yüzden mi bizimle geliyordun?"

"Evet."

"Eee, şimdi ne olacak, Selen burada?"

"Bileti iptal ettiririm, burada olması daha iyi oldu. Onunla konuşmak zorundayım Gabriel, sonunda haklı olduğumu o da anlayacak. Kolay kolay pes etmeyeceğimi bilirsin."

"Şey, eee! Anlıyorum, aslında bir tahminim var ama hâlâ tam olarak emin değilim. James, sana yardımcı olabilmem için lütfen aranızdaki sorunun özünü anlatır mısın?"

"Ooofff... Ondan hoşlandığımı söyledim ve beraber yaşamayı teklif ettim."

"Selen'e mi?"

"Biz kimden bahsediyoruz adamım? Başka kim olacak, tabii ki ona teklif ettim. O da..."

"Dur söyleme ben tahmin edeyim. Hayır, cevabının yanı sıra çok ters tepki verdi."

"Öyle bir şey! Önce tokat attı sonra da *bok* dedi."

"Bok mu? Vaaayyy be kötüymüş! İyi de dostum, neden bu kadar şaşırdın ki? Asena'yı biliyorsun ve Selen de ondan farklı değil. Yetiştirilme tarzlarına göre gayet normal bir davranmış sergilemiş."

"Sen de başlama Gabriel, biraz düşünürse saçmaladığını anlayacak!"

"Hayal kuruyorsun!"

"Hiç zannetmiyorum, doğru dürüst konuşmama bile müsaade etmedi. Yalnız kalıp kendimi ve bizim için ne istediğimi anlatabilsem,

Selen'i ikna edeceğime inanıyorum. Hoşlanmanın ötesinde ikimiz de birbirimizi seviyoruz, buna eminim. Aptal adetleri yüzünden evlenmek zorunda kalmamalıyız!"

"Hiç zannetmiyorum James, hâlâ aynı kanıdayım. Boşuna uğraşma, bunun kolay kolay aşabileceğin bir konu olduğunu zannetmiyorum." derken genç adamın çok bozulduğunu görünce, acı da verse doğruları söylemeye devam etti. "Üzgünüm dostum, ben yaşayan canlı bir şahidiyim. Bana kalırsa Selen'i ve geleneklerini hafife alıyorsun. O kızı tanıdığın kadınlarla kıyaslama, hiç zannetmiyorum ama seninle yaşamayı kabul etse bile mutlu olamaz. Hatırlarsan burada yaptığımız nikâhtan sonra Asena tarafından düğüne kadar ayrı evlerde kalmaya zorlandım. Biraz düşünecek olursan, hiç şansın olmadığını anlarsın."

"Siktir!"

"Eh biraz öyle ama hayatımdan ve Asena ile evli olmaktan çok memnunum."

"Gabrieeeelll... Ne yapıyorsunuz orada?"

Tam konuştukları konunun üzerine evden içeriye girmek üzere olan kadının kendisine seslendiğini duyunca "Geldik aşkım." diye cevap verip dostuna geri döndü. Canı çok sıkkın görünen adamın sırtına elini koyarak, telkin edici bir ses tonuyla kendisine destek olacağını ifade etti. "Sakin olmaya çalış, orta yol bulacağınıza eminim. Hadi adamım, içeriye girelim konuşmaya sonra devam ederiz."

"Tamam. Sen geç, birazdan gelirim."

Başıyla onay vermesinin ardından uzaklaşan dostunu izleyen genç adam, Gabriel'in evden içeriye girmesiyle aralarında geçen konuşmayı düşündü. Bedenini rahatlatmak için bahçede gezinirken, arkadaşının sözlerinden yola çıkarak salim kafayla karar vermeye çalıştı. Bütün dengelerini bozan genç kızı bir şekilde elde etmeyi kafaya koyarak, henüz nasıl yapacağına emin olmadığı için zamana bırakmayı seçti. Selen'i yalnız yakalaması gerektiğine kanaat getirince, istikametini eve yöneltip rakibiyle karşılaşacağı ikinci raunt için ringe doğru ilerlemeye başladı.

2. BÖLÜM

Asena'nın konuşmasını dinleyen adam, evden içeriye girer girmez üzerine saldıran gelininin mutluluğu karşısında, Selen'i getirmekle ne kadar doğru bir karar verdiğini düşündü. Sıcakkanlı doğasıyla kendisine hayran bırakan genç kadına gülümseyerek "Anlaşılan sürprizimi beğenmişsin kızım, çok sevindim." derken hayatlarına kattıkları yanında az bile yaptığını kabul etti.

"Hem de nasıl, hâlâ çok şaşkınım! Sağ ol babacığım, beni bundan daha fazla mutlu edemezdin." Uzanıp tekrar kayınpederinin yanağını öpen genç kadın, kendisini öz babası gibi seven adamın kolunun altında dönüp karşısında oturan Rachel'e seslendi. "Anneciğim, Selen'in geleceğinden senin haberin var mıydı?"

"Evet hayatım, vardı. Baban aylardır bu iş üzerinde çalışıyor."

"Aşk olsun anne, bana hiç belli etmediniz!"

"Baban sürpriz yapmak istedi kızım, ben de gerekçelerine saygı duydum. Hem Selen'in de geleceğini garanti altına almadan seni ümitlendirmek doğru olmazdı."

"Demek öyle anne, bende mi aynı kategoriye giriyorum?" Salona giren genç adam, anne ve babasının organize çalıştıklarını ve Selen'in gelme ihtimalini kendisinden bile sakladıklarını fark ederek, kadının cevap vermesini beklemeden yaşlı çakala döndü. Gelinine sarılarak oturan babasına gözlerini kısarak bakarken "Asena'yı anladım da bana neden haber vermedin, baba?" diye sordu. Pişkin bir ifadeyle sırıtan

adamın karısını kendisine çekerek konuşması üzerine, Asena'ya duyduğu saçma kıskançlığı ile dalga geçtiğini hissedip yüzünü buruşturdu.

"Deneyimlerim yüzünden... Asena konusunda zaafın var evlat, olay onunla ilgiliyse çenene hâkim olamıyorsun. Arkadaşı için üzüldüğünü görünce, muhtemelen dayanamayıp söylerdin. Yanılıyor muyum?"

"Olabilir, üzülmesinden hoşlanmıyorum!"

"Gördüğün gibi sorunun cevabını kendin verdin." diye lafı oturttu. Yanlarına gelen oğlunun aylardır Asena ile evli oldukları halde, kendisi ve annesinden bile kıskandığı genç kadına özlemle baktığını görünce duygulandı. Konuşulanları sessizce dinleyen Selen'e bakarak, yakın zamanda bu tatlı kızı da rakip olarak göreceğini öngörüp sırıtmasına mâni olamadı. Oğlunun böylesine güzel bir aşka sahip olmasına sevindiği halde, en kısa zamanda kıskançlık huyunu bırakmasını diledi. Kedi gibi etraflarında dolanıp durması üzerine, evladına kıyamayıp koltuğun diğer yanına kaydı. Tahmin ettiği gibi hemen boşalan yere atlamasıyla kafasını sallarken, eşiyle göz göze gelince anlayışla gülümseyerek tekrar oğluna döndü.

"Gabriel, James nerede?"

"Bahçede. Eeeee... telefonla konuşuyordu baba, şimdi gelir." Sözünü bitirdiği sırada içeri giren adamı işaret ederek, "İşte..." derken karısına sarılıp arkasına yaslandı. James'in gülümsediğini görünce, şimdilik sakinleştiğini düşünerek annesinin yanına gidip konuşmasını izledi.

"Merhaba Rachel, nasılsın? İşlerin yoğunluğu yüzünden bir süredir uğrayamadım, seni gördüğüme sevindim."

"Sağ ol James, iyiyim. Ben de seni gördüğüme sevindim hayatım, yola çıkmadan son hazırlıkları tamamlıyorsun sanırım."

"Bakalım. Brandon..."

"James! Otursana evlat." Başıyla selam veren manevi oğlunun, Selen'in yanındaki koltuğa yerleşmesini izlerken son söylediği kelime kafasına takıldı. Düne kadar İzmir'e gitmek için nefes almadan çalışan adamın, *'Bakalım.'* demesi üzerine laf atmamak için kendisini zor tuttu. İfadesinden anladığı kadarıyla durumun zannettiğinden hassas olduğunu düşünerek geri adım atmayı tercih etti. Vücut dilinden, James'in yanına gelmesinden hiç hoşlanmadığı okunan genç kıza dönüp "E Selen,

ne karar verdin? Gördüğün gibi evimiz müsait, arzu edersen bizimle yaşamandan mutluluk duyarız." diyerek ortamı sıcak tutmaya girişti.

"Teşekkür ederim Brandon amca, çok düşüncelisiniz. Ama izninizle ben misafir evinde kalayım, böylece sizin düzeninizide bozmamış olurum."

"Bozulacak bir şey yok kızım, nasıl rahat edeceksen öyle yap. Kalacağın ev, arka bahçenin içinde yer alıyor, ayrıca burası da senin evin... Hey Rachel, Selen uzun yoldan geldi, yorgundur. Bir şeyler yiyelim, muhtemelen dinlenmek isteyecektir. Türkiye saatine göre şu an orada sabah olmak üzere, birazdan vücudu uykuya yenilir."

"Önemli değil, Brandon amca!"

"Birazdan ne demek istediğimi anlarsın, pilin bitmeden yemeğe oturalım."

"Sofra hazır Brandon, yemekleri tabaklara koyayım geçeriz."

"Ben hallederim anne."

Rachel'dan önce yerinden fırlayan gelini ile karısının mutfağa gitmesini izleyen adam, tahmin ettiği gibi Gabriel'in de peşlerine takılmasıyla harekete geçti. Hızlıca durum değerlendirmesi yapıp. "Hemen geliyorum." diyerek genç çifti yalnız bırakmak için kendisi de çalışma odasına yöneldi.

"Ben..." diğerlerinin ardından Brandon amcanın da odadan çıkmasıyla panikleyen genç kız, James ile yalnız kaldığı için yerinden doğrularak ne yapacağını şaşırdı. Duygularını belli etmemeye çalışarak oturduğu yerden kalkarken duyduğu sözle şoka uğradı.

"Sakın ha, olduğun yerden kıpırdama."

"Efendim, anlayamadım!" derken James'in kendisinden önce davranıp önüne dikilmesiyle ağzı açık kaldı. Kızgın bir ifadeyle yüzüne bakarken, ellerini koltuğun kollarına koymasını ve üzerine doğru eğilmesini oturduğu yerde sinerek izledi. Genç adamın kısılan gözleri ile gittikçe kendisine yaklaşması üzerine bütün vücudunun kasıldığını hissetti.

"Anlarsın hayatım."

"Saçmalama! James? Lütfen çekilir misin, kalkmak istiyorum."

"Hayır. Tam 5 aydır sana ulaşabilmek için denemediğim yol kal-

madı. Telefonlarımı yüzüme kapattın. defalarca aradığımı halde açmadın. Maillerime cevap yazmadın... Bir kere bile açıklama yapmama izin vermedin!"

"Neyin açıklamasını yapacaksın be, aramızda konuşulacak hiçbir şey yok! Çekil şuradan."

"Var, hem de konuşacak çok şeyimiz var... Ne kadar yanıldığının farkında değilsin Selen. aramızdaki sorunu çözmeden peşini bırakmam. Bütün planlarımı haftaya İzmir'de görüşmemiz üzerine kurmuştum."

"Seninle görüşeceğimi nereden çıkarıyorsun?"

"Yine kaçmayı mı planlıyordun? Bu sefer izin vermezdim. Ben senin gibi değilim. aramızda yaşananlar çözüme ulaşmadan havada kalmasını kabul edemem."

"Bana ne, beni hiç ilgilendirmiyor." Derin bir nefes alan genç kız, elini James'in göğsüne koyup iterek umutsuz bir çabayla uzaklaştırmaya çalıştı. Girişiminin etkisiz olduğunu, genç adamı yerinden bile kıpırdatamayacağını anlayınca sinirleri bozuldu. Kapana kısılan hayvan gibi hırsla sıktığı dişlerinin arasından, "Haklısın, sen benim gibi değilsin." diye tıslayarak tekrar konuşmaya başladı. "O zaman şöyle anlatayım, benim açımdan çözüme kavuşacak hiçbir şey yok. Bitti... anlıyor musun? Bitti. Seni artık istemiyorum. Seninle ilgili hiçbir şey duymak veya bilmek istemiyorum. Biz, diye bir şey olmadığı gibi, ortada çözülecek bir sorun da yok."

"Hadi oradan! Bu sözlerine kanacağımı mı zannediyorsun, beni sevdiğini biliyorum."

"Sen ne dediğini... çok yanılıyorsun James, bir dönem seni sevdiğim doğru, bu içimdeki duyguları öldürmeden önceydi. Geçti diyorum sana... Bak atlattım, şimdi çok iyiyim. Özetle; seni unuttum, anlıyor musun beni?"

"Hayır, sana inanmıyorum!"

"Neye inanıp inanmadığın beni ilgilendirmiyor. Bu konuyla ilgili tartışmanın anlamı yok. Benden uzak durmanı istiyorum James, aramızda değişen hiçbir şey yok. Bilesin diye tekrar ediyorum, seninle bir ilişki yaşamayacağım ve kararım asla değişmeyecek."

"Benim de değişmeyecek!"

"Ooff, canımı sıkıyorsun! Çekil artık önümden, birisi görecek şimdi."

"Görürse görsün, bu konu burada kapanmadı!" Selen'in bakışlarındaki kararlı ve kırgın ifade karşısında geri adım atarken "Söylediklerine inanmıyorum." diyerek yerinden doğruldu. Düşünmek için zaman kazanmaya çalışarak, kafası karıştıran genç kızı şimdilik serbest bıraktı. Kızın ani bir hareketle ayağa kalktıktan sonra ellerini beline koyarak karşısına dikilmesindeki azameti dikkatle izledi. Asi güzeline bedeninin verdiği tepki karşısında yutkunurken, istifini bozmadan aynı şekilde bakmaya devam etti. Mutfaktan gelen tabak çanak sesleri artınca "Uygun bir zamanda konuşacağız." diyerek konuya son noktayı koydu.

"Beni buraya geldiğime pişman etme, James!"

"Sadece bir hafta önceye çekmiş oldun, değişen bir şey yok. Sözlerimin arkasındayım, konu henüz kapanmadı." dediği sırada Brandon'ın sesi aralarına girince, irkilerek arkasına döndü. Birkaç adım geri çekilip toparlanırken, merakla kendilerini izleyen adama Selen'i getirdiği için duyduğu minnetle gülümsedi.

"Hey! Ne oluyor? Kavga mı ediyorsunuz yoksa?"

"Hayır Brandon, içeriye geçmeden önce Selen ile eski günler hakkında konuşuyorduk."

"Eski günler! İyi o zaman, hadi bakalım konuğumuza eşlik edelim."

Tartıştıklarını hemen anladığı halde belli etmeyen adam, koruyucu bir tavırla Selen'in omzuna sarılarak genç dostuna mesaj vermeye çalıştı. Sevdiği çiftin beraber mutlu olmalarını istemekle birlikte, evinde misafir olan kızın koruması altında olduğunu bakışlarıyla James'e anlatmayı da ihmal etmedi. Arkalarından homurtuları gelen genç adamı takmadan, ağır adımlarla yemek odasına yöneldi.

James'in inadından vazgeçmediği sürece akıntıya kürek çektiğini düşünürken, Selen'in pes etmesinin yakın olduğunu içinden geçirip hainice sırıttı. İkisinin de birbirlerine âşık oldukları halde, sadece inat ettiklerini ve orta yolu bulacaklarına inanarak *'Acaba Naime Sultan'a rakip olabilir miyim?'* diye içinden ekledi. Fikrin cazibesi ile gülümserken, çektiği sandalyeye Selen'i oturtup James'i fark etmemiş gibi yaparak hemen yanına yerleşti. Aklı fikri genç kızda olduğu anlaşılan

herifin, biraz soğumasının yerinde olacağına karar verip ortamı yumuşatmak için konuşmaya devam etti.

"Anaokuluyla ilgili çok güzel planlarım var kızım, konuşmak için sabırsızlanıyorum. Şöyle iyice bir dinlen, Asena'yı da alır konu üzerinde hep beraber tartışırız."

"Olur. Brandon Amca, henüz ortada bina bile yok! Ne yalan söyleyeyim, hâlâ gelmemin erken olduğunu düşünüyorum."

"Onlar teferruat, hepsi hallolur. Ayrıca erken falan gelmiş değilsin, aksine tam zamanı. Bu konuda danışmana ihtiyacım vardı, anaokulunun her aşamasının kusursuz olmasını istiyorum. Bina üzerinde uygun görülen standartların dışına çıkmamız imkânsız, onun haricinde her şey size kalmış. Çocuklar hakkında uzman olan sizsiniz, ben o işten anlamam. Sonuçta sıfırdan beraber bir okul kuracaksınız. Konuyla ilgili bütün evraklar bende mevcut, prosedürler üzerinde anlaşacağımıza eminim. Asena, seninle daha önce konuşmadım ama çalışma fikrine sıcak baktığını düşünüyorum."

"Kesinlikle evet baba, hem de çok isterim! Hele Selen'le çalışmak harika olacak. Ay şimdiden beni heyecan bastı."

"Ben de öyle tahmin ettim, yanılmamışım. Uyumlu çalışacağınıza ve güzel bir iş çıkaracağınıza eminim."

"Sağ ol, Brandon amca."

Asena ile çalışmanın bütün zorluklara değeceğini düşünen genç kız, herkesin yerine oturmasıyla James'e kaçamak bir bakış attı. Yine yakalandığı için kendine lanet okurken, bir taraftan muhabbet ederek yemeğine başladı. Keskin bakışlarını üzerinden çekmeyen adamdan gözlerini sakınarak, kararlı tavrı karşısında ne hissedeceğini şaşırdı. James'i büyük bir aşkla sevdiği halde, vermesini istediği ödünün çok ağır olduğunu içinden geçirdi. Hüzünlenmesine sebep olan anıları kafasından atmak için silkinerek bulunduğu ortama geri döndü.

"Rachel teyze, ellerinize sağlık yemekler harika olmuş."

"Sağ ol hayatım, Asena'nın sayesinde diyebilirim."

"Ben bir şey yapmadım anne, senin yemeklerin zaten çok güzeldi. Yanına bizim mutfağımızdan bir şeyler ekledim sadece."

"Çok tatlısın canım, hayatımıza büyük değişiklikler getirdiğin ya-

dsınamaz. Selenciğim, misafir evinde ihtiyacın olan her şeyi bulacağından eminim. Yinede düzenini kurana kadar yemek işiyle uğraşma."

"Merak etme anneciğim, o istesede ben izin vermem." Selen'in konuşmasına müsaade etmeden araya dalan genç kadın "İzmir'e gidene kadar Selen bana ait, sonra istediği gibi yerleşir. Bu akşam serbestsin Seloş, yarın sabahın köründe damlarım. Konuşacağımız çok şey var." diyerek kararlı bir şekilde konuyu kapattı. İmâyı anlayan kızın gözlerini devirmesi üzerine sırıtarak, yanında oturan kocasına da ültimatomu verdi. "Vallaha sen de başının çaresine bak Gabriel, eve döneceğim zaman telefonlaşırız."

"Ama! İyi de bütün gün ben..."

"Gabriel!"

"Ööfff, tamam!"

"Anlayışlı kocam benim." Homurdanan adamın sevimli hali karşısında sırıtırken, Selen'e göz kırpıp yemeğine geri döndü. Sürekli kontrol ettiği James ve Selen'in sıkıntılı ifadeleri karşısında canı sıkılarak, bu kadar önemli ne yaşanmış olabileceği kafasına takıldı. Nihayet yarın öğreneceğini düşünürken, bu merakla geceyi atlatmanın çok zor olacağına karar verip Gabriel'e döndü. Pek ihtimal vermese de şansını deneme dürtüsüne yenik düşerek, kocasına yaklaşıp kısık sesle konuşmaya başladı.

"Gabriel, aklıma ne geldi. Acaba bu akşam..."

"Hayır."

"Gabriel ya, daha bir şey söylemedim ki neden hemen itiraz ediyorsun?"

"Seni ve kafanın işleyiş tarzını çok iyi biliyorum da ondan. Selen ile kalmayı ne zaman soracaksın diye bekliyordum."

"Ne var bunda, alt tarafı bir akşam arkadaşımla beraber kalacağım!"

"Olmaz aşkım, sensiz uyuyamam. Hem Selen'in halini görmüyor musun, yorgunluktan ayakta zor duruyor. Sabah erkenden bırakacağım seni, merak etme."

"Öfff ama yaaa..."

"Hem eve gidince sana çok önemli bir şey anlatacağım."

"Aa-aaa, ne anlatacaksın?"

Akşam için başka planları olan genç adam, hafta sonunu ayrı geçireceklerini hazmedemeden geceyi de kaptırmak istemediği için "Şimdi olmaz Asena. Ama inan çok önemli. Duyunca şok olacaksın." diyerek merakını taze tutmaya devam etti. Yüzüne esrarlı bir ifade verirken iyice kendisine sokulan karısının, kokusunu almasıyla öpme arzusunu zorlukla dizginledi.

"Hadi ya! Ay çok merak ettim, biraz çıtlatsana."

"James ve Selen ile ilgili..."

"Aaaahhh, biliyordum! Eee..."

"Sonra aşkım, gece... Evimizde..." dediği sırada babasının sorusuyla, aklındakileri bir an evvel hayata geçirmek için harekete geçti.

"Ne fısıldayıp duruyorsunuz öyle?"

"Hiç baba, Selen'i evine yerleştirip kalkalım diyordum. Gözlerini zor açık tutuyor baksanıza..."

"Özür dilerim, ben..." Cümlesini tamamlayamayan genç kız, elini ağzına kapatıp esnemesini saklarken "...özür dilerim, bana ne oldu bilmiyorum!" diyerek gülümsemeye çalıştı. Yanan gözlerini kırpıştırdığı sırada, Brandon amcanın yardımıyla ayağa kalkıp uzattığı koluna girdi.

"Kızlar, hadi bakalım gidiyoruz. Oğlum biz önden çıkıyoruz, çantalarla beraber gelirsiniz."

"Annecim, mutfağa dokunma birazdan gelip toplayacağım."

"Gerek yok hayatım, ben hallederim. Sen arkadaşınla ilgilen..."

"Sağ ol anne. Seloşum buraya ilk geldiğim gün ben de aynı durumdaydım. Kendimi bayılacak gibi hissetmiştim, en son hatırladığım şey başımın yastık ile buluşmasıydı. Sabah gözlerimi açtım, üstümü bile değiştirmeden yatmışım. O günkü halimi düşünüyorum da üzerinden 1 yıl geçtiğine inanamıyorum."

"Hem de ne hareketli 1 yıldı! Haklısın kızım, zaman çok hızlı geçiyor."

"Öyle babacım... Keşke 2 hafta önce gelseydin Selen, Karen'ın düğüne katılırdın. O kadar güzeldi ki inanamazsın, değil mi baba?"

"Sayende harikaydı. Sizin düğün haricinde hiç böyle oynadığımı hatırlamıyorum! Bu yaramaz..." diye Selen'e Asena'yı işaret etmesiy-

le, dinlemeden gülmeye başlayan kıza katıldı. "Üşenmedi, sırf düğünde istediği gibi dans edebilsin diye bütün eş dost kadınlarına dans dersi verdi."

"Haberim var Brandon amca, Asena anlattı. Ne dersiniz işe yaramış mı bari?"

"Hem de nasıl, herkes durumdan çok memnun kaldı. Karen"i de kendisine benzetti, sırf bu iş için her hafta sonu bize geldi. Sabahtan akşama kadar..." Oğlunun ve kızının, nasıl eğlendiklerini hatırlayıp gülerken "Meraklı bir herifin denetiminde oynayıp durdular. Bu arada Gabriel'e garip bir dans öğretmiş, birlikte bir oynamaları vardı ki bayıldım." diyerek sözünü tamamladı.

"Efe oyunu, babacığım."

"Evet. Babanın ikinci ismiydi değil mi, şimdi hatırladım. Selen, kalacağın ev burası kızım."

"Allah'ım!" Ağaçların arasından görünen evin önündeki açık alana çıkmalarıyla ağzı açık kalarak, "Brandon amca, burası mükemmel bir yer." derken beklentilerinin ötesinde bulduğu yapının henüz içini görmeden bayıldı. Ağaçların çevrelediği tek katlı şirin ev ile bahçenin güzelliğine hayran oldu.

"Beğenmene sevindim hayatım.

"Hem de nasıl, açıkçası bu kadarını beklemiyordum!"

"Anlaşılan burada kalmaya karar verdin."

"Sizin için uygunsa, evet. Evin bulunduğu konum harika, çok hoşuma gitti."

"İçini de beğeneceğini düşünüyorum." Sokak kapısını açarak merakla çevresine bakan Selen'in geçmesi için kenara çekilirken, "Hanımlar buyurun, sanırım burada bol bol zaman geçireceksiniz. Uzun zaman sonra tekrar kullanıma açılması iyi olacak. En son, bir dönem Gabriel kullanmıştı." diye ağzından kaçırmasıyla içinden kendisine küfretti.

"Neden baba?"

"Eee, şey! Ergenlik dönemiydi, bizden mahremiyet talep etti. Kendine ait bir yerinin olmasını isteyince, biz de... neyse işte, öyle..."

"Ya, demek işte öyle ha!"

"Evet, ne diyordum! Selen, ev gördüğün gibi açık mutfak bulunan

salon ile içinde banyo ve tuvaleti bulunan 2 yatak odasından ibaret. Pek büyük denemez ama kullanışlı."

"Harika! Hatta harika ötesi... Çok sağ ol Brandon amca, eve bayıldım." Geniş bankoyla salondan ayrılan modern mutfağa bakarken, şaşkınlığını saklayamadığı gibi şansına da inanamadı. Merakla kalacağı evi inceleyerek, televizyonun karşısına konumlanmış koyu renkli koltuk takımı ile yerdeki açık renk halının uyumuna hayran oldu. Kendisine seslenen amcasını takip edip yatak odasına geçti. Çift kişilik yatakla komedin ve gömme dolaptan başka eşya bulunmayan odanın sade güzelliğine bayıldı.

"Kızım, yatak odalarının ikisi de birbirinin aynı, hangisini arzu edersen yerleş. Başka da bir şey yok, ev bundan ibaret."

"Yeterli, hatta beklediğimden bile fazla! Sen ne dersin Asena, çok güzel değil mi?"

"Hı hı, evet."

"Hı!" Asena'nın soğuk cevabı karşısında şaşıran genç kız, kıstığı gözleriyle ters ters yatağa baktığını görünce sebebini anlamak için yanına yaklaştı. Tam soracağı sırada Gabriel'in kendisine bağıran sesini duymasıyla koridora yönelerek genç adamı karşılamaya çıktı.

"Seleeen, biz geldik. Çantaları nereye bırakalım?"

"Gabriel, teşekkür ederim çok zahmet oldu. Oraya bırakmanız yeterli, gerisini ben hallederim."

"Tamam canım..." Bavulu duvar kenarına koyan genç adam, doğruluduğu sırada Selen'in arkasında beliren karısının ters ters kendisine baktığını görünce irkildi. Alışkın olmadığı ifade karşısında şaşırarak "Asena, iyi misin hayatım?" diye sorma gereği duydu.

"Hmmm, çoooook..."

"Aşkım, ne oluyor?"

"Sonra konuşuruz Gabriel, şimdi sırası değil." Gözlerini kısarak verdiği sert cevaptan sonra arkadaşına dönerek "Selenciğim, yarın erkenden damlarım biz şimdi gidelim." diyerek genç kıza sarıldı. "Canım benim, geldiğin için çok mutluyum."

"Ben de bir tanem, yanında olmak çok güzel."

"Dinlen, sonra bol bol konuşuruz." dedikten sonra yanaklarından

öptüğü genç kızdan ayrıldı. El âlemin karılarını yatağa atmak için çocuk yaşta ev sahibi olan kocasına ters bir bakış atıp burnunu havaya dikerek kapıdan çıktı.

"Baba ne oluyor, Asena neden sinirli? Sanki bana kızmış gibi!"

"Eee, evet sanırım öyle! Ağzımdan, eskiden arkadaşlarınla yalnız zaman geçirmek için burada kaldığını kaçırmış olabilirim."

"Eee, ne olmuş? Haaaa, kıskandı yani!" Karısının kızgınlık sebebini öğrenmesiyle sırıtmaya başlayan genç adam "Hadi millet, görüşürüz." derken aceleyle Selen'in yanaklarından öperek evden fırladı.

"Bunların ikisi de manyak! Selen, bir şeye ihtiyacın olursa çekinmeden söyle kızım. Gece bahçe ışıkları açık olur. Korkmanı gerektirecek herhangi bir durumla karşılaşacağını zannetmiyorum."

"Tamam. Beni merak etmeyin Brandon amca, yalnız yaşamaya alışkınım. Her şey için tekrar teşekkür ederim, iyi geceler."

"Sana da kızım." Bir köşeden sessizce konuşmalarını dinleyen genç adama "James..." diye seslenip gitmeleri gerektiğini ifade etti.

"Hemen geliyorum Brandon, Selen'e soracağım bir şey vardı."

"İstemiyorum James, lütfen gider misin?"

Yanından gelen fısıltıya aldırmadan kendisine şüpheyle bakan Brandon'a "Selen'in yorgun olduğunu biliyorum, sadece birkaç dakikasını alacağım." diyerek sorun çıkartmayacağını ifade etti. Bir süre tereddütle yüzünü inceledikten sonra başıyla onay veren adamın, çıkmasını bekleyip genç kızın ürkek bakışları altında kapıyı kapatırken "Evet... Nihayet yalnız kalabildik Selen. Şu an sırası olmadığını biliyorum, o yüzden kısa ve öz bir konuşma yapacağız." diyerek söze girdi.

"Neden anlamak istemiyorsun James, konuşacak hiçbir şeyimiz yok dedim sana! Beni zor duruma düşürüyorsun, lütfen biraz daha anlayışlı olur musun?" Her ihtimale karşı aralarına mesafe koymak istediği adamdan uzaklaşırken "Seninle yalnız kalmak istemiyorum, git buradan." diyerek mutfağı salondan ayıran bankonun önüne kadar ilerledi. Sinirli ifadesiyle kollarını göğsünün altında kavuşturup, inatçı herife dik dik bakmayı sürdürdü.

"Bağırmana gerek yok Selen, gayet iyi duyabiliyorum. Lütfen hayatım, şöyle gel karşılıklı oturup konuşalım."

"Hayır, gelmeyeceğim!"

İyice sinirlerini bozması üzerine "Ya sen ne inatçı bir kadınsın!" diyerek kıza doğru iki adım atmasıyla, yan tarafındaki sehpadan eline aldığı vazoyu havaya kaldırdığını görünce durakladı. Selen'in önce vazoya bakmasına ardından yerine koyarak hızla bankonun arkasına geçmesindeki komikliğe dayanamayıp gülmeye başladı.

"Atmaktan vazgeçtin galiba!"

"Evet, çok güzelmiş kıyamadım! Lütfen James, neden beni anlamak istemiyorsun. Sen ne istediğini söyledin ben de cevabını verdim, konu kapandı. Kararımda değişen hiçbir şey olmadı, hâlâ aynı fikirdeyim. Tavrımla da bunu belli ettiğimi düşünüyorum."

"Hem de nasıl... Düğünün ertesi günü haber vermeden ortadan kayboldun. Seninle konuşmak isteyeceğimi biliyordun değil mi? Benden kaçtın ve hâlâ kaçmaya devam ediyorsun. Defalarca sana ulaşmaya çalıştım Selen, bir kere ya bir kere cevap vermedin."

"Ne bekliyordun ki, sonu olmayan bir tartışmayı sürdürmemi mi?"

"Kim demiş, konuşarak çözüm arayacağımız yerde sadece sorunun üzerini örttün. Bunun beni ne hale getirdiğini tahmin dahi edemezsin. Brandon mâni olmasaydı şimdiye kadar en az on kez yanına gelecektim. Araya zaman koyup duygularımızı tartmamız gerektiği konusunda ikna olmamı sağladı. Geçen sürede benim açımdan sana karşı hislerimde değişen bir şey olmadı. Seni hâlâ çok seviyorum, Selen..."

"James!"

"Ve senin de bana karşı boş olmadığını düşünüyorum."

James'in açık itirafı karşısında çok şaşıran genç kız, deli gibi sevdiği adama sarılmak ve kendisini bırakıp teslim olmak isteyince korkuyla silkindi. Aşkın insanı ne kadar zayıf kıldığını düşünerek "Öyle bile olsa fark etmez. Ayrıca yanılıyorsun, benim açımdan bu konu kapandı." derken benliğini de inandırmaya çalıştı. Kendisine biçtiği hayata kavuşabilmek için her türlü zayıflıktan uzak ve güçlü durması gerektiğini içinden geçirdi.

"Ya! Seninle aynı kanıda değilim, kanıtlamamı ister misin hayatım... Aramızdaki elektriği şu an bile hissedebiliyorum."

"Beni anlamıyorsun James ya da anlamak istemiyorsun!"

"Yanılıyorsun... Alışkanlıklarınızı, inancınızı ve adetlerinizi iyi kötü öğrendim. Gördüğüm şeyin çok hoşuma gittiği söylenemez, millet olarak hepinizde evlilik saplantısı var. Sorun sadece bu mu Selen, birbirimizi severken sırf böyle bir sebepten dolayı bizden vazgeçemezsin. Kendine biçtiğin hayat bu olamaz."

"Bu mu anladığın, çok etkilendim!" Genç adamın bencilliğine ve kendi arzularını düşünerek, önemli gördüğü değerlerini küçümsemesi karşısında tepesi attı. İfadesine yansıyan sinirle "Demek evlilik saplantımız var ve bütün sorun bundan kaynaklanıyor. Kendini çok zeki zannediyorsun değil mi James? Her şeyi biliyorsun, aklın sıra birbirimizi sevdiğimizi söyleyerek, hatamı anlamamı sağlayıp beni ikna edeceksin. Aramızdaki bütün sorunlar çözülecek ve beraber yaşamaya başlayacağız, öyle mi? Aklından bile geçirme, sözlerin sadece haklı olduğumu kanıtladı. Çok merak ediyorsan, konu tek başına evlilik değil." derken titreyen ellerini saklamak için yumruk yapıp aşağıya indirdi.

"Neymiş o zaman? Beraber yaşamak istememin neresi kötü, aklımda art niyet yoktu! Sana destek olacağımı bile söyledim ve bunda gayet ciddiydim."

"Allah'ım, ne kadar yüce gönüllüsün! Sen beni ne zannettin be, hayat kadını falan mı?"

"Saçmalama Selen, ne dediğini bilmiyorsun sen. Söylediklerimden bunları mı çıkardın?"

"Başka ne düşünmemi bekliyorsun?"

"Selen..."

"Sıra bende, dinle... Sıkılana kadar masraflarını karşılayacağın bir kadın istedin. Parasını verdiğin ve yatağını süsleyen bir beden... Sıkılınca *'Güle güle artık anlaşamıyoruz, ayrılalım diyeceğin bir beden...'* Şimdi sözlerinden ne çıkardığımı söyleyeyim; sen bencil herifin tekisin ve kendi arzuların için benim değerlerimi hiçe sayıyorsun. Sana göre normal olanı kabul etmek zorunda değilim, böyle bir ilişki istemediğimi neden anlayamıyorsun? Bu beni hangi konuma sokar ha, metres mi?" Gittikçe sesi yükselen genç kız, ellerini bankoya dayayıp öne doğru kaykılarak "Şunu kafana iyice sok James; ben senin met-resin ol-ma-ya-ca-ğım ve sana karşı ne hissedersem hissedeyim bu değişmeyecek. Beni olduğum gibi seven, saygı duyan ve hayatı iyisiyle

kötüsüyle paylaşmak isteyen bir erkek bulacağım. İleride çocuklarımızın babası olmayı istekle kabul eden, beraber yaşlanacağım bir erkekle evleneceğim... Duyuyor musun beni?" diye bağırırken burnu sızladı. Gözlerine dolan yaşlarla mücadele ederek, derin nefeslerle kendisini kontrol etmeye çalıştı.

"Lütfen, artık gitmeni istiyorum. Bu tartışmayı kaldıramayacak kadar yorgun ve uykusuzum. Aramızın kötü olmasına gerek yok James, arkadaş kalabiliriz. Denedik, sonucunu görüyorsun bu şekilde devam edemeyiz. Birbirimizden hoşlandık ve uygun olmadığımızı anladık, dahası yok. Brandon amcanın iş teklifini kabul ederken çok tereddüt ettim. Asena olmasaydı asla buraya gelmezdim. Mecburen karşılaşacağız ve aynı ortamlarda bulunacağız, en azından birbirimize karşı medeni iki arkadaş gibi davranabiliriz. Beni unut artık James, ben de aynısını yapacağım. Ötesi imkânsız, bu sana son sözüm..."

Üzgün ve kırgın görünen kıza ne diyeceğini şaşıran genç adam, inanmak istemediği sözler karşısında kafasını sinirle sallamaya başladı. Selen'in, hissettiklerine rağmen hiçbir surette yumuşamayacağını ve kendisinden uzun süre önce vazgeçtiğini anlayınca bütün moralı bozuldu. Hayal kırıklığı ile arkasını dönerek evden dışarıya çıkmasıyla, kısa bir tereddüttün ardından kapıyı çarparak hızla uzaklaştı.

***

James'in yüzüne yansıyan ifadeleri aşama aşama izleyen genç kız, adamın evi terk etmesiyle "Bitti!" diye fısıldayarak öylece kapıya bakmayı sürdürdü. İçinden taşan duygular bedenini ele geçirirken, elini ağzına götürüp hıçkırıklarını bastırmaya çalıştı. Engel olamadığı gözyaşları yanaklarından süzüldüğü sırada ağır adımlarla salon kısmına geçip oturdu.

"Başardın, bitti işte! Gerçekten bitti mi, yoksa bu sadece ilk karşılaşma mıydı? Bu gerginliğe daha ne kadar katlanabilirim. Kendi içimde savaş verirken bir de onunla nasıl savaşırım? Gelmekle hata mı yaptım Allah'ım, bunca yıldır dur durak bilmeden mücadele verdiğim geleceğimi riske mi atıyorum?" diye kendi kendine konuşurken sesi odada yankılandı. Eski deneyimlerinden, ağlamanın hiçbir işe yaramadığını bildiği için yorgun bedenini oturduğu yerden sökerek banyoya yöneldi.

Kızarmış gözlerine soğuk su çarpmasının ardından, biraz olsun rahatlayınca telkinlerine devam etti. "Unutma, duygularının mantığının önüne geçmesine izin vermeyeceksin. Ne başkasının ne de kendi arzularının esiri olmayacaksın. Yakında bunu o da anlayacak. Amacından sapmak yok, sen de istenen ve sevilen bir gelin, anne, eş olacaksın... James'e hissettiklerinin bir önemi yok, maceraya atılma lüksüne sahip değilsin. Seçeceğin eşin, sana saygı duyması ve sevmesi yeterli. Bu yoldan ölmek var dönmek yok, sonunda ben kazanacağım."

Yüzünü kuruladıktan sonra derin bir nefes alıp, aynada kendisine bakan yansımasının eskisi gibi kararlı Selen'e döndüğünü görünce daha fazla oyalanmadan koridora yöneldi. Bavullarını yatak odasına sürükleyerek köşeye yerleştirmesinin ardından, büyük olanın fermuarını açıp en alta gizlediği hazinesini içinden çıkarttı. Maddi değeri olmamakla birlikte, annesinden kendisine kalan küçük ahşap sandığı göğsüne bastırarak bir süre yatağın kenarında oturdu. Kapağını yavaşça kaldırmasıyla en üstte duran eskimiş fotoğrafını alıp dudağına götürdü.

"Anneciğim."

Öptüğü fotoğrafı yatağa bıraktıktan sonra defalarca okunmaktan yıpranan mektubu dikkatle açıp okumaya başladı. Okudukça rahatladığını hissederek, aynı ihtimamla katladığı gibi bebeklik patiklerinin altına geri koydu. Yatağın üstüne koyduğu fotoğrafı alıp bakmasının ardından, minik sandığın en üstüne yerleştirip kapağını kapattı. Asena'nın sabahın köründe damlayacağından emin olduğu için üstünü değiştirip, eşyalarını ertesi gün yerleştirmeye karar vererek kendisini yatağa attı. Ağlamasının ve yorgunluğun etkisiyle yıpranan bedeni tavanı izlerken derin bir uykuya daldı.

3. BÖLÜM

Gözlerini açmasıyla kendisini yabancı bir odada bulan genç kız, uyku sersemliği ile nerede olduğunu anlamaya çalışarak yerinden doğruldu. Brandon amcasının misafir evinde olduğunu hatırlamasıyla rahatlarken, bu sefer de James ile arasında geçen konuşma aklına gelince yüzünü buruşturdu.

Saatin yediyi gösterdiğini fark ederek, sabırsız arkadaşının birazdan geleceğine emin olduğu için yataktan kalktı. Saatlerce uçakta oturmaktan kasılan bedenini gererken, Asena gelmeden hazırlanıp bir şeyler atıştırma düşüncesiyle harekete geçti. Bavulundan kıyafet çıkarıp yatağın üzerine koyduktan sonra tarak ve diş fırçasını kaptığı gibi banyoya yöneldi. Bir yandan etrafını incelerken, ihtiyaç duyabileceği her şeyin bulunduğunu görünce ev sahibinin hassasiyetine hayret etti. Oyalanmadan duş almasının ardından, üzerine bornoz geçirip aynanın karşısına geçti. Sadece banyo yaptıktan sonra tarayabildiği saçlarını hallederek, nemini alması için bir havluya sarıp tepesinde topladı.

"Oohh be, şükür."

Kendisine geldiğini, yenilendiğini hissederek, yatak odasına geçtiği gibi üstünü değiştirip etrafı toplamaya girişti. Acil durumlar için bulundurduğu bisküvi torbasına uzandığı sırada, mutfağa bakmayı akıl ederek odadan çıktı. Gündüz gözüyle evin ne kadar güzel göründüğünü düşünürken, mutfak kısmına geçip buzdolabının kapağını açmasıyla ağzı açık kaldı.

"Aa-aaa! Allah'ım, bu da ne böyle?"

Ağzına kadar yiyecek dolu raflara bir süre şaşkınlıkla baktıktan sonra kapağı olan her şeyi kurcalayarak incelemeye başladı. Kalabalık bir aileye yetecek kadar malzeme bulunduğunu görünce "Allah Allah, acaba yanımda birisini mi getireceğimi zannediyorlardı acaba?" diyerek mantıklı bir açıklama aradı. Asena'nın, bu konuda müsrif olduklarına dair söylediğini hatırlayarak, üç beş parça malzeme çıkarıp karnını doyurdu. Tutumlu yaşamaya alışkın bir insan olarak, kalanları paketleyip tekrar dolaba yerleştirdi. Tüketene kadar bozulmalarından endişe ederek, bir ara ufak bir düzenleme yapmaya karar verdi. Tabağını lavabonun içine koyduğu sırada kapının çalındığını duyunca, Asena'nın geldiğini tahmin ederek gülümsedi. Üçüncü zil sesi duyulurken, sabırsız dostuna kapıyı açmasıyla gözlerini devirdi. Kaşlarını havaya dikerek kendisine komik bir ifadesiyle bakan kadının, ellerinin belinde ve bacaklarının ayrık vaziyette durduğunu görünce kendisine gözdağı verdiğini anladı. Tartışmaya hazırlan manyak dostunun ödün vermez duruşuna aldırmadan, eliyle içeriye buyur ederken dayanamayıp sırıttı.

"Dökül!"

"Sana da günaydın hayatım!"

"Günaydın. Dökül..."

"Offf Asena ya! Geç içeri hadi, manyak mısın nesin? O kaşlarını da indir, alnın kırışacak."

"Tamam." Her ihtimale karşı ödün vermeyen bir tavırla içeri giren genç kadın, tam oturacağı sırada ne unuttuğunu hatırlayarak Selen'e sarıldı. Genç kızın yanaklarını öptükten sonra kendisini koltuğa bırakırken "Dökül... şimdi!" diyerek talebini tekrarladı.

"Iııyyy, cazgır! Takılmış plak gibisin, tamam anlatacağız dedik ya. Önce nereden başlayayım."

"Baştan... Dün gece Gabriel, James ile aranızda yaşananlardan biraz bahsetti. Ortada ne döndüğünü merak etmeseydim, zor barışırdım ben o ırz düşmanıyla. Neyse, dua etsin zayıf anıma denk geldi."

"Aa-aaa! Siz küsmüş müydünüz ki?"

"Şey! En azından ben konuşmuyordum. Eee, tabii başta..."

"Neden?"

"Kız, sen dün akşam burada değil miydin?"

"Evet!"

"Babamın söylediklerini duymadın mı kızım? Benim sapık, bu evi ergenlik döneminde yatağa hatun atmak için kullanmış! Rezil herif... Aklıma geldikçe hâlâ sinirim bozuluyor."

"Ciddi olamazsın Asena, bu en az 15 yıl önceki olay değil mi?"

"Olsun, bana ne... Zaten beş ay dayanabilmiş gerizekâlı, *'Çektiğim sefalete değmezdi.'* dedi. Aslan babam, Gabriel'in her gün eve uğrayıp yiyip içmesine izin vermemiş. *'Alışverişini ve yemeğini de kendin yap, haftada birkaç defa ziyaretimize gelebilirsin.'* deyince bir süre sonra daha fazla dayanamayıp eve geri dönmüş. Haaa bu arada, babam eşyaları değiştirmiş, yani yatak temiz..."

"Haydaaa! Allah cezanı vermesin, manyak karı. Bende bir şey oldu zannettim, bu muydu yani mesele?"

"Daha ne olacak, kocamın burnumun dibinde yaptığı çapkınlıkları öğreniyorum! Dışarıdan konuşması kolay, seni de görürüz canım. İnsan, sevdiğini ister istemez kıskanıyor. Önce yaşadıklarını anlatıp gönlümü aldı, yine de pek pas vermedim. *'James ile Selen hakkında konuştuklarımızı anlatacaktım.'* deyince, yelkenleri suya indirmek zorunda kaldım." derken akşam kocasıyla yaşadığı muhteşem anları hatırlayarak yanakları kızardı. Duygularını saklamak için gözlerini odada gezdirdikten sonra genç kıza dönünce gerildiğini fark ederek canı sıkıldı.

"Selen, üzerine uçmadan otur şuraya da anlatmaya başla! Gabriel'den duyduklarım ne kadar doğru, James sana beraber yaşamayı mı teklif etti?

"Evet."

"Yuuuhh! Kız Allah cezanı vermesin, neden daha önce anlatmadın? Ulan ben o solucanın saçlarını yolmaz mıyım ha?"

"İşte bu yüzden anlatmadım. Biraz sakin olur musun lütfen, önce beni dinle. Kafandaki cinayet planlarını unutmanı istiyorum, panik yapılacak bir durum yok."

"Aa-aaa!"

"Aslında James'in yaptığı kötü bir şey yok. Kendi kendine gelin güvey olan bendim. Bir yanım ona kızmakla birlikte, bana karşı dürüst davrandığı için saygı duyuyorum."

"Ne saçmalıyorsun sen be! Kızım delirdin mi, ne saygısı? Herif resmen seninle yatmayı teklif etmiş! Sıçarım ağzına onun, hayvan herif..."

"Asena! Başlama yine, sorun istemiyorum. Hayatım, James beni zorlayacak hiçbir şey yapmadı."

"Ha, bir de yapsaydı!"

"Ooff! Beni oyalamadığını söyleyecektim, ne istediğini en baştan ifade etti. Beklemediğim soru karşısında hayal kırıklığına uğrayan ve çok ters tepki veren bendim."

"Hadi ya, ne yaptın kız?"

"Suratının ortasına okkalı bir tokat yapıştırdım."

"Of be, içimin yağları eridi! Aferin kız sana... Bunları yaşadın ve bütün ısrarlarıma rağmen bana anlatmadın Selen, Allah cezanı vermesin."

"Ya benim senden gizli saklı bir şeyim var mı? Bu özel bir durumdu. O gün öncelikle düğün günündü, üzülmene müsaade edemezdim."

Kendisi de olsa aynı şekilde davranacağını düşünen genç kadın, arkadaşına hak vererek, "Tamam, hadi onu anlarım ya sonrası?" diye posta koymayı sürdürdü. "Sana kırk kere sordum *'Selen, ne oluyor?'* diye, bir de yetmiyormuş gibi üzerine azar işittim."

"Kızım, seni düşündüğüm için bahsini açmadım. Kendi hatamdan dolayı ceremesini, öncelikle senin ve dolayısıyla Gabriel'in çekmesini istemedim. Gurbet ele gelin gitmiştin, kocanın en yakın arkadaşına bana olan düşkünlüğünden dolayı nefret edecektin. Bunun sonuçlarını düşündüm ve kendimi anlatmamak için tuttum. Haksız mıyım Asena, Gabriel ikinizin arasında kalacaktı."

"Bilmiyorum, belki!"

"Ben biliyorum, susmayacaktın ve James'in burnundan getirecektin. Bir şey değil, bu konu sizin ilişkinize bile husumet karışabilirdi. Seni mutsuz edecek bir şeye müsaade edemezdim hayatım. Sevdiğin erkekle yeni evlenmişken, aranızda problem çıkmasına asla izin veremezdim."

"Canım!"

"Veee... çok ciddiyim Asena hâlâ da vermem."

"Ama..."

"Hayır... James'in kötü bir insan olduğuna inanmıyorum, sadece bizi anlamıyor. Fazla rahat ve özgür düşünceli, ayrıca maalesef evliliğe karşı... Senin, Gabriel ile yaşadıklarına şahit olduğu halde, yapımızı ve ihtiyaçlarımızı göremiyor. Yabancıların aşka bakış açısını iyi kötü anlattıklarından ve kendi duyduklarımdan biliyordum ama hissettiklerim yüzünden James'e konduramadım. Kadın erkek ilişkisi denince, akıllarına hoşlandığı kişiyle hemen bedensel birliktelik geliyor. Bizim aksimize cinsellik olmadan platonik bir yakınlaşmayı düşünemiyor."

"Eh, Gabriel'in de başta anlamadığını söyleyebilirim! Hıımmmm... Eee, ne olacak şimdi?"

"Hiçbir şey olacağı yok, yakında onun de kabulleneceğini umuyorum. Işi kabul etmek konusunda çok tereddüt yaşadım, James'in tavrına bakınca ne kadar haklı olduğumu görüyorum."

"Seleeeen, canına okurum senin! James yüzünden geri dönmeye falan kalkarsan, seni asla affetmem bilesin. Merak etme o manyağa gösteririm ben gününü..."

"Allah aşkına Asena, sakın öyle bir şey yapayım deme! Söz ver bana..."

"Ama içimde kalır."

"Kalsın hayatım, çaktırmanı bile istemiyorum."

"Aayy Selen, ya!"

"Söz ver dedim sana."

"İyi tamam be..."

"Yemezler canım, esas kelimeyi alayım."

"Offf! Söz veriyorum, konuşmam."

"Henüz bitmedi. İmâda etmem."

"Çok oluyorsun ama!"

"Asenaaaa..."

"Iııyyy, kahretsin! İyi be, imâda etmem."

"Eveeet, devamını da alayım."

"Söööz... Oldu mu? Gerizekâlı, beyinsiz, dangalak herif... Yatıp kalkıp sana dua etsin, yoksa canına okumuştum onun Beraber yaşayacakmış, haaaahhh... Bok yaşar. Hıyar herif, seni gittiği partilerdeki

üstünc atlayan kızlarla karıştırdı herhalde, manyak... Ay etlerini pinçik pinçik cimciklemek istiyorum, kıllı bacaklarına sıcak ağda yapmak istiyorum. Erkek milleti değil mi topunun..."

"Aaayyy psikopata bağladın yine, bir sus ya! Başladın mı durmak bilmiyorsun."

"Hıyar, işte."

"Evet canım, hıyar"

"Selen kız, vallaha Türkçe küfretmeyi bile özlemişim! İnsanın, çevresinde kendi dilini konuştuğu birisi olması ne güzelmiş. Şu uzun yıllar yurt dışında kaldıktan sonra garip bir şiveyle ülkelerine dönen gurbetçiler var ya. O insanlar gibi olurum korkusuna, evde yalnızken kendi kendime Türkçe konuşuyordum. Çok şükür artık gerek kalmadı."

"Nasıl oluyor kız o?"

"Ah, şöyle... Bean, seani cok özluyoğum. Siz, nasil diyoğdu."

Gülmeye başlayan genç kız, "Allah cezanı vermesin, çılgın!" diyerek kendisine katılan arkadaşına sevgiyle baktı. Her zaman olduğu gibi Asena yanındayken, bütün zorlukları aşabileceğine ve mutluluğu yakalayacağına duyduğu inancı pekişti. "İyi ki varsın, sen olmasan ne yapardım bilmiyorum."

"Sen de öyle, Selen... İyi ki varsın, iyi ki geldin hayatım. Yanlış anlama. Gabriel ile evlendiğime hiç pişman değilim. Çok şükür her şey yolunda gidiyor, mutluyuz. Yinede yerin benim için bambaşka ve doldurulamaz. Hayatımda senin ve ailemin eksikliğini sürekli hissediyorum. Evlenene kadar, bir gün geri döneceğim düşüncesine sahip olduğum için bu duyguyu tatmamıştım. Seni havaalanında ilk gördüğüm an gözlerime inanamadım, sanki eksik bir parçam tamamlanmış gibi hissettim."

"Birtanem, sen de benim için öylesin."

"Canıımım... biraz daha devam edersek ağlayabilirim. Selen, hiçbir şey veya hiç kimse için kendini üzmeni istemiyorum. Hatta yasakliyorum, anlaşıldı mı?"

"Tamam!"

"Ay Allah'ım, beraber neler yapacağız neler. Şimdiden aklımda bir sürü plan var. Daha sana beyzbol öğreteceğim, bizim çocuklarla bulu-

şup oynarız. Aaayyy. Nathalie seni görünce çıldıracak! Haber vermediğini öğrenince de muhtemelen canıma okuyacak. Bana ne haftaya bol bol görüşürsünüz, gidene kadar seni kimseyle paylaşmam, bana aitsin." derken çalan telefonun sesiyle irkildi.

"Kim arıyor bu saatte?"

"Kim olacak, Gabriel tabii... Benim herifin rutin kontrolleri, üşenmeden günde en az 5-10 kere arar." Çantasından çıkarttığı telefona bakma ihtiyacı bile duymadan açan genç kadın, karşı tarafı dinlerken arkadaşına göz kırparak sırıttı. Gelecek günler için gönlünü almayı da ihmal etmeyip "Hiç seni unutur muyum hayatım, her daim aklımdasın?" diyerek yalnız kaldığı için şikâyet eden adamı sakinleştirmeye çalıştı.

"Tek başıma bütün gün sıkıntıdan patlayacağım."

"Senin işin yok mu ya?"

"Yok. Asena, sakıncası yoksa ben de..."

"Hayır, olmaz Gabriel! Bu kız toplantısı, kendine bir uğraş bul."

"İyi de ne yapacağım?"

"Haydaaa! Ya ben ne diyeyim, ne istersen onu yap. Arkadaşına falan git, balık tut, babanı bul tavla oyna, ne bileyim."

"Ooff çok acımasızsın Asena, kulübe gideyim bari babam oradadır. Akşam 4 gibi seni almaya gelirim."

"Yok aşkım, 4 olmaz 6 da gel!"

"Asena, akşam Rick partisine gideceğimizi unuttun mu?"

"Haaa, evet doğru ya!" diye ağzından kaçırmasıyla hemen toparlanıp kıvırmaya girişti. "Unutmadım aşkım, sen merak etme, yetişirim."

"Selen, bizimle gelecek mi?"

"Tabii ki gelecek."

"Bana cevabı sen verdin gibi geliyor. Selen, uzun yoldan geldi, bir kere sorsaydın."

"Ben bilirim, sormama gerek yok."

"Asena, sor."

"Oofff, iyi bekle." Zevkle Türkçeye dönerek kendisinden bahsedildiği için merakla yüzüne bakan genç kıza "Seloş, akşam mandanın... Şey Rick'in, evinde partı var, beraber gidiyoruz." diyerek direk sonucu ortaya koydu.

"Sormaya gerek yok dediğin bu muydu, Asena? Kızım daha yeni geldim ya! Ne partisi bu?"

"Ne yapayım Selen, önceden söz vermiş bulunduk. Ben gidiyorsam, doğal olarak sende bizimle geleceksin. Gabriel, ısrar ettiği için formalite icabı haber veriyorum."

"Kızım ya, kimseyi tanımıyorum."

"Merak etme, ben tanıştırırım."

"Ama yorgunum."

"E dinlen o zaman, bütün gün ne yapacaksın? Kızım, olimpiyatlara katılmayacaksın, alt tarafı parti. En çok bir kenarda dikilip iki muhabbet edeceğiz, o kadar."

"Ama..."

"Ne amaaaası, uzatma Selen. Ben İzmir'e gitmeden 3-5 insan tanırsın işte, gözüm arkada kalmaz."

"Aman be, iyi!"

"Aklın yolu birdir, kabul edeceğini biliyordum. Gabriel..."

"Duydum aşkım, çok güzel sordun! Selen partiye gelmeyi kabul etti ya da üstün ikna kabiliyetinle kızın ağzına lafları tıktın da denilebilir."

Küçük bir kahkaha atan genç kadın, veda eden kocasına "Hadi hayatım, görüşürüz. Bende seni..." diyerek telefonu kapattı.

"Ne oldu öyle?"

"Benimki konuşmalarımızı dinlemiş, üstün ikna kabiliyetimle lafı ağzına tıktığımı söyledi."

"Adam seni tanımış. Dün bir bugün iki, yeni geldim ve tanımadığım birisinin partisine gidiyorum! İyi de ben ne giyeceğim akşam?"

"Amaaan düşündüğün şey o olsun, endişe etme hallederiz." Yakın olmanın verdiği rahatlıkla, "Yürü kız, sana kıyafet seçelim. Muhtemelen bavullarını yerleştirecek zaman bulamamışsındır, o işi de aradan çıkarırız. Kalk kalk kalk..." diyerek yerinden fırladığı gibi arkasından gelen Selen'le beraber yatak odasına girdi. "Seloş, senin bal rengi bir elbisen vardı, onu getirdin mi?"

"Mükemmel, başka bir şeye gerek yok o zaman. Çıkaralım da ütüye ihtiyacı var mı görelim."

"Olur." Çantasına uzanan genç kız, Asena'nın yatağın üzerine yığdığı askıların yanına kıyafetlerini koymaya başladı. Askıya taktığı kıyafetleri dolaba yerleştirirken, Hüseyin amcası sayesinde ev aldığı zaman yine beraber çalışmaları aklına gelince içi bir hoş oldu. Her şey bir yana sevdiği ve güvendiği bir insanla olmanın, kendisini ne kadar iyi hissettirdiğini düşündüğü sırada Asena'nın sesiyle irkildi.

"Selen."

"Hı! Efendim."

"Mükemmel... Bence bu elbise gayet uygun hayatım. Buruşmamış söyle dışarıya astık mı akşama kadar iyice kendini salar."

"Asena, başka bir şey mi giysem acaba?"

"Neden?"

"Sen demiyor muydun *'Bu elbiseyi giyince çok şuh görünüyorsun.'* diye?"

"Evet, amaç da o zaten. Gayet sade, kapalı ve bir o kadar da seksi... Görenler, verdiği etkinin sebebini dahi anlayamayacaklar. Sadece uygun yerlerde yeterli aralıklar var, saçlarını da salık bırakacaksın."

"Aa-aaa! Neden ki?"

"Sırt dekolten aralarından ara sıra görünecek, insanda merak hissi uyandıracak."

"Ha! Ne diyorsun sen be?"

"Bak kızım, ben ne diyorsam o, itiraz istemiyorum. Partiye gidince, sebebini kendi gözlerinle görürsün, bana güven."

"Alakasını kuramadım ama öyle diyorsan!"

"Burada kadınlar, parti dendi mi bir karış donla katılıyorlar. Erkeklere merak edecek bir şey bırakmıyorlar. Kendilerini sergileyeceğiz diye yırtınıp duruyorlar. Nafile, boşa uğraş veriyorlar da farkında değiller. Bazen hallerine acıyorum ama yapacak bir şey yok. Sultanım sağ olsun, zeki kadın... Madde yüz bilmem kaç; *'Asla topluluk arasında gereğinden fazla açık giyinme, kıyafetinin yaratıcı ve gizemli olmasına özen göster. Sadece bir bölgeni abart, o da çıplak etten ziyade yüzün ya da bedenin olsun. Yerine göre makyaj veya bedenine oturan bir elbise*

uygundur. Kıyafetin çok çarpıcıysa makyajını sade yap veya tam tersini uygula... Bırak paketin altındaki merak uyandırsın. İtiraf etmeseler de erkekler meraklı mahlûklardır, hediyelerini kendileri açmaya bayılırlar. 'der"

"Hadi ya!"

"Evet, tasdiklendi ve onaylandı. Geçen hafta gittiğimiz bir partide, vücuda oturan yarım kollu bir elbise giydim. Hatta kapalı yakalı ve kalçanın altından bollaşarak dize kadar inen..." derken durup göz kırptı. "Kırmızı renginde çok şık bir elbise giydim. Saçlarımı sımsıkı topuz yapıp sadece kıyafetimle aynı renk ruj ile rimel sürdüm. Tabii altına aynı renkte topuklu ayakkabı giydim. İnan salondaki en kapalı ve mutaassıp kadın bendim. Yine de gördüğüm ilgiden az daha Gabriel kafayı giyiyordu! Manyak, resmen krize girdi." derken o akşamki halini hatırlayıp sırıttı. "Elbiseyi bir daha ev dışında giymemem için neredeyse yalvardı. Canım benim, çok tatlıydı ya kıramadım *'Eh, iyi madem giymeyeyim.* 'dedim."

"Bunların hepsini Naime Sultan'dan mı öğrendin?"

"Evveeeet, evlenmeden önceki son tüyoları..."

"Ay bu kadından korkulur ya! Şu tarifleri bir ara benimle de paylaşsan iyi olacak sanırım."

"Ne zaman istersen hayatım, kadınlar arasında özel. Seloş, bu son parça şunu da koyduk mu bu iş bitmiştir."

"Sağ ol canım. Bavulları nereye yerleştireceğiz, Asena?"

"Eee! Diğer oda nasıl olsa boş, onun dolabına tıkalım. Bunun üst rafı da müsait ama tepeye kaldırmayla uğraşmayalım şimdi."

"Olur canım." İç içe koyduğu bavulları karşı odaya yerleştiren genç kız, salona geçen arkadaşının karşısına oturup, "Allah razı olsun Asena, resmen gözümde büyümüştü." diye söze başladı. James konusunun kapanmasıyla biriken diğer mevzulara geçerek, muhabbetin dibine vurana kadar konuşmaya daldı. Asena'nın çantasından çıkarttığı çay paketi araya girince, yiyecek bir şeyler hazırlamak dışında ara vermeden özlem gidermeye devam etti. Ayrı kaldıkları ayların acısını doyasıya çıkartırken, zamanın nasıl geçtiğini anlamadı. Camdan tıkırtı sesini duymasıyla irkilerek, yabancısı olduğu bahçeye doğru bakıp "Bu ses de ne?" diye sordu.

"Bilmem! Destur Bismillah, dışarıdan geliyor." Oturdukları halının üzerinden dizleri üzerinde doğrulan genç kadın, cama yapışan Gabriel'in içeriye baktığını görünce gülmeye başladı. Sevgili kocasını karşılamak için Selen'le beraber ayağa kalkarak kapıya yöneldi. Kapıyı açmasıyla genç adamın dudaklarına uzanması üzerine "Hışşşt, ne yapıyorsun ya? Sakın Gabriel, çok ayıp!" derken gözlerini sonuna kadar açarak uyarı bakışı atmayı da ihmal etmedi.

"Aman aman, anladım. Neden yerde oturuyorsunuz?"

"Alışkanlık, kız muhabbeti yaparken hoşumuza gidiyor."

"Şu muhabbeti ben de merak ettim! Selen, nasılsın hayatım, dinlenebildin mi?"

"Sağ ol, iyiyim. İçeri gelsene..."

"Şimdi girmeyeyim, zaman yok."

"Neye? Hem sen neden erken geldin hayatım?"

"Asena, saat altı canım. Seni almaya geldim."

"Aa-aaa, o kadar oldu mu? Lafa dalmışız, farkında değilim. Tamam canım, çıkalım anca hazırlanırız. Selenciğim, bizimle şimdi mi gelirsin yoksa davete geçerken mi alalım?"

"Zahmet olmazsa burada hazırlanır annenlere geçerim"

"Nasıl istersen. Seloş, 8 civarı geliriz sakın dışarıda bekleme. Yola çıkınca telefonunu çaldırırım. Öptüm canım, görüşürüz."

"Ben de birtanem."

Çantasını kaptığı gibi paldır küldür evden ayrılan Asena'yı yolcu eden genç kız, eline yapışan kocasıyla ağaçların arasında kaybolana kadar arkalarından izledi. Gülme sesi hâlâ kulağında yankılanırken, "Allah, mutluluğunuzu daim etsin inşallah." diye dua ederek kapıyı kapattı. Gabriel'in, girdiği her ortama neşesini bulaştıran dostuna âşık olmasına hak vererek, hazırlanmak üzere yatak odasına geçti.

4. BÖLÜM

Buluşma saatinde hazır bekleyen genç kız, arabaya binmesiyle arkasına dönen Asena'nın, *'Seloşum, harika görünüyorsun!'* demesi üzerine Gabriel'in varlığından utanarak teşekkür etti. Hâlâ hissettiği tedirginlikle aslan yelesi gibi kabaran saçlarını geri atarken, öne doğru eğilip usulca endişesini dile getirdi. "Asena, kıyafetimin abartılı olmadığına eminsin, değil mi?"

"Saçmalama be! Güzelim, sen bana güven ortamı görünce şoka gireceksin. Anlatmayayım da kendi gözlerinle gör."

"Asena hakkı Selen, çok güzeldin."

"Yine olmadı " Türkçeyi takıntı haline getiren kocasına, "Gabriel; Hakkı isim. Hak-lı, olacak. Çok güzeldin, değil. Aradaki harf yanlış, gü-zel-sin." diyerek doğrusunu heceledi.

"Gü-zel-sin... Hak-kı, hak-lı, haklı… Sizin dil, çok zor."

"Yok anam sana öyle geliyor, harikasın. Gördün mü Seloş, nasıl konuşuyor. Neredeyse söylediğim her şeyi anlıyor."

"Evet çok hoş!" Genç adamın sırıttığını görünce arkasını dönerek kendisine göz kırpan arkadaşıyla gülüşmeye başladı. Bu konuda iyi mi yaptığını düşünürken, şifreli konuşmaya geçerek, "Iııı, şey… Teşrif etmekte bulunduğumuz zatı muhterem, büyük başlardan hallice olan şahıs mı?" diye sordu.

"Hı hı aynen."

"Eee, husumetiniz dindi mi?"

"Ortak paydalarda buluştuk diyelim, mutabakata varıp sulh ilan ettik."

"Hah, parazit başladı! Şimdi bahanesi de gelir, yok efendim bilmediğim kelimeler geçiyormuş. İtiraf edin, bir dolap çeviriyorsunuz. Nasıl beceriyorsanız, birdenbire konuştuklarınızı anlamıyorum!"

"Hayatım, bu sokak dili. Hızlı ve gündelik kısaltmalarla konuşunca, kelimeler sana yabancı geliyor tabii..."

"İyi! Madem öyle o zaman onları da öğret."

"Yok anam, onu beceremezsin senelerini alır."

"Hadi oradan, palavra atıyorsun değil mi Asena? Konuştuklarınızı anlamayayım diye bir numara çeviriyorsunuz!"

"Haydaaa! Ne huysuz adamsın Gabriel ya, akşam akşam tadımızı kaçırmayalım. Özür dileriz, bir dahaki sefere dikkat ederiz, değil mi Selen?"

"Tamam, kusura bakma, Gabriel..." Durumun ciddi olduğunu anlayıp alttan alan arkadaşına katılırken, arabanın yavaşlamasıyla camdan dışarıya baktı. Bütün ışıkları yanan devasa bir binanın önünde durduklarını görünce "Asena, doğru yere geldiğimizden emin misiniz?" diye sordu.

"Evet hayatım, evi ilk gördüğümde bende seninkinin benzeri bir tepki vermiştim. Ev sahibi, Amerikan futbolunun yıldızlarındanmış. Hani şu birbirine çarpıp duran ne idüğü belirsiz futbol var ya o işte."

"Evet!"

"Rick'in, çevrede tanınan ve sevilen bir sima olduğunu söyleyebilirim. Doğal olarak fazla öz güven sahibi, değişik bir cins anlayacağın. Aileden de durumu iyi olunca ortaya bu görüntü çıkıyor. Başta hiç hoşlanmamakla birlikte tanıdıkça kötü birisi olmadığını anladım. Sadece rahat bir insan, anlarsın ya."

"Ha... tamam, o mesele. Merak etme."

"Evet hanımlar, partiye katılabiliriz." Önce misafirinin kapısını açan genç adam, sıra karısına gelince inmesine yardım ederken kıyafetini şüpheyle süzdü. Uygun olduğuna kanaat getirmesiyle, elini tutarak evle ilgili yorumlarını dinleyerek yürümeye başladı. Sonuna kadar açık

duran kapıdan içeriye girerken, Selen'in sözleri karşısında gelenekleri-ni bildiği için sırıttı.

"Ev sahibi nerede Asena, misafirlerini karşılamıyor mu?"

"Her yerde olabilir. Bizzat sordum hayatım, davet ettiği dostlarının yolu bulabilecek kadar zeki olduğunu savunuyor. İki saat kapıda dikilemezmiş, zaman kaybından başka bir şey değilmiş. Nasıl olsa içeride görüşececksek ne gerek varmış falan filan... dedim ya tuhaf birisi..."

"Şımarık mı?"

"Yok ya, zannetmiyorum! Aslında tam bilmiyorum ya, neyse... Sakin bir ortamda muhabbet ettiğin zaman, gayet makul ve aklı salim birisine benziyor. Zeki ve esprili bir adam, isteyince çok nazik olabiliyor... Gabriel'in nişanlısı olduğumu öğrenince, kendisini bana affettireceğim diye bir yalvarmadığı kaldı. Nasıl demişti bakayım. Hıımmm... Kendimi ondan koruduğum ve erkeğimin gururunu ayaklar altına almadığın için... ya da onun gibi bir şey işte, çok saygı duymuş. Benimle tanıştıktan sonra kültürümüz ilgisini gelmiş, hakkımızda araştırma yapıp bir sürü şey sordu. Samimi olduğunu hissedince uzatmadım, bir daha bana dokunmaması şartıyla arkadaş olmayı kabul ettim."

"Vay be ilginçmiş!"

"Görünce daha da şaşıracaksın. Herif tahminen iki metre boyunda bir dev, ayrıca futbolcu olduğu için o gün isteseydi beni yere devirebilirdi. Onun yerine çok hoşuna gitmiş gibi sırıtıp durdu. Tabii o sırıttıkça ben çıldırdım. Sanırım davranışımı takdir ettiğinden dolayı bir şey yapmadı. Herifin yüzünde yumurta patlattığımda bile güldü. Manyak..." demesiyle gülmeye başlayan arkadaşına katılırken, merakla konuşulanları anlamaya çalışan kocasına döndü. "Özür dilerim aşkım, yine dalmışız Rick ile nasıl barıştığımızı anlatıyordum."

"O kadarını anladım canım. Neden birlikteyken sürekli Türkçe konuşuyorsunuz?"

"Çok özlemişim Gabriel, lütfen hayatım anlamaya çalış. İnsanın kendisini anadilinde ifade etmesi öyle farklı bir duygu. Sana nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum. Ev gibi sıcacık, tanıdık."

"Ya, demek öyle! Hıımmm..." Karısının buğulanan gözlerinde memleket özlemini gören genç adam, güzelinin üzüntüsünü içinde hissederek üzerinde baskı kurduğuna pişman oldu. Gülümserken elini

yanağına götürüp "Haklısın. Bir daha sana karışmayacağım aşkım, aranızda istediğiniz gibi konuşun." diyerek rahatlatmaya çalıştı.

"Canıııımm, harikasın! Aşkım benim, anlayışlı kocam... Söz veriyorum, yanındayken yapmamaya özen gösteririz. Yalnız bazen unutuyorum, eh o zamanda kusurumuza bakmazsın artık. Seni çok seviyorum, Gabriel..."

"Ben de bebeğim... Evet, kızlar bu kadar muhabbet yeter, eğlence başlasın. Yine partinin en güzel hanımlarıyla beraberim, lütfen benden fazla uzaklaşmayın. Hııımmm... Rick yine kendini aşmış. Vay be! Adamım benim, nasıl parti verileceğini iyi biliyor." derken salonun diğer ucundan içeriye giren adamı görünce dikkat kesildi. "John değil mi o? Vay be adamın, sen yaşıyor muydun? Hayatım, iki dakika müsaade eder misin, ne zamandır görmediğim bir arkadaşımı fark ettim. Hemen gelirim."

"Tamam aşkım, bizi merak etme sen keyfine bak. Selen, ne yapıyorsun kız?"

Gözlerini sonuna kadar açarak nereye bakacağını şaşıran genç kız, açık duran cam panellerden görünen manzarayı hayranlıkla izlerken Asena'nın kendisine seslendiğini duydu. Işıklandırılmış alandan gözlerini alamadığı için guruplar halinde muhabbet eden insanların şıklığı karşısında gayri ihtiyari ürktü. Arkadaşına yaklaşıp güç almak istercesine koluna yapışarak "Asena, burası ne biçim bir yer?" diye sordu. "Filmler dışında hiç böyle bir ortam görmemiştim."

"Ben de ilk defa burada gördüm. Merak etme, ilk başta senin gibi çok yadırgadım. Hiç kimseyi takmazsan kolay alışıyorsun. O görmüş olduğun kadınların çoğu zengin erkek avcısı..."

"Orası anlaşılıyor! A-aaa, kız bunlar çıplak gibi... Hani giyinmeseler de olurmuş. Tövbe tövbe, iç çamaşırı vitrinine bakar gibiyim." Önünden geçerken kendisine aşağılarcasına bakan kadının görünce "Tanışıyor muyuz yavrum? Bu manyağın derdi ne kız, bir fikrin var mı?" diye sorması üzerine kahkahayla cevap veren Asena'nın rahatlığına hayret etti. Parıltılı saten elbisesine dikkat edince, gözleri yuvalarından fırlayacak zannetti. Yalnızca göğüslerini kapatacak genişlikteki 2 kumaş parçasının boynunun arkasından indiği ve poposunu anca örten

bir elbiseyle birleştiğini görüp ağzı açık kaldı. İçinde nasıl rahat yürüyebildiğine hayret ederek hâlâ gülen genç kadına döndü.

"O neydi be? Yuuuhhh! Resmen gel beni becer diyor."

"Evet, aynen öyle... Bu salak da küçük dağları kendisinin yarattığını zannediyor. Selen, onu boş ver, şimdi kadının geçtiği bölgedeki erkekleri çaktırmadan izle. O hatunun peşinden kaç tanesi bakıyor." diyerek gerginliğini atması için dikkatini farklı bir yöne çekmeye çalıştı.

"Niye ki?"

"Kızım, ne diyorsam onu yap, birazdan anlayacaksın."

"Peki!" Tekrar uzaklaşan hatuna dönen genç kız, çevresine göz gezdirince kadınla hiç kimsenin ilgilenmediğini görüp hayret etti. Kendisine dikkatle bakan birkaç adamla göz göze gelmesiyle, hemen bakışlarını kaçırıp Asena'ya çevirdi.

"Yaaa, kendi gözlerinle gördün. Tatlişkom işte böyle, anladın mı şimdi? Sultanım işi biliyor, bu salaklar da o kıyafetlerin içerisinde rahatsız olduklarıyla kalıyor. Kuş beyinli, bütün gece o bir karışık topuklu ayakkabılarla av peşinde dolanacak. Frikik vermeden oturamayacağı için de ayaklarına kara sular inecek."

"İyi de kör mü bu adamlar, sonuçta kadın çok güzel!"

"Hayır anam, doymuşlar. Pasta fazla gelmiş, baymış canım. Şööyle acılı Adana kebap, lahmacun veya kuru fasulye pilav falan... Aayyy canım çekti kız, şöyle yanına bir de soğan kıracaksın..."

"Kaçık!"

"Amaaan, ne diyorum ben be... Neyse işte, herifler bunlardan bıkmış değişiklik arıyorlar. Papaz her gün pilav yemez, benim anladığım özgürlük adı altındaki bu extra large rahatlıktan sıkılmışlar."

"Hakikatten ha, dediğin gibi olabilir. Çok garip, hiç tahmin etmezdim! İyi de o kadınla tanışmadık bile, ne diye bana düşman gibi baktı?"

"Rant hayatım, potansiyeli olan rakip oyuncusun. Ayrıca, bu saçlarla çok ilgi çektiğinin o da farkında... Az miktarda bulunan bekâr, zengin ve yakışıklı karşı cinsi, kapma riski taşıyorsun."

"Allah cezanı vermesin Asena, sana toplayayım diye söylemiştim! Ayrıca alsın o karşı cinsi bir tarafına... Bak yine ağzımı bozduruyorsun

bana. tövbe tövbe... Eksik olsun erkek, istemez. Hiçbiriyle uğraşacak halim de enerjim de yok. Çantanda toka var mı?"

"Kesinlikle toka falan yok. elini saçlarına sürmeyeceksin."

"İyi de ben dikkat çekmek istemiyorum ki!"

"Sana sormadık. kapa çeneni de gecenin keyfini çıkar. O parazitlere de çok fazla takılma. en büyük tepki tepkisizliktir. Karı, ters bakarsa gül geç... Arada çok iyi hatunlar da çıkıyor."

"Offf Asena! Ben senin amacını biliyorum."

"Evet Selen. yanılmıyorsun intikam soğuk yenen bir yemektir. Madem James ile konuşmama izin vermiyorsun, buna da katlanacaksın. Ne kaybettiğini görsün davar... Kafasını duvarlara vurduracağım ben o hıyarın. Daha duuuur. bak neler neler yapacağım. Yalvartacağım, kafasında saç..."

"Aman sus be, başlama yine! Hışşşt... Gabriel geliyor, kahretsin yanında James var. Asena, unutma söz verdin?"

"Tamam be. anladık."

***

Selen ile tanıştığı günden beri hayatı altüst olan genç adam, bir önceki gün yaşadıkları tartışmanın ardından hiçbir şeyin beklediği gibi gitmeyeceğini nihayet kavradı. Geri adım atıp bir süre uzaktan izleme kararıyla nispeten rahatlayarak, genç kızın da geleceğini öğrendiği için partiye gitmeye karar verdi.

Rick'in evinin önünde park edip arabasından inerken, uykusuz geçirdiği gecenin etkilerini üzerinde hissetti. Eve doğru ilerlediği sırada Gabriel'in söylediklerini hatırlayarak, geleneklerinin kolay aşılamayacak bir engel olduğunu kabullendi. "Geleneklerine sıçayım!" diye homurdanırken arka bahçeye açılan büyük salona doğru ilerledi. Bir köşede John ile konuşan dostunu görünce, yakın çevrede Selen'i arayarak yanlarına doğru ilerledi.

"John, ne haber dostum?"

"Vaaay, kimleri görüyorum, James! Bugün şanslı günüm olmalı." diyerek uzun zamandır görmediği arkadaşına sarılıp sırtını sıvazlayarak geri çekildi. "Nasılsın adamım?"

"Bildiğin gibi, seni sormalı. Uzun zamandır ortalıkta yoktun, kesin dönüş ne zaman?"

"3 aylık işimiz kaldı. Gabriel'e de şimdi onu anlatıyordum. Hava şartları müsaade etseydi çoktan köprünün bitmiş olması gerekiyordu."

"Üzüldüm dostum. Neden burada konuşuyorsunuz?"

"Acil bir işim çıktı James, erken ayrılmam gerekti. Ben de çıkmak üzereydim. Sizi gördüğüme çok sevindim, izninizle benim gitmem gerekiyor."

"Tabii John, dönmeden haberleşelim müsait olursan bir ara toplanırız."

"Olur. Hafta içi ararım, Gabriel. James..."

"Görüşürüz dostum..." John'un uzaklaşmasıyla dostuna dönen genç adam, bu tip ortamlarda Asena'yı yalnız bırakmadığı için hayret ederek "Kızlar nerede? Selen, gelecek demiştin." diye sordu.

"Geldi, bahçedeler. Asena'nın ısrarından kurtulabileceğini düşünmüş olamazsın, kıza söz hakkı bile tanımadı."

"İnanırım. Hayret, sen Asena'yı bu kadar aç kurdun arasında nasıl yalnız bıraktın?"

"Selen, yanında."

"Olsun, yine de uzun süre yalnız bırakmaya gelmez."

"Kıskanıyoruz galiba! Birilerinin bu konuda benimle alay ettiğini hatırlatırım."

"Aaa lütfen, sen bu konuda ekolsün dostum. Geçelim mi?" derken Gabriel'in cevap vermesine müsaade etmeden bahçeye yöneldi. Açık havaya çıkmasıyla saçları ile göze çarpan Selen'i görünce, bedeninin ürperdiğini hissetti. Üstüne oturan, sade olduğu kadar iç gıcıklayıcı bir görüntü sergileyen kıyafetin içinde, kızın muhteşem görüntüsüne hayretle baktı. Hiçbir aşırılığı olmadığı halde üzerinde bıraktığı etkinin, kızın egzotik görüntüsünden kaynaklandığını düşündü. Zarif yüzünü süsleyen ve kendisine kaplanı çağrıştıran gözleriyle, sıra dışı bir güzelliğe sahip saçlarının buna sebep olduğuna karar verdi. Çevredeki erkeklerin ilgi odağı olduğunu ve alenen Selen'i izlediklerini fark edince canı sıkıldı. Etraflarında dolanan tiplere ters bakışlar atarak ilerlerken Selen'in, Asena'ya bir şeyler fısıldayıp arkasını döndüğünü görünce yü-

zünü buruşturdu. İnsana, elini arasına sokup avuçlama arzusu duyuran saçlarla karşıladığı için genç kadına gülümseyerek konuşmaya girdi.

"Asena, nasılsın hayatım?"

"Sağ ol James, iyiyim sen nasılsın?"

"Teşekkür ederim, gördüğün gibi... Selen!"

"Merhaba, James."

"Merhaba." Gözlerinin içine bakmadan da olsa en azından konuştuğu için sevinerek, "Nasılsın, biraz dinlenebildin mi?" diye konuşmuş olmak için sordu.

"Teşekkür ederim, olabildiğince."

"Sevindim. Bu akşam çok güzel görünüyorsun."

Hı! Sa-sağ ol, eee..." Bütün telkinlerine rağmen etkilendiği genç adamdan kızaran yanaklarını saklamaya çalışırken "Asena, beni arkadaşlarınla tanıştıracağını söylemiştin?" diyerek kendisini kurtarmasını ima etti.

"Haklısın hayatım, hadi gel."

Hemen devreye giren genç kadın, paniklediği her halinden belli olan arkadaşının koluna girip harekete geçti. Peşlerinden gelen kocası ile tanıdıklarının olduğu bir guruba doğru yürürken Selen'i rahatlatmak için konuşmayı da ihmal etmedi. Kıstığı gözleriyle uzaklaşmalarını izleyen James'i umursamadan, genç kızı yeni insanlarla tanıştırmaya girişti. Sevgili ev sahibinin nihayet ortaya çıkması ile uzaktan selamlaşırken, ilgiyle Selen'i incelediğini fark edip haince sırıttı. James'in güzel bir derse ihtiyacı olduğunu düşünerek, eylemine ara vermeden devam etti. İlgi odağı olan dostunu tanıttığı sırada, çevresindeki insanlardan sıyrılan mandanın biraz ileride duran kocasının yanına gitmesini zevkle takip etti. Hain planlarının gayet güzel işlediğini görüp, bir köşeden Selen'i izleyen James'e göz attıktan sonra işine geri döndü.

***

"Hey adamım, güzel karının yanındaki fıstık da kim?"

"Rick, sana da merhaba! Bundan sonra da nasılsın diye sorulur. Muhteşem partiler düzenleyen, iğrenç bir ev sahibisin... Neredesin oğlum sen?"

"Orada burada işte... Eee, söylesene kim bu kız? Karının yanında görünce, tanışmaya çekindim."

"İyi yaptın dostum, doğru bir karar vermişsin. O hanımefendi, eşimin en yakın arkadaşı... Sanırım mesajı aldın."

"Vaaaayy! Amerikalı değil mi?"

"Hayır, Türk... Asena'nın memleketinden yani İzmir'den daha dün geldi. Habersiz getirmemizde bir sakınca olmadığını düşündüm."

"Kesinlikle yok dostum, çok iyi yapmışsın! İlginç ve farklı bir güzelliği var. Yanlış anlama ama şu Türk kadınlarını iyice merak etmeye başladım! Gabriel, adamım o saçların gerçek olma ihtimali var mı?"

"Kesinlikle gerçek dostum." Boyu kısa olmadığı halde kendisinden neredeyse bir karış uzun olan adamın, ne düşündüğünü anlamak için yüzüne bakarken, "Asena'nın anlattığına göre doğal olduğuna garanti verebilirim." diyerek sırıttı. "Hıımmm!" sesinin akabinde gözleri kısılan Rick'in, Selen'i şaşkınlıkla izlemesi karşısında gülmeye başladı. Gözü James'e takılınca, ilgisini çekmeye çalışan kadına aldırmadan genç kıza baktığını fark ederek hemen toparlandı. En yakın dostuna duyduğu sadakatle "Üzgünüm Rick, Selen sahipli olabilir adamım!" diye uyarma ihtiyacı duydu.

"Olabilir mi, o da ne demek?"

"James, düğün için İzmir'e gittiğimiz dönemde Selen'e âşık oldu. Kafanı çevirip yüzüne bakarsan ne demek istediğimi anlarsın. Sağ taraftaki ağacın altında duruyor." Genç adamın gösterdiği yere bakıp James'i incelemesini bekledikten sonra tekrar kendisine dönmesiyle "Anladın mı?" diye sordu.

"Evet! James, fena kapılmış, resmen bakışlarıyla konuşuyor. Bende ki şansa bak. Eee, madem âşık oldu, kız mı kendisini istemiyor."

"Tam olarak öyle değil, bazı sebeplerden James ile yakınlaşmayı kabul etmiyor."

"O zaman bir şansım olabilir!"

"Hiç zannetmiyorum, Rick. Asena ile yaptığın hataya düşme derim. Türk kadınlarının doğalarını anlamıyorsunuz, bana kalırsa Selen senin harcın değil adamım... Karımla evlenmeye karar vermeden önce yaşadıklarımı ve sonrasında olanları biliyorsun. James de aynı durumun

bir benzerini yaşıyor. Selen'in ondan hoşlandığını biliyorum, yinede geleneklerinden ödün vermiyorlar."

"Benim harcım kızları nereden biliyorsun Gabriel, yanılmadığın ne malum? Hıımm! Aralarında bir şey yaşanmadığına göre, serbest demektir."

"Rick!"

"Merak etme adamım, çok saygılı olacağım. Eee, beni Selen ile tanıştırmayacak mısın?"

"Anlamadın galiba, evlenmeden önce erkeklerle yakınlaşmaya karşılar. Aklından başka şeyler geçiyorsan, o işi unut! Seni bu sefer Asena'nın elinden ben bile kurtaramam."

"Anladık, hadi."

"İnatçı herifin tekisin!"

"Evet, biliyorum."

"İyi, yürü!"

Kafasını iki yana sallayarak ilerleyen genç adam, bir şey anlatan karısının yanına giderek sözünü bitirmesini bekledi. Selen'i Rick ile tanıştırmasına ne tepki vereceğini bilmediği için yanında duran herife beklemesini işaret etti. Sevimli karısının anlattığı ve insanların bu kadar ilgisini çeken konuyu merak ederek dinlemeye başladı.

"Nora, yemin ediyorum köpeğin kafası dana kadardı. Dört ayağı üzerindeyken, boyu belime geliyordu. Her sabah olduğu gibi buna laf atmamla, aptal hayvan aşka gelip ön ayaklarını omuzlarıma atmaz mı? Allah'ım, ruhumu teslim ediyorum zannettim. Karşımda simsiyah koca bir kafa, ağzını açmış koca bir dille 32 dişi gözümün önünde... Ay köpeklerin kaç dişi olur acaba? Aman neyse boş ver. Boncuk gibi bakan gözleriyle karşı karşıya geldik, yüzlerimizin arasında bir karış bile yok."

"Ne yaptın?"

"Ben de bilmiyorum. Hangi arada düşündüysem, elimi kaldırdığım gibi hayvanın suratına okkalı bir tokadı yerleştirdim. En son köpeğin kafasının savrulup, aşağı atladığını hatırlıyorum." derken insanların gülmesinin kesilmesini bekledi. Hayvan sevgisinden bahsederken gel-

dikleri anısını hatırlayıp, yüzünü buruştururken Nora'nın yorumu üzerine savunmaya geçti.

"Şimdi sen köpekle yüz yüze geldin ve hayvana tokat attın öyle mi?"

"Vallahi doğru söylüyorum, yalanım varsa ne olayım."

"Çok ilginç! Eee, sonra ne oldu hayatım?"

"Ne olacak, çığlık çığlığa bağırarak arkamı döndüğüm gibi soluksuz kaçmaya başladım. Aklım popomda, her an bir ısırık darbesi bekliyorum. Bir taraftan ellerimi uzatıp arka bölgemi korumaya çalışıyordum ki, sesleri duymaya başladım. Etraftan aynen şu an olduğu gibi kahkaha tufanı almış başını gidiyor. Millet beni göstererek gülüyor, tabii yavaşlamaya başladım. *'Ne oluyor len?'* diyerek bir de döndüm, köpek de arkasını dönmüş deli gibi kaçıyor. Üniversite ahalisinin hangimize daha çok güldüğünü bilmiyorum! Kaçan köpeğe mi, yoksa hâlâ poposunu korumaya çalışarak elleri kalçalarında duran bana mı? Resmen rezil oldum."

"Bunda rezil olacak ne var, Asena?"

"Noracığım, bizim kampüs girişinin sağı solu öğrenci kafeteryalarıyla doludur. Sabah kahvaltılarını yapan yüzlerce insana, oturdukları yerde naklen yayın yapmış oldum. 3-5 kişiden bahsetmiyorum, çok daha fazlası. Birkaç hafta boyunca beni gören sınıttı, işaretle yanındakilere gösterip fısır fısır olayı anlattı. Bazı şerefsiz, eee... Neyse işte, havlama taklidi yapanlar bile oldu!" En son söylediğine kendi diline dönüp, "Şerefsizler, gerizekâlılar..." diye eklerken, dibine kadar giren Gabriel'in hayranlıkla yüzüne baktığını görünce gülümsedi. "Aşkım, nerelerdeydin?"

"Hemen arkanda... Güzelim, merak ettim köpeğe ne oldu?"

"Aşkımız bitti, dönem boyunca bir daha o kapıyı kullanmadım. Mecbur kaldığımda araya başkalarını sokarak uzaktan geçtim. Hayvan beni gördüğü zaman hemen ortadan kayboldu."

"Vay be, kötü kırmışsın hayvanın kalbini! Bana bu hikâyeni anlatmamıştın hayatım?"

"Bilmem, hiç aklıma gelmedi, şimdi konusu açılınca hatırladım."

"İyiymiş, aşk mağduru zavallı köpek ve hain kadın."

"Ha ha çok komik. Siz dalganızı geçin bayım, ne kadar korktuğumu anlatamam." diyerek kocasına muzip bir tavırla omuz atarken, boğaz temizlemeyle öksürme arasındaki garip sesle irkildi. "O ne be? Aa-aaa Rick, görünmeyen ev sahibi!"

"Üzgünüm hayatım, ne yapayım parti çok kalabalık her yere yetişmemi bekleyemezsin. Asena, yine her zamanki gibi harika görünüyorsun. Ne dersin, tokalaşmak için elimi uzatabilir miyim?"

"Hımm, bir düşüneyim." Aslında iyi anlaştıkları halde mikropluk olsun diye bu şekilde davranan adamın oyununa katılarak, "Tamam." derken isteksizmiş gibi elini uzattı. Sırıtan herif ile tokalaştıktan sonra Gabriel'i dürtmesini fark etmemiş ayağına yatarak, arkasından gelecek konuşmayı bekledi.

"Haaa, evet! Eee... Selenciğim, sana uzun yıllardan beri arkadaşım olan Rick'i tanıştırmak istiyorum." demesiyle şüpheyle Rick'e bakan genç kızın, kendi dilinde söylediklerini duyunca gülmesine mâni olamadı.

"Asena kız, bu herif şu bahsettiğin Amerikan mandası mı?"

"Hı hı, evet canım."

"Oyyy! Hakikatten dev gibi..." Asena ile konuşurken Gabriel'in yüz ifadesini görünce, daha dikkatli olması gerektiğine kanaatine vardı. Kıstığı gözleriyle karşısındaki yakışıklı insan irisini süzüp temkinle elini uzattı. "Merhaba Rick, tanıştığımıza memnun oldum." Genç adamın elini sıkarken kendisine doğru eğildiğini görünce "Hooop, bu kadar samimiyet yeter." diyerek geriye çekildi.

"Son söylediğini anlayamadım, Asena'dan duyduğum kadarıyla sanırım kendi dilinde konuştun. Merhaba Selen, ben de çok memnun oldum. Seninle tanışmak bir zevk... İyiden iyiye yaşadığınız şehri merak etmeye başladım. Kadınları hem çok güzel hem de ulaşılması zor."

"Teşekkür ederim Rick, bunu anlamam iyi olmuş. Derdimiz ulaşılmaz olmak değil, saygınlığımızı korumak ve bu yönümüzle gurur duyuyoruz."

"Kesinlikle çok net belirtiyorsunuz!" Konuşmaya devam edeceği sırada, bedeninden önce sesi kulağına çarpan kadının, "Rick, aşkım..." diyerek koluna sarılmasıyla derin bir nefes aldı. Başını aşağıya indirip takım arkadaşları ve dolayısıyla kendisinin, sürekli etrafında dolanan

genç kadına soğuk bir ses tonuyla "Stephany." derken mesajı almasını umut etti.

"Her yerde seni arıyordum aşkım."

"Evet, fark ettim Steph... Gördüğün gibi şu an o meşgulüm, müsait olduğum zaman ben seni bulurum tamam mı?"

"Ama!"

"Bizim çocuklar bilardo odasında, seni gördüklerine sevineceklerdir."

"Ya! O zaman ben gideyim. Sonra görüşürüz, Rick."

"Hı, tamam." Kolunu okşadıktan sonra hevesle bilardo odasına yönelen kadını, kendi haline bırakıp "Eee, ne konuşuyorduk." diyerek genç kıza döndü. Aralarına James'in de katıldığını görünce, kıza karşı ilgisini bildiği halde istifini bozmadan açık oynamaya devam etti. "Selen... Çok hoş bir ismin var. Selen seni daha yakından tanımaktan memnuniyet duyarım."

"Ama ben, memnun olmam!"

"Efendim! James..."

"Rick, seninle özel bir şey konuşabilir miyiz?"

"Dostum, şu an meşgulüm sonra..."

"Acil, hemen konuşmamız lazım."

"Bak, James..." Arkadaşına dönmesiyle genç adamın ellerini yumruk yaptığını ve yüzüne sinirle baktığını görünce, durumun zannettiğinden ciddi olduğunu anlayıp pes etti. Gabriel'in anlattıklarından yola çıkarak, asla bir dostunun kadınına yan gözle bakmayacağı için olayın özünü öğrenmeye karar verip "Tamam. Hanımlar, üzgünüm James ile konuşmamız gereken bir konu olduğunu hatırladım. İzninizle..." diyerek müsaade istedi. "Çalışma odama geçelim, James." Başıyla hanımlara selam vermesinin ardından, peşlerine takılan Gabriel'le birlikte yanından geçen garsondan bir kadeh şarap kapıp evden içeriye girdi.

5. BÖLÜM

"Burada bizi kimse rahatsız edemez. Evet James, seni dinliyorum, derdin neyse söyle?"

Çalışma odasına girmesiyle arkadaşlarını davet ederek koltuğa yerleşen genç adam, içkisinden bir yudum aldıktan sonra arkasına yaslanıp kavgaya hazır vaziyette bekleyen James'i izledi. Elindeki içki kadehini sehpaya bıraktıktan sonra bacak bacak üzerine atarak, "Beyler, otursanıza." derken bakışlarıyla kavga istemediğini imâ eden Gabriel'e başını hafifçe öne eğerek onay verdi. Karşısındaki koltuğa geçmelerinin ardından, konuşmaya başlayan James'i dikkatle dinlemeye girişti.

"Bak Rick, seni severim. Aramızda problem çıkmasını da istemem."

"Güzel, bende!"

"Bu konuda anlaştığımıza göre Selen'den uzak durmanı istiyorum."

"Çok net konuşuyorsun! Sebep?"

"O, benim."

"Selen açısından öyle görünmüyor, James."

"Aramızdaki sorunları çözmeye çalışıyorum, zaman meselesi... İlişkimiz zaten karışık, bir de senin aramıza girmeni istemiyorum."

"Hıımm! Anlıyorum, demek problem bu... Gabriel'in anlattığı kadarıyla, Selen gönül eğlendirilecek bir kadın değil. Sonuçta senin de

evliliğe karşı olduğunu biliyorum, James. Eh, Asena ile Gabriel'in yaşadıkları süreci ve evlenme sebebini bildiğimize göre..."

"Heeyy, ben karımı seviyorum!"

"Pardon dostum, biliyorum aksini kastetmedim. Sadece örnek veriyorum, bu konuda karının ne kadar inatçı olduğunu inkâr edemezsin. James sende bunları bildiğine göre; Selen ile ilgili düşüncelerinde ciddi değilsen aradan çekilmeyi düşünebilirsin."

Yerinden fırlayan genç adam "Ne diyorsun sen be?" diyerek ileriye doğru birkaç adım atmasıyla Gabriel'in göğsüne toslaması bir oldu.

"James, biraz sakin olur musun? Ortada olan biten herhangi bir şey yok! Rick, sadece fikrini beyan ediyor. Otur şuraya..." Arkadaşını omzundan kotluğa ittirirken "Rick, sende konuşma şekline dikkat et! Bu Selen merakı da nereden çıktı?"

"Selen'e karşı şu an hissettiğim bir şey yok, sadece beğendiğimi ve tanımak istediğimi söyledim. Onun haricinde asıl hoşuma giden güzel olmasının yanı sıra yetiştiriliş tarzı ve karakteri, eşinin arkadaşı olduğuna göre ne demek istediğimi anlarsın. Kendisini ağırdan satan kadınlar ilgimi çekiyor. 30 yaşına geldim Gabriel, bir süredir evliliği ciddi olarak düşünüyorum. Çevreme baktığım zaman, aradığım kriterlere uygun bir hanımefendi olmadığını görüyorum. Steph ve etrafımda dolanan onlarca kadının, neredeyse takımın tamamıyla bir şeyler yaşamış olması hiç cazip gelmiyor diyelim. İşin aslı, başkalarıyla paylaşmayacağım ve saygı duyacağım bir kadınla evlenmek istiyorum. Tabii hoşlandığım bir kadınla... İşe gittiğim zaman aklımın evde kalmayacağı, benimle ve çocuklarımızla ilgilenecek bir kadın. Gözü benden başkasına kaymayacak, kendimi sergileyeceğim diye çıplak dolaşmayacak saygın birisi..."

"Vay bee! Senden bunları duymayı beklemezdim dostum."

"Sevgili annemi hatırlatmama gerek var mı?"

"Şey, hayır!"

"O zaman ne kadar ciddi olduğumu anlamışsındır." derken Steph'in farklı bir versiyonu olan annesini kafasından atmaya çalışarak, duygularını belli etmemek için sabit bakmayı sürdürdü. Derin bir nefes alan James'in öne doğru kaykıldığını görünce, konuşmaya başlayacağını anlayıp dostunu taklit etti.

"Üzgünüm adamım, aşırı tepki verdiğimi düşünebilirsin. Bu benim için de yeni bir durum, ne yapacağıma karar vermeye çalışıyorum. Selen'e karşı uzun süredir yoğun duygular besliyorum. Ben bu kızı seviyorum dostum ve ondan vazgeçemem."

"Demek vaziyet o kadar ciddi! Benim için her şey söylenebilir ama asla evli veya ilişkisi olan bir kadının peşine düştüğümü söylenemez."

"Evet!"

"O zaman anlaşalım James, Selen'i tanımak için talibim... Bekle, hemen saldırmaya kalkışma. Eğer kızın kararı değişmediği için vazgeçmek zorunda kalırsan, ben peşine düşerim."

"Aslaaa! Asla izin vermem. Merak etme Rick, böyle bir şeye gerek kalmayacak. Hangi şekilde olursa olsun Selen'in başkasıyla birlikte olmasına müsaade etmem. Beni sevdiğini biliyorum, 5 aydır bugünü bekliyorum ve onu hiç kimseye bırakmaya niyetim yok."

"Madem öyle, elini çabuk tutmanı tavsiye ederim. Anlaşılan bu yüzden, uzun süredir gece hayatında görünmüyordun! Geri adım atıyorum dostum, Selen'e asla kötü gözle bakmayacağımın sözünü veriyorum. Eee... Yerinde olsam, burada fazla oyalanmazdım." Sehpaya uzanarak kadehini eline alan genç adam "Gördüğüm kadarıyla, yalnız bırakmaya gelmeyecek kadar güzel bir kadın. Peşine düşecek başka erkekler de çıkacaktır." diyerek ağır hareketlerle bardağı ağzına götürüp bir yudum aldı. James'in, son sözlerinin üzerine ayaklandığını görünce, bu seferki kızı da kaçırdığını düşünerek yüzünü buruşturdu.

"Haklısın, ben çıkıyorum. Görüşürüz."

"Evet dostum görüşeceğiz. Eee Gabriel, yolculuk ne zaman?"

"Önümüzdeki hafta sonu."

"Az kalmış. Bende mi sizinle gelsem acaba?"

"Neden, kendine eş aramak için mi? Rick, sen bu konusunda ciddi misin adamım?"

"Evet, kesinlikle."

"Beni çok şaşırtıyorsun, Rick! Seni tanıdığımı düşünüyordum, demek ki insan yanılabiliyormuş. Bu tarz bir evlilik isteyeceğini düşündüğüm son kişilerden birisin!"

"Neye dayanarak?"

"Öncelikle çok rahat bir insan görüntüsü sergiliyorsun. Çok seçici olduğunu biliyorum yinede çevresi geniş bir adamsın. Güçlüsün, zenginsin, ünlüsün ve etrafında istemediğin kadar çok hayranın var."

"Değişelim mi?"

"Anlamadım!"

"Gayet basit, değişelim mi diye sordum? Sana, sahip olduğum her şeyi vereyim, sen de kendine ait olan her şeyi bana ver. Bütün o saydıklarına karşılık Asena'dan vazgeçer miydin?"

"Saçmalama! Sen ne dediğinin farkında mısın? Karımdan asla vazgeçmem! Ciddi olduğunu düşünsem, ağzını burnunu dağıtırdım, Rick!"

"Orası biraz zor ama deneyebilirsin. Sakın karında gözüm olduğunu zannetme Gabriel, kastettiğim konu başka."

"Neymiş o?"

Derin bir nefes alan genç adam, karşısında kıstığı gözleriyle kendisini izleyen dostuna bakıp kolay kolay paylaşmadığı duygularını anlatmaya başladı. "Hayatımın ne kadar muhteşem olduğundan bahis açıyorsun ama al dediğimde kadınından vazgeçmiyorsun. Sebebini ben sana söyleyeyim, çünkü o senin ve seviyorsun... Bunu gözlerinden okuyabiliyorum, hareketlerine ve bakışlarına yansıyor."

"Evet!"

"Asena'nın da sana olan bağlılığına şahsen şahidim. Böyle bir aşkı yakaladığın için mutluyum Gabriel, sevmek ve sevilmek herkesin sahip olduğu bir şey değil. Kendi adıma böyle bir ilişki istememi yadırgamaman lazım... Ortaokul çağlarımdan beri çok hızlı bir hayat yaşadım adamım, belli bir noktadan sonra kadınların yüzleri birbirine karışmaya başladı. Bu durum bütün konsantrasyonumu bozduğu gibi kendimi kötü hissetmeme sebep oluyor. Altımda yatan kadının, oyunun tam ortasında saçı ne renkti acaba diye düşünmek canımı sıkıyor. Veya hastalık kapacağım korkusuyla korunmak için aşırı özen göstermek beni kasıyor. Ha tabii korunmayayım da evlenmek zorunda kalalım diye çabalayanlar da cabası... Beni futbol yıldızı ve bedenden ibaret gören kadınlardan sıkıldım. Günübirlik ve sahte ilişkilerden bıktım diyelim."

"Durum o kadar ciddi mi?"

"Eh, sayılır... Bana ait bir kadınla evlenmek, sağlıklı ve mutlu ço-

cuklar yetiştirmek istiyorum. Bizim meslekte 35 yaşından sonra zirvede kalmak zorlaşmaya başlar, bir noktada bırakmak zorundasın... Sonrasında aile şirketinin başına geçeceğim, o gün geldiğinde zorluk çekmeyeyim diye işlerin ucundan tutmaya başladım. Yaşımın verdiği olgunlukla, hayatımın gerçeklerini yeni bir bakış açısıyla görebiliyorum. Yalnızım adamım, bir elin parmaklarını geçmeyecek gerçek dostlarım dışında benimde bir kadın tarafından sevmeye ve sevilmeye ihtiyacım var. Evliliği bir süredir ciddi olarak düşünüyorum. Tabii başka erkeklerin peşinden koşmayan bir kadın olmasını arzu ediyorum. Sizin ilişkinizin bana ilham verdiğini inkâr edemem, ne istediğimi anlamamı sağladı. Haksız mıyım? Ama bunu istiyor olmamı neden yadırgıyorsun anlayamıyorum?"

"Tabii ki isteklerin normal, fakat... Ne bileyim, dışarıdan hayatın çok hızlı ve güzel görününce bende..."

"Çok mutluyum zannettin. İyiyim dostum, merak etme. Yalnız şu, Asena'nın yaşadığı şehir İzmir miydi?"

"Evet!"

"Hıımmm! Oradan bir eş bulma meselesini ciddi olarak düşünebilirim." Fikrin cazibesine dayanamayıp kahkahayla gülmesinin ardından "Belki Asena, bana bu konuda yardımcı bile olur. Ne dersin adamım?" diye alaycı bir ifadeyle sordu.

"Sorarım! O değil de seni direk Naime Sultan'a gönderebilirim."

"Nayne Sul... Ne?"

"Asena'nın anneannesi, Naime Sultan... Uzun hikâye, müsait bir zamanda anlatırım dostum, şimdi çıkmam lazım. Bahçeye geliyor musun?"

"Sen git Gabriel, birazdan yanınızda olurum."

Odayı terk eden dostunun ardından kapı kapanınca içkisinin son yudumu içen genç adam, elindeki kadehi boş şöminenin içine fırlatıp duvarda patlamasını izledi. Arkasına yaslanarak çalışma odasının bir duvarını boydan boya kaplayan dolabın, futbol hayatında kazandığı onlarca kupa, madalya ve başarı fotoğraflarına boş boş baktı. Kapının ardından gelen sesleri duyunca kafasını çevirerek, kimin konuştuğunu anlamaya çalıştı. Gülme seslerinin ardından isminin seslenildiğini

duymasıyla, yüzünü buruştururken Fred'in müdahale etmesi üzerine rahatladı.

"Hanımefendi, lütfen bakar mısınız?"

"Aaa, merhaba! Sen, Rick'in uşağı mısın? Rick nerede?"

"Yardımcısıyım, hanımefendi. Bulunduğunuz koridor, Bay Morrison'un özel bölümüdür. İzni olmadan girilmesinden hoşlanmaz."

"Ama biz Rick'i arıyorduk!"

"Şu an burada değil hanımefendi, size ulaşmak istediği takdirde emin olun bulacaktır."

"Ya! Ama sonra buluşacağız demişti, ardından da ortadan kayboldu. Arkadaşımı Rick ile tanıştırmak istiyordum."

"O zaman etrafta sizi arıyor olabilir hanımefendi, arzu ederseniz parti alanına bir kere daha bakmanızı tavsiye ederim. Muhtemelen o civarda bir yerdedir."

"Tamam. Kendisini görürseniz onu aradığımı haber verir misiniz? Adım, Stephany ... Yürü Debbie, kimse kapmadan..."

Uzaklaşan sesleri duymasıyla arkasına yaslanan genç adam, bir süre tavanı izledikten sonra sehpanın üzerinde duran polisiye romanı eline aldı. Dışarıda parti son hızıyla devam ederken, ayracı kenara bırakıp kaldığı yerden okumaya başladı.

***

"Aşkım..."

Arkadaşlarıyla muhabbet eden genç kadın, kendisine seslenen kocasının beline sarılmasıyla arkasına döndü. "Neredeydin Gabriel, sizi çok merak ettim!" derken gruptan uzaklaştıran eşine boyun eğerek dikkatle yüzünü inceledi. "Selen'i yalnız bırakamadığım için peşinizden gelemedim! Ne oldu öyle?"

"Hiçbir şey." Meraklı karısıyla uğraşmak için gülümserken "Beni özledin mi?" diye olta atarak ifadesini bozmadan ısrar etmesini bekledi.

"Aa-aaa, ne diyorsun ya? Ne demek, hiç? Gabriel, hemen anlat. Hem ben bu bakışı tanıyorum canım, yemezler. Çok önemli bir şey olmuş, kavga mı ettiniz yoksa?"

"Olabilir tatlım, erkekler arasında özel."

"Başlarım erkeklerine... Şey, eee... Hadi ama aşkım, lütfen ya!"

"Oradan buradan konuştuk işte."

"Pis kokular alıyorum!" Gözlerini kısan genç kadın, numaracı herifine şüpheyle bakarken oyununu anladığını ifade edercesine tek kaşını kaldırdı. "Hıımm! Tamam, anladığın dilden konuşalım, damarın tuttu yine..." diyerek kurnaz bir ifade takınarak pazarlığa girişmek için hazırlandı. "Bilgi için ne istiyorsun söyle?"

"Haahhh... İşte şimdi oldu bebeğim, sadede geldik. Hıımmm... Pazarlıkta anlaşırsak neden olmasın? Şööööyle, sadece benim için oynayacağın bir Sultanın oryantal gecesi hiç fena olmazdı."

"Ama daha geçen hafta... Öfffff, Gabriel ya! Tamam ama bu hafta sonu olmaz. Selen ile zaman geçirmek istiyorum. İzmir'den dönüşte..." derken kafasını olumsuz anlamda sallayınca itiraza başladı. Yaa şunun şurası bir haftayı kızla geçireceğim..."

"Iıı uhh, olmaz. Ya şimdi ya hiç..."

"Sinir herif, tamam kazandın! Geç saatte hazırlarım, yemeği de unut... Sadece aperatif bir şeyler, dans ve masaj."

"Harikasın, güzelim benim! Eee, yarın akşam desek nasıl olur?"

"Pazartesi Gabriel, bu son teklifim."

"Uzak ama eh ne yapalım, kabul."

"Dökül Gabriel, sabrının sonuna geldim! Beni daha fazla merakta bırakmak istemezsin."

"Tamam aşkım, harika bir pazarlıktı. Önce hangi konuyla giriş yapsam..."

Söze gizemli bir ifadeyle başlayan genç adam, karısının en yakın dostuna kin beslenmesini engelleyecek şekilde olanları yumuşatarak anlatmaya girişti. James konusunu kısa kesip hedef şaşırtmak için ağırlıklı olarak Rick'in evlilik isteğinden ve nasıl bir karakter aradığından bahsetmeyi tercih etti. Gözlerini sonuna kadar açılan ve şaşkınlık nidaları çıkaran aşkının, muhteşem görüntüsü karşısında dudaklarına yapışmamak için kendini zor tuttu.

"Evet, işte böyle aşkım... Asena bana kalırsa James, Selen'e kör kütük âşık. İçeride sevdiğini itiraf etti, sadece nasıl bsaş edeceği konusunda zorlanıyor. Lütfen hayatım, ona karşı biraz anlayışlı ol. İnan çok

kötü bir ergenlik dönemi geçirdi. Her aşamasında yanındaydım, ailesi yüzünden yaşadıklarını çok iyi biliyorum. Selen'i bu kadar sevmese, şimdiye kadar on kere vazgeçer ve başka kadınlara yönelirdi. Kış boyunca sende halini gördün hiç kimseyle görüşmedi."

"Evet, haklısın. James'i seviyorum Gabriel, katlanmak zorunda kaldıklarına da üzülüyorum. Benim de bildiğim bazı şeyler var ve Selen'in üzülmesini istemiyorum."

"Neymiş o bildiğin şeyler?"

"Selen'in özeli, o yüzden konumuz dışında. Sadece onun da kolay bir hayatı olmadığını bilmen yeterli... Lütfen bana daha fazla sorma, anlatamam. Birbirlerini seviyorlarsa sonuna kadar yanlarındayım, ne gerekiyorsa yardımcı olurum. Yalnız, James'e söyle *'Selen'le beraber yaşamayı unutsun.'* ciddi değilse de arkadaşımdan uzak dursun. Ya hep ya hiç, ortası yok."

"O da biliyor, merak etme!"

"İyi... Vay be, Rick'in böyle bir şey söyleyeceğini hiç beklemezdim. Demek evlenmeyi düşünecek kadar Türk kızlarına hayran olmuş ha, ilginç! Hıııımmm!"

"Ne hımı?"

"Düşünüyorum."

"Asena, lütfen beni korkutma. Senin bu hallerin pek hayra alamet değildir!"

"Dur bir dakika, Gabriel..." Aklına gelen fikirle şeytani bir gülümseme dudaklarına otururken, "Baksana, sen Rick'in samimi olduğuna emin misin?" diye kocasına sordu. Tıkır tıkır işleyen beyni olasılıkları hesaplarken, gittikçe kafasına yatan düşünce karşısında heyecanlanmaya başladı.

"Evet, çok ciddi görünüyordu! Maalesef annesini tanıdığım için adama hak vermemek elde değil. Çok güzel bir kadındı ve bir o kadar da içten pazarlıklı... Bir dönem şehrin erkeklerinin yarısını, eee... Neyse işte, baya hareketli bir kadındı diyebilirim. Babası ya karısını sevdiği için ya da çocuklarını düşünerek bu duruma uzun süre tahammül etti. Boşandıktan kısa süre sonra aldığı yüklü nafakayla beraber oğlu yaşın-

daki son sevgilisiyle Avrupa'ya taşındı. O aşamadan sonra zaten Rick ile olmayan ilişkileri iyice koptu."

"Ay canım ya, kıyamam! Ne anneler var, yazıklar olsun terbiyesiz kadın. Utanmaz, oğlu yaşında sevgili ne demek, Allah korusun... Yazık, Rick adına çok üzüldüm!"

"Sanırım bu yüzden sana, şimdi de Selen'e hayran! Bunu düşünerek şansını denemek istemiş olmalı..."

"Sağ olsun! Yalnız, eee... Zaten Selen ona uygun bir insan değil, anlaşamazlar."

"Niye ki?"

"Öyle işte, biliyorum. Rick'e daha hareketli, cabbar ve neşeli bir kadın lazım. Tabii bir o kadar namuslu birisi olmalı... Hıımmm!"

"Başladın yine hımlamaya! Söylesene kadın, insanı merakta bırakmakta üstüne yok?"

"Gabriel, aklımda tam ona göre muhteşem bir isim var ama görücülük yapmayı kabul etmem için önce Rick'in bana kendisini inandırması lazım."

"Ne? Ne görücülüğü? Şu Naime Sultan'ın yaptığı şeyi mi? Asena, yok artık!"

"Var var. Eveeeeeet, ne diyorsun kocacığım? Konuşayım mı yoksa sonsuza kadar susayım mı? Ne de olsa senin arkadaşın, hayır dersen bu konu hemen kapanır. Karar senin, arkadaşının mutluluğu iki dudağının arasından çıkacak kelimeyle belirlenecek."

"Hadi ya! Zor bir karar, sen şimdi böyle söyleyince kendimi kötü hissettim. Sanki Rick'in mutluluğuna engel olacakmışım gibi geldi. Demek eminsin ha, aslında eğlenceli olabilir. Hıımm! Peki, kimi düşünüyorsun?"

"Aşkım sebebimi on kere anlattırma, kısaca kuzenim Gizem diyelim."

"Tanrım! Asena, delirdin mi, Rick'e bunu nasıl yaparsın? O kız çılgının teki, düğünümüzde ne yaptığını biliyorsun!"

"Evet ama özünde mükemmel bir insandır. Benden iyi mi bileceksin Gabriel, Rick için en uygun adayım o. Hem ne olmuş ki, bana iyi davranmazsan seni, şey... İşte şey yapacağını söylemiş."

"Hadım edeceğini canım... Çükümü kesecekmiş! O küçücük boyuyla ben bile kızdan tırstım. Asena, çok güzel bir kız olduğunu kabul ediyorum ama Gizem senden bile daha minyon yapılı, fiziksel olarak da Rick ile birbirlerine uymuyorlar."

"Onlar teferruat, yani hikâye... Gizemim, muhteşemdir. Tam anlamıyla da Rick'e göre..."

"Nereden biliyorsun?"

"Gabriel, sen bana baksana..."

"Bakıyorum aşkım, bu akşam çok güzelsin. Acaba biraz erken mi ayrılsak..."

"Gabrieeel! Allah'ım sana inanamıyorum, sen başka şey düşünmez misin? Sözlerimi çarpıtma, yine dikkatin dağıldı. Tövbe tövbe... Öyle değil, gerçek bana bak. Alt yazılarımı oku... Ben bugüne bugün Naime Sultan'ın torunuyum, genlerime çöpçatanlık kodlanmış... Doğduğumdan beri evimizde gelin ve damat konusu hiç eksik olmadı. Anlaşır anlaşamaz, olur olmaz, uygun değil, sebepleriyle açıklanan muhabbetlerinin içinde büyüdüm. Birbirlerine uyarlar diyorsam öyledir, biraz bana güvenmeyi dener misin hayatım?"

"Peki, sana inanıyorum!"

"Hıımmm! Evet, düşündükçe daha çok emin oluyorum. Adamın suratında yumurta patlattığım halde sırıtmaya devam etti. Demek ki hırçın, ilginç karakterleri ve kendisini korumayı bilen kadınları seviyor. Selen de öyledir ama onun için fazla mantıklı, sakin ve tutkusuz kalır. Belki iyi anlaşırlar ama bir süre sonra Rick'in sıkılma ihtimali yüksek. Gizem tam ona göre! Harika, mükemmel uyacaklarına eminim."

"Vay be! İlginç olacağa benziyor, tamam ben varım... Yine de boy konusunda hâlâ şüphelerim var."

"O asıl çarpıcı nokta, Rick'i minyon olması tetikleyecek. Güzel ve sevimli bir ateş parçası..." diye kocasıyla konuşmaya daldığı sırada Selen'in sesini duyunca başını çevirdi. "Canım!"

"Asena, ne oluyor Allah aşkına?"

"Her şey yolunda Seloşum, nasıl eğleniyor musun?"

Arkasında duran James'i gözüyle işaret eden genç kız "Sayılır!" derken tavırlarını anlatmaya çalışarak dudağını büzdü. İçeriden çıktı-

ğından beri çevresinde dolanıp duran ve etraftan yaklaşmaya çalışan adamlara dövecekmiş gibi bakışlar atan adamı kastederek, "Kendisini Kevin Costner zannediyor sanırım!" derken istemsizce sırıttı. Yaklaşımında değişen bir şeyler olduğunu hissetmenin heyecanını yaşayarak ne düşüneceğini şaşırdı.

"Hı hı, evet! Ben de fark ettim canım, kafasına bir şeyler dank etmiş olabilir. Bakalım, göreceğiz. Selen, Rick ile önemli bir konu hakkında konuşmam gerekiyor. Sonra ne olduğunu anlatırım canım... Kısa bir süreliğine yalnız idare edebilir misin?"

"Tabii!"

"Sağ ol, birtanem... Selooo$$$, kız yakında çok eğleneceğiz?"

"Aa-aaa! Ne oldu kız, biraz çıtlatsaydın ya?"

"Sonra hayatım, önce şu iş kesinleşsin bakalım... Biz birazdan geliriz. Hem koruman yakın takipte, bir şey olursa telefonum yanımda."

"Ha haaaa, çok komik Asena! Beni merak etme, başımın çaresine bakarım."

Küçük bir kahkaha atan genç kadın, kocasına dönüp "Aşkım, yolu gösterebilirsin..." diyerek göz kırptı.

"Emrin olur Sultanım, küçük Naimem benim... Yürü bakalım, Rick'e hayatının şokunu yaşatalım!"

Kocasının kolunda pis pis sırıtarak eve doğru ilerleyen genç kadın, aklında bin bir tilki görev yaparken Rick'in kabul edeceğine duyduğu inançla şimdiden plan kurmaya başladı. Bir sevdiğini daha yanına çekme hevesiyle, daha önce görmediği bir koridorda ilerlemeye devam etti.

6. BÖLÜM

"Alfred, Rick ile acil bir konu hakkından konuşmamız gerekiyor. Müsaitse haber verir misin?"

"Tabii, Bay Harrison... Bayan Harrison, iyi akşamlar efendim."

"İyi akşamlar, Alf..."

"Asena!" Gülümseyerek karşılık veren adamın odaya girmesiyle karısına dönen genç adam, "Sana inanamıyorum, adama yine Alf dedin!" derken şaşkınlığını dile getirdi.

"Ama adı öyle... hem vallahi bak, yüzüne acayip uyuyor. Küçükken seyrettiğim Alf adında uzaylı bir canlının dizisi vardı. Herif aynı ona benziyor, çok sevimli. Yalnız biraz uzun ve..."

"Güzelim, Alf'in kim olduğunu biliyorum!"

"Aman boş ver, hem o da alıştı öyle seslenmeme. Kötü niyetle söylemediğimi biliyor, aramızda şakalaşma gibi oldu. Hiişt, geldi."

"Buyurun efendim, Bay Morrison sizi bekliyor."

"Sağ ol, Alf... Alfred!" Açılan kapıdan karısıyla beraber içeriye giren genç adam, dev cüssesiyle kendilerini karşılayan dostunun yanında Gizem'i düşünerek sırıttı. Salon ve bahçede misafirleri eğlenirken, sehpanın üzerinde açık duran kitabı okuduğu görünce adamın anlayışına hayret etti.

"Güzellik, beni mi görmek istedin? Gabriel!"

"Evet, berbat ev sahibi!"

"Asena, çok tatlı ve açık sözlüsün, bu huyuna bayılıyorum. Lüt-

fen, buyurun..." derken yer gösterip kendiside karşılarına geçti. "Sorun yok, herkes eğleniyor. Arada ortamdan uzaklaşmak iyi oluyor. Ben de birazdan dışarı çıkacaktım, beraber geçeriz. Bir şey içer misiniz? Ah, doğru ya sen içki kullanmıyordun değil mi?"

"Sayılır!"

"Sadece evimizde, o da ender olarak! Kesinlikle çok ender dostum, içkinin Asena üzerinde çok kötü etkileri var. Hiç yaramıyor. Önce gülme krizine tutuluyor, arkasından hıçkırık problemiyle boğuştuktan sonra bir tarafta bayılıp kalıyor. Allah'tan tadını çok sevdiği söylenemez. Aslında sevimli oluyor ya neyse... ama sonu hiç iyi bitmiyor." diye sözünü tamamlarken karısının sesiyle başını çevirdi.

"Daha fazla anlatma istersen hayatım, kirli çamaşırlarım yerinde kalsın. Evet beyler, konuşmanız bittiyse konumuza gelebiliriz. Rick, Gabriel ayaküstü bana bir şeyler anlattı. Ciddi olduğuna kanaat getirirsem, sana görücülük yapmaya karar verebilirim."

"Hı! O da ne demek?"

"Eee, nasıl anlatayım? Şimdi, şöyle oluyor... Evlilik yaşına gelmiş, koşulları uygun, evlenmeye istekli kadın ve erkeği, yine aynı maksatla karşılaştıran yani aracılık yapan kişi diyelim. Tabii iki tarafında bu konuda ciddi ve kendisinden emin olmaları şartıyla..."

"Eee! Cehaletimi bağışla ama ne kastettiğini hâlâ anlayamadım, Asena?"

"Hadi ya! O zaman biraz daha açayım. Kocama; namuslu, dürüst ve sadece sana ait olmasını arzu ettiğin bir hanımla evlenmek istediğini söylemişsin, doğru mudur?"

"Evet, ama o aramızdaydı."

"Eşler arasında, arada yemin yoksa gizli saklı olmaz, hem bana sorabileceğini söylemişsin. Merak etme, gerektiğinde sır tutan bir insanımdır. Kocama anlattıkların ikimizin arasında kalacak."

"Peki!"

"Devam ediyorum, şimdi... Gabriel'e bahsettiğin kriterlerde birisiyle evlenmek istediğini söylerken, ciddi miydin yoksa laf olsun diye mi öyle konuştun?"

Kafasını garip bir şekilde iki yana sallayan genç adam, karşısın-

daki kaşlarını kaldırarak dik dik yüzüne bakan Asena'ya ne diyeceğini şaşırdı. Kararlı duruşu ve ödün vermeyen tavrı karşısında, hayranlık duyduğu kadına "Evet, ciddiydim!" diyen cevabı ağzından çıkınca, kendisi bile sözlerine şaşırdı.

"Güzel, senin için mükemmel bir adayım var. Birbirinize uyacağınıza kesinlikle emin olduğum bir kısmet. Parantez içinde genç, güzel ve bekâr bir hanımefendi. Tabii görücün olmamı kabul ediyorsan anlatacağım, ona göre şartları konuşuruz."

"Ne şartı?" Oturduğu yerde dikleşirken, bu garip muhabbeti ilgi ve şaşkınlıkla dinleyerek ne dolap döndüğünü anlamaya çalıştı. Mantıklı bir açıklama getiremeyince, hayranlıkla eşini izleyen dostuna dönüp medet umarcasına baktı. Ondan hayır gelmeyeceğini anlamasıyla "Asena, o da ne demek oluyor? Hem bu kız da kim?" diyerek merakını da ortaya koymaktan kendisini alamadı.

"Eh yabancı sayılmaz, dayımın kızı. O sonraki iş, ayrıntısını cevabını alınca konuşuruz. Şartlara gelince, amacın kesin kez evlenmek olacak..."

"Hı!"

"Tanıştırıldıktan sonra birbirinizden hoşlanırsanız, nişanlanmaya karar verene kadar kesinlikle kıza dokunmak yok. Hoş nişanlansanız da evlenene kadar dokunmak pek yok ya, neyse. Sonra, eee... Gelin adayının resmini gösterip, özelliklerini ve doğasını anlatacağım, kabul edersen tabii... Eh, karşı taraf da görüşmeyi kabul ederse, İzmir dönüşü gelin adayını yanımda getireceğim. Kısa bir tanışma dönemi yaşayacaksınız. Birbirinize uygun olduğunuza karar verirseniz!" derken daha fazla dayanamayıp adamı uyarma ihtiyacı duydu. "Rick, lütfen ağzını kapar mısın? Bende gülme isteği uyandırıyorsun."

"Sanırım şoka girdi, Asena!"

"Hı hı, fark ettim! Ne diyordum? Ha evet, karar verirseniz söz ve nişan keseceğiz falan filan... Veeee düğüne kadar ayrı... Farkındaysan bu kısmı vurguluyorum. Ayrı evlerde yaşayıp nikâhınızı kıydıktan sonra İzmir'de evleneceksiniz." Ellerini birbirine sürttükten sonra avuç içlerini Rick'e gösterip "İşte bu kadar..." diye sözünü tamamladı. Aradan geçen birkaç dakika içinde adamın ifadesinde hiçbir değişim olmayınca, elini gözünün önünde sallayıp seslenmeye başladı.

"Rick? Rick, iyi misin?"

"Rick, dostum! Asena, ayrıntıları anlatmakla çok mu acele ettin acaba, herif kendinden geçti! Riiiick..."

"Bir dakika. Gabriel? Asena, sen ciddi misin?"

"Evet, hem de fazlasıyla... Sanırım karar vermek için salim kafayla durumu değerlendirmen ve hazmetmen gerekiyor. Bu akşam düşün, birkaç gün içinde Gabriel'e cevabını verirsin... Hadi aşkım, biz kalkalım." derken yavaşça yerinden doğruldu.

"Gitmeyi aklından bile geçirme! Lafı burada yarım bırakıp hiçbir yere ayrılamazsın!"

Gülmemek için kendisini zor tutan genç kadın, beklediği tepkiyi veren adama bakıp '*Bingo, buraya kadar Rick, ağıma yakalandın.*' diye içinden geçirirken arkasına yaslandı. Aptallaşmış görünen koca adamın, daha çok şoka gireceğini düşünürken kendisine duyduğu güvenle gülümsedi.

"Eee, şey! Baya bir şaşırdığımı söyleyebilirim. Peki, ya karşı taraf beni kabul etmezse ne oluyor?"

"Ne olacak, zorla kaçıracak halimiz yok ya, medeni bir şekilde açıklama yapılıyor. Arkasından tabii ki başkasına bakılıyor."

"Yaaa! Hıımmm... Adı ne bu kızın?"

"Gizem."

"O kadar mı söyleyeceksin?"

"Aa-aaa! E adı o, daha ne söyleyeyim. Haaa... Soyadı, Sarıkaya."

"Yisem!"

"Gizem... Gi-zem."

"Gi-zem... Gizem Sarı..."

"Kaya..."

"Sarıkaya! Gizem Sarıkaya... Başka?"

"Benden üç yaş büyük, yirmi beş yaşında."

"Güzel mi? Yani en azından senin kadar!"

"Ah, maalesef benden daha güzel..." diyerek şirince dudağını kıvırdı.

"Saçmalama aşkım, tamam çok güzel bir kız ama..."

"Gabriel! Hayatım, lütfen gerçekçi olalım, eşin olduğum için objektif davranamıyorsun." Kaşlarını kaldırıp kocasına bakarken, "Uzatma istersen ha!" diyerek ifadesinden imayı anlamasını bekledi.

"Öyle olsun. Evet Rick, Asena'nın dediği gibi Gizem çok güzel bir kız."

"Ya, demek öyle! Madem o kadar güzel, neden şimdiye kadar evlenmedi?"

"İşin aslı Rick, Gizem'in biraz huysuz bir yapısı vardır. Ama inan sevimli huysuzlardan, ayrıca öyle ayran gönüllü, eee... Nasıl açıklanır ki bu? Yani her erkeğe pasveren, oyuncu bir kız değildir... Haksızlığa gelemez, sinirlenince içinde saklayamaz. Aşırı dürüst, sevimli, eğlenceli, sportif, güzel..."

"Asena, istersen daha fazlasını bırak da Rick kendisi karar versin, ha aşkım?"

"Vallaha kendisi bilir? Tabii o aralıkta başka talipleri çıkar da birinden hoşlanacağı tutarsa bu iş yatar bilesin."

"Bu Gizem'i çok isteyen mi var?"

"Hem de nasıl?"

"Hıımmm! Eee... Resim göstereceğim demiştin?"

"Tamam, burada bilgisayar var mı?"

"Bir dakika!"

Yerinden kalkan genç adam, kanını kaynatan merakla masasından diz üstü bilgisayarını alıp sehpaya açtıktan sonra Asena'ya doğru döndürerek beklemeye başladı. Ne yaptığını kendisine sormasıyla uygun bir cevap bulamayınca, sadece merakını tatmin edeceğini tekrarladı.

"Eveeet... Şuradan sayfama girelim... Hıımm. Fotoğraflar, hah bu güzel." derken kuzeninin en beğendiği resimlerinden birisini masa üstüne çıkardı. "Bir dakika, şu resmi büyüteyim." Kafasını kaldırarak merakla bekleyen genç adama sırıtırken, yavaş hareketlerle Gizem'in sayfayı kaplayan harika bir resminin bulunduğu bilgisayarı döndürüp tepkisini bekledi. Rick'in, önce öne eğilip dikkatle genç kıza bakmasını sonra arkasına yaslanıp gözlerini kısmasını, sanki profilini görebilecekmiş gibi kafasını yana çevirip kaşlarını çatmasını aşama aşama izledi. En sonunda eğilip iyice bilgisayara yaklaşması üzerine, gülme arzu-

sunu baskılamak zorunda kaldı. Aklı sıra çaktırmamaya çalışan herifin, kuzenine hayran olduğunu anlayınca bilgisayarı yavaşça kendisine doğru çevirmeye kalktı.

"Dursana biraz Asena, bakıyorum!"

"Yeter! Gördün ya işte, daha ne..."

"Olsun, inceliyorum! Şey... Başka resimleri de var mı?"

"Çok."

"Bakabilir miyim?"

"Uzun sürer canım, istersen sen karar verince sayfana gönderiririm."

"Şimdi göndersen olmaz mı?"

"Iı ıh, olmaz. Yabancı erkeğin elinde, bir genç kızın fotoğraflarının ne işi var? Ha unutmadan söyleyeyim de sonra sorun olmasın. Karar vermeden önce bunu da hesaba kat. Gizem, minyon bir yapıya sahip, 1.65 boylarında ona göre... Kabul ettiğin takdirde aranızda baya bir boy farkı olacak."

"Minyon ha! Sorun olmaz. Hmmmm! Lütfen, bir fotoğraf daha gösterir misin?"

"Eh peki, madem çok ısrar ettin seni kırmayayım."

İşkencenin dozunu arttırmaya karar veren genç kız, kuzeninin sarı elbisesi içinde simsiyah dalgalı saçlarıyla tanrıçalara benzeyen fotoğrafını büyüterek bilgisayarı tekrar genç adama çevirdi. Rick'in gözlerinin sonunda kadar açıldığını görünce, beklediği tepkiye kıs kıs gülerken bu sefer kendisi arkasına yaslanıp emin olduğu cevabı beklemeye başladı. Gözünü ekrandan ayırmadan konuşan genç adamın sözlerini duyunca içinden '*Buraya kadar!*' diye geçirdi.

"Asena, peki ya bu evlilik öncesi dönemde, Gizem ile anlaşamazsak ne olacak?"

"Hiçbir şey... Bizler medeni insanlarız, ne bekliyorsun sizi zorla evlendireceğimi mi? Şartlarımı söyledim, dokunmak yok... 3-5 kere bizim gözetimimizde Gizem ile görüşürsünüz. Taraflardan biri... tabii ki bu Gizem de olabilir, karşı tarafı uygun bulmazsa nişan olmaz. Ben de kuzenimi misafir eder, şehri gezdirip ağırladıktan sonra memlekete geri gönderirim."

"Zorlama yok yani!"

"Herhalde yani, kesinlikle yok."

"Anlaştık!"

"Ne?"

"Anlaştık... Tamam, bize görücü mü neyse, işte ondan olmanı kabul ediyorum."

"Emin misin Rick, sonra problem yaşamayalım? Anlattıklarımın hepsini iyice anladığına ve kurallarımıza uyacağına dair garanti istiyorum. Yok, değilsen elimden kurtulamazsın, bilesin."

"Evet, söylediğin her şeyi çok iyi anladım ve kesinlikle eminim! Ne dersen yapacağım. Yalnız... Asena, takdir edersin ki ten uyumu denilen bir şey var. Yani, hiç mi dokunmak yok?"

"Iı ııh, yok... Bizde böyle Rick, yersen. Öncesi ve sonrası, tek eşlilik... Haa aklımdayken söyleyeyim; Gizem, asla paylaşmaz bilesin. Gözün hâlâ dışarıdaysa, yol yakınken bu işten vazgeç derim. Yoksa o iki gözünü birden oyar." Adamın sırıtmaya başladığını görünce, aynı şekilde karşılık verip "Ciddiyim." diye ekledi.

"Resimlerini istiyorum!"

"Gitmeden gönderirim."

"Şimdi..."

"Ya karar değiştirirsen."

"Değiştirmeyeceğim! Lütfen Asena, şimdi istiyorum."

Kahkaha atmamak için kendini zor tutan genç kadın, yüzünü isteksizmiş gibi buruşturarak "İyi madem, sadece, eee... resimleri vereyim." diyerek olta atmayı da ihmal etmedi.

"Başka ne var ki?"

"Önemli bir şey değil canım, bizim düğünümüzde ve gittiğimiz akraba, eş dost düğünlerde çekilen video kayıtları."

"Kayıt mı? Kesinlikle onları da istiyorum!"

"Olmaz, daha erken."

"Tamam dedim ya daha ne?"

"Gizem istemeyebilir. Sana huysuz olduğunu söyledim, ayrıca keçi gibi inatçıdır. Bir şeye *'Hayır.'* dedi mi, hiçbir güç fikrini değiştiremez."

"Ya! Ben de sizinle mi gelsem acaba?" Gözünü ekrandaki mahlûktan ayıramayan genç adam, aniden bakışlarını kaldırıp gelin adayını andıran kadına "Lütfen Asena, videoları da istiyorum. Söz veriyorum, bir terslik olur da bu iş olmazsa, hepsini sileceğim." diyerek cevabını beklemeye başladı.

"Hay Allah, ne yapsam ki? Beni çok zor duruma düşürüyorsun, Rick! Peki, madem söz verdin vereyim bari. İzninle, bilgisayarı alayım." derken zaten yapmak istediği hareketi, adamın ısrarıyla zorla kabul ediyormuş gibi gösterdi. Kurnazca sırıtırken masa üstünde açtığı bir dosyaya seri hareketlerle özellikle Gizem'in bulunduğu resimler ve videoları indirmeye başladı. İçinden taşmak için yer arayan enerjiyi boşaltmak için kendi diline geçerek "Safım benim... Şok olacaksın ama kararının kesinleşmesine faydası olur. Neye bulaştığını bilmiyorsun sevgili dostum, hayatın tümüyle değişiyor haberin yok. Bu iyiliğim için bana dua edeceksin ya da beddua, tam emin değilim! Yok ya sen biraz mazoşistsin. Gizem'de de biraz sadistlik olduğuna göre birbirinizi mükemmel tamamlayacaksınız. Ay çok güzel olacak ya, Gizem seni dize getirirken çok eğleneceğim." diyerek sonuncuyu da indirip sayfasını kapattı.

"Asena, ne dediğini anlayamıyorum!"

"Biliyorum Rick. Türkçe bilmiyorsan anlamaman gayet doğal. Bak, anlayanlar nasıl sırıtıyor." diyerek Gabriel'i işaret ettikten sonra söyledikleri çok hoşuna gitmiş görünen kocasına göz kırptı. "Evet, bu kadar... Rick, izninle bizim kalkmamız gerekiyor. Selen'i daha fazla yalnız bırakmak istemiyorum. Madem teklifimi kabul ettin, artık senin görücünüm. Eğer karşı tarafı da ikna edersem, 3 hafta sonra Gizem'i de alıp Atlanta'ya döneceğiz. Şartlarımı kabul ettiğini tekrar hatırlatırım. Hayırlısı olsun diyelim ve anlaşmamızı el sıkışarak onaylayalım."

İtirazsız elini uzatıp tokalaşan adamın, hemen akabinde ekrana dönmesi üzerine beklediğinden daha hevesli olduğunu düşünerek kocasına döndü. "Aşkım, sanırım Rick bir süre meşgul olacak. Biz çıkalım..." derken kendilerini unutan ev sahibinin bilgisayara uzandığını görünce, kocasıyla beraber sırıtarak odadan ayrıldı. "Bu işte bitti, çok şükür her şey istediğim gibi gitti. Allahım, inşallah sonu iyi olur."

"Bence de bebeğim, Rick'in bu kadar hevesli olmasını beklemi-

yordum! Bu arada harikaydın, yaklaşımından çok etkilendiğimi söylemeliyim. Asena, pazarlamacı olsaydın insanlara çok rahat aydan arazi bile satabilirdin! Çok etkilendim güzelim, seninle gurur duydum."

"Ooyy canımsın, bir tanem benim!" Ellerini birbirine sürtüp içerde yaptığı hareketi tekrarlamasının ardından, avuçlarını kocasına gösterirken "Bu aşama da bitti. Ayrıca koyduğum son videoyu seyredince Rick, Gizem ile bir an evvel evlenmek için yalvaracak." diyerek sırıttı.

"Niye ki?"

"Gizem'in, bütün arzu ve isteklerine cevap vereceğini görecek de ondan. Eveeeet... Şimdi, olay diğer cepheyi halletmeye kalıyor. Normal yoldan Gizem'e, Rick'i anlatırsam beni ciddiye almaz. Resim göndererek de bu işi çözemem, önce ilgisini çekip damarına basmam lazım. Burada da olaya Naime Sultan giriyor, tabii önce onu ikna etmem lazım. İyi bir plana ihtiyacım var."

"Sen, Gizem ile anneannenin anlaşamadıklarını söylememiş miydin?"

"Orası öyle, kedi köpek gibi sürekli tartışırlar. Biri ak derse diğeri kara der, bunu avantaja çevirmeliyim! Hıımmmm... Akıllıca bir yaklaşımla bu durumdan faydalanacağım."

"Nasıl diye sormaya korkuyorum aşkım!" Gözlerinden muziplik fışkıran karısının kahkaha atmasıyla, beline sarılarak "Kimse yok..." derken dayanamayıp dudaklarına yapıştı. Boş bulunan aşkının gafil avlanmasından faydalanıp öperken, vücudunu kendine çekmeye başlamasıyla geriye çekilen karısından azarı yedi.

"Iııyyy, Gabriel! Aşk olsun ama ya... yeni yetme ergenler gibi başkasının evinde öpüşülür mü? Evli bir çifte hiç yakışıyor mu, çok ayıp... Sanki kıtlık var. Oooff rujum da gitti!"

"Böyle daha güzel aşkım. Asena, yalvarıyorum artık evimize gidebilir miyiz?"

"Yok artık, saat daha on bile değil! Azdın sen, durumunu hiç beğenmiyorum. Gabriel, olmaz aşkım ya, lütfen biraz daha sabret. Hem Selen'e de ayıp olur."

"Oooff... Tanrım, kahretsin!" derken karısının vücudunu tekrar

bedenine yaslayarak, ne durumda olduğunu anlamasını sağladıktan sonra bıraktı. "Seni deli gibi istiyorum kadın, şimdi anladın mı?"

"Gabrieeeel! Aa-aaa, sapık herif... Yürü hadi yürü, aklın fikrin o işte! Destur bismillah, tövbe tövbe..." Yanından homurdanan kocasının koluna girerken, kafasını dağıtmak için laf kalabalığı yaparak "Ay aklıma ne geldi biliyor musun, en iyisi anneannemi ayarlayıp Gizem'i oyuna getirmek. Yatmadan önce Ege'ye e-posta yollayayım, yarın Sultanımla çok önemli bir şey konuşmam gerektiğini yazayım. Sabah erkenden Selen'e giderim. Oradan..." diye planlarını anlatmaya devam etti. Konuşarak bahçeye yönlendirdiği kocasıyla, Selen'in ve hâlâ yanında dikilen korumasının bulunduğu yere varınca, detayları daha sonra anlatmak üzere dostlarının arasına katıldı.

***

Çılgın kadın ile Gabriel'in odadan ayrıldığını bile fark etmeyen genç adam, kapının önünden gelen sesler uzaklaşırken Gizem yazan klasörü açarak merakla incelemeye başladı. İçinde iki ayrı dosyayla tek bir video olduğunu görünce, önce onu izlemeye karar verdi.

Video kaydını açmasının ardından, evlenmek için yaptığı anlaşmaya kendisi bile inanamayarak düşünceli bir ifadeyle arkasına yaslandı. Ne ile karşı karşıya olduğunu merak ederken, uzun zamandır hissetmediği yeni bir heyecanla gözlerini ekrana dikip seyretmeye başladı. Kucağındaki bebeğe doğru eğilen genç kadının, biraz evvel gördüğü resimdeki sarı elbise giyen Gizem olduğunu anlayınca gözleri kısıldı. Genç kızın dudaklarının oynadığını görünce, sesi olabildiğince açıp ses tonunu duymaya çalıştı. Gürültünün arasından boğuk ve ahenkli bir sesin, bebekle konuşmalarını ve gülme seslerini duymasıyla gayri ihtiyari gülümsedi. Kafasını aniden kaldırması üzerine bilgisayara yaklaşırken, önce ekrana ardından karşısında oturan ergenlik çağındaki oğlana bakmasını ürpererek izledi. İsim koyamadığı duru güzelliği karşısında, ne düşüneceğini şaşırarak gözleri sonuna kadar açıldı. Görüntüyü biraz geriye alıp tekrar aynı hareketi yaptığı an dondurup, uzun süre bakışlarını ayıramadan öylece oturdu.

"Vay be, vahşi ve güzel! Hmmmmm... Asena, doğru söylemiş, çok güzelsin bebeğim!" diye kendi kendine söylendi. Kalkık kaşlarının al-

tındaki ışıl ışıl parlayan gri mavi gözlerine, dolgun dudaklarına bakarken farklı bir havası olduğunu düşündü. "Demek sevimli ve huysuzsun ha, tam sevdiğim gibi bayılırım!"

İzlemeye devam ederken, kameramanın da genç kızdan etkilendiği için yakın çekim yaptığını tahmin etti. Gizem'in, kucağındaki bebekle cilveleşmesine, üzerine eğilip alnından öpmesine hayran oldu. "Çocukları seviyor ve merhametli!" diye söylendiği sırada, karşısında oturan delikanlının davranışlarından bir şeye itiraz ettiği hissetti. Tek kaşını kaldırarak cevap veren Gizem'in, bebeği dikkatle yanında oturan kadına vermesinin ardından ayağa kalkmasıyla kıvrımlı bedenine ağzı sulanarak baktı.

"Vaauuvv, ilginç!"

Kaşları çatılan genç kızın, aniden karşıya uzanıp delikanlının kulağına yapışmasıyla irkildi. Ardından şeytani bir sırıtışla genç oğlanı ayağa kaldırmasını izlerken, kahkahalarla gülerek sahneyi geriye alıp tekrar seyretti. Çekiştirerek sürüklediği oğlanla dans pistinin ortasına kadar gitmesini ve kulağına bir şeyler söyledikten sonra dansa başlamasına hayran kaldı.

"Kararlı ve istediğini elde etmek için engel tanımıyor! Gerekirse ufak çaplı şiddet de kullanarak..."

Fikrin cazibesine kapılıp sırıtırken, huysuz güzelinin boyu neredeyse kendinden bir karış uzun olan delikanlıyla dans etmesine bayıldı. Acemi hareketlerle oynayan ergeni yönlendirirken, aniden ters bir ifadeyle kameraya bakmasına anlam veremedi. Eliyle, ne var işareti yapması üzerine, Gizem'in kameramana sinirlendiğini düşündü. Hemen arkasından genç kız görüntüden çıkınca, tahmininde yanılmadığını anlayıp gülerken diğer kayıtları izlemek için kayıtan çıktı.

"Bu kadarını beklemiyordum, vay be! Hiç kimseden çekinmiyor, korkusuzca üzerine gidecek cesarete sahip."

Heyecanla bilgisayarına odaklandığı sırada, dışarıda sürmeye devam eden partiyi tamamıyla unutarak resimleri incelemeye koyuldu. Gizem'in farklı açılardan çekilmiş fotoğraflarına baktıkça, hayranlığı son raddeye ulaştı. Videoların olduğu dosyayı açıp ilkini çalıştırırken kapıdan gelen sesi duyarak kafasını kaldırdı.

"Bay Morrison, parti dağıldı efendim. Haber vermek için gelmiştim, herhangi bir istediğiniz var mı?"

"O kadar oldu mu, farkında değilim! Sağ ol Alfred, hiçbir şey istemiyorum. Sen de yoruldun, dinlenmeye çekilebilirsin."

"Teşekkür ederim efendim, iyi geceler."

"İyi geceler."

Yardımcısı odayı terk ederken tekrar ekrana kilitlenen genç adam, hevesle Gizem'i izlemeye devam etti. Gülerken, kaşlarını çatarken, alaycı bakarken ve farklı ifadelerini yakaladığı huysuz prensesin, doyamadığı görüntülerini gün aydınlanana kadar seyretmeyi sürdürdü. Sabaha karşı gerinerek yerinden doğrulduğu sırada, dudaklarına yerleşen gülümsemeyle doğru bir karar verdiğine emin oldu.

7. BÖLÜM

"Seleeeen... Hadi kızım ya, açsana şu kapıyı!"

"Geldim!" diye seslenirken koşturarak kapıyı açan genç kız, sabırsız arkadaşının yakınmalarını dinleyerek şaşkınlıkla yüzüne baktı.

"Nihayet! Neredesin kızım, 2 saattir sana bağırıyorum?"

"Sana da günaydın hayatım! Banyodaydım, ayrıca 2 dakika bile olmadı. Ne bu heyecan?"

"Tamam tamam, günaydın... Acele et Seloş, acil işimiz var. Ay ne bakıyorsun öyle, akşam bahsettim ya. Hadi anam, uyku sersemisin galiba kilitlendin yine." Arkadaşının harekete geçmesini sağlayan genç kadın, ayakkabılarını çıkartırken bir yandan zaman kazanmak için konuşmaya devam etti. "Gabriel ile gelirken çörek aldık, onu annelerine postalıyorum diye acayip bozuldu. Bir sürü mızıklandı manyak... Efendim, ne olurmuş o da bir kenardan izleseymiş. Meraklı taze... olmaz dedim, dikkatimi dağıtırsın. Tabii sinir oldu, bir posta bıdı bıdı konuştu durdu. Hayatım, sen bilgisayarı aç, ben de çayı koyayım."

"Tamam!"

"Kuzum, dinlenmiş görünüyorsun." Yanından geçerken Selen'e uzanıp öptükten sonra çılgın enerjisiyle çantasını koltuğa atarak mutfak kısmına geçti. Elindeki çaydanlık ve paketleri bankoya dizmesinin ardından, hayretle kendisini izleyen genç kıza bilgisayarı işaret edip işine döndü.

"Sen şimdi ciddi ciddi Gizem ile Rick'in arasını mı yapacaksın?"

"Evveet... Selen kız, düşündükçe daha çok aklıma yatıyor. Gece plan yapmaktan doğru düzgün uyuyamadım, kesinlikle Rick ile çok iyi anlaşacaklar."

"Eminsin yani! Ya Gizem'i ikna edemezsen, Rick ile görüşmeyi kabul etmezse?" Tek kaşını kaldırıp kendisine bakan kadına "Öyle yapma Asena, Naime Sultan'a benziyorsun!" diyerek sırıttı.

"Hıımıyyy, ne diyorsun be? Sevmek ayrı şey de anneanneme benzemek kâbus gibi! Hoş gençliğinde çok güzel bir kadınmış, resimlerini gördüm vallahi film artisti gibiymiş."

"İnanırım, yaşına rağmen şimdi bile yüz hatları çok güzel."

"Kendine senden benden güzel bakıyor da ondan. Planıma güveniyorum Seloş, bütün iş Sultanımda bitiyor. Onu ekarte ettik mi gerisi kolay... Akşam Ege'ye haber yolladım, kesin ulaştırmıştır. Şimdiiii... çay olana kadar projemizin temelini atalım, sonra da katlarını çıkarız." diyerek Selen'in yanına gidip bilgisayarın başına oturdu. "Eveeet, Gizem'e mesajla başlıyoruz."

"Neden önce ona mesaj atıyorsun?"

"Çok basit, konuyu merak etmesi için. Ayrıca, zaman kazanmış olacağız."

"Haydaaa!"

"Şşşştt, konsantrasyonumu bozma... Evet, sayfamızı açtık, şu kısımları da dolduralım. Konusuuu... Konusu... Eee ne yazacağız, akıl versene?"

"Ne aklı?"

"Gizem'in merak edeceği, ilgi çekici bir şey olmalı!"

"Eh, ondan basit ne var, 'Naime Sultan çıldıracak.' diye yaz, birkaç tane de ünlem ekle..."

"Kız, ben bunu neden düşünemedim? Hayatım, harikasın! Hıımmm... Sultan çıldıracak. Bu da tamam... Yazmaya başlıyorum."

'Gizemciğim, sana inanılmaz haberlerim var, duyduğunda şok geçireceksin... Tabii öncelikle Sultanımızı ikna etmemiz gerekiyor. Benden haber bekle, bugün ve yarın o iş üzerinde çalışacağım. Eğer becerebilirsem yatmadan önce sana mesaj atarım hayatım. Konudan özellikle bahsetmiyorum, olur da anneannem çok ters tepki verirse hevesin kur-

sağında kalmasın. Seni çok seviyorum, bir tanem. Selen ile beraberiz, o da çok selam söylüyor. Öpüyoruz...'

"Tamamdır, fazla ayrıntıya gerek yok." Son noktayı koyup yazdıklarını ekrandan okuyan arkadaşına dönerek, göndermeden önce "Nasıl oldu?" diye sordu.

"Asena, yemin ediyorum senden korkulur! Esas Gizem çıldıracak, okuduğu zaman küfürlerini hayal edebiliyorum. Haftaya İzmir'e gideceksin, bu yaptığının sağlığın açısından doğru olduğuna emin misin?"

"Evet... Kızım, ben onun ciğerini bilirim. Meraktan çatlayacak, küfürler eşliğinde önce bana yapacaklarını içeren bir yazı döktürecek. Kısa sürede benden cevap çıkmazsa direk babaanneciğini arayacak ve ne döndüğü hakkında hesap soracak. Tabii ki bu arada bana da çok kızacak... Gör bak, Naimeciğimi oyunuma ikna edersem, sırf ona inat olsun diye Rick ile görüşmeyi kabul edecek."

"Peeess!"

"İnan Gizoşcuğumun kalbi, pamuk gibidir. Laf ağzındadır, söyler biter kin tutmayı bilmez. Şimdiii, oyalanmadan bizimkileri ayarlayalım, kesin bilgisayarın başında bekliyorlardır. Eveeet... Ege Bey, bakalım talimatlarımı doğru uyguladınız mı?" dedikten sonra görüntülü çağrı yaptı. "Çalıyor hayatım, hah kabul edildi. Aferin lan, kakalak... Sandalye çeksene Selen."

"Tamam canım, bu sahneyi kaçıramam. Seninle olmayı özlemişim Asena, yanındayken heyecan hiç bitmiyor."

"Herhalde yani. Ege... Aşkım, nasılsın bebeğim?"

"İyiyim abla, sen..." derken oturmakta olan diğer kişiyi görünce, saçlarından tanıyıp lafı değiştirdi. "Aaa, o Selen abla mı?"

"Evet ablacığım, beraberiz."

"Merhaba, Selen abla... Annem, iş için Amerika'ya gideceğini söylemişti. Vay be, demek sen de ha!"

"Merhaba, hayatım... Evet, öyle oldu. Sen nasılsın, Egeciğim?"

"Sağ ol, iyiyim... Abla, ne oldu? Çok acil demişsin, başka bilgi vermemişsin! Haber verince anneannem yarım saatte bize damladı. Dakka başı biri kafayı uzatıp hâlâ aramadı mı diye soruyor. Sabahtan beri ana kız, içeride olasılıklar üzerinde konuşuyorlar. Resmen beyin

fırtınası yaptılar, en son geçtiğimde hamile olma ihtimalin üzerinde tartışıyorlardı."

"Saçmalama be!"

"Abla, anlatsana biraz. O kadar konuşulunca, ben bile merak ettim. Annemler şimdi içeri dalarsa, beni kapı dışarı ederler."

"Oğlum on kere anlatamam, sonra öğrenirsin zamanım kısıtlı. Gizem'den önce anneannem ile konuşmam lazım..."

"Hadi ya! Konu Gizem ablayla mı ilgili? Vaaayy..."

"Evet, Ege, hadi ya çağırsana anneannemi?"

"Alacağın olsun abla... Anneeeeee..."

"Yuuuhhh! Hayvan adam... Ulan, saatlerce basketbol oynarsın, iki adım yürümemek için oturduğun yerden kadınlara bağırırsın, öküz!"

"Zaman kaybı, aynı kapıya çıkıyor."

"Eşşeoğlu... Tövbe tövbe."

"Geldiler işte..."

"Ege, ne bağırıyorsun dana gibi? Mine'yi uyutana kadar göbeğim çatladı, eşek herif!"

"Öööff, kadınlar!"

"Zibidi, utanmadan bir de cevap veriyor. Kalk şuradan, anneannen geçsin. Kardeşinin yanına git de uyanırsa bakarak ol."

"Aman anne ya, ben anası mıyım?" Bir taraftan yerini kadınlara bırakırken "Şurada bir köşeden sizi dinlesem olmaz mı?" diye ne döndüğünü merak ederek sordu.

"Onu bağırmadan önce düşünseydin, Ege Bey... Yürü hadi. Kime çektin bilmiyorum ki, erkek adam bu kadar meraklı mı olurmuş? E hadi, hâlâ ne bekliyorsun, çıkarken kapıyı da kapat."

"İşin düşünce, Egeciğim dersin..."

"Hıı, hadi anacım." Söylenen oğlunun arkasından gözlerini deviren kadın, aceleyle annesinin yanına sandalye çekip ekrandaki kızına gözlerini dikti. Merakla yüzüne baktığı sırada, konuşmaya başlayınca dikkat kesilerek dinlemeye başladı.

"Aşklarım, canlarım benim... Öncelikle hamile değilim, siz sormadan ben söyleyeyim."

"Ne oldu kız o zaman, sabahtan beri meraktan çatladık burada!"

"Sabuşcuğum, ilginç bir gelişme var da özellikle Sultanımla bu konuyu görüşmem gerekti."

"Aferin evladım, doğru karar vermişsin! Şimdi selamlaşma faslını geç de sadede gel yavrucuğum. Biraz daha beklersen, anan dördüncü çocuğunu doğuracak..."

"Aa-aaa! Sana inanamıyorum anne, sen ne diyorsun ya? Saatlerdir *'Ne oldu acaba?'* diye başımın etini yiyen kimdi?"

"Hadi canım sende, abartma o kadar da değil. Hem ben..."

"Hanımlar... Hanımlar, tartışmayalım. Biraz acelem var, bu muhabbet bitmez. Evet, konumuz şu; buradaki çok değerli bir dostumuza görücülük yapmaya karar verdim." demesiyle annesi yine araya girince yüzünü buruşturdu.

"Sen mi?"

"Anne, sesim oraya gelmiyor mu? Tabii ki ben..."

"Aa-aaa neden kız? Güldürme beni..."

"Haydaaa! Ne olmuş, ben görücülük yapamaz mıyım? Sabuşcuğum, önce bir dinlesene ya... Bak Sultanıma, hiç sesini çıkarıyor mu?"

"Hakikatten sussana biraz, Sabahat... Evet evladım, devam et bakalım. Bu konu iyice ilginçleşmeye başladı! Maşallah, bakıyorum kan çekiyor. Benim Amerika'daki ayağım olmaya karar vermişsin anlaşılan."

"Evet Sultanım, şimdi durum şu... Gabriel'in çok yakın bir arkadaşı, benim üstün niteliklerime hayranlık duyduğu için kendisine başvurmuş. Evlenmek istediğini ve bizim gibi namuslu ve iyi değerlere sahip bir insan aradığını söylemiş."

"Bak sen! Eee..."

"İyi aile kızı, terbiyeli, gözü kocasından başkasına kaymayacak ve evinin kadını, çocuklarının anası olacak bir eş arzusunu kocamla paylaşmış."

"Hıımm!"

"Eh doğal olarak Gabriel de durumu bana anlattı."

"Aferin ona! Demek damat adayı senin ne kadar üstün niteliklerle

yetiştirildiğini anlayıp takdir etmiş. Hıımmmm... Beğendim bu çocuğu, akıllı adammış."

"Sağ ol anneanneciğim, hepsi sizin sayenizde. Çevremden beğeni topluyor ve buradaki erkeklerin eş anlayışını bile etkiliyorum." demesiyle yaşlı kadının gururla gülümsediğini görünce, doğru yolda olduğunu anladı. Amacına giden yolda ikna etmesini kolaylaştırmak için pohpohlamanın dozunu arttırmaya ve damardan vermeye devam etti.

"Türk kadınının üstün özelliklerini çevreme yayıyorum. Tabii böyle olunca sizin adınız da sık sık geçiyor. Sevgili kocam, sizin bu konudaki maharetinizi ve evlendirdiğiniz kişilerin ne kadar başarılı birliktelikler kurduğunun bahsini açmış."

"Yaaa, bak sen! Aferin oğluma... eeee, sonra Asena?"

"Sizin, beni yetiştirdiğinizi ve bu konudaki maharetinizi öğrenince, damat adayım olan Rick'in çok ilgisini çekmiş. Benim gibi eli yüzü düzgün ve aynı değerlere sahip bir genç hanımla aracılık yapabilir mi diye sormuş."

"Kız, bu adamın sende gözü olmasın bakayım?"

"Ne diyorsun anne ya! Rick, öyle bir insan değil, bir kere çok saygılı ve beyefendi bir adam. Yani Türk olsa; *'Dünya ahret bacım olsun.'* diyecek cinsten..." demesiyle yanından gelen kıkırdama sesinin sahibine uzanarak bacağını cimcikledi.

"Aahhh!"

"Selen, kapa çeneni!" diye ağzının içinden manyak karıyı uyarırken, ciddiyetini bozmadan, "Boylu poslu, Gabriel kadar olmasada eli yüzü düzgün ve çalışkan bir adam." diye övgülerine devam etti. "Çevresinde saygı duyulan bir karakter... Kocamla çocukluktan beri arkadaş olmalarının yanı sıra, aynı üniversiteden mezun olmuşlar. Henüz baba mesleği olan inşaat işine girmemiş, fakat başarılı bir kariyeri var. Gabriel'in de onayıyla Rick'in samimi olduğuna kanaat getirince, devreye girip Sultanımın adına görücü olmayı kabul ettim."

"Hıımmmm!"

"Ne düşünüyorsun Sultanım?"

"Aslında hoşuma gitti fakat biraz düşünmem lazım! Uluslararası aracılık yapmak biraz riskli gibi geldi, buna keza anlattıkların da çok

ilgi çekici... Madem delikanlının bu kadar kaliteli bir adam olduğunu söylüyorsun, sana güveniyorum. Yinede sana benzeyen, ayrıca Amerika'ya gitmeyi kabul edecek bir gelin adayı bulmak zor olacak!"

"Sultanım, onu da düşündüm, uygun görürseniz benim aklımda bir isim var. Ayrıca birbirlerini çok beğeneceklerine neredeyse eminim."

"Aaaa! Kimmiş o çocuğum, ben tanıyor muyum?"

"Hem de çok iyi tanıyorsun anneanneciğim, diğer kız torunun, Gizem."

"Aa-aaa, üstüme iyilik sağlık! Kızım, sen ne dediğini biliyor musun, delirdin mi? O huysuza görücülük yapmaktan ben bile vazgeçtim! Tamam, benim torunum ama ciddi anlamda bir iki tahtasının eksik olduğunu düşünüyorum. Huysuz, inatçı keçi... o kadar insanı evlendirdim, nasıl bir kaderse kendi evlatlarımın çocukları anormal çıktı."

"Oooff, başladık!"

"En son ısrar edip de buluşturduğum damat adayına ne yaptığını biliyorsun, Asena..."

"Evet Sultanım, ukalalık yaptığı için adama tokat atmıştı. Gözünüzü seveyim, tekrar bahsini açmayın kırk kere dinledim."

"Travma yaşattı bana, terbiyesiz... Ondan önce de kendisi gideceğine yerine bir başkasını göndermişti. Sonra..."

"Anneanne, Allah aşkına hepsini biliyorum!"

"Neyse işte, iki senedir onunla uğraşmayı bıraktım! Aptal oğlum, şımarta şımarta o sümsük karısıyla birlikte başımıza çıkarttı bu manyağı... Şimdi kendileri de baş edemiyorlar. Gizem Hanım, evde iktidarı ele geçirmiş ne isterse yaptırıyor. O kadar güzelliğine yazık oldu, 25 yaşına geldi korkarım artık evde kaldı."

"İşte ben de tam burada devreye giriyorum, Sultanım... Rick, onun için biçilmiş kaftan, zayıf karakterli ve Gizem'in idare edebileceği bir tip değil. Tatlılıkla otoritesini üzerinde uygulayıp yola getirecek bir insan olduğuna eminim. Özünde Gizem'in çok iyi, merhametli birisi olduğunu hepimiz biliyoruz."

"Evet!"

"En ufak bir hastalığında ilk o devreye girer, yalan mı anneanne?

Bağır çağır üzerine titrer, kavga da etseniz seni iyileştirene kadar başından ayrılmaz."

"Orası öyle, öyle olmasına da... kızım, Gizem çok huysuz. Ben de dâhil olmak üzere hiç kimseyi dinlemiyor. Ne dersem tersini yapıyor."

"Tamam işte, sen görüşmelerine onay verirsen bu durumdan faydalanacağız."

"Nasıl?" derken gözlerini kısıp kurnazca kafasını yana çeviren kadın, can kulağıyla dinlediği torununa bütün dikkatini verdi.

"Sultanım, sen Rick ile tanışmalarına karşı çıkacaksın, o da sana inat kendisiyle görüşmeyi kabul edecek."

"Haaa, şu mesele. Ben de bir şey söyleyeceksin zannettim! Benim gözüme bak sana çocuğum, sen giderken ben o yollardan dönüyordum. Kızım, ben kaçın kurasıyım, senin o dediğini denemediğimi mi zannediyorsun? Anladı uyanık, o seferinde de çocuğa..."

"Anneanne biliyorum, ne olur anlatma ya! Bu defa öyle olmayacak, sen yeter ki he de... Kabul et, arkana yaslan ondan telefon gelmesini bekle..."

"Hiç aklıma yatmadı, neye dayanarak beni arayacak?"

"Ben birazdan Gizem'e bir e-posta yollayıp sürprizim olduğunu, babaannen kabul ederse uygulamaya koyacağımı söyleyen bir yazı döşeyeceğim. Okuduğu an deli gibi önce bana sonra sana ulaşmaya çalışacak. Tabii seninle konuşmadan acele etmiş de yazmışım gibi yapacağım." derken ellerini aşağıya indirip parmaklarını çapraz yaptı. "Sen de benim saçmaladığımı söyleyip anlatmaya başlamadan önce konuşmaya bile değmez diye nazlan, doğal olarak ısrar edecek. Kızgın görün, üstünkörü konuyu geç... Benim için densiz falan de. Böyle bir şeye onay vereceğine, hele ki yabancı bir damadı kabulleneceğine hayatta inanmaz. Rolünü iyi oynarsan, Gizem'i nefis bir adamla evlendiririz."

"Hıımm! Bakıyorum boynuz kulağı geçmiş Asena Hanım, ilginç... Nereden öğrendin çocuğum, sen bu numaraları?"

"Senden tabii ki anneanne..."

"Aferin, kızım... Şimdi aklıma yatmaya başladı işte, güzel düşünmüşsün!

"Herhalde yani, bugüne bugün Naime Sultan'ın torunuyum."

"Peki, sonra ne olacak?"

"Ben de hiç cevap yazmayacağım, sen kabul etmediğin için bilgi vermeyi reddedeceğim. Tabii iyice çatlayacak... Eh önce seni sonra da beni ikna edip, sanki kendi isteğiymiş gibi görüşmeyi kabul edecek."

"Evet, bu olabilir! Asena, bir büyük olarak tekrar sormak zorundayım, emin misin kızım?"

"Kesinlikle anneanne... Gabriel ile konuştum, arkadaşının çok iyi bir insan olduğuna dair kefil oldu, tanıdığım kadarıyla tabii ki ben de."

"Gizem'i beğeneceğine eminim fakat huyundan hoşlanır mı dersin? Sonra adam şoka girmesin, bana bu huysuzu mu buldunuz demesin?"

"Demeyecek, Gizem'in bütün özelliklerini açık açık anlattım, o da onay verdi. Ayrıca birbirlerini beğenmezlerse, kendileri bilirler. Biz sadece aracılık yapıyoruz."

"O da doğru... Madem damat adayının üstün nitelikleri konusunda ısrarcısın, o zaman kabul ediyorum. Sen, şu mesaj işini hallet, yarın tekrar konuşuruz. Hayırlısı olsun bakalım. O kadar methettiğine göre bir bildiğin vardır, sana güveniyorum. Yalnıuz... Bu işi becerirsek ve Gizem'i yanında götürürsen, gözün üzerlerinde olacak. El âlemin adamına yem etmem çocuğumu bilesin..."

"Söylemene bile gerek yok, Sultanım... Hiç kurda kuşa yem eder miyim kardeşimi, ayıp ettin... Gözün arkada kalmasın, alimallah ben ikisinin de hakkından gelirim."

"Sende bu cinlik olduktan sonra inanırım da bahsettiğimiz kişi, Gizem!" diyen yaşlı kadın, konunun tatlıya bağlanmasıyla nezaket kurallarını hatırlayarak sessizce oturan genç kıza döndü. "Selen, yavrum nasılsın? Merakımıza yenik düştük, hatırını soramadık çocuğum, kusura bakma."

"Estağfurullah, Naime teyzeciğim... Teşekkür ederim, Allah'a şükür çok iyiyim sizi gördüm daha iyi oldum."

"Alçak gönüllü kızım benim. Sağ ol evladım, memnun oldum. Gidişin çok ani oldu Selen, bu kız yanına getirmek için seni de mi kandırdı? Hâlbuki geleceğinle ilgili planlarım vardı güzel kızım... Mükemmel bir kısmeti okulunun bitmesi için bekletiyordum."

"Çok teşekkür ederim teyzecim! Asena ile alakası yok. Brandon amcanın teklifi çok cazipti. Eh en sevdiğim arkadaşım da burada olunca, tabii itici güç oldu."

"Hay Allah, eee nasıl olacak şimdi? Görkem oğlumun yurtdışı bağlantılı işleri var, olmazsa konuşur uygun gördüğü takdirde seni görmeye oraya..."

"Anneanne yaaaa! Daha yeni geldi kız, nereden çıkarttın şimdi kısmeti? Hem Selen benimle burada çalışacak, unut sen o işi."

"Sen ne karışıyorsun kızım, üç senedir babasının izin vermesini bekliyorum ben..."

"Bana ne... Dönünce, tabii o da dönerse, bakarsınız. Tövbe tövbe..." Arkadaşına kavuşmanın sarhoşluğunu hâlâ yaşayan genç kadın, hiç hoşuna gitmeyen konunun bir an evvel değişmesini isteyerek annesine döndü. İlgiyi başka yöne çekmek için gündemi değiştirecek şahıstan bahis açıp "Sabuşcuğum, Minnoşum ne yapıyor?" diye sordu.

"İyi güzel kızım, merak etme. Etrafa şebeklik yapmaya başladı bile... Ah Asena, güldükçe Ege'nin halini bir göreceksin. O huysuz sıçan, resmen değişime uğruyor. Velet daha 6 aylık ama abisini gördü mü deliye dönüyor. Daha kapıdan içeriye girdiği anda bıcır bıcır sesler çıkarıp, Ege kucağına alana kadar ötüp duruyor. Ay büyük aşk yaşıyorlar anlayacağın..."

"Amaaan, aşklarım benim ya! Anne kız, Ege de bana aynısını yapardı, hatırladın mı? Güzel çiçeğim, minnoşum, sarıpapatyam..."

"Evet... Asena Hanım, ben ne zaman anneanne olacağım?"

"Ay anne, kafayı kırdın galiba! Daha evleneli 5 ay anca oldu. Sen kendi bebeğini büyütmeye bak, hem Mine ile araları biraz açılsın. Ne o öyle, ikiz gibi teyze yeğen mi olur?"

"O başka bu başka kızım... İyi aman öyle ters ters bakma, yine de elini çabuk tut yaşın geçiyor."

"Yok anam, size akıl sır ermez. Daha 22 yaşındayım, hatırlarsan insan kırkından sonra bile çocuk doğurabiliyor."

"Terbiyesiz, utanmıyorsun değil mi her seferinde yüzüme vurmaya!"

"E aranıyorsun."

"İyi aman, ne istiyorsan onu yap. Asena, Gizem gelirse nerede kalacak? Yeni evli çiftin evinde, genç bir kızın kalması uygun olmaz çocuğum."

"Eee..." Ne cevap vereceğini düşünürken, Selen'in konuya dalıp müdahale etmesiyle rahatladı. Heyecandan hiç aklına gelmeyen sorunun, kendi açısından problem olmadığı halde Gabriel ve annelerinin hoşlanmayacağını bildiği için hak vermek zorunda kaldı.

"Bu ev müsait Sabahat teyze, Brandon amcanın itiraz edeceğini zannetmiyorum. Hem kullanılmayan başka bir yatak odası daha var, Gizem ile birbirimize de arkadaşlık etmiş oluruz."

"Önce bir sorsaydınız! Asena..."

"Babam sevinecektir anne, merak etme ben kendisiyle konuşurum."

"Harika, iyi o zaman..."

"Sabuşcuğum, bize müsaade. Daha benim Gizem'e mesaj atmam lazım... Siz, her an telefonunu bekleyin, yarın da kesin damlar."

"Kızım, önce bir dayınlara danışsa mıydık?"

"Haaahh! Konuş da her şey açığa çıksın, sanki bilmiyorsun anne ya... Ne diyecek dayım; *'Kızım nasıl uygun görüyorsa, öyle yapsın.'* Aklınıza gelen başka bir alternatif var mı? Adamın adı; Hasan değil, Mülayim olmalıymış, Bezgin Bekir gibi... Hadi öptüm sizi, biz kaçar. Aslan anneannem, Sultanım benim... Bundan sonrası sana düşüyor, bu konudaki becerine güveniyorum. Baaay." diyerek aceleyle sayfadan çıktı. "Ooff be, çok şükür bu da halloldu."

"Asena kız, mesajı zaten atmıştın! Neden öyle dedin kadınlara?"

"Hayatım, düşün bakalım biraz. Gizem'e önceden haber verdiğimi bilseler ne tepki verirlerdi?"

"Annen çok kızardı, Naime teyze de kabul etmeyebilirdi!"

"Aklın yolu birdir, gördün mü cevap ortada... Şimdiyse kendileri izin verdiklerini zannediyorlar."

"Pes diyorum, bazen beni kokutuyorsun!"

"Korkma aşkım, niyet kötü değil. Şimdi bakalım Gizoş mesajımı almış mı? Selen, çayı demlesene be, suyu kaynamıştır."

"Tamam."

Maillerine giren genç kız *'Gebertirim seni!!!'* konu başlığıyla, mesaj geldiğini görünce kahkahayı patlattı. Oturduğu yerden merakla ne olduğuna bakan Selen'e dönüp konuşamadığı için eliyle gel işareti yapmaya başladı. Genç kızın demlığı çaydanlığa yerleştirdikten sonra yanına oturmasıyla derin nefesler eşliğinde sakinleşmeye çalıştı.

"Aayy. Allah cezanı vermesin!"

"Ne oluyor kız?"

"Okumuş okumuş. bekle açıyorum. Şuna bak Selen, ne demiş?"

"Gebertirim seni... Gerizekâlı kuzenim, ne demek önce Sultanımızı ikna etmeliyim... Sen. kendini bana dövdürtmek mi istiyorsun? Ulaaaaaan! Hemen ne halt dönüyorsa anlat, benim kafamı bozma... Canına okurum senin, tepkiymiş. Haaahhh, gösteririm ben sana tepkiyi... Ha bu arada. bende sizi seviyorum. Merak kapasitemin kıt olduğunu biliyorsun. acele etmeni tavsiye ederim. Gizem..."

"Allah'ın manyağı. hastayım ulan bu kıza! Haklısın Seloş, Gizem çok kızacak. Şuna üzgün olduğumu, Sultanımın rest çektiğini bildiren bir mesaj yazalım."

"Sen kafayı yedin. sonundan korkmaya başladım!"

"He vallaha, boş ver kız atın ölümü arpadan olsun. Şaka şaka, kıyamaz Gizoşum bana. Eveeet, şimdiiii... *'Sevgili, Gizemciğim...'* Nasıl başlasam, hah tamam..."

'Ben senin gibi değilim hayatım, Naime Sultandan çok korkuyorum. Bütün uğraşlarıma rağmen bir türlü anneannemi ikna etmeyi başaramadım. Yediğim bir tomar azar da cabası... Önce sana yazdığım için çok üzgünüm... İnan çok pişman oldum, beni bilirsin heyecan yaptım işte. Zaten çok da önemli bir şey değildi canım, boş ver. O yüzden lütfen bana kızma birtanem, rahatsız ettiğim için çok özür dilerim. Canımsın, beni affet. Seni, çok çok çooook seviyorum. Biricik kardeşin, Asena...'

"Allah'ım çıldıracak, yarına kadar aramak yok. Ay Allah'ım, ben harikayım ya... Kendim bile kendime hayran oldum, o kadar yani."

"Iııyyy! Bence eceline susamışsın. Hakikatten megalomansın, Asena... Şimdiden söyleyeyim; Gizem, konuyla alakan var mı diye sorarsa, hiç düşünmeden seni satarım haberin olsun."

"Hain, arkadaş dedik bağrımıza bastık, şimdi böyle oldu ha."

"Oldu canım, sen yangına körükle git, beni dinleme sonra da Gizem'e yem et. Yok öyle yağma, bu işe girmeden önce bana hiç sordun mu?"

"Demek sadakatin buraya kadar, Selen Hanım."

"He vallaha, Gizem'e kadar... Kızım, ben sizinle baş edemem. Hele o çılgınla hiç şansım yok, beni çiğ çiğ yer. Yürü hadi, ben acıktım. Çok şükür sizinle gelmiyorum, dönene kadar en azından sakinleşmiş olur. İlk karşılaştığınızda aklın varsa Gabriel'in yanınızda olmasına özen göster. Saçlarını topla da yolmasın, hatta mümkünse kocanın arkasına saklan."

"Abartma canım, hem merak etme ben onunla baş etmesini bilirim. Aşkım benim, kıyamaz bana Çılgın Bedişim, Atom Karıncam... Hakikatten bir şeyler yiyelim Selen, ben de açlıktan ölüyorum. Aklımdayken, yarın Lauren'a gideceğiz. Kuzucuğum buraya geleli 2 gün olduğunu öğrenince, burnumdan getirecek. Senin için çok yorgundu yataktan çıkamadı diyeceğim, sakın beni bozma. Vallaha bu bizim sonumuz olur. Sabah erkenden gelir önce Gizem ile hesaplaşma işini halleder öyle çıkarız."

"Olur, bende çok merak ediyorum bıcırığı!"

"Çıldıracak, küçük cadı." Bir taraftan sofrayı hazırlarken, muhabbete devam ederek tavşankanı çaylarını bardaklara koyup yemeğe başladı. "Akşam neydi kız James'in o halleri? Okuyacaktım çarkına ya Gabriel engel oldu! Anlattıklarından sonra içim acımadı desem yalan olur."

"Neden, ne anlattı ki?"

"Tam yaşını bilmiyorum ama anladığım kadarıyla James ortaokul çağlarındayken ebeveynleri boşanmış. Sonra annesiyle buraya taşınmışlar. Ayrıntısını çok iyi bilmiyorum, annesi problemliymiş o yüzden zor günler geçirmiş! Her aşamasında sevgili kocam, James'in yanındaymış ve arkadaşına destek olmuş. *'Çok kötüydü Asena, lütfen anlayış göster.'* deyince geri adım attım."

"Ya! Evliliğe karşı olması o yüzden mi acaba? Hay Allah, üzüldüm."

"Bende muhtemelen dediğin gibi! Tamam, bir sürü sonu kötü biten beraberlik var, kabul ediyorum. Yine de ömür boyu süren mutlu evliliklerin örnekleri de azımsanamayacak kadar çok. Neyse, herkes yaşadığını bilir. En etkileneceği çağlarında başından geçenler, hayat görüşünü değiştirmiş olsa gerek! İzin veriyor ve onunla yaşamak istiyorsa kendisi bilir."

"Hı hı, evet!"

"Selen, üzülmeni istemiyorum tamam mı? Sen mükemmel bir insansın ve zoru başardın. Her şeyinle en iyisini hak ediyorsun. Bunu göremiyorsa James'in kaybı, içinden çıkamadığı hapishanesini kendi elleriyle kurmuş."

"Ya sorma, çok mükemmelim. O kadar ki..."

"Kapa çeneni be, ne diyorsam o! Hiçbir günahının olmadığı şeyler için üzülmeni ve ağlamanı yasaklıyorum. Sadece sen ve ben, bütün olan biten ikimizin arasında..." Selen'in yaşaran gözlerine bakarken, güçlü durmak için iradesini kullanıp. "Kimsenin bilmesinin gerekmediği lüzumsuz ayrıntılarla, kendine işkence etmeyeceksin. Ne dedim ben sana, sen de ideal bir gelin adayısın." diye sertçe vurguladı. Acı dolu geçmişini ve zorlukları aşmak için yaşamak zorunda kaldığı mücadeleyi bilen tek kişi olarak, kendisini küçümsemesine müsaade etmeyeceği için tavrını korudu. Genç kızın yanağından süzülen tek damla yaş yüreğini yaktığı halde, dik durup boğazına oturan yumru yüzünden yutkunarak sözlerini tekrarladı. "Sen de idealsin, bunu sakın aklından çıkartma."

"Evet... ***Ben de idealim!***"

"Aferin... Şimdi, şunları yiyelim de yan eve geçelim, Gabriel çatlamıştır. Annemlerde biraz oyalanır, ardından dışarı çıkarız. Gitmeden önce sana şehri gezdireceğiz."

"Asena..."

"Efendim, hayatım!"

"Ben... ben, seni çok seviyorum, belki öz kardeşim değilsin ama kesinlikle gönlümde benim kardeşimsin."

"Selenim!" Gözleri dolan genç kadın, kirpiklerini kırpıştırırken uzanarak canı gibi gördüğü dostunun elini yakalayıp sımsıkı tuttu. Masadan aldığı peçetelerin birisini Selen'e uzattığı sırada "Ben de seni

bebeğim, hem de çok... Kardeşim, seninle gurur duyuyorum. Hadi biricik, toparlan artık. Senin için çok zor olduğunu biliyorum, üzülmene dayanamıyorum. Geçti, her şey geçmişte kaldı, artık önümüze bakacağız. Heyecanlı ve güzel günler bizi bekliyor, buna gönülden inanıyorum. James hayatında olsun veya olmasın, hepsinin üstesinden geleceğiz. Yeter ki beraber olalım. Hadi ağlama artık." diyerek konuyu değiştirmeye çalıştı. "Ööff Selen, ben seni bırakıp nasıl gideceğim. Vallaha aklım sende kalacak. Keşke finallerin biter bitmez gelseydin."

"Olsun canım, beni merak etme. Çayları tazeleyeyim." Gülümseyerek ayağa kalkan genç kız ocağın yanına giderken "Ben de idealim!" diye kendisini ikna etmek istercesine fısıldayarak çaydanlığa uzandı.

8. BÖLÜM

Babasının bahçe hakkında anlattıklarını dinlerken gözü misafir evine kayıp duran genç adam, karısının koluna girdiği Selen ile köşeyi döndüğünü görünce rahatladı. Bir yandan konuşarak yanlarına doğru gelmesini izlediği sırada, babasına işaret ederek hanımları gösterdi.

"Gabriel, sende mi bahçeye merak saldın?"

"Seni bekliyordum, babam yeni diktiği fidanları göstermeyi teklif edince... Neyse işte, bahçeye çıktık. Nerede kaldınız Asena, anneannenle konuştunuz mu?"

"Hı hı, evet hayatım. Sorma, anlatacaklarıma inanamayacaksın. Gizem mesajı alınca çıldırdı, İzmir'e gidince beni koruman gerekebilir."

"Anlamadım!" derken kahkahayı patlatan karısına hayretle bakan genç adam, gayri ihtiyari neşesine katıldı. "Şaka yapıyorsun değil mi, Asena?"

"Yooo çok ciddiyim. Onu boş ver hallederiz. Esas güzel haber, anneannemi ikna etmeyi başardım. Sıra Gizem'i yola getirmeye kalıyor."

"Başarısız olabileceğin konusunda şüphe duymamıştım hayatım, keşke ben de izleyebilseydim!" diye sözlerine devam edeceği sırada, Selen ile konuşan babasının seslenmesiyle karısıyla beraber döndü.

"Asena..."

"Merhaba babacım, fidanlara mı bakıyorsunuz?"

"Evet, hayatım... Nasılsın kızım, arkadaşını buldun bizi unuttun."

"Aşk olsun baba ya, hiç öyle şey olur mu?" Yan tarafından *'Olur, olur.'* diyen kocasının homurdanmasını duyan genç kadın, gülümsemesine devam ederken çaktırmadan dirsek darbesi indirip konuşmasına devam etti. "Çok şükür baba, sayenizde daha iyiyim. Selen'in burada olduğuna hâlâ inanamıyorum."

"Bir şey değil, canım... Selen, nasıl dinlenebildin mi kızım?"

"Evet, teşekkür ederim Brandon amca. Burası ne kadar güzel olmuş, fidanları yeni mi diktiniz?" Çevresindeki birbirinden farklı fidanlara bakan genç kız, çeşitliliğe hayret ederek dikkatini anlatmaya başlayan adama verdi.

"Evet canım... Asena'nın projesi, ne yaptı etti beni de ikna etti. Açıkçası büyümelerini izlemekten bu kadar zevk alacağımı beklemiyordum. Hepsini aşılı ve en iyi kalitede olacak şekilde beraber seçtik. Şimdiye kadar tutmayan çıkmadı."

"Aynılarından bizim evin bahçesine de diktik Selen, gidince gösteririm. Harika olacak babacığım, gör bak zeytinleri de ısmarladım. Babam en iyi cinslerinden ayarlayacaktır, dönerken onları da beraberimde getireceğim."

"O hâlâ kafama pek yatmadı ama neyse!"

"Babacığım, öyle deme sonuçlarına bayılacaksın. Sana bir çekiçte zeytin ile çizme zeytin yapacağım parmaklarını yiyeceksin. Sırada sebze bahçemiz var. Hepsi doğal olacak, dönerken bir çanta dolusu farklı tohumla geleceğim. Nasılsa Selen'de burada o da bize yardım eder, değil mi hayatım?"

"Tabii yardım ederim de... Asena sana inanmıyorum, çiftçiliğe mi başladın?"

"Bahçıvan zaten hali hazırda vardı. E koca arazi boş mu yatsın yani, vallahi apartman dairelerinde içimde kalmıştı. Kendi yetiştirdiğimiz, yüzde yüz doğal ürünlerimizi ellerimizle toplayıp tüketeceğiz. Hem kısmetse, babamın torunları geldiğinde ağaçtan koparttıkları meyveleri tazecik yiyecekler."

"Hı hı! Duyduğun gibi Selen, beni de böyle kandırdı."

"Hayda! Aşk olsun baba ya, kötü mü yaptım?"

"Hayır kızım, şaka yapıyorum sonuçtan şikayetçi değilim. Bana

da güzel bir meşgale oldu. Şu yeni çıkan limonların, büyüdüklerini gördükçe benim bile içim bir hoş oluyor. Her gün Rachel ile birkaç saatimizi burada geçirir olduk. Yalnız biraz abarttık gibi geliyor bana, bunlar büyüdüğünde en az yirmi evin ihtiyacını karşılar." diyen adam çevresindeki onlarca farklı türden yemyeşil fidana gururla göz gezdirmeye devam etti.

"Olsun, ziyarete gelen misafirlerimize birer torba verir meyvelerini toplaması için bahçeye gönderirsiniz. Hatta semtin çocuklarına bile dağıtırsınız."

"Hmmmm! Olabilir."

Önündeki fidanın tanıdık gelen yapraklarına bakan genç kız, boş durmak kelimesinin ne anlama geldiğini bilmeyen dostuna hayranlık duyarak "Şu nar ağacı mı, Asena?" diye sordu. Hevesle kendisine yaklaşan kadının başını sallayarak anlatmaya geçmesiyle işaret ettiği yerlere bakarak dinledi.

"Evet hayatım, bak bunlar da armut. Şu ileridekiler ceviz ve badem, onların sağındakiler de elma... Aman işte portakal, mandalina, ayva ne istersen var. Asma da diktik mi bir iki seneye kalmadan yaprak sarması yapacak kadar büyür."

"Yuh diyorum Asena, senin ayarın yok mu? Babanın dediği kadar var, abartmışsın! Allah iyiliğini versin, sen resmen enikonu çiftçiliğe başlamışsın kızım." İmalı boğaz temizleme sesini duymasıyla başını çevirirken, merakla kendisine bakan adamı görünce yüzünü buruşturup yaptığı hatayı düzeltmeye çalıştı. "Pardon Brandon amca, sürekli İngilizce konuşmam gerektiğine hâlâ alışamadım! Dikkat edin de yakın gelecekte Asena hayvancılığa da başlamasın... Taze yumurtadır, süttür derken evi çiftliğe çevirir."

"Ne dersin, Asena?"

"Aman baba ya, alay etme! Seloşcuğum, onu da konuştuk, çok pis kokuyor diye vazgeçtik."

"Yoksa yapacaktın!" Ağzını burnunu bükerek tiksindiğini ifade eden genç kadına şaşkınlıkla bakarken, dayanamayıp gülen adamlara katıldı. Aynı esnada yan tarafındaki hareket dikkatini çekince, yanlarına doğru gelen James'i fark etmesiyle gerildi. Hızlanan kalp atışlarını görmezden gelmeye çalışarak hemen koluna girdiği adama "Brandon

amca, şu ilerideki fidanlar çiçek mi vermeye başladı." diyerek arkasını döndüğü gibi yavaş adımlarla bahçenin iç kısımlarına doğru yönlendirdi.

***

"Merhaba!" Kendisini görür görmez bilinçli olarak uzaklaşan Selen'e bakan genç adam, "Gabriel, ne yapıyorsunuz burada?" diye dostuna sordu. Kendisine uzaktan selam verdikten sonra peşlerine takılan Asena ile birtakım ağaçların başına giderek konuşmalarını izlerken genç adamın cevabını bekledi.

"Bizimkilerin çılgın projelerini kontrol ediyoruz. İkisi de bu konuda acayip heyecanlı, her geleni yakaladıkları gibi gururla eserlerini gösteriyorlar."

"Ha, iyi. Gabriel, düşündüm de..."

"Düşünme, James."

"Ne?"

"Ne söyleyeceğini tahmin ediyorum dostum, şu aşamada beklemeni tavsiye ederim."

"Sen neden bahsediyorsun, Selen'le tekrar konuşmaya karar verdiğimi söyleyecektim!"

"Haaahh, işte ben de aynı konuyu söylüyorum. Bak James, Selen'in bir şekilde üzüldüğünü gördüğü an da seni Asena'nın elinden kurtaramam. Sana güveniyorum, kötü bir şey yapmayacağını biliyorum ama bunu karıma anlatamıyorum. Aralarında çok güçlü bir bağ var. Asena, Selen'e karşı aşırı derecede hassas ve korumacı... Sebebini tam anlayamıyorum, ama ters tepki vereceğini biliyorum. İşler sarpa sarabilir ve inan neler yapabileceği hakkında hiçbir fikrim yok. Ve emin ol, Selen ile aranızda yaşanacak konuşmaya mutlaka dâhil olacaktır."

"Yani!"

"Şunun şurası birkaç gün sonra gidiyoruz, biraz daha sabretmeni tavsiye ediyorum dostum... Biz gittikten sonra rahatça kozlarınızı paylaşırsınız. Yine de aklın varsa haddini aşmamanı, sonrası için temkinli olmanı öneririm. Lütfen James, karım ile en yakın arkadaşımın arasında kalmak istemiyorum."

"Anladım! Peki, birkaç gün daha sabretmeye çalışırım." derken yanlarına gelen genç kadını görünce konuşmayı bırakıp gülümseyerek selam verdi. Cevaben tek kaşını kaldırıp yarım ağız sırıttığını fark edince, yutkunarak ilk hamlenin ondan gelmesini bekledi.

"Hoş geldin, James."

"Hoş bulduk, nasılsın?"

"İyiyim, sağ ol. Hayırdır, sen pazar günleri babama pek uğramazdın?"

"Eee!" Genç kadının ellerini beline dayayıp gözlerini kısarak kendisine baktığını görünce, Gabriel'in ne demek istediğini anlayarak hemen çark etti. Uyarı aldığı duruma ayak uydurup gülümserken "İşle ilgili konuşmam gereken önemli bir mesele vardı. Gabriel'in, Brandon'ın yanında olduğunu öğrenince, sorunu halletmek için geldim." diye kıvırdı.

"Hıımmm, demek öyle! Genelde bu tip sorunları telefon ile çözerdiniz, seni burada görünce şaşırdım."

"James'i ben çağırdım hayatım, planlar üzerinde göstermem gereken bir konu. İzninle, çıkmadan önce biz şu işi halledelim. Merak etme, çok uzun sürmez."

"E iyi o zaman, görüşürüz, James. Bu arada, projedeki bir aksaklıktan dolayı İzmir biletini iptal ettirdiğini öğrendim!"

"Maalesef öyle oldu."

"Anlıyorum, aslında bizimle gelseydin çok iyi olacaktı."

"Evet! Haklısın, ben de çok istiyordum."

"Asena, acil bir konu gitmemiz gerekiyor." Karısının ifadesinden James ile tartışmaya hazır olduğunu ve bütün dikkatini genç adama yönelttiğini görünce "Hadi James, bir an evvel şu sorunu çözelim, siz sonra konuşursunuz. Daha hanımları şehri gezdirmeye götüreceğim." diyerek sıkıştığı belli olan adamı dürtü. Eve doğru giderlerken, yan taraftan 'Sağ ol, dostum!' diyen sesi duyunca sırıttı.

"Ne demek istediğimi anladın mı? Selen'i koruyor, o farkında bile değil. Öz kardeş olsalardı bundan daha yakın olacaklarını zannetmiyorum. Tavırlarını fark ettin mi, yavrusunu korumaya çalışan bir anne gibi! Sevginin de ötesinde anlayamadığım bir hassasiyeti ve duyarlılığı

var... O derece ki bana bile Selen hakkında en ufak bir laf söyletmez, hemen gardını alır ve saldırıya geçer. Yanlış yoldasın James, sevdiğin kadına ulaşmak için önce Asena engelini geçmen gerekiyor."

"Fark ettim, resmen bakışları değişti! Tanrım, bu Türk kadınları çok tehlikeli dostum. Yemin ediyorum bir an korktum, kedi gibi saldırı pozisyonu aldı."

"Evet, çok sevimli değil mi?"

"Ya, ne demezsin!"

"Asena, sevdiklerine karşı pamuk gibidir. Şey, eee... Yani damarına basmazsan öyledir diyelim. Gerçi seni de çok sevdiğine eminim ama Selen'in yeri ayrı! Sebebini çözebilmiş değilim James, inan bana da ilginç geliyor. Ha bak sana ne anlatacağım. Dün gece partideyken, Rick ile aramızda geçenleri Asena'ya anlattım. Sonra..." diye başlayıp akşam odada yaşananları anlatırken evden içeriye girdi. Mutfaktan geçtikleri sırada gazete okuyan annesi ile James'in selamlaşmalarını bekleyip, salona geçmeleriyle konuşmaya devam etti.

"Sen neden bahsediyorsun adamım, hiçbir şey anlamadım!"

"Akşam konuşamadık, Asena, Rick'e görücülük yapmaya karar verdi."

"Görücü! O kelimeyi Naime Sultan için söylemiyor muydun?"

"Evet, çok komikti adamım... Bizim herifle konuşurken gülmemek için yanağımı ısırmaktan yara yaptım. Rick'in şaşkın ifadesini ömrüm boyunca unutamayacağım, görmeni isterdim. İşte o an dedikleri, çerçeveletilip duvara asılması gereken bir sahneydi."

"Vay be, şaka gibi! Peki, kim için aracılık yapıyor? Sakın Selen olduğunu söyleme, eğer öyleyse bu iş..."

"Saçmalama dostum, Asena'nın kuzeni Gizem, var ya işte ona..."

"Yok artık! Bahsettiğin, şu senin şeyini kesmekle tehdit eden..."

"Aynen adamım."

"Gabriel, neden engel olmadın, Rick'e acısaydın bari! Affedersin ama o kız bana biraz çatlak gibi geldi. Tamam, kabul ediyorum çok güzel, hatta..."

"Lafını tamamlama bence James, kesinlikle seninle aynı fikirde değilim."

"Eee, evet tabii! Ne diyordum? Haa, emin misin dostum, Rick'e yazık olmasın?"

"Karımın dediğine göre onun için biçilmiş kaftan... Yani Rick için çok uygun bir adaymış, yani birbirleri için yaratılmışlar. Rick'in içine girdiği ataletten ancak Gizem çıkarabilirmiş. Selen onun için sakin kalırmış, bir süre sonra sıkılabilirmiş."

"Ne yani, böyle bir olasılık üzerinde mi konuştunuz?"

"Hı hı, evet... Dostum, elini çabuk tutsan iyi olur. Sanırım Asena'nın, bu konuda ileriye dönük bazı fikirleri var. Selen'in yanında kalmasını garantilemek için senin aradan çekilmenle harekete geçebilir. *'Gizem'den sonra sıra Selen'e gelecek, onu geri göndermeye hiç niyetim yok.'* dediğini bilmelisin."

"Asla izin vermem, Gabriel!"

"Benden söylemesi dostum, bilgin olsun durum bu... Tekrar ediyorum, karım ile senin aranda kalmak istemiyorum."

"Kahretsin! Ben gidiyorum. Bu hafta yolunuza çıkmam, ama haftaya Selen ile oturup bu işin olurunu bulacağız."

"Sen bilirsin adamım!" Asena'dan öğrendiği yöntemle dostuna gaz veren genç adam, ikili oynadığını düşünürken sevdiği iki insanın mutluluğunu istediğini içinden geçirip kendisini rahatlattı. Ailesi yüzünden kararsız kalması, ilişkilerinin etkilendiğini ve bu durumun hepsini yansıdığını da kabul etti. Kendisininde bir nevi görücülüğe soyunduğunu kabul edip, arkadaşının arkasından bakarken Asena'nın her zaman söylediği cümleyi tekrarladı. Alaycı bir ifadeyle sırıtarak, "Sen kiminle rasket... rokset... raksettiğini bilmiyorsun dostum..." dedikten sonra hanımları gezdirmek için bahçenin yolunu tuttu.

9. BÖLÜM

Selen'in kapıyı açmasıyla "Yine ben." diye içeriye dalan genç kadın, arkadaşına sarılıp öptükten sonra ellerini ovuşturmaya başladı. Arkalarından evin kapısını kapatan Selen ile salona geçerken "Büyük gün geldi hayatım, Gizem ile konuşacağız. Ay şimdiden heyecan bastı, önce biraz sakinleşmem lazım. Nasıl dinlenebildin mi? Dün biraz gezmenin dozunu kaçırdık... Gitmeden en azından kaybolmayacak kadar şehri tanımanı istedim." diyerek koltuğa oturdu.

"Merak etme çok iyiyim, şehre bayıldım. Gizem'den haber var mı?"

"Seloş kız, bir mesajlar yazmış ölürsün gülmekten! Hele birinde *'Buraya geldiğin zaman tünelin ucundaki ışığı göstereceğim sana.'* diyor. Bir ana avrat küfretmediği kalmış ona da ucundan dokundurmuş. Acayip sinirlenmiş anlayacağın... Şimdi mecburen salağa bağlama zamanı, üzgünüz ayağı çekeceğiz. Bana bak, konuşurken sakın güldüreyim deme, bu benim sonum olur. Akşam o kadar çok güldüm ki yazılanları sansürleyip Gabriel'e tercüme etmek zorunda kaldım. *'Hakikatten dediklerini yapmaz değil mi, Asena?'* diye sorup durdu. Manyak karı ya!"

"Adam haklı, canına susadın galiba, Asena? Tamam, Gizem'in sevdiklerine karşı çok merhametli olduğunu kabul ediyorum ama sinirlenince gözü dönüyor. O voleybol maçında, laf atan kızlara nasıl saldırdığını hâlâ unutamıyorum! Resmen koltuğun arkasına basıp kendini 3 kızın birden üzerine attı. Maç durdu, Gizem'i dört kişi zar zor kızlardan

ayırabildi. Hatunu 2 saat sakinleştiremedik, kimse ona durup dururken küfredemezmiş! Ha, olay esnasında şaşkınlıktan boğazıma kaçan mısır tanesi yüzünden az daha boğulduğumu ve sayende kurtulduğumu eklemeden geçemeyeceğim."

"Hakikatten, amma komikti ya! Ne yapacağımı şaşırmıştım, bir yanda savaş çığlıkları atarak kızların üzerinde tepinen Gizem, diğer yanda boğulmak üzere olan sen... Başta ne yaptığını da anlamadım, Allah korudu o curcunada gözden kaçabilirdin. Ay az daha geberiyordun Selen, ilk defa sağlık dersinde öğrendiğimiz bir şey işe yaramıştı. Adı neydi kız, Heimlich manevrasıydı değil mi?"

"Evet, yaşadıklarımdan sonra unutmam mümkün değil!"

Kahkaha atan genç kadın "Görüntü faul ama hayat kurtarıyor. Olsun kız. Gizem ile bir yere gitmek her zaman heyecan ve eğlence demektir." diye ekledi.

"Yaaaa, ne demezsin, macera olacağı kesin... Gizem'i çok seviyorum ama ne zaman ne yapacağı hiç belli değil. Rick'e şimdiden acıdığımı itiraf ediyorum."

"Çok yanıldığını sen de göreceksin hayatım, bence tam birbirlerine göreler. O mandanın kendisine karşı çıkacak ve istim üzerinde tutacak[1] güçlü bir kadına ihtiyacı var. Tabii dürüst, sahiplenici, namuslu veeeee tutkulu bir kadına... Bana kalırsa Rick, gerçek sevginin açlığını çekiyor."

"İnşallah dediğin gibidir, birbirlerinde aradıkları mutluluğu bulurlar!"

"Âmin... Selen, Gizem'le beraber kalmanın bir sakıncası yok değil mi?"

"Saçmalama, duymadın mı, kendim teklif ettim. Söylediklerime bakma, çılgının teki olduğunu düşünüyorum ama onu seviyorum. Ayrıca bana karşı çok iyi..."

"Evet, o da seni çok seviyor, her zaman özel bir insan olduğunu söyler."

"Sağ olsun! Gizem, Rick ile tanışmayı kabul etmiş gibi plan ku-

1 İstim üzerinde tutmak: Buharla işleyen araçların kalkmaya hazır duruma gelmesi, hemen gidecek durumda bulunmak.

ruyorsun. Kendini çok kaptırma, hayal kırıklığına uğramandan korkuyorum."

"Hiç zannetmiyorum ama göreceğiz! Hadi bakalım, bu kadar laga luga yeter. Şu işi bitirelim daha küçük cadıyı görmeye gideceğiz."

"Tamam."

"Oooffff! Bismillahirrahmanirrahim." diyerek yerinden kalkarken, kendisiyle beraber ayaklanan genç kızla bilgisayarın başına geçti. Sandalyeye oturmasının ardından arkasına yaslanıp telkinlerine devam etti. "Sakin oluyoruz, sorun yok."

"Ay beni de gerdin Asena ya, sanki bilgisayarın içinden çıkıp üzerine saldıracak!" derken oturduğu yerde huzursuzca kıpırdanan, ellerini ovuşturup duran kadına bakıp gözlerini devirirken yanındaki yerini aldı.

"Becerebilse yapardı, canım benim... Hazırım, görüntülü aramaya basıyorum."

"Yap hadi şunu, bitsin bu işkence!"

"Tamam, bastım."

"Anam daha cevap gelmeden heyecan bastı, bana ne oluyorsa! Çağrı kabul edildi Asena, belki Gizem gelmemiştir ha, ne dersin?"

"Sen öyle zannet." derken ekranda beliren kuzeninin gözlerinin alev saçtığını görünce, ortamı yumuşatma arzusuyla lafa girmeyi denedi. "Eee... Gizemciğim, merhaba..."

"Asenaaaaa... Beyinsiz idiot seni. Nasıl yaparsın bana bunu haaa? Dün akşama kadar kırk kere babaannemi aradım, yok kızım önemli değil Asena'nın densizliği deyip durdu. Sinir ettiniz beni... Allah cezanı vermesin, seni gerizekâlı... Ne demek ya ne demeeeeeek bana anlatmadan Naimeciğine sormak? Korkuyormuş, korkmanın ne demek olduğunu gösterirım ben sana. Özrün kabahatinden büyük..."

"Gizemciğim, öyle deme..."

"Kes ulaaaaan... İstediğimi derim." Yan taraftan kıkırtı sesi gelmesiyle aniden kafasını çeviren genç kız, köşeden merakla konuşmaları dinleyen çocuğu görünce hedef değiştirip bu sefer de duraksamadan ona saldırdı. "Laaan, fare surat... Sen hâlâ burada mısın? Ulan, zaten

hırsımı alamadım, yeminle bütün hıncımı senden çıkarırım. Utanmaza bak hâlâ gülüyor, defol git Egeec, o kulaklarını uzatmadan yürüüüü..."

"Abla ya, burası benim odam!"

"Başlarım odana... Yok ya, kulak yetmeyecek, çükünden asacağım seni. Manyağa bak, karı gibi laf dinliyor. Defooooooolllll..." Eline kaptığı yastığı fırlatırken 'İyi be gittik!' diye bağıran çocuğun ardından kapının kapanmasıyla ekrandaki manyak kuzenine geri döndü. Gözlerini sonuna kadar açık vaziyette duran Asena'yı, tek kaşını kaldırıp ağzını burnunu büzerek bir süre izledi. Bakışlarını karakterini çok beğendiği ve tarzını takdir ettiği Selen'in üzerinde sabitleyip, ilk hırsının geçmesiyle nezaket kurallarını hatırlayarak hatırını sormaya girişti.

"Selenciğim nasılsın?"

"Şey!" Ani tepki değişikliğine şaşırsada ortamın yumuşayacağını düşünerek lafa giren kız, temkini elden bırakmadan çekingence cevap vermeye çalıştı. "Teşekkür ederim Gizem, iyiyim... Sen nasılsın?"

"Sağ ol canım, yanında oturan şu kuş beyinli yüzünden gördüğün gibi sinirliyim. Bu olayla senin hiçbir alakanın olmadığını umuyorum?"

"Kesinlikle yok, Gizemciğim..." Yanından yediği bacak darbesine aldırmayıp, "Zaten ben yeni geldim, hiçbir şeyden haberim yoktu." diye ekleyerek ifadesini bozmadan gülümsemeye devam etti.

"Bende öyle tahmin ettim hayatım... Eveeet, şimdi Asena Hanım, muhtemelen şu an koridorda kapıyı dinleyen anan ve anneannenin anlattıklarını, benim tepem..." Seslerini duymasıyla kapıya dönüp baktıktan sonra omzunu silkerken "Sanırım gittiler, boş ver..." diyerek devam etti. "...nerede kalmıştım? Hah... Benim tepem tekrar atmadan, dökülmeye başlasan iyi olur. Sen, benim vereceğim bir kararı, nasıl önce babaannemle paylaşırsın önce onu bir öğrenelim?"

"Sanki bilmiyorsun Gizem ya. Ben senin gibi değilim kızım, kadından çekiniyorum işte... Ortada hiçbir şey olmadığı halde sırf anlattım diye kırk tane laf işittim. İzmir'deki erkekler kıran mı girmiş, yok efendim sen yetmiyorsun diğer torununuda mı gurbet ellere gelin verecekmiş. Hata bende, heyecanıma yenik düştüm. Naime Sultan'a sormadan sana mesajı atmış bulundum, geri de dönemedim."

"Bak hâlâ aynı şeyi söylüyor densiz!"

"Ooofff ama ya, biraz anlayışlı ol. O kadar çok tartışıyorsunuz ki, belki Sultanım karışmaz diye düşündüm, yanılmışım. Lütfen Gizem, bu konuyu kapatsak olmaz mı?" diyerek itiraz edeceğine emin olduğu teklifi de sunup, inandırıcılığını perçinledi.

"Tabii ki olmaz, yağma yok! Benim hayatım, beeeeeeen karar veririm."

"İyi de oraya gelince anneannem ve annemle, seeeeeeen uğraşmayacaksın, beeeeeeeeen uğraşacağım. Üzgünüm, Naime Sultan onay vermeden anlatamam."

"Kız senin ecelin geldi galiba, bak cami duvarına işiyorsun haberin olsun!" Ardından duraksamadan sesinin son perdesinden "Babaanneeeeee..." diye bağırdı. "Koridorda olduğunu biliyorum. Şu beyinsiz torununa, ne söyleyeceksen söyle konuşmaya başlasın." Sonuna kadar açılan kapıdan tek eli belinde çatık kaşlarıyla içeriye giren kadına, aynı ifadeyle bakarak "Bekliyorum babaanneciğim..." diye söylendi.

"Allah'ım, ne günah işledim de bana normal torunlar vermedin? Biriniz de şöyle asil, şanıma yaraşır gençhanımlar olamadınız gitti."

"Tamam tamam, orasını biliyoruz babaanne. Sadede gel istersen."

"Hep senin yüzünden Asena, durup dururken bu manyağı başıma sardın."

"Sultanım, çok özür dilerim vallaha niyetim kötü değildi. Gizem'i ne kadar çok sevdiğimi bilirsin, bahsettiğim adamın da tam ona göre olduğunu düşününce sana danışmadan heyecanla ilk kendisine yazacağım tuttu."

"İyi halt ettin... Zaten bir tane gelin verdik elin gavurlarına, yetmez mi?" Rolüne kendisini iyice kaptıran kadın, içinden oyunculuk yeteneğini tebrik ederken gerçeklik dozunu arttırarak kaşlarını çattı. Esas kozunu oynamak için ses tonunu yükseltip "İkincisine ne gerek var? Ben onay vermiyorum, hem Gizem yapamaz oralarda." diyerek torununun zayıf noktasına parmak bastı.

"Aa-aaa! Neden yapamayacakmışım babaanne, benim neyim eksik?"

"Kızım, sen evlenmek istiyorsan, ben sana koca bulurum. Tabii damat adaylarına insan gibi davranacaksan..."

"Aman aman eksik olsun babaanne, bulduklarını gördük. İçlerinde bir Freddy Krueger ile Laurel ve Hardy eksikti."

"Fredi ne? Vazgeçtim, kim olduğunu bilmek istemiyorum. Kızım, ben sana hep demiyor muyum, erkeğin güzeli makbul değil..."

"Haydaaa, başladın yine ya... Naime Sultan, manifestosuna çevirdin. Bak babaanne; hayat benim hayatım, hem evleneceğim adamın koynuna sen girmeyeceksin. Kararı, beeeenn veririm."

"Terbiyesiz! Hep o baban olacak basiretsiz oğlumun yüzünden. Kırk kere söyledim ona, şu kızı şımartma bu kadar diye... Ama dinleyen kim, onun kızı akıllıymış efendim, işini bilirmiş."

"Senin dışında herkes halinden memnun, Naimeciğim... Babaanne, şimdi onu bunu boş ver de şu salak torununa izin verdiğini söyle, konuşsun." demesiyle olaya halası dâhil olunca, bakışlarını tavana çevirdi.

"Ne biçim konuşuyorsun kız?"

"Aman hala ya, konuya kişisel yaklaşma. Canım burnumda zaten, Allah aşkına bir de sen başlama... Zaten bu ikisi beni yeteri kadar sinir etti. Anana söyler misin lütfen, inadı bıraksın?"

"Gösteririm ben sana kişiseli, o saçlarını elime aldırmana az kaldı. Anne, sen de son kararını söyle şu konu kapansın."

"Hıımmm..." Daha fazla uzatmanın ters tepeceğinden çekinen kadın, önce derin bir nefes alıp yüzünü buruşturmasının ardından oflayarak pes etmiş havası takındı. Oyunu yutan torununa gülmemek için kendisini zor tutarken "İyi aman, ne haliniz varsa görün." diye tersçe çıkıştı. "Zaten Asena'nın dediği gibiyse, çocuk çok iyi bir kısmetmiş. Türk olsaydı ona sıra kalmadan ben sahip çıkardım. Ne istiyorsan onu yap, nasılsa adam seni tanıyınca vazgeçecektir."

"Sen öyle zannet Sultanım, o iş benim isteyip istemememe bakar canım!"

"Kime çektin bilmem ki? Pes ediyorum, Asena'yı iyice dinle ve mümkünse kabul etme... Sizinle baş edilmez, ben içeriye gidiyorum..." derken ekrana doğru çaktırmadan göz kırpıp burnunu havaya dikerek diva edasıyla odadan dışarıya çıktı.

"Eveeet... Duydunuz zilin sesini Asena Hanımcığım, süreniz dol-

madan cevapları alayım. Bu arada halacım, sanırım Minnoş ağlıyor. Çıkarken kapıyı kapatır mısın lütfen? Haaa, bir de o Ege'ye söyler misin, zırt pırt odaya gelmesin sinir etti beni..." Homurdanarak çıkan meraklı kadının arkasından "Bende seni çok seviyorum." diye seslenip kıstığı gözleriyle keskin bakışlarını ekrana çevirdi. "Konuşmanı bekliyorum hayatım!"

"Yemin ediyorum Gizem, daha başlamadan yoruldum."

"Akşama kadar dinlenirsin canım, daha fazla sinirlerimi bozmadan uzatma da dökül."

"Eee, peki!" Şaşkınlığını hâlâ üzerinden atamayan genç kadın, durumun istediği şekilde gelişmesinden memnun olduğu halde hevesli görünmemeye özen göstererek konuşmaya başladı. "Nereden başlayayım?"

"Şu bahsi geçen adamın adı ne?"

"Rick..."

"O kadar mı, bu herifin soyadı yok mu?"

"Vaaar! Şey, Rick Morrison."

"Neyin nesi?"

"Eee... Gabriel'in yakın bir arkadaşı. Boylu poslu hoş bir adam, tabii Amerikalı..."

"Orasını ben de anladım canım. Eee?"

"Ne eeeesi? Beğendiğimiz ve sevdiğimiz birisi işte. Mimarlık mezunu ama futbolcu... Şu bizim bildiğimiz futbol değil, Amerikan futbolu mu ne, ondan... Atlanta'da tanınan ve sevilen bir sima..."

"Hıımm!"

"Veee hepsinden önemlisi, anneannemin şimdiye kadar karşımıza çıkarttığı kısmetlerin hiçbirine benzemiyor."

"Ya! Allah affetsin, ucube değil yani?"

"Canım benim, o kadar da aşağılamayalım adamları, amca kıvamında değil desek de olur. Açık kumral, doğal olarak mavi gözlü ve iri yarı bir adam... Esprili ama sulu zırtlağın teki değil."

"Demek öyle! Peki, babaannemin dediği ne anlama geliyor? Evlenmek için terbiyeli, namuslu ve güzel bir Türk kızı arıyormuş!"

"Çevresinde kendini kollarına atmaya hevesli çok kadın olunca,

evleneceği kişinin benim gibi eşine bağlı ve namuslu olmasını arzu etmiş. Bunu öğrenince aklıma ilk sen geldin, Gizemciğim."

"Bak seeeen! Demek herifin peşinde çok hatun var ha?"

"Evet."

"Çapkının teki olmasın Asena, katil olmayayım sonra?"

"Yok canım, bende o izlenimi bırakmadı. Öyle olsa hiç aracılık yapar mıyım Gizem, aşk olsun. Hele seni tanıdıktan sonra bir daha başka kadınlara bakmayacağına eminim."

"Doğal olarak, tabii ki olması gereken o! Hıımm, demek eli yüzü düzgün. Boyu ne kadar?"

"Eee, şey! Senden baya bir uzun, çenesine falan gelirsin herhalde ya."

"Haaa, iyiymiş... Resmi var mı peki?"

"Anneannem kabul etmeyince, bende istemedim."

"Başlama yine Asena, o konuyu buraya gelince konuşacağız."

"Haa! Hadi ya, eee... Gizoşum, o konuyu halletmemiş miydik?" Kuzeninin tek kaşını kaldırıp yarım ağız haince sırıttığını görünce yutkunup alttan almaya girişti. "İyi o zaman, kardeşçe konuşuruz. Şimdi sen bir düşün, kabul etmeye karar verirsen Gabriel'e söylerim Rick'i arayıp resim ister. Haftaya gelince gösteririm..."

"Saçmalama, bugün o işi hallet! Bakalım şu damat adayı, dediğin kadar çekici mi?"

"Tamam!"

"Evet Asena Hanım, ola ki sizinle gelmeyi kabul edersem nerede kalacağım? Malum, sizin evde kalmam uygun olmaz."

"Burada, Selen'le birlikte."

"Harika... Seloş, senin için sakıncası var mı bebeğim?"

"Hayır, aksine çok memnun olurum."

"Canım benim, seninle çok güzel zaman geçireceğiz."

"Evet Gizemciğim, bende öyle tahmin ediyorum."

"Tabii, Rick ile görüşmeyi kabul edersem! Uzatmanın âlemi yok aslında ya, tamam... Hiç yoktan bana da bir değişiklik olur, Amerika'yı görmüş olurum."

"Aaa! Kabul ediyor musun?"

"Sen beni dinlemiyor musun, tamam dedik ya... Bu kadar kısa sürede vize işlemlerini nasıl halledeceğiz."

"O konuyu sorun etme, gelir gelmez başvurunu yaparız. Konsoloslukta babamın arkadaşı var, Gabriel görüşüp halleder."

"Anlaşıldı. Peki, küçük Naime... Demek görücülüğe soyundun ha, bakalım şu Rick neyin nesiymiş! Sen yine de dediğimi unutma, bir daha da benimle konuşmadan hakkımda başka birisiyle birlik olup karar alma. Anladın mı canım?"

"Tamam, Gizemciğ,m... Aaaayyy, harika olacak! Şimdiden hazırlanmaya başla, tozunu attıracağız buranın."

"Alimallah hayatım... Ha Asena, ben nasıl anlaşacağım o herifle? İngilizce kelime dağarcığım fena değil, konuşulanların çoğunu anlıyorum ama telaffuzum orta karar! Biraz da dil bilgisinde problem yaşıyorum."

"Çat pat ne biliyorsan söylersin, alt yapın varsa konuşmaya mecbur kalınca kısa sürede açılıyorsun. Biraz da beden dili, ortaya karışık bir şeyler yaparsın, Gizemciğim."

"Ya, iyi o zaman. Biraz da kitap falan kurcalasam yeter."

"Olur canım, kısmetse cumartesi akşama doğru oradayız. İki hafta kalacağız, bu aralıkta sana da bilet ayarlarız. Ayrıntıları gelince konuşuruz hayatım... Gizem, bize müsaade, gitmemiz gereken bir yer var. Herkese selam söyle, Minnoşu benim için öp hayatım, görüşürüz."

"Tamam, aşkım. Seloşum, çok öpüyorum."

"Ben de canım..." dedikten sonra görüntülü aramadan çıkmalarıyla, Asena'ya bakıp sırıtarak beşlik çaktı. "Yine yaptın, yapacağını!"

"Herhalde yani... Bu da tamam, ay ben bu işte çok iyiyim ya!"

"Ya, fark ettim! Kızım, boy konusunda neden Gizem'e yalan söyledin? Çenesine falan gelirmiş, nah gelir. Muhtemelen göğsü ile koltuk altı arasında bir yerlerde kalacak!"

"Olsun, onlar ayrıntı... Atom karıncam benim, her yere yetişir. Rick'in hakkından gelir, merak etme... Hem orantıyı söylerken, onun ünlü topuklu ayakkabılarını da hesaba kattım."

"Iııııyyy! Bir bildiğin vardır herhalde, benim aklım sizin işle-

rinize ermez kızım." Gülmeye başlayan arkadaşına katılırken "Hadi, kalk..." diyerek ayaklanması üzerine hayretle yüzüne bakarak, "Ne hadisi?" diye sordu.

"Hazırlansana kızım, küçük cadıyla tanışmaya gideceğiz dedim ya... Beni bekliyorlar, seni görünce şok olacaklar." derken tek kaşını kaldırarak Gizem'in taklidini yaptı.

"Doğru ya heyecandan unutmuşum, hemen geldim."

"Harika, her şey yolunda gidiyor." Odasına koşturan Selen'in arkasından ellerini ovuşturarak bakan genç kadın "Sende ne cevherler varmış Sultanım, oyunculuk 10 numaraydı! Eveeeet, bu iş de tamam, bir sevdiğimi daha yanıma çekmeyi başardım." diyerek sırıttı.

10. BÖLÜM

Ellerinde Selen'in Türkiye'den gelirken çocuklar için getirdiği hediye paketleriyle taksiden inen genç kadın, arkadaşıyla beraber aylarca yaşadığı eve yöneldi. Merdivenlerinden çıktığı sırada, biraz sonra yaşanacakları bildiği için sinsice sırıtmaya başladı. Nathalie'nin birazdan sergileyeceği heyecanı düşünürken, alışkın olmayan Selen'in maruz kalacağı şoku hesaba katarak uyarma ihtiyacı duydu.

"Zile basıyorum hayatım, elindekileri bana ver. Ayaklarını ayır, yere de sağlam bas."

"Neden? Asena, beni korkutuyorsun!"

"Korkma, sen dediğimi yap. Birazdan ne demek istediğimi anlarsın." diyerek hafifçe kenara çekildikten sonra zile basıp içeriden gelecek olan bağırmayı beklemeye başladı.

"Aysena, geldi. Kapıdan uzak durun, ben açacağım."

"Aşkım." Nathalie'nin sesini duymasıyla sırıtırken, bir sonraki hamleye hazırlanıp kavuşma anını beklemeye başladı. Kapının açılmasının ardından ağzı açık halde kalan kızın, bir kendisine bir karşısındaki Selen'e bakması karşısında gülümsemesi yüzünde büyüdü. Küçük cadının son sesle "Seleeeeeen, Seleeen gelmiş..." diye bağırmasıyla kendisini üzerine atıp tepesine tırmanmasını kahkaha atarak izledi. "Bu sahneye hastayım."

"Seleeeen!"

"Bebeğim! Canım benim..."

"Büyük buluşma! Nathan... Yakışıklım, gel bakalım." Birbirlerini yanaklarından öpen ikiliyi seyrederken, yanına yaklaşan küçük adamın kollarını uzatmasıyla, torbaları kendisini karşılamaya gelen Lauren'a uzatıp oğlanı kucağına aldı. "Aşkım, nasılsın?"

"İyiyim Aysena, seni özledim. Oh be, iyi ki o kız geldi."

"Ooyy kıyamam, çok tatlısın!" derken yanaklarından öptüğü çocukla birlikte içeriye geçip ev halkıyla hasret giderdikten sonra salona doğru ilerledi. İlk saldırganlığı geçen küçük cadının, gözlerini kısıp yüzüne bakmasıyla hesap verme vaktinin geldiğini anladı. Ciddiyetini bozmadan dinlerken, önceden hazırladığı açıklamalarını sıralamak için sözlerinin bitmesini bekledi.

"Neden bana Selen'in geleceğini haber vermedin, Aysena? Hem de cuma gününden beri buradaymış!"

"Canımın içi, Selen ablan o kadar yorgundu ki, 2 gün dinlensin diye izin verdim. Yoksa seni atlar mıyım bebeğim?" Hâlâ kucağından inmediği Selen'e dönen yufka yürekli aşkının, elini yanağına götürüp bir yandan okşarken şefkatle konuşmasını duygulanarak izledi.

"Yaaa! Çok mu yoruldun, Selen?"

"Evet bir tanem, anca kendime geliyorum!"

"İyi o zaman. Peki, nerede kalıyorsun, Aysena'nın evinde mi?"

"Hayır canım, Brandon amcalardayım."

"Gabriel'in babası! Selen, cumartesi günü sen de İzmir'e gidecek misin?"

"Hayır bebeğim, daha yeni geldim. Burada kalacağım, seninle sık sık görüşeceğiz." Bacaklarını ayırarak kucağında oturan sevimli cadının, aynı Asena gibi saçlarını çekip bırakmasını bir süre izledikten sonra alnından tekrar öperek nihayet ev sahibine dönebildi. "Merhaba Lauren, habersiz geldiğim için özür dilerim. Asena, sizden o kadar güzel bahsetti ki tanışmayı çok istedim."

"Çok memnun oldum canım... Aysena, bizim ailemizin bir parçası, sende onun aracılığıyla tanışmadan sevdiğimiz bir dostumuz oldun. Teklifsiz, kendi evinmiş gibi her zaman gelmeni bekliyoruz."

Duyduğu sözlerle duygulanan genç kız "Çok teşekkür ederim, se-

vinirim." derken çenesinden tutup yüzünü kendisine çeviren ufaklığa dönmek zorunda kaldı. "Ne oldu, Nathalie?"

"Saçların gerçekmiş, Selen!"

"Evet hayatım!"

"Benimkinin de böyle olmasını istiyorum."

"Ama senin saçların çok güzel çiçeğim... Hem istediğin zaman sarıp kıvırcık hale getirebilirsin, maalesef ben istesem de düzleştiremiyorum."

"Sen yapar mısın?"

"Olur, bugün olmasa da bir ara sararız, tamam mı?"

"Ayyy! Harika olacak, ne zaman yaparsın?"

"Nathalie'ye söz verdin, artık kurtuluşun yok Seloş." diyerek muzip bir ifadeyle arkadaşına göz kırpan genç kadın, minik aşkıyla Selen'in diyaloglarını bir süre gülümseyerek izledi. Lauren'a dönüp konuşmaya başlayacağı sırada, telefonunun sesiyle çantasına uzandı. Tam da tahmin ettiği kişi olduğunu görünce gözlerini devirerek kulağına dayadı. "Gabriel!"

"Güzelim, Lauren'da mısınız?

"Evet hayatım, biraz evvel geldik."

"Nathalie, Selen'i görünce ne yaptı?"

"Çıldırdı tabii... Sorma büyük aşk yaşıyorlar, bana pas bile vermedi." dedikten sonra duydukları üzerine yerinden kalkarak salonun köşesine doğru gitti. Kıskanç herifini rahat azarlamak için ses tonunu kısarak konuşmasına devam etti. "Sana inanamıyorum! Çok ayıp Gabriel, ne demek bir rakibi eledim. Kendinden utanmalısın."

"Ne, yalan mı söyleyeyim, hâlâ yanımızdayken seni hiç kimseyle paylaşmıyor. Asıl beni rakip olarak gören kendisi."

"Ay küçücük çocukla kendini bir mi tutuyorsun?"

"Olabilir, ben bencil ve kıskanç bir adamım. Asena, akşam için sakın kimseye söz verme. Bu gece benimsin güzelim, Sultanım..."

"Gabrieeeeel! Hiç utanmıyorsun."

"Kesinlikle. Pazarlığımızı hatırlatayım da sonra bir sürprizle karşılaşmayalım."

"Tamam, biliyorum. Bugün pazartesi, sana sözüm var." diyerek

her ihtimale karşı kendi dilinc geçti. "Fesuphanallah, resmen sapık bir kocam var!"

"Ne dediğini anladım."

"Anlarsan anla."

"Saatlerin geçmesini dört gözle bekliyorum, ona göre."

"Aaayyy, deli! Tamam be, kimseye söz vermem. Pes diyorum, bunun için mi aradın?"

"Kendi adıma, evet... Diğer yandan Gizem ile konuştun mu diye sormak için aradım?"

"O işi hallettim. Gizem, kabul etti sayılır, en azından itiraz etmedi." Küçük bir kahkaha atmasıyla merakla ne olduğunu soran kocasına, yaşananları daha sonra anlatacağını söyleyerek konuyu kapattı. "Gabriel, Rick'i arayıp benim e-posta adresime resim atmasını söyler misin?"

"Vaayy, iş ciddiye bindi demek! Hemen haber veririm."

"Dur bakalım, olacak gibi... Yalnız boydan çekilmiş fotoğraf göndermesin, sadece üst bedeni bulunsun."

"O neden?"

"Sonra konuşuruz dedim ya... Şimdilik öyle olması gerekiyor, siz ne diyorsam onu yapın."

"Tamam... Rick bunu duyunca çok sevinecek, sabahtan beri arayıp duruyor! Beni deli etti."

"Hadi ya! Bak sen, demek o derece hevesli. Ben ne demiştim sana?"

"Asena, tutturdu ben de sizinle geleyim diye. Yüz yüze görüşürlerse, Gizem'i ikna etmesi kolay olurmuş!

"Aa-aaa, delirdi galiba, olmaz öyle şey! Kesinlikle bizimle gelemez, hem karışan görüşen çok olur. İşler sarpa sarar. Lütfen, sen Rick'i ikna et hayatım, alt tarafı 2 hafta sonra geri döneceğiz. Ha Gabriel, sakın Gizem görüşme teklifini kabul etmiş deme..."

"Neden, herif o cevabı duymak için deli oluyor!"

"Aşkım, bazen çok saf olabiliyorsun. Ben sana ne dedim, kız tarafı biraz nazlı olur. Öyle çok istekliymiş gibi adamın üzerine atlamaz. Düşünüyormuş, kesin emin değilmiş ama olaya da olumsuz yaklaşmamış diyeceksin."

"Tanrım! Bazen sizi hiç anlamıyorum, çok garip adetleriniz var."

"Herhalde yani, o yüzden harikayız. Sonuca bakacaksın aşkım, bunlara kafanı yorma... Sen şimdi Rick'i ara da bir an evvel resimleri göndersin, çalışma odasından Gizem'e yollarım." Ruhunu okşayan sözleriyle gülümsemesi yüzünde genişleyen genç kadın "Ben de seni seviyorum aşkım..." derken duyduğu sözle bu sefer de cinleri tepesine çıktı.

"Asena, akşamı..."

"Oooffff! Gabriel, unutmam dedim ya!"

"Ben, hatırlatmamı yapayımda."

"Aayy Allah'ım, başlarım hatırlatmana! Nokta nokta nokta herif, aralığı sen tamamla... Bakıyorum çok hoşunuza gitti bayım, eğlendirdiğimize sevindim. Gabriel, kapatmam lazım akşam görüşürüz."

"Ben, sizi almaya geleceğim."

"İyi olur, sevinirim. Altı gibi gel, Selen'i bırakır biz de eve döneriz."

"Tamam güzelim, öptüm."

"Ben de canım..." diyerek telefonu kapatırken kafasını çevirince, kendisine çevrilmiş bakışlara sırıtıp arkadaşına göz kırptı. "O iş tamam hayatım, Rick sabahtan beri arayıp Gizem kabul etti mi diye sorup duruyormuş. Seni biraz aşklarınla bırakayım, birazdan geliriz." diyerek Lauren'a işaret edip mutfağı gösterdi. "Lauren, bak sana ne anlatacağım, gülmekten öleceksin. Bir şeyler hazırlarken konuşuruz. Bizim Rick var ya."

"Eee!"

"Hani Gabriel'in futbolcu olan arkadaşı..." diye başlayıp durumu merak eden fakat yetiştirilme tarzından dolayı sormayı uygun bulmayan kadının, kolundan kaptığı gibi mutfağa yönlendirdi. Bir yandan hazırlık yaparak yaşananları anlatırken, hayret nidaları ve kahkahalarla kendisine iştirak eden dostu ile konuyu paylaştı.

***

Karısıyla konuşmasının ardından telefonu kapatan genç adam, son durumu öğrenmek için merakla kendisini izleyen James'e bakarak za-

fer işareti yaptı. Herifin aklı başka yerde olduğu için ilk sorusunu duyunca, anlayış göstererek sırıttı.

"Selen ne yapıyormuş?"

"İyi, merak etme. Selen'in gelmesinin en güzel yanlarından biri bu oldu dostum... Nathalie, tam da tahmin ettiğim gibi seninkine kancayı takmış." Karşısında oturan James'in şüpheci bakışları altında, gülmeye başlayarak "Sana kolay gelsin adamım." derken keyifle arkasına yaslandı.

"Bu konuyu abarttığını düşünüyorum Gabriel, alt tarafı küçük bir kız çocuğundan bahsediyoruz!"

"Haa sen öyle zannet, yakında ne demek istediğimi anlarsın." Sehpanın üzerine bıraktığı telefonu tekrar eline alarak "Rick, resmen kafayı yemiş gibi, sabahtan beri defalarca aradı. Bu kadın bazen beni korkutuyor dostum, verdiği kayıtlarda artık ne varsa adamın gözü dönmüş! Rick'i hiç böyle görmemiştim, çıldırmış gibi... Tekrar aramadan, eee... gördüğün gibi gerek kalmadı!" derken çalan telefonu açarak kulağına götürdü.

"Gabriel, Asena ile konuştun mu?"

"Evet, dostum!"

"Ne dedi, Gizem'le görüşmüş mü? Benimle tanışmayı kabul etmiş mi?"

"Heeyy heeeyyy, yavaş ol biraz! Eee... üzgünüm Rick, henüz kabul etmemiş fakat itiraz da etmemiş. Ne?"

"Ben de sizinle geliyorum!"

"Olmaz adamım, Asena uygun olmayacağını söyledi. Burada tanışmanız senin için daha iyi olurmuş. Merak etmesin, ben ne yapıp edip Gizem'i ikna edeceğim dedi."

"Siktir! Emin misin, Gabriel?"

"Kesinlikle... Başka yolu yok, adetleri öyle."

"Ooff! Beni gelişmelerden habersiz bırakma, tek bir telefonunla ilk uçağa atladığım gibi yanınıza gelirim."

"Tamam! Ha Rick, Asena resimlerini istedi. Sebebini sorma bilmiyorum ama boydan olmayacakmış."

"Neden?"

"Oğlum bilmiyorum dedim ya! Üst bedenin görünse yetermiş."

"Hemen gönderirim. Adamım, şu gitme işini Asena ile bir daha konuşsan diyorum. Gizem'in endişeleri varsa benim de sizinle olmam..."

"Bana bak Rick, başlayacağım şimdi ha! Hayır demedi, düşünüyormuş."

"Hıımmm... Senin fikrin ne?"

"Bilmiyorum, umarım itiraz etmez."

"Ya kabul etmezse, tam heveslenmişken bir terslik çıkmasını istemiyorum!"

"Onu o zaman düşünürüz!" Endişe duyduğu belli olan adamı, karısının uyarısına rağmen biraz olsun rahatlatma arzusu duyarak "Ben, ümitliyim dostum. Aramızda kalsın, *'Asena, Gizem itiraz etmediğine göre, büyük olasılıkla kabul edecek demektir.* ' dedi." diye söylemek zorunda kaldı.

"Umarım haklısındır. Sizin gitmeniz şart mı adamım, Gizem buraya hemen gelse olmaz mı?"

"Yok artık! Saçmalama Rick, olmaz öyle şey. Cumartesi gidiyoruz, 2 hafta İzmir'de kalacağız."

"Hadi dostum, arkadaşın için ufak bir iyilik yap. 2 Hafta çok uzun bir zaman, en azından daha erken gelin!"

"Bence bu dediğini, sakın Asena'nın yanında tekrarlama! Kabul etmeyeceği gibi bu senin sonun olabilir. Aylardır ailesini görmek için bu yolculuğu bekliyor, tek bir gün için bile pazarlığa açık değil."

"Anladım, haklısın! Resimleri nereye göndereyim?"

"Benim adrese at, ben hallederim."

"Eee... Gabriel, kafama bir şey takıldı! Gizem, video kayıtlarının birisinde genç bir adamla dans ediyor, o herifin kim olduğunu biliyor musun?"

"Nerede, bizim düğünde mi?"

"Evet! Üzerinde sarı bir elbise var, dans ettiği herifle yanınıza gelip sizinle ayaküstü konuşuyorlar. Çok samimi bir halleri vardı, hiç hoşuma gitmedi! Tanıdık mı, yoksa o da damat adaylarından birisi mi?"

"Yok lan, nereden çıkardın onu? Bahsettiğin kişi Kerem, kızların

kuzeni... için rahat olsun dostum, eşimin ailesinde kızlar yakın akraba ve eşleri dışında kimseyle dans etmezler."

"Vay be, çok ilginç! Ne yalan söyleyeyim biraz gerilmiştim, bunu duyduğuma sevindim! Güzel bir uygulama Gabriel, hoşuma gitti."

"Kesinlikle katılıyorum adamım! Görüşürüz..." Tam kapatacağı sırada tekrar kendisine seslenen adama "Ne?" diye kaba bir üslupla karşılık verirken, James'e bezgin bir bakış atıp dinlemeyi devam etti. Hâlâ takılmış plak gibi aynı şeyleri hatırlatması üzerine "Merak etme, haber alırsam mutlaka ararım. Sanırım koçun sana bağırıyor, Rick." diyerek kapattığı telefonu sehpaya geri bıraktı.

"Kulaklarıma inanamıyorum. Rick ile konuştuğuna eminsin değil mi?"

"Kesinlikle! Adam kafayı yemiş, içine uzaylı kaçmış gibi... Herifin haline acıdığım için bilgi vermek zorunda kaldım."

"İyi yaptın, onu hiç böyle görmemiştim mutlu olmayı hak ediyor. Sahadan mı aramış?"

"Evet, antrenmanın ortasında hem de! Şaşılacak bir durum, Rick'in konuşması bile değişikti. Gizem kabul etmezse diye korkuyor, kendisi konuşup ikna etmek için bizimle gelmek istiyor. Asena, kesinlikle Naime Sultan'ın torunu, James! Düşünebiliyor musun, daha şimdiden Gizem'in dans ettiği adamı soruyor. Ses tonunu duysan hayret ederdin, rakibiyse yakalayıp dövecek gibiydi! Acaba video kayıtlarında ne vardı, çok merak ettim?"

"Koca oğlandan bahsediyorsun ve hâlâ inanmakta zorluk çekiyorum! Özellikle de evlilik gibi ciddi bir konuda, hiç görmediği bir kadının sadece resimlerine bakarak teklifi kabul etmesini anlayamıyorum."

"Başta ben de senin gibi düşünüyordum, şimdi şüphelerim var! Sen ne karar verdin James, evlilik konusunda sanırım sözüme geldin."

"Evet. Açıkçası Selen'in bu kadar inat edeceğini beklemiyordum, kafamda bir şeyler var."

"Emin misin, James? Ya hep ya hiç, Selen'in ikisinin arasını kabul edeceğini zannetmiyorum."

"Göreceğiz dostum, bildiğim bir şey varsa o da sevdiğim kadından vazgeçmeyeceğim. Sanırım büyük konuştum. Senin, Asena için hisset-

tiklerini anlamakta zorlanıyordum, işin aslı davranışların abartılı geliyordu. Şimdi aynı şeyleri yaşıyor olmak trajikomik... Selen'i sevdiğim halde hâlâ evlenme fikrini kabul etmekte zorlanıyorum dostum."

"Farkındayım, bir şeylerden fedakârlık yapmadan istediklerine kavuşamıyorsun. Senin için bu bekârlığın olacak, ödülün ise Selen. Tanıdığım kadarıyla çok hoş, aklı başında ve güçlü bir kadın olduğunu söyleyebilirim. Senin, babanın yapısında olmadığın gibi o da annenin özelliklerini taşımıyor. Aynı dilden konuşuyorsunuz James, birbirinizin esprilerini anlıyor ve beraber gülüyorsunuz. Karar senin, gerisi onu ikna etmene bakıyor. Kendi adıma evlendiğime hiç pişman değilim, senin de öyle olmanı umarım."

"Hı hı evet, o annem gibi değil orası kesin! Cumartesi dostum, sizi yolcu ettikten hemen sonra bu iş hallolacak. Daha fazla dayanabileceğimi zannetmiyorum." diyerek yerinden doğrulup odasına geçmek üzere ayağa kalktı. "Görüşürüz, birkaç saat daha buralardayım sonra şantiyeye geçeceğim."

"Tamam James, ben de işlerimi halledip kızları almaya gideceğim."

"Sevgilerimi ilet."

Selam verip dışarıya çıkan genç adam, kendi odasına geçer geçmez masasının üzerinde duran çerçeveyi eline alıp yüzüne yaklaştırdı. Genç kızın, kordon denilen sahil şeridinde, arkasında deniz ve karşı yakadaki şehir görüntüsünün yer aldığı fotoğrafa baktı. Başını geriye attığı esnada gülerken yakaladığı pozda ne kadar güzel göründüğünü düşündü. Her bir karesini ezberlediği resmin üzerinde parmaklarını gezdirirken, havaya doğru savrulan saçlarını okşadı. "Senden vazgeçemem aşkım!" diye fısıldayarak koltuğuna oturup arkasına yaslandı.

11. BÖLÜM

Bir yandan koşan genç adam, sürekli ara verip saha kenarında telefonla konuşan Rick'i izleyerek antrenmana devam etti. Koç'un ne olduğunu merak edip sorması üzerine, ailevi bir mesele diyerek aralarına katılan en yakın dostuna yaklaşarak sorunu öğrenmeye karar verdi.

"Hey Rick, ne oluyor adamım? Seni hiç böyle görmemiştim, kendinde değil gibisin. Arada derin nefesler alarak tempolu koşusunu sürdürürken "Antrenmanın başından beri telefonu elinden bırakmadın, bir sorun mu var?" diye endişesini dile getirdi.

"Öyle denilemez!"

"O ne demek? Bir şey olduğu belli, dalgınsın ve konsantre olamıyorsun... Çalışma esnasında dört defa seni yere devirmelerine müsaade ettin!"

"Kafam biraz dağınık Kevin, nasıl anlatacağımı bilmiyorum!" Kendisi bile içine düştüğü duruma hayret eden genç adam, cumartesi gecesi yaşadıklarını dostuna anlatmak istediği halde vereceği tepkiden çekindiğini kabul etti. 2 gecedir Gizem'in video kayıtlarını izlemekten uykusuz kalan bedeninin, güçsüz düşmesinin yanı sıra aklından bir türlü çıkaramadığı görüntüler yüzünden dikkatinin dağıldığını düşündü. Üzerine bir de genç kızın kendisini kabul etmeyeceği endişesi eklenince, bu kadar kafaya takmasının tedirginliğini duyarak "Karışık bir durum!" derken güvendiği dostuyla Gizem'i paylaşma arzusu duydu.

"Son turu koşuyoruz, konuşmak ister misin?"

"Olur! Fikrine ihtiyacım var." diyerek koçun kendilerini beklediği

bitiş çizgisine kadar sessizce koşmayı sürdürdü. Adamın bağırarak antrenmanın bittiğini ilan etmesiyle, ayrılacağı sırada koçun ismini seslenmesi üzerine yanına yöneldi.

"Rick!"

"Efendim koç." Ancak omuz hizasına gelen boyuyla iri yarı ve otoriter yapısıyla saygı duyduğu adamın karşısına geçerken, soran bakışlarını görünce gayri ihtiyari yüzünü buruşturdu. "Biliyorum, bugün çok kötüydüm."

"İyi misin evlat?"

"İyiyim Koç, üzgünüm... Çalışmalar esnasında iyi bir performans gösteremediğimin farkındayım, kafam biraz dağınıktı."

"Hıımm! Yardımcı olabileceğim bir şey varsa..."

"Mutlaka sana gelirim, sağ ol Koç. Merak etme halledemeyeceğim bir sorun değil. İzninle..." diyerek soyunma odalarına doğru yürürken kendi kendine söylenmeye başladı. "Topla kendini oğlum, saçmalıyorsun! Herkesin dikkatini çekiyor." Atılan laflara aldırmadan gürültücü arkadaşlarının arasından geçerken, yüz ifadesini sabit tutmaya çalışarak dolabının önündeki banka oturdu. Ağır kıyafetinin parçalarını söktüğü sırada, Coll'un kendisine seslenildiğini duyunca kafasını kaldırdı.

"Hey, Rick! Bugünkü halin neydi adamım, adet döneminde misin?"

Gözlerini deviren genç adam kahkahaların arasında soyunmasına devam ederken "Siktir git Coll, yarın gösteririm ben sana dönemi..." diye bağırıp beline sardığı havluyla duşa yöneldi. Suyun altına girmesiyle yenilendiğini, bedeninin rahatladığını hissederek başını tepeden akan suya kaldırıp bir süre öylece durdu. Oyalanmadan yıkanmasının ardından üstünü giyinerek, odadan çıkmadan önce Kevin'a işaret çakıp yürümeye devam etti. Koridorda ilerlediği sırada saha ile çıkışa giden ayrımdan köşeyi dönmesiyle, kendisine seslenildiğini duyunca irkildi.

"Rick! Aaahh, Riiiick... Riiiiiick..."

"Kahretsin!" Homurdanarak sese doğru dönerken, bir yandan ellerini kollarını sallayarak kendisine doğru koşturan iki kadına gülümsemeye çalıştı. Her zamanki gibi sakin bir tavır sergileyerek "Kızlar, sizin

ne işiniz var burada?" dediği sırada kafasında kaçma planları kurmaya başladı.

"Seni görmeye geldik, Rick. Güvenlik görevlileri sahaya girmemize izin vermedi, dikkatinizi dağıtıyormuşuz."

"Yaa evet, öyle oluyor." Gülerek kollarına yapışan kadınlara, üzerlerinde askılı tişörtleri ve şortları ima ederek "Malum çalışıyoruz, eh hanımlar siz de bu kadar güzel olunca..." diye işi şakaya vurdu. Öpmek için boyları kendisine yetişmediğinden, beklentiyle yüzüne baktıklarını fark edince çaktırmadan ofladı.

"Çok tatlısın Rick, diğer kızlar pes edip dışarıda beklemeye karar verdi. Beatrice ile ben aradan sıyrılıp saklandık."

"Tahmin ettim, şimdi kızlar, benim acil bir işim var. Maalesef sizden ayrılmak zorundayım. Müsaade ederseniz..."

"Ama Rick, üç saattir çalışmanızın bitmesini bekliyoruz."

İçinden *'Bana mı sordun?'* diye geçirirken, her zaman kurtulmasını sağlayan bahanesine sığındı. "Anladım hayatım ama yapabileceğim bir şey yok. Birazdan Coll, Martin ve diğerleri de çıkar... Size bir sır vereyim kızlar, içeride konuşurken duydum sanırım bir parti verecekler."

"Ya! Nerede?"

"Bilmiyorum tatlım, dedim ya acil işim olduğu için kalıp dinleyemedim. Seslerini duyuyor musunuz, sanırım geliyorlar." Kollarından sıyrıldıkları gibi "Coooll... Martiiin... Aaaa, Kevin da burada. Keviiiiinnn..." diye bağırarak koşturan kadınlara alışkın olduğu halde hayret etmekten kendisini alamadı. Bunu artık kaldıramadığını düşündüğü sırada, imayla kaşlarını kaldıran Kevin'a sırıtarak yoluna devam etti. Dostu kızların elinden kendisini kurtarana kadar tribünlerdeki her zamanki yerine geçip telefonuna yüklediği resimleri tekrar incelemeye başladı.

"Yine harcadın beni dostum."

"Kurtulmuşsun... Hedef kitlem Coll ve Martin'di, sen araya kaynadın adamım. Hem sen kızlardan daha kolay sıyrılıyorsun."

"Senin kadar olamaz! Ne yapıyorsun? Vaaavvvvv! Kim bu fıstık, Rick?"

Dostunun elinde duran telefon ekranına baktığını gören genç adam, konuyu hiç dolandırmadan ortadan girmesinin en doğrusu olaca-

ğına karar vererek "Gelecekteki eş adayım." dedi. Gizem'in güzel yüzünü incelerken, Kevin'ın şaşkınlığını kendisine bakmadan hissederek tepkisi karşısında şaşırtmadı.

"Ne? Neden bahsediyorsun sen? Birisiyle görüştüğünü bilmiyordum dostum! Hatta bu konuda endişelenmeye başladığımı söyleyebilirim. Demek bilmediğim bir sevgilin vardı öyle mi, şu resme yakından bakabilir miyim?"

"Sorunda zaten orada." Yanına oturan arkadaşına telefonu uzatırken "Kimseyle görüşmüyorum, Kevin." diyerek sorusunu cevapladı.

"Anlamadım! O zaman bu kadın kim? Şey fark ettin mi, sanki biraz Gabriel'in karısını andırıyor!"

"Çok dikkatlisin, doğru tahmin! Evet, resmini gördüğün kişi Asena'nın kuzeni..."

"Ya! Çok güzel bir kadın... Yalnız seninle alakasını hâlâ çözemedim, Rick. Hem görüşmediğini söylüyorsun hem de gelecekte eşim olacak diyorsun?"

"Öyle!" Kafasını sahaya çeviren genç adam, zamanında kendisinin de olduğu gibi gencecik delikanlıların büyük bir enerji ve azimle çalışmalarını izlerken tekrar konuşmaya başladı. "Şunların haline bak Kevin, ne kadar mutlular. Bizim o dönemlerdeki halimizi hatırlıyorumda dünyaya ne kadar farklı gözlerle baktığımızı görüyorum. O zamanlar her şey eğlenceli ve zevkliydi dostum."

"Hayatta hiçbir şey olduğu gibi kalmaz, biz o dönemi atlattık şimdi onların zamanı! Beni korkutuyorsun Rick, son aylarda çok değiştin."

"Hı hı, biliyorum. Depresyonda falan değilim adamım. Sıkılıyorum, hayatımdaki hiçbir şey beni tatmin etmeye yeterli gelmiyor. En büyük zevkim olan mesleğimi 3-5 sene sonra bu çocuklara bırakmak zorunda kalacağımı biliyorum."

"Bundan doğal bir şey olamaz!"

"Öyle... Yirmili yaşlarımın başındayken olduğum kadar enerjik değilim, senelerin verdiği deneyimle başarımın devam ettiğinin farkındayım. O zamanlar yorulduğumu hiç hissetmezdim, zorluklardan zevk alırdım. Şimdi çok efor sarf ettiğimde, bedenimdeki zorlanmayı algılayabiliyorum. Sorun bu da değil, gittiği yere kadar oynamayı ka-

bullendim ve bunu aştım. Kendime başka uğraşlar icat ettim. Bol bol okuyorum, öğleden sonraları şirkete gidip ufak çaplı işleyiş ile ilgili bilgi sahibi oluyorum. Yenilenmek, hayata karışmak için partiler veriyorum. Ağırlıklı olarak tanıdığım ve sevdiğim insanlar olmasına özen gösteriyorum."

"Öyle olduğu halde bunalıp evin içinde kaçacak delik arıyorsun."

"Evet! Bak işte bu beni bile korkutuyor. Özellikle son bir yıldır, hiçbir şeyin ilgimi çekmiyor olması canımı sıkıyor."

"Sorunun bu kadar derin olduğunu fark etmemiştim. Sen her zaman kendine yeten bir insan oldun Rick, sıkıldığını hissediyordum fakat bu söylediklerin..." Hayretle dostunu dinleyen genç adam, o kadar yakın oldukları halde kendisinin bile anlayamadığını düşünerek kaşlarını çattı. Yüzüne oturttuğu gülümse maskesinin ardında sorunlar yaşarken ortalıkta çok mutluymuş gibi dolandığını anlayarak "Neye bağlıyorsun bu durumu?" diye sordu.

"Sanırım hayatı çok hızlı yaşadık. Bulunduğumuz yere gelebilmek için çok çalıştığımızı kabul ediyorum ve bunu yaparken de zevk aldık. Ün ve parayla beraber gelen tüm o hazları erken yaşta tükettik... Eğlence, zevk, sefa ve paranın alabileceği her şeye sahip olduk. İstemediğin kadar kadın, her sabah farklı yataklarda ve başka bedenlerde uyanan bir ilişkiler yumağı... Partiler, davetler ve yüzeysel birliktelikler boş gelmeye başladı."

"Ne demeye çalıştığını anladım! Maddi varlıkların ve ününden dolayı, çevreni kuşatan sahte ilişkilerden bunaldın. Hayatı paylaşacağın ve seveceğin gerçek bir kadın arayışına girdin."

"Ve bulamadım... Babamla annemin ilişkisi gibi bir evlilik yapmaktansa, hayatımı bekâr yaşamaya razıyım. Ayrı hayatlar, farklı yataklarda mutluluğu arayan yetişkinlerden birisi olup, sevgimize ve ilgimize aç çocuklarımı bakıcıların ellerinde büyütmek istemiyorum."

"Siktir!"

"Babamın hakkını yiyemem hem işlerini hem de bizi idare etmek için çok uğraştı. Belli bir noktadan sonra o da koptu. Ben çalkantılı dönemler geçirdiğim halde, spor sayesinde aradan sıyrıldım. Tina onu da başaramadı, annemin yolunu takip etti. Hâlâ sevilme ve kabul edilme arzusunu gözlerine baktığım zaman okuyabiliyorum. Sürekli arayış

içerisinde, olmayacak adamların peşinde mutsuz olduğunu görebiliyorum."

"Değiştiremeyeceğin şeyler için kendini üzmen yersiz, Rick... Tina seçimini o yönde yaptı. Kabul ediyorum, önündeki örnekler iyi değildi. Yinede senin gibi ailenin hatalarını görüp ders alma yoluna gidebilirdi."

"Biliyorum dostum... o yüzden ben aynı yanlışları yapmamakta kesinlikle kararlıyım."

"Anlamıyorum. Bunun görüşmediğin ama evleneceğini söylediğin kadınla alakasını kuramıyorum!"

"Durum biraz karışık, en azından bu aşamada bizim elemanların kulağına gitmese iyi olur. Muhtemelen çok yadırgayacaklar ve canımı çıkarana kadar susmayacaklardır."

"Merak etme, burada kalacak! Eee..."

"Nereden başlayacağımı bilmiyorum!" Telefonu eline alıp sadece yüzünü gösteren en sevdiği fotoğrafı ekrana getirip, "Adı Gizem ve dediğim gibi Asena'nın kuzeni..." diyerek konuşmaya başladı. "Cumartesi gecesi verdiğim partide, Asena'nın ülkesinden gelen Selen adındaki arkadaşına ilgi gösterince James ile aramızda problem yaşandı. Çalışma odasına sorunu çözüme kavuşturmak için geçmek zorunda kaldık."

"James ile!"

"Evet... Düşüne biliyor musun, kavga etmenin köşesinden döndük. Bizimki kıza kafayı fena takmış."

"James ve bir kadına kafayı takmak! Aynı kişiden mi bahsediyoruz dostum?

"Kesinlikle. Neyse, sorunu çözüme kavuşturduk. James kıza âşık olduğunu anlayınca ben geri adım attım. Herif, Gabriel'in yaşadığına benzer problemlerle boğuşuyor."

"Vay be, inanmakta zorlanıyorum! O akşam bilardoya dalınca partiyle bağımız koptu, keşke haber verseydin dostum destek olurdum."

"Gerek yoktu, ikisi de sevdiğim dostlarım. Olayın üzerine, seninle yaptığımız aile ve evlilikle ilgili konuşmanın farklı bir varyasyonunu Gabriel ile yaptık. Konuşuldu ve konu kapandı, yarım saat sonra karısıyla birlikte geri geldi. Asena, karşıma geçip özetle; *'Samimi olduğuna*

kanaat getirirsem ve şartlarımı kabul edersen senin görücün olmayı kabul ediyorum. 'dedi."

"Neyin neyin?"

"Görücüm! Sen sormadan açıklayayım, evlenme yaşına gelmiş uygun adayları karşı karşıya getirip evlendiren kişi."

"Yok artık, daha neler! Rick, sakın bana kabul ettiğini söyleme."

"Kabul ettim dostum!"

"Delirdin mi sen, nasıl böyle bir şey yaparsın?"

"İnan, en az senin kadar şaşkınım! Öyle bakma delirmedim, doğal olarak başta kabul etmedim. Fakat Asena ilginç bir kadın, garip bir şekilde ikna kabiliyetine sahip... Hatta teklifini kabul etmem için ısrar bile etmedi. Merakımı uyandırdı, karşı tarafın özelliklerini kısaca anlattı. Tabii o da seni kabul ederse dedi. Ne olduğunu anlayamadan kendimi konunun içinde, ilgiyle Asena'yı dinlerken buldum. Yok, evlenene kadar dokunmak yasak, resmini kabul ettiğinde gösteririm falan derken her şey oldu bitti."

"Sen neye onay verdiğini bilmiyorsun, dostum! Ne yani, şimdi tanımadığın bir kadınla mı evleneceksin?"

"Tabii ki hayır... Gizem, hâlâ beni kabul etmemiş, düşünüyormuş. Gabriel *'Evet diyeceğine eminim, Asena'nın elinden kurtulamaz.* 'dedi."

"Ne?"

"Bir terslik olmazsa üç hafta sonra buraya gelecekler, sonra da tanışacağız. İki taraf da bunun evlilik maksadıyla olduğunu bilecek... Gözetim altında buluşup konuşacağız, birbirimizden hoşlanırsak yani anlaşırsak evleneceğiz."

"Sen istiyor musun?"

"Öyle gibi! Ben de hâlâ şaşkınım Kevin, hiç beklemediğim bir durumdu. Beni yargılamadan önce Gabriel ile karısına bak, ne kadar mutlu olduklarını düşün. Adamın eşinden başkasını gözü görmüyor, onun için çıldırıyor. Tabii Asena da aynı şekilde... İlk tanışmamızın nasıl olduğunu biliyorsun, tavrına neden hayran olduğumu da. Onların ilişkilerini gözlemledikçe, aile kurma arzusu duyduğumu saklamıyorum. Sevdiğim ve beni seven bir kadınla, evlenmek istememi yadırgayamazsın."

"Evet ama... Rick, onlar birbirlerine evlenmeden önce âşık oldular!"

"Ve beraber yaşamadan... Sadece bana ait bir eş istiyorum, uyum sağlarsak Gizem ile evlenmeye kararlıyım. Fikir gittikçe de kafama yatıyor."

"Sadece sana ait bir eş! Platonik bir süreç yaşayacaksın ve uygun olduğunuza kanaat getirirseniz birbirinize dokunmadan bu iş sonuçlanacak."

"Evet, öyle ve her şeyiyle benim olacak. Çocuklarımıza annelik yapacak bir kadınla hayatımı birleştireceğim. Sonunda âşık olur muyum bilmiyorum, yalnız şu aşamada uyumlu ve birbirimizden hoşlanmayı yeterli görüyorum."

"Tanrım! Rick, ne diyeceğimi bilemiyorum dostum. Seni ve yaşam tarzını bilen birisi olarak çok sıra dışı geliyor."

"Katılıyorum, yine de... Özellikle Asena'nın verdiği fotoğraf ve videoları izledikçe daha çok ikna oluyorum. Neredeyse görmeden Gizem'den hoşlandım. Beni kabul ettiği takdirde, isterse en yakın zamanda evlenme aşamasına gelmeye yakınım. İnanılmaz sevimli bir kadın Kevin, haşin ve güzelliği de cabası..." derken yüzüne garip garip bakan dostunun haline dayanamayıp gülmeye başladı. "Şu aşamada beni reddederse ne yaparım bilemiyorum. Tam 2 gündür dostum, birkaç saat uykuyla Asena'nın verdiği video kayıtlarını seyredip duruyorum. İnan bir ara ben bile kendimden korktum. Onlarla Türkiye'ye gitmemi de kabul etmediler."

"Neden?"

"Uygun değilmiş, bu işler aceleye gelmezmiş. En azından Asena öyle haber göndermiş! Gizem, benim resmimi istemiş, bu biraz ümitlenmemi sağladı... Bilmiyorum, bekleyip göreceğiz."

"Evet dostum, çok ilginç olacağı kesin! Haklısın adamım, bu durumu son aşamaya kadar bizim heriflerin duymaması gerekiyor, özellikle Coll ve Martin'in... Yoksa dillerinden kurtulamazsın Rick, size rahat da vermezler. Her şeyin istediğin gibi olmasını dilerim, böyle bir durumda ne söylenir bilmiyorum."

"Ben biliyorum adamım, Asena söyledi." Kendi içler acısı durumuna memnuniyetle sırıtırken "Hayırlı olsun!" diyerek kendisine katılan dostuyla endişelerini paylaşmanın iyi geldiğini hissetti.

12. BÖLÜM

Oturduğu yerde huzursuzca kıpırdanan genç kadın, Türkiye'ye kalkacak uçağın anonsunu beklerken yola çıkmalarına dakikalar kala öğrendiği konu yüzünden kendi kendisini yemeyi sürdürdü. Havaalanına James'in bırakacağını haber vermediği için kocasına da kızarak, kendilerini yolcu etmek isteyen Selen ile evde vedalaşmadığına pişman oldu. Genç kızı James ile bırakmak zorunda kaldığı için "Keşke daha önce haberim olsaydı, bizi babam yolcu edecek zannettim." diyerek şikâyetini bir kere daha dile getirmekten kendisini alamadı.

"Biraz rahatlar mısın artık Asena, yetişkin insanlar ve gündüz vakti James'in Selen'e ne yapacağını düşünüyorsun? Bizi yolcu ettikten sonra en fazla evine kadar bırakıp ayrılacaktır. Selen'e karşı neden bu kadar korumacı davrandığını anlayamıyorum?"

"Çünkü onu seviyorum ve üzülmesini istemiyorum Gabriel, şimdi anladın mı? Benim için çok kıymetli ve..."

"Ve!" Karısının hırsla konuşurken aniden susarak dudaklarını büzmesi üzerine, merakı uyanan genç adam, kıstığı gözleriyle ifadesini incelerken "Her zamanki gibi konu Selen olunca saldırganlaşıyorsun! Pençelerini çıkarttın yine Asena, bir şey söyleyecektin sustun, devamını getirmeyecek misin?" diye sorarak gerçeği öğrenmek adına karısını sıkıştırmayı denedi.

"Kıymetli işte, Selen çok özel bir insan... Sergilediği görüntünün altında kararlı olduğu kadar, çok hassas ve kırılgan bir doğası var."

"Benden sakladığın bir şeyler olduğunu düşünüyorum!"

"Yok öyle bir şey!"

"Asena, dudağını büktün sonra da gözlerini kaçırdın, yalan söylüyorsun işte!"

"Oofff! Yalan söylemiyorum, konuyu kapatmaya çalışıyorum. Bana ait olmayan ve kimseyle paylaşmayacağıma dair yemin ettiğim sırları anlatamam. Evet, o yüzden hiçbir şey saklamıyorum."

"Benimlede mi paylaşamazsın? Ama ben senin kocanım..."

"Eee, ne olmuş? O başka bu başka... Selen de benim en yakın dostum, senin sırlarını da onunla paylaşmam. Çenem düşük bir insan olduğum halde, söz ağzımdan bir kere çıkar ve sonuna kadar benimle yaşar. Küçük yaşlarımdan itibaren yeminin; insanın namusu olduğunu, kişiye değil Allah'a karşı verildiği öğretilerek büyüdüm. Bir insan; çok önemli gördüğü sırrını paylaşacak kadar bir diğerine güvendiyse, buna layık olmak gerekir. O yüzden kolay kolay kimsenin sırrına ortak olmayı istemem, yükü çok ağır. İnsanın içini gıcıklar, birisiyle paylaşması için nefsini sürekli dürtükler. Sırf bu sebeple, söz vermek zorunda kaldığım sırlardan nefret ederim. Bu sana güven duymakla alakalı değil, saygı göstermek zorundayım. Eğer günün birinde Selen isterse seninle paylaşır, ben ise kendisi izin vermediği sürece yapamam."

"İyi de sen istemedikten sonra kimseye anlatmayacağımı biliyorsun hayatım!"

"İşte yine aynı yere geliyoruz Gabriel, biraz evvel söylediğim şey. Güvenmekle ilgili değil, nasıl anlatayım, eee..."

"Gerek yok Asena, ne demek istediğini anladım! Evet, haklısın... Merak da etsem içten içe yaptığının doğru olduğunu biliyorum. Hayatım, çok güzel değerlerle büyümüşsün, bu yönüne hayranım... İnşallah gelecekte çocuklarımızda bu öğretilerle yetişir."

"Ben de öyle olacağını umuyorum, Gabriel... Yeri geldikçe yaşayarak ve öğretilerek bunlar yavaş yavaş beynimize işlendi." derken aklına gelen anıyla gülümsedi. "Aklıma yer etmiş, hatıramdan çıkmayan birini sana anlatayım. Daha yedi yaşlarındaydım, ilkokul birinci sınıfa gidiyorum."

"Eee!"

"Bir gün son dersten çıkarken yerde bir lira... Sizin paranızla bir

dolar diyebiliriz, para buldum. Aldığım gibi hiç düşünmeden cebime attım, çocukluk işte sevinçle eve gittim. Marifetmiş gibi babamın karşısına geçip olanları anlattım. Bütün dikkatiyle yüzüme bakarken, bir yandan başını aşağı yukarı sallayarak gülümsedi. Hiç kızmadan, bağırmadan *'Ben sana haftalık veriyor muyum Asena?'* diye sordu. Yaptığımdan dolayı takdir beklerken, söylediğine şaşırdım. *'Evet, babacım.'* dedim. *'Peki, haftalığını düşürseydin ve bir başkası alıp cebine atsaydı, sınıftan birisine ait olduğunu bildiği halde söylemeseydi ne hissederdin?'* diye sordu. Öylece kaldım... *'Ne söyleyeceğini bekliyorum?'* diye ısrar etti. *'Üzülürdüm!'* dedim. *'Muhtemelen kaybeden arkadaşın da aynı şeyi hissetmiştir.'* diyerek cevapladı. *'Başkalarının mutsuzluğu üzerine mutluluk kurulmaz, güzel kızım... Sen akıllı bir çocuksun, her ne kadar birisinin çantasından ya da cebinden almamış olsan da o paranın, aynı sıraları paylaştığın arkadaşlarından birisine ait olduğunu biliyorsun. O zaman özünde bunun hırsızlıktan farkı kalmadığını anlamış olman gerek. Hırsızlığın da bir lirasıyla bin lirası arasında fark olmaz. Ruhun bu sevinçle kirlenmeye başladı mı küçük veya büyük çalmışsın değişmez. Bir şeyin doğru olup olmadığını anlamak istiyorsan, kendine yapılırsa ne hissedersin önce onu düşün, sonra karar ver. Şimdi al bakalım bu bir lirayı...'* diyerek cebinden çıkarttığı parayı avucuma koydu. *'Bu senin 1 liran, diğerini güzel sakla, yarın sınıfta sor bakalım kime aitmiş. Bulamazsan öğretmenine teslim et.'* dedi. Ardından da beni kucaklayıp bağrına basarak öptü."

"Babana hayranım, çok bilge bir insan!"

"Bende... Ertesi gün birinci derste, öğretmenden izin isteyerek arkadaşlarıma sormamla Zehra ağlamaya başladı. Sınıfın en yoksul ailesinin çocuğuydu. Bana sarılıp teşekkür etmesiyle bende onunla ağlamaya başladım ve o olayı hiçbir zaman unutmadım. Bu ve buna benzer onlarca olay yaşandı. Her seferinde, mantığıyla açıklanarak doğru yol gösterildi ve zaman içerisinde beynimize güzellikle işlendi. Yeri geliyor herkes gibi ben de yalan söylüyorum, numara yapıyorum veya ufak tefek küfrediyorum, Gabriel ama özünde karşımdakine hiçbir şekilde zarar vermiyorum. Kötü niyet beslemiyor ve bana öğretildiği gibi doğru yoldan şaşmamak için çaba harcıyorum."

"Biliyorum aşkım!"

"Sadece şu kadarını söyleyebilirim, ben ebeveynlerimin gözetiminde şanslı bir çocukluk yaşarken Selen, bunların hiçbirine sahip olmadı. Şu an tanıdığın kişi iyi bir insan olabilmek için kendi kendisini yetiştirdi. O yüzden benim gözümde çok değerli..."

"Ya!"

"Evet, onun ailesi benim, bu kadarını bilmen yeterli..." derken daha fazlasını sormasından çekinerek konuyu kapatmaya çalıştı. Aynı esnada Türkiye ismini duymasıyla, hemen harekete geçip bahanenin arkasına sığındı. "Gabriel, bu bizim uçağın anonsu değil mi?"

"Hı hı, evet... Hadi bakalım Bayan Harrison, Minnoşuna gidiyoruz." diyerek yerinden doğrulan genç adam, elini uzatıp ayağa kaldırdığı karısının kızacağını bildiği için alnından öperken "Seni seviyorum aşkım..." diye fısıldayıp çıkışa doğru yönlendirdi.

***

Selen'e göz atıp derin bir nefes alan genç adam, arabasına doğru ilerlerken kendisinden olabildiğince uzak yürüyen kızın tavrına canı sıkıldı. İzmir yolcularını havaalanına götürmek için geldiğinden beri, soğuk tutumuna sinir olduğu halde sesini çıkartmamayı tercih etti. Arabanın yanına vardıkları sırada, genç kızın arka kapıya yöneldiğini görünce daha fazla dayanamayıp sinirli bir ses tonuyla müdahale etti.

"Abarttığını düşünmüyor musun Selen?"

"Şey, eee... böylesi her ikimiz için de daha iyi!"

"Kendi adına konuş. Lütfen, öne biner misin?" Ön kapıyı açıp binmesini beklerken, tereddüt ettiği belli olan kızın pes ederek koltuğa yerleşmesiyle diğer tarafa dolanıp yerine geçti. Bir iki konuşma çabasına kısa cevaplarla karşılık alınca, içinden sabır dileyerek muhabbet etmekten vazgeçti. Sessizlik içinde yolculuğu tamamlayıp Brandon'ın evinin önünde arabayı park ettiği sırada, üstünkörü teşekkür eden Selen'in dışarıya fırlaması üzerine peşine takıldı. Birazdan başlayacak olan tartışmaya kendisini hazırlayıp, emin adımlarla yürümeye devam etti.

"James! Gelmene gerek yok, kendim gidebilirim."

"Biliyorum Selen, konuşacaklarımız var."

"Çok rica ediyorum yine başlama, bu konuyu defalarca gündeme

getirdik ve çıkar yol bulamadık! Benim açımdan konuşacak hiçbir şey kalmadı. Lütfen, artık gider misin? Hem Rachel teyzeye uğrayacağım..."

"Onlar evde değiller, hafta sonu için göl evine gittiler."

"Ya! Haberim yoktu, neden bana söylemediler ki?"

"Biliyorum. Zorda kalınca onlara sığınacağını tahmin ettiğim için Brandon'dan özellikle rica ettim."

"Ne diyorsun sen be?" Duyduklarıyla eli ayağı boşalan genç kız "Bak James, bana zorla bir şey yaptırabileceğini zannediyorsan çok yanılıyorsun!" derken korktuğunu belli etmemeye çalışarak, gözlerini adamın yüzüne dikti.

"Ne yapacağımı sanıyorsun, sana tecavüz edeceğimi falan mı? Saçmalıyorsun, sadece medeni insanlar gibi konuşacağız. Beni şimdiye kadar tanımış olman gerek, istediklerimi zorbalıkla elde eden bir insan değilim. Sana daha önce de söyledim, seni seviyorum Selen ve senden vazgeçmeyi reddediyorum."

"Biliyorum, fakat bu hiçbir şeyi değiştirmiyor. Neyi konuşacağız James, senin sevgilin olmam için beni ikna etmeye çalışacaksan o konuyu unut."

"Kabul."

"Ne?"

"Sevgili olmamız konusundaki hassasiyeti kabul ediyorum. Hadi hayatım, bana düşman gibi davranmayı bırak, karşılıklı oturup aramızdaki ilişkiyi tatlıya bağlayalım." Hâlâ bahçenin ortasında kıpırdamadan duran kızın dudağının kenarını ısırırken şüpheyle kendisine bakması üzerine güven vermek için gülümsedi. Kararsız kaldığını fark ederek "Söz veriyorum Selen, sadece aramızdaki belirsizliği çözüme ulaştırmak için konuşacağız. Sana istemediğin hiçbir şey yapmayacağım." derken kararlılığına saygı duyduğu genç kızı rahatlatmaya çalıştı.

"Bana dokunmayacaksın!"

"Tanrım! Hayatım, söz verdim ya işte daha ne dememi bekliyorsun?"

James'in bakışlarından samimiyetini okuyan genç kız "Peki, sana güveniyorum." dedikten sonra derin bir nefes alıp arkasını döndü. Bü-

yük evin etrafından dolanarak yürürken, peşine takılan James'in eşliğinde evine doğru ilerlemeye başladı.

Selen'in hâlâ tedirgin olduğunu hisseden genç adam, kızı ürkütmemek için mesafesini koruyarak sessizce takip etmeyi sürdürdü. Evden içeriye girmeleriyle arkalarından kapıyı kapatıp, salona geçen genç kızın yanına doğru ilerledi. Orta yerde kendisine dönerek bekleyen Selen'e, konunun uzun süreceğini ima edercesine koltuklardan birine geçip oturdu.

"Lütfen oturur musun, Selen?" Bir süre kafasını sağa sola sallayan kızın nihayet koltuğa yerleşmesiyle "Evet, artık rahatça konuşabiliriz." diyerek aklındakileri sıralamaya başladı. "İlişkimizin bu aşamaya gelmesini istemezdim hayatım, işin gerçeği bu kadar dirayetli çıkacağını beklemiyordum. İzmir'den ayrıldığımızdan beri neler çektiğimi tahmin bile edemezsin. Sana ulaşma çabalarımdan dolayı, hissetmiş de olabilirsin."

"Benim için de hiç kolay olmadı ama yapmak zorundaydım!"

"Çok acımasızdın Selen, en azından ne söyleyeceğimi dinleyebilirdin. Tek bir sefer, sadece bir kere bile bana cevap vermedin, bunun beni ne hale getirdiğini biliyor musun? Defalarca bir uçağa atlayıp yanına gelmemek için kendimi zor tuttum. Gabriel ve Asena ile İzmir'e gidecek olmamın tek sebebi, seninle görüşüp konuşabilmekti. Senin buraya gelmen büyük bir sürpriz oldu."

"James, bunları daha önce de konuştuk. Birbirimizi yıpratmaktan başka hiçbir işe yaramıyor."

"Bu sefer değil... Çok düşündüm Selen ve senden ayrılamayacağıma karar verdim. Tamam... Ne istersen kabulüm, her şey kitabına uygun olacak. Sen kazandın, nasıl bir evliliğimiz olur bilmiyorum ama seni seviyorum ve beraber olabilmemizin yolu buysa evlenmeyi kabul ediyorum. Yalnız bir tek isteğim var, çocuk sahibi olmayalım." Önünde birleştirdiği elleriyle sessizce oturan kızın, yüzünde garip bir ifade kendisini izlediğini görünce ne düşündüğünü merak etti. Sessizlik uzayınca daha fazla dayanamayıp "Selen, bir şey söylemeyecek misin?" diyerek kabul edeceğinden emin olduğu cevabı duymak için baskı yaptı.

"Hayır!"

"Anlamadım!"

"Hayır, seninle evlenmek istemiyorum, şimdi anladın mı?

"Neee? Ne saçmalıyorsun sen be? Evlenmek isteyen sendin Selen, işte teklif ediyorum daha ne yapmamı bekliyorsun?"

"Hiçbir şey istemiyorum, tamam mı? Senden hiçbir şey istemiyorum gerizekâlı. Sana evlenelim dediğimi de hatırlamıyorum!"

"Tamam! İyi de o zaman sorun ne? Beraber olabilmemiz için ortaya sarı koyuyorsun ve sonra da yan çiziyorsun!"

"Ne yani, bana iyilik mi yapıyorsun yoksa zevklerin uğruna kendini mi kurban ediyorsun? Hâlâ anlayamadın değil mi James? Yeter artık tamam mı, beni de bu konuyu da unut! Lütfen gider misin, artık konuşacak hiçbir şeyimiz kalmadı."

"Çok beklersin, hiçbir yere gitmiyorum Selen, beni neden reddettiğimi anlatmadan buradan ayrılmaya hiç niyetim yok! Şimdi..."

"Ya, öyle mi? İyi dinle o zaman, bir daha tekrar etmeyeceğim. Ben, sana beraber bir hayatı paylaşacağım ve evleneceğim kişinin özelliklerini söyledim, kalk benimle evlen demedim. Beni seven, saygı duyan, iyi ve kötü günümde yanımda olacak bir eş istediğimi anlattım. En önemlisi de güvenebileceğim, bana hayat arkadaşı ve çocuklarımıza baba olacak bir adam aradığımı söyledim. Seeen iseee... sen ise sırf benimle bir ilişki yaşayabilmek için evliliği formaliteye çevirdin! Şartlara tabii tuttun, ne kadar süreceğini bilmediğini ima ettin. Ben biliyorum beyefendi, siz sıkılana kadar veya benden bıkana kadar. İstemez, eksik olsun öyle evlilik."

"Selen..."

"Şunu kafana iyice sok James, ben bir kez evleneceğim ve bu ömür boyu sürecek... Ayrıca çocuklarımı da kocamla beraber büyüteceğim. Uygun bir insan bulup evlenemezsem de hayatıma aynen şu an olduğu gibi bekâr devam edeceğim. Şimdi, evimden defol git ve bir daha da böyle bir teklifle karşıma çıkma..."

"Saçmalıyorsun!" Yerinden fırlayan genç adam, bakışlarından kendisinden uzaklaştığını ve kaybettiğini anladığı kıza panik hissiyle hırslandı. Sinirden titreyen elleriyle Selen'in karşısına dikilirken, onun da ayağa kalktığını görünce bağırmaya başladı.

"Hayal görüyorsun, duyuyor musun beni? Bahsettiğin ütopya, ger-

çek yaşamda böyle bir şey yok... Okuduğun aşk romanlarından birinde değiliz, kendi ailemde yaşadım biliyorum. Annemle babam birbirlerini severek ve isteyerek evlendiler, çok mutlu bir hayatları vardı. Sonra ne oldu? Puufff! Büyük aşkları bitiverdi. Hayatımdaki her şey birdenbire tepetaklak oldu. Çok mutlu zannettiğim ailem ile sonsuza kadar sürecek sandığım hayatımız paramparça oldu. Babam, bizi terk edip sevgilisiyle siktir olup gitti... Annem kendisini dağıttı, senelerce içki ve depresyon bataklığında ikimizi de mahvetti. Sonunda o da kendisine uygun birisini bulup evlendi. O arada bütün ıstırabını çeken ve genç yaşımda bu sorunlarla boğuşan ben oldum. Ebeveynlerin yaptıkları hataların sonuçlarını çocuklar çekiyor, böyle mi olmasını istiyorsun?"

"Yaşadıklarından dolayı çok üzgünüm, James. Kendince haklı olduğuna eminim ama aynı şekilde düşünmüyorum. Kabul etmediğim aile bireylerinin zayıf karakterli, sorumsuz ve bencil olmalarının ceremesini neden ben çekmek zorunda kalıyorum? Çevrene bakarsan, zaman içinde yaşadıkları sorunlara rağmen evliliklerini gayet güzel sürdüren birçok çift görebilirsin. Bana kalırsa önce kendini bir tart ve nerede hata yaptığını düşün. Bu kişilerle ilgili..." diye devam edeceği sırada, genç adamın tekrar saldırıya geçmesiyle susmak zorunda kaldı.

"Sen çok mu güçlüsün Selen? Normal bir ailede yetiştiğin halde, hangi hakla beni eleştirebiliyorsun? Bilir bilmez öz güvenle konuşmak çok kolay..."

"Haaah!" Bağırmasının üzerine susmak zorunda kalan adamı göğsünden iterken "Normal öyle mi?" diyerek şaşkın bakışlarının karşısında kendisini kaybedip aynı tonda konuşmaya devam etti. "Sana normalin ne olduğunu anlatayım Jameeees... Benim normal bir ailem, hattaaa ailem bile olmadı. Senin ergenlik dönemine kadar annen ve babanla yaşadığın hayatı bile yaşayamadım... Neden biliyor musun, haaa? Tabii nereden bileceksin değil mi Jameees, öyleyse ben söyleyeyim sanaaa... İş kazasıydım da ondan... İş kazasıiii... Annem bir hayat kadınıydı, Jameeees... Bir fahişe... Toplum tarafından dışlanmış, yine onlar tarafından o hayata itilmiş bir kadın..."

"Selen..."

"Kes sesiniiii, Selen deme banaaa..." Genç kız kendisini tutamayıp bir taraftan ağlarken, adamın göğsünden tekrar itip konuşmaya

kaldığı yerden devam etti. "Şu çok beğendiğiniz saçlarım ve gözlerim var ya, onlar muhtemelen annemle para karşılığı birlikte olan adamdan bana kalan miras... Benim nefret ettiğim, sizlerin bayıldığınız miraaaas... Daha anlatayım mı haaa, yedi yaşıma kadar bir soyadımın bile olmadığını bilmek ister miydin?"

"Ben!"

"Sıra bendeeee... Beeeen, küçük odamda uyurken eve gelip giden adamlardan birinin saldırısına uğradım. Hem de küçücük yaşıma rağmen... O olaydan sonra annemin beni ağlayarak çocuk yuvasına götürdüğünü öğrenmek belki hoşuna gider. Bahçesine bırakmadan önce defalarca kendisiyle ilgili hiç kimseye bir şey anlatmayayım diye söz verdirdiğini söyleyeyim mi? Peki ya, bir fahişenin kızı damgasıyla gezmeyeyim diye yemin ettirdiğini haaa? Bir sene boyunca ağzımdan bir şey kaçırmayayım diye kimseyle konuşmadığımı söylesem ne dersin? Söylesene James, ne dersiiiiin?" diye bağırmasıyla kanı çekilen adamın öylece yüzüne bakarken şoka girdiğini hissetti. Bütün yaşadıklarına rağmen sevdiği erkek tarafından yargılanmayı hazmedemediği için elinin tersiyle yüzünü silerek saldırmaya devam etti.

"Bu kadar sene deliler gibi çabalamamın sebebi ne biliyor musun? Annemin, benden ayrılmadan önce ayaklarımın üzerinde durabilmem için meslek sahibi olmamı, bunun için de çok çalışmamı istemesi... Benim çok mutlu ve güzel bir aileye sahip olmam için her gün dua edeceğini söylemesi... Yıllardır hayalini kurduğum aileyi, beni sevip sayacak bir eşi ve çocuklarımı senin arzuların için mi geri tepeceğim? Tek acı çeken, zor şartlarda büyüyen sen misin James, haaa? Defoool... Tek ızdırap çeken sen misiiiiin? Bütün yaşadıklarıma rağmen mücadele veriyorum, güzel bir hayatım olması için çabalıyorum. Senin eleştirilerin olmadan da hayatım zaten zor. Yeter artık, yeter anlıyor musun, yeteeeerrr. Defooool... Evimden de hayatımdan da defol git, bir daha da sakın gelmeeeee..."

Daha fazla dayanamayıp hıçkırıklarla ağlamaya başlayan genç kız, adamı bulunduğu yerde bırakarak yatak odasına kaçtı. Kendisini yatağın üzerine attığı gibi üzerine çöken hatıraların ağırlığı altında hıçkırmaya başladı. Cenin pozisyonu alan bedenine sarılırken, inleyerek yorgunluktan baygın düşene kadar ağlamaya devam etti.

13. BÖLÜM

Koltuklardan birisine çökerek başını ellerinin arasına alan genç adam, içeriden gelen ağlama seslerini dinlerken bir yandan kendisine küfretmeyi sürdürdü. Titreyen elleriyle yüzünü ovuşturmasının ardından, yavaşça ayağa kalkarak odanın içinde huzursuzca dolanmaya başladı.

Öğrendikleri ile şoka giren benliğine zayıflığından dolayı lanet ederken, Selen'in haklı olduğunu ve onu hiç anlamadığını kabul etti. Nasıl bu kadar büyük bir hata yapabildiğini düşünürken, yürek parçalayan inlemelerin azalmaya başlaması üzerine genç kızın sakinleştiğini düşünüp koridora yöneldi. Aralık duran kapıdan Selen'in, dizlerini gövdesine çekerek büzüşmüş bir halde yattığını görünce içi burkuldu. İçgüdüsel olarak yatağa yaklaşıp, düşünmeden yanına uzanarak arkasından vücuduna sarıldı. Genç kızın gerildiğini hissedince, kısık bir ses tonuyla söze girdi.

"Hııııışşşttt... Korkma lütfen, sadece konuşacağım. Özür dilerim bebeğim, çok özür dilerim... Bencil herifin teki olduğum için özür dilerim, seni anlamaya çalışmadığım için lütfen beni affet... Üzgünüm."

"Ta-tamam, James! Be-Ben de çok ağır ko-konuştum, üzgünüm."

"Haklıydın, ben gerizekâlının tekiyim... ama bu gerizekâlı seni çok seviyor ve senden vazgeçmeyi reddediyor."

"Ben... Ben, bir fa-fahişenin kızı olsam bile mi?"

"Kimin kızı olduğun umurumda değil! Seni, sen olduğun için seviyorum, Selen. Yavaş yavaş kanıma girdin, ruhuma nüfuz ettin. Önce

fiziğini beğendim, ilerleyen günlerde kişiliğine saygı duydum. Güçlü doğana, merhametli yanına, duruşundaki asaletine ve seni sen yapan sayısız özelliğine... Daha ne olduğunu anlayamadan sana âşık oldum. Sadece seni istedim ve hâlâ da seninle birlikte olmayı istiyorum."

"James! Lü-lütfen, ya-ya-yapamam! Lütfen, artık tahammül edemiyorum. Ben..."

"Sakin ol hayatım, izin ver konuşayım." Asıl konuya geçmeden önce Selen'in rahatlaması gerektiğini düşünen genç adam, kafasını dağıtmak için kendi yaşadıklarını anlatmaya karar verdi. Derin bir nefes aldıktan sonra bedenini yavaşça kendisine çekerken "Kendimden çok utanıyorum aşkım..." diyerek söze girdi. "Lütfen, sözümü kesmeden beni dinle, neden bu hale geldiğimi ve korkularımı anlamaya çalış. Fikrini değiştirmek için anlatmıyorum, beni olduğum gibi tanımanı istiyorum. Şu konuşmayı yapana kadar, aslında zayıf karakterli bir adam olduğumun farkında değildim."

"James!"

"Gerçek bu. Komik gelecek ama mükemmel bir çocukluk dönemi geçirdim. Annem ve babam hiç kavga etmezlerdi, biz herkesin bayıldığı mükemmel bir aileydik. İkisi de üzerime titrerdi, her türlü ihtiyacımı ve isteğimi yerine getirirlerdi. Sağlıklı bir aile ortamında başarılı ve sevilen bir çocuk olarak, ergenlik dönemine kadar mutlu bir hayatım vardı. Sonra, günbegün adını koyamadığım bir şeylerin ters gittiğini hissetmeye başladım. Babam, daha fazla dışarıda zaman geçirmeye başladı, annemin de sık sık ağladığını görür oldum. Bir şeylerin yolunda gitmediğini anlayabiliyordum ama ne olduğunu çözemiyordum."

"Sana hiçbir şey anlatmadılar mı?"

"Iı-ııh, hayır." Kıpırdamadan yatan genç kızın saçlarına yüzünü gömerek, mis gibi kokusunu içine çektiği sırada, görebilecekmiş gibi başını sallarken "Hem de hiç, son dakikaya kadar." diye cevap verdi.

"Nasıl öğrendin?"

"Uzun bir süre sorularımı cevapsız bıraktılar. Nihayet bir gün babam yanına çağırıp, aklımdan hiç çıkmayan ünlü konuşmasını yaptı. Bizi... Yani annemi ve beni hâlâ çok sevdiğini, her zaman en değerli varlığı olarak kalacağımı söyledi. Fakat insanların zaman içinde değiş-

tiğini, annemle artık aralarındaki tutkunun bittiğini ve başka bir kadına âşık olduğunu zırvaladı."

"Allah'ım!"

"Bir süre ne demek istediğini bile anlayamadım. Sınıfımda ebeveynleri boşanmış olan arkadaşlarım vardı. Ayrılığın ne anlama geldiğini çok iyi biliyordum. Fakat bizim evimizde bunun olması imkânsızdı. Düşünsene her şey yolunda gidiyordu, mutluyduk... Geçimsiz ailelerdeki gibi kavga, gürültü, dayak veya uyumsuzluk yoktu. Annem babamın ağzına bakardı, sözünden dışarı çıkmazdı. Bütün problem, aralarındaki tutkunun bitmesi olamazdı. Ama oldu işte... Önce babam, özel eşyalarını alıp evi terk etti. İlk başlarda çok büyük bir sorun hissetmedim, annem nispeten iyiydi. Bir süre pişman olup babamın geri dönmesini bekledi, ta ki boşanma davası açıp diğer kadınla evleneceğini bildirene kadar. Ardından yaşadığım dönem tam bir kâbustu, Selen..." derken sesine yansıyan acıyla o günlere döndü. Genç kızın bedenine sardığı elini tutmasıyla, varlığından güç alarak kendisini daha iyi hissetti. Bir süre sessizce anın tadını yaşarken, bu konuşmayı şimdi yapmazsa bir daha anlatamayacağından çekinerek devam etti.

"Kısa süre içinde annemi tanıyamaz hale geldim. Hayatla bağını koparıp kendisini saldı ve benimle olan iletişimini de kesti. Depresyon batağına saplanmış bir anneyle nasıl baş edeceğimi şaşırarak ortada kaldım. Her hafta beni görmeye gelen babam, bahaneler üretmeye ve ayda bir bazen birkaç ayda bir gelmeye başladı. Giyim kuşamı, tavırları değişmiş ve yabancı bir insan haline dönüşmüş biri olarak... İşler iyice çığırından çıkmaya başlayınca Atlanta'ya büyükannemlerin yanına taşındık. Tamamen yabancı insanların arasına ve tanımadığım bir ortama. Hem de sürekli ağlayıp duran, kendisini günbegün içkiye vurduğu için evde sarhoş dolaşan bir kadınla..."

"Kötü olmuş! Nasıl altından kalktın?"

"Kalkamadım... Yaşadıklarıma ayak uyduramayınca, okul başarım düşmeye başladı. Her şeyden ve herkesten nefret ettim, içime kapandım. Annem de dâhil olmak üzere kimseyi görmek veya konuşmak istemiyordum. Her şey aynı devam etseydi ne olurdu, ben nasıl bir insana dönüşürdüm bilmiyorum. Hayatıma Gabriel'in girmesiyle yaşantım yeniden şekillenmeye ve yola girmeye başladı. İçine girdiğim kabuktan

sıyrılmamı, insanların arasına yeniden karışmamı sağladı. Bir süre sonra zamanımın çoğunu onunla ve ailesiyle geçirir oldum. Eve gitmekten ve annemin o perişan halini görmekten nefret eder hale geldim."

"En az baban kadar annene de kızgındın!"

"Evet. Çünkü benden vazgeçmişti, çok sevdiği oğlunu terk etmişti. Davranış şekli babamın bizi terk etmesinden daha fazla içime oturdu. O kocasını, sevdiği adamı başka bir kadına kaptırmış bir yetişkindi, ben her ikisini birden kaybetmiş bir çocuktum. Onun evladıydım, çok sevdiğini söylediği bebeğiydim. Hiç kimse için olmasa bile, annesine ihtiyacı olan oğlu için ayaklarının üzerinde durmaya çabalamalıydı. İnan ki çok çaba gösterdim Selen, yaşıma rağmen becerebildiğim kadar ona ulaşmaya çalıştım. Yardımcı olmak ve tekrar hayata karşı dik durmasını sağlamak için uğraş verdim. Olmadı... Belki de ben beceremedim, neye ihtiyacı olduğunu anlayamadım."

"Çocuktun, kendini suçlama!"

"Bilmiyorum, ne yaptıysam yeterli gelmedi. Üniversiteye başladığım yıl, biraz toparlanır gibi oldu. Oturduğumuz semtin kilisesine gidip gelmeye başladı. Tam her şey yoluna girecek diye sevinirken, bu sefer de Frank adında garip bir tarikat üyesiyle görüşmeye başladı. Kısa süre sonra da onunla evlenmeye karar verdi. İnanabiliyor musun, iki çocuklu dul bir adamla hayatını birleştirdi. Bana annelik yapmayı bırakan kadın, onun... Frank'ın çocuklarını sahiplenip bakmaya başladı. Ah unutmadan, bana bir tane de üvey kardeş dünyaya getirdi. Belki kocası beni rakip olarak görmeseydi, anneme kırgın olduğum halde daha yakın bir ilişkimiz olabilirdi."

"O adam, annenle görüşmenize izin vermedi mi?"

"Davranışlarıyla benim varlığımdan hoşlanmadığını ve hayatında istemediğini çok net ifade etti. Annem de itiraz edip öz evladını savunmadı. O zaman şunu fark ettim, annem kendi başına ayakları üzerinde duramayacak kadar zayıf ve bir erkek tarafından yönetilmeye ihtiyaç duyan bağımlı bir kadındı. Atlanta'dan taşınmalarının ardından, ender de olsa görüşmeye devam ettik. Ara sıra arayıp bir hatırını soruyorum, onun haricinde iletişimimiz kesildi."

"Ben, ne diyeceğimi bilmiyorum, annenin neden böyle davrandığını da açıkçası anlayamıyorum! Babana ne oldu, James?"

"Üçüncü eşinden de boşandı, sanırım hâlâ tutkuyu arıyor. Neyse ki diğer eşlerinden çocuk sahibi olmadı. Yalnız kaldığı dönemlerde aklına gelirsem arıyor, o zaman görüşüyoruz."

"Anladım! Çok üzüldüm."

"Bende... söylediğinde haklıydın hayatım, onların yaptığı hataların ceremesini sen çekmek zorunda değilsin. Ben... ben korkuyorum Selen, başarısız olmaktan ve çocuklarımın benim çektiğim sıkıntıları yaşamalarından korkuyorum. O yüzden kafamda çocuksuz bir hayat şekillendirdim."

"İçten içe çocukların olmasını istiyorsun ama... öyle olmasaydı küçük bir operasyonla kendini kısırlaştırabilirdin." James'in cevap olarak derin bir nefes alıp verdiğini duyan genç kız "Doğru değil mi?" diye sormaktan kendisini alamadı.

"Arzu ediyorum etmesine ama! Söylediğini düşünmedim dersem yalan olur, fakat hiçbir zaman cesaret edemedim. Kendime itiraf etmek istemediğim halde..."

"Oğlun ya da kızın olmasını istedin!"

"Öyle!"

Zorla işittiği kelimenin üzerine harekete geçen genç kız, James'in kollarından sıyrılıp bedenini ona doğru çevirdi. Saçlarını geriye çekerek kafasını yastığa koyarken, ağlamaktan şişen gözlerini sevdiği adama dikti.

"Bende... ben de çocuklarım olmasını istiyorum, James... Hayatın karşıma neler çıkaracağını bilmiyorum, nelere karşı savaş vereceğimi veya ne ile mücadele edeceğimi de... Yaşamın acımasız ve her şeyin istediğin gibi olamayacağını küçük yaşlarımda öğrendim ama hiç pes etmedim, edemem. Zorluklarla karşılaşacağımı bildiğim halde, seveceğim ve sevileceğim bir ailem olmasını, onlarla mutlu olmak için çabalamayı istiyorum. Bu aşamaya gelebilmek için çok çalıştım James, iyi bir hayatım olması için her şeyden ödün verdim. Hiçbir yardım almadan üniversiteyi kazanmak için sabahlara kadar test çözdüm. Okuduğum süre boyunca masraflarımı karşılayabilmek için dönem dönem garsonluk ve çocuk bakıcılığı yaptım. İnan hiç kolay değildi. Hayatımın gerçeklerini Asena hariç ve şimdi de senin dışında kimseyle paylaşmadım. Beni affet James, çok üzgünüm... Seni ne kadar seversem seveyim,

anneme ve kendime verdiğim yemine riayet edeceğim, yolumun dışına çıkmayacağım."

"Anlıyorum bebeğim, sen çok özel ve güçlü bir kadınsın... Kendi ayaklarının üzerinde kararlılıkla durabiliyorsun. İsteklerin için mücadele ediyorsun. Annen, yaşadığı hayata rağmen özel bir kadın olmalı."

"Öyleydi!" Hafifçe gülümseyen genç kız kendisine dönük yatan adamın gözlerinden bakışlarını ayırmadan "Öyleydi..." diye tekrarladı. "Çok bahtsız bir hayatı olmuş. Küçük yaşında annesi vefat edince bir süre sonra babası tekrar evlenmiş. Hiç düşünmeden kendisini üvey annesinin insafına bırakmış. Külkedisi misali, yaşıtı kendi kızına prenses gibi davranan kadın, kocası yanında yokken anneme köpek gibi muamele edermiş... Çirkef bir insanmış, ne kadar çabalasa da kadına yaranamamış, sevgisini de kazanamamış. Oğlan çocuğu doğurduktan sonra kocasını da kendi yanına çekince, zaman içinde evin şamar oğlanına dönmüş. Hayatında eksikliğini duyduğu sevgi açlığı yüzünden, kendisine yakınlık gösteren ilk kişiye vurulmuş. 17 yaşında okula gidip gelirken peşine düşen bir adama âşık olmuş. Haahh, ne aşk... Maalesef büyük aşkının sonu hüsrana dönmüş, anlayacağın külkedisininkine benzememiş."

Merakla anlattıklarını dinleyen adama acı bir tebessümle bakarken "Memleketimin adetlerini iyi kötü biliyorsun..." diyerek tekrar söze başladı. "Komik gelecek ama maalesef ülkemde namus, sadece kadına özel bir kavram gibidir. İki bacağının arasında biter, onu kaybedersen orospu damgasını yersin ve hayat kadınından farkın kalmaz. Erkek hovardalık yaptığı zaman veya eşini aldattığında çapkın denirken, kadın hafif meşrep olur. Toplum seni dışlar, arasına almaz. Hemcinslerin sevgilileriyle beraber yaşayan sanatçı veya sosyetik kadınları, televizyondan ve magazin gazetelerinden hayranlıkla takip ederken, seni aşağılar. Sokağında yaşayan, yıllardır tanıdıkları Zehra'nın iffeti bozuldu mu lağım faresinden farkı kalmaz. Bir daha kimse suratına bakmaz... Anlamaya çalışıp korumaz, kollamazlar. Bağırlarına basıp arkasında durmazlar. Artık sen bir orospusundur, kullanılmış orta malı olmuşsundur. Erkekler bana da iş çıkar mı diye peşinde dolanır, kadınlar eşlerinden ve oğullarından sakınırlar."

"Sadece sevdiği erkekle birlikte olduğu için mi?"

"Evet, James. Senin şaşırdığın durum, bizim oralarda bir genç kızın korkulu rüyasıdır. Büyükşehir neyse de özellikle küçük bir yerde yaşıyorsan hiç şans vermezler. Bu durumda iki seçeneğin vardır; gücün yetiyorsa, göğsünü gere gere farklı bir çevreye yerleşip istediğin gibi bir hayat yaşarsın. Sevgili değiştirir, gazetelerin magazin sayfasında ismin geçtiği halde kimse tarafından yadırganmazsın. Annem gibi alt sınıfın bir mensubuysan, aralarından ayrılmak zorunda kalırsın. Beraber olduğun adamla evlenirsen ne ala, yoksa annemin düştüğü durumda kendini bulursun."

"Bu resmen ikiyüzlülük! Ne yani, sadece bu sebepten dolayı mı annen hayat kadını olmak zorunda kalmış?"

"O kadar basit değil... Annemin ölmeden önce bana yazdığı mektuplardan ve ileten arkadaşından öğrendiğim kadarıyla, ailesi sevdiği adamı kabul etmeyince evlenme vaadiyle kaçmış. Muhtemelen evinde çok mutsuz olmasının da etkisi büyüktü. Bir süre orada burada beraber yaşamışlar. Sonra işin kokusu çıkmaya başlamış, aslında adamın evlenmeye hiç niyeti yokmuş. Şerefsiz... Esrar, dayak, isteklerini yapmazsa öldürmeyle tehditler başlamış. Arkasından eve adam getirip para karşılığı cinsel ilişkiye girmesi için zorlamış. Kurtulmaya ve ailesinin yanına sığınmaya çalışınca da sevgili babacığı tarafından reddedilmiş. O şerefsiz herif, karısı yapmak için kandırdığı kadın para kaynağı olduğu için peşini bırakmamış. Annem daha ne olduğunu anlamadan kendini o batağın içinde saplanmış olarak bulmuş."

"Tanrım, korkunç bir şey bu! Hiç akrabası yok muymuş, kimse yardımcı olmamış mı?"

"Hayır, düşmüş bir kadına kolay kolay kimse el uzatmaz. Yazık, küçük yaşlarından itibaren sevgisiz ve boşa geçen ıstırap dolu bir hayat."

"Kahretsin! Sonra ne olmuş, Selen?"

"Âşık olduğu pislik büyük miktarda borçlanınca, buna karşılık annemi genelev patronlarından birisine satmış. Yediği birkaç dayaktan sonra girdiği hayattan kurtuluşu olmadığını anlayınca, kabullenmek zorunda kalmış. Bir süre sonra bana hamile kaldığını anlayınca, yanlış yaptığını bildiği halde aldırmaya kıyamayıp karnı belirginleşene kadar

herkesten saklamayı başarmış. Uzun süre savaş verip bütün ısrarlara rağmen beni çocuk yuvasına bırakmayı reddetmiş."

"Onun için de çok zor bir karar olmalı!"

"Muhtemelen öyleydi. Annem çok güzel bir kadın olmasının yanı sıra farklıydı, James... Küçücük yaşımda bile bunu algılayabiliyordum, sakin ve yumuşak başlı bir kadındı. Nereden biliyorsun diyeceksin; eve gelip giden diğer kadınlar gibi bağırgan, kavgacı ve ağzı bozuk olmadığından... Sanırım arkadaşlarının hepsi farkındaydı, bir şekilde annemi sever ve onu sakınırlardı. Yüzünde hep hüzünlü bir bakışla gezdiğini hatırlıyorum James, yaşadığı hayata rağmen o kadar nazik, sevgi dolu ve sevecen bir anneydi ki! Bana dokunurken hassasiyetini, şefkatini ve sımsıkı bağrına basmasını hiçbir zaman unutmadım. Saçlarıma yüzünü gömüp, içine çekercesine koklaması aklımdan hiç çıkmadı. O zamanlar ne iş yaptığını anlayamasam da bir şeylerin yanlış olduğunun hep farkındaydım. Her ne olursa olsun, yine de beni çok sevdi James, gözünden bile sakındı. Normal bir anneden hiçbir farkı yoktu. Be-ben de onu çok sevdim... Seviyorum."

Gözlerinin kenarından engelleyemediği yaşlar akmaya başlayan genç kız, elinin tersiyle yüzünü silerken araya girmeye çalışan adama iyi olduğunu işaret ederek gülümsedi. Hayatının acı gerçeklerini James'e anlattıkça rahatladığını hissederek, burnunu çektikten sonra tekrar konuşmaya başladı.

"Üniversitenin ilk yılında okulun kapanmasına birkaç hafta kala annemle ilgili bütün gerçekleri öğrendim. Dersimiz bitince her zamanki gibi Asena ile konuşarak okuldan çıkıyorduk. O esnada adımın bağırıldığını duyunca ikimiz birden sese doğru döndük. Tanımadığım bir kadın, yüzünde buruk bir gülümsemeyle dikkatle bana bakıyordu. *'Selen, güzel kızım... Selensin değil mi, saçlarından tanıdım. Gözlerin... Bu gözleri nerede olsa tanırım.'* diyerek, sarılmak istercesine bana doğru uzandı. *'Evet!'* derken zihnimde bir ışık yanmışçasına ağlamaktan şişmiş üzgün yüzüne rağmen Sevcan teyzeyi hatırladım. Annemin en yakın arkadaşıydı. Her daim etrafımızda olur ve annem malum sebepten dolayı yanımda olmadığı zaman benimle ilgilenirdi. Çok eğlenceli ve bir o kadar da duygusal bir kadındı. Çekinerek ismini söyleyince, başını sallamasıyla anama kavuşmuşum gibi ağlayarak kendimi kollarına

altım. Bir süre Asena'nın şaşkın bakışları altında öylece kaldığımızı hatırlıyorum. O zamana kadar kimseye söylememe şartıyla Asena'ya yetimhanede büyüdüğümü ve hiçbir akrabamın olmadığını anlatmıştım."

"Neden saklıyordun hayatım?"

"İnsanların yetim olduğumu duydukları zaman acıyan gözlerle bakmasına ve saçma sapan sorular sormasına tahammül edemiyordum. Asena öyle değildi, o yüzden paylaşmakta sakınca görmedim. Beni anlayabilecek ve yargılamayacak birisiyle konuşma arzusu duyuyordum. Doğası tanıdığım birçok insandan farklıydı. İfadelerimi okur, hoşlanmadığım bir konu olunca olayın komik yanını bulup beni rahatlatmayı başarırdı. Öyle olduğu halde, annemin bir hayat kadını olduğunu o güne kadar Asena'yla bile paylaşmamıştım. Ergenlik dönemine geldiğim yaşlarda, annemin ne iş yaptığını anlamıştım. Tabii toplumun bakış açısını da öğrendiğim için bu sefer bilinçli olarak herkesten saklamaya devam ettim. Artık annemin benden ayrılmadan önce söylediklerinin ne anlama geldiğini ve sebebini anlayabiliyordum."

"Selen, annen ne söylemişti hayatım?"

"Öncelikle, defalarca beni çok sevdiğini ve bırakmadığını söyledi. Kendi iyiliğim için daha iyi bir yere götürmek zorunda olduğunu açıklamaya çalıştı. Kabul edersin ki henüz yedi yaşındaydım ve annesine çok düşkün bir çocuktum. Doğal olarak ikna edene kadar saatlerce dil dökmesi gerekti. Saatlerce ağlayıp yalvardım. Hiçbir yere gitmeyeceğimi, ondan ayrılmak istemediğimi haykırdım."

Genç kızın ağlamasından içi parçalanan genç adam, yaşamak zorunda kaldıklarına lanet ederken, sorduğuna pişman olarak "Hayatım, lütfen üzmek için sormadım. Anlatmana..." diye söze başladığı sırada kızın itiraz etmesiyle sustu.

"Hayır James, halime bakma aksine annemle ilgili konuşmak iyi geliyor."

"Peki, sen bilirsin!"

"Bir gün boyunca birbirimize sarılıp, bir yandan ağlayarak beni ikna etmek için konuşup durdu. Kendisiyle ilgili, evimiz ve gelen giden misafirler hakkında hiç kimseye bir şey anlatmamam gerektiği konusunda defalarca uyarıda bulundu. İyi bir hayatının olmadığını, yanında kalırsam çok mutsuz bir insan olacağımı ve hiç kimsenin beni gerçek-

ten sevmeyeceğini söyledi. Okumamı istedi, derslerime çok çalışmam için söz verdirdi. Mutlaka meslek sahibi olmamı ve özellikle bir işte çalışmaya başlamadan evlenmememi tembihledi. O kadar çok söyledi ki her kelimesi beynimin içine yazılmış gibi kazındı."

"Seni korumaya ve hayatta başarılı olman için bir amaç vermeye çalışmış!"

"Evet... Kendisi o hayattan ve sahibi olarak gören kişilerden kurtulamıyordu. Yanında kalırsan bedenim palazlanmaya başladığı zaman akıbetimi anlamıştı ve buna müsaade edemeyeceği için beni ortamından uzaklaştırdı. İhtiyaçlarımızı gidermek için çok ender olarak dışarı çıktığımız zaman yaşadığımız muhitten geçerken insanlar cüzamlıymışız gibi davranırlardı. Özellikle kadınların laf attıklarını duyardım. *'Fahişe... Orospu, utanmadan bir de piç mi dünyaya getirdin. Fahişenin kızına da bakın hele...'* derlerdi. Anlamını bilmediğim halde, söyleyenlerin surat ifadelerinden ve annemin başını eğip cevap vermeden hızlanmasından kötü bir şey olduğunu anlardım. Yıllar sonra ne anlama geldiğini öğrendiğimde, üzüldüğüm ve utandığım halde ben... Ben, anneme nefret etmeyi başaramadım. İşte o zaman o yüce gönüllü kadının, vermek zorunda kaldığı kararın ne kadar zor olduğunu anladım. Bana duyduğu sevgi yüzünden, yaşadığı hayattan korumak için bağrına taş basıp evladından vazgeçti."

"Anlattıklarına bakılırsa doğru şeyi yapmış, Selen!"

"Her ne kadar o küçük kız anlamadıysa da orası öyle... Sanırım arkadaşlarının, beni doğduğumda bağlanmadan önce vermesi gerektiği konusundaki ısrarlarını o zaman kavramıştır. Ne yazık ki bazen, hayat bir kadın için çok zor olabiliyor."

"Annen başına gelenleri hak etmemiş hayatım!"

"Yaşanan tüm gerçekleri öğrendiğimde ben de aynı şekilde düşündüm. Sevcan teyze ile ilk karşılaşmamızın şokunu atlattıktan sonra korkarak *'Annem!'* dedim... Asena'ya bakıp *'Özel olarak konuşabilir miyiz?' diye* sordu. Bir karar vermek zorundaydım, öğreneceklerimden dolayı yalnız görüşmeye korkuyordum, bir dostumun desteğine ihtiyacım vardı. Asena, arkadaşlığı ve dürüst doğasıyla güvenilirliğini zaten defalarca kanıtlamıştı. Yanımda olmasını arzu ettim ve bunu Sevcan teyzeye de belirttim... *'Sen bilirsin.'* deyince, kimsenin olmadığı sessiz

bir kafeteryaya gidip, annemin hayat hikâyesinden başlayıp olan biten her şeyi anlattı. Annem nerede diye sorunca *'Çok üzgünüm.'* demesiyle kendimi o zamana kadar hiç sesini çıkartmadan oturan Asena'nın kollarında buldum. Beraber ne kadar süre ağladığımızı bilmiyorum. Ya da hangimizin bedeninin hangisi olduğunu, sanki benimkiyle beraber onun annesini de kaybetmişiz gibiydi... Sessiz gözyaşları dökerken, hayranlıkla bizi izleyen Sevcan teyzenin *'Aileni bulmuşsun, tıpkı benim anneni bulmam gibi.'* demesi üzerine... *'Evet.'* dedim, *'Buldum...'* Hakikatten Asena, tek başına benim ailem olmuştu."

"Demek o yüzden sana bu kadar düşkün. Annenin öldüğünü o şekilde öğrenmek zor olmalı, çok üzüldüm canım... Konuşmalarında hep annen ile babandan bahis geçiyordu, o yüzden yaşadıklarını düşünüyordum."

"Bakıcı annem ve ailesi... Yurda ilk geldiğim yıl, bütün uğraşlara rağmen insanlarla konuşmayı reddedip kabuğuma çekilince, beni kanatları altına alan çok tatlı bir kadındı. Evine götürüp getirmeye, her şeyimle ilgilenmeye başladı. Kocası ve benden dört yaş büyük kızlarıyla, ilk defa normal bir aile hayatına evlerinde şahit oldum. Yavaş yavaş açılmamı, insanlarla diyalog kurmaya başlamamı sağladılar. Yaşadığım deneyimden sonra yetişkin erkeklerden korkar olmuştum, Mustafa amca sakin ve mülayim tavırlarıyla bunu atlatmamı sağladı."

"Selen, yoksa annenden ayrılmana sebep tecavüze..."

"Hayır, hayır..." diye ürpererek James'in sözünü kesen genç kız, o iğrenç anları hatırlayarak olayı izah etmeye çalıştı. "Annem, durumu fark edip adama saldırmasaydı ne olurdu bilmiyorum. Zaten o olayın ardından beni yurda bıraktı. Çok korkmuştum James, odamdaki koltukta uyuyordum. Vücuduma hoş olmayan şekilde dokunan ellerin rahatsızlığıyla uyanınca, ağzıma kapanan elin baskısıyla şoka girdim. Deli gibi çırpındığımı, bağırmaya çalıştığımı hatırlıyorum. Ses çıkartmayı başarmış olmalıyım, annemin çıldırmış gibi adamın üzerine saldırdığını hayal meyal fark ettim. Sonrasında inleyerek ağlayan annemin kollarındaydım... Yedi yaşındaydım James, daha küçücük çocuktum."

"Şerefsiz pezevenk! Yemin ederim şu an o pisliği elime geçirsem, gözümü kırpmadan öldürebilirim."

"Ben de... Başta zor oldu ama yaşadığım travmayı atlatmayı ba-

şardım. Bakıcı annemin hafta sonları, bazen daha uzun sürelerle evinde konuk etmesi sayesinde normale dönmeye başladım."

"Seni evlat edinmeyi düşünmediler mi?"

"Bilmiyorum... Yurtta enderde olsa evlat edinilen çocuklar olurdu. Genelde çok küçük yaştakiler tercih ediliyordu. İşin gerçeği bir dönem heveslendiğimi hatırlıyorum... Belki de ikinci çocukları olmasaydı beni isteyebilirlerdi. Hamile olduğunu öğrenince, içgüdüsel olarak hiçbir şeyin eskisi gibi devam etmeyeceğini anlamıştım. Gittikçe ziyaretleri seyrekleşti, beni evine çok ender götürür oldu. Yine de Allah razı olsun, üzerimde çok emeği vardır. Hâlâ ara sıra görüşür, haberleşiriz."

"Anlıyorum, sanırım onları çevrene ailen olarak lanse ettin!"

"Evet. Asena'nın ailesiyle tanışana kadar, gördüğüm ve bildiğim bir tek onlar vardı. İki taraf da hayalini kurduğum her şeyi temsil ediyordu. Annemin, benim için istediği her şeyi..."

"Geldiğin noktayı bilmesini isterdim!"

"Aslında bir yere kadar biliyormuş... Beni yuvaya bıraktıktan sonraki ilk günler çılgın gibiymiş, Sevcan teyzenin dediğine göre, hepsi ne yapacağını şaşırmış. Yemeden içmeden kesilmiş, günlerce arayıp bana benzeyen kıvırcık saçlı bir bebek satın almış. Saatlerce bir köşede oturur, gerçekmiş gibi bebeklik kıyafetlerimi giydirirmiş. Allah'ım! Dürtme göstermeyince, arkadaşları aralarında karar verip gizlice beni takip etmeye, fotoğraflarımı çekip anneme götürmeye başlamışlar. Okula başladığımı, çocuklarla oynadığımı gösteren resimlere baktıkça biraz toparlanır gibi olmuş. Girdiği bunalımdan bir nebze olsun çıktığını anlayınca, buna devam etmişler. Hayatına devam etmesi için bir amaç vermişler."

"Oooofff! Ne amacı?"

"Yurttan ayrılıp hayata atıldığım zaman zorlanmayayım diye annemi para biriktirmeye ikna etmişler. Başta karşı çıkmış *'Kazandığı kirli parayla kızımın nasıl karşısına çıkıp, böyle bir teklifte bulunurum.'* demiş. Uzun konuşmalar sonucu ikna etmeyi başarınca, bankada bir hesap açtırıp dişinden tırnağından arttırdığı her kuruşu oraya yatırmaya başlamış. James, hatta hepsi anneme yardımcı olmuş!"

"Tanrım!"

"Üniversiteyi kazandığımı öğrendiğim dönemde hastalanmış, arkadaşlarının bütün ısrarlarına rağmen bana haber vermelerini reddetmiş. Muhtemelen biriktirdiği parayı harcamamak için tedavi olmayı da istememiş. Kendisini iyi hissettiği aralıklarda kalkıp bana mektuplar yazmış, özürler dilemiş, mutlu bir hayata sahip olmam için yaşadığı her dakika dua ettiğini söylemiş. Beni her şeyden çok sevdiğini, kendisine hayatının en güzel 7 yılını yaşattığımdan dolayı teşekkür ettiğini belirtirken onu affetmem için yalvarmış. Bana annelik yapamadığı ve iyi bir anne olamadığı için onu affetmemi istemiş, James..."

Kendisiyle birlikte James'in de ağlamaya başladığını gören genç kız "Lütfen, üzülmeni istemiyorum!" diyerek elini uzatıp gözyaşlarını silerken, kendisini kollarına alıp vücuduna yaslayan adama ses çıkartmadı. Acısını kendisinin gibi sahiplenen ve beraber yaşayan sevdiği adamla beraber, sakinleşene kadar göğsünde ağlamaya devam etti.

"Çok üzgünüm hayatım, her ikiniz içinde! Annen mükemmel bir kadınmış, her ne olursa olsun gerçek bir anne ve harika bir insanmış."

"Evet, biliyorum... Benim için kendi mutluluğundan ve yaşamından feragat etti. Hayatını bir şekilde bana adadı. Her ne kadar o parayla tedavi olmasını tercih etsem de son arzusunu kırmadım. Öğrendiklerimin üzerine, Sevcan teyzemden beni mezarına götürmesini isteyince, ertesi güne sözleşip mezarlıkta buluştuk. O gün Sevcan teyzeyi son görüşüm oldu. Bana sarılıp öperken, anneme karşı son görevini yerine getirdiğini ve bir daha buluşmamızın doğru olmadığını söyledi. İkimizle de vedalaştıktan sonra çökmüş omuzlarıyla ağlayarak yanımızdan ayrıldı. Asena ile ne kadar süre orada kaldığımızı bilmiyorum, yanımda o olmasaydı ne yapardım hayal edemiyorum. Kendimi toparlayana kadar yanımdan ayrılmadı. Önce elimdeki parayla mezarını yaptırdık. Üzerine bir sürü çiçek ve çevresine ağaçlar diktik. Biraz sakinleşip kendimize gelince, sokak sokak dolaşıp ev aramaya koyulduk. Temiz bir semtte, site içinde küçük ama çok güzel bir daire bulduk. Dolandırılmayalım diye Hüseyin amcadan yardım istedik, onun sayesinde fiyatını iyice indirterek satın aldık."

"O da mı her şeyi biliyor?"

"Hayır, sadece yetimhanede büyüdüğümü ve annemin bana ölmeden önce para bıraktığını anlattık. Hüseyin amca değişik bir insandır,

anlattığın kadarını dinler, gücü yetiyorsa yardım eder. Beni yanıltmadı ve yardım etti. Ailen neden bıraktı veya benzer bir soru sormadı. Sadece yüzüme baktı ve anlayışla gülümseyip *'Tamam kızım, sen üzülme hallederiz.'* dedi. Ertesi gün bizimle gelip adamla pazarlığa oturdu. Ardından, ahbaplarına götürüp uygun fiyata eşya alımını sağladı. Evin kilitlerini değiştirip gördüğü eksikleri bize sormadan halletti. Ne olduğunu anlamadan çok sevimli ve küçük bir evim oldu. Hatta okulu bitirmemi sağlayacak kadar bankada duran param bile kaldı."

"Evet, ne demek istediğini çok iyi anladım! İzmir'de iken birkaç sefer Hüseyin amcayla göz göze geldik, kendimi çıplakmışım gibi hissetmeme sebep oldu. Sanki ruhumu okuyormuş gibi garip bir bakışı vardı! Her seferinde yüzüme gülümseyip başını çevirdi."

"Hı hı... Hiç şaşırmadım, muhtemelen benim kötü bir geçmişim olduğunu da biliyordur." Yavaşça vücudunu geri çeken genç kız, sevdiği adamın yüzüne bakarak, "İşte böyle James, hayatımla ilgili her şeyi öğrendin. Neden seninle beraber olamayacağımı da artık anlamışsındır. Ben..." diye sözlerine devam edeceği sırada, James'in parmaklarını dudaklarının üzerine kapatmasıyla susmak zorunda kaldı.

"Devam etme, lütfen... Beni sevdiğin halde bu şartlarda birlikte olmak istemeyeceğini ve sebeplerini de anlıyorum. Senin de beni anlamanı istiyorum aşkım, seni seviyorum ve biraz evvel belirttiğim sözlerimde de ciddiydim. Selen, senden ayrılmayı reddediyorum." Genç kızın tekrar hareketlendiğini fark edince, "Lütfen, sözümü bitirmeme izin ver hayatım." diye konuşmasına kaldığı yerden devam etti.

"Kendime gelmem ve gerçekten ne istediğimi anlamam için bunu yaşamam gerekiyormuş. Birbirimize karşı hissettiklerimizin kolay elde edilemeyecek duygular olduğunu biliyorum. Senden beni affetmeni ve eşin olarak kabul etmeni istiyorum. Seninle bir ömür boyu yaşamayı ve çocuklarımızı büyütüp beraber yaşlanmayı teklif etmek istiyorum. Benimle evlenir misin hayatım?"

Duyduklarıyla şoka giren genç kız, gerçek olduğuna inanmak istercesine, titreyen sesiyle "Öl-ölüm bizi a-ay-ayırana kadar mı?" diye sorarken dolan gözlerini kırpıştırarak içinden istediği şeyi söylemesi için dua etmeye başladı.

"Evet bebeğim, ölüm bizi ayırana kadar ve sonrasında..."

"Ben!" Tekrar ağlamaya başlayan genç kız, sevdiği adama sarılırken, "Evet!" diye fısıldadı. Ardından sesini yükseltip tekrarlamaya başladı. "Evet. Eveeeet. Eveeeeeet... Evet James seni çok seviyorum, seninle ve Allah izin verirse çocuklarımızla beraber yaşamayı her şeyden çok istiyorum. Ölüm bizi ayırana kadar ve sonrasında!" Kafasını kaldırıp dudaklarına uzanırken ayların açlığıyla öptüğü aşkının, geriye çekildiğini hissedince gözlerini kırpıştırarak yüzüne baktı.

"Seni çok istiyorum aşkım, aylardır bu anın hayalini kuruyorum. Kendime engel olamamaktan korkuyorum. O yüzden lütfen, en kısa zamanda evlenelim. İşlemler biter bitmez benim olmanı arzuluyorum."

"Bende James!"

"Evet, sanırım bu odadan çıksak iyi olacak, direnme sınırımın ötesine geçmeden ortamdan uzaklaşmakta fayda var." Uzanıp son kez kızın dudaklarını öpen genç adam "Bunu söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi! Selen, her şeyin arzu ettiğin gibi olmasını istiyorum ve annenin senin için dilediği gibi..." diyerek geriye kalan son iradesiyle yataktan indi. Sevgiyle baktığı müstakbel karısının elinden tutup ayağa kaldırdıktan sonra gözlerinin içine bakarak gerçek duygularını dile getirdi.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun diye sorma, mutlu ve sağlıklı bir evlilik hayatımız olacağını biliyorum. Son nefesimi verene kadar sana sadık kalacağıma, tutkuyu başka kollarda aramayacağıma, iyi bir eş ve baba olmak için elimden gelen her şeyi yapacağıma söz veriyorum aşkım..."

"Ben de inanıyorum, James! Son nefesimi verene kadar sana sadık kalacağımı söylemeye bile gerek duymuyorum. Sadece senin olacağıma, iyi ve kötü günde, hastalıkta ve sağlıkta, her şartta yanında dimdik durup destek vereceğime, seni ve kısmetse çocuklarımızı her daim seveceğime, iyi bir eş ve anne olmak için elimden geleni yapacağıma söz veriyorum aşkım. Ölüm bizi ayırana kadar ve sonrasında..."

"Evet birtanem, ölüm bizi ayırana kadar ve sonrasında..."

14. BÖLÜM

Hareketli geçen tatilin ardından kayınpederinin ayarladığı minibüsle havaalanına giden genç adam, çevreyi izleyerek yol alırken telefonunun tekrar çalmasıyla gözlerinin arabanın tavanına çevirdi. Tahmin ettiği gibi yine Rick'in aradığını görünce, ön tarafta Gizem ile oturan eşine göz atıp telefonu açtı. Kısık sesle "Rick, kes artık aramayı!" dedikten sonra adını kullanmamaya özen gösterip konuşmaya başladı. "Olur, olmaz zamanda arama demedim mi, mesaj atsana?"

"Tamam adamım, sinirlenme. Neredesiniz?"

"Oğlum, geliyoruz dedim ya. Yoldayız havaalanına gidiyoruz. Birkaç saat sonra uçağa bineceğiz."

"Gizem yanınızda değil mi?"

"Evet!"

"Sizi havaalanında karşılayabilir miyim?"

"Sakın ha! Asena, kesinlikle olmaz dedi."

"Gabriel..."

"Israr etme adamım... James ve Selen bizi karşılamaya gelecek. Unutma, malum şahıs evlenmeyi değil sadece seninle görüşmeyi kabul etti." derken Asena'nın sorusuyla başını çevirdi.

"Ne oluyor Gabriel?"

"Bir dakika..." Telefondaki dostuna beklemesini söyledikten sonra kendisine bakan karısına kaşıyla ve gözüyle Gizem'i işaret edip "Ar-

kadaşımla konuşuyordum hayatım." dedi. Sırıtarak "Sakın ha..." diyen kadına suratını buruşturup tekrar konuşmaya başladı.

"Son uyarıyı da aldım dostum, kesinlikle olmaz diyor. Çok istekli görünmen ters tepki verirmiş."

"Gizem nasıl, tanışacağımız için heyecanlı mı?"

"Bilmem, duygularını pek belli etmiyor!"

"Benim hakkımda hiç konuşmuyor mu?"

"Oğlum, ne bileyim ben bana bir şey söylemedi!" Sesini iyice kısan genç adam, acımaya başladığı dostuna hitaben eliyle ağzını kapatıp "Benimkinin dediğine göre kabul etmesi bile büyük bir gelişmeymiş. O yüzden Asena, bu birliktelikten çok ümitli, yalnız bu bilgi aramızda kalsın adamım." diyerek dostunu rahatlatma ihtiyacı duydu.

"Sağ ol Gabriel, çok sevindim. Sizi bekliyorum."

"Tamam, gelince görüşürüz."

"Oooff! Yine ne diyor Gabriel?"

"Aynı şeyler."

Merakına yenilerek yanına gelen karısına dönen genç adam, telefonu kapatıp cebine atarken iyice kulağına doğru yaklaştı. Evlerinin mahremiyetine sahip olmadıkları için özgürce sevemediği kadınının, mis gibi kokusunu içine çekerken arkadaşıyla konuştuklarını anlatmaya başladı.

"İyice kafayı üşüttü! Adamı tanıyamaz oldum aşkım, bıraksak Gizem'i havaalanından alıp evine götürecek. Rick'e verdiğin videolarda ne vardı bilmiyorum ama hiçbir şeye bu kadar tutkuyla asıldığını hatırlamıyorum. Mesleği dışında her zaman lakayt bir tavrı vardı. Aynı herif olduğuna inanasım gelmiyor. Gizem kabul etmezse sonu kötü olacak diye korkmaya başladım."

"Hıımm, iyi... Kabul edecek merak etme."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"İçgüdü... Bizim gibi onlar da tam birbirleri için yaratılmışlar."

"Zıt kutuplar hikâyesi mi?"

"Hayır. Aksine, bazı yönlerden birbirlerine benziyorlar, hem de eksik yanlarını tamamlıyorlar. Gizem'in huysuzluğunu kaldırabilecek

sakin bir otoriteye ihtiyacı var. Bir yandan da idare edemeyeceği inatçı birisi olmalı... Rick, bu kritere mükemmel uyuyor."

"Hayda! Sen nereden anladın bunların hepsini?"

"Gizem'i tanıyorum, pısırık bir insanla yapamaz. Vallaha adamı ezer geçer. Sonra da her isteği kabul edilince, sıkılacağı için tahammül edemez. Çok baskın bir karakterde sürekli kavga etmelerine ve iki tarafında mutsuz olmasına sebep olur."

"Eee, Rick bunun neresinde?"

"Hayatım, ayrıntıları okudum, küçük nüansları... Öncelikle, ilk tanıştığımız zaman ona karşı koymamdan hoşlandı. Sinirlenmeden resmen durumdan zevk aldı. Sonra yaptığı hatayı anlayıp, ağır başlılıkla gelip özür diledi. Çok güzel bir erdem, saygı duydum. Beni okudu ve asla, bir daha ne sululuk ne de el şakası yapmaya kalkışmadı. Buradan yola çıkarsak, hırçınlıktan hoşlanıyor ama namuslu olmaya da saygı duyuyor ve olgunlukla geri adım atıyor."

"Pes diyorum Asena, başka!"

"Vermeye çalıştığı izlenimin aksine çapkın değil ya da duruldu. O kadar davet ve parti verdiği halde ortalıkta görünmüyor. Sen de şahitsin çalışma odasına saklanıp kitap okuyor. Bu da yaşadığı hayattan sıkıldığını yinede kopmamak için çaba harcadığını gösterir. Kadınlardan çok ilgi gördüğü halde, olmadık davranışlarda bulunmuyor. Nezaketle aralarından sıyrılıp, kısa süre sonra da ortamdan yok oluyor. Buradan da karşı cinse saygılı olduğunu ama bu tip bir ilgiden hoşlanmadığını anlıyorum."

"Senden korkulur aşkım. Bu kadar şeyi hangi arada anladın?"

"Aramızda husumet olunca, çaktırmadan Rick'i takibe aldım. Gelebilecek herhangi bir yanlış hareketinde gardımı alabilmek için ara ara gözlemledim. Sonunda zararsız olduğunu anlayınca peşini bıraktım."

"Aşkım, huzursuz olduğunu neden bana söylemedin?"

"Gerek yoktu... Sevdiğin bir arkadaşındı ve aranızda gereksiz yere problem çıkmasını istemedim. Zaten ilk seferinden sonra tek bir hatasına şahit olmadım, yine de alışkanlık işte..." derken Gizem'in kendisine seslendiğini duyunca hemen başını çevirdi. İlk defa uçağa bineceği için

heyecanlı olduğunu saklamaya çalışan kıza gülümseyerek "Efendim canım..." diye cevap verdi.

"Maşamı evde unuttum."

"Saç maşası mı? Ha, eee! Benimkini veririm ya da yeni bir tane alırız."

"Tamam. Asena, şey... Bir şey soracağım, uçakta kurtarma botu var mıdır?"

"Bot mu, ne saçmalıyorsun ya? Fesuphanallah! Hayatım, gemiyle gitmiyoruz, suda değil, hani şu havada giden taşıt var ya işte ona bineceğiz. Kurtarma botunun uçakta ne işi var ya?" Yanından kıkırdama sesi gelince, istifini bozmadan dirsek darbesi attığı kocasına fısıltıyla,

"Suuusss..." diye tıslayıp tekrar mülayim ifadesini takınmaya çalıştı.

"E sen demedin mi, okyanusun üzerinden geçeceğiz diye? Bu adamlar aptal mı, insan bir bot koyar. Ya uçak düşerse o kadar yolu yüzerek mi döneceğiz."

"Hayda! Saçmalama beee, ne düşmesi. Allah korusun, cık cık cık cık... Başlama yine Gizem, sinir ettin beni. Bak canım, uçağa bineceğiz ve hiçbir şey olmadan paşa paşa Atlanta'ya gideceğiz."

"Gemiyle gitseydik ya! Ay ben gelmese miydim acaba, on saat havada nasıl kalınır? Muhteviyatımıza ters, kuş muyuz biz?"

"Bana bak, Gizem!" diyerek yerinden kalkan genç kadın, öne geçip kırkıncı defa uçak tartışmasını yapmaya girişti. "Hayatım hiçbir şey olmayacak, güvenilir bir havayolu şirketiyle gidiyoruz. İtiraf et, yoksa sen korkuyor musun?"

"Ne korkması be... Ben biç bir şeyden korkmam, insanın güvenliğini düşünmesiyle o aynı şey değil bir kere."

"Hadi oradan, ne farkı varmış?"

"Var işte... Konserve kutusuna binip o kadar saat havada kalacağız. Emniyetini ne kadar aldıklarını bilmek benim hakkım!"

"İşte kendin söyledin çekiniyorsun, bu da bir nevi korkmak demek."

"Korkmuyorum dedim sanaaa..."

"Kanıtla o zaman."

Hayranlıkla karısının kuzenini yola getirmesini izleyen genç adam, hangisinin daha bilgiç olduğuna karar veremediği için sırıtarak arkasına yaslandı. Zevkle tartışmalarını seyretmeye devam ederken "Evet aşkım, yalnız kalamayacağız belki ama çok hareketli günler geçireceğimiz kesin!" diye fısıldayarak, evlendiklerinden beri tek bir gün bile pişmanlık duymadığı kadınıyla gurur duyduğunu düşündü.

***

İki saattir park halindeki aracında oturan genç adam, uçağın inmesine on dakika kaldığını görünce, merakına engel olamayıp daha fazla orada bekleyemeyeceğini anladı. Güneş gözlüğünü takmasının ardından tanınmamak için kafasına geçirdiği şapkanın siperliğini olabildiğince aşağıya indirerek bunun yeterli geleceğini umdu. Ebatlarına uygun olarak özellikle seçtiği arabasından aşağıya atlayıp, Gabriel'in bütün uyarılarına rağmen dış hatlar kapısına doğru ilerlemeye başladı. Kısa süre önce otoparktan geçen James ile Selen'e görünmemek için çevresini tarayarak casus gibi havaalanından içeriye girdi.

İri cüssesinin dikkat çektiğini bildiği için tanınma riskine karşın, dış hatlar çıkışına hâkim olan kafelerden birisinde uygun bir yer bulup kendisini saklamaya özen gösterdi. Yanına gelen garsona siparişini verdikten sonra kamufle olmasını sağlayacak gazeteyi açıp okuyormuş gibi yaptı. Bir yandan kahvesini yudumlarken daha tanışmadan kamera kayıtlarından izleyerek bağlandığı müstakbel gelininin gelmesini dört gözle beklemeye başladı.

Kız arkadaşına sarılarak muhabbet eden James'in, telefonuyla konuşmaya başlayıp ayaklandığını görünce yerinden doğruldu. Masaya para bırakıp garsona işaret etmesinin ardından, gözüne kestirdiği sütunun arkasına geçerek dikkat kesildi. Yolcu bekleme alanına bakışlarını dikerken, bavullarını sürüyerek tek tek gelmeye başlayan insanların içinde aradığı kişiye odaklandı. "Hadi güzelim, nerede kaldın!" diye söylendiği sırada, hissettiği sahiplik duygusuna kendisi bile hayret etti. İzlediği kayıtlar ve Asena'nın anlattıkları dışında Gizem hakkında hiçbir bilgisi olmadığı halde, bir kadını bu kadar kafaya takmasına anlam veremedi. Daha görmeden hayran olduğu genç kızın, belki de tanıştıkları zaman hoşuna gitmeyeceğini düşünürken anlamsızca içi buruldu.

Diğer taraftan Gizem'in kendisini beğenmeyebileceği aklına gelince, bu durumunda ne yapacağı konusuyla canı sıkıldı.

"Gabriel!"

Uzun boyuyla dostunu kalabalığın içinde fark ettiği an bütün endişelerinden sıyrılıp, senelerdir hissetmediği bir heyecanla dikkat kesildi. Gelecekteki eşi ve çocuklarının annesi olabilecek kadını görmek için gözlerini kısıp aramaya başladı.

Asena'nın hemen yanında yürüyen kadını fark edince, "Tanrım, bu sensin!" diye fısıldarken, gözlüğünü alnına kaldırarak dikkatle gelin adayına baktı. Koyu renk pantolonun üzerine giydiği kırmızı renkli gömleği ile muhteşem görüntüsü karşısında istemsizce yutkundu. Arkasından bavullarını sürüklediği halde kendisinden emin ve rahat tavrına hayran oldu. Kıza dair her ayrıntıyı izlerken, başını kaldırıp uzun saçlarını attırmasıyla güzelliğine vuruldu. Yanlarına doğru ilerlediği çifte gülümseyerek Selen'e sarılıp öpmesini, ardından James'e elini uzatıp mesafeli bir şekilde tokalaştığını görünce sırıtmaya başladı.

Ayaküstü konuştuktan sonra hanımların arkalarından bavulları taşıyan dostlarının yanında geçmesini bekleyip saklandığı yerden çıktı. Gizem'in ahenkle salınan kalçalarını izleyerek peşlerine takılacağı sırada, adının seslenildiğini duyunca "Kahretsin!" diyerek parmağını dudağına götürdü. Sus işareti yaparken kendisine doğru koşturarak gelen kızlara gülümsemeye çalıştı.

"Rick! Riiiick... Tanrım, Riiiick..."

"Şııışşşttt... Kızlar, bağırmayın anladık benim, Rick."

"Rick, şansıma inanamıyorum."

"İnan bende canım!"

"İmza verir misin, Rick?"

"Hanımlar." Karşısında zıplayarak delirmiş gibi hareketler yapan genç kadınları kırmadan sıyrılmaya çalışırken, her zaman hazırda bulundurduğu bir sonraki maçın biletlerinden iki tane çıkarıp ellerine tutuşturdu. "Lütfen sessiz olun, insanların dikkatini çekmek istemeyiz değil mi? İzninizle, şimdi ayrılmak zorundayım. Çok acil bir işim var."

"Ama Rick!"

"Şıışştt, ne anlaştık! Yanımda resim yok, maça geldiğinizde bir

terslik olmazsa imzalarınızı veririm. Üzgünüm, hemen çıkmalıyım." derken olaya uyanan insanların da yaklaştığını görünce, ani bir hareketle dönüp koşar adımlarla binadan dışarıya fırladı.

"Kahretsin, ne çabuk gittiniz!"

Bir taraftan küfrederek otoparka doğru ilerlerken, James'in bagaj kapısını kapatıp arabaya bindiğini görünce "Siktir!" diye fısıldadı. Gözden kaybetmemek için aceleyle arabasına yönelip gelin adayını taşıyan aracın peşine takıldı.

***

Arkada cıvıl cıvıl konuşan kadınlara kısa bir bakış atan genç adam, yerine geçip sırıtarak arabayı çalıştırdı. Yanında oturan dostuna, "Malum kişiyi fark ettin mi, Gabriel?" diye sorarken park ettiği yerden çıkmak için manevra yapmaya başladı.

"Hı hı, evet! Kafasını kuma gömmüş deve kuşu gibiydi. O gövdeyle saklanabileceğini düşünmesi komik. Geleceğini tahmin ettiğim için hiç şaşırmadım. Adamın resmen gözü dönmüş, çiftleşme zamanı gelen mart kedisinden farkı yok. Günde kaç defa aradığını tahmin bile edemezsin, James! İşin kötü yanı, Naime Sultan ayrılmadan evvel diğer malum şahsı bana emanet etti. Anlayacağın işim zor gibi görünüyor."

"Tanrım! İnanmıyorum, ne dedi?"

"Evladım, madem karının bu işe soyunmasına müsaade ettin, sorumluluğunu da aldın demektir. Kızımı sana nasıl emanet ediyorsam, aynı şekilde geri isterim. Gözün üzerlerinde olsun, bahane kabul etmem. Ateşle barut yan yana durmaz... Eee, buraları Asena tercüme etti. Erkekle kadın yan yana bırakılmaz demekmiş. Her iki türlü de senin sorumluluğuna teslim ediyorum."

"Ne iki türlüsü?"

"Evlenmeyi kabul etsin veya etmesin, torununu tertemiz geri istermiş. Yani anlayacağın bu iş olduğu takdirde bile, misafirimizin düğüne kadar namusu ve şerefi bana emanet edildi!"

"Vay be! Peki, sen ne dedin?"

"Saçmalama James, Naime Sultan'dan bahsediyoruz. Tabii ki kabul etmek zorunda kaldım."

"Eh haklısın, buna şaşırmamam lazım. *'Emredersiniz komutanım.'* deyip hazır ol pozisyonunda selam çaksan dahi olurdu."

"Haa ha, çok komik... Bir an kız kardeşimin, kocasıyla evlenmeden önce iki yıl beraber yaşadığını söylemek geldi. Tabii cesaret edemediğim için sustum. Ne tepki vereceğini bilemedim, yemin ediyorum James o kadından korkuyorum."

"Bende!"

"Düşünebiliyor musun, 25 yaşındaki bir genç kızın namusundan sorumluyum! Tanrım, düşüncesi bile beni geriyor. Plan yapmalıyız adamım, bu hatun ne kadar..." Dinleniyor olma ihtimaline karşı susup, arkaya kısa bir göz attıktan sonra iyice sesini kısarak "Cadının teki olsa da sonuçta Rick'ten bahsediyoruz! Adam aygır gibi ve azmış durumda... Çok tehlikeli bir işe kalkıştığımı yeni yeni anlıyorum. Asena'ya söz verdi ama yine de herife güvenmiyorum. Hele davranış şeklini gördükçe hepten huzursuz oluyorum." derken suratını buruşturdu.

"Senin gibi Gizem'i kaçırıp, evlenmeyi kabul etmezse hamile bırakmakla tehdit eder diye mi korkuyorsun?"

"Hı! Sen nereden biliyorsun bunu?"

"Selen, anlattı. Bu kadar romantik olduğunu bilmiyordum dostum!"

"Hadi oradan, o an öyle konuşmam gerekiyordu."

"Yalan mıydı yani?"

"Eee... Hayır, Asena'yı elde etmek için her şeyi göze almıştım. Ne alakası var şimdi bu durumla, biz birbirimizi seviyorduk. Malum çift gibi görücü usulü evlilik amacıyla tanıştırılmadık."

"Ben bilmem adamım, kimden bahsettiğimiz malum. O herif son yıllarda durulmuş görünebilir ama bir şeyi kafaya taktı mı ne kadar inatçı olduğunu biliyorsun. Şimdiden dua etmeye başla her şey yolunda gitsin."

"Hıımm! Evet, doğru söylüyorsun... Kesinlikle James, bu konuya kızları da katıp, yalnız kalmamaları için çok iyi bir plan yapmalıyız." derken arkadan Gizem'in muhteşem İngilizcesiyle konuştuğunu duyunca sırıttı.

"James, hayırlı olsun var siz."

"Efendim!" Genç kızın ne söylemeye çalıştığını anlayamayan adam, dikiz aynasından arkaya kısa bir bakış atarken kaşlarını çattı. Asena'nın devreye girip açıklamaya girişmesiyle, yolu takip ederek söylediklerini dinledi.

"Hayır hayatım, sadece *'Hayırlı olsun.'* demen yeterli. Gizem, Selen ile nişanlanmanızı kastediyor James, kelime dağarcığı fena değil ama gramerle ilgili problem yaşıyor."

"Anladım, Asena! Teşekkür... ederim... Gizem..."

Adamın yavaş ve kelimeleri vurgulayarak tane tane cevap vermesi üzerine yüzünü buruşturan genç kız "Selen, bu manyak benimle neden gerizekâlıymışım gibi konuşuyor." diyerek memnuniyetsizliğini nişanlısı sıfatıyla kıza yöneltti.

"Aşk olsun Gizem ya! Anlamıyorsun zannettiği için tane tane ifade etmeye çalışıyor."

"Yok artık, o kadar salak mıyım ben? Bir teşekkürü bile anlayamıyorsam burada ne işim var." diyen genç kız, arabayı kullanmaya devam eden adamın haddini bildirmeye karar verip tekrar söze girdi. "Benim ile doğru konuştun..."

"Ne? Haaa, anladım! Önemli... değil... her... zaman..."

"Kız bak yine aynı şeyi yapıyor bu manyak! Dua et nişanlın, cahilliğine veriyorum yoksa ensesine bir tane çakardım."

"Allah'ım resmen öldüren diyalog!" diye fısıldayan genç kadın, omzundan tuttuğu kuzenini geriye çekerken durumu kurtarmaya çalıştı. "Gizemciğim, hayatım yanlış anlıyorsun. James'in genel olarak tarzı öyledir, söyleyeceklerini tane tane ifade eder."

"Ya! Allah Allah, niye ki? Eh ne yapalım, iyi o zaman. Daha çok yolumuz var mı, Asena?"

"Hayır canım, geldik sayılır." Çevre yolundan çıkıp ailesinin yaşadığı caddeye girmeleriyle, kuzenine işaret ederek "İşte burası, senin kalacağın ev binanın arkasına düşüyor." diye cevapladı. Arabanın park ettiği sırada kendilerini karşılamaya çıkan anne ve babasını görünce, arabadan fırladığı gibi kendisine açılan kollara atıldı. Özlemle sarıldığı ailesi ile hasret giderirken, kocasının da aralarına katılmasıyla kavuşmalarını izledi. Peşlerinden gelen Gizem'in konuya dâhil olması üze-

rine babasının sırıtmaya başladığını görünce, yeni bir eğlence kapısı bulan adamın kuzeniyle bol bol muhabbet edeceğini düşündü. Şimdiden sorular yönelttiği genç kızla beraber eve girerken, Gabriel ile arkalarından gülerek peşlerine takıldı.

Salona girdikten sonra 15 gündür ayrı kaldığı arkadaşının yanına geçerken, telefonla aldığı sürpriz haberi sorgulayarak "Selenciğim, en ufak ayrıntısına kadar her şeyi öğrenmek istiyorum." diye konuya girdi.

"Tamam hayatım, şu hengameyi bir atlatalım yalnız kaldığımız ilk anda konuşuruz. Asena, bu kız çılgının teki... 13-14 saatlik bir uçak yolculuğu yaptığına kim inanır? Şunun haline bak, her zamanki gibi tam kıvamında ve yine bomba gibi! Çok da tatlı... Bazen beni sinir ediyor, kızayım diyorum ama beceremiyorum."

"Biliyorum, onda şeytan tüyü var. Atom karıncam benim... Ha Selen, aklımdayken söyleyeyim James'i uyar da basit cümlelerle ama normalmiş gibi konuşsun. Ne dediğini de sorup durmasın, anlamadığı yerde boşlukları kafasından dolduruversin. Olmadı hı hı deyip geçsin, anlamadığı yeri tamamlarız. Zamanla nasıl olsa İngilizceyi öğrenecek, şimdiden hevesini kırmanın âlemi yok. Gabriel'e söyledim, o da durumu Rick'e izah edecek."

"Tamam. Açıkçası gülmemek için ben de kendimi zor tutuyorum, çok komik konuşuyor. Asena, Brandon amcanın suratına bakar mısın?"

"Hı!" Kafasını çeviren genç kadın, sonuna kadar açtığı gözleriyle sırıtan adamın haline bakarak gülmeye başladı. Karşısına oturttuğu kuzenine, mütemadiyen soru sorup durmasının altında yatan niyeti bildiği için başını sallayarak "Allah'ım, bu adam iflah olmaz! Babam ya, bayılıyorum tarzına... Kendisine yeni bir eğlence buldu, bunu hayatta kaçırmaz." diye yorumladı.

"Ben de öyle tahmin ediyorum! Yolculuk nasıl geçti, Gizem uçakta mızıklandı mı?"

"Sorma, verdiğim sakinleştirici etkisini gösterene kadar öttü durdu. Hostesten en son cankurtaran yeleği istedi."

"Aa-aaa! Ne?"

"Uçak denize düşerse diye önlem alıyormuş. Allah'tan kadın ne söylediğini anlamadı da araya girip bir şeyler kıvırdım. Aman işte idare

ettik. Selen, dün gece de fazla uyuyamadım çok yorgunum. Gizoş'u yerleştirelim, biz kaçalım hayatım."

"Tamam, canım." diyerek arkadaşıyla beraber ayağa kalkan genç kız, James'in yanına doğru ilerlerken Gabriel'in bir köşede telefonla konuştuğunu görünce sırıtmasına mâni olamadı. "James, hayatım yine Rick mi?"

"Evet aşkım, yanlış saymadıysam bu üçüncü araması oldu. Sanırım evin önünde bir yerlerde, arabanın içinde kamp kurmuş. Buraya gelebilmek için yalvarıp duruyor."

"Haahh, ne aşk! Hayret, Rick'i çok iyi tanımıyorum ama bu şekilde davranacak bir insan izlenimi edinmedim."

"Değildi zaten! Adama ne olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yok. Selen, kalkıyor muyuz?"

"Evet... Yol yorgunular ve dinlenmek istiyorlar."

"Haklısın. Güzelim, saat daha yedi bile değil, Gizem erken uyursa telefonu çaldır, birkaç saat otururuz."

"Tamam aşkım, hadi çıkıyorlar." diyerek elini tuttuğu nişanlısıyla, diğerlerinin peşine takılıp küçük eve doğru ilerlemeye başladılar.

"Kızlar siz geçin. James, dostum nereye? Gizem'in bavulları inecek."

"Doğru ya unutmuşum, geldim." Uzanıp nişanlısının dudağına öpücük konduran genç adam, Gabriel'in peşinden yürümeye başladı. Köşeyi döner dönmez arabaya dayanmış halde duran Rick'i görmesiyle sırıtmasına engel olamadı. "Seninki bekliyor!"

"Evet! Rick, adamım deli ettin beni! O iş tamam, Asena ile konuştum kesinlikle bugün olmaz dedi. Hanımlar yorgun. Yoldan yeni geldik, doğal olarak dinlenmek istiyorlar. Yarın bir civarı bize geliyorsun, anlaştık mı?"

"Oofff, peki... Yapacak bir şey yok."

"Rick, abartmıyor musun dostum, hiç normal davranmıyorsun!"

"Bana bilmediğim bir şey söylesene, hep o karın yüzünden..."

"Nasıl yani, bunun Asena ile ne alakası var?"

"Kaydettiği videoları izleseydin, muhtemelen bunu sormazdın. Neredeyse tanışmadan evlenmeye karar verecek kıvamındayım!"

Kendi yaşadıklarını düşünerek video görüntülerinde benzer bir içerik bulunduğunu tahmin eden genç adam "Tamam adamım anladım, eee... Ne diyeyim, haklısın." derken anlayışla dostunun omzunu sıvazladı. Asena'yı, kafasına takmasına sebep olan kayıtların, bekâr erkekler için çok tehlikeli olduklarını içinden geçirirken genç adama gülümsedi.

"Gizem, beni hiç sordu mu?"

"Maalesef dostum... Hiç surat asma, sorsaydı şaşırırdım. Özellikle de bana... Gizem, duygularını çok belli eden birisi değil, ayrıca onlara göre hoş karşılanmayan bir durum. Merak etme Rick, gönlü olmasa hayatta gelmezmiş. Son dediklerimi unutma... Bu arada; Gizem, konuşmalarımızı anlıyor ama doğru kelimelerle korkunç konuşuyor. Asena, özellikle seni uyarmamı istedi. Birbirinizi iyice tanıyana kadar hatalı cümlelerini düzeltmeyecekmişsin."

"Nasıl yani?"

"Merak etme adamım duyunca anlarsın. Sakın güleyim deme çok kızıyor. Basit kelimelerle ve normal bir hızla konuş."

"Hıımmmm, tamam!" derken James'in arabadan çantaları indirdiğini görünce, hevesle Gabriel'e yanaşıp girişimde bulundu. "Çantaları taşımanıza yardım edeyim mi? Hem oraya kadar gitmişken kapıdan Gizem'i..." Sözünü bitirmesine sıra kalmadan aynı anda *'Hayır!'* cevabını veren adamlara yüzünü buruşturup, arabasına doğru ilerlerken "İyi ya anladık... Yarın tam zamanında kapının önündeyim Gabriel, bir terslik çıkarsa evini başına yıkarım bilgin olsun." diyerek sırıtan dostlarına ters ters bakıp aracına bindi.

15. BÖLÜM

Kendisine ne oluyorsa, Rick ile kuzeninin tanışma saati yaklaştıkça heyecanlanan genç kadın, Naime Sultan'ın bu işi neden sevdiğini anlamaya başladı. Kendisinin aksine gayet rahat görünen gelin adayının, ayağına terlik giydiğini görünce, Rick ile aralarındaki boy farkını düşünerek "Gizem, ayakkabılarını neden çıkarttın?" diye sordu.

"Haydaaa! Sen ülke değiştirince, beraberinde kişilik de değiştirdin galiba? Nerede görülmüş kız, ayakkabıyla evde gezildiği? Hem benim ne giyeceğimden sana ne?"

"Yok hayatım, şeyden dediydim, eee..."

"Neyden?"

"Kapı." Duyduğu sesi kurtuluşu olarak gören genç kadın "Hayatım, kapı çalıyor." diyerek kızın dikkati başka yöne çekti. Misafirlerini karşılamaya giden kocasının, Rick ile dönmesini beklerken sesini kesen kuzeniyle beraber yerinden kalktı. Bütün endamıyla içeriye giren Rick'in, aleni bir merakla gözlerini Gizem'e kilitlemesi üzerine yüzünü buruşturdu. İşaret etmeye çalıştığı halde, gülümseyerek gelen adama ulaşamayacağını anlayınca pes ederek sırıttı. Yanında işittiği inleme sesiyle kavgaya hazırlanarak, ifadesini bozmadan Gizem'e dönerken "Hayatım, seni Rick ile tanıştırayım." diyerek beklemeye başladı.

"Ooohhaaa! Allahıııım, bu ne? Allah cezanı versin, Asena... Bu ne kız, gulyabani gibi... Beowulf ve Grendel filmindeki deve benziyor. Şey, yakışıklı bir dev!"

"E ben sana uzun boylu ve iri yapılı demiştim."

"1.90 kadar dedin geri zekâlı... Bu herif iki buçuk metre!"

"Çüüüüşşşş, abartma... Yürü de selam ver çocuğa, ayıp oluyor."

"Ay sevsinler, çocukmuş! Küçülsün de bir tarafıma... Tövbe tövbe."

Kıstığı gözleriyle ağzını burnunu bükerek damat adayını bir süre inceleyen genç kız, derin bir nefes almasının ardından önce boy farkını azaltmaya karar verdi. Yüzüne sıcak bir ifadeyle bakan adama yaklaşınca, anca göğüs hizasına geldiğini görüp iyice canı sıkıldı. Ani bir hareketle yanından dolanıp geldiği zaman çıkarttığı on santimlik topuklu ayakkabılarını ayağına geçirdiği gibi ne yaptığını izleyen Rick'in karşısına geçti. Ellerini beline dayayarak dururken, boyunun çene hizasına ulaştığını görünce rahatladı. Fazla iriyarı olmasına rağmen yakışıklı bir erkek olduğunu düşündüğü sırada, ilk adımı atmasını beklemeye başladı.

İzlediği kayıtlardan Gizem'in davranış şekline aşina olan genç adam, karşısına dikilmesini hayranlıkla seyrederken, ödün vermez tavrından hoşlandığına karar verdi. Konuşmasını beklediğini anlayınca "Merhaba Gizem, sonunda tanıştığımıza çok memnun oldum." diyerek kızın beklediğine değdiğini düşünüp gülümsemesi genişledi.

"Evet! Merhaba Rick, ben de memnun olmak var."

"Hıı! Haa, evet... Nasılsın?"

"İyiyiz, sen nasıl olmak?" derken adamın ifadesinden işkillenip, kızmaya başlamadan durumu anlaması gerektiğine karar verdi. Kuzenine dönerek "Asenaaaaa... Niye gülüyor kız bu herif?" diye Türkçe sordu.

"Memnuniyettendir hayatım!" Gizem'in başıyla onay verip arkasını dönmesiyle "Rick!" diye seslenerek gözlerini imayla pörtletti. Genç adamın kendisini toplamaya çalıştığını görünce, devreye girme zamanının geldiğine karar verip yanlarına doğru ilerledi. "Hoş geldin Rick, lütfen içeri buyur."

"Sağ ol Asena, yolculuğunuz nasıl geçti?"

Gözünü alamadığı kızdan zorla bakışlarını ayıran genç adam, salona doğru ilerlerken yanında yürüyen müstakbel eşine dokunma arzusunu baskılamak zorunda kaldı. Asena'nın verdiği cevabı yarım yamalak

anladığı için başıyla onay verip geçiştirdi. James ve Selen'le selamlaştıktan sonra kendisine gösterilen yere otururken, genç kızın tam karşısına geçtiğini görünce rahatlayarak arkasına yaslandı. Gizem'in, turkuaz rengindeki eteğini düzelterek, hafifçe yan çevirdiği bacaklarıyla koltukta dimdik oturmasını izledi. Bacaklarının güzelliğine ve duruşundaki asalete hayran oldu. Beklentisinin ötesine geçen beğenisini dizginlemeye, kafasını toparlayıp kendisini adam gibi anlatmaya odaklandı.

"Gizem, benimle görüşmeyi kabul ettiğin için çok memnun oldum."

"Iı... Sağ ol."

"Nasıl burayı beğendin mi?"

"Eee, güzel... Daha yer görmedi çok ben... Ama beğendim... Kaldığım ve Asena ev, gördük. Burası fazla, eee... çok büyük."

Sevimli konuşması karşısında, kahkaha atma arzusunu öksürüğün ardına saklayan genç adam "Pardon, genzime bir şey kaçtı." diyerek elini ağzına götürdü. Konuya dâhil olan Asena ile kuzeni arasındaki konuşmayı dinlerken, diğerlerine bakıp imayla kaşlarını kaldırarak mesajı almalarını bekledi.

"Efendim!"

"Boğazı gıcık yapmış Gizem, özür diliyor."

"Haa, helal... Ay ne diyorum ya, sanki anlıyor! Eee, önemli değildi."

"Çok anlayışlısın, Gizem. Değil mi, Asena?"

"Eee, evet... Selenciğim, yemeği hazırlamama yardım eder misin? Gabriel, ev tam takır... Yani yemeklik fazla malzememiz kalmamış. James'i alsan da beraber alışverişe gitseniz diyorum."

"Ama aşkım!"

"Gabriiiieeeellllll!"

"Oooff! Mesaj alındı." Zevkle izlediği gösteriden kendisi gibi ayrılmak istemeyen dostuna "Hadi oğlum, biz çıkalım." diyerek ayağa kalktı. Peşinden gelen James ile salondan ayrılırken, Gizem'in sözlerini duyunca Rick'e acıyarak evden ayrıldı.

"Asena, ben de size yardım edeyim mi?"

"Aa-aaa, saçmalama be, otur oturduğun yerde. Birbirinizi tanımaya çalışın, biz mutfaktayız. Yürü kız, manyağa bak ne diyor?"

"Sensin manyak. Herifi tanımıyorum, ne konuşacağım ben bununla?"

"Ya sabır! Duyuyor musun Seloş, Gizem bir erkekten çekiniyor."

"Beeeen, asla birisinden... Öööfff! Tamam, belki biraz çekiniyor olabilirim. Yabancı işte, değişik geldi."

"Akışına bırak Gizoşcum, Rick halleder." diyen genç kadın, koluna girdiği arkadaşıyla kıs kıs gülerek genç çifti yalnız bırakıp mutfağa geçti.

***

"Bir sorun var, Gizem?"

"Efendim!"

Tanımadığı bir adamla yalnız kalmasıyla ne yapacağını şaşıran genç kız, içinden kuzenine küfrederken gözüne fazlasıyla iri görünen damat adayını inceledi. Yakışıklı simasına hayran olduğu halde, aralarındaki uyumsuzluğu nasıl tarif edeceğini bilemedi. Yapılı erkeklerden hoşlanmasına rağmen, damat adayının farklı bir kategoride olduğuna karar verdi. Etkileyici bakışlara sahip olduğunu düşünürken, Rick'in iri bedeniyle küçülmüş gibi gelen odada, genç adamın dirseklerini bacaklarına dayayıp bütün dikkatini kendisine vermesi üzerine gerildiğini hissetti. Nefret ettiği duygudan kurtulmak için silkinerek "Ha, anladı ben! Hayır, problem yok." derken gülümsemeye çalıştı.

"Asena, senden bahsettiğinden beri merakla gelmeni bekliyordum."

"Ya! Ben, eee... Hıı, iyi."

"Ne söylediğimi anlayamadın mı?"

"Yoo, anladım."

"Bu konuda bir şey söylemeyecek misin?"

"Ne gibi?"

"Sonuçta evlenme maksadıyla tanıştırıldık. Bunu ikimiz de biliyoruz, birbirimizi tanımaya çalışmamız gerektiğini düşünüyorum. Benim hakkımdaki duygularını bilmek istiyorum, Gizem?"

"Dur, dur, dur! Yavaş, Rick... Son cümleni anlayamadık!"

"Kaç kişi?"

"Efendim!"

"Şey! Önemli değil, sanırım bunu ileride yapsam iyi olacak. Gizem, benimle ilgili düşüncelerini bilmek istiyorum?

"Aa-aaa!" Daha tanışalı 10 dakika olmadan kendisi hakkında fikir beyan etmesini bekleyen adama hayret ederek "Manyak mısın sen be, daha yeni tanıştık." diyerek kendisini en rahat ifade ettiği dile geçti. "Ne düşüneceğim, yakışıklısın işte. Hıımmm! Karizmatik ve beni anlamadığından faydalanıp yüzüne karşı seksi olduğunu da ekleyebilirim. Yalan söylemeyeceğim Rick, seni beğendim ama çok irisin arkadaş yaaa! Yanında çocuk gibi kalıyorum. Şöyle bir 15, 20 santim kadar kısa boylu olsaydın, seni kaçırabilirdim yavrum."

"Gizem, seni anlayamıyorum!"

"Eh, doğal olarak, öyle olması gerekiyor." diyerek pişkince sırıtmasının ardından ciddiyetini takındı. "Pardon... Şimdi Rick, beni yanlış anlamak yok... Seninle ilgili bir fikrim olmaz. Ben seni tanımak yok, yalnız şüpheler var."

"Nasıl şüpheler?"

"Sen büyük, eee... Çok büyük, ben küçük... hahhh kısa. Beraber garip duruyor olmak var. Sence de öyle değil mi?"

"Tanrım, çok tatlısın!" diye fısıldayan genç adam, kendisini toparlayıp ikna edici bir tarzda konuşmaya başladı. "Ben sorun etmiyorum Gizem, aksine hoşuma gidiyor. Boyumun bir hayli uzun olduğu doğru... Anladın mı?"

"Evet!"

"Senin boyun da gayet ideal!"

Konuşmasına ellerini de katarken, önce havada bir tur attırıp sonra her ikisini işaret ederek "Millet, yan yana yürüdü biz, gülmek var halimizi görünce..." diye olabildiğince makul bir şekilde sorunu anlatmaya çalıştı. Bir yandan genç adamın itiraz etmesinden hoşlandığını itiraf ederek, cüssesine rağmen çok sevimli olduğunu düşündü.

"Hiç kimsenin eşime gülmesine izin vermem. O iş öyle kolay değil, yeter ki sen bu konuya takılma..."

"Henüz bir şey söylemek yok, çok erken! Ben düşünecek, tabii sen de düşünecek..."

'Pek fazla düşünmeyecek!' diye içinden geçirirken, mâni olamadığı sırıtmasıyla Gizem'in üzerine atladığı gibi kendi kadını olduğunu ilan etmek istedi. Aşırılığa kaçmaktan çekinip zor tuttuğu iradesiyle, sevimli konuşmasını sürdürebilmek için sorular sormaya başladı.

"Gizem, lütfen boy konusunu sorun etmeyeceğini söyle bana?"

"Iııh, bilmiyor! Söyledik, ben düşünecek. Daha erken, Rick..."

"Hııımmm! Peki, öyle olsun. Biraz kendinden bahseder misin? Seni daha iyi tanımayı çok istiyorum."

"Hadi ya! Eee... Peki, Rick ben..." Ağzını büzüp gözlerini tavana kaldıran genç kız, parmaklarını tek tek oynatarak uygun rakamı bulunca, "Hah, 25 yaşında." diye cümleyi tamamladı.

"Evet, biliyorum Asena söyledi."

"Yaaa... İyi. İzmir, yaşıyorum. Konuşmak, şarkı söylemek, oynamak, ayakkabı, dikiş dikmek, çocuk, yemek, gezmek sevmek var. Haaa bir de Voleybol çok severim."

"Voleybol ha, ilginç! Oynadın mı hiç?"

"Evet, okulda... Orta okul, lise ve üniversite oynadık. Büyük takım, beni almak yok. Ben çok iyidik..."

"Neden almadı, Gizem?"

"Boy... Boyun kısa dedi." Sinirle "Şerefsiz pezevenkler..." diye ekleyip her aklına geldiği zaman olduğu gibi küfretmeye Türkçe devam etti. "O Hulki olacak beceriksiz pislik, kendisine yüz vermedim diye spor hayatımı bitirdi. Cibilliyetsiz köpek, daha seçmelerde bakışlarından ne bok olduğunu anlamıştım hayvanın... Sırtlan gibi dolaştı durdu çevremde, iş çıkmayacağını anlayınca da boyumu bahane etti sürü lideri. Yardakçıları da he dedi. Sanki beyaz atlı prens, kocamış köpek. Senin andropozuna sıçayım, çocuğun yaşındayım. Az yaptın Gizem, burnunu değil kafasını kırman gerekiyordu, uyuz olmuş ayının..."

"Seni anlamadığımın farkındasın değil mi, Gizem?"

"Aaahh! Özür dilerim... Ben hatırlamak var, çok sinirleniyor, eee... Bu konu açıldı, İngilizce konuşmayı unuttuk ben. Çünkü kızgın çok kelime yetmedi. Ben haksızlık sevmez..."

"Sinirlenmekte haklısın, ben de hiç sevmem!"

"Hmmmm! Nerede haksızlık olur, ben agresif, eee... Davranmak var. Ben kızarsa, yumruklar konuşur." derken küçük ellerini dövüş pozisyonuna getirip genç adama gösterdi. Sonradan şaşırmasın, kararını ona göre versin diye anlattığı durum karşısında, genç adamın gülmeye başladığını görünce asıl şaşıran kendisi oldu. "Sen, beni anlıyor, Rick?"

"Hem de çok iyi!"

"O zaman neden gülüyoruz?"

"Eee... Hakkını araman hoşuma gitti."

"Bunu problem yok mu sana?"

"Bir dakika! Aaa... Sanırım, *'Senin için problem değil mi?'* diye sordun. Hayır, hem de hiç..."

"Eh sen bilmek var, sonra ben hatırlatır."

"Tamam, aşk..." Aşkım, diyeceği sırada kelimeyi öksürüğün ardına saklamayı başararak, "Gizem." diye cümleyi tamamladı.

"Sen, kendin anlat!"

"Tamam... 30 yaşındayım. Atlanta'da yaşıyorum ve okul hayatıma başladığımdan beri futbol oynuyorum."

"Amerikalı futbol, bizimki değil!"

"Amerikalı futbol, bu tabiri sevdim! Evet, farklı bir tür diyebiliriz."

"Yaa... Ben bilmek yok."

"Ben sana göstererek anlatırım. Ne diyordum, eee... Yakın olduğum insanlarla konuşmayı, çocukları, yemeği, sporun her dalını, özellikle futbolu, gezmeyi ve kitap okumayı severim. Anladın mı?"

"Evet."

"Güzel, gördün mü gayet rahat anlaşabiliyoruz." Ciddi bir ifadeyle kendisini dinleyen genç kızın, onay vermesi üzerine damarına basılmadığı sürece çok sakin bir insan olduğunu düşündü. Güzelliğinden ve kişiliğinden her geçen dakika daha çok etkilendiğini kabul ederek, gelin adayını beklediğinden daha mükemmel bulmanın mutluluğunu duydu. Safir taşına benzeyen gözlerine hayranlıkla bakarken, konuşmasına hayatıyla ilgili bilgi vererek devam etti. "Gabriel ve James'le aynı bölümde okudum. Bu arada futbol kariyerimde iyi bir yere gelince, mesleğimi

o alanda devam etmeye karar verdim. Asena anlattı mı bilmiyorum, inşaat alanında hizmet veren aile şirketimiz var."

"Evet, ben biliyor!"

"Babam seçimlerim konusunda çok anlayış gösterdi. Futbol kariyerimi tamamladıktan sonra kendisiyle çalışmamı istiyor, ben de teklifine sıcak bakıyorum. Bir süredir aile şirketinde yarı zamanlı çalışıyorum."

"Anladım, özünü kavradım. Peki, anne!"

"Eee... Babam ve annem yıllar önce ayrıldılar."

"Ya, kötü!"

"Neden öyle dedin?"

"Sen, parça aile çocuksun. Ben, boşanmak karşıyım. Anlayış, çaba, uyum, eee... Tek eş isteriz. Yok aldatma, yok ayrılma..."

"Ben de öyle isteriz... *Ne diyorum ya?* Ben de tek eş istiyorum."

"Ben, sana söylemek var Rick, çok fazla düşün. Baştan konuşuyorum biz, sonra..." Aniden gözlerini kısıp adama bakan genç kız, elini boynuna götürüp kesme hareketi yaparken, dilini damağına şaklatıp cıırrrkkk sesi çıkarttı. İkinci defa sinirli bir insan olduğunu ifade etmeye çalıştığı esnada "Haksızlık sevmez. Başka kadın var, icabına bakar ben..." diyerek genç adamın ne tepki vereceğini bekledi. Önce gülmeyle öksürme arasında garip sesler çıkaran adamın, ardından eliyle ağzını kapatması üzerine boğazının yine gıcık yaptığını tahmin etti.

"Pardon!"

"Önemli değil!"

"Gerek yok Gizem, asla başka kadın olmayacak. Evlenmek için çok düşündüm ve kesin kararımı verdim."

"Sen bilir!"

"Peki, kafanda benim hakkımda bir fikir oluştu mu?"

"Ben düşünüyor, daha erken."

"Yaaa! O zaman bir an evvel kararını değiştirmemiz gerekiyor aşkım, çünkü senden kolay kolay vazgeçmeye hiç niyetim yok." diye hızlı ve alçak sesle konuşurken, sırıtmayı da ihmal etmedi.

"Efendim, ben anlamadık!"

"Özür dilerim, sesli düşünüyordum. İzmir'de çalışıyor muydun, Gizem?"

"Şimdi hayır, işten çıktım. Ben, eee..." Sıkıntıyla uygun kelimeleri ararken, "Bölüm, giysi mezun... Eee oooffffff!" dediği sırada yine takılıp nasıl anlatacağını şaşırdı. Üzerindeki kıyafeti göstererek anlatmayı düşündüğü sırada, kuzeninin sesini duyunca yardım almaya karar verdi.

"Bir şey içer misiniz?"

"Asena, Rick'e mesleğimi anlatır mısın, ben beceremedim."

"Tamam, hayatım... Rick, Gizem; Kız Meslek Lisesi ve giyim bölümünden mezun okuduktan sonra Gazi Üniversitesi Giyim Endüstrisi ve Moda Tasarım bölümünü tamamladı. Meslek okullarına Giyim öğretmeni olarak mezun oldu fakat kadro olmayınca atanamadı. Bu yüzden dönem dönem Halk Eğitim Merkezlerinde anlaşmalı olarak kurs açıyor. Mükemmel kıyafet diker, mesela şu an üzerinde gördüğün kıyafetini kendisi tasarladı ve dikti."

"Vaaaayyy! Bu harika bir şey, çok yeteneklisin. İnan hayal dahi edemezdim, kıyafetinin özel bir kreasyon olduğunu düşündüm."

"Ya! Eee, çok teşekkür ederim, Rick."

"Sadece o da değil Rick, çok pratik ve yeteneklidir. En güzel gece kıyafetlerimi Gizem'e borçluyum. Başka öğrenmek istediğiniz bir şey yoksa sorumu tekrarlayayım mı?"

"Gerek yok Asena, benim için fark etmez. Gizem sen ne içersin?"

"Kahve... Ben, kahve istiyoruz." diyen genç kız, arzusunun başka bir dilde anlatılamayacak kadar ivedi olması üzerine "Lütfen Asena, dün de içemedim. Şöyle az şekerli bir Türk kahvesine acilen ihtiyacım var." diyerek kendi lisanında yalvarmaya geçti.

"Ay kıyamam canım benim, yapmaz mıyım hiç. Hemen hayatım... Gizem, şunun haline bak, biz dil değiştirince ne kadar sevimli takip ediyor." derken sırıtarak izleyen adamı işaret etti.

"Evet, fark ettim! Sen yine de çok şey etme, anlarsın ya..."

"Tamam... Rick, daha önce hiç Türk kahvesi denemiş miydin?"

"Hayır!"

"Zamanı gelmiş öyleyse. Tam bir kahve fanatiğiyle evliliği düşünüyorsan, alışsan iyi olur."

"Asenaaa! Şimdi ne söyledim sana? Ya daha karar vermedim, ne karıştırıyorsun durup dururken o konuyu?"

"İyi be aman, huysuz şey... Şimdiye kadar başından savmadığına göre anladığım kadarıyla isteksiz de değilsin... Yanlış mı düşünüyorum?"

"Bilmiyorum, tamam mı? Öyle hemen, he denecek bir konu değil! Ayrıca hâlâ çok iriyarı olduğuyla ilgili tereddütlerim var. Kız, adamın ayakkabılarını gördün mü? Vallaha beşik alana kadar çocuğun kırkını çıkarır."

"Oooooo... Neleri düşünmeye geçmişiz, Gizem Hanımcığım! O kadar kusur kadı kızında bile olur. Yakışıklı ama yalan mı?"

"İlk günden adamın gözünü korkutmaktan çekinmesem, üzerine atlamıştım hayatım... Hadi len, yürü git köle. Kahveleri hazırla, almayayım şimdi seni ayağımın altına... Borcum olsun, bir ara hatırlat da seni bir silkeleyeyim."

"Aaayy, manyak!" Küçük bir kahkaha atan genç kadın, tenis maçı seyreder gibi kendisi ile kuzeni arasında gidip gelen adama göz kırpıp içeriye kaçtı. Mutfak kapısının yanında merakla kendisini bekleyen Selen ile beşlik çakıp "Bu iş tamam hayatım, saklamaya çalışıyor ama bizimki etkilenmiş. Vallaha kız, yoksa şimdiye kadar on defa bahane bulur işin içinden sıyrılırdı. Hele Rick'in halini bir görsen, Gizem'in ağzına düşecek gibi! Ay ben harikayım ya... Allah'ım bunların ilişkilerini izlemek çok zevkli olacak." diyerek bir yandan gülerken kahve makinesinin başına ilerledi.

16. BÖLÜM

Ortamın tekrar kalabalıklaşmasıyla canı sıkılan genç adam, Gizem'in hanımlara yardım etmek için izin isteyerek kalkması üzerine yüzünü buruşturdu. Aklı mutfağa giden genç kızda, gözü girişte, yapacak bir şey olmayınca muhabbet etmeye başladı.

Konuşulanları yarım yamalak dinlerken, elinde malzemelerle Gizem'in salona her gelişinde dikkat kesilerek izlemeyi sürdürdü. Kıvrımlı vücuduna oturan kıyafeti taşımasına, bir karışlık topuklu ayakkabılarıyla ahenkli yürüyüşüne ve zarafete hayran kaldı. Sofrayı hazırladığı halde, cazibesinden hiçbir şey kaybetmeden hareketlerindeki rahatlığa bayıldı. Yere düşürdüğü çatalı almak için bacaklarını birleştirerek çömelirken, eğildiğinde göğüsleri görünmesin diye elini v yakalı bluzun önüne bastırmasıyla sırıtmaya başladı.

Yabancısı olduğu duyguları henüz bir zemine oturtamadığı halde, kendisini sakınmasındaki asalete ve erkeklere karşı gösterdiği mesafeli tavrına bayıldı. İnatla *'Ben düşünüyor, daha erken.'* derken hiç gevşemeyen ciddi ifadesi ile ruh haline göre renk değiştiren gözlerinin kölesi olmayı arzuladı.

Tek bakışıyla kendisini önüne atan ve etkilemek için çevresinde dolanan kadınlardan sonra Gizem'in ne kadar farklı olduğunu düşündü. Genç kızın evliliğe ikna edemezse ne yapacağı aklına gelince, *'Saçmalıyorsun oğlum, daha tanışalı 2 saat bile olmadı. Kız senden daha mantıklı, çocuk oyuncağı mı bu? Belki görüştüğümüz zaman içerisinde yanıldığımı anlayıp vazgeçeceğim.'* diye içinden geçirip panikledi

için kendisine kızdı. Aynı anda Gizem'in temiz bir çatalla salona geri dönmesi üzerine, aklındakiler uçup giderken sırıtarak izlemeye devam etti.

"Adamım, sen beni dinlemiyor musun?"

"Hı! Bir şey mi söyledin Gabriel?"

"Tanrım, Rick kendine gel artık! Hayatında hiç kadın görmemiş gibi davranıyorsun."

"Ne yalan söyleyeyim, böylesini görmedim dostum! Çok sevimli... İnanır mısın, cüsseme rağmen beni bir tehdit etti!"

"Hadi ya! Aslında şaşırmamam gerekir, Gizem için gayet normal bir durum. Ne dedi?"

"Evliliği iyi düşünecekmişim. Tabii bunlar tam olarak onun kelimeleri değil. İnanılmaz sevimli konuşuyor, aradaki boşlukları kendim doldurdum."

"Eee!"

"Annem ve babamın boşandığını söyleyince bozuldu. *'Parçalanmış aile çocuğusun, bizde boşanmak yok.'* dedi. *'Haksızlığı sevmem, başka bir kadınla beni aldatırsan.'* derken elini boğazına götürüp keserim işareti yaptı. O an üzerine atlayıp öpmemek için kendimi zor tuttum adamım. Çatık kaşlarıyla öyle bir ifade etti ki cesaret edemedim. Tanrım, daha şimdiden küçük kadınıma tapıyorum. Kıyafetlerini kendisinin diktiğini biliyor muydunuz?"

"Ciddi misin? Asena'dan duymuştum ama bu kadarını beklemiyordum!"

"Harika, değil mi?"

"Hı! Rick, bak adamım beni korkutuyorsun, dürtülerine hâkim ol. Asena, seni tekrar uyarmamı istedi. Gizem'in fazla üstüne düşmen ters tepebilirmiş. Biraz sakin olmanı istiyorum, ağırdan al. Evlilik acele karar verilecek bir konu değil. Rahatla biraz, birbirinizi tanımaya çalışın."

"Bir yalnız kalabilsek dediğini yapacağız ama..." diyen genç adam, tek kaşını kaldırarak senelerdir tanıdığı arkadaşına imayla bakmayı ihmal etmedi. "Mesela şöyle günde birkaç saat kadar!"

"O dediğini unut dostum, evlenene kadar öyle bir şey olmayacak."

"Evet Rick. Kafanda öyle bir düşünce varsa çıkarmanı tavsiye ederim."

"Sen de mi James, bana arka çıkarsın diye umuyordum!"

"Kelin... Nasıldı Gabriel?"

"Kelin ilacı olsa, kafasına sürermiş."

"Asena'dan özlü sözler! Rick, bende aynı durumdayım adamım, gördüğün gibi uslu uslu evlenmeyi bekliyoruz. Tanışmadan evvel uyarıldığını ve kabul ettiğini unutma..."

"Ooofff siktir, siz ciddisiniz! Bu derece ciddi olacağınızı tahmin etmemiştim. En azından dostlarımın arada anlayış göstereceğini umuyordum." diyerek umutla yüzlerine bakarken, ikisinin birden aynı anda itiraz ettiğini duyunca yüzünü buruşturdu.

"Olmaz."

"Unut, olmaz."

"Gabriel, en azından..."

"Hayır dedim adamım, uzatma."

"Bu görüşme ve nişanlılık dönemi işkence olacak anlaşılan! Hayatımda böyle bir şey ne gördüm ne de duydum.

"Kesinlikle öyle Rick, Asena sordu sen de onay verdin. Ve ben, izlerken çok eğleneceğim."

"Neee?"

"Rick, zamanında benimle dalga geçtiğini, hatta güldüğünü hatırlatırım. İntikam, soğuk yenen bir yemektir. Al sana Asena'dan bir atasözü daha... Her gün bir yenisini öğreniyoruz, değil mi James?"

"Kesinlikle."

"Hainler!"

"Gün içinde fırsat buldukça soğuk duş al adamım, acını hafifletir. Yaşadım biliyorum, tecrübeyle sabit." diyerek komik ifadesiyle bakan dostunun ifadesi karşısında kahkahayı patlattı. "Nihayet ben o dönemi atlattım, sizin içinde en kısa zamanda aynısını dilerim."

"Sağ ol ya, çok yardımcı oldun!" derken salata tabağıyla geçen Gizem tekrar radarına girince, ağzının suyu akarak geçişini izledi. "Tanrım, şunun yürüyüşüne bak. Ne kadar asil ve sevimli... Değişik bir karışım hem kadınsı hem de şirin!"

"Gizem ve şirin! Asena, huysuz bir tarafı var derken abartmadı, Rick. Düğün için İzmir'e gittiğimiz zaman beni bir köşeye sıkıştırıp tehdit etti. Ellerini beline dayayıp yılan gibi kıstığı gözleriyle, iki dili karıştırarak kuzenini mutsuz edersem karşımda onu bulacağımı söyledi. Şey dedi, şey... Söylemem ne kadar doğru olur, bilmiyorum!"

"Ne?"

"Eee!" Anlatma konusunda kararsız kalan genç adam, nasıl ifade edeceğini düşünürken, nasıl olsa Gizem'in yapısını Rick'in yakında öğreneceğine karar verdi. İlişkinin başlangıcında bunları bilirse yanlış bir karar almasının önüne geçeceğini öngördüğü sırada genç adamın sesini duydu.

"Hadi Gabriel, söyle şunu artık?"

"Tamam. Asena'yı aldatırsam veya başka bir kadın yüzünden mutsuz edersem, şeyimi kesip elime verirmiş!" demesiyle, cüssesine yakışan gür kahkahası ile ortalığı inleten adama hayretle baktı. "Anlamadın galiba?"

"Tanrım, an-anladım! Baş-başka ne söyledi ada-adamım?"

"Bir de *'O James'e söyle, eline koluna hâkim olsun. Ciddi değilse gözlerini Selen'in üzerinden çeksin, oymayayım.'* dedi."

"Vayy, demek öyle? Bana söylememiştin, Gabriel!"

"Başta bir kısmını anlamamıştım, Asena boşlukları tamamladı." Duyduklarına rağmen elini karnına bastırarak gülmeye devam eden Rick'i izlerken "Ne olduğunu anlayamasam da Selen ile aranız bozuk olarak ayrılınca, söylemekten vazgeçtim, ardından da araya zaman girince unuttum." diyerek sözünü tamamladı. Rick'e neden bu kadar hoşuna gittiğini soracağı sırada, karısı içeriye girince gözleri parlayarak minik sultanına baktı.

"Evet beyler, bakıyorum neşeniz yerinde! Her şey hazır, sofraya buyurun lütfen. Hayatım, misafirlerimize eşlik eder misin?"

"Tamam, canım. Rick, şöyle geç dostum. James, adamım sen de yanına lütfen." diyerek karısının tembihlediği gibi oturmalarını sağladıktan sonra beklediği tepki gelince şaşırmadı.

"Gizem ile yan yana otursaydım ya!"

"Olmaz, sana alışana kadar uzak olmanız daha hayırlıymış. Asena'ya güven dostum, kuzenini bizden daha iyi tanıyor."

"Oofff, tamam!" diyerek testi gibi erkeklerin yanına sıralanan genç adam, yakında bunların hiçbirine gerek kalmayacağı düşünerek karşısına geçen müstakbel eşine gülümsedi. Gizem'den sıcak bir tebessüm alınca sevinerek önüne döndü. Sofranın üzerindeki henüz çözemediği çeşit çeşit yiyeceklere şüpheyle bakmaya başladı. Ağırlıklı sebze gibi görünen menüye anlam veremeyip, alışkanlıkla gözü et benzeri bir şey aradı. Parmak büyüklüğünde ve tekin bulmadığı yeşil silindirlerin muhteviyatınıysa hiç anlayamadı. Daha tanıdık gelen yiyeceklere yönelip biber dolmasından bir tane tabağına koyarak başını kaldırınca, Gizem'in kendisini izlediğini fark edip yutkundu. Cesaretini toplayıp bu sefer de üzerinde domates sosu bulunan garip bir şeyle, ne idüğü belirsiz salatalara uzandı. Genç kız tereddüdünü anlamış olmalı ki kaşlarını kaldırarak yarım ağız sırıtması üzerine, büyük bir cesaret örneği göstererek o iğrenç görünümlü yeşil parmaklara uzandı.

"Yemeklerimize yabancı olmak sen Rick, değil mi?"

"Eee... Daha önce tanışmamışız diyelim!"

"Ver tabağını..."

"Efendim!"

"Tabak, tabak... Yanlış mı söylüyordum. Tabak bana ver."

"Hayır. Buyur al!" diyerek uzattığı tabağı eline alan genç kızın, ayağa kalkıp yemeklerden bol miktarda doldurması üzerine istemsizce yutkundu. Bunun bir sınav olabileceğini düşünerek, koyduklarının güzel olmaları için dua etmeye başladı. Arkadaşlarının büyük bir zevkle yediklerini görünce nispeten rahatlayıp, küçük kadınının kendisine hizmet etmesini izlemeye başladı.

"Eveeet, sıcak sıcak sigara böreklerimiz de geldi. Bunlarda pastırmalı avcı böreği ve milföyler. Selen, hadi hayatım, gel artık."

"Geldim canım, mücver de hazır."

"Sağ ol, canım. Gabriel, bakıyorum yine dayanamamışsın!"

"Kusura bakma kendime hâkim olamadım, siz gelene kadar sadece tadıyorduk. Harikasın güzelim."

Kocasına göz kırparak "Afiyet olsun." derken daha şimdiden da-

mat adayını sahiplenen genç kızı işaret edip zafer işareti yapmayı da ihmal etmedi. Normal şartlarda hoşlanmadığı hiç kimseye hizmet etmeyen Gizem'in, Rick'in tabağına servis yapmasını sevinerek izledi. Genç adamın hayran bakışlarla kuzenini izlemesine ve aralarındaki komik diyaloga bayıldı.

"Evet, Rick bu kadar yeter. Ben, eee... Biz, evlenmek olursa, bu yemek sofrada konmak var."

"Hııımmm!" Tahmininde yanılmadığını, bunun bir nevi sınav olduğunu anlayan genç adam, derin bir nefes alarak en kötü görüneniyle başlamanın doğru bir hareket olacağına karar verdi. Her anlamda kültür farklarının yeni yeni ayrımına varmanın endişesiyle, yeşil şeyi ağzına atıp kısa bir süre bekledikten sonra çiğnemeye başladı. Hissettiği lezzet karşısında gözlerini sonuna kadar açılırken, zevkle inlememek için kendisini zorladı.

"Tanrım, bu harika bir şey Gizem, mükemmel!"

Hı hı, biliyorum. Ben Sevindi." Kuzenine kısa bir bakış atan genç kız, "Asena..." derken merakla diğer yiyecekleri tadan adamın ifadelerini de takip ederek, zevk aldığını anlayınca "Bu sınavdan geçecek gibi, bakalım diğerlerinde ne yapacak. Kabul etmem lazım, sevimli bir dev." diyerek çatalını eline aldı.

"Aa-aaa! Ne o kız, herifi sınava mı tâbi tutuyorsun?"

"Tabii ki... Öyle birbirimize uygun olduğumuzu anlamadan cart diye yakışıklılığına kapılıp kabul edeceğimi mi zannettin. Aptala mı benziyorum kızım ben? Üç günlük gönül eğlendirmiyoruz burada. ömür boyu birliktelikten bahsediyoruz. Kültürümüze uyum sağlayıp sağlayamayacağı, sınav konularından sadece birisi... Dur bakalım daha yemeğin dışında görgü kuralları, büyüklere saygı, çocuk sevgisi, başka kadınlara davranış şekli, bana tavrı, oturup kalkması ve bunun gibi birçok alanda not alacak."

"Pes diyorum Gizem, kızım sen ciddi misin?"

Ağzındaki lokmanın bitmesini bekleyen genç kız, işveyle sırıtarak "Evet, neden şaşırıyorsun hayatım? Mesela şu an yemek yeme konusunda bir artı puan daha aldı. Baksana, çatal bıçağını ne kadar güzel kullanıyor, arkasından koşturan varmış gibi hızlı da yemiyor. Veee hepsinden önemlisi, lokmasını çiğnerken ağzının içindekileri izlemiyorum.

Iııyyy iğrenç herif, aklıma yine o olay geldi." diyerek yüzünü buruşturdu.

"Ne olayı?"

"Zamanında mühendislik bölümünden bir öğretim üyesi talibim olmuştu. Aracı olan arkadaşı kıramamış, yemeğe çıkmayı kabul etmek zorunda kalmıştım. Aaayyy, kâbus gibiydi! Allah seni inandırsın herif, *'Okumak cehaleti alır, eşeklik baki kalır.'* sözünün vücut bulmuş hali gibiydi. Ne yalan söyleyeyim şimdi, adam çok yakışıklıydı. Gel gör ki, fiziğinin güzelliği yemeğe başlayana kadar devam etti. Sonrasında resmen kafamı tabağımdan kaldıramadım. Ya bir insan bu kadar mı ses çıkararak yer, küçük dilini gösterecek kadar mı ağzını açar!"

"Öööğğ, iğrenç!"

"Aynen... Aradaki arkadaşlar, iyi niyetli ve sevdiğim kişiler olmasaydı ben yapacağımı bilirdim de dua etsin elim kolum bağlıydı. Kusmamak için kendimi zor tuttum, her sabah kalktığımda bu adamın kahvaltı edişine katlanamayacağıma o an karar verdim. Yetmedi, gerzek konuşalım diyerek beni kafeteryaya götürmeye kalktı. Dur bakalım ne olacak dedim. Arabaya bindik, sahil kenarındaki çay bahçelerinden birinin önünde park etti. O vakte kadar huyunu anlayınca, kapımı açmasından vazgeçmiştim zaten. Kendim çıkıp yanıma gelmesini bekledim. Davar, ne yaptı biliyor musun?"

"Ne? Ay ben bu hikâyeyi duymamışım!"

"Ne olacak, beni öylece tek başıma bırakıp, siktir olup gitti."

"Aaahhh! Nasıl kız?"

"Bayaaa... Arabanın kapısını kilitleyip kafeteryadan içeriye girdi. İnanabiliyor musun, kadın olarak beyefendiye saygı gösterip yanıma gelmesini beklerken beni piç gibi ortada bıraktı. Beniiii... Yarım dakika kadar dumura uğramış vaziyette öylece durdum. Kendime gelince, o iş öyle yapılmaz böyle yapılır diyerek bastım eve gittim. Ne arkadaş gördü gözüm ne de başka bir şey... Sakinleşince aracılık yapan dostumu arayıp, uygun bir lisanla durumu izah ettim. Salak herif, bir sürü özürler dilemiş, kafam dağınıktı demiş. Gizem beni affetsin diye yalvarmış. Yok öyle yağma, yemezler. Sen önce yemek yemeyi öğren... Küçük nüanslar, insanın kişiliğiyle ilgili çok derin bilgiler verir."

"Ya!"

"Adam bir kere saygısızdı, özellikle kadınları takmıyorum havasındaydı. Görgüsüzdü, ailesinden yeme içme eğitimi bile almamıştı. Öküzdü, ben makine mühendisiyim dururum iyi, istediğimi yaparım havalarındaydı. Bok yaparsın, yaparsan da senin gibi bir dangozu koca diye almayı kabul edecek salağa yaparsın... Garibim safsa, peşinden gider. İyi bir kısmet buldum diye sevinirken, ömrü boyunca klozet kapağındaki sidiklerini temizler."

"Aayy!" Küçük bir kahkaha atan genç kadın, masanın diğer ucundan merakla kendisine bakan kocasına sonra anlatacağını işaret ederken "Allah cezanı vermesin, o ne alaka kız?" diyerek bir an evvel devam etmesi için lokmasının bitmesini bekledi.

"Öyle işte, ben bilirim. Ayakta işeyenler kardeşliği... Büyük balık küçük balığı yer, güçlü olan zayıf olanı ezer. Kendini kaptırırsan sen hayal dünyasında gezinirken, ayakta işeyenin kölesi oluverirsin... O da senden sıkılıp yeni avlar peşinde koşmaya başlar. Doğanın kanunu bu zannedersin, hâlbuki dünyadaki düşünebilen tek varlık olarak geçinen insanoğlunun bencilliğinden başka bir şey değil. Bana düşen görevleri zevkle yaparım, istediğim için, kimseye yaranmak için değil. Bununla beraber aşkımdan gebersem de buna layık olmayan bir insana hizmet etmem. Ne kadar ekmek o kadar köfte... Beni seveni, kıymetimi bileni başıma taç yaparım, geri kalan benden uzak dursun. Bu zihniyette olanlara karşı asla gardını indirmeyeceksin..."

"Ne anlatıyorsun Gizem?"

"Aferin... Bak görüyor musun Asena, Rick lokmasını bitirdikten sonra konuşmaya başladı. Artı hanesine bir puan daha işler."

"Iıııyyy, kızım senden korkulur!"

"Eee... Pazardan karpuz almıyoruz yavrum, sağına soluna vurup ses geliyor mu, köşesinden üçgen kesip olgunlaşmış mı diye kontrol edemezsin bunları. Mikroskobun altına yatırıp böcek gibi inceleyeceksin." dedikten sonra yüzüne gülümseyerek bakan genç adamla konuşmaya başladı. "Bir şey değil Rick, eski bir hatıra var Asena sordu onu anlattı ben... Sen yemek beğendi?"

"Hem de çok beğendim, birkaçı dışında hiçbirisini tanımıyorum. Şu yeşil olana ve domates sosluya bayıldım."

"Afiyet olsun... O yaprak sargısı, diğeri, eee... Asena, diğeri ne

kız?" diyerek önce masanın etrafında bulunan yüzlere ardından kuzenine baktı. "Bunlar ne diye gülüyor yine?"

"Yaprak sargısına gülüyorlar Gizemciğim, sarması olacak... Rick, afiyet olsun, beğenmene memnun oldum. O soslu olan kızartma... Bugün, özellikle bizim kültürümüze has yiyecekleri tatmanı istedim. Ne ile karşı karşıya olduğunu bilmende fayda var diye düşündüm. Gördüğün gibi Gabriel ve James yemeklerimize alıştı ve seviyorlar. Merak etme, et yemeklerimiz de çok zengindir."

"Bunların lezzetinden sonra söylediğine inanırım!"

"Hmmmm..." Damat adayının nezaketinden etkilenen genç kız, ne söyleyeceğini bekleyen kuzenine "Aferin, kadir kıymet biliyor, kaliteli iltifatta bulunuyor. Bir artı puan daha..." diyerek şimdilik temkinli de olsa beğenisini dile getirdi. "Bir anne tarafından yetiştirilmeyen erkek için güzel meziyetler, kendisini geliştirmeyi becerebilmiş."

"Herkes aynı şansa sahip olmuyor Gizem, en güzel örnek Cihan... Yaşına rağmen 3 tane pırlanta gibi çocuk yetiştirdi. Hem de erkek kardeşlerini."

"O da doğru ya! Ama Cihan'ım özel bir durum, halamın anlattığına göre annesi melek gibi bir kadınmış. Kuzum benim, rahmetli annesine çekmiş, yaşı benzemesin. Rick'in üzerinde birisinin etkisi mi vardır diyorsun?"

"Bence öyle!"

"Olabilir! Neyse, zamanla öğrenirim?"

"Cihan kim, Asena?"

Başını kaldırmasıyla kocasıyla göz göze gelen genç kadın, konuşmalarını dinlediği anlaşılan kıskanç aşkına "Yabancı değil hayatım, sen de tanıyorsun." derken gözlerini kısarak dikkatle yüzüne baktığını görünce sırıtarak açıklamaya girişti. "Hani düğünümüzde mavi elbiseli, ne kadar ilginç bir fiziği var dediğin genç kız vardı ya, işte o."

"Ha hatırladım, şu erkek isimli kuzenin!"

"Evet aşkım, amcamın kızı."

"Cihan, erkek ismi mi, Asena?"

"Evet, Rick."

"Amcan, kızına neden erkek ismi koymuş?"

'Aptallığından... Geri zekâlı herif.' diye homurdanan Gizem'e sırıttıktan sonra Rick'e dönen genç kadın "Rick, maalesef bizim toplumun beylerinin çoğunda erkek çocuk saplantısı var. Amcam da bunlardan birisiydi. Rahmetli yengem, Cihan'a hamile kaldığı zaman amcam sonuçtan o kadar eminmiş ki adını bile koymuş." diyerek yüzünü buruşturdu. Bu sefer de Selen'in yorumunu duyunca, baba tarafından kuzeni olduğu halde Gizem ile daha yakın olan ve arkadaşının çok sevdiği genç kızı kayırmalarını normal karşıladı.

"Ben alıştım, Cihan ismi ona yakışıyor. Allah'tan Mahmut ya da Süleyman gibi bir isim seçmemiş."

"Iııyy, bence de Seloş..." dedikten sonra merakla hikâyenin devamını bekleyen Rick'e bakarak anlatmayı sürdürdü. "Bebek kız doğunca, amcam bir süre hayal kırıklığı yaşadıktan sonra durumu kabullenmiş. İnadından da vazgeçmemiş ve kızının ismini Cihan koymuş. Ardından fazla ara vermeden arkası arkasına 3 tane oğlu olmasının da büyük etkisi vardır tabii ki... O zamanları çok net hatırlamıyorum, yedi yaşlarındaydım, Cihan da on... Zavallı yengem, üçüncü oğlunu doğururken bir şeyler ters gitmiş ve vefat etmiş. Arkasında bakıma muhtaç yeni doğmuş bir bebek, diğerleri 5 ve 8 yaşında olmak üzere 2 oğlan çocuğuyla, kendisi de çocuk sayılabilecek Cihan'ı bırakarak."

"Tanrım, bu çok korkunç bir şey, Asena?"

"Evet Rick, maalesef öyle... O dönemden aklımda kalan en belirgin hatıra, herkesin perişan olduğu ve çok ağladığı. İşler yoluna girene kadar ailecek birkaç ay Cihanlarda kaldık. Ardından Oğuz 3 yaşına gelene kadar babaannem bakmaya devam etti."

"Neden sonra değil?"

"Babaannem vefat etti, Rick?"

"Yaa, eee! Üzüldüm. Amcan tekrar evlenmedi mi?"

"4 çocuklu bir adamı kim ne yapsın? Buna rağmen bir defa denemiş. O dönemde Oğuz bir buçuk yaşındaymış. Yeni yürümeye başladığı ve kıpır kıpır her yere saldırdığı dönemler. Cihan, eve girip çıkmaya başlayan kadının, bir gün Oğuz'u köşeye sıkıştırıp tartakladığını görünce, boyuna bakmadan çığlık çığlığa bağırarak üzerine atlamış. Olaya içeriden amcam yetişmiş, yaşanan sahneyi ve olanları öğrenince tered-

düt etmeden müstakbel gelinini kapının dışına fırlatmış. Bir daha da evlenmeye teşebbüs etmemiş."

"Vay be sıkı adammış, yine de yaşananlara çok üzüldüm!"

"Aslında pek öyle olduğunu söyleyemem. Bencildir ama çocuklarına şiddet uygulanmasına göz yumacak kadar değil."

"Garip! Babaannen ölünce ne oldu, Asena?"

"Ne olacak Rick, hayat bir şekilde devam etti. O dönemde Cihan 13 yaşlarında falandı. Zaten hasta ve yaşlı olduğu için babaannemden çok kendisi sorumlulukları üstlenmişti. Küçük kadın, kardeşinin tartaklanma olayından sonra babasının karşısına geçip, her şeyi kendisinin halledeceğini, evde başka birisine ihtiyaç olmadığını söylemiş. Kardeşlerini de organize edip, yemek, içmek, bakım, aklına gelebilecek bir evin ve sakinlerinin her türlü gereksinimlerini halletmeye başlamış."

"Hadi ya!"

Rick'in şaşkın haline gülümseyen genç kız, muhtemelen kendi annesiyle veya tanıdığı kadınlarla kıyasladığını düşünerek "Cihan, tahmin edemeyeceğin kadar fedakâr ve beceriklidir." diyerek gurur duyduğu kuzenini yüceltti. "Maalesef amcam, çocuklarına olduğu kadar rahatına da düşkün bir adamdır, dedim ya bencil. Cihan'ın talebi onun da işine gelince kendisi de dâhil bütün sorumluluk küçücük kızın üzerine yıkılmış. Her şeye yetişmeye çalıştığı için yorgunluktan derslerinde başarısız olunca, anneannemlerin de teşvikiyle en azından altın bilezik sahibi olması adına meslek lisesine yazılmış. Gizem ile bu kadar yakın olmalarının sebebi odur, dört sene beraber okudular."

"Altın bilezik ne, Asena?"

"Meslek, Rick... Çok sık kullandığımız bir deyimdir."

"Ya, ilk defa duydum! Üniversitede de beraber miydiniz, Gizem?"

"Hayır, eee... İzmir, bölüm yoktu bizim. Ben, Ankara'ya gitti. Cihan, kardeşleri bırakmak yok. Evde dikiş..." derken kuzenine dönüp "Doğru mu söyledim kız?" diye sordu.

"Evet hayatım, harikasın devam et."

"Sağ ol, eee... Evde dikiş çalıştı. Tatil oldu, biz İzmir'de yine birlikteyiz. Ben öğrendi, Cihan öğrendi."

"Ece! Sen öğrendin, Cihan'a mı öğrettin demek istedin? Yani okulda yaptıklarını mı öğrettin?"

"Evet Rick, onu söyledim."

"Kesinlikle çok güzel söyledin canım! Peki, şimdi ne yapıyor arkadaşın, evlendi mi?"

"Hayır. Cihan, çok güzel... Çok, eee..." Doğru kelimeleri ararken Asena'nın *'Evlenmek için isteyen oldu.'* demesiyle gülümseyerek teşekkür ettikten sonra Rick'e hitaben anlatmaya geri döndü. "Hah Evet, öyle... Ama kardeşler küçük *'Hayır.'* dedi. Ben Cihan çok seviyor, o güçlü."

"Anladım. Sevmekte haklısın, zor bir çocukluk geçirmiş! 10 yaşında bir kız çocuğunun, kendisinden küçük 3 kardeşi ve babasının sorumluluğunu alması inanılır gibi değil. Kuzenin, özel bir insanmış, Asena."

"Öyledir Rick, bizim ailenin ekolüdür. Kadınlarımız arasında işten şikâyet eden olunca, hemen onu örnek gösterirler. Hatta Naime Sultan, yani anneannem bile kendisine hayrandır." Kendisiyle konuştuğu halde Gizem'e kaçamak bakışlar atan genç adama acıyarak, gitmeden önce kuzeniyle biraz daha yalnız zaman geçirebilmeleri için konuyu kapatmaya karar verdi. Boşalan tabağını eline alırken "Evet, herkes yemeğini yediğine göre kalkabiliriz. Rick, siz Gizem ile bahçeye çıkın, biz de şuraları toplayıp arkanızdan geliriz. Hayatım, James ile tavla oynayacaktınız sanırım, öyle değil mi?" diyerek kocasını da olaya kattı.

"Hıı! Haa evet canım, öyleydi. Vay be, Cihan'ın böyle bir yaşantısı olduğunu bilmiyordum, çok etkilendim. Çok sakin bir izlenim bırakmıştı bende... O kadar büyük bir sorumluluk üstlenecek birisine benzemiyordu."

"Yavaş atın tekmesi ağır olur hayatım."

"Vay be çok ilginç! Yavaş atın tekmesi ha, sevdim bu sözü. Yürü James, iki üç el tavla oynayalım." derken yerinden kalkıp el birliğiyle boşalan tabakları birkaç sefer yapıp mutfağa bıraktıktan sonra kendisini takip eden dostuyla çalışma odasının yolunu tuttu.

***

Kocası ve James'in mutfaktan ayrılmasıyla Selen'e yaklaşan genç

kadın, bulaşık makinesine atmak için tabakları çalkalayan arkadaşına "Siz ne konuşuyordunuz kız öyle fısır fısır?" diye sordu.

"James, Cihan'ın hikâyesinden çok etkilenmiş. Benden bir kere daha özür dilemek istemiş."

"Aa-aaa! Niye ki?"

"Kadınlarımızı güçlü ve dirayetli buluyormuş. Yaşadığı sorunları gözünde büyütüp, sadece kendisi sıkıntı çektiğini düşünerek bana yaklaşımından utanmış. Ayrıca çevresinde tanıdığı kadınları kıstas alarak bütün hemcinslerimize karşı tepkili olduğu için pişmanmış."

"Bak sen, büyük gelişme! Selenim, İzmir'deyken güzel haberinizi almak beni çok mutlu etti. O zaman şartlarımız müsait değildi, geldiğimizden beri de yalnız kalıp adamakıllı konuşacak fırsat bulamadık... Her şey yolunda mı hayatım, gerçekten mutlu musun?"

"Hem de çok... Asena, sizin gittiğiniz gün James ile çok kötü kavga ettik. Beni, kendisiyle evlenmek için sıkıştırdığımı zannederek aşağılamaya kalktı. Talebimi kabul ettiğini ama çocuksuz bir evlilik istediğini söyledi."

"Aa-aaa, manyak mı ne?"

"Aynısını ve daha pek çok şey söyledim. Doğal olarak çıldırdım, sinirlerime hâkim olamayıp ağzıma ne gelirse kustum. Bu arada yetim olduğumu, hayatımı ve annemi de anlattım."

"Ah tatlım, çok üzüldüm!"

"Yoo, öyle düşünme... Aslında onun için de büyük bir şok oldu. Açıkçası ben de rahatladım! Biliyorsun, bu konuyu eşim olacak insanla dahi paylaşmayı düşünmüyordum. Şimdiyse eğrisiyle doğrusuyla beni olduğum gibi seven ve kabul eden bir erkekle evleneceğimi biliyorum. Ben de onu çok seviyorum, bu da beni fazlasıyla mutlu ediyor."

"Çok sevindim canım, inşallah sonuna kadar öyle devam eder. Vay be, neler kaçırmışım. Şimdi nasılsınız, her şey yolunda mı?"

"Çok şükür harika gidiyor. Boş bulduğu her an yanımda... Benimle konuşuyor, sıkıntılarını paylaşıyor. Anlattıklarımı can kulağıyla dinliyor. Bu kadarını hayal bile edemezdim. Evini satışa çıkarttı biliyor musun?"

"Neden kız, çok güzel ve modern bir dairesi vardı?"

"Bahçe içinde, çocuklarımızın koşturup oynayabileceği ve rahat yetiştirebileceğimiz bir yer istiyormuş. Benim de memnun olduğumu görünce, buraya çok uzak olmayan bir semtten çok güzel bir ev beğendik. James'in dairesi satılana kadar, Brandon amca elimizden kaçırmayalım diye parasını vermeyi teklif edince, geçen hafta cuma günü son işlemleri yapıp devir aldık. Ortalık biraz durulsun, beraber gidip gezeriz. Fazla işi yok, bakımlı bir ev. Ufak bir iki değişiklik yapıldıktan sonra taşınmaya hazır."

"Aaahhh, harika! Hayatım, inan ikiniz adına da çok mutlu oldum." Elindeki bezi bırakıp her şeyin en iyisine layık olduğunu düşündüğü kardeşine "Allah, mesut etsin inşallah." diyerek sarıldı. Genç kızın yanaklarından öperken, sevincine eşlik eden mutluluk gözyaşlarıyla beraber gülümsedi.

"Âmin... Bu aşamaya gelebilmek için ne kadar çok çabaladığımı en iyi sen biliyorsun. İşin aslı bu kadar çok seveceğim ve iyi niteliklere sahip bir eş beklemiyordum. Daha azına razıydım, hem de kim olduğumu öğrendiği halde beni kabul eden bir insan bulduğum için çok şanslıyım."

"Hadi len ne şansı ne niteliği be? Mükemmel olan sensin, şanslı olan da James. Güzel, güçlü, azimli, merhametli, dirayetli, çalışkan vesaire vesaire, sonu yok... Muhteşem özellikleri bulunan, senin gibi harika bir kadına sahip olacak."

"Sağ ol!"

"O kadar zamandır evimize girip çıkıyorsun, Naime Sultan'dan hiç mi bir şeyler kapmadın? Bir daha söylediklerini duymamış olayım. Sen çok değerli ve özel bir insansın. İnşallah James kıymetini bilir, yoksa bildirecek adam çok bulunur."

Arkadaşına katılarak ağlamaya başlayan genç kız "Canım benim, seni çok seviyorum." diyerek Asena'nın her zaman ailesinin en kıymetli parçası, kendisinin kardeşi ve çocuklarının teyzesi olacağını düşünerek rahatladı. Geriye çekilip birbirlerine gülümserken, bankodan aldığı peçetelerden birini genç kadına uzattıktan sonra yüzünü kuruladı.

"Ben de seni seviyorum bir tanem. Eee düğün için İzmir'e ne zaman gideceğimiz belli mi?"

"Gitmeyeceğiz, Asena."

"Aa-aaa! Neden kız?"

"Hiç akrabam yok, üç beş arkadaş bir de senin ailen var. Söyler misin, düğünümü nerede yapacağım? Bakıcı annemin yanında mı, yoksa şimdiye kadar palavra sıktığımız annenlerin yanında mı? Ailemin, kızlarının düğününe gelmeyeceğini nasıl açıklayacağız? Sen buradasın, Gizem'i de tembihleriz. Benimkiler buraya geldi deyip, annenlere karşı durumu kurtarırız."

"Hmmmmm, haklısın. İşin o tarafını hiç düşünmemiştim. Özür dilerim hayatım. Evet, sanırım dediğin gibi yaparsak daha uygun olacak. Naime Sultan ve Sabuşcuğum, bir gariplik olduğunu hissederlerse olayı çözene kadar canımıza okurlar. Peki canım, nasıl istersen... Ayyyy harika olacak kız, sana nefis bir düğün hazırlayacağız. Ne zamandır doğru dürüst döktüremediydim. Allaaaaahhh, vur patlasın, çal oynasın... Ay şimdiden heyecanlandım. Selen, düğün tarihi belli oldu mu?"

"Benim deli, başarabilse yarın yapacak! Henüz belli değil, başvurumuzu yaptık. Yabancı olduğum için işlemler birkaç ay sürüyormuş. James, izin çıkar çıkmaz evlenmek istiyor. Öğrendiklerinden ve yaşadıklarımdan sonra benden çok namusumun bekçiliğini yapar hale geldi."

"Aferin ona, gözüme girmeye başladı. Hoş, herifi çok seviyorum da baya bir kızgındım keratayа..." Konuşurken mutfak penceresine gözü takılınca, "Aa-aaa, manyaklara bak! Ne yapıyor kız bunlar?" diyerek bahçede topla oynayan çifte hayretle baktı.

"Kim?"

"Gizem'le Rick! Haydaaa!"

"Ne oluyor be, merak ettim!" Arkadaşının yanına giden genç kız, elindeki oval topu Gizem'e fırlatan adamın, ardından bir şeyler söyleyerek peşinden koşturduğunu görünce ağzı açık kaldı. Yetmiyor gibi genç kızın kahkahalar atarken, ayağındaki bir karışlık topuklularla kaçmasındaki garipliğe dayanamayıp kıkırdamaya başladı. "Asena, bunlar futbol oynuyor! Daha doğrusu oynuyor gibi yapıyorlar. Ay şunun haline bak!"

"İnanmıyorum sana Gizem ya! Iııyyy yakalandı. Haaayyyyttttt... Laaaannn... Ne oluyor orada, bu ne samimiyet? Hah, tamam çekildi. Haspama bak hele, hâlâ utanmadan sırıtıyor! Tövbe tövbe... Daha bu-

gün tanıştılar, bu ne samimiyet. Cık cık cık... Yanlarına mı gitsem acaba?"

"Saçmalama be, gözümüzün önündeler işte, ayrıca bahçedeler. Koca insanlar, rahat bırak birbirlerini tanısınlar. Hem sen istemiyor muydun kaynaşmalarını, bak ne güzel eğleniyorlar."

"İlk günden bu kadar yakınlaşın demedik! İyi be aman, Naimeciğim o kadar tembihledi ki korkuyorum. Yola çıkana kadar, dikkatli olmam için beni yedi bitirdi. Bir saat daha veriyorum, sonra Rick'i postalarım. Yürü Selen içeri girelim, göz görmeyince gönül katlanırmış. Ara ara gelip kontrol ederiz." diyen genç kadın, aklı bahçede kaldığı halde arkadaşıyla beraber salona geçti.

***

"Rick, yaaaa! Numara yapmak var sen, bu oyun çok garip... Kızlar için oynamak zor."

Zevkten dört köşe olan genç adam, attığı topu yakaladıkça kahkahayla karışık çığlıklar atarak kaçan Gizem'in peşinden koşarken çılgına döndüğünü saklamaya çalıştı. Kızaran güzel yüzüne bakarak "Evet canım, kadınlar için pek uygun bir spor dalı değil." diye cevapladığı sırada duygularına gem vurmak zorunda kaldı. Oyunun kurallarını anlatma bahanesiyle genç kıza her sarıldığında, ileriye gitmemek için kendisini tutarken uzun zamandır yaşamadığı bir heyecan duydu.

"Hep adam adam çarpıyor siz! Canın yanmıyor?"

"Özel kıyafetler giyiyoruz ve çok ağır spor yapıyoruz."

"Efendim, anlamadım!"

"Çok çalışıyoruz."

"Ha, tamam." diyen genç kız, aslında tam olarak ne demek istediğini algılayamasa da çok eğlenceli zaman geçirdiği adama sırıtırken gözlerini devirdi. "Biraz anladı."

"Gizem, çok güzel gülüyorsun!"

"Yaa, eee! Sağ ol, sen çok nazik." Elinde olmadan etkilendiği adamdan, kızaran yanaklarını saklamak için başını çeviren genç kız, bahçe içindeki kamelyayı işaret edip, "Biraz oturalım mı?" diye sordu.

"İyi olur." Gizem'le beraber kamelyaya ilerlerken, güzelliğinin

yanı sıra genç kızın farklı yönlerini de keşfetmenin hazzını duyarak her geçen dakika gelinine daha fazla bağlandığını düşündü. Arkasından salınan ipek gibi gür saçlarına ellerini daldırma arzusunu dizginleyerek çektiği sandalyeye oturmasını bekledikten sonra karşısına geçti. Kızın biraz rahatlamasından aldığı cesaretle öne doğru eğilerek, gözlerinin içene bakarken yapmayı çok arzuladığı hareketi dile getirdi. "Gizem, eline dokunabilir miyim?"

"Ne?"

"Anlamadın mı?"

"Yooo... Anladım, neden?"

"Merak ediyorum."

"Niçin? Yok olmadı bu! Neyi merak ediyor sen?"

"Sana dokunmanın vereceği hissi. Lütfen..."

"Rick, ama ben daha düşünecek, karar vermedik! Şimdi çok erken..."

"Biliyorum canım, sen düşün yine... Sadece eline dokunmak istiyorum."

"Haydaaa! İyi al..." diyerek karşıya uzanan genç kız, neredeyse kendisininkinin iki misli olan parmakların, nazikçe kendisininkilere değmesiyle içi hopladı. Kafasını eğerek gözlerini kaçırırken, ellerinin kocaman avuçların içinde kaybolduğunu görünce gerisini izleyemedi.

"Her yerin zarif!"

"Hı hı!"

"Ben çok iri ve kaba görünümlü bir adamım. Bu sana itici geliyor mu?"

"Eee, şey! Bilmiyorum... Ben yalan sevmem. Seni ilk gördü biraz şaşırdı, sen kocaman diye... Ama nazik, ben nazik erkek seviyor. Değer veren erkek istiyor. Bana..."

"Sana çok değer veriyorum ve seni çok beğendim. Güzel bir kadınsın Gizem, hepsinden önemlisi de çok özelsin. Sizin erkeklerinizin bunu fark etmemiş olmasına inanamam. Hiç erkek arkadaşın olmadı mı?"

"Ah, eee! Az oldu. Ben sevmedi, sıkıldı. Benim lise hep kız ve

Naime Sultan hep... Nasıl denir, hah... Arkamda... Yok peşimde, takip ben..."

"Naime Sultan, anneannen mi?"

"Hayır, babaannem... Benim müdür ile arkadaş oldu. Okulda o, dışarıda Naime, ben boğuldu."

"Erkeklerle konuşmana izin vermiyor muydu?"

"Evet."

"Neden?"

"Kontrol manyağı da ondan! Tövbe tövbe... Iııyyy, ne zormuş yabancı bir dilde kendini ifade etmek! Şimdi sana nasıl açıklayacağım bunu ya?" diye söylenirken ne zaman kendi diline geçse sırıtmaya başlayan adama anlatmaya çalıştı. "Rick, Naime kontrol, eee... Ateş ve eee... ve... haydaaa... barut nasıl deniliyor ya? Eeehhh! Amaaan, boş ver... Rick, anlatmıyor ben..."

"Sanırım doğru kelimeleri bulamıyorsun. Olsun, önemli değil. Peki, üniversitede, o zaman şehir dışındaydın?"

"Naime, her yere yetişir. Ben yurtta kalıyor, okul yine hep kız, şey... Eee, giyim bölüm hep kız. Babaannem, sık geliyor kontrol. Yurt müdürü yine arkadaş oluyor. Öğretmenler, arkadaş oluyor. Bana nefes almak yok. Ben çok kızıyor ama yok dinlemek. Bir erkek hoşlanıyor, hooop Naime geldi. Öyle olmaz, eee... Böyle olur. Ben de onunla uğraşıyor. Beni delirtti..."

"Seni delirtti! Hıımmm... Yani sırf babaannen yüzünden kimseyle görüşmedin!"

"Hayır, ben de istemek yok. Üniversitede erkek çocuk... Eee, çocuk erkek gördü, ben sıkıldı."

"Erkekler çocuk gibiydi mi demek istedin?"

"Aaahh, evet."

"İyi olmuş, sevindim. Anladığım, babaannen sana çok karışınca, sen de tepki olarak onun gösterdiği erkeklere karşı çıktın."

"Hııımmm! Sen zeki, beni anladı."

"Gayet güzel anlatıyorsun, zamanla çok daha iyi olacak. Babaannene kızsam mı, iyi mi yapmış desem bilemedim! Yoksa seni tanıya-

mazdım Gizem, şimdiye kadar evlenmiş olurdun. Gabriel'den öğrendiğim kadarıyla Asena'nın buraya gelmesi de aynı sebep yüzdenmiş."

"Evet, o uyanık kaçtı. Naime Sultan çok kızdı, ben de güldüm. Asena için çok korktu ama onu anladı."

"Demek kuzenin için korktun ha? Peki, şimdi ne düşünüyorsun?"

"Mutlu olduğunu gördüm, o iyi. Ben çok sevindi. Gabriel, benim kız seviyor. Neden güldü?"

"Çok sevimli bir konuşman var, kaşlarını çatman hoşuma gidiyor. Seninle alay etmek için söylemedim."

"Peki, o zaman!"

"En büyük hayalin ne, Gizem?"

Ne cevap vereceğini düşünen genç kız, hâlâ Rick'in avucunda duran eline bakarken bir an çekmeyi düşündüğü halde yapamadı. Resimleri ve Asena'nın anlattıkları dışında tanımadığı adamın dokunuşundan, henüz itiraf edemese de hoşlandığı için kendine söz geçiremedi. Yumuşak hareketlerle avucunu okşayan parmakların bıraktığı hissi, bedeninin her yerinde duyumsamasına anlam veremedi. Bahçede yarım yamalak algıladığı oyunun kurallarını anlatırken, Rick'in bedenine sarıldığı sırada hissettiklerine kafa karışıklığını da ekledi. *'Biraz daha kısa boylu ve makul bir cüsseye sahip olsaydın ne olurdu sanki!'* diye içinden geçirirken, adının seslenildiğini duyunca bakışlarını damat adayının yüzüne dikti.

"Gizem!"

"Efendim."

"İyi misin?"

"Özür dilerim, düşünüyordu. Ben, mutlu olmak istiyor. İyi koca, çocuk ve mutlu ev istiyor."

"Ben de aynısını istiyor hayatım... Şey istiyorum! Seni tanıdıkça doğru kişi olduğuna inancım artıyor. Umarım sen de..."

"Ben düşünecek, daha erken, Rick!"

"Hı hı, evet... Orasını çok iyi anladım canım."

"Gizeeeemmm..."

"Kahretsin!" Duyduğu sesle içinden küfreden genç adam, kızın elini çekmesiyle mesajı alıp tekrar tutmak için yeltenmedi. Yanlarına

doğru gelen Asena'ya yapmacık bir gülümseme atarken, kendi dillerinde konuşmaya başlayan kadınları izlemeye başladı.

"Ne bağırıyorsun be çığırtkan gibi?"

"Çay yaptım kız, içeriz değil mi?"

"Haaa! Ayyy harikasın, Allah derim."

"Ben de öyle tahmin ettim, canım benim." diyerek kuzenini ikna ettikten sonra genç adamı nazikçe postalama işine girişti. "Rick, Gabriel ve James seni bekliyor, galiba bowling oynamak için sözleşmişsiniz."

"Ne? Ama ben..."

"Rick, anlaşmışsınız ya... E hadi, kapıda seni bekliyorlar."

"Ooff, peki!" Gülümsemeye çalışarak yerinden doğrulan genç adam, Asena'ya imayla bakarken onun da omuz silkip benzer bir ifadeyle karşılık vermesi üzerine pes edip ayağa kalktı. "Asena, yarın öğlen..."

"Gündüz meşgulüz canım, hem beylerimiz de yok. O yüzden uygun olmaz. İstersen Gabriel ile akşam için program yapın."

"Yaaa, demek uygun olmaz. İyi o zaman... Kendine iyi bak Gizem, yarın akşam görüşürüz."

"Tamam. Sen de Rick, iyi bak." derken müstakbel kocasını yolcu etmek için ayağa kalkarak, eve doğru yanında yürümeye başladı. İri cüssesine alıştığını ve kendisini kadınsı hissettiğini fark edince, şaşırmaktan kendisini alamadı. Henüz karar vermek için erken olduğunu kendisine hatırlatırken, mesafesini koruyarak uğurladığı adamın Gabriel ve James ile uzaklaşmasını izleyip eve girdi.

17. BÖLÜM

"Bugün harikaydın Rick."

Muhteşem geçen bir antrenmanın ardından yorgun ama bedenini yenilenmiş hisseden genç adam "Sağ ol Koç... Kendimi çok iyi hissediyorum." diyerek farkında olduğu durumu tasdikledi. Gizem'i düşündükçe vücuduna dolan adrenalin sayesinde, esip geçtiği sahadan soyunma odalarına doğru ilerlediği sırada beklemesini işaret eden adama saygıyla gülümsedi.

"Bir süredir kendinde değil gibiydin, toparlanmana sevindim evlat."

"Evet, üzgünüm Koç, inan farkındayım. Şimdi çok iyiyim."

"Güzel, buna sevindim. Hadi kızlar, terinizi soğutmadan dağılın bakalım. Bugünlük yeter yarın görüşürüz."

"Görüşürüz Koç." Sahada şakalaşmaya devam eden takım arkadaşlarının yanından geçerken, yedek kulübesinde oturan Kevin'ın seslenmesiyle gülümsedi. Zafer işareti yaptığı adamın gözleri parlayınca, yaşadıklarını paylaşma arzusu duyarak başıyla tribünleri işaret etti. Mesajı anladığını başıyla onaylayan dostuna "Bileğin nasıl oldu?" diyerek sakatlandığı için çalışmalara katılamayan adamın durumunu sordu.

"Bugün daha iyi... Hadi terini soğutma Rick, ben bekliyorum."

"Tamam dostum, on dakikaya yanındayım."

Şamatacı herifler gelmeden aceleyle soyunma odasına giden genç adam, üstünü çıkardığı gibi kendisini duşların altına attı. Birbiri ardına

odaya gelen adamların arasından, beline sardığı havluyla geçtiği sırada laf atmalarına karşılık verirken giymeye devam etti.

"Rick!"

"Ne var, Coll?"

"Bugün bin kaplan gücündeydin adamım. Doping mi aldın, yoksa akşam bir hatunla mıydın?"

"Onun gibi bir şey Coll, tavsiye ederim sende dene. Bir ara hatırlat da tarifini vereyim."

"Vaaaayyy! Şimdi söyle adamım?"

"Ben düşünecek, daha erken."

"Haaa! Ne? Ne diyor bu?" dediği sırada yanında oturan Martin'in iğrenç kokulu çoraplarını çıkarmasıyla yüzünü buruşturdu. Bankta biraz yana kayarak, konuya dâhil olan kokarcanın yorumunu dinledi.

"Bilmem, hiçbir şey anlamadım! Heyyy Rick, ne demek istedin adamım?"

"Yakında öğrenirsin Martin, hadi kızlar işim var gitmem lazım. Yarın görüşürüz."

"Şimdi neden anlatmıyorsun Rick, en azından merakımızı... gitti. Herif dinlemiyor bile. Coll, senin..."

"Siktir... Yaklaştırma o çorapları bana iğrenç kokuyor."

"Tamam, dolapta unutmuşum yedek bulamayınca giymek zorunda kaldım. Ööff, hakikatten hayvan ölüsü gibi kokuyor! Coll, bu herifte bir hal var, hiç normal davranmıyor!"

"Yakında kokusu çıkar Martin merak etme."

"Haklısın, yakında öğreniriz. Ha Coll, yakala..." diyerek elindeki çorabı fırlattıktan sonra duşlara yönelen genç adam, refleksle pis kokulu çorabı tutan dostunun arkasından savurduğu küfürlere kahkahayla karşılık verip kabinden içeriye girdi.

***

"Kevin..." Dostunun yanına otururken uzattığı sodayı eline alan genç adam, teşekkür ederek büyük bir yudum almasının ardından arkasına yaslandı. "Bu iyi geldi."

"Ece, anlat bakalım! Gizem ile görüşmeniz nasıl geçti, nihayet gelinini görebildin mi?"

"Dün beraberdik. Kevin, inanamazsın... hayal ettiğimin bile çok ötesinde! Güzel olmasının dışında çok sevimli ve sempatik... Birden fazla özellik aynı bedende buluşmuş gibi, kadınsı olmasının yanı sıra bir o kadar da sportif ve savaşçı. Anlayacağın ilginç bir karışım. Aslında çok ideal ölçülere sahip fakat benim yanımdayken ufak tefek ve minyon görünüyor. Komik geleceğini biliyorum, bir sebeple bu durum hoşuma gidiyor! İnan böyle hissetmemin nedeni hakkında hiçbir fikrim yok."

"Hmmm! Ciddi misin Rick? Gizem'i kafanda büyütmüş olmayasın, belki o yüzden böyle düşünüyorsun." diye söze başladığı sırada, lafını kesen arkadaşına hayretle baktı. Hararetle genç kızı savunmaya geçmesini, kızdan çok etkilendiğine kanaat getirdi.

"Kesinlikle hayır. Tanısan ne demek istediğimi anlardın, şimdiye kadar tanıdığım kadınlarla uzaktan yakından alakası yok. Ünlü ve zengin olduğumu bildiği halde, bırak üzerime atlamayı bana karşı mesafeli davrandı."

"Vay be, ilginç! Emin misin adamım, numara yapıyor olmasın? Şimdiye kadar sana hayır diyen bir kadın görmedim."

"Değil adamım gayet ciddi. Teklifimi kabul etmiyorum demiyor ama düşüneceğini söylüyor. Aslında, '*Ben düşünecek, daha erken.*' diyor."

"O da ne demek?"

"Dilimizi 3 yaşındaki bir çocuk seviyesinde konuşuyor, komik ve maalesef fazla sevimli! Telaffuzuna gülünce de kızıyor. Beraber olduğumuz süre boyunca, duygularımı belli etmemek için çok zorlandım."

"Hadi ya! Rick, bu kız seni baya etkilemiş, yine de karar vermeden önce iyice emin olmanı tavsiye ederim. Yabancısı olduğun bir kültüre sahip, bir de çocuğunuz olursa geri dönüşü çok zor. Evlilikten bahsediyoruz, şakaya gelecek bir konu değil."

"Haklısın, Gizem de aynısını söyledi."

"Efendim!"

"Komik, biliyor musun adamım, aynı cümlelerle olmasa da buna yakın bir şey söyledi. Hatta beni açık açık tehdit etti."

"Ciddi olamazsın!"

"Aynen dediğim gibi hem de o minik cüssesiyle! Onlarda ayrılmak yokmuş, çok düşünüp emin olacakmışım." derken bir taraftan gülen genç adam, kızın hareketlerini taklit ederek arkadaşının şaşkın bakışları altında yaptıklarını anlattı.

"Rick, şaka yapıyorsun değil mi dostum?"

"Kesinlikle hayır, bir de yüz ifadesini görmeliydin. Gözlerini kısarak avına saldırmaya hazır kaplan gibi yüzüme bakmasını unutamıyorum. Bana dostum, bana... Rick Morrison'a meydan okudu. Üzerine atlayıp dudaklarına yapışmamak için koltuğun kenarlarına pençelerimi geçirmek zorunda kaldım. Resmen vücuduma adrenalin pompalanmış gibi hissettim, bütün erkeklik duyularım şaha kalktı. Yıllardır böylesine uyarıldığımı ve tahrik olduğumu hatırlamıyorum! Vahşi dişim benim..."

"Tanrım, sen iyice kapılmışsın bu kadına!"

"İnkâr etmiyorum, gerçek bu... O sadece bana ait olacak. Şu dönemi ona sahip olmadan nasıl geçireceğim bilmiyorum Kevin, inan kendimi sapık gibi hissetmeye başladım. Hayatımda bu kadar tutkuyla başka bir şeye sahip olmak istediğimi hatırlamıyorum."

"Beni korkutmaya başlıyorsun Rick, daha dün tanıştın! Söylediklerin hiç normal değil adamım. Biraz sakin olur musun? Baksana, kız ne kadar güzel belirtmiş, kesinlikle ona katılıyorum. Ayrıca, bir de olaya onun açısından bakmak lazım, ya seninle evlenmeyi kabul etmezse?"

"Siktir! Aklıma getirmek zorunda mıydın, Kevin? Öyle bir durum olursa ne yaparım bilmiyorum, sanırım pek medeni davranamam! Şu an yanına gitmemek için kendimi zor tutuyorum. Saçlarına ellerimi daldırmak, yüzümü boynuna gömüp kokusunu içime çekmeyi arzuluyorum. Gizem'in, sadece benim olmasını istiyorum adamım, herkesin bana ait olduğunu bilmesini istiyorum."

Hayretle arkadaşına bakan genç adam, kendisine engel olamayıp "Yuuuuhhh!" diye bağırırken duyduklarına inanamayarak tekrar söze girdi. "Kesinlikle psikologa ihtiyacın olduğunu düşünüyorum. Bir de oturduğu evin etrafına işe bari de tam olsun. Etraftaki hemcinslerine

gözdağı verirsin, dişine yaklaşmalarını engellersin. Kafayı yemişsin sen!"

"İşe yarayacağını bilsem, tereddüt etmeden yapardım dostum. Hain Asena, o ve ekibi... Hepsinin birden gözü üzerimizde, konuşurken bir rahat vermediler. Dün bebeğimin yanından zor ayrıldım, cesaret edebilsem sırtıma attığım gibi kaçıracaktım."

"Rick, ciddiyim kendine hâkim ol adamım! Sanırım üreme mevsiminde falansın. Gizem aklına geldikçe soğuk duş mu alacaksın ne yapacaksan yap."

"Çok yardımcı oldun dostum, ne tesadüf Gabriel'de aynısını söyledi."

"Ya! Gizem'in huysuz olduğunu söylemiştin, seni uyarması dışında anlattıklarınla çelişiyor." demesiyle Rick'in kahkahalarla gülmesi üzerine merakla izleyen genç adam, neşesine katılırken dayanamayarak, "Ne?" diye sordu.

"Tanrım, gözümden yaş geldi. Aklıma geldikçe kendimi tutamıyorum. Sözümün arkasındayım Kevin, huysuzun teki ve öyle olması hoşuma gidiyor. Gizem, düğün zamanı Gabriel'i bir köşeye sıkıştırıp tehdit etmiş." Duyduklarına inanamadığı yüzünden okunan dostuna, "Kuzenini aldatır ya da mutsuz ederse, penisini kesip eline vereceğini söylemiş. Selen'e bakıyor diye James'e de söyle, ciddi değilse gözlerini oyarım diyerek uyarmış!" derken şaşkın bakışları karşısında ciddi olduğuna dair başıyla onay verdi. Olaya uyanan adamın kendisine katılmasıyla sakinleşene kadar gülmeye devam etti.

"İlginç, baya değişik birisi sanırım?"

"Evet, hem de nasıl. Söyler benim aşkım, tanımaya başlayınca hiç şaşırmadım. Ters bir izlenim sergiliyor ama sevdiklerine karşı aşırı düşkün ve korumacı. Tam anlamıyla gözü kara, hiç çekinmeden ne hissediyorsa ortaya koyuyor."

"İyi de dostum, resmini gördüğüm kadarıyla güzel bir kadın, madem bu kadar çekici ve ilginç birisi, nasıl olmuş da şimdiye kadar evlenmemiş?"

"Aslanım benim. Naime Sultan sayesinde."

"Ha! O da ne?"

"Kim, diye soracaksın. Naime Sultan, Gizem'in babaannesi. Kimseyle görüşmesine izin vermeyince, bu da ona inat evlenmesini istediği kişilere karşı çıkmış. Beni delirttik... Aynen böyle dedi. Kadın favorilerimin başına oturdu. Bundan böyle en çok onu seveceğim, yoksa aynen dediğin gibi olurdu. Hele ki bu sevimliliğiyle..."

"Hakikatten garip adetleri var! Yirmi beş yaşında ve henüz kimseyle çıkmamış bir kız. İnanmakta zorluk çekiyorum, vay be şaka gibi! Bence bu bilgiyi kimse duymasın, yadırgayabilirler. Mesleği var mı, Rick?"

"Giyim öğretmeni... O kısmını tam anlayamadım, kadro mu ne yokmuş o yüzden çalışamıyormuş. Belli dönemler bir yerde anlaşmalı kurs veriyormuş. Onun dışında mükemmel dikiş dikiyor. Üstündeki kıyafetleri kendisi tasarlayıp dikmiş. Özel kreasyon zannettim."

"Hııımmm... Bu iyi oldu işte, en azından mesleği olduğunu düşünerek evlenmekten vazgeçemez. Kesin karar verdiğin zaman, Gizem'in burada kalması için elinde koz olarak kullanabilirsin."

"Nasıl?"

"Arzu ediyorsa evde ona özel bir atölye açacağını söylersin. Ne bileyim ya da dışarıda..."

"İlginç bir fikir, biraz araştırayım yürürlüğe konulabilir. İyi akıl verdin dostum, her zamanki gibi kurnazsın. Bu konuyu aklımın bir köşesine yazacağım."

"Her zaman dostum. Türk kadınlarının baya bir ilginç olduğunu düşünmeye başladım. Gabriel, James ve ardından sen, üçünüzü de bu derece etkilediklerine göre diyecek bir şey bulamıyorum."

"Öyleler Kevin, yemekteyken... bu arada mutfak becerilerinin mükemmel olduğunu söyleyebilirim. Bir sürü garip ama inanılmaz lezzetli yemek yedim. Zaten önceki ziyaretlerimde Asena'nın hazırladığı yemeklere bayılmıştım. Yerel tatları muhteşem... Sana tavsiyem, denk gelirsen tereddüt etmeden ne bulursan tabağını doldur."

"Tamam!"

"Ne diyordum... Ha, sofrada otururken, Asena'nın baba tarafından kuzeni ve Gizem'in beraber okuduğu Cihan adında bir kızdan bahis açıldı. Kızın 10 yaşındayken annesi doğum yaparken ölüyor. Arkasın-

da yeni doğmuş erkek bebek, bunun yanı sıra iki küçük oğlan daha bırakarak..." diye başlayan genç adam, kendisini şaşkınlıkla dinleyen Kevin'a küçücük kızın koca bir aileyi hem de okuyarak nasıl idare ettiğinin hikâyesini anlattı.

"Tanrım! Bizde olsa sorumluluğu almaz, çocukların dördüne birden bakmaya gücü yetmiyorsa yetiştirme yurduna gönderirdi. 10 yaşında olduğuna emin misin Rick, abartıyor olmasınlar."

"Hayır, iki koldan anlattılar, kıza hayran oldum. Neredeyse 15 senedir ev bakıyor ve Gizem ile aynı yaşta... Ha bu arada inanılmaz güzel bir kızmış dostum, dün gece düğün kayıtlarından benimkini izlerken birkaç sefer mavi elbiseli kız dikkatimi çekti. Söyledikleri kadar var, açıkçası hayatımda hiç o kadar iri gözler görmemiştim."

"Ya! İlginçmiş, eee... Kız ne diye evlenmemiş o zaman?"

"İlgilendin galiba dostum?"

"Yoo, sadece merak ettim!" derken sahada koşturan delikanlıların, kendilerine el sallayarak seslenmeleri üzerine, genç adamla beraber gülerek karşılık verdi. Çocuklar uzaklaşırken aklına gelen onlarca soruya rağmen susmayı tercih edip, Rick'in vereceği cevabı öğrenmek için dostuna döndü.

"Ya, belli... kardeşlerini büyütebilmek için adamım."

"İyide koca adam olmuşlar artık, en küçüğü 15 yaşında olsa gerek."

"Orasını bilemem, karar verirse muhtemelen bir gün bile durmaz." Dostuna imalı bir ifadeyle sırıtırken "Yani öylesine bakmak istersen, bir ara düğün filmini izletebilirim. Hem Cihan'ı da görmüş olursun." diyerek olta attı.

"Yok! Eeee, istemez. Sen kendi işine bak. Bu arada Gizem, 3 günlüğüne şehir dışına gideceğimizi biliyor mu?"

"Kahretsin, durdu durdu bugüne denk geldi! Gabriel'e söyledim, dün Asena beni postalayınca bu akşam için program yaptık. Tabii ki hep beraber yemeğe çıkacağız."

"Kontrol altında, sana iyiden iyiye acımaya başladım! Dostum, yine de hareketlerine dikkat et. Aklından geçirdiğin şeyler kanaatimce hoş karşılanmayacaktır."

"Saçmalama Kevin, tabii ki bir şey yapmayacağım. Gizem'in yapısından anladığım kadarıyla zorlamaya gelmiyor. Kolay kolay affedecek ve saygısızlığa pabuç bırakacak bir tip değil. Beraberliğimizin düzgün başlamasını ve devam etmesini istiyorum. Tanrım, eve gidip yemeğe kadar birkaç kez soğuk duş alsam iyi olacak."

"Sana kolay gelsin. Mutlu olmanı dilerim adamım, umarım her şey istediğin gibi gelişir. Şu Gizem Hanımla tanışmayı merakla bekliyorum."

"En kısa zamanda dostum, ben kaçar." Vedalaşmasının ardından ayağa kalkan genç adam, tribünde ilerleyerek kapalı alana geçeceği sırada isminin seslenilmesi üzerine kafasını çevirdi. Kafası karışık görünen Kevin'ın, "Rick, eee... belki bir ara o düğün kaydını izlerim!" demesi üzerine gülme arzusunu baskılayarak "Ne zaman istersen dostum." derken köşeyi dönüp sıyrılarak yoluna devam etti.

18. BÖLÜM

Sevdiği bir dostu olduğu halde şu an James'ten hiç hoşlanmadığına karar veren genç adam, her adımda önüne engel koyan diğer elemanları da içine kattı. Gizem ile yalnız zaman geçirmek için planlar kurarken, en ufak detaya kadar hesaplamalarını abartılı buldu. Yolcu koltuğunda oturan adama kısa bir göz atıp, tekrar önüne döndüğü sırada "Ayrı araçlarla gitseydik ne olurdu James, biraz abartmıyor musunuz?" diye tekrar söylenmeye başladı.

"Olmaz dostum, üzgünüm. Sana hak vermiyor değilim, yalnız Naime Sultan'ı tanısaydın ne demek istediğimi çok iyi anlardın?"

"Ne yani, o kadar kötü bir insan mı?"

"Değil de... Otoriter mi desem, nasıl ifade edeceğimi bilemedim. Aslında tam bir tanı koyamıyorum. Çok zor bir insan olduğu kesin... Bir kere şahin gibi bakışları var, adamın röntgenini çekiyor zannedersin. Kendine güvenli ve altta kalmayan bir yapısı var. Asena'nın dediğine göre, babası ve Gizem dışında kimse kendisiyle baş edemiyormuş. Gizem, Naime Sultan'a bile kafa tutabildiğine göre, hâlâ evlenmekte kararlı mısın?"

"Kesinlikle eminim, James. Gizem biraz bahsetti. Kadın, kızı delirtmiş, o da savaşını kendince vermeye başlamış. Aslında yumuşak bir doğası var, uygun lisanla konuşunca çok uyumlu olduğunu düşünüyorum. Kabul ediyorum, ters görünüyor ve biraz dediğim dedik..."

"Çaldığım düdük..."

"Ne?"

"Pardon, Asena'nın garip sözleri! Dediğim dedik, çaldığım düdük... Sen başlayınca tamamlayamadan duramadım. Gabriel ile aramızda espri konusu oldu."

"İnanırım, hakikatten içlerine girdikçe fazlasıyla ilginç olduklarını görüyorum."

"Haklısın. Rick, şu sağdaki sapağı kaçırma..."

"Biliyorum adamım, merak etme unutmam mümkün değil."

Brandon'ın evinin önünde park eden genç adam, oyalanmadan arabadan inerek peşinden takip eden adamla ağaçların arasına daldı. Minik aşkına kavuşma hevesiyle kestirmeden giderek, ışıkları yanan misafir evine varıncaya kadar ilerlemeyi sürdürdü. Zile basmasının ardından Gizem'i görmeyi beklerken, karşısında Selen belirince ifadesini bozmamaya çalışarak selam verdi.

"Merhaba Selen, her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun."

"Sağ ol Rick, hoş geldin. James..."

"Aşkım..." Kendisine uzanan eli yakalayıp nişanlısına sarılan genç adam, hastası olduğu saçların birer tutamlarını tokayla tutturup güzel yüzünü ön plana çıkarmasına bayıldı. "Çok güzel görünüyorsun!" diye fısıldarken nişanlısına hayranlıkla bakarak, saldırmamak için kendisini zor tuttuğu dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. Sabırsızca yerinde kıpırdanan Rick'in yorumuyla genç kızın beline sarılarak yanına geçirdi.

"Eee, Gizem nerede?"

"Geldiiiim... Ay çok özür dilerim, bekletmeyi hiç sevmem." diye konuşarak yatak odasından çıkarken yine Türkçe konuştuğunu fark edip gözlerini devirdi. "Ah anlamak yok, değil mi? Üzgün ben. Rick, hoş geldin... Ben özür diledi, beklettiğim için."

"Önemli değil canım. Gizem, harika görünüyorsun!"

"Teşekkür ederim, sen de şık oldun! Güzel..."

"Hı! Eee, sağ ol. Hazırsanız çıkalım mı?"

"Olur."

"Buyurun." diyerek Gizem'e yol verirken güzelliği karşısında yutkundu. Gözlerini zorlukla kızdan ayırdığı sırada, kırmızı elbisesi içindeki küçük kadını ilk gördüğü an aklına geldi. O zaman da üzeri-

ne atlama arzusu uyandıran rengin, şimdi de aynı etkiyi uyandırmasına şaşırdı. Küçük inci tokalarla süslediği ve sırtından dalgalar halinde salınan saçların, yüzünü kattığı etkiye bayıldı. Kırmızı ruju, dudaklarına yapışma ve tutkuyla öpme arzusunu tetikleyince, Gizem'i fazla çarpıcı ve çekici gösterdiğini düşündü. Sahiplik duygusu içindeki ilkel yanı dürterken, akıl sağlığı için kırmızıyı yalnızken kullanmasının hayırlı olacağına kanaat getirdi. Başka erkeklerin, kadınına alıcı gözle bakmalarından hoşlanmayacağını fark edince iyice şaşırdı. Peşlerinden gelen muhafızlarıyla beraber yürürken, saçma düşüncelerinden uzaklaşmak için "Günün nasıl geçti, Gizem?" diye sordu.

"Ah çok güzel... Biz şehir gezmek, 3 kız."

"Beğendin mi?"

"Hem de çok. Mağaza, eee... Ben baktı, hediye aldı."

"Kime canım?"

"Yarın, şey... Asena, arkadaş Lauren, Jack amca ve çocuklara gidiyor biz. Onlara ve benim kız kardeş var, ona... Türkiye, dönünce verecek."

"Türkiye'ye dönünce mi? Ama... Neden döneceğini söylüyorsun Gizem, bana düşüneceğim demiştin!" Duyduklarıyla panikleyip olduğu yerde dururken, "Hem daha birbirimizi doğru düzgün tanımıyoruz bile. Lütfen, sakın karar verdiğini söyleme." diyerek üzüntüyle kızın vereceği cevabı beklemeye başladı.

"Ah hayır, öyle değil. Ben düşünecek, daha erken, karar vermedi. Biz olur veya olmaz, Türkiye dönecek."

"Ha şimdi anladım! Lütfen güzelim, bize şans vereceğine dair bana söz ver. Seninle mutlu bir hayata sahip olmayı çok istiyorum."

"Ben de Rick, mutlu olacak, ben de istiyor ama..."

"Evet. Evet, biliyorum daha erken." Gülme sesini duymasıyla arkasına bakan genç adam, komik ifadeler takınarak kendilerini izleyen çifte suratını buruşturup "Ne muhafızı, gardiyanlarımız!" diye homurdandı. Durumdan rahatsız görünmeyen Gizem'e yol göstererek yürümeye devam etti. Gizem'in arabanın arka kapısına yöneldiğini fark etmesiyle duraksamadan önüne geçti.

"Lütfen canım, öne geç."

"Aaa... Ama James, ayıp oldu!"

"Bir şey olmaz hayatım, gelirken yolda Selen'i çok özlediğini ve onunla oturmak istediğini söylüyordu." diyerek itirazını bertaraf etti. Beraber geçirecekleri her saniyeyi değerlendirmek istediği için aklına gelen ilk bahanenin arkasına sığınarak kıvırmakta sakınca görmedi. Arabanın kapısını açıp, samimi bir ifadeyle binmesini bekledi.

"İyi o zaman."

"Evet canım, çok iyi."

"Ama Rick, ben nasıl binecek?"

"Neden? Haa, yüksek olduğunu kastediyorsun. Ayağını şuraya koy, vücudunu yukarı çek." diye tarif ederken bacağını kaldırmasına müsaade etmeyen eteğine bakıp ne yapabileceğini düşündü. "Eee, araba baya bir yüksek değil mi? Sanırım bu elbiseyle senin için zor olacak! Gizem, izninle canım, ben yardım edebilir miyim?"

"Hı hı, sevinirim. Bu elbise ile çıkamıyor ben."

"Sorun değil." Kızı kucakladığı gibi aracın ön koltuğuna oturtan genç adam, yakınlaşmanın verdiği histen fazlasıyla memnun kalarak kokusunu içine çekmeyi de ihmal etmedi. Girişimini keyifle izleyen istenmeyen yolcularına göz attıktan sonra emniyet kemerini takmaya çalışan kızın kapısını kapattı. Şoför mahalline bıraktığı çiçeği alıp koltuğuna yerleşmesinin ardından "Bana gözlerini hatırlattı Gizem, aslında başka bir demet beğenmiştim ama bunları görünce diğerinden vazgeçtim." derken çiçek buketini genç kızın kucağına bıraktı.

"Aaaahhhh Rick, bu çok güzel. Ben çok teşekkür eder, mutlu oldu."

"Bir şey değil." Arkadan gelen kıkırdama seslerine *'Kesin ya da aşağı inin lan.'* dememek için kendisini zor tutarken, bütün romantizmin içine ettiklerini düşünerek yüzünü buruşturdu. İçinden sabır duası okuduğu sırada, Gizem'in uzanıp yanağını öpmesi üzerine gözlerini sonuna kadar açıldı. Kulaklarında ne bir ses ne de aklından geçen bir düşünce kaldı. Sersemlemiş halde genç kıza boş boş bakarken, Gizem'in başını önüne eğip kucağındaki çiçeklerin mavinin tonlarındaki yapraklarını okşamasını izledi. Hareketlerinden utandığını anlayınca, hissettiği keyifle kendine gelerek yola koyulmak üzere arabayı çalıştırdı.

Masum güzelinden her çiçek getirdiğinde öpücük alacaksa, kamyonla yürüdüğü yollara sermeyi içinden geçirirken, dikkatini yola vermeye çalışarak şehrin kalabalık trafiğine girdi. Hafta içi yoğun olmayacağını umut ederek lokantanın önünde park edip "Bekle hayatım." diyerek arabadan aşağıya atladı. Valeye teşekkür edip kendisinin halledeceğini söylerken kapıyı açarak genç kıza uzandı. "Gizem, istersen çiçeği arabada bırakalım. Dönüşte alırsın?"

"Olur. Nereye koymak ben?"

"Ver canım. Şurası nasıl?" Elinden aldığı demeti ön konsola bırakıp genç kızın onay vermesiyle kucağına almak için bedenine uzandı. İtiraz etmeden ellerini boynuna sardığını görünce, gülümseyerek bindirdiği yöntemle geri indirdi. Bir süre üzerini düzeltmesini bekledikten sonra kolunu uzatıp "Genç bayan, bana bu şerefi bahşeder misiniz?" diye sordu.

"Rick, kolum mu gir diyor sen?"

"Sanırım bu cümle senin için biraz ağır oldu. Pekâlâ tekrar deneyelim! Gizem, lütfen koluma girer misin?"

"Peki..."

Zarifçe elini koluna geçiren kızla beraber binaya yönelen genç adam, takipçileriyle beraber lokantadan içeriye girdi. Kalabalık olduğunu görünce içinden küfrederken, tanınmayacağını umarak yanlarına doğru gelen şefe başıyla selam verdi.

"George..."

"Bay Morrison, sizi görmek çok güzel. Hanımefendi... müessesemize hoş geldiniz."

"Sağ ol, George."

"Arzu ettiğiniz gibi yeriniz ayırtıldı. Bay ve Bayan Harrison, biraz evvel iştirak ettiler. Lütfen böyle buyurun."

"Bu kadar kalabalık olacağını beklemiyordum."

"Olsun Rick, sorun yok."

"Hı hı, göreceğiz." diye ağzının içinde homurdanırken, yol gösteren adamın arkasından takip etmeye koyuldu. Çevreden adının söylendiğini duymazdan gelerek, kimseyle göz göze gelmemeye özen gösterdi. Bakışlarından Gizem'in de farkına vardığını anlayınca, ne

yapacağını merak ederek tepki vermesini bekledi. Başını asil bir edayla kaldırıp sesini çıkartmayan genç kızla, her zaman tercih ettiği gözlerden uzak masaya yöneldi. Selamlaşma faslını tamamladıktan sonra Asena'ya karışma imâsıyla bakarak genç kızın sandalyesini çekip oturmasını sağladı. Hemen yanındaki boş yeri, bu acımasız insanlardan birisine kaptırmadan kendisi kuruldu.

"Teşekkür ederim Rick."

"Rica ederim. Bu lokantanın yemekleri de manzarası da çok güzeldir. Ortamı beğendin mi?"

"Çok... Rick, içeri girmek biz, insanlar neden baktı? Eee, garip baktı ve senin adın söyledi!"

"Gizem, nasıl anlatayım bunu... Bu bölgede futbol sevilir, doğal olarak beni tanıyorlar."

"Sen çok ünlü olmak?"

"Spor seven insanlar için normal seviyede diyelim. Senin için sorun olur mu?"

"Eee, bilmiyor! Ben ünlü umursamaz, iyi insan önemli."

"Harikasın, katılıyorum hayatım ben de umursamıyorum." diye tepkisine sevindiğini düşünürken, arkalarından gelen bağırma sesiyle canı sıkıldı.

"Riiiiicckk..."

"Lütfen hanımefendi, yanına gitmenize müsaade edemeyiz. Müessesemizin bu tip konularda katı kuralları var. Misafirlerimizi hiçbir sebeple rahatsız edemezsiniz."

"Ama sadece Rick'e bir merhaba diyeceğiz, ne olabilir ki? Lütfen. Riiiccckkkk..."

"Oooofff, başladık." Sıkıntıyla başını iki yana sallarken, Gizem'in kötü etkilenmesinden çekinerek şu aşamada dışarıda yemeğe çıkmakla hata yaptığını düşündü. Arkasını dönüp 2 kadın ve biraz gerisinde duran delikanlının kendisine ulaşmak için garsonla tartışmasını izleyen genç kıza "Üzgünüm hayatım, biraz evvel bahsi geçen sporseverler, benimle tanışmak istiyorlar. Şimdi müdahale etmezsem salondan atılacaklar. Kısaca konuşmamın bir sakıncası var mı?" derken özür dileyerek baktı.

"Anlamadım ben ne oldu! Konuş, sakınca yok."

"Sağ ol canım."

"Riiiiiccccckkk..."

"Tamam George, sorun yok. İyi akşamlar."

"Ah Riiickk, o canavar bizim sana ulaşmamıza izin vermedi. Israr edersek dışarı atarız diye tehdit etti."

"Hı hı, evet... Anladım, kötü yapmış."

"Ben Sally, bu da Leani ve Andrea..." derken yanındaki ağzı kulaklarında gülerek genç adama bakan arkadaşlarını gösterip, "Senin hayranınızız." diye sözünü tamamladı.

"Teşekkür ederim, çok memnun oldum. Sizlerle tanışmak güzeldi arkadaşlar." Oturduğu yerden dikkatle konuşmasını izleyen Gizem'e gülümserken, elini sahiplenerek omzuna koyunca parmaklarının üzerine kapanmasıyla şaşırdı. Mesajı almalarını ve artık gitmelerini ima eder şekilde, mesafesini koruyarak nispeten çekingen duran delikanlıyla kızlara baktı.

"Eee... Bize imza verir misin, Rick?"

"Sally, arkadaşlarımla yemeğe çıktığım için doğal olarak yanıma herhangi bir şey almadım. Bundan sonraki ilk maçımda bizim saha görevlisine selamımı söylersen, borcum olsun istediğini yerine getirmekten onur duyarım."

"Tamam, Rick. Ama fotoğraf da isteriz. Seni öpebilir miyiz?"

"Üzgünüm hanımlar, kız arkadaşımın bundan hoşlanacağını zannetmiyorum. Öyle değil mi hayatım?"

"Hıımmmm! Yanaktan olur."

"Duyduğunuz gibi izin çıktı." Nihayet sahipli olduğunu anlayarak heyecanlarını kontrol altına alan hanımları nazikçe öptükten sonra delikanlıyla el sıkışıp yolcu etti. Kızların gülerek uzaklaşmalarının ardından, masalarından olayı izleyen insanların selamlarına karşılık verip yerine oturdu. Yüzünden ne düşündüğü anlaşılmayan genç kıza dikkatle bakarken "Özür dilerim!" diyerek tepkisini bekledi.

"Önemli değil! Kötü niyet yok, sen nazik davrandı. Bu güzel, olay... Eh."

"Eh mi, o ne demek?"

"Hep böyle oluyor, Rick? Yani, çok kız öpmek istiyor seni?"

"Hayır, öyle bir şey yok! Genelde imza isterler, bazen de böyle garip teklifler gelir. Ben de bu durumdan hoşnut değilim, Gizem."

"Hıımmm! İyi o zaman, ben de çok sevmedi. Sen mecbur ama mesafe güzel korudun, biz anlaşır."

"Mesafemi korursam anlaşırız mı demek istiyorsun?"

"Hah, evet öyle... Beni anladın, kabul ettin."

"Çok iyi ve öyle olacağına emin olabilirsin." diyerek iyice kulağına eğilen genç adam, bir yandan aralarında konuşurken ilgiyle kendilerini izlediklerinden emin olduğu masa sakinlerini umursamadan kısık sesle anlatmaya başladı. "Gizem..."

"Efendim!"

"Hayatım, sahiplenici olman hoşuma gidiyor. Anlıyor musun?"

"Evet, ben öyle, eee... Kıskanç. Tek erkek, tek kadın, bir ev..."

"Güzel, sana katılıyorum, yalnız bana bir söz vermeni istiyorum."

"Ne?"

"Bazen, öyle durumlarla karşılaşıyorum ki derdimi anlatana kadar iş işten geçmiş oluyor."

"Nasıl?"

"Bayanın biri yürürken üzerime atlıyor, ertesi gün Rick'in yeni sevgilisi ve benzeri bir yakıştırmayla başlık atarak gazetelerde resimlerimiz çıkıyor. Bu ve buna benzer durumlar olursa, kızmadan önce bana soracağına söz verir misin?"

"Yaaa! O kadın ne olur?"

"Nazikçe uzaklaştırıyorum. Söz veriyorum hayatım, benim tarafımdan asla öyle bir aşağılanmaya maruz kalmayacaksın."

"Söz diyor sen... Hıımmm! Peki, ama ben gördü çok kızar, kadın kovar kabul."

"Kabul! Dövmezsin her halde ha-hayatım?"

"Bilmiyor, durum bakar karar verir ben. Kadın azgındı iki çakar... Sen kızar, iş bitti."

"Hayır, sana kızmam. Aileni ve kocanı korumana saygı duyarım. Artık baş etmeyi öğrendim, saygılı fakat mesafeli davranıyorum. Hayran kitle erkek olunca sorun olmuyor, biraz evvel sen de gördün. Orta yaşlı insanlar, genelde çocuklarına imza istemek dışında durdurmazlar.

Sırtıma eski dostmuşuz gibi vurup el sıkışır, biraz da maçlardan bahsedip giderler. Genç kadınlar ise arada sorun olabiliyor ve yanlış anlaşılmaya müsait. Bir keresinde..."

"Evet!"

"Kızmak, yanlış anlamak yok ama..."

"Peki!"

"Deplasmanda başka..."

"O da ne?"

"Düzeltiyorum, maç için başka bir şehre gittiğimizde, gecenin bir vakti vücudumda eller hissettim. Uykum hafiftir, deli gibi ne olduğunu anlamak için kalktım. Yatakta, hayatımda ilk defa gördüğüm çıplak bir kadın vardı."

"Aa-aaa!"

"Hayranınmış... sanırım o şekilde koynuma girerse itiraz etmeyeceğimi zannetti veya sevgili olacağımızı düşündü. Doğal olarak çok sinirlendim. Olay büyüyüp rezalet çıkmasın diye eşyalarımı toplayıp odayı terk ettim."

"Terbiyesiz, rezil seni! Ahlaksız, insanda bir utanma olur. Ağzını burnunu dağıtsaydın kahpenin..."

"Efendim! Gizem, dilinizi anlamıyorum, lütfen İngilizce konuşur musun? Bana kızdın mı?"

Hiç istifini bozmadan Rick'e dik dik bakan genç kız, gözlerinden alev fışkırarak "Nereye gittin?" diye tersçe sorduktan sonra cevabını beklemeye başladı.

"Bana kızgın mısın, önce onu cevaplar mısın?"

"Sana değil, kadın kızmak var. Namussuz..." derken söylemek istediklerine kelime dağarcığı yeterli gelmeyince, tekrar kendi lisanına dönüp ağzına ne gelirse söylenmeye devam etti. "Terbiyesize bak, ne utanmaz insanlar var ya! Ahlaksız köpek, ah ben orada olacaktım ki o şıllığa dünyanın kaç bucak olduğunu göstereyim. Hayranıymış, sıçarım hayranlığına. Cık cık cık..."

"Eee!"

"Rick, nereye gittin?"

"Kevin'ın odasına."

"O kim?"

"En yakın ve takım arkadaşım!"

"Haaa, anladım. İyi yaptı. Bir daha oldu?"

"Böyle bir durum, bir daha oldu mu diye soruyorsun?"

"Evet!"

"Hayır. Otelde kaldığım zaman ya Kevin ile aynı odayı paylaştık ya da önlem aldık. Otel yönetimini, bu tip bir durumla karşılaşırsak yasal işlem uygulamakla tehdit ettik. Kaldığımız kata görevli koymaya başladılar."

"Aferin, iyi oldu, eee... İyi düşündü sen."

"Neden bu konuda senden söz istediğimi şimdi anladın mı? Gizem, sana karşı her ne olursa olsun dürüst davranacağım."

"Hmmmm! Peki, o zaman kabul."

"Evlenmeyi kabul mu ediyorsun?"

"Hayır, söz için söyledi. Ben sana soracak, ne oldu Rick diyecek..."

"Hadi ya, ben de heveslenmiştim. Anladım canım, sevindim. Sağ ol... Gizem, yarın 3 günlüğüne deplasmana, eee... Maç için şehir dışına çıkmam gerekiyor. Çok üzgünüm hayatım."

"Ya! Sen otelde kalacak?"

"Evet, doğal olarak!"

"İyi, dikkatli ol ve Kevin beraber kal."

Dayanamayıp sırıtan genç adam "Merak etme güzelim, özellikle bundan sonra azami özen göstereceğim!" derken Gizem'in sahiplenici tavrına bayıldı. Garsonun önüne dumanı tüten yemek koymasıyla irkilerek "Bu da ne?" diye Gabriel'e sordu. "Sipariş verdiğimizi hatırlamıyorum."

"İki defa ne yiyeceksiniz diye sorduk, Rick!"

"Konuşuyorduk, dalmışız!

"Fark ettim. Cevap gelmeyince seninkini George her zamankinden, Gizem'inkini de Asena söyledi."

"İyi yapmışsın. Gizem, senin için uygun mu?"

"Evet, güzel."

"Arada biz fanilerle de ilgilenseniz diyorum?"

"Çok komik, Gabriel. İyiydik biz böyle, değil mi hayatım?"

"Hı hı!" derken hâlâ önüne konan tabağı şüpheli gözlerle inceleyen genç kız, karşısında iştahla yemeğine başlayan kuzenine "Asena kız, bu ne? Domuz eti falan değildir inşallah?" diye sormaktan kendisini alamadı.

"Saçmalama be, biftek."

"Aa-aaa bu ne kız, eşek kadar! Nasıl yiyeceğim ben bunu? Şunun kalınlığına bak iki parmak. Ay bunun içi çiğ olmasın, ben çok tiksinirim."

"Görüntüsüne kanma, çiğ falan değil çok güzel pişiriyorlar."

"Ooofff, hiç tekin görünmedi!"

"Ne oldu Gizem, bir problem mi var?"

"Yok Rick, önemli değil. Et çok kocaman, eee... Ben tabak görmek yok böyle büyük et, dedim Asena! Nasıl yiyecek anlamadı?"

"Dur güzelim, izin verirsen yardım edeyim."

"Peki, olur!" Merakla Rick'in ne yaptığını izleyen genç kız, becerikli hareketlerle kendisi için bifteği küçük parçalara bölmesini izlemeye başladı. İşini bitirince son kestiğini ağzına uzatmasıyla, gülümseyerek dudaklarını ayırıp çataldan aldı. Yutkunan genç adamın canının çektiğini düşünerek kendi çatalına uzanıp bir parçada ona uzattı. İçinden ince ve düşünceli diyerek artı hanesine iki puan daha eklerken, karşıdan gelen kıkırdama sesleri üzerine kafasını kaldırıp seyircilerine gözlerini kısarak ters ters baktı.

"Ne oluyor, sizin işiniz yok? Ayı mı oynamak burada?" diye terslenmesi sonucu kafaların tabaklara inmesiyle, önünde duran yemeğiyle ilgilenmeye başladı. Yanından gelen gülme sesiyle başını çevirince, gözlerinin içine bakan genç adamın "Harikaydın aşkım!" demesi üzerine tebessüm ederken utanarak tekrar önüne döndü.

19. BÖLÜM

Gizem'i tanıştırmak için Selen'le beraber Lauren'a getiren genç kadın, kendilerini görmeleriyle deliye dönen çocuklar sakinleştikten sonra kızları salonda bırakıp mutfağa geçti. Habitatlarını değiştirdiği ailenin gün geçtikçe bir Türk ailesine dönüştüğünü düşünürken, pışkince sırıtarak birbirinden güzel hazırlık yapan Lauren'a yardım etmeye girişti. Birkaç sefer işe girişmek için gelen kızları geri postalamasının ardından, bir yandan muhabbet ederek çalışmaya devam etti. Birazdan oynayacakları beyzbol maçından sonra ufak çaplı bir parti düzenlemeye karar verdikleri için aceleyle börek sararken içeriye tekrar Jackson girince gözlerini devirdi.

"Aysena, daha işin bitmedi mi?"

"Az kaldı hayatım, birazdan geliyorum."

"Tamam ama acele et, seni bekliyoruz."

"5 dakikaya yanınızdayım, Jackson." Çocuğun oflayarak dışarı çıkmasının ardından sardığı böreklerin son grubunu da bankonun köşesine dizerken, "Gerisini sen halledebilir misin Lauren, oğlanlar sabırsızlanıyor." diyerek aceleyle ellerini sabunladı. Kurabiye hamurunu hazırlayan kadına gitmek zorunda olduğu için suçluluk hissiyle bakarken cevabını bekledi.

"Zaten bir şey kalmadı, hadi siz çıkın. İki saate gelir misiniz Aysena, börekleri ona göre fırına atayım?"

"Muhtemelen, yine de acele etme canım. Kusura bakma sana da iş çıkardık, Gizem'e beyzbol öğreteceğimize söz vermiş bulundum."

"Bir daha lafını duymamış olayım Aysena, zevkle yapıyorum. Kuzenine bayıldım hayatım, çok doğal bir kız. Konuşmasıyla alay ettikleri için oğlanlara bağırmasını unutamayacağım! Akşam Jack'e anlatmak için sabırsızlanıyorum. O ilk kelime neydi Aysena, bir daha söylesene?"

"Aslında o tam anlamıyla bir kelime değil, genellikle erkeklerin kızarken ya da seslenirken söyledikleri anlamsız argo bir hitap. Dur bakayım nasıldı? Hah, Uleeeeeeyyyynnn... Kesin leeeenn... Ablaya alay etmek utanmıyor siz, kırarım kafanız." Lauren ile tekrar gülmeye başlayan genç kadın "Çok ilginç değil mi? Nathalie, takdir ederek yanına gidip elini tuttu. Oğlanlar, gözleri sonuna kadar açık şoka uğradı. Sanırım Jackson Gizem'e âşık oldu. Gözünü ondan ayıramıyor." diyerek yaşananların kısaca özetini geçti.

"Jack'i bu konuda mutlaka uyarmalıyım. Huyunu biliyorum, Gizem'in konuşmasını duyunca emin ol gülecektir. Muhtemelen ona da bir uleeeyyn diyebilir."

"Kesinlikle söyler Lauren, hoşuna gitmeyen bir şey oldu mu asla geri adım atmaz, altta da kalmaz. Hadi hayatım yeni bir uyarı almadan ben gideyim, konuşmaya sonra devam ederiz." Kadının yanağından öptükten sonra mutfaktan ayrılan genç kadın "Eveeeet, herkes hazırsa gidebiliriz." diyerek eşofmanları ve beyzbol sopaları ile kendisini bekleyen guruba sırıttı. Gizem'in dudak büktüğünü görünce, gelecek yorumu bekleyerek kuzenine baktı.

"Yarım saattir hazırız Asena, senin çenenin durmasını bekliyoruz."

"İş yapıyorduk herhalde kızım, boş durmuyoruz."

"Yardım teklif ettik kabul etseydin o zaman."

"Ay ne huysuzsun ya, iyilik de yaramıyor. Geldik işte, uzatma... O şapkayı nereden buldun?"

"Sharon, verdi. Oynarken ters mi ne çevirecekmişim!"

"Vaaay, çabuk ısınmışsınız kuzen, Sharon kolay kolay yabancılara kaynaşmaz!"

"Herhalde yani, doğal karizmam hayatım. Kahretsin elimde değil, kendiliğinden oluveriyor işte."

"Iıııyyy, megaloman, yürü hadi!" Kahkaha atan genç kıza yüzünü buruştururken, hevesle bekleyen çocuklara dönerek "Aşklarım benim,

şu çömezlere oyunumuzu öğretelim." demesiyle tezahüratlar eşliğinde harekete geçen gruba katıldı. Etrafından dolanıp dışarı çıkan kuzeninin yanına, Jackson'ın aceleyle gitmesine gülerek kapıyı arkalarından kapatıp peşlerine düştü.

"Allah Allah! Şu erkek milleti bazen çok acayip oluyor, karının alay ettikleri için bir dövmediği kaldı ikisi de manyağa âşık oldu!" diye söylenirken, hayranlıkla Gizem'i izleyen Jackson ile elini tutan Nathan'a hayretle baktı. Selen'e yapışık halde yürüyen küçük cadıyı görünce "Ulan, hepiniz sattınız beni!" derken aslında bu kadar kısa sürede kaynaştıkları için sevindiğini düşündü. Mahalle çocuklarının da katılımıyla gittikçe kalabalıklaşan sahada, konuşmasıyla alay eden çocukların Gizem'den azar işitmelerinin ardından savında ne kadar haklı olduğunu anladı. Kuzeninin âşık kitlesine yenilerini katmasını gülerek izlerken, hevesli beylerin yeni oyuncularına beyzbolun temel kurallarını anlatmasına katıldı.

"Anladın mı, Gizem? Önce birkaç sefer deneyelim, ardından oynamaya başlarız."

"Bu mudur Asena, ben de bir bok zannettim! Çocuk oyuncağı, denemeye bile gerek yok. Hadi başlayalım."

"Haydaaa! Saçmalama kızım ya, manyak mısın nesin? Bak Selen'e, ne güzel atma çalışmaları yapıyor."

"Sensin manyak... Bana bak kızım, 10 yaşından beri voleybol oynamış bir insanla konuşuyorsun. Öncesini saymıyorum bile, bunlar benim için çerez. Atıyorsun, sopayla vuruyorsun işte, sonra sahanın etrafında koşturuyorsun. Karşı takım topu yakalayacağım diye kıçını yırtarken, bingo o köşeye koştunmu oyun bitti. Neyini çalışacağım, hadi hadi uzatma da boyunu görelim."

"Eh sen bilirsin, o zaman iki grup yapalım bari!" diyerek çocukları takımlara ayırdıktan sonra oynamaya başladı. Ufak tefek birkaç hata yapmasına rağmen burnundan kıl aldırmayan Gizem'in, olayı kısa sürede kavrayıp hırsla içine dâhil olmasına hayret etti. Enerjisiyle sahada çılgın bir hava estiren kuzenine yetişmek için çabalarken, kalabalıklaşan seyirci kitlesinin önünde az bir farkla oyunu mağlup bitirdi. Kendisini çimlerin üzerine atarak soluk soluğa nefeslenen Selen'in yanına gidip nasıl olduğuna baktı.

"İyi misin?"

"Allah'ım! Asena ben geberdim!"

"Ben antrenmanlı sayılırım canım, yakında alışırsın. Aa-aaa, manyağa bak, sahanın etrafında takımıyla zafer koşusu yapıyor!"

"Bu kadar enerjiyi nereden buluyor bu kız ya?"

"Boşuna mı ben ona atom karınca diyorum. Hatun, ilkokulu bitirene kadar sokakta erkek çocuklarıyla futbol oynardı. Zamanında anneannem ile yengemin en büyük kavga sebebi buydu. Sultanım; *'Kız çocuğu erkeklerle futbol oynar mı, bacakları çarpık olursa sorarım ben sana, ne biçim yetiştiriyorsun bunu?'* diye söylenir dururdu. Yengem de *'Ne yapayım anne dinlemiyor, tutamıyorum işte.'* diyerek kendisini savunurdu. Dördüncü sınıftayken voleybola yazdırdı da sorun nispeten ortadan kalktı."

"Saatlerce dikiş dikebilecek sabra sahip bir insanın, bu kadar hareketli olması ilginç! Çok şükür bu tarafa geliyorlar. Asena, lütfen dönelim artık oturmam lazım."

"Tamam hayatım... Gizeeeeemm, hadi canım, aşklarınla vedalaş daha parti vereceğiz."

"Geldim... Canlar benim, çok çok çok çok öpmek sizi... Ben, şimdi gitmek var, yine gelir oynamak biz. Tamam mı?"

'Tamam...' diye bağıran seslerin arasından, taze âşık damat adayıyla ayrılan kuzenine gözlerini devirirken, peşinde sevdikleriyle birlikte geldiği yoldan evin yolunu tuttu.

***

Sabahtan beri James ile proje çizimleri üzerinde çalışan genç adam, telefonun sesini duymasıyla Asena'nın aradığını düşünerek masaya uzandı. Hevesle eline aldığı telefonun ekranında Rick'in adını görünce, merakla kendisine bakan dostuna bilgi verip açtı.

"Selam Rick!"

"Selam. Kusura bakma dostum, iş saatinde aradım."

"Önemli değil. James ile beraberiz, biz de ara verecektik. Maçın nasıl geçti?"

"Açık ara farkla aldık."

"Sevindim adamım, harikasınız."

"Gabriel, defalarca Gizem'i aradım ulaşamıyorum! Başına bir şey gelmiş olmasından korkmaya başladım, bu konuda bilgin var mı?"

"Merak etme Rick, nerede olduklarını biliyoruz. Ben de Asena'ya ulaşamıyorum, Selen'i de denedik telefonu cevap vermiyor. Bugün Lauren'a gideceklerdi, muhtemelen çocuklarla beyzbol oynarken kendilerini kaybetmişlerdir."

"Lauren da kim?"

"Bizim Jack varya koca adam, onun eşi."

"Tamam, hatırladım. Yanlış anlamadıysam, beyzbol oynadıklarını mı söyledin?"

"Doğru duydun dostum."

"Vay be! Çok garip, bu hiç normal değil."

"Şaşırma dostum, kesinlikle katılıyorum. Benim karım anormal ve öyle olmasına bayılıyorum. Akşam Gizem ve Selen'e oyunu öğreteceği için heyecandan yerinde duramıyordu. Kuzeninin beyzbola bayılacağından emindi, kendisi eski futbolculardan olurmuş."

"Gizem, voleybolcu olduğunu söylemişti, futbol da mı oynamış?"

"Çocukken dostum, spor hayatına sokak takımlarında top koşturarak başlamış."

"Gabriel, sen ciddi misin yoksa beni kafaya mı alıyorsun?"

"Hem de çok ciddiyim, bir an evvel alışsan iyi edersin. Asena, tatilde veya müsait olduğu zaman çocuklarla oynamaya gider. Diğerlerinin de pek normal olduğu söylenemez. James halinden memnun, benim de şikâyetim yok. Tabii seni bilemem..."

"Aksine çok memnunum!"

"O zaman sorun yok."

"Dostum, yardıma ihtiyacım var, Gizem'e ulaşmam lazım!"

"Hıımmm! Önce Jack ile konuşayım, sana dönerim."

"Sevinirim, senden haber bekliyorum."

"Tamam adamım, tekrar tebrikler." diyerek telefonu kapatan genç adam, sırıtarak James'e bakarken yeni bir numara tuşladı. "Bizimki, Gizem'e ulaşamayınca meraktan çatlamış, yardım istedi."

"İyi kaptırdı kendini! Akşam neydi o halleri, bizimle neredeyse hiç konuşmadı. Varsa yoksa Gizem, hoş onun da aşağı kalır yanı yoktu."

"Konuşana bak... Bu kadınlarda şeytan tüyü olduğuna iyiden iyiye inanmaya başladım, gören âşık oluyor sonra da vazgeçemiyor." derken karşıdan Jack'in sesini duyunca konuşmaya başladı. "Merhaba, Jack... Adamım, o gürültüde ne?"

"Çılgın bir parti veriyoruz Gabriel, bildiğin gibi değil çok ilginç!"

"Hadi ya! Bak sen, kesin Asena'nın başının altından çıkmıştır."

"Kim organize ettiyse çok iyi yapmış. Gabriel, Gizem ile tanıştım ve konuşmasına bayıldım! Çok komik bir kız ve ilginç..."

Karşısında oturan dostunun meraklı bakışları altında, kahkahayı patlatan genç adam. "Evet, bilmez miyim adamım, mutfağa kaçıyor musun yine?" diye sordu. James'in gülmeye başladığını görünce, olaya uyandığını anladı.

"Mecburen. Lauren, alay etmemem için uyardı."

"Ben de öyle tahmin ettim." diyerek tekrar gülmeye başlayan genç adam, kaşlarını kaldırarak ne olduğunu işaretle soran arkadaşına göz kırptı. Anlattıklarını dikkatle dinlerken, karısına ve ekibine hayret ederek bu kadının kendisini şaşırmaktan vazgeçmeyeceğini düşündü. "Sağ ol adamım... Ha Asena'ya söyler misin, 6 civarı almaya geleceğim. O kesin kendini kaybetmiştir, telefona bakmayı akıl edemez."

"Tamam, söylerim. James'i de al, akşam bizde yeriz."

"Başka zaman dostum, Rick'de yokken sakin bir gece geçirelim. Geldiğimizden beri hareket halindeyiz. Bu kadar yeter, evli evine evi olmayan fare deliğine..." Asena'dan özlü sözlerle telefonu kapatırken, "Görüşürüz, Jack." diyerek bu kadınların hepsini bozduğunu düşündü. Kendi kendisine sırıttığı sırada "Ne oluyor?" diye soran James'e, son durumu ve eşlerinin yaptığı kaçamağı anlatmaya başladı.

"Benimki bu sefer organizasyonu sıkı yapmış! Kurnaz, öğrenemeyeceğimi zannetti herhalde! Asena ve ekibi, Lauren'da parti veriyorlarmış. Bütün dans öğrencileri ve çocukları toplamış, çılgınlar gibi eğleniyorlarmış. Bu arada Jackson, Gizem'e âşık olmuş! Ağzı bir karış açık etrafında dolanıp duruyormuş. Lauren, dayanamayıp Jack'e haber

verince, bizim meraklı sahneyi kendi gözleriyle görmek için izin alıp eve gitmiş. Uyanık, kesin muhteşem yemekleri de hesaba katmıştır."

"Gabriel, kayıt yapmış mı?"

"Jack'den bahsediyoruz dostum, kesinlikle kaçırmaz. Ve tabii ki Gizem yüzünden, gülmek için mutfağa kaçmadığım her anı kaydettim dedi. Birazdan parça parça göndereceğine söz..." Cümlesini tamamlayamadan telefonun sesiyle konuşmasını yarım bırakırken, başını ekrana indirip, "Hah, ilki geldi!" diye sırıttı. Kaydı açmasıyla bir kahkahayı patlatıp, "Allah kahretsin, bunların hepsi çılgın!" dediği sırada arkasından dolanıp gelen dostuyla, oyun havası eşliğinde döktüren kadın ve çocukları izlemeye başladı.

"Tanrım!"

"Ne dersin dostum, Rick'e gelecekte neyle karşılaşacağının ilk karelerini gönderelim mi? Ne de olsa Asena'nın kuzeniyle evlenmeyi düşünüyor, biraz şoka girmesinden zarar gelmez. Önce şu rakip konusunu yazalım, ardından da kaydı postalayalım." dedikten sonra gönder tuşuna basarken, adamın yaşayacağı şaşkınlığı düşünerek sırıtmasını engelleyemedi.

***

Maç bittiğinden beri defalarca Gizem'i arayan genç adam, odanın içinde telefonuyla dolanırken Gabriel'den de haber alamayınca sinirleri bozulmaya başladı. Dostunun Jack'e gittiklerini söylediği halde, tatmin olmadığı için homurdandığı sırada Kevin'ın eleştirisine maruz kaldı.

"Rick, otur artık şuraya! Gizem iyiymiş işte, Asena arkadaşlarına götürmüş. Biraz abarttığını düşünmüyor musun? Parkta oynadıklarına göre muhtemelen o da ulaşamamıştır. Çok garip, çocuklarla beyzbol oynayan yetişkin kadınlar! Maçı izlemek isterdim."

"Gabriel, neden arayıp haber vermedi o zaman? Acaba bir daha mı arasam, Kevin?"

"Saçmalama dostum, daha adamla konuşalı 10 dakika bile olmadı."

Bir taraftan arkadaşına laf yetiştiren genç adam, masaya kurduğu dizüstü bilgisayarından Rick'in maçtan sonra verdiği video kayıtları-

nı izlemeye devam etti. Abarttıklarını düşündüğü için Cihan'ı merak ettiğini savunurken, beklentisinin ötesine geçen güzelliği karşısında şoka uğradığını itiraf etti. Kişiliğinden etkilenmesinin yanı sıra ilginç fiziğine hayran oldu. Gece elbisesinin içindeki inanılmaz kıvrımlara sahip vücuduna ve kadınsı hatlarına, kendisini kaptırıp dünyayı unuttu. Kamera kıza her yaklaştığında kısılan gözleriyle, zarif yüzüne ve beyaz tenini ortaya çıkaran iri gözlerinin girdabına kapıldı. İçinden bir sesin, hemen bilgisayarı kapatıp kızın varlığını unutmasını söylerken, Cihan'ın gülümsediği bir kareyi dondurup içinde kayboldu.

"Kevin... Kevin!"

"Hıı! Efendim."

"Ne yapıyorsun sen? Hâlâ düğün kaydını izlediğini söyleme!"

"Eee... İlginç geldi bakıyorum işte!"

"Siktir oradan... Oğlum, 3 saattir o ekranın önündesin, açık açık Cihan'ı beğendim desene!"

"Şey, eee... Evet, hoş bir kadın! Kabul ediyorum çok güzel, hiç böyle gözlere sahip bir kadın görmemiştim... Arkadaş, o kirpikler ne ya, takma olabilir mi acaba?" derken kaslarından dolayı kavuşmakta zorlanan kollarını göğsünde birleştirdi. Ekranda dondurduğu kızın yüzünü tekrar incelerken "Anlattıklarından etkilendiğim için ilgimi çekmiş olabilir." diyerek söylediğine kendisini de inandırmak istercesine konuşmasını tamamladı.

"Ya, evet belli... Aramıza hoş geldin, biraz evvel kendini kaybettiğini gördüm."

"O kadar da değil! Şunu anlamalısın..."

"Dur dostum, lafını unutma. Gabriel mesaj attı!" Telefonu açan genç adam, okumaya başladığı yazı karşısında şoka girerken "Neee, Jackson da kim?" diye sinirle söylenerek kaldığı yerden devam etti. "Ha, şimdi anlaşıldı!"

"Ne oldu adamım?"

"Jackson, Gizem'e âşık olmuş! İsmi geçen şahıs, Jack'in oğlu... Pislik herif, yazıya direk böyle girmiş. Birden okuyunca şaşırdım, bu Jackson'ın yaşı çok küçük olsa gerek. Onlarda parti veriyorlarmış, hay-

yet bu saatte çocuklarla ne yapılabilir ki? Gabriel, birazdan sana sürprizim var diyor."

"Bu gelin olayı sana yaramadı adamım, eskiden böyle panik yapmazdın! Gizem geleli daha üç beş gün var yok, ne olacağını zannediyorsun?"

"O kadarını ben de biliyorum Kevin, dediğin gibi olmuyor işte. Yeni bir mesaj geldi! Hmmmmm... Anlaşılan kamera kaydı!" Görüntüye basmasıyla bulundukları odayı dolduran ilginç ezginin eşliğinde, salon olduğunu tahmin ettiği alanda oynayan guruba ağzı açık kalarak baktı. Büyüklü küçüklü kalabalığın arasındaki Gizem'in, çılgınlar gibi dans etmesini sonuna kadar açılan gözleriyle izlemeye başladı.

"Bu ses de ne? Rick! Heeeyyy adamım?" Dostunun garip halinden endişelenerek oturduğu yerden kalkan genç adam, dikildiği yerde transa giren Rick'in yanına gidip tekrar seslendi. "Ne oluyor Rick, kötü bir şey mi var?"

"Hı!"

"İyi misin?" Kötü bir şey olduğunu düşünerek, genç adamın elindeki telefona uzanmasıyla, "Bu da ne?" diyerek ekranda görünen kalabalığa kaşlarını çatarak baktı. Salladıkları kalçalarına boncuklu üçgen bezler bağlamış bir gurup kadının, kafalarına renkli parti şapkaları oturttuğunu görünce Rick'in şoka girme sebebini anladı. Çoğunluğu ergenlik yaşındaki kızlardan oluşan gurubun, oğlanların attığı konfetilerin arasında hararetle oynamasını hayretle seyretti. Düğün kayıtlarından gördüğü Gizem'in, orta yerde kahkahalar atarak kıvırtmasını izlerken, öne eğilip küçük bir kızla karşılıklı göğüslerini sallaması üzerine irkilen arkadaşına bir daha baktı.

"Tanrım!"

"Rick, kendine geldin mi dostum, ben de bir problem var zannettim! Çılgın bunlar. Sana hak vermeye başladım, çok sevimli çılgınlar. Çok garip davranıyorsun, sorun ne anlayamıyorum!"

"Adamım, sorun ciddi boyutta ve aşağıda! Oskar problem çıkarıyor, kesinlikle yoldan çıktı. Kevin, telefonuma sakın dokunma, ben soğuk duş almaya gidiyorum, hemen gelirim." diyerek kapattığı telefonu masaya koyduktan sonra banyoya yöneldi. Bir yandan küfürler savururken, ardında kendisini ağzı açık izleyen adamı bırakarak kapıyı kapattı.

Yeni bir mesaj sesiyle masaya dönen genç adam, Gabriel'den geldiğini görünce, "Sanırım daha çok soğuk duş alman gerekecek dostum" diyerek kahkahayı bastı. Durumun vahametine kafasını sallarken, masanın etrafından dolanıp Cihan'ı izlemeye kaldığı yerden devam etti.

20. BÖLÜM

Gelininin ricası üzerine kızlara şoförlük yapan adam, evin önüne park ederken zevkli geçen yolculuğun verdiği keyifle sırıttı. Arkada oturan Selen'e göz kırpıp "Evet canlarım geldik, size iyi eğlenceler." diyerek yanındaki yeni eğlence kaynağına döndü. "Gizem, muhabbetimize başka zaman devam ederiz kızım."

"Olur. Ben çok teşekkür etmek, Brandon amca."

"Bir şey değil hayatım, zevkle... Bak, Asena dışarıya çıktı, yanımıza geliyor." diyerek arabadan indiği gibi kendisine doğru koşturan gelinine sarıldı. "Güzel kızım."

"Çok sağ ol babacığım, sana zahmet oldu."

"Hiçbir şey olmadı bebeğim... Hatta Gizem'in şehirle ilgili yorumlarını dinlemek çok zevkli bir deneyimdi. Kuzeninin konuşmasının çok aydınlatıcı ve ilginç olduğunu söylemeliyim."

"Hııışşşttt baba, duyacak!"

"Aman ha... Hadi hayatım, ben kaçayım artık. Kendine iyi bak."

"İçeri gelseydin?"

"Başka zaman kızım, görüşürüz."

"Güle güle babacığım." diyerek kayınpederinin kızlara veda ettikten sonra yola koyulmasını izledi. Misafirleriyle beraber eve doğru giderken, Gizem'in yorumu üzerine ciddiyetini koruyabilmek için Selen ile göz göze gelmemeye çalışarak masum bir ifade takındı.

"Asena, kusura bakma ama kayınpederin ilginç birisi! Bana ha bire

soru sorup duruyor ve mütemadiyen sırıtıyor. Şurayı beğendin mi, burayı görmüş müydün, karşı binanın özelliği ne biliyor musun? Cık cık cık... Ya ne bileyim ben o binanın özelliğini! Yol boyu ne sustu ne de susturdu. Çenesi mi düşüktür nedir anlamadım. Allah Allah, garip adam velhasıl! Ama sevdim, sevimli bir tarafı var."

Bütün çabalarına rağmen Selen ile bakışları karşılaşan genç kadın, kahkaha atmamak için dudağının kenarını ısırırken; "Kesinlikle öyle hayatım, çok tatlıdır babam ve iyi niyetlidir. Sevdikleri için yapmayacağı şey yoktur. Seni de çok beğenmiş olmalı o yüzden tanımaya çalışıyordur." diyerek evden içeriye girdi. Güldüğünü görmesin diye yüzünü saklayarak hâlâ hiçbir şeyden haberi olmayan genç kızı dinledi.

"E iyi o zaman... Kızlar, geldiğim bir haftada İngilizcemin ne kadar ilerlediğini fark ettiniz mi?"

"Hıı!" Ağzından kaçan kahkahayı öksürüğün ardına saklarken "Ooff! Eee, evet canım." diye kendisini baskılamaktan sorusunu kızaran yanaklarıyla cevapladı.

"Helal helal... Rick, yemekteyken çok sevimli ve güzel bir telaffuzum olduğunu söyledi. Ne demekse, ileride bunu çok özleyecekmiş. Helal kız, ne oluyor? Tükürüğünle mi boğuluyorsun?"

"Aayy! Be-ben, bir su içeyim." diyerek mutfağa koşturan genç kadın, arkasından 'Ben de...' diye bağıran Selen ile paldır küldür içeriye daldıktan sonra elini ağzına kapatarak gülmeye başladı. "Ay Allah'ım, gözümden yaş geldi! Selen, öldürecek bu kız beni, o bedende bu özgüven."

"Ne yapıyorsunuz kız orada?"

"Hiiiiç!" Duyduğu sesle içeriye giren Gizem'e hemen arkasını dönerken, cezveye uzanarak birkaç sefer daha boğazını temizlemeye girişti. Kendisiyle aynı anda fincanları çıkaran arkadaşına bakmadan "Eee... Otur hayatım, ben de şimdi kahve koyuyorum." diyerek genç kızın zayıf noktasına dem vurup konuyu kapattı.

"Ay canım benim, harikasın."

"Herhalde yani. Gizoş, fal baksana kız?"

"Aman neyine bakayım senin be... Evlenmişsin işte, kocanın du-

anladığım kadarıyla iyi. Zaten uzak yoldasın, onu da geç. Para, yol, kısmet, mal yerinde, daha ne istiyorsun?"

"Kız belki düşmanım falan vardır, onu görürsün. Senin söylediklerin çıkıyor, en azından gardımı alırım. Hem sonra kötü göz olabilir."

"Iıyy, meraklı taze. İyi tamam, zırt pırt bakmam ama."

"Canıımım, harikasın..."

"Ne oldu senin fidanlar, diktiniz mi?"

"Hı hı, evet. Bahçıvanla geçen gün o işi hallettik. Allah razı olsun, babam en iyisinden aşılı fidanlar bulmuş. Sebze tohumlarını da yakın bir arkadaşının köyünden istetmiş, arasında ne istersen var. Üzerlerinde dikim aylarına göre bakım talimatlarını bile eklemiş. Brandon babamda geldi, iyice izledikten sonra kendisininkileri alıp bahçesinde aynı işlemi uygulamak için hevesle gitti."

"Ay vallaha hepiniz çatlaksınız ha! Köylü ruhu var kızım sende... Türkiye'den buraya fidan mı gelirmiş, kırık. Böyle uçuk fikirler bir tek senin aklına gelir zaten."

"Birkaç sene sonra zeytin isteyince bu söylediklerini hatırlatırım, Gizem."

"Ne yani kuzenine vermeyecek misin?"

"Sen burada kalacak mısın?"

"Bilmiyorum, daha karar vermedim! Ayrıca, olur da kalmaya karar verirsem, tabii ki zeytinlerinden yiyeceğim."

"Sen kal da düşünürüz." Muhabbet ederken bir yandan hazırladığı kahvelerle masaya gelen genç kız, kızlara ikram ettikten sonra karşılarına oturdu. Mis gibi kokan kahvesinden bir yudum alıp, aromalı tadı ağzının içinde yayılırken zevkle arkasına yaslandı. "Oh be, çok iyi geldi."

"Aynen... Eline sağlık hayatım."

"Afiyet olsun, Gizoşum." Ağız arama seansına geçip, Selen'e "Gizem buradayken sende baktırsana kız. Bu hatun evlenmekten vazgeçerde giderse, seneye kadar göremezsin." diyerek kızım sana söylüyorum gelinim sen anla babında sordu.

"Haydaaa, yine döndün dolaştın konuyu Rick'e getirdin! Ne yaptığını anlamıyorum zannediyorsan çok yanılıyorsun, Asena."

"E sende hiçbir şey anlatmıyorsun!"

"Ne anlatacağım be, dün bir bugün iki! Daha karar vermedim dedim ya işte, daha ne? Düşünüyoruz, şunun şurası Rick ile iki kere yüz yüze konuştuk, ayrıca..."

"Duydum canım. Evvelki gece yatana kadar, dün de akşama kadar telefonda muhabbet etmişsiniz."

"Bakıyorum istihbarat ağları çalışıyor. Ne olmuş, birbirimizi tanımaya çalışıyoruz. Hem senin derdini biliyorum ben, ne konuştuğumuzu öğrenemedin diye çatladın değil mi? O kocan olacak herif, Jack adındaki Koca ayak Yeti'nin çektiği kamera kayıtlarını Rick'e yollamış. Benimki..."

"Seninki!"

"Başlama yine... Az kaldı, şimdi uçacağım masanın üzerinden. O saçını başını yoldurtacaksın, sabah sabah."

"İyi aman be sustum. Eee, benimki diyordun!"

"Fesuphanallah! Neyse, Rick partiyi izlemiş ve gördüklerine bayılmış. Saatlerce bana ne kadar mükemmel olduğumu anlattı. Takdir edilmek güzel şey canım..."

"Iııyyy! O kadar mı?"

"Beğenemedin mi canım? Biraz da hayallerimizden ve geleceğe dair isteklerimizden bahsettik."

Gözlerini sonuna kara açıp masaya abanan genç kadın, ciğer bulmuş kedi gibi sevinirken "Aaaa! Ne istiyormuş kız?" diye sırıtarak gelecek cevaba odaklandı.

"Elinin körünü, sana ne."

"Ay söylesene yaaa... Hadi lütfen Gizoş, ben sana her şeyimi anlatıyorum."

"Aman, kalabalık ve birbirine bağlı, sevgi dolu bir aile... Özetle, konuşabileceği, dertlerini ve hayatı paylaşabileceği bir eş istiyormuş."

"Ay canım benim ya, o bedenden böylesine romantiklik!"

"Evet, çok romantik bir erkek... Bana seveceğimi düşündüğü bir hediye almış!"

"Aaahhh! Ne?"

"Ay sen salak mısın? Bilsem, sana şunu almış derdim. Hediye dedik işte, ben de gelince öğreneceğim. Tövbe tövbe... Saf da değilsin

ama... bak Selen'e sesini çıkartmadan kuzu kuzu dinliyor. Kız sen nasıl çekiyorsun bu manyağı?"

"Aaah ahhh, sorma canım, arada zor oluyor ama işte idare ediyoruz." diye dalga geçmesiyle oltaya gelen Asena'ya sırıttı.

"Aa-aaa! Ne diyorsun sen beee?"

"Şaka hayatım, hiç öyle şey olur mu? Aşkımsın sen benim..."

"Canıımmm, sen de be..."

"Ayyy, vıcık vıcık... Ver şu falı da bakayım, daha Naime cadısıyla uğraşacağız. Kesin, yine beni sinir edecek bir şeyler bulur. O psikolojiyle hiçbir halt yapamam."

Kuzeninin hevesle uzattığı fincanı eline alan genç kız, yavaşça kaldırıp dikkatle içini incelemeye başladı. Garip sesler eşliğinde genlerinde saklı olan surat hareketlerini gayri ihtiyari kullanmayı da ihmal etmedi.

"Hıımmm... Hı hı... Aa-aaa..."

"Ne? Ne gördün, Gizem?"

"Kız, sen hamile misin yoksa?"

"Saçmalama be, daha yeni adet gördüm! Hem Gabriel ile karar verdik, en az 1 yıl çocuk düşünmüyoruz. Ayrıca mümkün değil canım, korunuyoruz."

"Yaaa... ben bilmem, yakın gelecekte hanenizin içinde çocuk görünüyor. Bir de eee... Evet, uzun yolculuğa çıkacaksınız. Hıımmm! Allah Allah, uzak yoldan gelen birisi var ama hayrolsun. Gelecek kişi kadın... Beklediğin birisi var mı?"

"Karen mi acaba? Gabriel'in kız kardeşi..."

"Uçakla mı geliyor?"

"Hayır, arabayla!"

"O zaman değil. Hatta esas misafirin, arkasında emin değilim ama galiba 2 ya da 3 kişiyle birlikte geliyor. Başkaaa, başkaaaa... İşler iyi, göz çok değil. Sen yine de arada okumayı ihmal etme."

"Tamam, sık sık yapıyorum zaten."

"Hıımmm, iyi... Eee, onun dışında..."

"Eee söylesene!"

"Çatlama... Çok saçma, 3 düğün birden görüyorum! İlginç, hem de birbiri ardına..."

"İki olmasın, Selen'in ve senin düğünün."

"Kızım, beni sinir etme, daha karar vermedik dedim ya."

"İyi aman, onu da olunca görürüz o zaman. Başka bir şey var mı?"

"Yok, muradın oluyor. Önün temiz, falan falan falan. Bu kadar."

"Çok sağ ol canım ya. Hadi geç olmadan Naime Sultan ile konuşalım, kesin çatlamışlardır."

Bebek konusuna kafası takılan genç kadın, acaba küçük kardeşini mi kastettiğini düşünürken topladığı fincanları çalkalamaya girişti. Makineye atmasının ardından salona geçerek, bilgisayarın başına kurulan misafirlerinin arasına katıldı. Karşı tarafta çağrıya cevap gelmesini beklerken, kucağında Mine ile oturan Ege'nin gülen yüze ekranda görününce gözleri parladı.

"Ege! Ay küçük aşkımda buradaymış benim, Minnoşum. Ablanla konuşmak için mi geldin bebeğim? Amaaann çiçeğim benim, sarı kafalı..."

"Hayır abla, seninle konuşmaya gelmedi. Koridordan saklanarak geçerken radarına girdim. Ortalığı ayağa kaldırdı manyak... Değil mi böceğim, haaa? Milletin de işine geliyor ya neyse... İyi anladık Mine'yi çok seviyoruz da biz de ergeniz canım, minnacık şey insana nefes aldırmıyor. Evde yakalanmayayım diye köşe kapmaca oynamaya başladım. Sesimi bile duysa, yanına gidip kucağıma alana kadar kıçını yırtıyor. Dayanamıyorum, gidip alıyorum, değil mi aşkım?"

Ağzında emzikle ekrandaki kızlara bakan ufaklık, abisinin kendisine hitap ettiğini anlayınca yüzüne dönüp sırıtırken, minik tombul elini götürüp yanağına koydu. Bir yandan hayran gözlerle izlerken, burnundan başlayıp yüzünü okşamaya, arada kendisiyle ilgilenmesi için küçük tokatlar atmaya başladı.

"Halimize bak, mütemadiyen bu durumdayız. Bu daha bir şey değil, geçen gün gecenin üçünde babam uykumun en tatlı yerinde beni uyandırdı."

"Eee!"

"Oğlum, hadi kalk. Biz Mine'yi susturamıyoruz, komşular rahatsız

olacak, diyerek. Düşünebiliyor musun, gecenin üçü abla ya! Şoka girdim resmen. Uyku sersemi daha odadan içeriye *Ne ağlıyorsun bu saatte, utanmıyor musun?* diye bağırarak girerken susup bana atıldı. Rüyasında mı gördü nedir, beş dakika son-ra uuuyuuu-tuuu-duuu maaaann-yaaak manyak. Tüüühh... Yapmasan kızım ya." derken karşısındakilerin şaşkın bakışları altında kıkırdayan bebeğin, elini ağzından çıkardıktan sonra öperek kucağına indirdi. Bu sefer de kulağına yapışmasıyla pes edip, gözlerini devirerek ekrana baktı.

"Ya ben lise bir öğrencisiyim, bu durum normal mi? Annemin, Mine ile okulun önünden geçmesini bile yasakladım. Siz gittikten sonra bu kız azıttı. Bende ne karizma kaldı ne de erkeklik... Yeminlen çocuk bakıcısına döndüm. Ahhh, kııızzz! Allah Allah, dursana ya... Dur aşkım, yapma, bak acıyor bırak kulağımı... Bak çiçeğim, seninle bu konuda anlaşmamış mıydık haaaa? Saçımı ve kulağımı çekmek yok, ağzıma da elini sokmayacaksın. Ha Minnoşum..." Kıkırdayarak bu sefer kafasına uzanan kardeşine gözlerini devirerek bakarken, bezmiş vaziyette ekrana geri dönüp "Abla, bir de emzirebilsem var ya işte biz o gün tükeneceğiz." diyerek son şikâyetini de ortaya koydu.

"Ne?"

"Yemin ediyorum bu velet beni annesi zannediyor. Acıkınca elini göğsüme atıp meme arıyor ya! Siz bir şey söylemeye... Aaaahhh, Mine bırak saçımı. Söylemeyecek misiniz?"

"Ay senden sıra mı kaldı, Ege! Vallaha gördüğüm sahne bana kimi hatırlattı biliyor musun, aynı sen. İlahi adalet tecelli etmiş. Hem o zamanlar beyefendi, sizden altı yaş daha küçüktüm. Annem de dâhil olmak üzere hiç kimseye gitmezdin... İşin kötü yanı bir de katana gibiydin, küçücük boyumla seni taşıyacağım diye canım çıkardı. Beş dakika yanından ayrıldım mı, aynı Mine'nin yaptığı gibi kıçını yırtardın. Sabahları annem seni oyalarken okula saklanarak giderdim, gelene kadar kadına yapmadığın eziyeti bırakmazdın. Az çektirmedin bana... Eh anla işte şimdi kıymetimi, bak çocuk büyütmek nasıl oluyormuş."

"Hayda! İyi de ben kadın mıyım be?"

"Benim de o zamanlar çocuk olduğumu hatırlatırım. Sana ilk aylarında çok yakınlık gösterme, kucağına alıştırma demişler, dinleme-

mişsin kakalak. Ha bire şebeklik yapmayaydın. Şimdi çek bakalım, oh olsun."

"Ablaaa!"

"Yine şikâyet mi ediyorsun, Ege? Niye haber vermiyorsun oğlum, içerde bekliyoruz."

"Şimdi verecektim anne ya... Al artık şu kızını?"

"Ver. Gel annecim..." diye sırıtarak kollarını uzatan kadın, iki eliyle birlikte sımsıkı abisinin boynuna sarılan kızını gösterirken "Gelmiyor. Ben ne yapabilirim, bak kendi gözünle görüyorsun işte. Bir de lütfen, altını değiştirir misin? Sanırım kakasını yapmış, kokuyor." diyerek oğlunun yüzüne masumca baktı.

"Başlayacağım ama yaaa! Midem bulanıyor benim, bu kadar çocuk ne yerde öyle iğrenç kokar! Benden gizli buna çiğ köfte falan mı veriyorsunuz? Mineeee, hadi aşkım, ne olur bebeğim, anana git. Bak seni o doğurdu, ben abinim. Hem ayıp olmuyor mu hayatım." diyerek bedeninden ayırmaya çalıştığı kardeşi, çığlığı basmasının ardından dudaklarını eğerek ağlamaya başlayınca vazgeçti. "İyi aman sus be... Yürü hadi kokarca, kıçını temizleyelim." derken kucağında ahtapot gibi bedenine sarılmış kardeşiyle ayağa kalkıp söylene söylene odayı terk etti.

"Kuzucuklarım."

"Anne kız, ne kadar şanslı kadınsın ha! Üç çocuğun var ama sadece bir tanesine sen baktın."

"Evet canım çok şanslıyım, çünkü çocuklarım aptaldı."

"Aa-aaa! Ne diyorsun ya?"

"Kızım, sanada Ege'ye de bebekken kardeşinizi rahat bırakın dedim. Oyuncak zannettiniz zahar, ikiniz de dinlemediniz. Vallaha ben söyledim, suç sizde... Al işte böyle üzerinize kalır. Benim ne kabahatim var şimdi bunda? Doğduğundan beri rahat vermedi çocuğa, bıcık bıcık uyanık bulduğu her dakika uğraştı. Yapma oğlum, etme oğlum ne dediysem dinlemedi. Şimdi şikâyet ediyor. Geçti Bor'un pazarı... Mine, Ege'yi arkadaşı, işin kötüsü annesi zannediyor. Ay ne yalan söyleyeyim, bu yaştan sonra ben de durumdan hiç şikâyetçi değilim."

"Vallaha Sabuşcuğum, söylediklerin gayet makul! Dumura uğradım. ne cevap vereceğimi bilemedim."

Konuşmalarının bitmeyeceğini anlayan genç kız, en sonunda dayanamayarak "Anam, siz ailecek çenesi düşüksünüz. Araya girmezsen konuşamazsın bunlarla! Halacım nasılsın?" diye söze girip kendisine ters ters bakan kuzenine omuz silkti.

"Gizemim, iyiyim halacım. Sen nasılsın, güzel kızım?"

"Ben de iyiyim, Naime Sultan nerede? Hasta falan değildir inşallah!"

"Çok şükür, iyi... Tuvalete girmişti, şimdi gelir." demesiyle kapı ağzından annesinin azarlaması gelince savunmaya geçti.

"Ona lavaboya girmişti denir Sabahat, bu yaştan sonra sana da mı nezaket kurallarını öğreteceğim."

"Aman anne, kadın kadınayız şurada."

"Fark etmez efendim, nezaket özde olur sözde değil. Hıımmm..." Ekranın karşısına geçip kızlara bakan kadın "Benim ekip tam takım karşımda duruyor." derken gözlerini kısıp üçünü de bir süre süzdü. Sandalyeyi ayarlayıp karşılarına kurulurken, duygularını belli etmeden ilk pasını atmaya girişti. "Sizi iyi gördüm canlarım. Selen kızım, duydum ki James ile nişanlanmışsın. Bu saatten sonra bize hayırlı olsun demek düşer. Daha buradayken anlamıştım o adamın sende gözü olduğunu... İşin aslı Asena'ya yoldaş ve oralarda güvenebileceğimiz bir insanımızın bulunmasına sevineyim mi yoksa senin gibi değerli bir çocuğumu daha elin yabancılarına kaptırdığım için üzüleyim mi bilemedim. İnşallah, James oğlum kıymetini bilir, yoksa karşısında beni bulur evladım."

"Naime teyzeciğim!" Bu sert mizaçlı kolay beğenmeyen kadından, duyduğu sözlerle duygulanan genç kız, yaşaran gözlerini eliyle silerken, "Çok teşekkür ederim, ne kadar iyisiniz. Sizin tarafınızdan takdir edilmek benim için çok büyük bir onur, ben ne diyeceğimi bilemiyorum." derken tersde olsa kendisini sevdiğini bildiği teyzesinin yüzüne gülümseyerek baktı.

"O onuru fazlasıyla hak ediyorsun çocuğum, benim gözümde çok kıymetli bir hanımefendisin. Ben öyle kolay kolay herkesi takdir etmem, bunu çizginle kendin kazandın. Tabii ki her daim arkandayım."

"Çok... çok teşekkür ederim teyzeciğim, sizler de benim ailem gibisiniz! Sözlerinizin benim için ne kadar önemli olduğunu bilmeniz mümkün değil."

"Sağ ol çocuğum, eee! Düğünü ne zaman düşünüyorsunuz yavrum?"

"James, en kısa sürede istiyor. Bir aya kalmaz yaparız diye konuştuk."

"O zaman tekrar buraya geleceksiniz."

"Şey, eee... Maalesef Naime teyzeciğim, şu ara işleri çok yoğun. Ayrıca o dönemde anaokulunun kaba inşaatı da biteceği için biz de ön hazırlıklarını yapmaya başlayacağız. Ailemle konuştum, düğün için buraya gelmeyi kabul ettiler."

"Ya! Çok üzüldüm, seni telli duvaklı gelin görmeyi ve ailenle tanışmayı arzu ederdim. Ayrıca düğün öncesi damadımızın da kulağını çekmeyi istiyordum. Ne yapalım kısmet değilmiş. Yolun açık olsun evladım, uzun soluklu bir beraberliğiniz olsun inşallah... Bir yastıkta kocayın, evlilik hayatında mutluluklar dilerim. Yine yeri gelir, o güne kadar konuşuruz. O yanındaki küçük hanıma söyle, zamanı geldiğinde senin için düşündüğüm evlilik öncesi konuşmayı benim adıma sana yapsın."

"Peki, Naime teyzeciğim!"

"Tamam anneanne, ben hallederim."

"Aferin kızım. Eee Gizem Hanım, ne zaman dönüyorsun çocuğum?"

"Aaaaa, daha yeni geldim babaanne, henüz 6 gün oldu. Ne bu acelen, yoksa beni çok mu özledin?"

"Yooo henüz değil, vallaha kafamızı dinliyoruz. Kavgasız gürültüsüz, sakin günler geçiriyoruz. Şimdiye kadar adama postayı koymuş, dönmek için biletini ayarlamışsındır diye sordum."

"Allah Allah! Sen de beni iyice kavgacı yaptın çıkarttın ya. Abartıyorsun babaanne, Rick'e posta koyduğum falan yok. Gayet nazik ve saygılı birisi, ayrıca üzerime titriyor. Bana da çok değer veriyor."

"Ne yani, adam hâlâ senin ne halt olduğunu anlayamadı mı? Bana inat olsun diye mi iyi davranıyorsun yoksa çocuğa?"

"Ne saçmalıyorsun babaanne yaa? Adam dediğin kişi; yakışıklı, iyi bir meslek sahibi, bana düşkün ve nazik bir insan. Ayrıca tanıdığım kadarıyla ondan hoşlandığım için iyi davranıyorum. Pardon ama ters karşılık vermemi gerektirecek, senin gibi damarıma basmıyor. Gayet uyumlu, muhabbeti de çok güzel..."

"Hmmm!"

"Ben öyle birisine kızgınlığım için evlenecek kadar aptal bir kız mıyım? Rick'i tanımaya ve acele etmeden mantıklı bir karar vermeye çalışıyorum. Ayrıca bana tahammül etmiyor, bayılıyor anladın mı?"

"Ne demek şimdi bu, yoksa evlilik kafana yatmaya mı başladı?"

"Olabilir, ne olmuş öyleyse... Artık bol bol gürültüsüz kavgasız kafanı dinlersin. Alt tarafı iki sefer görüştük, yine Naime Sultanlığa başladın. Sarayda padişah karısı olacakmışsın, yanlış zamanda dünyaya gelmişsin. Adın bile konumuna uygun. Hareminde oturur entrikalar çevirirken cariyeleri idare ederdin. Arada eğlence olsun diye rakip düşmanlarını zehirletirdin."

"Terbiyesizleşme bakayım, büyüğünle konuşuyorsun."

"Sen beni aşağılarken iyiydi. Damarıma basma babaanne, Rick'ten hoşlandım. Ciddi ciddi beraber yapabilir miyiz diye düşünüyorum, beğenirsem de evleneceğim. Benim hayatım, benim kararım. Bu kadar."

"Allah ıslah etsin seni!"

"Amin, cümlemizi yarabbi..."

"Terbiyesiz... Hep o oğlum olacak uyuz babanın yüzünden, çok şımarttı seni. Her istediğine he dedi. Bana bak Gizem, evlenmeye bu kadar meraklı olduğuna göre aranızda bir şey mi geçti yoksa?"

"Hı! Haaa evet babaanneciğim geçti. Ben de şimdi onu açıklayacaktım, 3 günlük hamileyim. Kısmetse önümüzdeki baharda çocuğumuzu kucağımıza alacağız."

"Utanmaz! Yok anam, sen adam olmazsın. İki kelam normal konuşulmaz seninle, huysuz şey."

"Olabilir, babam huyun anneme çekmiş diyor, armut dibine düşermiş. İki cambaz aynı ipte yürüyemiyormuşuz."

"Aaaa-aaaaaa-aa-aaa! Sen mi bana benziyormuşsun, aslaaaa!"

"Ben de aynen öyle dedim babama... *'Aslaaaaa, baba.'* dedim.

Ne de olsa aslında çok iyi huylu bir çocuğum. Ooffff babaanne ya, hep böyle yapıyorsun ama... Kavga etmeyelim yine, birazdan tansiyonum çıktı diye mızıklanmaya başlarsın. İyi misin?"

"Evet, seni merak ediyorum."

"Ben iyiyim, her şey yolunda."

"Bana kalırsa vazgeç bu sevdadan geri gel, evlenmeyi çok istiyorsan ben sana koca bulurum."

"Karışma babaanne. Rick'ten memnunum dedim. Bu şekilde devam ederse, muhtemelen teklifini kabul edeceğim. Kendini şimdiden hazırlasan iyi olur. İlaçlarını almayı ihmal etme, sağlığına dikkat et. Hadi halacığım, görüşürüz. İkinizi de öpüyorum, ben mutfaktayım çay koyacağım." diyerek ayağa kalkan genç kız, daha fazla kavga etmek istemediği için ödün vermeyen bir tavırla karşı tarafın cevabını beklemeden odayı terk etti.

"Ne oldu şimdi?" Ağzı bir karış açık kalarak şaşkınlıkla konuşulanları dinleyen genç kadın, ekrana dönerek "Pes anneanne, senden korkulur! Şu anlattıklarının onda birini Gizem'in ağzından alabilmek için yırtındık, bana mısın demedi!" diye söylendi.

"Deneyim çocuğum, nabza göre şerbet vereceksin diye boşuna söylemiyorum. Eh, onun da anladığı dil bu... Asena, söylediklerimi unutmuyorsun değil mi kızım? Ben anlamam sizi sorumlu tutarım, gözünüz ikisinin üzerlerinde olsun. O kocan olacak adama defalarca söyledim, sen de yeri geldikçe hatırlat."

"Iııyyy... Tamam anneanne, kırk kere tekrarladın. Merak etme en çok o dikkat ediyor."

"Ya, aferin ona. Eee sen anlat bakalım, neler yapıyorsun?" diyerek hâlâ ağzını burnunu bükerek şaşkın bir ifadeyle bakan torununa sinsice sırıtırken halini sordu.

21. BÖLÜM

Evlerine geldiğinden beri kuzenini izleyen genç kadın, saçından makyajına ve son model kıyafetine kadar hazırlanmış vaziyette ortalıkta dolandığını görünce şüpheyle takip etmeyi sürdürdü. Birkaç sefer sormasının ardından doyurucu bir cevap alamayınca altından ne çıkacağını merak etti. Tekrar yatak odasına geçmesiyle arkadaşına eğilip "Selen kız, yine bütün gece telefonla mı konuştular?" diye kısık sesle sorup ne döndüğünü anlamaya çalıştı.

"Hıııı, evet! James'le benden rahatsız olunca, bahçedeki kamelyaya çıkıp orada devam etti."

"Hadi ya, ne konuştuğunu öğrenemedin yani?"

"Doğal olarak. Bana kalırsa, bugün Rick gelecek diye heyecanlı. Sabahın köründe kalkıp banyosunu yaptı. Sonra saçlarına şekil verip hazırlandı. Yanımdan geçerken bana da *'Bir kadın her zaman bakımlı ve her türlü ihtimale hazırlıklı olmalı.'* dedi! Yemin ediyorum bir an Naime teyze konuşuyor zannettim. Babası doğru söylemiş, hakikatten bazı huyları birbirine çok benziyor. Kız bu kadar olmaz, her daim şık ve eşofman giydiğinde bile bir tarz yaratıyor. Ona bakınca kendimi paspal hissediyorum."

"Gözünü seveyim Selen, bu hatun liseyide ekle sekiz sene giyim bölümünde işin eğitimini aldı. Karı daima moda ikonu gibi görünüyor."

"Ne fısıldaşıyorsunuz bakayım siz öyle?"

"Aaaayyy!" Duyduğu sesle yerinden fırlayan genç kadın "Ödümü koparttın be!" derken aynı durumda olan arkadaşıyla anlaşmış gibi elini

damağına götürüp itti. Zaman kazanmak için sehpadan bardağını alıp su içtikten sonra kuzenine döndü. Kıvrak zekâsıyla ne uyduracağını düşündüğü sırada, belli etmemek için aklına ilk gelen şeyi laf kalabalığı olması için ortaya attı. "Eee, James..."

"Ne olmuş James'e?"

"Şey olmuş, Selen'e... Ay Gizem'e de söyleyelim mi Seloş?"

"Ha!"

"Neyi, çabuk söyle, Asena?"

"Olur! Söyle hayatım, ne yumurtlayacaksın ben de çok merak ettim?"

Yanından gelen fısıltıya gözlerini pörtleterek cevap verirken "Gizem'den gizlimiz saklımız mı var, değil mi ama?" demesi üzerine tekrar kuzenine dönerek duraksamadan konuşmaya başladı. "James, Selen'e evlenince beklemeden hemen çocuk yapalım demiş. Belki de senin falda gördüğün bebek odur."

"Neeee? Asena, bana baksana sen, neden..."

"Hıışşşttt, sussana be..." diye yarı ağız homurdanırken, hiç istifini bozmadan konuşmaya devam etti. "Canım benim, ben de kendisine biraz bekleyin diyordum. Mesela 2-3 sene kadar, bu arada birbirinizi iyice tanıyın. Haksız mıyım, Gizem?"

"Sanane? Bırak kendileri karar versinler, ne zaman istiyorlarsa öyle yapsınlar. Yalnız iyi düşünün Selen, bu iş çocuk oyuncağı değil. İyice emin olmanızı tavsiye ederim."

"Sağ ol Gizem, aklımda olsun!"

"Gizem..." Hâlâ salonun girişinde manken edasıyla duran kuzeninin, bir şeyler çevirdiğinden emin olunca kafasında alternatifleri tartarken "Kız sen neden böyle Grand tuvalet giyindin, bir yere mi gideceksin?" diye sorarak konuya açıklık getirmeye çalıştı. "Ne dikiliyorsun orada, gelsene şuraya otur?"

"Yooo, ben her zaman bakımlı olmayı severim. Canım bugün biraz daha özenmek istemiş olabilir." Sözünü bitirmesiyle çalan kapıya yönelirken "Ben bakarım..." diyerek kapıyı Rick'e açtı. İri yarı bedeniyle dağ dibi önünde dikilen adamın, sıcacık bakışları ile karşılaşınca heyecanla içi hopladı. "Rick, seni daha beklemiyor ben..."

"Saat 12 oldu hayatım, o civarda gelirim diye anlaşmıştık ya. Biraz erken gelmiş olabilirim, daha fazla bekleyemedim."

"Ben saat fark etmedi. Hoş geldin." diyerek yanaklarını öpen adama karşılık verirken, kızarmaya başladığını hissetti. "İçeri gir lütfen."

"Teşekkür ederim. Her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun, Gizem." Ayrı kaldıkları süre boyunca bir an bile aklından çıkmayan genç kıza "Bunlar senin için." diyerek elindeki koca demet çiçeği uzattı.

"Rick, bu çok güzel!"

"Senin kadar değil hayatım."

"Ooyy!" Sonuna kadar açılan gözleriyle yaşanan romantik sahneyi seyreden genç kadın, Selen'e göz atınca kendisinden hiçbir farkı olmadığını gördü. Ne yapacağını şaşırarak kısık sesle "Ay ne oluyor kız, şunların haline bak!" diyerek şaşkınlığını dile getirdi. "Demek o yüzden haspamın gözü sabahtan beri saatteymiş. Her zaman bakımlı olmayı severmiş, saati fark etmemişmiş. Hahhh, on ikiye çeyrek kala kapının yanına dikildi. Rick'in geleceğini kesin biliyordu."

"Hıı, bence de! Gözümle görmesem inanamayacağım, resmen cilveleşiyor. Asena, kız Gizem kıkırdıyor."

"He vallaha... Şunların haline bak, Edi ile Büdü gibiler ha! Gladyatörle minik prensesi... Buraya geliyorlar, ne olacak şimdi?"

"Ne olacak, kalkıp selam vereceğiz. Asena, Allah aşkına dinleyip anlamadan tartışmaya başlamayın." demesiyle başıyla onay veren genç kadınla ayağa kalktı. "Hoş geldin, Rick!"

"Hoş bulduk. Güzel Hanımlar, sizleri görmek ne hoş. Bu ev, her erkeğin rüyası gibi... İkinizi de iyi gördüğüme memnun oldum."

"Hı! Şey teşekkürleri Rick... Asena, farkında mısın, biraz yağcılık seziyorum!"

Son cümlesini kısık sesle ve anlaşılmasın diye Türkçe söyleyen arkadaşına "Hı hı, ben de! Dur bakalım altından ne bok çıkacak." diyerek aynı şekilde karşılık verdi. Hemen akabinde şeytani bir gülümsemeyle genç adamla konuşmaya başladı. "Sağ ol Rick, çok naziksin. Bu saatte geleceğinden haberimiz yoktu. Açıkçası beklemediğimiz için çok şaşırdık, bize sürpriz oldu. Herhalde sevgili kuzenimin haberi vardır."

"Aaahhh, öyle mi? Rick, kuzen ben cevap vermek var, lütfen sen karışma."

"Tabii!"

"Sağ ol, canım. İzninle ben Türkçe rahat anlatıyor. Ne diyordun sevgili kuzenim... Velev ki söylemeyi unutmuşum, canım benim... Uzatma Asena, beni sinir edene kadar bıt bıt konuşacaktın. Sorunu bir çırpıda kestirip attım. Hem ne yapayım, rica etti. Beni çok özlemiş, akşama kadar bekleyemeyeceğim deyince ben de kıramadım."

"Allah Allah! Çocuk mu canım bu, koca adam. Ne yapacağız şimdi bunla, çay partisi mi? Kız kıza oturuyorduk şurada, el âlemin adamının aramızda ne işi var?"

"Haaa evet, Rick yaptığın yemekleri çok beğenmiş, tarif alacakmış. Saçmalama be... Ayrıca o el âlemin adamı değil, benim damat adayım. İşte bu yüzden söylemedim, bak başladın yine."

"Gizeeeem! Allah cezanı versin, ben sana Rick ile görüşme mi dedim? Sadece bu..."

"Hanımlar, söylediklerinizi anlayamıyorum ama bana kavga ediyorsunuz gibi geldi! Duruşunuzdan ve ses tonlarınızdan tartıştığınızı çıkarıyorum. Eğer aranızda soruna sebep oluyorsam, ben izninizle gideyim."

"Hayır, sen sorun yok, Rick! Asena, şimdi..."

"Gizem haklı Rick, yanlış anladın ufak bir konuda anlaşamadık sadece! Önemli bir şey değil... Buyur otur, lütfen."

"Sağ ol Asena, başka zaman. İzninle Gizem'i birkaç saatliğine parka götürmek istiyorum."

"Hayır."

"Efendim!"

"Hayır... Gayet basit, sorulan soruya olumsuz cevap verdiğini anlatan bir kelime."

"Ama..."

"Bir dakika Rick, lütfen yine bana bırakmak sen." diyerek sevimli bir ifadeyle onay veren yakışıklısına göz kırpıp, kıstığı gözleri ile şeytani bir bakış attığı Asena'ya döndü. "Aferin Einstein, sana sormadık. İki üç saate geliriz canım... Hadi Rick, biz gitmek."

"Saçmalama Gizem yaaa, hiçbir yere gidemezsin."

"Neden anneciğim? Konumunu şaşırıyorsun galiba, nereye gideceğimi sana soracak değilim, kuzeeeeeennn... Bal gibi de giderim."

"Anneanneme ne diyeceğim?"

"Selam söyle... Gizem, Rick'in koynuna girmeye gidiyormuş, bahsettiği bebeği yapacakmış de..."

"Aaaayyyyyyyyyy, Giizeeeeeeemm yaaaaaa!"

"Iıyyy, ne bağırıyorsun be? Kızım, manyak mısın nesin ya! Parka gidiyoruz, iki saat dolanıp geleceğiz."

"Tamam, bahçedeki kamelyada oturun!"

"Olmaz, camdan seyredersiniz."

"Ya vallaha, söz bakmayız."

"Olmaz."

"Biz de gelelim."

"Çüüüşşş... Bana bak, bir tane çakarım şimdi sana, Rick bile elimden alamaz. Tövbe tövbe... Kuzuuum, canım, Asena'm biraz sakin ol. Bak bebeğim, saat on iki, en geç üç civarı Rick beni aldığı gibi, buraya paket servis yapacak. Tamam, anlıyorum baskı altındasın ama merak etme... Söz, sen söylemezsen ben de bir şey anlatmayacağım Naimeciğimize... Şimdi, ya bizi paşa paşa yolcu edin ya da ben, o saçlarına yapışıp yolmaya başlayayım."

"Oooofffff! En geç üçte burada olacak mısın?"

"Eveeeeeeetttt."

"Parka mı gideceksiniz?"

"Eveeeeeettttt."

"Başka bir yere gidecek..."

"Haaaaayııııırrr."

"Eeee..."

"Bittiiiiii miiii?"

"İyi be... Yemin ediyorum Gizem, saat üçü geçirirsen asıl ben senin o saçlarını yolarım."

"Olabilir, deneyebilirsin hayatım. Öpüldünüz kızlar, baaayyy... Hadi Rick, biz dışarı çıkmak var."

"Harikasın hayatım, gidelim."

Olayın özünü kavrayan genç adam, yapmayı arzu ettiği şeyler için grup üyelerini değil vahşi aşkını ikna etmesiyle olayı kökünden çözüleceğini anladı. Memnuniyetle bebeğine kolunu uzatırken, gözlerine yansıyan sevgisini sakınmadan gelini ile paylaştı. Kuzeniyle tartıştığı sırada, ellerini beline dayayıp ödün vermeyen hırçın tavrı ile kaşlarını kaldırarak bakmasını ifade edecek kelime bulamadı. Hele dudaklarını büzerken saldırgan halini hatırlayınca, bedeninin etkilendiğini görmezden gelmeye çalıştı. Dudaklarına yapışan sırıtmayla, Gizem'in tam kendisine göre bir kadın olduğunu düşünerek arabasına kadar götürdü. Genç kızı sırf kucağında alabilmek için spor arabası ile gelmediğini içinden geçirirken gülümsemesi yüzünde büyüdü.

"İzninle, güzelim."

Gizem'i kucakladığı gibi arabanın ön koltuğuna oturturken, sırtında salınan ipek gibi saçlarına elini daldırıp okşamaktan kendini alamadı. Bunların yastığının üzerinde yayılmış halde nasıl görüneceği aklına gelince, elektriğe tutulmuş gibi elini geri çekip aceleyle yerinden doğruldu.

"Aaaaahhh, kahretsin!"

"Ne oldu, Rick?"

"Yok bir şey, eee... Kafamı kapının kenarına çarptım."

"İyi misin?"

"İyiyim canım." diyerek gülmeye çalışan genç adam, kapıyı kapatıp, "Siktir! Şimdi sırası mı bunları düşünmenin?" diye söylenerek arabanın etrafından dolandı. Gizem'i öğrendiğinden beri uyarılmış halde gezdiği bedenini sakinleşmeye çalışırken kendi tarafına geçti. Sıkıntısını tebessüm maskesinin ardına saklayarak yola koyulmadan evvel kıza bakıp "Gelmeyi kabul ettiğin için teşekkür ederim Gizem, nihayet yalnız kalabileceğiz." derken arabayı çalıştırdı.

"Hayır, parka gitmek biz! Yok, yalnız kalmak."

"Hıı! Tabii hayatım, üzerimize çevrilmiş gözlerden bahsediyorum. Yani her yaptığımız hareketi izleyen dört kişi yok demek istemiştim. Eee... Şey Gizem, sana ufak bir hediye almıştım, göstermek için parka gitmeden önce beş dakika eve uğrarız diyordum. Acaba..."

"Olmaz, beraber görmek var! Ev gitmez."

"Ya, eee... Tamam, o zaman uğramayız."

"Ne aldın, Rick?"

"Sürpriz hayatım, beğeneceğini umduğum bir şey..." derken, Gizem'i evine götüremediği için hayal kırıklığı duydu. Bir yandan konuşarak arabayı kullandığı sırada, parkın bulunduğu caddeye döndü. Uygun bir alana park ettikten sonra yanına dönerken, Gizem'in kişiliğinde bir insanla kendisinin evlenmek istediğini hatırlayınca keyfi yerine geldi. "Hemen geldim canım..." Aklından geçirdiklerine hayret ederek arabadan inen genç adam, diğer tarafına dolanıp açtığı kapıdan kıza uzandı.

"Gerek yok Rick, ayakta pantolon var. Ben iner..."

"Olsun Gizem, zorlanmana gerek yok." "Kucakladığı kızı yavaş hareketlerle aşağıya indirirken, Gizem'e yakınlaşabilmek için çevirdiği entrikaya kendisi bile hayret etti. İsteksizce genç kızı kollarından bıraktıktan sonra arabanın kapısını kapatıp, ergenlik döneminde bile yapmadığı bir hareketi arzulayarak eline uzandı. "Gizem, gezerken elini tutabilir miyim?"

"Ama daha..."

"Biliyorum hayatım, erken. Daha karar vermedin... Sadece elini tutmak istiyorum, hem yalnız da değiliz."

"Hıımm! İyi, sadece o kadar, sarılmak yok."

Gözleri parlayan genç adam "Harika." diyerek hevesle kızın eline yapıştı. Geliniyle beraber parkın iç kısımlarına doğru ilerlerken, kendisini tanıyan birisine rastlamayacaklarını umdu. Daha önce hiç yaşamadığı bir heyecanla, park alanının nispeten kalabalık olmayan kısmına yönelerek yürümeye devam etti.

"Rick, burası çok büyük ve güzel." Eli Rick'in avucunda kaybolan genç kız, yaşadığı heyecanı ve kızaran yanaklarını saklamak için çevresiyle meşgul izlenimi vermeye çalıştı. Genç adamın iri yarı bedeni ile kararlı doğasının, kendisini kadınsı hissetmesine sebep olduğuna kanaat getirdi.

"Beğenmene memnun oldum. Genelde sabah erken saatte koşma-

ya geliriz. Bazen de arkadaşlarla parkın arka kısmına düşen sahalarda beyzbol oynarız."

"Sen, buraya kız arkadaş getirmez?"

"Hayır. İlk defa seninle geliyorum."

"Ya! Ben sevinmek, sağ ol."

"Bir şey değil canım." *'Kadınlarla ilişkilerim sadece cinsellik üzerinedir.'* diye içinden geçirirken, genellikle partilerde ve yatakta devam ettiğini ekledi. Bunları masum aşkına açıklamanın imkânsızlığını düşünerek, istekleri konusunda biraz daha sabırlı olması gerektiğine karar verdi. Yan tarafından homurtu benzeri sesler ile anlayamadığı sözler sarf ettiğini duyunca merakla genç kıza döndü.

"Çüüüüşşşş! Ne oluyor laaan? Hayvan mısınız siz, utanmadan sokaklarda yiyişiyorsunuz. Hiç mi adabı muaşeret öğrenmediniz? Aa-aaa! Kıza bak, heriften beter, sürtük. Anam, oğlanın üzerine çıktı. Ay edepsiz seni, yuh... Aaaa, herif ortalık yerde kızın göğsünü mıncıklıyor! Cık cık cık terbiyesizler. Utanmaz arlanmazlar..."

"Gizem, ne oldu hayatım?"

"Hı! Şunlar baktı Rick, terbiyesizler. Bunların ev yok, sokak eee... İşte şey, ayıp..."

"Kim?" Kulaklarına kadar kızaran kızın tersçe baktığı yöne dönmeyi akıl edince, büyük bir ağacın altında öpüşen ve birbirlerini okşayan çifti gördü. Kızmasına anlam veremediği için "Öpüşen çifti mi söylüyorsun?" diye sorduğu sırada dikkatle yüzüne bakıp problemin ne olduğunu anlamaya çalıştı. İçinden onların yerinde kendilerinin olmasını arzularken, kızın yine o garip sesi çıkarttığını duyarak iyice şaşırdı.

"Evet, cık cık cık. Sapıklar hâlâ devam ediyorlar. Rick, sen neden gülmek? Normal diyor bu?"

"Eee!" Nihayet gençlerin açık alanda öpüşmelerine kızdığını anlayınca "Yooo, kesinlikle sen haklısın!" derken kaşlarını çatarak yüzüne bakan kıza, onay verircesine başını salladı.

"Eee, o zaman gülmek neden?"

"Şey! Biraz abarttıkları doğru, masum bir öpücüğü aşmışlar. Senin çok sevimli ve masum olduğunu düşünüyordum, ona güldüm."

"Ya, iyi! Her şey yerde, eee... Yok ya olmadı. Hah, her şey yerinde güzel. Özel hayat, evde, eee... Dört duvar arada olmak var."

"Özel hayat, dört duvar arasında yaşanmalı mı demek istiyorsun?"

"Evet, onu söyledi. Böyle ayıp, güzel değil. Ben mecbur izlemek, hayır istemiyorum. Git eve... Hem ortada çocuk var, bunlar kötü örnek."

"Hıımmm! Hadi ya, bunu öğrendiğim iyi oldu." Gizem'i parka getirirken, ufak bir girişimde bulunma hayalini hemen rafa kaldırıp, "Evet, sanırım haklısın. Demek kadın erkek ilişkisi dört duvar arasında olmalı diyorsun." derken fikirleriyle kendisini sürekli şaşırtan kıza dikkatle baktı. "Hayat görüşün ve düşüncelerin hoşuma gidiyor. Anladığım kadarıyla sizinle karşılaştırınca, toplum olarak biraz rahatız."

"Fazla rahat siz!"

"Olabilir, daha önce düşünmemiştim!" Lise ve Üniversite hayatı ile kariyerinin ilk yılları sırasında gittiği ev ve plaj partileri aklına gelince, yaşadığı çılgınlıkların yanı sıra şahit olduklarını düşünerek Gizem'e hak vermek zorunda kaldı. Uluorta sevişen çiftlerden, yıllar sonra olgunlaşan doğasıyla kendisinin bile rahatsız olduğunu fark edip, huysuz ve bir o kadar masum güzelinin tepkisini makul buldu. Şu an yaşadığı platonik ilişkiye rağmen, kendisini duygusal anlamda tatmin olmuş hissederken Gizem'in heyecanlı sesiyle gülümsedi.

"Rick, burada göl var! İçindeki kuş, bak çok güzel."

"Evet canım, bulunduğumuz yer şehrin en büyük parkı. İnsanların bunaldığında gezebilmeleri, doğayla..." Yanlarından geçerken birbirlerine Gizem'i göstererek süzen delikanlılara, ters ters baktıktan sonra en son anlattığını hatırlamaya çalışarak tekrar konuşmaya başladı. "Eee... Evet, doğayla iç içe zaman geçire bilmeleri için her şey düşünülmüş. Bir bölümü tenis, basketbol, voleybol, beyzbol gibi farklı spor türlerini oynayabileceğin sahalardan oluşuyor."

"Harika, çok iyi bu..."

"İki farklı bölgede yiyecek satışı yapan büfe ve kâffeler mevcut. Yürüyüş, koşu ve bisiklet yolları, spor yakmak veya güzel bir ortamda hava almak isteyen kişiler için ayrılmış. Hayatım, şuradaki banka biraz oturmak ister misin?"

"Olur."

"Riiiiekk. Riiiiceeeekk... Tanrım, bu kesin o... Rick'i nerede görsem tanırım! Riiiceekk..."

"Kahretsin! Özür dilerim Gizem, kısa tutmaya çalışırım. Lütfen, sen geç otur hemen geliyorum."

"Tamam!" diyerek bir taraftan elini kolunu sallayarak Rick'e doğru koşturan yeni yetme kızların, aşırı davranışlarına kaşlarını çatarak baktı. Genç adamın suratına sahte bir gülücük oturtarak mesafeli durduğunu fark edince, gelenlere mesaj vermek için Rick'i kolundan çekerek kendisine doğru eğilmesini sağladı. Kaşlarını kaldıran ve şaşkın nazarlarla yüzüne bakan adamın yanağından öptükten sonra bağırmayı bırakan kızlara gülümseyerek banka oturup bacak bacak üzerine attı.

Çaktırmadan kontrollerini çekmesinin ardından, Rick'in kadınlara karşı tavrını beğendiğine karar verip bu konunun aralarında problem olmayacağını düşündü. Çevrenin güzelliğini, yeşilin onlarca tonunu ve çiçeklerin çeşitliliğini izlerken üzerinde bıraktığı etkiyle gevşediğini hissetti. Temiz havayı içine çektiği sırada, ikinci defa önünden geçen bisikletli adamın dikkatli bakışları karşısında kaşlarını çatıp kafasını çevirdi. "Pardon, bakar mısınız?" diyen sesin sahibine dönmesiyle aynı adamın yanına kadar geldiğini görünce, kollarını göğsünde birleştirip gardını aldı.

"Buyurun."

"Rahatsız ettim. Bu şehre yeni geldim, yabancısıyım. Etrafı çok iyi tanımıyorum. Sahaların olduğu yere nasıl gidebilirim biliyor musunuz?"

"Ha ben de yedim gerizekâlı! Yakışıklı çocuksun maşallah ama zeki değilsin anlaşılan. Hadi anam, başka kapıya koçum."

"Efendim, ne dediğinizi anlayamıyorum!"

"Ben bilmiyor burası dedim. Sen başkası sor."

"Ne tesadüf, siz de yabancısınız. Nerelisiniz? Konuşmanızdan anladığım kadarıyla Amerikalı değilsiniz!"

"Hayda, çattık! Ne tesadüfmüş, salak... Sana ne lan nereli olduğumdan, senin işin yok mu?"

"Anlayamadım!"

"Zink, desem anlar mısın acaba? Tövbe tövbe..." diye söylendikten sonra kendisini yalnız görüp aklı sıra kur yapan adamın anlayacağı dilden konuştu. "Neyi anlamadı sen, çok açık söyledi. Ben Rusça konuşuyor? Ben bilmiyor burası, sen başka kapı git."

"Başka kapı mı o da ne? Eee... Ben Mark, ikimiz de şehrin yabancısı olduğumuza göre ortak bir noktamız var."

"Bok var. Az kaldı koçum, biraz daha ısrar edersen üzerine uçacağım." derken hayranlarıyla konuşan Rick'e göz atıp önündeki salağı savmak için döndü. "Ortak bir şey yok, ben arkadaş var. Sen git başkası bul."

"Biraz acelem var hanımlar, kız arkadaşım beni bekliyor." Hâlâ Gizem'in yaptığı hareketin etkisinde olan genç adam, gittikçe kalabalıklaşan guruptan bir an evvel sıyrılmak için cebine uzandı. Önceden hazırladığı biletleri ve imzalı takım fotoğraflarını çıkarıp, hayranlarına vermeye başladı. Sorularını kısa cevaplarla savuştururken Gizem'in yanındaki bisikletli adamı görünce, gerilen bedeniyle özürler dileyerek kadınlardan sıyrılmaya çalıştı. Arkasından hâlâ seslenenlere aldırmadan yanlarına doğru ilerlediği sırada, Gizem'in flört etmeye çabalayan adamı terslediğini duyarak emin adımlarla yürümeye devam etti.

"Beraber etrafı öğrenebiliriz."

"Senden bir şey istemek var mı? Bana bak, ben kızmaya başlamak... Sen git dedim, başka kız gezmek götür. Benim adam var, bak geldi."

"Hıı!"

"Gizem, problem mi var aşkım?" Bir taraftan kıstığı gözleriyle genç kızın kendisine ait olduğunu ima ederken, insanların iri cüssesine verdiği her zamanki tepkiyi ilk defa çok sevdi. İrkilen herifin toparlanması üzerine, ifadesini nispeten yumuşattı.

"Eee! Özür dilerim, hanımefendiye spor sahalarının yerini soruyordum."

"Bana pek öyle gelmedi... Mark, kız arkadaşıma şehri kendim gezdiririm. Nezaketini bozmadığına göre ben de aynı şekilde karşılık vereyim. Bu yolu takip et, ileriden sağa dön. Hiçbir yere sapmadan düz gidersen, tabelalarda yazdığı gibi sahalara varırsın. Şimdi izninle..." diyerek teşekkür geveleyen adamı takmadan banka oturdu. Bisikletiyle

uzaklaşmasını bir süre izledikten sonra yanına dönüp Gizem'in bacağının üzerinde duran küçük eli avucuna alıp parmaklarını okşamaya başladı. "Özür dilerim hayatım, istemeden seni beklettim."

"Önemli değil, burası güzel."

"Sevindim canım. Mark, canını sıkmadı değil mi?"

"Ben, baş eder. O yakışıklı aptal, ben üzerine atlayacak zannetmek, eee... Yani..."

"Anladım. Yakışıklı olduğu için senin üzerine atlayacağını zannetti."

"Evet, çok bekler. Ben yapışkan adam sevmez. O, yanlış kapı çalmak var."

"Harikasın! Yanlış kapı, ne demek?"

"Eee, nasıl anlatayım? O, herif de anlamadı. Sen Asena sor, ben nasıl açıklamak var bilmiyor."

"Tamam, canım. Yanılmıyorsam, senin ona uygun olmadığını ifade ediyor."

"Hah, evet öyle..."

"Güzel, çünkü benim için uygun olduğuna eminim. Gizem, kafanda hâlâ ilişkimiz hakkında bir fikir oluşmadı mı?"

"İyi gitmek ama ben de soru işareti var."

"Bizimle mi ilgili?" Endişeyle genç kıza bakarken iyice yan dönerek "Kafanı kurcalayan her neyse, lütfen bunu benimle paylaş! Aramızda gizli saklı bir konu kalmasını istemiyorum." derken bütün dikkatini yüzüne yöneltti. "Lütfen, bilmem gerek!"

"Peki... Senin durum iyi Rick, yakışıklı, eee... Popüler ve zeki bir adamsın. Sizin kültür çok farklı, o yüzden anlamak zor. Neden ben?"

"Hıımm! Daha önce de bahsetmiştim Gizem, aklına takılan soru işaretlerinin dağılması için biraz daha detaya gireyim istersen."

"Evet, sevinirim!"

"Anlaştık, anlamadığın bir yer olursa beni durdur. Annem, evlenmeden önce mankenlik yapıyormuş. Babamla tanıştıkları zaman kariyerinin sonlarına yaklaştığı dönemleriymiş. Bir şekilde birbirlerinden hoşlanmışlar ve beraberlikleri başlamış. Annem bana hamile kalınca

da evlenmeye karar vermişler. Söylediğim her şeyi anlıyor musun, Gizem?"

"Evet, biraz yavaş devam et."

"Tamam canım... Sanırım başta her şey yolundaymış, benden sonra kız kardeşim dünyaya gelmiş. Çok ilgili bir anne olmadığı gibi bize karşı kötü davranmazdı. Sanırım, çocuk büyütmenin, evde 24 saat çalışan yatılı bakıcıların işi olduğunu düşünüyordu. Yemek, içmek, giyim ve her türlü ihtiyaçlarımız onlar tarafından karşılanırdı."

"Aa-aaa! Annen sizinle hiç bakmaz, eee... ilgi yok mu?"

"Evet, bizimle ilgilenmezdi. Şaşırdığını görüyorum, haklısın. Annemi kendin gibi düşünme... Bazı kadınların annelik duygusuna sahip olmadıkları kanaatindeyim. Maalesef annem de onlardan biriydi."

"Çok garip... Benim anne de gezmek çok sever ama bize düşkün! Hep kendi baktı, başkası asla."

"Yapına bakınca öyle olduğunu görebiliyorum. Ben o duyguyu hiç yaşayamadım. Küçükken annemin keyfi yerinde olduğunda veya canı istediği zaman, kısa süreli sevgi gösterisinde bulunurdu. Yaşımız büyüdükçe annemi neredeyse hiç göremez hale geldik. Öğlenlere kadar yatar, kalktığı zaman da formu bozulmasın diye bir iki lokma yedikten sonra evden ayrılırdı."

"Neden?"

"Akşam gideceği yeni partiye, güzellik salonu, kuaför, alışveriş mağazaları ve aklına ne gelirse hazırlanmak için. Babamın maddi imkânlarını sonuna kadar kullanıp elde ettiği güzelliğiyle..." derken nasıl devam edeceğini şaşırarak sıkıntıyla sustu.

"Evet!"

"Beni yanlış anlamandan çekiniyorum."

"Hayır, sen dürüst! Bizim arada sır yok, sen dedi."

"Haklısın. Gizem, annem olanaklarını kullanıp, heyecanı ve mutluluğu başka erkeklerin kollarında aramaya başladı."

"Yok artık! Yani başka erkek ile ilişki var? Hem de evli!"

"Evet... Annem ilgi arsızıydı, herkes onu beğensin, güzelliğini takdir etsin ve iltifatlarda bulunsun isterdi. Senin şaşırdığın durum, onu hiç rahatsız etmiyordu. Maalesef gerçek bu... Babam, annemi ya sev-

diği için ya da umursamadığından, bir süre bu durumu göz ardı etti. Arkasından kavgalar başladı. Doğal olarak kız kardeşim Tina ve tabii ben de bu mutsuz ortamdan etkilendik."

"Çok üzüldüm Rick, bu korkunç!"

"Kötüydü, yaşananlar evlilik hayatımdan korkmama sebep oldu. Maalesef, Tina annemin yaşam şeklini kendisine örnek aldı. Ben aralarından sıyrıldığım halde, benzer şeyleri yaşama korkusuyla evlenmemeyi tercih ettim."

"Aldatılmak ve mutsuz olmaktan korktun! Senin fikir neden değişti?"

"Asena yüzünden."

"Anlamadım, nasıl?"

"Şimdiye kadar evliliği düşünecek kadar güvendiğim ve sevdiğim bir kadınla tanışmadım. Evlenmek ve çocuklarımın olmasını çok istediğim halde, çevremdeki çarpık ilişkileri gördükçe bu arzumu da kaybettim. Sonra Asena ile tanıştım ve kendisinden çok etkilendim. Kişiliğine saygı duydum, Gabriel ile ilişkilerine hayran oldum."

"Evet!"

"Birbirlerine duydukları sevgi ve bağlılıkları beni çok etkiledi. Kuzeninin, kocasına karşı yaklaşımı ve yabancı erkeklere gösterdiği mesafeli tutuma bayıldım. Çocuklara düşkünlüğünü ve el becerilerini saymıyorum bile..." Anlatırken başını anlayışla sallayan genç kızın, gözlerinin içine bakarak "Namusunu koruma konusundaki hassasiyeti ve tek eşliliği benimseyen kararlı tavrı eski arzumu tetikledi. İşin aslı; onları izledikçe evlilik fikri ve çocuklarımın olması tekrar aklıma düştü." demesiyle gülümsemesi karşısında duygularını doğru ifade ettiğini anlayarak rahatladı. "Bu konuyu Gabriel ile paylaştığım zaman sen gündeme geldin. Başta fikir olarak çok garip gelse de..."

"Neden?"

"Hiç böyle bir durumla karşılaşmamıştım Gizem, hatta duymamıştım. Gabriel ve Asena bile, birbirlerini gördükten sonra beğenmiş ve âşık olmuşlardı. Yanlış anlama, bu aşamaya gelmemizden ve seninle beraber olmaktan çok memnunum. İyi ki Asena'nın teklifini kabul etmişim."

"Hmmm! Anlıyorum, sevindim." Farkında olmadan genç adamın parmaklarını okşarken, başını yakışıklı yüzene kaldırarak "Ben açık konuşmak Rick, senden hoşlandı." diye kararlı şekilde söze başladı. "Ama evlilik ve çocuk önemli, eee... İlişkide uyum şart, ben saygı ve sevgi istemek var."

"Evet, seninle aynı fikirdeyim!"

"Güzel... O zaman ben seni iyi düşünmek var. Ne zaman biz doğru, emin olduk. O gün ben, sana tamam diyor. Olur?"

"Olur hayatım, beni çok mutlu ettin! Daha önce söylediklerimin arkasındayım." derken, genç kızın kaşlarını kaldırıp dudaklarını büzdüğünü görünce, sırıtarak. "Sanırım anlamadın. Seninle evlenmek konusunda çok ciddi olduğumu kastettim. Gizem, belki yetiştirilme tarzlarımız ve dünyaya bakışımız çok farklı ama gelecek için isteklerimiz aynı. Seninle mutlu bir aile kuracağımıza inanıyorum." diyerek açıklamaya çalıştı.

"Öyle görünüyor Rick, umarım doğru. Ben, eşimin bana ve çocuklarımıza düşkün olsun. Sevgi dolu ve aldatmak yok, eee... Hah, aldatmasın istiyor."

"Ben de öyle istiyorum." diyen genç adam, parmaklarını geçirdiği küçük eli dudaklarına götürüp öptü. Genç kızın kızardığını görünce anlayışla gülümseyerek, ürkütmeden yavaş hareketlerle dudaklarına doğru uzandı. "Gizem, seni öpmeyi çok istiyorum. İzin verirsen bir kere..."

"Hayır, daha erken! Hem burası park ve ben karar vermedi." diyerek nefes nefese geri çekildi. Dudağının kenarını ısırırken, adamdan uzaklaşarak ayağa kalktı. Heyecanla ne diyeceğini şaşırdığı için aklına ilk geleni söyleyerek duygularını saklamaya çalıştı. "Asena merak etmek biz, ben ona söz verdi. Artık dönelim."

"Peki canım, nasıl istersen."

Hayal kırıklığının yanı sıra saygıyla kızın yanına giden genç adam, kazanılmış hakkını kaybetmek istemediği için elini tutarak yürümeye başladı. Biraz daha beraber zaman geçirebilmek adına, çevreden bahsederek gölün etrafından dolandırıp arabanın yanına doğru ilerledi. Ayrılma zamanı yaklaştıkça sessizleşen ortamda, Brandon'ın evinin önüne park edene kadar isteksizce yoluna devam etti. Bahçenin köşesinde çiçeklerle ilgileniyormuş gibi davranan Asena ve Selen'in, kaçamak

bakışlarla kendilerini beklediklerini görünce hayretle arabadan indi. Genç kızın inmesine yardım ettikten sonra teklifsizce uzanıp ellerini avuçlarına aldı.

"Teklifimi kabul ettiğin için teşekkür ederim."

"Rica ederim! Güzel bir gün geçirdim, ben memnun."

"Sevindim hayatım, ben de çok güzel zaman geçirdim. Gizem, lütfen söylediklerimi unutma ve bize bir şans ver."

"Hı hı, tamam! Ben düşünecek."

"Sevindim, akşam konuşuruz olur mu?" diyen genç adam, yüzüne gülümseyerek bakan bu küçük kadına âşık olduğunu hissetti. Meraklı seyircilerini görmezlikten gelerek, eğilip ellerinin üzerini öptü.

"Ol... Olur!"

"Görüşmek üzere hayatım."

"Görüşürüz!" Rick'in isteksizce yanından ayrılıp arabaya binmesini izleyen genç kız, kızaran yanaklarıyla adamı yolcu ederken titreyen ellerini önünde birleştirip aracın uzaklaşmasını bekledi. Hissettiği duygularla nasıl baş edeceğini bilemediği için genç adamın isteklerine karşılık veremediğini kabul etti. Hata yapmaktan korkarak biraz daha sabretmesi gerektiğini düşünürken, pusuya yatan kuzeninden hesap sormak için hedef değiştirdi.

22. BÖLÜM

Kuzeni için verdiği partinin son hazırlıklarını tamamlayan genç kadın, bir yandan kendisine yardım ederken soru sorup duran kıza laf yetiştirmeye devam etti. Gizem'in, dostlarıyla tanışıp hayat kalitesini görürse, Rick ile ilgili kararına yardımcı olacağını düşünerek sabırla sorularını cevaplamayı sürdürdü.

"Ne yani! Piknik gibi bir şey mi bu, Asena?"

"Ona benzer hayatım. Seleeeen, o salatayı buraya koyar mısın?"

"Tamam. Koyacak yer yok."

"Dur bakayım, şu tabağı yan koyduk mu yer açılır." Mutfaktan getirdikleri malzemeleri masalara yerleştirirken, Gizem'in, Rick'in takım arkadaşlarını görünce şoka gireceğini düşünerek sırıtmaktan kendisini alamadı.

"Kızım, nasıl ya, piknik mi değil mi?"

"Garden party dedikleri bir şey... Hava güzel olduğu zamanlarda bahçeli eve sahip kişilerin; erkeklerin mangal başına toplaşıp et kızartırken, spor karşılaşmalarının kritiğini yaptıkları ve ben diyeyim çatlayana sen de sıçana kadar et yedikleri, kadınların muhabbet ederken çoğunlukla çocukların, bazen de erkeklerin alanın uygunluğuna göre futbol veya beyzbol oynadıkları bir çeşit sosyal aktiviteye verdikleri isim."

"Vaayy be... Yani tebrik ederim Asena, şu cümleyi toparladın ya seni çok takdir ettim! Hıımm, ilginçmiş. Peki, çok mu sık yaparlar?"

"İlkbahar ve sonbaharda havaların güzel olduğu her hafta sonu mutlaka tanıdık birilerinin partisi vardır. Yazın da aşırı sıcaklar yoksa birileri bu işe soyunur. Garip bir sosyalleşme anlayışları var, benim hoşuma gidiyor. Çoğu şirket, cuma günleri mesai bitimine yakın happy hour dedikleri mutlu saat anlamına gelen bir etkinlik yapar. Hafta sonunun gelmesini birkaç kadeh içki ve küçük çaplı aperatif yiyeceklerle kutlarlar. Bu da onun gibi bir şey, sevdiklerinle iyi vakit geçireceğin zaman dilimi. Örneğin Rick'in düzenlediği partiler çok ünlüdür."

"Yaaaa, bak seeeeen! Demek öyle..."

"Eee!" Yaptığı gafı telafi etmek için bahane arayan genç kadın "Evet canım, şey... arkadaşlarını ve sevdiklerini bir arada görmeyi sever." diye kıvırmaya çalıştı.

"Diyorsun! Velev ki öyle, peki bunca hazırlığı kim yapıyor?" Çevredeki masalara dağıtılmış çeşit çeşit salataları, meze ve tatlıları gösteren genç kız, kollarını göğsünde birleştirerek kıstığı gözleriyle kuzeninin vereceği cevabı beklemeye başladı. "Evet, seni dinliyorum!"

"Şey, eee!"

"Cevabını bekliyorum!"

"Hazır yemek şirketiyle anlaşıyor, sanırım bir iki çalışanı da olabilir."

"O da ne demek? Yoksa evde sürekli dolanan hizmetçi gibi birileri mi var?"

Ne diyeceğini şaşıran genç kadın, konudan kaçış yolları ararken tepsiyle bardakları taşıyan arkadaşını görünce duruma dört elle sarıldı. "Seleeeeen... Dikkat et hayatım, dur geliyorum." diyerek zaman kazanmak için hızlı adımlarla içecek masasına doğru ilerledi. Arkasından kendisini takip eden kuzeninin, konunun peşine düşeceğinden emin olduğu için uygun bir bahane düşünerek bir taraftan bardakları yerleştirmeye başladı.

"Asena, hâlâ senden makul ve mantıklı bir cevap bekliyorum?"

"Ne? Haaa, şu konu mu? Yok canım, zannetmiyorum. Evi biraz büyük olduğu için sanırım sık sık gelen yardımcıları olmalı. Malum bekâr adam, kendisine bakmayı beceremez."

"Hıımm, doğru! Çok mu büyük evi?"

"Eh işte... Biraz geniş denilebilir."

"Temizliği zor olur o zaman! Tek kişi için ne lüzum var o kadar büyük eve?"

"Vallahi orasını bilemem, kendisine sorarsın. Misafirler birazdan gelmeye başlar, ben geri kalanı hallederim. Hadi siz üzerinizi değiştirmeye gidin. Ha aklımdayken, rahat bir şeyler giyinin."

"Tamam, hemen gelirim."

"Kahretsin, boş bulundum. Rick'in evini görünce, bana çok sinirlenecek!" diyerek eve doğru ilerleyen kuzeninin arkasından, yüzünü buruşturarak baktı. Bu sorunu nasıl aşacaklarını kara kara düşünürken, yanından gelen sesle irkilerek başını çevirdi.

"Sen dalga mı geçiyorsun Asena, Rick'in evi... Pardon malikânesi, muhtemelen beş yıldızlı otel olabilecek ebatlarda!"

"Maalesef! Bok var o kadar büyük ev almış. Gizem bu işten hiç hoşlanmayacak."

"Orası kesin. Eee, ne yapacaksın?"

"Ne yapayım ya, adama evini değiştir mi diyeyim. Bu aralıkta Rick'ten hoşlanırsa görmezden gelir diye umuyorum. Zamanı gelince bakarız, şimdi bunu düşünmek istemiyorum."

"Peki canım, sen ummaya devam et! Bu hatunu biraz tanıdıysam, burnumuzdan getirecek. Ben üstümü değiştirmeye gidiyorum."

"Sağ ol Selen ya, içime su serptin. Giderayak çok yardımcı oldun."

"Rica ederim hayatım, acı gerçekler. 10 dakikaya dönerim."

"Haahhh!" Eve doğru salınarak giden Selen'in arkasından dil çıkarttıktan sonra, "Yılaaaaannn..." diye bağırırken kulağına gelen kahkahayla yüzünü buruşturdu. Böyle bir sebepten dolayı Gizem'in Rick'ten vazgeçmesinden korkarak, oflarken Rachel annesine yardımcı olmak için mutfağa yöneldi.

***

Misafirler geldikçe kuzeniyle beraber karşılayan genç kadın, Gizem'i tanıştırırken dostlarının tepkilerinden işkillenen kızın "Asena kız, bu manyaklar benimle konuşurken neden gülüp duruyor?" demesi üzerine uygun bir bahane arayışına girdi.

"Gizemciğim, çok sevimli bir şiven var. Onun için gülüyorlar."

"Ne yani, benimle dalga mı geçiyorlar? Ulaaan, canlarına okurum hepsinin, terbiyesizler. İnsanda bir utanma..."

"Ya saçmalama be... Celallenme hemen, yok öyle bir şey! Ota boka her şeye sinirleniyorsun. Kötü niyetli değiller, sadece onlara değişik geliyor. Hani biz, nasıl Aydın ve Karadeniz şivesini sevimli buluyoruz, bu da onun gibi bir şey."

"Haa, öyle desene! E iyi o zaman... Ah Rick geliyor." Kendisi gibi iri yarı bir adamla beraber yanlarına gelmesini izleyen genç kız, gülümsemesine karşılık veren yakışıklısının karşısında gayri ihtiyari heyecanlandığını hissetti. Uzanıp ellerini tutmasıyla içinin hopladığını belli etmemek için lafa girdi. "Hoş geldin, Rick."

"Hoş bulduk hayatım, seni özledim."

"Aa-aaa, biz dün beraber! Eee, ben sevinmek var, seni gördü."

"Bende canım." diyerek eğilirken, dudağından uzak dur telkinleriyle genç kızın yanaklarından öptü. Kendisini zorlayarak doğrulurken Kevin'a, Gizem'e belli etmemeye çalışarak kısık sesle talimatını hatırlatmaya girişti. "Sırıtma adamım ve dediğimi unutma Kevin, konuşmasına gülmek yok."

"Hı hı, tamam! Biraz zor olacak, çok komik konuşuyor."

"Efendim, ben sizi anlamadı!"

"Eee, haklısın... Özür dilerim canım, Kevin'a tane tane konuşmasını söylüyordum."

"Gerek yok, ben konuşmaları anlıyor." Neredeyse Rick kadar uzun boylu ve keskin hatlarıyla tehlikeli bir görüntü sergileyen adama bakarken "Şu aynı oda kalmak senin arkadaş, bu o?" dediği esnada yüz ifadesi yumuşadığını fark edip kötü birisi olmadığına kanaat getirdi.

"Evet, Kevin. Anlattıklarımı unutmamışsın."

"Ben akıllı, kolay unutmak yok. Senin arkadaşlar hep iri Rick, yani büyük! Memnun olmak Bay Kevin, benim adım, Gizem."

Gülmemek için korkunç bir çaba harcayan genç adam, vakar bir tavırla duran kıza "Lütfen sadece Kevin de... Ben de çok memnun oldum, Gizem. Rick'in bahsettiği kadar varmış, çok güzelsin." derken cevabını duyana kadar iltifatta bulunduğunu düşündü.

"Aahhh, sen nazik... Fakat siz ilginç, yani siz Amerikalılar değişik. Bizde başka erkeğin kız arkadaş, eee... Yeni tanışmak, böyle iltifat olmaz. Ama ben seni affetmek, siz yabancı bilmiyor."

"Hıı! Ne? Şey anlayamadım."

"Sen beni dinlemek yok."

"Eee Kevin, Gizem kültürlerinde beraber olduğu kişinin arkadaşıda olsa, başka bir erkeğin kadınına iltifat edilmesinin hoş karşılanmayacağını anlatmaya çalışıyor."

"Hadi ya, neden?"

"Adetleri böyle dostum... Sana kızmadığını, bilmediğin için anlayışla karşıladığını ifade etti."

"Hah, işte öyle... Evet, ben çok anlayışlı bir insan, o yüzden sana kızmadı."

"Ya, vay be! Peki, başka neler hoş karşılanmaz, Gizem?"

"Hııımmm, sen meraklı! Peki, yabancı erkek, eee... Eş, baba, kardeş ve yakın akraba yok olan..."

"Olmayan mı, demek istedin?"

"Hah hah, o... Ben bulamadı. İşte yabancı kişi ile dans etmez, öpmez ve yalnız kalmaz. Namus mesele olur, sonra kan çıkar."

"Haa!"

"Kevin..." Komik bir ifadeyle bakan dostunun sırtına hafifçe vururken "Ağzını kapat adamım, bu arada bizim kızları uyarır mısın bu hareketlerden birini yapmasınlar." diyerek birazdan gelecek olan takım arkadaşlarını kastetti.

"Tanrım! Tamam Rick, söylerim. Onlar da tam dinleyecek adamlar ya. Hele Coll."

"Coll, ne Rick?"

"Takım arkadaşlarımdan birisinin ismi hayatım."

"O kötü mü? Ben kötü insan sevmez."

"Ah hayır, hayır... Yaramaz çocuklar gibi şaka yapmayı ve sataşmayı sever."

"Hııımmm! Ben anladı. Haddini aşmaz ve yok ileri gitmek, ben bir tane çakmaz."

"Gizem, süpersin güzelim! Hayatım, ne istersen yapmakta serbestsin. Merak etme, yakında sana karşı ayağını denk alacaktır."

"İyi etmek o Coll."

"Rick!"

Kevin'in şoka giren ifadesi karşısında sırıtmaya başlayan genç adam, tek kaşını kaldırarak dostuna bakarken, kendisine doğru yaklaşıp kısık sesle konuşmaya başlayınca gülmeye başladı.

"Gizem, bu ebatlarına rağmen söylediklerinde ciddi miydi?"

"Kesinlikle Kevin, çok uzaklaşma Coll hayatının şokunu yaşayacak." derken aşağıdan boğaz temizleme sesini duymasıyla kafasını güzeline döndü. Ellerini beline koyarak gardını alan minik aşkının, dikkatle kendilerini izlediğini gördü.

"Siz özel konuşacak, ben gideyim. Size rahatsız vermek yok."

"Özür dilerim Gizem, takım arkadaşları ile ilgili bir şey söylüyordum. Asla böyle bir şey düşünme, benim için sen özelsin" diyerek yanına sokuldu. Kaşlarını kaldırarak hafifçe yan döndürdüğü başıyla ciddiyetini tartan kıza, sevgiyle gülümseyince ifadesinin yumuşadığını görüp rahatladı. Yanlarına doğru gelen Asena'ya selam verip, kendisine uzanan elini sıktı.

"Hoş geldiniz. Merhaba Kevin, nasılsın?"

"Sağ ol Asena, iyiyim. Her zamanki gibi çok... en iyisi ben bu cümleye devam etmeyeyim."

"Neden?"

"Biraz evvel uyarı aldı da o yüzden Asena, daha sonra anlatırım."

"Peki! Rick, senin tayfa yok mu?"

"Birazdan gelirler."

Konuşurken bir yandan müstakbel gelinini göz hapsinde tutan genç adam, spor kıyafetle bile böylesine şık görünmeyi nasıl başardığını düşündü. Aksesuarlarla tamamladığı kot pantolon ve beyaz gömleğin, başka bir kadının üzerinde bu kadar güzel durmayacağına emin olarak gururla gülümsedi. Çiçekli tokalarla arkaya tutturduğu saçların, açığa çıkardığı güzel yüzünü ve koyu renk kirpiklerin süslediği gözlerini incelerken, bakışları kesişince kızardığını fark edip sevindi. Yıllardır tanıyor gibi hissettiği Gizem'in bir an evvel evlilik teklifini kabul etme-

dileyerek genç kızla yalnız kalmayı arzuladı. Gelinini bir an evvel ... etmek için plan yapmakla meşgulken, Kevin'ın vızıltı gibi gelen seslerin arasında isminin söylendiğini duyunca kendisine geldi.

"Rick! Rick, sana sesleniyorum duymuyor musun?"

"Pardon Kevin, dalmışım!"

"Fark ettim adamım! Ufak çaplı bir oyun çevirir miyiz diye sordum?"

Maç esnasında geçecek sürenin, genç kızla yalnız kalmak için uygun zaman aralığı olduğunu düşünen genç adam, tereddüt etmeden "Hayır, beni karıştırmayın." cevabını yapıştırırken, göz ucuyla çevrede gidebilecekleri yerleri taramaya başladı.

"Sen bilirsin dostum. Bizim ekip de geliyor. Bu sahneyi kaçıramam..." diyerek bir taraftan sağda solda tanıdıklarına laf atan gürültücü grubun yanlarına doğru ilerlemelerini izledi. Kollarını göğsünün altında kavuştururken, tek kaşı kalkan Gizem'e kısaca göz atıp zevkle Coll'un ilk şokunu yaşamasını bekledi.

"Vaaay... Adamım, seni burada görmek ne güzel. Rick, sen biz fanilerin arasına karışır mıydın?"

"Yaa evet, hiç görüşmüyoruz ya haklısın." Gür kahkahasıyla ortalığı çınlatan Coll'a alaycı bir ifadeyle bakarken, Kevin'ın kenarı çekilmesiyle nihayet Gizem'i gördüğünü fark etti. Haylaz dostuna dik dik bakan güzelinin, henüz hiçbir şeyden haberi olmayan adamın, karşısındaki kadın tarafından birazdan paylanacağını tahmin ederek elini uzatmasını izledi.

"Vaaaaauuuuvvv, bu ne güzellik! Yavrum, seni daha önce hiç görmemiştim. Ben Coll..."

"Bir... Ben senin yavru değil. İki... Tanımadık bir kadın, vaaauuuvvv denmez. Sen, ukala, senin konuşma terbiyesiz."

"Neee?"

"Gizeeeeemmm!"

Uyarı atışına müteakip hemen kendi diline geçen genç kız "Ne Gizem'i be, görmüyor musun öküz ne biçim konuşuyor?" diyerek dişlerini gıcırdattı. "Yavrummuş... Sıçarım gagasına onun. Yavrular yesin seni, gösteririm ben sana yavruyu..."

"Dakika bir, gol bir!" Boyuna bakmadan karşısındaki dev sürüsüne ters ters bakarak kafa tutan kuzenine hayretle bakarken, dizginlemezse saldıracağından emin olduğu için "Allah aşkına Gizem, biraz sakin ol. Sen beni öldüreceksin..." diyerek imayla gözlerini pörtletti. Cevap olarak silkinen bir omuz alınca oflayarak "Lütfen..." diye ekledi.

"Aman iyi be, damarıma basmazsa hiçbir şey yapmam. Ne kız bunların hepsi ayı gibi?"

"Gizeeemmm..." diye tekrar uyarırcasına tıslarken, yan tarafında kuzenine hayranlıkla bakan Rick'in, genç kıza hitaben iltifat ettiğini duyunca ağzı açık kaldı.

"Asena, yanılmıyorsam Gizem'i uyarıyorsun, hiç gerek yok. Harikasın hayatım!"

"Sağ ol, Rick."

"Tamam, buraya kadar. Pes ettim, ne haliniz varsa görün. Hoş geldin Coll... Martin, Ethan... John... Kusura bakma Coll, eee... Gizem, benim kuzenim olur. Ülkenize yakın zamanda geldi. Size ve konuşma şeklinize yabancı olduğu için doğal olarak tarzınızı yadırgıyor."

"Yoooo, o da nereden çıktı? Hiç bile yadırgamıyorum. Doğru konuşsun, ben de adam gibi cevap vereyim. Hem şu yanık olana söyle; doğru düzgün baksın, gözlerini oymayayım."

"Yanık mı? Manyak mısın sen be, o herif siyahi! Türkçe konuşmamız garip geliyor, yoksa iyi çocuktur."

"Hıımmmm, öyle diyorsan! Bunlar ne kız böyle, sulak yerde mi yetişmişler? Rick'e daha yeni alışmıştım, bunların hepsi yan yana durunca kendimi cüce gibi hissettim. Şuna bak, en kısasının boyu bile senin heriften uzun, cinsleri mi böyle bunların?"

"Onların yaptıkları sporu anca bu bedenler kaldırır canım."

"Allah Allah!" Nesli tükenmiş bir canlı gibi kendisine bakan adamları incelerken, müstakbel eşinin arkadaşları sıfatıyla nezaketi ele almaya karar verdi. Şaşkın heriflerin sırayla ellerini sıktıktan sonra hepsine hitaben kendini tanıtmaya girişti.

"Benim kuzen, ismi dedi. Ben Gizem, Rick'in kız arkadaş. Şimdilik memnun oldum. Sen Coll, bir daha benimle güzel konuş, yoksa çok

kötü yaparım. Bu sefer seni affettim ama yine yapar ben çok kızmak var.

"Haaa! Ben, ne? Ne dedi, Rick?"

"Anladığını, Coll."

"Allah cezanı versin, Gizem!" Sabır duası yaparak dumura uğrattığı adamları gösteren genç kadın, "Hani düzgün davranacaktın?" diye kızarak sordu.

"Hadi len, ben baştan uyarımı yapayım da... Karışma sen, herkese anladığı dilden konuşacaksın."

"Yuhhh! Ne diliymiş o?"

"Ayı dili, canım." derken müstakbel damat adayının, arkadaşlarına hitaben konuşmaya başladığını duyunca, hemen dikkat kesilip söylediklerini anlamaya odaklandı.

"Eveeet Beyler, Gizem'in de söylediği gibi kendisi benim kız arkadaşım oluyor. Eğer bu şerefi bana bahşederse, yakın zamanda eşim olacak."

"Sen ne saçmalıyorsun Rick, birisiyle çıktığını bile bilmiyorduk!"

"Çok olmadı, Coll. Ayrıca doğru konuş, Gizem'i daha fazla kızdırmak istemezsin. Kevin, size ayrıntıları anlatır, iyi dinleyin derim. Bu konuda çok hassasım, sonra kötü olmayalım." diyerek kolunu gelinine uzattı. Hâlâ mağrur ifadesini bozmadan tüm asaletiyle duran genç kıza "Hayatım, bana bahçeyi gezdirir misin?" diye sordu.

"Ben memnun olur, Rick."

Kuzeninin tereddüt etmeden koluna girmesiyle beş tane devin arasında kalan genç kadın, hâlâ konuşma yetilerini kazanamayan adamlara, "Evet beyler, size doyum olmaz. Hah Gabriel de geldi. Bana müsaade." diyerek yanlarından ayrıldı. Kocasına bir öpücük atmasının ardından, bahçenin derinliklerine doğru giden çifti kontrol altında tutmak için peşlerine takıldı.

***

Gabriel'e selam verdikten sonra Kevin'a dönen genç adam, daha fazla engel olamadığı merakıyla, "Bu da ne demek oluyor? Gizem de

kim, bizim neden hiçbir şeyden haberimiz yok?" diyerek sırıtan arkadaşını sıkıştırmaya girişti.

"Rick, size sürpriz yapmak istedi, Coll. Biraz karışık bir konu, yalnız Rick'in bu konuda ciddi olduğunu söyleyebilirim. İşler yoluna girene kadar, koca oğlan size haber vermek istemedi."

"Neden, ne yapacağımızdan çekindi ki? Hem o kız ne kadar garip bir..." diye söze başlamışken, Gabriel'in sırıtarak lafa girmesiyle susmak zorunda kaldı.

"Coll, Gizem eşimin kuzeni olur, kendisi biraz farklı bir hanımefendi. Sanırım fark etmişsindir, ters bir tarafı var. Hiçbir lafının altında kalmayacağını özellikle belirtmeliyim. Olay özetle; evlenme maksadıyla Rick ile tanıştırılmasından ibaret."

"Ne? Kafayı mı yediniz siz be, ne saçmalıyorsunuz?"

"Bunun ayrıntısını Kevin anlatsın, benim mangalla ilgilenmem lazım. Ha bu arada hoş geldiniz beyler. Kevin, sana kolay gelsin dostum..." diyerek başına üşüşen arkadaşlarına Rick ile Gizem'in tanışma hikâyesini anlatan adamı yalnız bıraktı. Her daim yaptığı gibi karısının yerini tespit ettikten sonra gülümseyerek erkeklerin toplanmaya başladığı mangalın başında bulunan babasına yardıma gitti.

***

"Asena!" Bir süredir süs bitkilerinin arasından bakan kadının ne dolap çevirdiğini merak eden genç kız, "Ne yapıyorsun burada kız?" diye sorarken kendiside uzanıp bu kadar ilgisini çeken şeyi anlamaya çalıştı.

"Aaaayyy, ödümü koparttın be! Ne yapacağım, tabii ki bizimkileri kontrol ediyorum. Yakında Rick ile bir konuşma yapsam iyi olacak. Sırf ben, iki defa Gizem'i bahçenin kuytularına götürmeye çalışırken yakaladım. Birkaç sefer de Gabriel'i devreye sokmak zorunda kaldım! Manyak herif, azgın... Bak bak bak görüyor musun, yine eline yapıştı. Anlaşmamızda bu yoktu, kırk kere tembihledim herife. Esas benim kahpeme bak sen, daha düşünüyorum deyip duruyor ama maşallah çabuk ısındı olaya!"

"Hay Allah! Arada Naime teyze faktörü olmasa, peşlerini bırak şunların diyeceğim ama dilim varmıyor. Biraz rahatlar mısın artık, bu

kalabalıkta ne yapacağını zannediyorsun? Rick, evlilik konusunda ciddi olduğunu hepimize kanıtladı. Gizem de hafifmeşrep bir kız değil, uygun olan sınırların dışına çıkmayacaktır."

"Orası öyle de... Benim güvenmediğim temel içgüdüler. İnsan bir kere meretin tadını almaya görsün, kendisine engel olamıyor. Gabriel ile nişanlıyken neler çektiğimi ben bilirim."

"Eh bende biliyor sayılırım! Bu konuda haklı olduğunu söyleyebilirim, James ile birbirimizden ayrılmamız gün geçtikçe zor olmaya başladı. Hatta James, işleri hızlandırmak için Brandon amcayı devreye sokmaktan bahsediyor. Şey, eee... Yoksa soğuk duş yüzünden zatürree olacağından yakınıp duruyor. Ne gülüyorsun be, bu aklı ona Gabriel'in verdiğini söyledi. Zamanında kendisinin kullandığı bir yöntemmiş de Asenacığım."

"Aa-aaa, konuştukları şeye bak terbiyesizler! Başka işi yok mu bunların, utanmaz arlanmazlar." Bir yandan azgın çifti takip ederken "Aaayyy görüyor musun, bak yine çalılıkların arkasındaki koruluğa yöneltti kızı!" diye sinirle söylenip küfretmeye geçti. "Manyak ya... Azmış mıdır nedir, sinir etti beni, sıçacağım çarkına şimdi."

"Dur sen, ben hallederim. Gizeeeeemmm... Gizeeemmm..."

Saklandığı yerden çıkarak çiftin yanlarına doğru ilerleyen genç kız, kendisine doğru dönmeleriyle Rick'in yüzünü buruşturduğunu görünce gülmemek için kendisini zor tuttu.

"Hayatım, bir dakika bakar mısın?"

"Tabii... Selen, kız seni o geri zekâlı gönderdiyse canına okuyacağım bilesin. Salak karı, bana iyiden iyiye çocuk gibi davranmaya başladı."

"Aşk olsun Gizem, hiç öyle şey yapar mıyım? Seni arama sebebimin onunla alakası yok. Beyler futbol oynayacaklarmış, sen de merak ettiğini söyleyince izlemek istersin diye düşündüm."

"Aaaa ciddi misin, olur vallaha!" dedikten sonra merakla yüzüne bakan genç adama dönüp İngilizce konuşmaya başladı. "Rick, erkekler futbol oynamak, biz bakar?"

"Eee, şey... Emin misin hayatım, sonra bir ara uğrarız."

"Olmaz, Rick... Ben Amerikalı futbol merak ediyor. Geçen televizyon seyretmek var, ama anlamadı. Sen oynayacak mı?"

"Hayır güzelim, seninle zaman geçirmeyi tercih ederim."

Yalnız kalma planlarının suya düşmesiyle canı sıkılan genç adam, elinden tuttuğu geliniyle mecburen geri dönmek zorunda kaldı. Hiç istemediği halde memnun görünmeye çalışarak, toplanmaya başlayan insanların arasına doğru ilerlemeye başladı. Gizem'i ortamdan uzaklaşma çabaları Asena tarafından her seferinde bertaraf edildiği için bunun da altında genç kadının parmağı olduğunu düşündü. Küfretmemek için kendisini zor tutarken, genç kızın konuşmaya başladığını duyunca güzel yüzüne doğru eğildi.

"Ben sizin bahçe parti sevdi. Güzel, bir şey... İnsanlar mutlu, konuşmak, eğlenmek ve oynamak harika..."

"Memleketinizde yapılmaz mı hayatım?"

"Böyle değil. Piknik gidilir, herkes yemek yer ve muhabbet, eee... Ama diğer kişiler yabancı, o yüzden oynamak yok. Rick, bak şu çok esmer olan adam, sana el salladı."

"Çok esmer mi, Ethan mı?" Siyahi dostunu kastettiğini anlayıp sırıtırken, "Evet, o Ethan!" diyerek kendisine seslenen adamın sorusunu duymadan kafasını olumsuz anlamda sallamaya başladı.

"Riiiicckk, hadi adamım naz yapma. Sensiz bu oyunun tadı çıkmaz."

"Sağ ol dostum, bugün seyirciyim. Başka zaman..." diye söze başladığı sırada, arkasından yediği darbeyle sendeledi. Dengesini kaybedip dizlerinin üzerine düşerken, kulağına savaş çığlığını andıran bir ses duymasının ardından sırtındaki yükten kurtuldu. Bağırışların arasında, ne olduğunu anlamak için ayağa kalkmasıyla gördüğü sahne karşısında gözleri yuvalarından fırladı. Minik aşkının, insan azmanı Coll'un sırtında bacakları beline sarılı halde durduğunu ve iki eliyle kulaklarına yapışıp bu arada kendi dilinde bağırdığını görünce şoka uğradı. Hele koca adamın iki büklüm vaziyette yalvarmalarını duyunca, müdahale etmeyi akıl edene kadar beyni durdu.

"Ulaaaaaannnn, gebertirim ulan seniiii... Öyle pusuya yatıp, arkadan saldırmak var mı laaaan? Hangi erkekliğin kitabında yazıyor haaa? Seni ilk gördüğümde de sevmediydim zaten... Ben sana ne dedim ha,

terbiyeli davran diye uyarmadım mı ulaaannn... Koparayım mı laaann, koparayım mı kulaklarını hayvan adam..."

"Aaaahhh! Yapma, yapma aaahh... Yalvarırım yapma, kulağımı koparacaksın! Aaaahhhh... Özür dilerim Gizem, lütfen... Gizem, lütfeeeeeeennn..."

"Manyaaaak, canına okurum senin, kimse benim erkeğime dokunamaz. Bunu iyice kafana sok... Duydun mu laaaaannn, dokunamaz. Teşebbüs edecek adamın önce kulaklarını sonra..."

"Gizem! Gizeeemmm, bebeğim... Hadi aşkım, bırak Coll'u, bak ben iyiyim."

"Evet, evet... Lütfen Gizem, bırak beni! Söz veriyorum bir daha ne sana ne de Rick'e yaklaşmayacağım. Riiiicccckkk, kurtar beni lütfen, yalvarıyorum. Kulağımı koparacak ..."

"Aslında biraz daha beklemek vardı ya neyse! Aşkım, bak ben iyiyim. Sonra o geri zekâlıyla hesaplaşacağım. Gizeeeemmmm..." derken nihayet bağırmayı bırakıp bilincine ulaştığı kızın, kendisine baktığını görünce arkasından sarılarak Coll'un bedeninden ayırdı. Aşağıya indirirken ayakları yere değer değmez, kendisine çevirdiği minyon bedenini vücuduna yasladı. İtiraz etmediğini fark edince sımsıkı sarılarak, çevrelerine toplanan onlarca şaşkın yüze bakıp gururla gülümsedi. "Güzelim..."

"İyi misin, Rick?"

"Çok iyiyim bebeğim, hatta hiç bu kadar iyi olduğumu hatırlamıyorum. Beni kurtardın... Aslında Coll kötü birisi değildir, aklı sıra şaka yaptığını zannediyor."

"Ben, o manyak çok kızdım! Öyle eşek şaka olmaz, sen sakat kalabilir. Ben korkmak..."

"Anladım bir tanem. Bu Coll'a güzel bir ders olmuştur." Hâlâ sarıldığı, küçük ama cesareti büyük kadınına gururla bakarak, "Bir daha öyle davranabileceğini zannetmiyorum." derken aidiyet duygusuyla sırtını okşamaya başladı.

"Öhö öhhhöö... Bakıyorum rahatınız yerinde, Gizem Hanım! Manyak mısın kızım sen, az daha adamın kulağını koparacaktın."

"Öküzün diyecektin sanırım kuzen, ayı gibi saldırdı hayvan! Az bile yaptım, insaflı günüme denk geldi."

"La havle ve la kuvvete! Gizem, Amerikan futbolunun doğasında saldırı var. Onlar için bu gayet doğal bir davranış."

"Biliyorum, geçen gün televizyonda gördüm. Mantığını anlamadım, garip bir oyun!"

"E ne diye üzerine atladın adamın o zaman?"

"Rick oynamıyordu da ondan. Beyinsiz herif, durup dururken arkasından gelip sinsice üzerine atladı. Canına okurum onun, dua etsin kulaklarını kopartmadım. Sinsi pezevenk..."

"Yok anam, senden korkulur. Allah ıslah etsin seni..."

Burnundan kıl aldırmayan kuzeni ve ona hayran gözlerle izleyen manyağa arkasını dönen genç kadın, birbirlerini bulduklarını düşünerek mağduru bulmaya gitti. Jack'in başına üşüşen adamların, kahkahalar atarken telefona baktıklarını ve aralarında babası ile kocasının da bulunduğunu görünce birilerinin olayı kaydettiğini anlayıp gözlerini devirdi. Hâlâ gülen takım arkadaşlarının arasında, kafasını çeşmenin altında duran Coll'u görünce bulunduğu gruba doğru ilerledi.

"Adamım, acısı geçmedi mi?"

"Biraz hafifledi! Kan olmadığından emin misin, Ethan?"

"Kesinlikle dostum, sadece tırnak izleri var ve kızarmış. Vay be, kadın tam bir savaşçı, çok hoşuma gitti! Bizim takıma alsak, sadece o baştaki bağırmasıyla karşı takımın altına yapmasını garantileriz. Saldırırken çıkarttığı o sesi hayatım boyunca unutamayacağım! Hiç böyle bir şey duymamıştım. Üstüne atlarken kesinlikle bilinçliydi adamım, direk hedefe saldırdı."

"Çok iyiydi ya, hatta müthişti! Saniyeler içinde cüssesine bakmadan harekete geçti. Jack kameraya almış, görüntüyü bana da göndermesini istedim."

"Siktir! Neyi iyiydi Martin, kadın zır delinin teki."

"Adamım sus, Asena geldi!"

"Yaa, ben geldim Coll... İyi olduğunu görüyorum."

"Ah, eee... Asena, şey ben öyle demek istemedim."

"Önemli değil Coll, tanıdıkça Gizem'i seveceğine eminim. Yalnız

şu an sana çok kızgın, siniri geçene kadar kendisinden uzak durmanı tavsiye ederim."

"Ne yani, tekrar saldırır mı demek istiyorsun?" Gözleri sonuna kadar açılırken, bakışlarını Rick'in yanında duran kadına çevirince bu sefer de hayrete düştü. Boyu anca dostunun göğsüne kadar gelen, ufak tefek ve minyon yapılı genç kadının, kendisine saldıran kişi olduğuna inanmakta zorlandı. Aniden kafasını çeviren kadının, kıstığı gözleriyle tersçe kendisini süzmeye başlaması üzerine panikle önüne döndü. "Emin misin, Asena?"

"Sağı solu belli olmaz diyelim."

"Tanrım!"

"Hey, Asena!"

"Martin!"

"Kevin'ın anlattıkları doğru mu? Yani kuzenin ile Rick'in evlenmeleri için aralarını yaptığın hakkında söyledikleri!"

Kaşlarını kaldırırken alaycı bir ifadeyle adama bakan genç kadın, "Kesinlikle Martin... Neden merak ettin, yoksa sen de mi evlenmeyi düşünüyorsun?" diye sordu.

"Ha-hayır, şey tabii ki hayır!"

"Hııımmm, zaten hazır değilsin canım, biraz pişmen lazım." Eleştirel bir gözle baştan aşağıya genç adamı süzdükten sonra ağzını beğenmediğini ifade eder bir tavırla buruştururken "İleride duruma göre tekrar bakarız, kim bilir belki de seni hayatının kadınıyla tanıştırırım. Geçmiş olsun Coll, görüşmek üzere beyler." diyerek sinsice sırıttı. Başıyla selam vermesinin ardından, şoka giren adamların bakışları arasında arkasını dönerek yürümeye başladı. "Neden öyle söyledin?" diye bağıran Martin'in sesini duyunca, sırıtması genişlerken Rick'in Gizem'i yine bahçenin kuytu köşelerine yönelttiğini görüp oflayarak peşlerine düştü.

23. BÖLÜM

Kuzeninin arkasından yürüyen genç kadın, adımlarını hızlandırırken gittikçe kalabalıklaşan tribünleri izleyerek ilerlemeye devam etti. Olaylı geçen parti günü Amerikan futbolundan hoşlanan Gizem'in, oyunu yerinde ve özel kıyafetleri içinde görmesini isteyen Rick'e ve daveti pazarlık yapmadan kabul ettiği için kendisine kızdı. Manyak kuzeninin sahada olay çıkartmasından çekinerek, sözünün eri olan genç kıza sakin durması için ısrar etmeyi sürdürdü.

"Gizem. Allah aşkına şu sözü ver artık."

"Söz vermem dedim Asena, huyumu biliyorsun ısrar etme."

"Ne olur bir kerede inat etmesen, günaha mı girersin?"

"Kızım, o zaman kendimi baskı altında hissediyorum. Ya çok sinirlenir ve kendimi kaybedersem, senin yüzünden ben günaha gireceğim."

"Allah Allah, zaten o yüzden söz vermeni istiyorum ya! Hem korkma ben hatırlatırım, böylece kendini tutmuş olursun."

"Peki, o zaman şöyle yapalım." Kurnaz bir ifadeyle kuzenine bakarken "Söz, sinirlerime hâkim olmaya çalışacağım." diyerek yan çizdi. Pişkince sırıtarak önüne döndüğü sırada, Rick'in halka açık takım çalışmasının yapılacağı sahaya göz atıp tribünlerde ilerlemeye devam etti.

"Ne demek hâkim olmaya ya? Bana bak burası Türkiye değil, kavgaya karıştın mı ne olduğunu anlamadan kendimizi kodeste buluruz. Hele karşı taraf davacı olursa uğraş dur."

"Fazla stres yapıyorsun hayatım, haklı olmadığım sürece asla kavga etmem ben."

"Bir kerede alttan alsan veya görmezden gelsen ne olur?"

"Olmaz öyle şey sonra kafana sıçarlar. Herkese hakkını verecek-sin, tabii yerinde ve zamanında yapacaksın ki haddini bilsin. Hııımmm! Sanırım şuraya oturacağız, Rick'in tarif ettiği yer burası." diyerek genç adamın tarif ettiği yere yerleşirken, Asena'nın beş karış suratla kendisini izlediğini görünce daha fazla tatsızlık çıkmasını istemediği için pes etti. "Iıııyyyy astın gene yüzünü... İyi be, çok sakin olacağım tamam mı?"

"Söz mü?"

"Hayııır... Kapa çeneni, ben gerekli cevabı verdim." Bu sefer de sessizce aralarındaki tartışmayı dinleyen genç kıza "Selen, şu manyağa bir şey söyle de sussun artık..." dedikten sonra kızların yanına yerleşmesini bekledi. Çoğunluğu kadın olan yüzlerce kişinin tribünleri doldurduğunu görünce, hayretle dudağını büküp gözlerini kuzenine dikti.

"Asena kız, Rick bunun takım çalışması olduğunu söylemedi mi? Hani kendi aralarında gösteri amaçlı ufak bir karşılaşmaydı, maç değilse bu kadar insanın ne işi var?"

"Vallaha ben de ilk defa geliyorum, hoş normal futbol maçına bile hiç gitmedim ya! Hiçbir fikrim yok, bilmiyorum."

"Sanırım ben sebebini açıklayabilirim, Gizem. Geçenlerde James ile konuşurken bahsi açılmıştı. Özellikle Amerikan futbolu ve beyzbol konusunda, Amerikan halkı ülke çapında fanatiklermiş. Haaa, bir de basketbol... Daha çocukluklarından itibaren takım oyuncuları, okullarının en popüler kişileri olurmuş. Maçlarına destek vermek için ders programları ona göre ayarlanır ve herkes maça gidermiş. O yüzden olsa gerek, kadın erkek karışık izlemeye alışmışlar."

"Hadi ya, ay ne güzel! Ulan senelerce voleybol oynadım, final maçlarında bile dersi kaytaran 3-5 arkadaştan başka gelen olmadı. Üniversitede bile durum bundan farklı değildi, kıçımızı seyretmek için teşrif eden zibidilerle birlikte tribünlerin yarısı zor dolardı. Hey anam hey, yazık olmuş bize."

"Hı hı, haklısın kuzen... Biz anca test çözüp sınavlara hazırlanıyoruz canım, sosyalleşme, sanat veya spor hak getire. O yüzden de birlik

ve beraberliğimiz gün be gün zayıflıyor. Spor dedin mi, kimsenin aklına futboldan başka bir şey gelmiyor. O da kavga, dövüş, küfürün eksik olmadığı ve erkeklerin tekelinde bir spor." derken sahada belirmeye başlayan adamları görünce genç kızı dürtüp işaret etti. "Gizoş kız, aha da çıkıyorlar, oy anam seninkine bak! Hayyyyttt... Artist, gözü tribünlerde... El mi sallasak acaba, bu kalabalıkta bizi, ah pardon canım yani seni göremez."

"Görür canım, merak etme. Boşuna kırmızı tişört ile şapka giymedim. Eh oturduğum yeri de biliyor, arasın bulsun. Vaayy, vaayy, vaaayyy şuna bak! Ay herif zaten iriydi, bu ucube kıyafetin içinde dev gibi görünüyor! Gördün mü, fark etti bile el sallıyor. Aa-aaa, önüne baksana Rick, şimdi çarpacaksın! Iııyyyy, salak..." Koşarken aniden duran takım arkadaşına çarpmasıyla kahkaha atan genç kız, adamın hâlâ kendine bakmak için gösterdiği çabayı takdir etmekten kendisini alamadı. Gurur duyduğu erkeğinin bir ödülü hak ettiğini düşünerek, elini dudağına götürüp öpücük gönderdi. Her şeye müdahil olan sevgili kuzeninin yan taraftan yorumu gelince, gözünü Rick'ten ayırmadan dinledi.

"Ohaaaa! Ne oluyor kız, manyak mısın sen? Çalışmanın tam ortasında, herifi kalp krizinden götüreceksin."

"Ay çok tatlı Asena, ne yapayım dayanamadım! Iııııyyyy, bunların kıyafetleri ne kadar iğrenç ya. Aynı Ninja kaplumbağalara benziyorlar. Raffaello, Leonardo, Michaelangelo... Diğeri neydi kız, hatırlayamadım? Anaaa, o da ne?"

"Hı! Neden bahsediyorsun?"

"Ne kız bu kıyafet, balet gibi altlarına tayt mı giymişler? Iıyyyy iğrenç, dal taşak... Tövbe tövbe, her şeyleri meydanda!"

"Oraya mı bakıyorsun, Gizem?"

"Sen o soruyu, bu kıyafeti tasarlayana sor. Gözümü mü kapatayım, her şey meydanda. Ayrıca, sen de dâhil olmak üzere, burada bulunan herkesin farkında olduğuna eminim, biraz dürüst olun."

"İyi be!"

"Hıııımmmm!" Kuzeninin ağzını kapattıktan sonra oyuna konsantre olan genç kız, kafasına taktıkları kasklardan dolayı numarasından tanıdığı adamın takım arkadaşlarıyla beraber yere eğilmeleriyle kaşları kalktı. Eleştirel gözle gerekli yerleri incelerken, "Rick'in poposu çok

güzelmiş, beğendim. Len, topa baksana saftrik! Ah anam hem buraya bakacağım hem de durumu idare edeceğim diye uğraşmaktan helak oldu garibim." diye gülerek izlemeye devam etti. Oyunun kurallarını tam anlayamamakla beraber, ele geçirilen topu karşı takımla birbirine çarparak veya yere yıkarak karşı sahaya götürmek olduğunu kavradı. Adrenalin ve enerji patlamasının yaşandığı sahada, sürekli hareket halindeki genç adamı gururla takip ederken hemen arkasından gelen sesle irkildi.

"Kızlar, siz nerelisiniz? Konuştuğunuz dili daha önce hiç duymadım!"

"Destur bismillah! Ne oluyor len?" Kuzeni ve Selen ile aynı anda başını çeviren genç kız, arkalarına sıralanan adamların merakla kendilerini izlediklerini görünce oflayarak geri döndü. Ters bir ifadeyle yüzüne bakan Asena'ya "Ne?" diye çemkirirken, arkadan gelen konuşmaları takmamaya çalıştı.

"Vaaaaaauuuuuuvvvvv! O da neydi öyle? Arkadaş şansa bak, bu yavrular tahmin ettiğimden de güzel çıktılar. Hey, hey kızlar..."

"Biliyordum, biliyorduuuum! Kavga çıkacak bir sorunun dibimizde biteceğini biliyordum. Hep senin yüzünden Gizem, olayları üzerine çekiyorsun!"

"Ne yaptım ben şimdi be, geri zekalı! Heriflere gelin, kıçımızın dibine oturun mu dedim? Bir tane çakarım şimdi sana görürsün gününü."

"Paratoner gibisin, belayı üzerine çekiyorsun!"

"Selamün kavlen! Salak salak konuşma, beni sinir etme. Biraz daha devam edersen, şimdi o yıldırım senin üzerine düşecek."

"Hııışşşşttt, kızlar!"

"Ebeni..." Hışımla arkasına dönerek sesinin son perdesinde "Kes ulaaaaaannn, sıranı bekle..." diye bağırarak tekrar önüne dönen genç kız, ne dediğini anlamayan heriflerin şaşkın bakışları altında kuzeniyle tartışmaya geri döndü.

***

Bir taraftan gösteri mahiyetindeki karşılaşmayı izlemeye devam eden genç adam, kızların arkasında oturan heriflerin rahatsızlık ver-

diklerini fark edince yerini takım arkadaşına bırakıp yedek kulübesine koşturdu. Sakatlığından dolayı kenarda bekleyen Kevin'a işaret edip "Özür dilerim Koç, tribünlerde kuzenleriyle beraber oturan nişanlımı serseriler rahatsız ediyor! Kendileri yabancı, kavga çıkmasından çekiniyorum. Müsaadenle Kevin'ın yardımına ihtiyacım var." diye kısaca sorunu anlattı.

"Ya! Bundan benim neden haberim yok? Yoksa şu Coll'a saldıran kız mı?"

"Evet. Daha çok yeni Koç, henüz Gizem teklifimi kabul etmiş değil ama edecek. Sonra detaylı anlatırım, acilen Kevin'ı yanlarına göndermem gerekiyor." diyerek sormasına gerek kalmadan harekete geçen dostuna kızların durduğu yeri gösterdi.

"Hallederim dostum, sen işine bak." Gizem'in yapısını öğrendiği için Rick'in endişesine hak vererek "Kızları merak etme..." dedikten sonra hızla tribünlere daldı.

Oyuna dönmeden önce her şeyin yoluna girdiğini görmek için beklerken "Şimdiden oğlanlara acıyorum! Hey rahat ol Rick, seninki kesin başının çaresine bakar. Coll'a yaptıklarından sonra çocuklar için üzüldüğümü bile söyleyebilirim." diyen Ethan'a gözlerini devirdiği sırada Kevin'ın olay yerine varmasıyla rahatladı.

***

"Hey yavrum, ne kadar haşinsin!"

Sözleriyle beraber başından sekip kucağına düşen patlamış mısırı eline alan genç kız, kuzeniyle tartışmayı erteleyip yerinden fırladığı gibi hışımla arkasını döndü. Sesin sahibinin iki kaşının ortasına mısırı fırlatırken "Bir daha aynı şeyi yaparsan, alırım onu münasip bir tarafına sokarım. Ulan şerefsiz herif..." diye bağırmayı da ihmal etmedi. Dört zibidiyi dikkatle kesip önce hangisiyle başlayacağına karar vermeye çalışırken, ellerini beline koyarak karşılarına dikildi. Yeni hâkim olmaya başladığı İngilizcesiyle, aklına gelen özlü sözleri sıralayacağı sırada, tanıdık bir ses duyarak yanında dağ gibi dikilen Kevin'ı fark etti.

"Beyler, ne oluyor burada? Yanlış bir anlaşılma var sanırım."

"Kevin! Vaaaayyy adamım, seni aramızda görmek harika. Biz de tam..." derken önlerinde tehlikeli bir ifadeyle kendilerini süzen iriyarı

adamın, elini kaldırmasıyla ürkerek susmasının hayrına olacağını hissetti.

"Siz de tam; hanımlardan, verdiğiniz rahatsızlık için özür dilemek üzereydiniz. Kafasına mısır attığın hanımefendi Rick'in kız arkadaşı, bilmem anlatabildim mi?"

"Ya, eee! Şey pardon, bilmiyordum. Vay be, Rick'in ha! O da buraya gelecek mi?"

"Çalışması bitince, bence gelmemesi senin açından daha iyi... Evet, özrünü bekliyorum."

"Tamam! Çok özür dileriz hanımefendi, inanın niyetimiz kötü değildi."

"Fark ettik, seni geri..."

"Gizeeeeeemmmm, uzatma da otur şuraya! Merhaba Kevin, tam zamanında geldin. Teşekkür ederim, otursana... Hatta lütfen otur."

"Tamam. Sorun yok Asena, rahat ol. Gizem'in siniri geçmedi sanırım, hâlâ konuşuyor. Haksız da sayılmaz, muhtemelen ben de olsam benzer bir tepki verirdim."

"Orası öyle ama Gizem bu, ne yapacağı belli olmaz."

"Doğrudur! Ne anlatıyor?"

"Beyinsizler, dua edin salak kuzenime söz vermiş bulundum, yoksa ben size yapacağımı bilirdim. Eşek kadar olmuşsunuz ama adam olamamışsınız. Şunun şurası maç izlemeye geldik, onda da huzur vermediniz. Utanmadan bir de medeni geçinirsiniz. Özgürlükler ülkesiymiş boookkkk, saygısız erkek her yerde aynı. Senin gibi yedek parçasıyla adam olduğunu zannedenleri hadım edeceksin, bak bakalım bir daha ötebiliyor musun böyle..."

Asena ile Gizem'in arasına oturan genç adam, kulağına çok yabancı gelen lisanıyla kızın sinirle konuşmasını dinlerken, Asena'nın gözlerini devirdiğini görünce gülmeye başladı. "Çok mu kötü?" diyerek merakla sormaktan kendisini alamadı.

"Boş ver Kevin, söyleniyor işte! Birazdan düzelir, hiçbir şey olmamış gibi hayatına devam eder. Gizem'in siniri, saman alevi gibi gelip geçicidir. Kızdığı an eser gürler sonra da güler geçer."

"Ya!" Bir yandan oyunu takip ederken konuşup duran genç kızı

dinlediği sırada, Gizem'in canlandırıcı doğasıyla Rick'e çok iyi geleceğini düşündü. Çevreden kendisine seslenenleri duymazdan gelerek, bir süredir aklına takılan konuyu Asena'ya sormak için yakaladığı fırsatı kullanmaya karar verdi. Sıradan bir şeyden bahseder gibi "Kaç kuzenin var Asena, kalabalık bir aile misiniz?" diyerek uygun bir giriş yaptı.

"Oohhhoo, hem de nasıl. Anne tarafından 5, baba tarafında ise 7 kuzeniz. Kardeşlerimle beni de ekle, 15 kuzen."

"Vay be, baya kalabalıkmışsınız! Rick'in anlattığına göre Gizem, dayının kızı, eee... Babanın akrabalarından da yaşıtın kuzenlerin var mı?"

"Kız mı?"

"Eee, evet!"

"Hı hı, var! Halamın kızı Melike, benden 1 yaş küçük, amcamın da 3 yaş büyük Cihan adında kızı var."

"Cihan ismini duymuştum, Rick bahsetmişti. Eee... şu annesi ölünce kardeşlerine bakan kızdı galiba."

"Evet!"

"Çok ilginç, hâlâ ailesine bakıyor mu?"

"Sen hiç becermek yok, Kevin."

Gizem'in yorumuyla şaşıran genç adam "Efendim!" diyerek hâlâ sahada çalışma yapan Rick'i izleyen kıza döndü.

"Sen ağız aramak ama olmuyor. Cihan merak etmek var, düz sor."

"Ne? Ağız aramak mı, o da ne?"

"Haydaaaa! Yok bir şey Kevin, saçmalıyor!" diye durumu kurtarmaya çalışırken, dil değiştirerek kuzenine saldırdı. "Gizem, ne diye adamı bozdun şimdi?"

"E görmüyor musun debeleniyor. Yok efendim sende kaç kuzen var, baba tarafından yaşıtın kız yok muymuş? Aaaa ne tesadüf, bak sen, Cihan'ın ismini duymuştum. Ağız arıyor işte... Haaahhh, yemezler. Söyle ona, daha kırk fırın ekmek yemesi lazım. O zamana kadar neyi merak ediyorsa direk sorsun. En azından komik duruma düşmez. Ama sevdim bu çocuğu ya, tehlikeli bir görüntüye sahip ama saygılı ve sevimli bir tarafı var."

"Yuuuuhhh diyorum Gizem, şimdi ayıkla pirincin taşını!" Diğer

tarafına dönen genç kadın, medet umarcasına "Selen ya şuna bir şey desene?" derken konuşulanları sırıtarak dinleyen arkadaşına yakındı.

"Anam ben size yetişemiyorum ki, sürekli bir aksiyon durumunuz mevcut. Beraber olmak zevkli de tartışma kısmına gelince seyirci kalmayı tercih ediyorum."

"Ooffff... Sağ ol be, çok yardımcı oldun." Selen'den de yardım alamayacağı anlaşılınca, merakla yüzüne bakan genç adama karşı mülayim bir ifade takınarak uygun bir açıklama yapmaya girişti. "Kevin, özür dilerim. Ağız aramak, bir deyim. Merak edilen bir konuyla ilgili, eee... soru sormak demek, şey... Tabii ki Rick anlattıysa ilgini çekmesi doğal, hakikatten farklı bir durum."

"Anladım!" Arkalarındaki delikanlıların boşalttıkları sıraları dolduran kızların laf atmalarını nazikçe selam verip savuşturmasının ardından "Evet, çok ilginç." diyerek dikkatle dinlediği konuya bir kere daha giriş yapmayı denedi. "Peki, Cihan'ın kardeşleri büyüdüğüne göre, neden hâlâ onlara bakmaya devam ediyor?"

"Olmuyor Kevin, sen Cihan unut. Cihan kardeş bırakmaz, anne gibi onların, eee... Kardeş Cihan'ın çocuklar..."

"Yok ya, hakikatten sen manyaksın Gizem, ben durumu kurtarmaya çalışıyorum oradan araya girip yine ortalığı karıştırıyorsun! Bir sussana arkadaşım."

"Ablaya doğru konuş, senden 3 yaş büyük olduğumu hatırlatırım Asena Hanım... Kıvırtmaya gerek yok, Apollon olsa Cihan bebişlerini bırakıp da bu herife bakmaz. İlgisini çektiyse de yol yakınken unutsun. Adama iyilik yapıyoruz şurada..."

"Aaaaahhhh! Ablaymış, kıçımın kenarı... La havle ve la kuvvete... Çatlak, ben de aynısını söyleyeceğim, tabii uygun bir lisanla..." derken aniden diğer yanına dönüp "Gülme Selen, hırsımı senden çıkarmayayım." diyerek kıkırdama seslerinin sahibini paylamaya girişti.

"İyi be sustum! Allah'ım, sizi seviyorum, kesinlikle bana iyi geliyorsunuz. Yanınızdayken sıkılmak neredeyse imkânsız, asla kanal değiştirmem. Evet, lütfen devam edin izliyorum."

"Tövbe yarabbi, bir çatlak da burada var! Arkadaş sizi bana sayıyla mı verdiler, teker teker gelsenize ya..."

"Vallaha ben evimde paşa paşa dikişlerimi dikiyordum, davetsiz misafir değilim. Gelmem için sen çağırdın canım..."

"Aranmışım!" Gözlerini gökyüzüne dikip rabbinden yardım dileyen genç kadın "Offf yaaa..." diye kafasını indirmesiyle, merakla konuşmalarını izleyen adama gülümsemeye çalıştı. "Pardon Kevin, kusura bakma. Gizem, konuşmalarımızı yanlış anlamış."

"Yooo, gayet doğru anladım."

"Allah cezanı versin, kessene sesini be!"

"İyi, ne halin varsa gör, sonra ben sana söylemiştim derim."

"İyi bok edersin!" İzni kopartmasıyla tekrar gülümsermiş gibi yaparken, bulunduğu durumdan bir an evvel kendisini kurtarması için dua edip sözünü tamamlamaya girişti. "Cihan, aynı bir anne gibi kardeşlerine çok düşkündür. Hiçbir sebeple onları bırakmaz. Hatta en küçük kardeşi eline doğduğu için kendisine anne der, onu ifade etmeye çalışıyordum." derken genç adamın düşünceli bakışları karşısında şaşırdı. Gizem'in haklı olabileceğini düşündüğü sırada çalışmanın bittiğini, Rick'in bağırarak yanlarına doğru geldiğini görünce, "Çok şükür rabbim..." diye fısıldadı. Kevin'dan yüz bulamayınca, yeni hedeflerine yönelen arka sıradaki kızların Gizem'in hışmına uğradıklarını duyunca sırıtmaya başladı.

"Riiiiiicckk! Riiicckk..."

"Terbiyesizler! Şunlara bak, kendilerini nasıl da aşağılıyorlar. İnsanın bir ağırlığı olur canım! Ünlüyse ne olmuş yani, babanın oğlu mu? Tanımıyorsun etmiyorsun, el âlemin adamına böyle mi seslenilir?" diye söylenirken, genç adamın arkasında oturan kızlara nazikçe selam verip gözünü kendisinden ayırmadan eline uzanmasını takdir etti.

"Hayatım, seni burada gördüğüme çok memnun oldum. Beni kırmayıp maçı izlemeye geldiğin için teşekkür ederim. Eee, sevgili hanımlar tabii ki siz de..."

"Rica etmek Rick, ben de memnun. Biz çok zevk aldık."

"Sevindim canım. Gizem, aşağıya inelim mi, seni koç ile tanıştırmak istiyorum. Siz konuşurken ben de üstümü değişir gelirim, oradan da yemeğe gideriz. Ne dersin canım?"

Genç adamın yardımıyla yerinden kalkan kız "İyi olur." diyerek cevap verdiği sırada arkasından duyduğu sözle hışımla kafasını çevirdi.

"Hıhh, şuna bak! Rick, bu yer cücesiyle mi çıkıyor?"

"Ulan sizi bugün sıraya mı soktular? Bana bak kızım..." Hiçbir suçu olmadığı halde Rick aracılığı ile şahsına bulaşan karıyla kavga etmeye hazırlanırken, kendisini vücuduna sarılan kolların arasında buldu. Gerildiği anlaşılan genç adamın "Hanımefendi, sözünüzü hemen geri almanızı rica ediyorum." demesi üzerine kaşlarını kaldırıp konuşmasını dinlemeye başladı.

"Kız arkadaşıma hakaret etmenizi gerektirecek hiçbir sebep yok. Her kim olursa olsun, ona söylenen bir sözü üzerime alınırım. Ben, kendisinin ölçülerini mükemmel buluyorum, bu da yeterli olmalı..." diyerek buz gibi ifadesiyle süzdüğü kızın, geri adım atıp özürler sıralaması üzerine başını salladı. Kendisine garip bir şekilde bakan Gizem'in, aniden kolundan çekerek parkta yaptığı gibi yanağından öpmesi üzerine sırıtmaya başladı. "Özür dilerim hayatım, hiç kimsenin sana laf atmasına izin vermem."

"Ben sevindi Rick, o söyledi önemli değil, sadece kızdı. Sen harika konuştu, teşekkür ederim. Hadi gidelim." diyerek genç adamın elini tuttu. Maçın anlamadığı yerlerini sorarken, içinden damat adayına bir artı puan daha verdi.

"Asena, gözlerime inanamıyorum! Vay be, ne aşk ama..."

"Bence de hayatım! Az daha tamam, buraya kadar. Hiçbir güç bu laftan sonra Gizem'i tutamaz diye düşünüyordum ki Rick'in devreye girmesiyle sustu! Hayret, çok mülayim davrandı."

"Aynı şeyleri düşünmüşüz." derken sahaya doğru inen grubu takip eden genç kız "Asena, nereye gidiyoruz?" deme gafletinde bulundu.

"Usta Splinter'ı görmeye canım, muhtemelen oradan da Donatello bizi pizza yemeğe götürecek."

"Ha!"

24. BÖLÜM

Önlerindeki iki katlı müstakil evi arkadaşlarına gösteren genç kız "Evet, işte burası." diyerek kendisinin bile inanmakta zorlandığı yeni yuvasına baktı. James ile nişanlandıktan sonra beğendikleri ve evlendikleri zaman yaşamaya karar verdikleri evin varlığına, ilk defa bir yuvaya kavuşacak olmanın özlemiyle şükretti. Asena'nın kendisine sarılıp tebrik etmesiyle, bulunduğu yere gelmesinde büyük payı olan kadına sımsıkı sarıldı.

"Aaayyy canım benim ya! Seloş'um, çok güzel bir ev bu... Allah, içine sindirsin inşallah, çocuklarınızla çok mutlu, sağlıklı ve güzel günler geçirin."

"Amin canım, cümlemize inşallah."

"Hayırlı olsun Selenciğim, vallahi ben de çok beğendim. Ev biraz büyükmüş, düzeni devam ettirmesi zor olur ama yapacak bir şey yok. O kadar kusur olsun artık, arada temizlik için yardımcı alırsın." İki kenarı bölmeli kare camlardan oluşan beyaz kapıya hayran olan genç kız, kuzeniyle Selen'in kendisine yaratık görmüş gibi baktıklarını görünce "Ne oldu?" diye sordu. Hemen sırıtan tiplerin kafayı yediklerini düşünerek, yemyeşil bahçenin içindeki bu klasikle modern arasında sevimli eve girmeden önce durup dua etmeye başladı. "Evet, sağ ayakla adımımı atıyorum. Bismillahirrahmanirrahim... Sen ne olur ne olmaz, kapıya bacaya gerekli duaları yazıp sıkıştır. Allah nazarlardan saklasın, maşallah."

"Çok sağ ol Gizemciğim, rüyalarımda bile böyle bir yere gelin git-

mek yoktu. Ne yalan söyleyeyim, üç oda bir salon yüz metre kare bir daireye bile razıydım."

"Orası öyle hayatım, önemli olan huzurlu ve mutlu olman. Zaten gerisi boş... Asena, sen görmüş müydün?" derken geniş aydınlık salona, henüz poşetleri açılmamış eşyalara sevgiyle bakıp bu tatlı kıza mutluluk getirmesini diledi.

"Maalesef, sıra kalmadı. Geldiğimizden beri bir koşuşturmadır gidiyor. Kusura bakma Selen, zaman ayırıp sana da destek olamadık."

"Daha ne yapacaksın, duymamış olayım. Allah'tan James bu konuda çok hevesli, eşyaları da yeni almaya kalktı ama ben izin vermedim. Evinin mobilyaları çok güzeldi, daha iyisini düşünemedim bile. Eksik olanları da beraber gidip almaktan çok keyif alıyor. Hem böylesi daha iyi, eşyalarımız ikimizin zevkine göre oluyor. Çok şükür şimdiye kadar anlaşamadığımız bir konu olmadı. Evin tadilatı bitince, temizlettirip eşyaları taşıttı."

"Aa-aaa! James burada mı kalıyor?"

"Evet. Pazar günü misafir odalarından birisine yerleşti. Şey, eee... Sabah aradı, bir terslik olmazsa önümüzdeki hafta işlemlerin tamamlanacağını haber verdi. On beş gün sonraya nikâh tarihi alacak!"

"Aaaayyyy, harika!" Utandığı anlaşılan Selen'in üzerine atlayan genç kadın, "Canım benim, hayatım çok sevindim." diyerek yanaklarından öperken bir yandan yanaklarından süzülen mutluluk gözyaşlarını elinin tersiyle sildi. "Çok sevindim bir tanem. Aayyyy yapacak bir sürü iş var. Büyük bir düğün organizasyonu..."

"Hayır hayır, lütfen Asena! İkimizde öyle bir şey istemiyoruz. Sade bir nikâh ve arkasından..."

"Yakın dostlarla yenen bir yemek dersen üzerine uçarım Selen!"

"Demem merak etme... Yakın dostlarımızla beraber olacağımız küçük bir kutlama yapmak istiyoruz."

"Oynayacağız değil mi? Eğlencesiz düğün olmaz, vallaha izin vermem."

"Böyle diyeceğini biliyordum. Seni hesaba kattım hayatım, merak etme."

"Ooofff... Ay yeter artık ya, çekil şuradan, Asena. Amma çenesi

düşük karısın, izin ver de bizde tebrik edelim." diyen genç kız, sülük gibi arkadaşına yapışan kuzenini kışkışlayıp, iyi temennilerini sıralamaya başladı. "Çok sevindim hayatım, tekrar hayırlı olsun."

"Âmin." Sımsıkı sarılıp öpen kıza "Sağ ol Gizem." derken doğasından kaynaklanan çekingenlikle, aklındakini söylemeye girişti. "Eee Gizem, senden bir şey rica edebilir miyim? James, beyaz gelinlik giymemi istiyor. Sen bu işlerden anlıyorsun, acaba sende bizimle seçmek için gelir misin?"

"Sorduğun soruya bak, tabii ki geleceğim. Ayrıca beyaz gelinlik giymemi istiyor ne demek? Başka bir şey kabul edilemez. Bir daha böyle saçma sapan konuştuğunu duymamış olayım. Yarın sabahtan çıkar, aramaya girişiriz. Şartlar müsait olsaydı kendi ellerimle gelinliğini dikerdim ama maalesef yapabileceğim bir şey yok. Ne lazımsa her şeyi hallederiz alimallah."

"İlk defa Gizem'e canı gönülden katılıyorum, sorduğun abes!"

"Canlarım, çok sağ olun."

"Tabii bu arada Gizem, geri dönmezse! Sen, Selen'in düğününe kadar burada mısın hayatım?"

"Ağzımı arama Asena, yemezler. En azından düğün için kesin kalacağım, oldu mu? Uzatma da kim not tutuyor onu söyle? Bir an evvel şu eksiklerin listesini çıkartmaya başlayalım. Ne garip adetleri var kız bu insanların, adama alacağı hediyenin ismi mi verilirmiş? Yani şimdi biz, bu listeyi gidip anlaştığımız mağazaya vereceğiz ve beğendiğimiz ürünleri seçip belirleyeceğiz. İş yeri de fiyatlarla birlikte yeni bir tane liste hazırlayacak ve sana hediye almak isteyenler gidip oradan bütçesine göre seçim yapacak! Allah Allah... Ne yani şimdi millete; *'Gidin biz hediyemizi seçtik, bütçenize uygun olanı alın mı?'* diyeceğiz?"

"Aynen öyle, kuzen..."

"Ayıp değil mi ya? Ay hiç böyle salak şey duymadım, hoş pratikte çok güzel gibi görünüyor! Asena, Safiye'nin çeyizini hatırlıyor musun kız, on dört tane borcam tepsi, yedi tane nevresim takımı, bir sürü havluyla ınçık cıncık saçma sapan biblo doluydu. Gelen teflonlarla, fincan takımlarını saymıyorum bile... Ulan hediye denilince insanların aklına bunlardan başka şey gelmez mi? Eşyalar yayılırken kızın ütü masası, çamaşır sepeti gibi bir sürü eksik çıkmıştı. Kız bizim millete böyle bir

liste verdiğini düşünsene, şoka girerler vallaha! Görgüsüzler diye adımız ayyuka çıkar, kırk sene dillerinden düşmez. Hıımmm! Ne yalan söyleyeyim, biraz düşününce sevdim bu yöntemi."

"Kesinlikle katılıyorum." diye gülerken, sabahtan beri onuncu kere çalan telefonun sesiyle ofladı. "Ay yine mi ya, bu kaçıncı? Gizem, söylesene şuna işimiz var arayıp durmasın."

"Kıskanmayalım, merak ediyor çocuk Gizoşunu. Mutfak nerede, 2 dakika konuşur gelirim. Siz başlayın." diyerek Selen'in işaret ettikleri kapıya doğru gidip gözden kayboldu.

"Ne kıskanacağım be! Kırık... 2 dakikaymış, yarım saat çıkmaz şimdi oradan, ne konuşuyor arkadaş bunlar bu kadar."

"Hiç bilmiyorum Asena, aslında senin bu konuda deneyimli olman lazım. Malum her muhabbetimiz Gabriel'in aramasıyla kesiliyor."

"Hadi len, söyleyene bak hele... Yürü hadi, bu karı gelene kadar üst katı bitiririz." Ses tonunu kısarak, "Selen, Gizem sizin evi büyük bulunca aklım gitti. Rick'in evini görünce bittim kızım ben! Acaba önceden biraz bahsetse miydim, iyice korkmaya başladım." diyerek eline aldığı not defteriyle merdivenlere yöneldi. Daha yarısına geldiği sırada, açılan mutfak kapısından kendisine seslenen kuzenini duyunca arkasına döndü.

"Asenaaa... Rick, yarın akşam için hepimizi evinde yemeğe çağırıyor, gider miyiz?"

"Ah, şey! Eee..."

"Ne eeesi be... Başka planımız var mı?"

"Yok da ama!"

"İyi o zaman, evet diyorum. Babasıyla tanışmamı istiyormuş. Sen bir ara kocana haber ver. Sağ ol canım..." diyerek tekrar genç adamla konuşmaya başladı. "Tamam Rick, biz gelmek. Asena, kabul etti."

"Nasıl olsa babam var, sadece sen gelsen olmaz mı güzelim?"

"Olmaz, tek gelmek yok." dedikten sonra kapanan mutfak kapısının ardından gözden kayboldu.

"Allaaaaahhh! Seleeeeeennn..."

"Hah boku yedik, buraya kadar! Bana hiç bakma, kuzeninden ger-

çekleri saklayan sendin. Hiçbir yalan sonsuza kadar sürmez, ne olacak şimdi?"

"Bilmiyorum! Hoş herife iyice ısındı ama yine de evini görünce ne tepki vereceğini tahmin edemiyorum. Offf Selen, birkaç hafta daha idare edebilseydim iyiydi. Salak Rick, ne gerek var şimdi evine çağırıyorsun? Hadi yürü kız, yılan hikâyesine dönmeden şu işi halledelim." diyerek buruşturduğu yüzü ve sağa sola salladığı başıyla merdivenleri çıkmaya devam etti.

***

Akıbetini göze alan genç kadın, Rick'in verdiği davete giderken huzursuz olmayı kendisine yasaklayarak sorunu akışına bıraktı. Gizem, Rick'i gerçekten seviyorsa, evin büyüklüğü gibi bir konunun ilişkilerini etkilemeyeceğine inanmaya çalıştı. Arkadan düşüncelerinin başrol oyuncusu seslenince, başını çevirerek dinledi.

"Asena, kıyafetim aşırı olmamış değil mi?"

"Her zamanki gibi harikasın, Gizemciğim... Lütfen rahat olur musun artık. Rick'in babası tanıdığım kadarıyla çok tatlı bir insan. Merak etme, sana bayılacak."

"Ben de öyle olacağını umuyorum. Selen'de bizimle gelseydi iyi olacaktı."

"Yarım saate kadar gelirler hayatım. Ismarladıkları eşyalar geç kalmış, adamlar yeni indirmeye başlamış. *'İşimiz biter bitmez yola çıkacağız.'* dedi."

"Anladım... Canım ya, onca koşuşturmanın arasında, sağ olsun beni kırmadı. Ooofff, daha çok yolumuz var mı?"

"Geldik sayılır." Kimin daha heyecanlı olduğunu sorgulayan genç kadın, kuzenine gülümseye çalışırken derin bir nefes aldı. Bahçe kapısından geçip evin ön cephesine bakan geniş alana girmeleriyle, yiyecek olduğu azarı en az hasarla atlatmayı umarak yüzünü buruşturdu.

"Geldik hanımlar. Asena, sakin ol aşkım, abartıyorsun. Her kadının rüyası bu ev, ilk başta şaşırabilir fakat kısa sürede alışacaktır."

"Sen öyle zannet. Iııyyy, kesin canıma okuyacak!" Kocasının açtığı kapıdan aşağıya inerken "Merak etme, izin vermem!" diye fısıldayan

adamın sözleriyle cesareti yerine geldi. Kocasının bir yandan sırıtırken kuzenini indirmek için arka kapıya uzanmasıyla, gardını alıp beklemeye başladı. Genç kızın önce eve sonra kendisine baktıktan ve aynı hareketi birkaç defa tekrarlamasından çok şaşırdığını anladı. İfadesindeki komikliğe gülemeyecek kadar gergin olduğu için dikildiği yerde savunma pozisyonunda dururken, yaptığı yorumla dayanamayıp kıkırdadı.

"Asena kız, yemeğin Rick'in evinde olacağını zannediyordum! Neden otele geldik?"

"Şey, eee! Gizemciğim, zaten burası otel değil, eee..."

"Haaaa! Ne diyorsun sen be? Bana bu... bu... şeyin, her ne haltsa bu yerin, Rick'in evi olduğunu sakın söyleme!" diye uyarırken, karşısındaki üç katlı ve devasa boyutlardaki bakımlı binadan gözlerini alamadı. Evden başka her şeye benzeyen yerden ürkerek, kıstığı gözleriyle tekrar kuzenine döndü. Kocasının arkasından başını uzatan kadının, dudağının kenarını ısırarak kendisine suçlu gözlerle baktığını görünce, saldırmadan önce emin olmak için sorusunu tekrarladı. "Bu evin Rick'in olmadığını söyle? Evet, cevabını bekliyorum!"

"Eee, şey... Evet, Rick'in evi. Ama çok güzel öyle değil mi?"

"Booookkk güzel! Ne sırıtıyorsun Gabriel, çekilsene bakayım sen şöyle."

"Hayır!"

"Asena, şu kocana söyle aramızdan çıksın, harcamayayım adamı..."

"Olmaz, kavga etmenizi istemiyorum! Hadi ama Gizem, sakinleş biraz. Asena'nın kötü niyetli olmadığını sen de biliyorsun."

"Beni kandırdı. Gerçekleri sakladı, bana her şeyi baştan anlatmalıydı."

"Ya Gizem, ne bileyim büyük evden bu kadar nefret ettiğini."

"Rick'in boyu için de aynı şeyi söylemiştin! Yok efendim, biraz uzun boyluymuş. Daha geçen hafta evi biraz büyük demedin mi? Düzenbaz seni..."

"Olsun, Rick ile güzel anlaştınız işte, ne var bunda?"

"Aa-aaa, manyak! Başlarım senin... Gabriel, bir müsaade eder misin?"

"Kesinlikle olmaz, sorununuzu konuşarak halledin."

"Tamam Gabriel, yok bir şey. Gizemciğim, hayatım bak alt tarafı ev işte..."

"Salak mısın sen be? Burası ev değil, beş yıldızlı otel kıvamında garip bir bina! Bana bak, geri zekâlı... Oğlum, çekilsene şuradan ya!"

"Aaaaa Gizem bak, Rick... Rick geliyor." Ayırdığı bacakları ve beline koyduğu elleriyle saldırı pozisyonu alan genç kıza, adamı işaret ederken "Orada!" diye tekrarlayarak, kuzeninin Rick'in yanında cazgırlık yapmayacağını umdu. Neden bahçede beklediklerini merak ederek yanlarına doğru gelen adamı, kurtuluşu olarak gördü. İlk siniri geçtikten sonra Gizem'in nispeten sakinleşeceğini bildiği için söylenerek yaklaşan adama dönmesiyle rahat bir nefes aldı.

"Elimden kurtulduğunu zannediyorsan yanılıyorsun su yılanı, bilahare o saçlarını yolacağım. Merhaba, Rick..."

"Hoş geldiniz." Hepsine selam veren genç adam "Merhaba hayatım, yine her zamanki gibi çok güzelsin." diyerek eğilip kızın yanaklarını öptü. Gülümsediği halde Gizem'in mesafeli durduğunu hissedince, kaşlarını çatarak ne olduğunu anlamaya çalıştı. Krem rengi elbisesinin içinde meleklere benzeyen aşkının, tavrına anlam veremeyip ilk defa evine gelmesinin verdiği heyecana yordu. Yalnız kalana kadar sormak istemediği için koluna uzatarak kendisine eşlik etmesini bekledi. "Neden burada bekliyordunuz?"

"Biz kuzen ile bir şey konuştuk. Rick, burası senin evin?"

"Evet canım, inşallah yakın gelecekte ikimizin olacak."

"Ya! Hıımm..."

"Eee! Bir problem mi var, Gizem?"

"Hayır, yok."

Aldığı garip cevabın ardından bir sorun olduğuna kanaat getiren genç adam, morali bozularak arkasından gelen çifte Gizem'e belli etmeden işaretle ne olduğunu sordu. Benzer ifadelerle omuz silktiklerini görünce, iyice işkillenerek misafirleriyle beraber evden içeriye girdi. Donuk bir tavırla çevresini inceleyen genç kızı, salonda kendilerini bekleyen babasının yanına götürüp tanıştırma işine girişti.

"Gizem, ne zamandır tanımanı arzu ettiğim babam, Robert Morrison."

"Memnun oldum, efendim." derken tokalaşmak için uzatılmış eli öpen genç kız, adamın şaşkın bakışları altında başına koydu. Zihni dalgın olduğu için verdiği tepkinin farkına bile varmadan, nezaket icabı hatırını sordu. Ayaküstü konuşmalarının ardından Kevin ile selamlaşıp tek kişilik koltuklardan birisine geçerek oturdu. İçinden kuzenine küfürleri sıralarken, kendi evlerinden bile büyük görünen salonun ihtişamını korkuyla incelemeye başladı.

"Sana inanamıyorum Gizem, adamı şoka uğrattın!" Bir yandan kısık sesle söylenirken durumu kurtarmak için yaşlı adamın elini öpen genç kadın "Merhaba, Robert amca..." diyerek hareketin içeriğini açıklamaya çalıştı. "Eee... Ülkemizde büyüklerimizin ellerini öpüp alnımıza koyarak selamlarız. Gizem, size saygısını gösterdi."

"Ya, demek ondan! İlginç bir adet, ilk defa böyle bir şeye şahit oluyorum."

"Evet, ben de öyle tahmin ettim!" Kocasıyla beraber koltuğa geçip yan yana otururken gecenin iyi bitmesini umarak, hissettiği strese rağmen her şey normalmiş gibi davranmaya çaba gösterdi. Yüzüne oturttuğu gülümseme maskesinin altından çevresini inceleyen kuzeninin, moralinin çok bozulduğunu fark edince canı sıkıldı. Çaktırmadan izlediği Gizem'in, yanına sandalye çekip oturan Rick ile ilgilenmediğini, diğer yanına dönüp Robert amcayla konuştuğunu görünce durumun beklediğinden daha ciddi olduğunu anladı.

"Oooofff, kahretsin!"

"Sakin ol Asena, Rick'i tanıyorsam bu problemi aşmadan Gizem'i rahat bırakmaz. Bir şeyler döndüğünü anladı. Bak, Gizem'i nasıl dikkatle inceliyor."

"Öyle mi düşünüyorsun hayatım?"

"Kesinlikle... Hey asma yüzünü, gör bak dediğime geleceksin. Rick'i benim kadar iyi tanımıyorsun aşkım, o herifte katır inadı vardır. Aklına koyduğu şeye sahip olana kadar asla vazgeçmez ve peşini bırakmaz."

"İnşallah dediğin gibi olur, yoksa başım büyük bir belada demektir."

"Gabriel!" Geldiklerinden beri üçünde de bir gariplik olduğunu anlayan genç adam, Gabriel'in karısını teselli ettiğini anlayınca daha fazla dayanamadı. Salonun diğer tarafında oturan çifti süzdüklerini görünce, merakına yenilip "Ne oluyor dostum?" diye sormaktan kendini alamadı.

"Hallolmayacak bir konu değil, Kevin. Gizem, Rick'in evini görünce sinirlendi."

"Evi mi, neden?"

"Açıklaması uzun sürer sonra anlatırım. Kısaca; Rick'in bu kadar varlıklı olduğunu bilmiyordu, öğrenince hiç hoşuna gitmedi diyelim."

"Hııışşşşttttt, ne konuştuklarını duyamıyorum!" derken Gizem'in, Rick'in söylediği bir şeye kısaca cevap verip tekrar Robert amcaya dönerek konuşmasını dinlemeye başladı.

"Gizem, ismi kulağa çok değişik geliyor. Hoşuma gitti. Rick, seninle ilgili çok güzel şeyler anlattı."

"Teşekkür ederim Robert amca, ben memnun oldu." derken kendisini zorlayarak gülümseyen genç kız, penguen kılıklı bir adamın yanlarına gelip başını eğerek selam vermesiyle dikkat kesildi.

"Bay Morrison, sofraya oturmadan evvel misafirlerimize ikram etmemizi arzu ettiğiniz bir şey var mı?"

"Kendilerine sormanın daha uygun olacağını düşünüyorum, Alfred."

İyice ürkmesine sebep olan *'Emredersiniz efendim.'* diyen adamın, aynı komik baş işaretini verdikten sonra karşılarında oturan gruba yönelmesiyle üst üste derin nefes aldı. Aralarına mesafe koymaya çalıştığı genç adama dönerek, ilk defa gözlerinin içine bakıp konuştu. "Bu kim, Rick?"

"Evimi yöneten yardımcım hayatım."

"Yaa, eee! Şey gibi mi?"

"Yardımcım diyelim. Evin her türlü işini ve hizmetçileri o yönetir."

"Hizmetçileri! Anladım. Ben bir şey içmek istemiyor, sağ ol." Kıstığı gözleriyle kuzenine keskin bir bakış atıp yerinden zıplatan genç kız, önüne dönerek kucağında birleştirdiği elleriyle oynamaya başladı. Yaşlı adamın kendisine seslenmesiyle tekrar başını kaldırırken, yüzüne

gülümseme olduğunu umduğu bir yüz ifadesi oturtarak söylediklerine odaklandı.

"Rick, evlilik maksadıyla görüştüğünüzü söyledi! Oğlum, bu konularda çok hassastır, doğru kararlar alacağına güvenirim. Bu yüzden beraberliğinizden memnun olduğumu belirtmek isterim."

"Eee... Robert amca, biz karar vermedi. Emin değil, bakalım. Hem bizim kültür çok farklı..." İçi burularak bu şartlarda Rick ile evlenmelerinin imkânsız olduğunu gören genç kız, "Biraz zor, olmaya bilmek var." derken bir an evvel işkenceye dönen gecenin bitmesini diledi. Manevi olarak yaralarını sarabilmek için yalnız kalmayı arzuladığı sırada, sözleriyle irkilen genç adamdan gözlerini kaçırdı.

"Sen neden bahsediyorsun Gizem, o konuyu aştığımızı zannediyordum."

"Tabii Rick, eee... daha çok erken, bakalım. Biz çok farklı..."

"Hı! Farklı mı?"

Ciddi bir sorun olduğunu anlayan genç adam, yüzüne bakmadan konuşan Gizem'in ani tavır değiştirmesi anlam veremedi. Çözemediği bir sıkıntısı olduğunu ve bunun birlikteliklerine engel teşkil ettiğini hissederek ürperdi. Bu problem çözülene kadar gerekirse sırtına atıp kaçırma kararıyla, aniden ayağa kalkıp genç kızın karşısına dikildi. Aralarındaki her şey yolunda giderken bozulmasına izin vermeyeceğine ant içerek, kıstığı gözleriyle hedefine odaklandı.

"Özür dilerim baba, Gizem ile acilen bir konuyu görüşmem lazım. Hayatım, lütfen benimle gelir misin?"

"Olmaz Rick, ayıp olmak! Başka zaman..." diyerek sıyrılmaya çalıştığı sırada genç adamın üzerine eğilip koltuğun kenarlarını tutmasıyla sustu.

"Şimdi hayatım! Şu an bu konu benim için çok önemli." İtiraz etmesine fırsat vermeden Gizem'e uzanan genç adam, elinden tuttuğu gibi kaldırırken "Yabancı kimse yok, ayıp falan olmaz." diyerek hızlı adımlarla çalışma odasına yönlendirdi. Arkasında ağzı açık kalan insanları bırakıp, neredeyse sürüklediği genç kızla içeri girip kapıyı ardından kapattı. Ellerini önünde kilitleyerek inatla yerden gözlerini ayırmayan Gizem'e dönünce, derin bir nefes alıp konuşmaya başladı.

"Gizem, lütfen yüzüme bakar mısın? Neyin var hayatım, en son akşamüzeri telefonla konuştuğumuzda her şey yolundaydı. Geldiğinden beri garip davranıyorsun, bilmeden yanlış bir şey mi yaptım?"

"Hayır, sen iyi! Ben..."

"Sen ne? Sessiz kalmanı kabul edemem Gizem, hele bu aşamadan sonra asla... Her şey yolunda giderken asla kabul etmem."

"Sonra Rick, şimdi olmaz yarın konuşmak biz!"

"Kesinlikle hayır canım, yarın olmaz şimdi konuşmak biz... Öğrenmeden bu odadan çıkmana müsaade edemem."

"Ne yani, sen beni zorlamak var? Gizem'i?"

"Güzelim, sana meydan okumuyorum, anlamaya çalışıyorum. Gel aşkım, şöyle geçelim. Öyle demek istemedim, aramızda sorun olduğunu bilerek bu geceyi atlatamam..." diyerek koltuğa otururken, ne olduğunu anlamasına müsaade etmeden genç kızı çektiği gibi kucağına alıp bedenine sarıldı.

"Hooooppp! Sen çıldırdı, ben erkek kucak durmaz. Ne oluyor, Rick?"

"Şıışşşttt, sakin ol. Korkma, sadece konuşacağız."

"Bırak, yanına oturayım."

"Olmaz, yakınlığına ihtiyacım var. Gizem, ben seni seviyorum aşkım, senden vazgeçmem mümkün değil. Hadi güzelim, neye sıkıldığını bana anlat?"

"Ama! Ooofff... Bak Rick, biz çok farklı. Ben hiç böyle yer görmedi, bu ev otel eee... Çok büyük. Senin yardımcı var, hizmetçi var. Ben korktu."

"Gizem korktu! Evden, zenginlikten ve çalışanlardan öyle mi?"

Kulaklarına inanamayarak gülmeye başlayan genç adam, sahip oldukları için peşinde koşturan kadınlardan sonra aynı sebeple bırakmaya kalkan aşkına sımsıkı sarıldı. Sevmek ve onun tarafından sevilme arzusuyla, koruyup kollama dürtüsüyle alnından öptü. Bu minik kadın için dağları devirmeye razıyken, duyduğu sebepten dolayı rahatladığını hissetti.

"O şekilde değil. Ben para sevmek, bu başka şey! Bu çok fazla... çok çok çok fazla, ben istemiyor."

"Anladım aşkım!" derken çenesinden tutup güzel yüzünü kendisine çevirdiği kızın, gözlerinin içine bakıp gülümsedi. Samimi duygularını ifadelerinden okuyarak, kısık sesle aklındaki soruyu dile getirdi. "Peki, Gizem ne istiyor?"

"Ben... Ben, otel değil, ev... Yani yuva istemek var. Asena gibi, Selen gibi... Koca benim istiyor, tek kişi... Evde başka insan olmaz, ben koca bakar. Yardım alır ama kendim bakar. Çocuklar yardım alır ama ben bakar."

"Demek bana ve çocuklarımıza bakmak için yardım almaya varsın. Ama sen bakarsın öyle mi aşkım?" Kendi isteğini dile getiren genç kızı aşkla izlerken, bunu genç kızın ağzından duyunca mutluluktan ölebileceğini hissetti. Hayatında her daim eksikliğini yaşadığı duygunun, bulunduğu mekânda imkânsız olduğunu idrak edince, Gizem konusunda doğru bir karar verdiğine emin oldu. Kadınının mis gibi kokusunu içine çekerken, ait olduğu yeri, çıkarsız gerçek sevgiyi, sahiplenilmeyi ve karşılıksız birlikteliği bu küçük bedende bulmanın hazzıyla kollarının baskısını arttırdı. "Seni seviyorum."

"Öyle söyleme, Rick! Evet, ben senden çok hoşlanmak ama olmaz. Sen başka gelin bul, ben ülkeye dönüyor."

"Asla aşkım, asla izin vermem. Senden vazgeçemem. Her şeyden vazgeçerim ama senden olmaz."

"Ama Rick, ben burayı istemiyor. Ben mutsuz olur."

"Ama beni istiyorsun, değil mi aşkım?"

"Eee, evet!" Verdiği cevapla genç adamın dudaklarına yapışması üzerine, neye uğradığını şaşıran genç kızın kalbi deli gibi atmaya başladı. Önce başını geri çekmeye kalksada vücudunda uyanan ürpertilere yenik düşüp, alışkın olmadığı deneyime kendini bıraktı. Bilincinin önüne geçen dürtülerine yenilince, farkında olmadan ellerini genç adamın boynuna sardı. Bedenini koluna yatıran Rick'in, gittikçe baskısını arttırarak ağzının derinliklerine uzanmasıyla kendisini kaybetti. Taklit ettiği hareketlerin bedeninde bıraktığı etki yüzünden, gayri ihtiyari saldırganlaşarak genç adamın üzerine doğru abandı. Rick'in kendisine yaptığı gibi dolgun dudaklarını emerken, iradesine hâkim olamayıp etli kısmını ısırdı. İnleyen adamın sesini duyunca, canını yaktığını düşünerek kıpkırmızı olan yüzüyle geri çekildi.

"Rick! Rick, çok özür dilerim. Ben neden öyle yapmak bil..." dediği sırada sözlerini tamamlayamadan tekrar ağzına saldıran adama karşılık verirken buldu kendisini. Sporcu yapılarının verdiği mücadeleci ruhla, kavga edercesine öpüşmeye kaldığı yerden devam etti.

"Gizeeeeemmm!" Her noktası uyarılmış bedeniyle tahammül sınırını geçen genç adam, "Ah Tanrım, kahretsin!" diye inlerken, sapkınca bir tutku duyduğu kıza sahip olmak istedi. Dudaklarından insanüstü bir çabayla ayrılan genç adam, başını arkaya atıp omzunda nefes nefese iniltiler çıkaran Gizem ile kıpırdamaya korkarak oturmaya devam etti.

"Ben... ben çok özür dilerim! Ne oldu bana anlamadı Rick, neden seni ısırmak ben bilmiyor. Bu dürtü garip Rick, özür..."

"Ben biliyorum aşkım, tutku... Biz birbirimiz için yaratılmışız. Gizem, seni seviyorum aşkım ve seninle evlenmeyi çok istiyorum. Gözümde hiçbir şey yok, sadece sen... Senden vazgeçemem. Bunu benden isteme ne ev için ne de başka bir konu için... Tanrım, seni öpmek için çıldırıyorum, şimdi durmazsak rezil olacağımız kesin."

Kafasını yasladığı geniş göğüsten kaldıran genç kız "Ama Rick..." diyerek gözlerinin içine sevgiyle bakan yakışıklı yüzüne karşı derdini anlatmayı denedi. Kendisini olduğu gibi kabul eden ve sevdiğini söyleyen adamın, işaret parmağını dudağının üstüne koymasıyla hayatında ilk defa itiraz etmeyi bırakıp sustu.

"Hayır bebeğim, ama yok... ister bu ev, istersen iki odalı dairede oturalım umurumda değil. Hepsini, bütün sorunları hallederiz."

"Sen bu hayata alışkın, sonra mutsuz olur."

"Hayır, olmam. Sen hayatıma girmeden önce de bu evde oturuyordum, yalnız ve mutsuzdum. Anla artık, beni sadece senin varlığın mutlu ediyor. Hadi aşkım, beni daha fazla üzme. Benimle evlenmeyi, bana ve doğacak çocuklarımıza bakmayı kabul ettiğini söyle!"

"Ben... ben seni, şey... emin misin?

"Hiç olmadığım kadar..."

"Allah'ım! Peki... peki Rick, seninle evlenmeyi kabul ediyor ben!"

"Ooohhh, çok şükür!" diyerek genç kızın dudaklarına saldıracağı sırada, son anda kendisini tutup inleyerek geri çekildi. "Ooooffff! Gizem, hemen bu odadan çıkmamız lazım aşkım." Yeni yeni sakinleşen

bedenini tekrar azdırmaktan çekinerek, şaşkın güzelinin başından öptüğü gibi kucağından indirdi. Acılar içinde kıvranan bedeniyle kalkarak, mutlu haberi vermek için taze nişanlısını salona yönlendirdi. Odadan içeriye el ele girdiği nişanlısıyla, muhabbet eden insanlara seslenerek hepsinin kendilerine dönmesini sağladı.

"Hey millet, size çok güzel haberlerimiz var. Nihayet Gizem, evlilik teklifimi kabul etti. Kendisi an itibari ile resmen nişanlım oluyor." diyerek sevincini dostlarıyla paylaştı. Tezahüratlar eşliğinde yerlerinden kalkan dostlarına ve babasına sarılarak, tek tek tebriklerini kabul etti.

"Vay be! Neler kaçırdık adamım?"

"Ufak bir problem yaşadık James, neyse ki sonu iyi bitti."

"Mutluluklar dilerim dostum."

Kuzenine yanaşmaya çekindiği için Rick'e yaklaşan genç kadın "Ben de mutluluklar dilerim, Rick." diyerek tepkisini bekledi. Adamın içten bir ifadeyle gülümsediğini görünce rahatlayarak, ailesinin yeni üyesine sarılıp kendisini öpmesine izin verdi.

"Sağ ol Asena, sayende. Anlaşılan Gizem'den bazı konuları saklamışsın!"

"Mecburdum, yoksa buraya gelmeye ikna edemezdim! Bana kızdın mı?"

"Tabii ki hayır, sen doğru olanı yaptın! Bana Gizem'i kazandırdın Asena, sana her zaman minnettar kalacağım. Evi görünce benden ayrılmayı düşünecek kadar tedirgin olmuş, konuşup sorunu aramızda hallettik. Ne yapmaya çalıştığını Gizem'in de anlayacağından eminim."

"Umarım!" Şüpheyle kuzenine dönerken, gülümseyen kızın kendisini görmesiyle kaşlarını kaldırıp dudaklarını büzmesi üzerine yutkunarak "Hayatım, nişanlanmanıza çok sevindim. Başından beri Rick ile birbiriniz için yaratıldığınızı biliyordum. Mutluluklar dilerim." diyerek yaşanan olayı ört pas etmeyi umdu.

"Hmmmmm! Sağ ol kuzen. Yalnız sonucun tatlıya bağlanmasının suçunu unutturacağını zannediyorsan, çok yanılıyorsun. Belki karşılaşmamızı daha hafife indirgemiş olabilir. Bakacağız artık..."

"Hadi ya! Eee, iyi de sonunda her şey yoluna girdi." derken kur-

nazca sıntan genç kızın, üzerine atlayıp sarılmasıyla rahat bir nefes aldı. "Oooff, çok şükür!"

"Seni seviyorum kuzen, her şey için teşekkür ederim."

"Gizem."

"Efendim Rick!"

"Yemeğe başlamadan önce, senin için aldığım hediyemi vermek istiyordum. Hanımlar, belki siz de görmek istersiniz."

"Ah! Ben çok sevinmek Rick, hani nerede?"

"Buradan hayatım, koridorun sonundaki odada." Arkalarından kendilerini takip eden hanımlarla beraber koridorda ilerleyen genç adam, elini nişanlısının omzundan indirerek kapıyı sonuna kadar açtı. Görebilmesi için yana çekilirken, elini ağzına kapatan aşkının şaşkınlığı karşısında ağzı kulaklarına vardı. Sevgiyle baktığı kadınının çok mutlu olduğunu görmesiyle "Hepsi senin." derken içinden fikrin sahibi olan Kevin'a teşekkür etti.

"Rick! Riiiccckk... Ay Allah'ım inanamıyorum! Son model dikiş makinesi, manken, kesim masası, ütü! Aaaayyyy Asena, burada bir sürü kumaş ve iplik var."

"Gördüm canım, harika! Vallaha bravo Rick, Gizem'e elmas gerdanlık alsan bu kadar mutlu edemezdin. Şunun haline bak şekerci dükkânında dolanan çocuklar gibi... Eee, kuzenim bu konuda biraz garip tir."

"Fark ettim, Asena! Ve bu yönünün kesinlikle mükemmel olduğunu düşünüyorum. Her duygusunu doğal ve içinden nasıl gelirse öyle yaşıyor. Baksana ne kadar mutlu oldu, bıraksak dikişe oturacak gibi!"

"Hiç şaşırmam, hatta olayı abartmadan önce müdahale etsek iyi olacak." Hazinesini incelemesinin saatler süreceğine emin olduğu kuzenine "Gizemciğim." diye seslendi.

Çılgın gibi makinenin sağını solunu kurcalayan genç kız, ardından özel çekmecelerinde onlarca farklı dikiş malzemesi bulunan dolabın gözlerini inceleyince şoka girdi. Eline alıp kalitesini kontrol ettikten sonra oradan kumaşların güzelliğini görüp kendisini oyun parkında hissetti. Kuzeninin sesiyle kendisine gelerek "Hı! Ne var?" diye sorarken kapının yanında dikilen kadına döndü. "Asena, burada dikiş için ge-

rekli her şey var! Cennet gibi, ne kadar kaliteli olduklarını tahmin dahi edemezsin! Bunlar her terzinin rüyası... şu makasın güzelliğine bakar mısın?"

"Makas mı? Ha! Eee evet, fark ettim hayatım, haklısın. Rick senin için olabilecek en mükemmel hediyeyi almış. Kendini kaybedeceğini bildiğim için söylüyorum, içeride bizi yemeğe bekliyorlar. Uyarmasam bir elbise biçmeden bu odadan çıkmazsın."

"Doğru, kendimi kaybediyorum! Offf, daha inceleyememiştim. Neyse, artık başka zaman bakarım."

"Olur, canım. Tekrar tebrik ederim Gizem, inan çok memnun oldum. İkinize de mutluluklar diliyorum. Hadi Seloş, biz önden çıkalım da birisi nişanlısına teşekkür etsin. Ama... uzun... sürmesin... bilmem anlatabildim mi?"

"Hadi len! Bana bak manyak, senin çarkına... tövbe tövbe..." Gülerek dışarıya çıkan kuzeninin arkasından kafasını sallarken, hâlâ hayranlıkla kendisini izleyen adama yaklaşıp "Ben ne diyecek, bilmiyor!" diyerek uzanıp ellerini tuttu. "Hayatta aldığım en güzel hediye bu. Çok teşekkür ederim, Rick... Bunlar mükemmel, ama sen çok para harcamak var."

"Senin için az bile aşkım, zevkle aldım."

"Ben..." diye başlayıp ne söyleyeceğini bilmediği için susan genç kız, parmak uçlarında yukarı doğru uzanmasıyla kendisini Rick'in kollarında çılgınca öpüşürken buldu. Artık bu konuda deneyimli birisi olarak alt dudağına saldırırken, dayanamayıp dişlerini yine devreye soktu. Ağzında dolaşan, araştıran ve çarpışan diline karşılık verirken, kendisini kaybedip hırsla ittiği adamı duvara çarptı. Genç adamın boynuna kollarını dolayınca, ayaklarının yerden kesildiğini ve kalçalarının altından tutan ellerle havalandığını hissetti.

"Tanrıımmmm! Durmalıyız hemen... Gizeeemmm, aşkım durmamız lazım. Kahretsin!"

"Aaahhhh! Offff ya, neden böyle yapmak var. Rick, özür dilerim, ben yine ısırdı."

"Güzelim, sorun o değil! Durmak zorundayız. Kahretsin, ağlayacağım ya! Şimdi olmaz aşkım, içerde insanlar dolu..."

"Evet! Rick bana ne oldu bilmiyor?"

"Aynen bana da! Gizem, aşkım... ne olur hayatım, tanıdıklarım var izin ver en kısa zamanda evlenmek için işlemleri başlatayım."

"Ama daha erken! Biz şimdi nişanlanmak..."

"Bebeğim, ikimiz de birbirimizi istediğimizden eminiz. Şu yemek işini halledelim, en kısa zamanda oturup bu konuyu konuşuruz, olur mu?"

"Tamam, konuşuruz!"

"Harika."

Kızı tekrar öpmeye çekinen genç adam, yavaşça kucağından aşağıya indirip üzerini düzeltmesini bekledi. Bedeninin sakinleşmesi için odanın içinde tur atarken, Gizem'in kızaran dudaklarından gözlerini sakınarak elinden tuttuğu gibi salona geçti. Asena'nın şahin gibi bakışlarının altında nişanlısıyla yalnız kalmasını sağlayacak planlar kurarken, uzun süredir yaşamadığı kadar güzel zaman geçirdi.

Gizem konuştuğu zaman gülümseyerek dinleyen babası ile göz göze gelince, sevdiğini ifade eden baş işareti ile mutluluğu arttı. Hayatı ve geleceği için doğru bir karar aldığını düşünürken, aşkının kendisine dönerek konuşmaya başladığını duyunca sevgiyle yüzüne baktı.

"Baban çok sevimli, Rick. Bana hep gülüyor."

"Sağ ol hayatım, onun da senin için aynı şeyi hissettiğinden eminim!"

"Umarım."

"Gizem, yarın öğlen gelsem dışarı çıkar..." diye söze başladığı sırada, karşıdan atılan Asena'nın lafa girmesiyle gözlerini devirmemek için kendisini zor tuttu.

"Evet Rick, olur. Öğleden sonra gel, babam Gizem ile kamelyada tavla oynamak istiyordu. Bizimle otursun, hem istersen sana da tavla öğretiriz. Değil mi, Gabriel?"

"Hıı! Eee, öyle miydi?"

"Hani konuşmuştuk ya canım."

"Haa, evet haklısın!"

"Ya, eminim öyledir!" Derin bir nefes alan genç adam, kaşlarını kaldırarak imayla yüzüne bakan Asena'nın karşısında, her zamanki gibi

pes edip teklifi kabul etmek zorunda kaldı. Gecenin ilerleyen saatlerinde gitmek için kalkan misafirlerini, araçlarına kadar götürerek yolcu etti. Yanağından öptüğü küçük aşkını arabaya bindirdikten sonra yanında duran Kevin'a dönüp "Asena ortalıktayken, Gizem ile yalnız zaman geçirebilmem mümkün değil! Plan yapmalıyız dostum, bana akıl ver." diye söylendi.

"Bu kadınlar çok kurnaz adamım, bence kendine sıkı rakipler seçmişsin. Ne diyeyim, işin zor."

"Oooffff! Sırıtma Kevin, zaten sinir oluyorum. Bir de kurnaz geçinirsin, seni bile korkutmuşlar."

"O kadar kolay değil, biraz zaman geçsin bir şeyler düşünürüz. İyi geceler Rick, görüşürüz."

"Görüşürüz adamım."

Gülerek el sallayan arkadaşını göndermesinin ardından arkasını dönen genç adam, çocukluk yıllarının geçtiği eve bakarken içinde binaya karşı hiçbir bağ hissetmedi. En kısa zamanda Gizem'in de arzu ettiği düzenlemeler yapmayı kafasına koyarak salona geri döndü. Çoğunlukla yalnız ve sevgisiz geçirdiği yıllar boyunca, içinde yaşadığı mekâna hiç bu gözle bakmadığını fark etti. Zenginliğin göstergesi olan ev ve ortalığı toplamak için dolanan çalışanlar ile sıcak bir aile yuvasına benzemediğini kabul etti. Gizem'in anlattıklarından sonra onun gözleriyle çevresine bakınca, soğuk binanın genç kıza ne ifade ettiğini kavradı.

"Haklısın aşkım, bu ev sana değil anneme hitap ediyor!" diye mırıldanırken yanından geçen hizmetçinin durmasıyla "Sana demedim." diyerek öylece kaldı. Konuştuğu kişinin adını bile bilmediğini fark ederek, Gizem'in söyledikleri aklına geldi. *'Evimde yabancı insanlar istemem, kocama ve çocuklarıma ben bakarım.'* "Evet, bana sadece sen bak bebeğim!" diye fısıldarken elemanının şaşkın bakışları altında, salondan ayrılıp çalışma odasının yolunu tuttu.

Aldığı hediye için teşekkür ederken, o küçücük bedenden beklenmeyecek bir kuvvetle kendisini duvara çarparak saldırması aklına gelince, elektriğe tutulmuş gibi irkildi. O an odanın kapısını kapatıp Gizem'e sahip olmayı ne kadar istediğini hatırlayıp inledi. "Siktir! Kahretsin, önce soğuk bir duş alsam daha iyi olacak." diyerek küfürler eşliğinde merdivenlere yöneldi.

25. BÖLÜM

Taze nişanlısına kavuşma hevesiyle öğleni zor bekleyen genç adam, Brandon'ın evine giderken en kısa sürede bu işe bir çözüm bulmayı kafaya koydu. Gizem ile ayrı geçirdiği saatlerin işkenceye döndüğünü ve yalnız bile kalmadıklarını düşünerek, beraber olabilmeleri için önce Gizem'i ikna etmesi gerektiğine karar verdi.

Arabasını park etmesinin ardından inerek bahçeden gelen seslere yöneldi. Elini cebine atıp özenle seçtiği hediye kutusuna dokunurken, aşkının kahkahasını duymasıyla gülümseyerek hızlandı. Kamelyada oturan gurubun yanına gittiği sırada, ortalıkta Harrison çiftinden başkasını görmeyince gözleri parladı. Kendisine arkası dönük oturan aşkıyla, yalnız kalmak için harika bir fırsat yakaladığını düşünerek şansına inanamadı. Rachel'in gülerek el sallamasına karşılık verirken, Gizem'i yanlarından koparacak bahaneye odaklandı.

"Rick!" diyerek dönen genç kız, nişanlısının yakışıklı yüzünü görünce heyecanlanarak aklına gelen ilk şeyi söyledi. "Sen erken geldi, ben daha beklemek yok."

"Seni özledim hayatım, ikiye kadar dayanamadım." Dudaklarını görmezden gelmek için çaba harcarken, bedenini ateşlere boğan kokusunu içine çekerek genç kızı öptü. Dostlarıyla selamlaştıktan sonra Gizem'in yanına oturup "Seslerinizi otoparktan duydum." diyerek nezaketen konuşmaya girişti.

"Doğrudur. Gizem ile çok iyi anlaşıyoruz, değil mi hayatım?"

"Ya, öyle... Brandon amca, sen anlamak yok zannetti ama ben biliyor. Seni seviyorum, yoksa konuşmaya güldüğün için ben kızar."

"Çok tatlısın güzel kızım ve kesinlikle kurnaz bir oyuncusun."

"Gizem!" Masanın üzerinde açık duran tahtaya merakla bakan genç adam, sürekli akşam bahsi geçen tavla olduğunu tahmin etti. "Bu oyunda mı?" diye sorarken, genç kızın ilgisini üzerine çekti.

"Evet, Rick."

"Asena, bu oyunu hepimize bulaştırdı. Öğretmemi ister misin evlat?"

"Sağ ol Brandon, belki başka sefer. Eee... Gizem ile konuşmam gereken acil bir konu vardı. Bahçede biraz gezintiye çıkarız diye düşünmüştüm." Yaşlı çakalın kurnazca sırıttığını görmesiyle durumdan haberdar olduğunu anlayıp "Tabii sakıncası yoksa." diye ekledi. Anlayış göstermesini ima ederek gülümseyince, aldığı karşılıkla başını sallayıp hemen yerinden kalktı.

"Tabii gezin, hava çok güzel... Bizimkiler de tahminen bir saate kalmadan gelirler, Rick."

"Muhtemelen o zamana kadar döneriz Brandon, sağ ol." diyerek yanlarından elini tuttuğu nişanlısıyla koruluğa yöneldi. Arkasından Rachel'ın "Asena, öğrenirse kızacak!" dediğini duymasıyla hainice sırıtmaktan kendisini alamadı. "Güzelim, nihayet yalnız kalabildik."

"İnsanlara ayıp oldu, Rick!"

"Merak etme hayatım, ikisi de halden anlayan insanlar. Sana başbaşayken vermeyi arzu ettiğim küçük bir hediyem vardı."

"Ama daha yeni hediye verdi sen!"

"Bu başka aşkım."

Evlerden uzaklaşana kadar ilerlemeye devam eden genç adam, ağaçların yoğun olduğu ve mahremiyet sağlayan bölgeye gelince durdu. Merakla yüzüne bakan Gizem'e döndüğü sırada, cebinden küçük kutuyu alarak kapağını açtı. İçinden çıkarttığı tektaş yüzüğü nişanlısının parmağına geçirirken, heyecanlandığı belli olan genç kızı sevgiyle izlemeye başladı.

"Allah'ım! Bu çok güzel, Rick."

"Senin kadar değil aşkım... En yakın zamanda beraber gidip nişan yüzüğü seçmemizi istiyorum."

Avucundaki eli dudaklarına götürüp öpen genç adam, ardından

gelinine doğru eğilerek dolgun dudaklarına uzandı. Gizem'in tereddüt etmeden kollarını boynuna dolayıp karşılık vermesiyle, bütün bedeni sarsılarak titredi. Kanın beynini terk edip aşağılarda başka bir alana yolculuğa çıktığı anı hissetmesi dışında çevresine karşı bütün algısını kapattı.

Kısa sürede alev alan bedenler birbirinde yitip giderken, hangisinin daha fazla saldırganlaştığını anlayamadı. Eğilerek öpmek yeterli gelmeyince, kucakladığı kızı kalçalarının altından tutarak gövdesine sımsıkı yasladı. Beline sarmaşık gibi dolanan bacakların ve boynundaki kolların arasında, kendisini cennette hissederek ağzının derinliklerine uzandı. Saçlarını çekerek başını arkaya doğru yatıran küçük parmaklara itaat edip, dudaklarına yapışan genç kızı sömürürcesine yiyip bitirmeye başladı.

Tekrarlanan küçük ısırıkların bedeninde bıraktığı etkiyle, bacaklarının titremeye başladığını hissedip daha fazla ayakta duramayacağını anladı. Uyarılmış vaziyette çimlerin üzerine çökerken, dengesini korumaya çalışarak genç kızı bedenine yapıştı. İçgüdüleriyle hareket eden vücudu Gizem'i tuttuğu gibi, oldukları yerde yuvarlanarak üzerine uzandı.

Genç kızın, bacaklarını iyice sıkılaşarak bedenini kendisine çekmesiyle, aklı başından giderek bütün iradesini kaybetti. Hayatında hiç yaşamadığı bir tutkuyla sevdiği kadını öperken, gayri ihtiyari hareket etmeye başlayan kalçaları olaya karıştı. İçgüdüsel olarak harekete geçen eli aralarına girip, kendisinden geçen kızın tişörtünün fermuarını aşağıya indirdi. Bir süre uğraştıktan sonra kenara sıyırdığı sutyeninin altındaki avucunu kaplayan göğüslerine ulaşınca, boğazını gerilerinden yükselen hayvani sesi Gizem'in ağzında boğuldu. Aşkının tırnaklarını sırtına geçiren kızın başını geriye atmasıyla, doyamadığı dudaklardan koparak tadına bakmak için yanıp tutuştuğu boynundan aşağılara yöneldi. Zihninin gerilerinde kendisini rahatsız eden sese rağmen, yoğrulmaktan uçları boncuk gibi kabaran göğüslere indi.

"Gizeeeeeemmm... Gizeeeeeeemmmm..."

"Hı!" Derin bir uykunun kollarından uyanır gibi fark ettiği sesle kendisine gelen genç kız, beyin hücreleri tekrar faaliyete geçerken gözleri sonuna kadar açıldı. Selen'in adını bağıran sesini tanıyınca, bulun-

duğu durumun idrakine varıp "Aaaayyy! Rick, Rick... Allah'ım, Rick dur!" diye inleyerek nişanlısını itti. Göğsüne kapanan ve bütün vücudunun kendinden geçmesine sebep olan dudaklardan geriye kaçmaya çalıştı.

"Ha! Ne oluyor?"

"Hiiişşşttt, bağırma! Ooofff, kahretsin. Rick, Selen buraya geliyor, kalk çabuk. Şimdi ben ne yapacak?" diye fısıltıyla konuşurken, genç adamı iterek kalkmaya çalıştı. Bu derece kendisini kaybetmesine hayret ederek, şaşkın bir ifadeyle suratına bakan Rick'in de aynı durumda olduğunu anladı. Adını bağıran kızın gittikçe yaklaştığını fark edince, panikle ayağa kalkıp üstünü başını düzeltmeye girişti. Bir yandan toparlanırken acı çekiyormuş gibi yüzünü buruşturan ve bacaklarını bedenine çekip yerde oturmaya devam eden nişanlısının üzerine tekrar atlamamak için kendisini zor tuttu. Yakalanma riskinden kaynaklanan utançla iradesine hâkim olup, hangi istikamete gitmesi gerektiğine karar vermeye çalıştı.

"Gizeeeeemmmm! Allah Allah, nerede bu kız ya? Gizeeeemm, Riiiccckkk..."

"Geliyor!" Hissettiği ıstırabı görmezden gelen genç kız, iyice alçalttığı sesiyle "Rick, Selen beni soracak, sen az önce gitti diye söyle. Kıyafet değiştirmek için gitti." diyerek çalılıkların arasına daldı. Sesin sahibinin aksi istikametine doğru saklanarak kaçmaya başladı. Selen gelmeseydi muhtemelen duramayacaklarını düşünürken "Azgın bakire!" diye söylenerek sızlayan göğüsleriyle evden içeriye girdi.

"Gizeeeemmm, Riiickkk..."

"Siktir! Ooofff..." Yaşadıklarına inanamayan genç adam, tatmin olamadığı için sancılar içerisinde kıvranan vücuduyla kıpırdayamadan oturmaya devam etti. Derin bir nefes alıp bağırmayı sürdüren kıza küfretmemek için kendisini zor tutarak adını seslendi. "Seleeeennn, buradayım."

"Riiickk!"

Ağaçların arasından dolanıp yanına gelen kıza gülümsemeye çalışırken "Merhaba..." diyerek uyarılan bedeniyle henüz ayağa kalkmaya hazır olmadığı için aynı pozisyonda oturmaya devam etti. "Telefonla konuşuyordum, o yüzden hemen karşılık veremedim."

"Eee, merhaba! İyi misin, Rick? Ne yapıyorsun burada, hem Gizem nerede?"

"Gizem'i bekliyorum hayatım, biraz evvel eve giyinmeye gitti."

"Ya! İyi de sen neden burada oturuyorsun?"

"Şey... Bahçe çok güzel ve dinlendirici, eee... Ben de biraz yalnız kalmaya ihtiyaç duydum."

"Hı! Seni henüz beklemiyorduk. Gizem, gelmene yarım saat kala giyinmek için haber vermemi rica etmişti. Brandon amca, bahçede gezdiğinizi söyleyince ben de sizi aramaya çıktım."

Kısık sesle "İyi bok etmiş!" diye homurdanırken "Ya evet, dolaşmaya çıkmıştık." diyerek durumu kurtarmaya çalıştı. Ağza alınmayacak küfürleri içinden sıralarken, ifadesini bozmamak için kendisini zorlamak zorunda kaldı.

"Peki şey... Kamelyaya gelmiyor musun?"

"Sen geç Selen, birazdan şey olunca, eee... Bir telefon görüşmesi daha yapacağım ondan sonra yanınıza gelirim."

"Tamam, görüşürüz."

"Hı hı, evet..."

Şüpheyle kendisine süzerek uzaklaşan Selen'in ardından ağaca başını yaslayan genç adam, hâlâ zonklayan bedeninin bir an evvel sakinleşmesi için dua etmeye başladı. İnatla boyun eğmeyi reddeden Oskar'a yan gözle bakıp "Hadi ama aslanım, sakinleş artık. Yakında o günlerde gelecek. Bak adamım, şimdi inatlaşmanın sırası değil. Bu konuyu daha önce seninle defalarca konuşmuştuk, hani uslu duracaktın. Yapma bunu bana, aramızda anlaştığımızı zannediyordum. Hadi ama dostum, senin yüzünden rezil olacağım." dediği halde bir numara olmayınca işi tehdide döktü.

"Oskar, son kez söylüyorum, hemen toparlanmazsan üzerine bir bardak buzlu su dökerim." diyerek gözdağı verdi. Homurdanarak geçen iki dakikanın sonunda, söylediklerini ciddiye alıp sinen adamıyla beraber inleyerek yerinden doğruldu. Aklını Gizem'in muhteşem göğüslerinden uzak tutmaya çalışarak, küfürler eşliğinde kamelyanın yolunu tuttu.

26. BÖLÜM

Zilin çaldığını duymasıyla "Ben bakarım." diye Gizem'e seslenen genç kız, sinir olduğu durumdan uzaklaşma arzusu duyarak elindeki kurulama bezini bankoya fırlattı. Sokak kapısını açmasıyla içeriye girmeye yeltenen Asena'yı geri ittirdiği gibi kendisi de onunla dışarıya çıktı. Arkasından kapıyı çekerek irkilen kadının karşısında derin bir nefes aldı.

"Aa-aaa, ne oluyor be? Manyak mısın kızım, ne yapıyorsun?"

"Asena, baba kız beni delirttiler! Allah'ım, dayının başka bir gezegenden olma ihtimali var mı?" demesiyle kahkahayı patlatan genç kadına hayretle bakarken, neye güldüğünü anlamaya çalıştı.

"Ay, aaayy hiç güleceğim yoktu, Allah cezanı vermesin. Gizem ile dayımın konuşmalarına mı şahit oldun?"

"Evet! Ne var bu kadar gülünecek, çok garipler. Kızım, hayatımda hiç böyle bir adam görmedim. Kaşları havaya kalkık vaziyette, suratına yapıştırmışsın gibi mütemadiyen gülümsüyor. Adama ne söylerse söylesin Noel Baba gibi *'Ooohh ooohh ohh, ne kadar güzel. Ne kadar iyi düşünmüşsün. Oooh oooh oohh, aferin güzel kızıma benim.'* diyen birisi... Düşünebiliyor musun, Gizem babasına nişanlandığını söyledi, adam kimle diye bile sormadı! Ay gülüp durmasana yaaa, zaten sinir oldum! Asena, yoksa dayın saf falan mı?"

"Yok kız! Ay Allah'ım, gülmekten karnım ağrıdı. Oooff... Hayır, aksine cin gibidir. Şahsına münhasır ve değişik bir adamdır. Babamın bu konuyla ilgili ilginç yorumları var. Sosyologların inceleyip üzerin-

de tez hazırlamaları gerektiğini savunuyor. Fark edilse literatüre geçermiş ... Ona göre bu davranış tarzı; hayatındaki baskın karakterdeki kadınlara karşı bir tepki ve başkaldırma yöntemiymiş. Herkese evet, tabii, oh oh oh çok güzel der sonra da bildiğini okur. Seni suya götürüp susuz getirir. Kimseye hayır demez, ağzından hep evet çıkar. İstenileni yapmayınca ve bunun sonucunda kendisine kızılınca da yine gülerek *'Sen haklısın hayatım, unutmuşum özür dilerim.'* diye itiraz da etmez ve aradan sıyrılır. Bunun adına babam pasif saldırı diyor, en büyük tepki tepkisizlikmiş. Önüne yiyeceğini içeceğini koy bırak bir köşeye, bir hafta sonra gel aynı yerde gülerek otururken bulursun."

"Yok artık. Bezgin Bekir gibi!"

"Vallaha kız, abartmıyorum, yaşanmış örnekleri var. Bir defasında yengem, annesi hastalanınca on beş günlüğüne memleketine gitmiş. Geri döndüğünde dayımı bıraktığı yerde, salondaki koltukta uyurken bulmuş. Yatağın örtüsü bile bozulmamış. Önündeki sehpada, dağ gibi yığılı boş fast food kutuları doluymuş. Hatta sürekli konuşlandığı alanın süngerlerini değiştirmek zorunda kalmış."

"Yuuuuhhh! Hep bahsederdin de gözümle görmeyince abartıyorsun zannettim, bu kadarını hayal dahi edemezdim."

"Eh, Naime Sultan'ın baskılarının yan etkileri canım. Annem; alaycı ve umursamaz olmuş, dayım; vurdumduymaz ve adam sendeci... *'Ne yaparsam yapayım, nasıl olsa anneme yaranmayı başaramam, kendimi beğendiremem.'* dedi herhalde."

"İyi de yengen, kocasına nasıl tahammül ediyor?"

"Niye etmesin kız, hiçbir şeye karışmayan, kızmayan, bağırmayan ve süper large 3 x bir kocaya sahip... Kadının tek derdi gezmek, o gün senin bugün benim. Kâh kâh kâh, kih kih kih... Eve geç gelmiş, yemek yapmamış veya çamaşırı ütüyü unutmuş hiçbir şey sorun değil. İyi kadındır, çocuklarına ve kocasına düşkündür ama kadın günlerinin de assolistidir. Tencere düşmüş kapağını bulmuş anlayacağın... Yürü kız, şunlara bir merhaba diyeyim."

"Iıııyyyy, çok garip bir ailen var, Asena!" diyen genç kız hâlâ gülen kadının arkasından içeri girerken *'Ooh oh oh...'* seslerini duyunca yüzünü buruşturdu. Arkadaşının kuzeninin yanağına bir öpücük kon-

durduktan sonra çektiği sandalyeye oturmasını ve ekranda gülümseyen adamla konuşmasını izlemeye başladı.

"Dayıcıııım, tontonum nasılmış bakayım?"

"Oh oh oh güzel kızım benim, iyiyim çikolatam."

"Gizoş, senden haber tatlım?"

"İyiyim çikolatam, ben de babama nişanlımı anlatıyordum. Değil mi babişkom?"

"Evet, aşkım, hayırlı olsun. Asena, seni çok iyi gördüm meleğim."

"Sağ ol dayıcım. Nasıl, durumdan memnun musun?"

"Tabii meleğim. Kızım beğenip istedikten sonra ne diyebilirim ki. Ben ona güvenirim, akıllıdır benim kızım."

"Sağ ol, babişkom."

"Çok sevindim." Ekranda görünen tombul yanaklı ve sevimli dayısıyla sırıtmadan konuşmayı beceremeyen genç kadın "Yengem yok mu dayı?" diyerek cevabını bildiği halde sormadan edemedi.

"Şimdi çıktı güzel kuzum, adını söyledi de unuttum, birisine gidecekmiş. Çok güzel çok güzel, gezsin kadın..."

"Fikrîye teyzelerde apartman günü varmış Asena, sana selam söyledi."

"Aleykümesselam da bu saatte ne günü kız? İzmir'de vakit neredeyse akşam olmalı!"

"Aman annem işte, gidecek yer bulur. Birisiyle mi çakışmış ne, yazık kadın gününü yapamamış. Söz vermiş, şimdi gitmezse ayıp olurmuş falan filan diye sıralayıp gitti."

"Doğrudur, aslında neden şaşırıyorum ki."

"Bence de... Babişkom, canımın içi tontoşum, bak yokluğumu fırsat bilip yine saçma sapan şeyler yemeğe başlarsan sonra bozuşuruz. Gideli iki hafta oldu o tontiş yanakların biraz genişlemiş gibi geldi bana. Kolesterolünü biliyorsun, çok yüksek. Hem hani söz vermiştin sen bana, her sabah sahilde yürüyüş yapacağım demiştin."

"Ama çiçeğim, burada hava çok sıcak biraz serinleyince..."

"Hooooppp... O vakit de yağmurlar başladı dersin babiş. Ben anlamam, şimdi şapkanı tak, o zaman gelince de yağmurluğunu üzerine

geçirirsin. Bir dahaki konuşmamızda soracağım ona göre... Ha, sakın uyanıklık yapıp geçen seferki gibi kafeteryada oturup gelme..."

"Tamam güzel kızım, giderim."

"Babaaaaaa, yemezler. Numara yapma anlarım, biliyorsun. Lütfen ama yaaa, sana bir şey olursa ben ne yaparım tontişim. Hadi söz verdim de şöyle tempolu her gün bir saatçik yürü. Akşam da bir kere çıksan harika olur derdim ama ondan vazgeçtim."

"Peki, söz bebeğim yarın çıkarım."

"Babaaaaaaa..."

"Eee, tamam. Haftada üç gün çiçeğim."

"Babaaaaaaaaa..."

"O zaman haftada dört diyelim. Diğer günler de yarı zamanlı kafeteryada otururum."

Ooofflayarak sırıtan adama bakarken pes eden genç kız "Tamam, buna da şükür." diyerek onay verdi. "Seni çok seviyorum aşkito..." Yandan gelen *'Iuıyyyyykkkk.* 'sesine tersçe bakmasının ardından, tekrar ekrana dönüp "Bıcırığı benim için öp, kendine dikkat et olur mu?" diye sözlerini tamamladı.

"Merak etme güzel kuzum, ederim. Demek adı Rick ha ve Amerikan futbolcusu, iyiymiş. Sen eğlenmene bak kızım, ben de seni çok öpüyorum..." diyerek gülümseyen adam, ağzına bir şey atmasının ardından görüntüden kayboldu.

"Anaaaa, cips miydi lan o? Ulan bu adam beni öldürecek! Eh baba, gelince ben sana göstermez miyim? Ne gülüyorsun be?"

"Kızım, akıntıya kürek çekiyorsun. Aşkiton; umutsuz vaka, kıçını yırtsan o adamı değiştiremezsin."

"Öööfff, bilmediğim bir şey söylesene, en azından çaba gösteriyorum. Allah kahretsin, cips yiyor! Evdeyken buzdolabının ve mutfak kapısının üzerine ziller asmıştım. Evdeki bilumum bütün zararlı yiyecekleri ortadan yok etmiştim. Her gün yatağının altına kadar, bütün gizli erzak depolarını kontrol altında tutuyordum. Ciddi olduğumu anlayınca nihayet pes etmişti."

"Sen öyle zannet canım, dayımdan bahsediyoruz. Kesin bir yerlerde zulası vardır onun. Aşkito, ne iş kız?"

"Ha! Aman, saçma sapan bir şey, ağzıma yapıştı işte." Yaşadıklarını hatırlayarak "Geri zekâlılar." derken yüzünü buruşturdu. Ciğer bulmuş kedi gibi gözlerini sonuna kadar açarken sırıtan kuzenini görünce, sormasına gerek kalmadan olanları anlatmaya başladı. "Seninle Rick olayını konuşmadan bir hafta önce, annemin bıdı bıdılarından bıktığım için devreye girdim. Kendisi ünlü günlerinden fırsat bulamayınca, tek başıma oturma odasına koltuk takımı almaya karar verdim."

"Neden kız?"

"Neden olacak, tabii ki babam yüzünden. Oturduğu bölgeye konuşlandığı için sürekli yer değiştirsek de koltuklar elden çıkmıştı. Annem de adamın misafir odasına girmesini yasakladı. Günü olduğunda misafirlerini nerede ağırlarmış sonra... Çok önemli bir mesele ya!"

"Anladım, eee?" derken yanlarına gelen Selen'e oturması için yana kayarak, gelecek olan hikâyenin hevesiyle sırıttı. "Sonra..."

"Odayı ölçüp biçtim. Sağlam ve babama dayanıklı bir şey bakacağım diye mobilyacıları gezmeye başladım. İki üç mağaza gezdim, ıı ııhhh istediğim gibi bir şey bulamadım. Yine girdiğim mağazalardan birinde, satış görevlisiyle dolanıyorum. O esnada içeriye iki şamatacı çift iştirak etti. Kızların yaşları 18-19 var yok. Gündüz vakti maymun gibi boyanmışlar, abartılı kıyafetler giyinmişler. Yanlarındaki kendilerinden birkaç yaş büyük erkek müsveddeleriyle, bıcık bıcık konuşarak ortalıkta dolanıp duruyorlar."

"Hadi ya, harikaymış!"

"Bok harika... 2-3 dakika etrafımda dolandıktan sonra tüylerim diken diken oldu. Karılara resmen tilt oldum. Aşşkıııımmm, bunuuuunn rrrenggiii çooookk şşekeeerrrr... Ulan bi siktirin gidin, başka yerde ne bok yerseniz yiyin. Tövbe tövbe... Kendime *'Sakin ol, Gizem.'* telkinlerinde bulunurken, aradığım kriterlere uygun, sağlam ve güzel bir koltuk takımı buldum, bulmaz olaydım."

"Ay ne oldu kız?"

"Ne olacak, mezurayı çıkarttık ölçüleri odaya uyar mı diye ölçecektik. O arada damat adayları hatunlarıyla dolanmaktan sıkılıp, kapının yanında dikilmeye başladı. Zannedersin erkeksi tavırlarıyla ülke sorunlarını tartışıyorlar. Peeehhh... İki geri zekâlı da baharda otlağa salınmış koyunlar gibi oradan oraya sekiyorlar. Ya sabır ya sabır çeker-

ken, dönüp dolaşıp hangar gibi yerde burnumun dibinde bitiyorlar. Tam satış elemanıyla konuşacağım, karşıdan biri laf atıyor. Aaayy kızzz, baksana biiii... Bu ne kadaaarrr? Ananın örekesi... Yavrum yazık, kız hiç bozuntuya vermeden *'Orta selpada fiyatları yazıyor hanımefendi, su kadar'* diye cevaplıyor. Ulan okuma yazmanızda mı yok, saygısızlar. Bende kayışlar çoktan gevşedi, kızlardan hele o su yılanına benzeyenin üzerine atladım atlayacağım, o vaziyetteyim."

"Anam hep söylüyorum, problemli insanları kendine çekiyorsun!"

"Hadi len, ben mi dedim o iki salağa benim girdiğim mağazada aptal aptal dolanın diye... Kız bak yine olay aklıma geldi, zaten gerildim beni bir de sen azdırma."

"Sen boş ver onu, Gizemciğim." Araya girmezse kuzenlerin tartışmaya başlayacağını bilen genç kız, "Sonra ne oldu hayatım?" diyerek merakla cevabını bekledi.

"Ay Seloş, bu manyaklardan biri kapıdaki erkek müsveddesine *'Aaaşşşkiiiiiitooooo, şşuuu kadaaarrrmıışşş. Ayyyy baaakkk ammaaa, çooookkk şşşiiiirrriiiinn.'* demesiyle kızlar kahkahayı patlatınca dayanamayıp kendisi de aralarına katıldı.

"Ay ne olur, Gizem... Allah aşkına, bir daha yapsana şunu!"

"Aşşşşşkkkiiiiitooooo, aammaaa beeenn bunnaaaa bayıılldıımmm... Allah'ın cezası karı, günümü yedi benim!" Hâlâ gülen kızların biraz sakinleştiğini görünce, bir yandan kafasını sallarken, "En sonunda dayanamadım, koltuğun birine oturdum. Onlar varken devam etmem mümkün değil. Satış elemanına da *'Sen şunlarla ilgilen, işlerini halledip gitsinler öyle devam edelim.'* dedim. Yazık kızcağız özürler eşliğinde asrın manyaklarına döndü. Tam olarak ne aradıklarını ve koyacakları mekânın ölçülerini sordu. *'Ona göre yardımcı olayım.'* dedi. Cevap olarak su yılanı ne söyledi dersin *'Aaayyy biiiizzz dahaaa ev bakmadık kiii, sadeceee geziyorrruuzz.'* Allah'ım, bunu duymamla beynimden vurulmuşa döndüm. Yerimden fırladığım gibi açtım ağzımı yumdum gözümü, artık Allah ne verdiyse, aklına ne gelirse saydım sövdüm. Görevli kızın başının derde girmeyeceğini bilsem, döveceğim de ona dua etsinler."

"Ay haklısın vallaha, Gizoş!"

"O sinirle *'Sıçarım koltuğuna da size de.'* diye bağırıp bir hışım

mağazanın çıkışına yöneldim. Bağırışlara kapıdaki saftirikler şaşkın şaşkın bize doğru geliyor. Yanlarından geçerken dayanamadım *'Kardeşler, akıllı uslu adamlara benziyorsunuz. Yol yakınken bu geri zekâlılıktan kurtulun, beyninizle düşünün. Benden söylemesi, aklınızı başınıza toplayın, son pişmanlık fayda etmez.'* diyerek yardım aralarından geçtim. Arkamdan salak su yılanı ağlamaklı sesle bağırıyor. *'Aşşşşkiiooooo amaaa bak baa... banaaaa ne... dediiii.'* En son mağazadan çıkarken, içlerinden birisinin *'Kes be, yeter artık.'* diye terslendiğini duydum, bastım gittim."

"Allaaaahhh, çok iyiymiş ya! Neden daha önce anlatmadın, Gizoş?"

"Aman her dakika onları mı düşünüyorum be, ayrıca sen yanımda yoktun. Sonra da Rick konusu devreye girdi. Şimdi babama söylerken aklıma geldi. Şu hale bak, lanet kelime sakız gibi ağzıma yapıştı."

"Ben sevdim, harikaymış ya! Aşkiiitoo... Akşam Gabriel'e anlatacağım, önce birkaç kere seslenirim."

"Ay anlatmasaydın şaşardım zaten, iyice ikisi bir arada kıvamında olmuşsunuz." Hemen kulağını çekip masaya vururken "Allah, nazarlardan korusun." diye de ekledi. "Iıııyyy, sırada bizim Naime cadısı var. Şunu da halledelim, aradan çıksın. Asena, arayacağımızdan haberleri var, değil mi kız?"

"Akşam Ege'ye mesaj attım, çatlamıştır bu saate kadar. Çağrı yapsana hadi..."

"Tamam..."

"Hah, aramayı kabul ettiler." Aynı anda ekranda beliren Sabuşcuğun, neden arkasına baktığını anlamaya çalışarak kaşları çatıldı. Diğer tarafında oturan Naime Sultan'ın, her zamanki gibi tüm azameti ile kendilerini izlediğini görünce, lafa girmek üzereyken annesinin söylediği sözle dikkat kesildi.

"Ege, başka bir şeye basmayacak mıyım?"

"Hayır anne, hiçbir yere dokunma."

"Anne, ne o kız bilgisayara mı merak sardın?"

"Ne diyorsun be? Bir o eksik kalmıştı. Canımız burnumuzda zaten, iki gündür Mine ile uğraşıyoruz burada."

"Aayyy, hasta mı oldu yoksa? Anneeec..."

"Yok kızım, merak etme. Hatun diş çıkarıyor, kuzucumun ıstırabı çok. Onun sıkıntısı hepimizi yordu, gecemiz gündüzümüz birbirine karıştı. Doğal olarak canımdan bezdirdi."

"Seni değil anne, beni canımdan bezdirdi."

Kucağında iki minik elin tuttuğu kıvrılmış bir parmağı ağzında çiğneyen Mine ile yanına gelen Ege'ye "Ne yapayım oğlum, sen söyle?" diyerek dert yandı. Kardeşiyle yatağın köşesine oturan çocuğuna, haklılığı karşısında acıyarak baktı. "Ne kadar uğraştığımızı biliyorsun, kimseye gitmiyor işte."

"Tamam anne, haklısın. Abla, kafayı yiyeceğim ya, annemi emerken... Neyse işte, o işi yaparken bile kucağımdan inmiyor. Ailecek götle don gibi olduk! Özel hayat hak getire, her şey ortaya serildi."

"Ne biçim konuşuyorsun be, terbiyesiz!"

"Anacım, kabul et o aşamayı çoktan aştık artık. Kızın sayesinde hayatımızda ayıp mayıp, mahrem hiçbir şey kalmadı. De mi kız manyak?" diyerek tersçe kucağındaki sarı kafaya baktı. Kısa süreliğine minik elleriyle tuttuğu parmağını ağzından çıkaran ufaklığın, kendisine gülümsemesi üzerine gözlerini devirerek ekrandaki ablasına döndü. "Oooffff... Yemin ediyorum abla, uykusuzluktan geberiyorum. Mine, gece beni görene kadar kıçını yırtıyor, bulunca da kucağımdan inmiyor."

"Ay canım benim ya, ne diyeyim bilmiyorum ki Egeciğim! Minnoşum, aşkım çok mu canın yanıyor bebeğim?" diyerek kardeşine seslenen genç kız, hırsla abisinin parmağını kemiren kız kardeşine şefkatle baktı.

"Sorma ablası, vaziyetimiz berbattı. Çok şükür sabahtan beri ateşi yükselmedi, bugün biraz daha sakin gibi... Yatana kadar dişinin patlayacağını ümit ediyorum, huysuzluğu bir gece daha devam ederse perişan oluruz. Ege, anneciğim, ikinizin de gözü kapanıyor oğlum. Baban ablanın yatağında uyuyor, bizim odaya geçin de dün gece yaptığın gibi Mine'yi göğsüne yatır. Sende birkaç saat uyumuş olursun."

"Hı hı, olur anne. Ama sık sık kontrol et, tamam mı?"

"Tamam, oğlum."

"Ben gidiyorum, görüşürüz ablalarım."

"Görüşürüz, Egeciğim!" Kucağında gözleri kapanmaya yüz tutmuş kardeşiyle yorgun argın ekranın önünden ayrılan oğlanı, hep bir ağızdan saygıyla yolcu ettikten sonra "Anne..." derken Gizem'in araya girmesiyle dinlemeye geçti.

"Halacığım, Ege neden kendisini kontrol etmeni istiyor?"

"Uyku sersemi kardeşini ezer diye korkuyor. İki tarafına yastıkları sıralayıp arasına uzanıyor. Mine, inatçı keçinin teki, abisinin yanına bile yatmayı kabul etmiyor! Uyuyunca almaya çalışıyorum, kokusundan mı anlıyor nedir hissedip bağırmaya başlıyor. Vallaha ne yalan söyleyeyim, ben bile çocuğumun haline acır oldum. Eniştende bende şaşkın baldeyiz. Ege olmasaydı bu cadıyla ne yapardık bilmiyorum!"

"Allah Allah, hayret! Bu yaşta iyi sabır varmış Ege'de başka çocuk olsa kardeşinin semtine uğramazdı."

"Yok kızım, merhametlidir benim oğlum. Mine ağladığını duyduğu an ondan fazla perişan oluyor. Sussun diye yapmadığı şebeklik kalmıyor, geldiğinde sen de gördün ya Asena."

"Evet, ortalıkta Ege varsa bana bile gelmiyordu. Ay aşkım ya, yufka yürekli kakalağım benim... İnşallah bir an önce düzelir." diyerek konuşmalarını dinleyen Naime Sultan'a döndü. "Anneanneciğim, çok sessizsin!"

"Kızım sizden sıra mı kaldı? Sabahtan beri aramanızı bekliyorum, bu arada aynı muhabbeti kırk kere dinledim."

"Ama Sultanım, gönderdiğim mesajda anca sekize doğru arayabileceğimizi söylemiştim."

"Aman aman, yine zaman farkı diye başlama. Eee, ne yaptınız bakalım hanımlar? Senden başlayalım Gizem, her şey yolunda mı çocuğum?"

"Fazlasıyla babaanneciğim, bu arada belki torununu tebrik etmek istersin. Ne de olsa bugüne bugün nişanlı bir kızım..."

"Aa-aaa, sen ciddi misin?"

"Evet, Naimeciğim. Neden o kadar şaşırdın ki?"

"Ne yani, nişanlanmaya kendi kendine mi karar verdin? Kızım,

insan bir büyüklerine danışmaz mı, çocukla konuşmadan önce haber vermez mi?"

"E veriyorum ya işte, önce sen öğreneceksin de ne olacak."

"Adabı muaşeret bunu gerektirir, Gizem Hanım!"

"Boş ver adabı, muaşer muaşa! Aman neyse işte, onu. Rick ile nişanlandım işte."

"Ay sen adam olmayacaksın çocuğum!"

"Vallaha çok haklısın babaanneciğim, kısmetse yakında kadın olacağım."

"Aa-aaa üstüme iyilik sağlık, terbiyesiz!"

"Ay aman tamam, başlamayalım yine... E hadi beni tebrik etmeyecek misin, Sultanım?"

"Tövbe tövbe! Şu hale bak, yüzsüzlüğün dik alası. Ama sende suç yok, esas kabahatliler seni bu kadar şımartan baban olacak oğlumda. Pekâlâ Gizem Hanım, tebrik ederim. Damat adayımızı henüz tanımıyorum ama Allah gani gani sabır versin çocuğa... Nişanlın, başına ne dert aldığının farkında mı, iki gün sonra seni kapıya koymasın?"

"Gönlün rahat olsun, bizde numara yok, Sultanım. Açık açık neysem ortaya koydum, Rick de ayıla bayıla kabul etti. Senin sandığının aksine, bana olan aşkından gözü hiçbir şey görmüyor."

"Geçer yavrucuğum, hepsi zamanla değişir. Sen onu boş ver de huysuzluğundan bıkmaması için ne yapman gerekiyor ona odaklan."

"Merak etme babaanne ya, aramızda hiçbir problem yok. Gayet iyi anlaşıyoruz. Rick, bana karşı çok hassas, üzerime titriyor."

"Bana bak kız sakın ola bu çocukla yakınlaşmadınız değil mi?" demesiyle torununun gözlerini kaçırıp yanaklarının kızarmaya başladığını görünce, şahin gibi gözlerini kısıp oturduğu yerde dikeldi. "Gizem, bana dönsene sen bakayım?"

"Neeee?"

"Bağırma babaanneye! Olur da anlaşırsanız, evlenene kadar yalnız kalmak yok demedim mi ben sana?"

"Evet, ne olmuş, ben de he dedim. Ya ben evleneceğim bu adamla, ayrıca için rahat olsun henüz koynuma almadım."

"Kız, Allah cezanı versin senin, ne biçim konuşmak o öyle? Cık

cık cık cık terbiyesiz... Kalk çabuk eşyalarını topla, düğüne kadar İzmir'e geri dönüyorsun."

"Yok yaaaa, o niyeymiş? Hiçbir yere gitmiyorum Naime Sultan, beni tehdit edemezsin!"

"Ya!" İnatçı torununu tehditle yola getiremeyeceğini ve kavga ederek istediğini yaptıramayacağını bilen kadın, sıktığı dişleriyle sakin olmaya çalışarak yumuşak bir lisana geçti. "Kızım, çocuğum... Nikâh kıyılmadan erkeğe yanaşmak bize yakışır mı hiç? Dünyanın bin bir türlü hali var, ya işler ters giderse ne yaparsın? Sonra nasıl bakarız insanların yüzüne?" diyerek göründüğünün tersine ahlaki değerleri kuvvetli olan torununa yanaşmaya girişti.

"Aman babaanne ya, olaya cinayet süsü verdin yine. Birbirimizi tanımaya çalışıyoruz işte, bir şey yaptığımız yok. Merak etme. Dedim ya haddimizi aşmayız." derken içinden *'İnşallah!'* diye ekleyip, suçluluk duygusunu belli etmemek için dik dik ekrana bakmaya devam etti.

"Hıımmm! Söz verdiğini varsayıyorum. Peki, o zaman sana güveniyorum. Yine de unutma, ateşle..."

"Barut yan yana durmaz, erkekten arkadaş olmaz." diye kuzeniyle beraber cümleyi tamamlayıp kahkahayı patlattı.

"Ukalalar, güzel bulmuşsunuz birbirinizi... Şu Selen kızımdan, Cihan'dan biraz örnek alsaydınız da kendinize çeki düzen verseydiniz fena mı olurdu? Yoook, ama olur mu, benim kaderimde çatlak torunlarımın olması. Altı aylık bebek bile bir garip, dediğim dedik çaldığım düdük... Mayanızda bir bozukluk var."

"Vallaha ortak noktamız sensin babaanneciğim, onu da bir zahmet sen düşün artık." demesiyle bağıran babaannesine, yüzünü buruşturup gözlerini devirerek baktı.

"Utanmaz arlanmaz, iyice terbiyesiz oldun sen! Şimdiden acıyorum o kocan olacak adama..."

"Hıııyyyy, sana ne el âlemin adamından ya? Koynuna mı alacaksın, gerekirse ben acırım Rick'e... Hem üzülme, müstakbel kocam hayatından gayet memnun."

Anneannesiyle Gizem'in tartışmasına daha fazla tahammül edemeyen genç kadın, bıraksa sabaha kadar çekişeceklerini bildiği için

araya girme ihtiyacı duydu. Kafasını kuzeninin önüne geçirerek "Ay yeter ya, ikiniz birden başladınız mı susmak bilmiyorsunuz!" derken konuya son noktayı koydu. "Sultanım, Gizem nişanlandı, herkes mutlu ve sorun yok."

"Yaaaa, sen öyle zannet. Ben elin Amerika'sına gitmesi için izin verirken, size ne görev verdim, Asena Hanım? Haaaa, sana soruyorum; o kocan olacak herif de dâhil, gözünüzü Gizem'in üzerlerinden ayırmayacaksınız demedim mi?"

"Aa-aaa, babaanne sana ne ya? Benim hayatıma bu şekilde karışamayacağın gibi kimseyi de karıştırtamazsın."

"Sussana be geri zekâlı, burada konuyu tatlıya bağlamaya çalışıyoruz. Vallaha anneanneciğim, yeminle Gizem ile Rick'i hiç yalnız bırakmıyoruz..."

"Sen kim oluyorsun da bana müdahale edebileceğini zannediyorsun? Bana bak kuzen..."

Ekranın önünde birbirine dönüp kavga eden Gizem ve Asena'nın, omuzlarına kollarını sarıp aradan başını uzatan genç kız "Naime teyzeciğim, nasılsınız? Sizi çok iyi gördüm." diyerek ortamı sakinleştirmek için her şey normalmiş gibi gülümsedi. Hemen uyum sağlayan kurnaz kadınla birlik olup konuyu değiştirme işine girişti.

"Güzel kızım benim, akıllı kızım. Çok şükür iyiyim, sen neler yapıyorsun çocuğum? James oğlum nasıl, her şey yolunda mı?"

"Teşekkür ederim teyzeciğim, sağlığınıza duacıyım efendim. Asena söyledi mi, ay sonunda nikâhım olacak. Sağ olsunlar, onların yardımıyla evimi yerleştirdim." diye başlayıp arkadaşlarını da konuya katarak, tartışma ortamını bertaraf etti. Hediye listesini anlatmaya başlayınca, şaşırarak soru soan kadınları ve dostlarını güvenilir alana geçmelerini sağladı. Teyzeleriyle vedalaşmalarının ardından, hâlâ birbirlerini ters ters süzen kuzenlerin tekrar kapışmalarından korkarak fikir üretmeye çalıştı. Ortamın yumuşaması için Gizem'in zayıf noktasından giriş yapmaya karar verip Asena'ya döndü. "Hayatım, senin şu muhteşem baklavanı çok özledim, ama şöyle antep fıstıklısından. Rica etsem, bir ara yapsan da yesek ha?" derken diğer tarafından derin bir nefes alma ve arkasından yutkunma sesini duyunca, sırıtmamak için kendisini zor tutarken karşıya bakmaya devam etti.

"Yapmam mı aşkım, emrin olur yeter ki sen söyle. Ne zaman istersen... Yarın sabahtan bize gelirsiniz..." demesiyle kuzeni lafını kesince ona döndü.

"Sabah olmaz!"

"Neden?"

"Asena, söylemiştim ya yarın nikâh başvurusu için Rick ile erken saatte çıkacağız."

"E gelince yersin!"

"Olmaz öyle şey, bırakmazsınız."

"Yok artık, kız iki kişi koca tepsiyi nasıl yiyeceğiz!"

"Ben anlamam, işimi garantiye alayım da. Gelen giden olur, ismi lazım değil birileri duyarsa sürü sepet sıraya girer. Vallaha üşenmem başına ekşir tekrar baklava yaptırana kadar beklerim."

"Hayda! E hadi o zaman kalkın bize gidelim madem."

"Ay sende Alzheimer başlangıcı falan mı var acaba? Tövbe tövbe, Allah korusun! Kızım, sen beni dinlemiyor musun ya, birazdan Rick gelecek. Hep beraber yüzük almaya gideceğiz demedim mi?"

"Haaa, tamam hatırladım! Huysuzsun Gizem, unutmuşum işte ne olacak. Hıımm... Hayret, sen normalde bizim gelmemizi istemezdin ama..."

"Fikir verirsiniz, eee... Ne de olsa ömür boyu parmağıma takacağım, öyle gelişi güzel bir şey olmasını istemiyorum." diyen genç kız, kuzeninin tek kaşını kaldırıp şüpheyle yüzüne baktığını görünce "Ne?" diye çemkirdi.

"Ne, ne? Yok bir şey."

"İyi o zaman, zaten şu sıralar Rick de geliyordur." Sözünü bitirmesiyle eş zamanlı kapının çaldığını duyunca "Geldi..." diye sözünü tamamladı. Heyecanla yerinden fırlayıp, aşkına bir an önce kavuşmak için karşılamaya koştu. Kendisini yemek istiyormuş gibi derin nazarlarla bakan genç adamla göz göze gelince, utandığı halde üzerine atlama isteği duyarak kendisinden korktu. Öpmek için uzanan adamın göğsüne elini koyarken, gözüyle içeriyi işaret edip "Biz de seni bekliyordu, Rick." diyerek yalnız olmadıklarını anlamasını sağladı. Parmak uçla-

rında kalktığı sırada, anlayışla başını sallayıp eğilen adamın yanaklarına birer öpücük kondurdu.

"Her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun. Nasılsın canım?"

"Teşekkür ederim, iyiyim. Sen nasılsın?"

"Sağ ol aşkım. Kızlara merhaba diyeyim, oyalanmadan çıkarız."

"Eee, şey! Rick, ben..."

"Selam Rick, hoş geldin. İçeri girmeyecek misin, çıkmadan önce bir kahve içseydik."

"Sağ ol Asena, biz bir an evvel gidelim. İşimizi hallettikten sonra Gizem'i..." derken içerden elinde çantasıyla gelen Selen'i görünce durdu. Gülümseyerek sözüne devam edeceği sırada "Hemen gidiyor muyuz? Hoş geldin Rick, biz hazırız." diyen genç kızın bir yandan konuşup Asena'yla beraber ayakkabılarını giymelerini şaşkınlıkla izledi. Hayal kırıklığıyla beyninden vurulmuşa dönerek, kaldırdığı kaşlarıyla sorarcasına sevgili nişanlısına baktı. "Gizem!"

"Kızlar, fikir vermek bize..."

"Anlamadım!" Yanına eğilirken kısık sesle "Sen mi istedin yani?" diye soran genç adam, nişanlısının gözlerini kaçırarak yüzünü buruşturması üzerine canı sıkıldı.

"Evet, ne olacak?"

"Hiç, sen nasıl istersen! Hadi çıkalım o zaman."

Bozulduğunu belli etmemeye çalışan genç adam, hafta sonu bahçede yaşananlardan sonra kendisiyle yalnız kalmamaya özen gösteren küçük aşkının, tavırlarındaki değişimi neye yoracağını şaşırdı. Bir taraftan bayıldığı kırık İngilizcesi ile ailesiyle yaptığı konuşmayı anlatmasını dinlerken, en kısa sürede ne döndüğünü öğrenmesi gerektiğine karar verdi. Gizem'le beraber zaman geçirme hayali suya düşünce, şimdilik sabırlı davranmaya karar verip yanında taşıdığı hanımların araca binmesine yardımcı oldu.

Tavrını bozmadan muhabbet eşliğinde gidecekleri yere varan genç adam, kaldırımda yürürken mesafeli tavrını ölçmek için nişanlısının eline uzandı. Gizem'in kendisine gülümseyerek sımsıkı elini tutmasıyla, biraz rahatlayıp mağazadan içeriye girdi. Ne istediğini bilen ve çok zevkli olan müstakbel gelininin, kendisini şaşırtmayıp seçimini bilinçli

yapması üzerine bu sefer de canı sıkıldı. Gizem'in, kuzeni ve Selen'i anlayamadığı bir sebeple getirdiğine emin olunca, dikkatle her hareketini izlemeye devam etti. Gün içinde hiç yalnız kalamadıkları için kafasında onlarca soruyla nişanlısını ve hanımları eve bırakıp yanından ayrılmak zorunda kaldı.

27. BÖLÜM

Yapması gereken acil bir işi olduğunu söyleyerek antrenmandan izin alan genç adam, Gizem ile yaşadığı gerginliğe daha fazla tahammül edemediği için yardım almaya karar verdi. Diğerlerini kafasından eleyip James'i aradıktan sonra telefonuyla yatak odasının içinde dolanıp durmaya başladı.

"Hah James, sana ihtiyacım var adamım."

"Hasta mısın, birisi mi öldü?"

"Ne?"

"Saatin kaç olduğundan haberin var mı Rick, beni rüyanda mı gördün?"

"Saçmalama adamım, nereden çıkarıyorsun onu?"

"Uyuduğum için olabilir mi?"

"Üzgünüm dostum, çok erken olduğunu biliyorum. Acil bir durum, yardımına ihtiyacım var."

"Tamam, anlat bakalım seni dinliyorum!"

"Sağ ol, dostum. James, Gizem çözemediğim bir sebepten dolayı benden kaçıyor."

"Saçmalama, sana öyle gelmiş!"

"Saçmalamıyorum, Gizem'i tanıyorum!"

"Yanılıyor olmayasın, en son gördüğümde çok yakındınız!"

"Hayır, hatta eminim."

"Nasıl?"

"Son bir haftadır, benimle yalnız kalmamak için çevirmediği numara kalmadı."

"Gayet normal, senin azgın herifin teki olduğunu anlamıştır. Ayrılma ihtimaline karşı, muhtemelen kendisini sakınıyordur."

"Ha ha, çok komik! Biz nişanlıyız James, bir ay sonraya nikâh için tarih aldık. Bu konuda ne kadar ciddi olduğumu biliyorsun."

"Evet, Gizem'i tanıdığını söylüyorsun ama hâlâ kültürlerini anlamadığını düşünüyorum. Önünde 2 tane taze örnek var, bazı konularda ne kadar inatçı olduklarını artık görmen lazım. Rick, bu konuda benim ne yapmamı bekliyorsun?"

"Gizem ile yalnız konuşmam gerek."

"İyi... Evine gidip açık açık konuş, olmazsa bahçeye çıkar orada derdini anlat!"

"Denemediğimi mi zannediyorsun dostum, yalnız kalmamak için elinden geleni yaptı. Şüphelerim konusunda sürekli bahaneler öne sürdü, yanıldığımı söyledi!"

"O zaman neden tedirgin oluyorsun, Gizem de yanıldığını söylemiş işte!"

"Dostum anlamıyor musun, sana eminim diyorum. Yanımızda birileri varken elimi tutuyor veya koluma giriyor. Yalnız kalma ihtimalimiz gündeme geldiği anda ya kendisini geri çekip bir bahaneyle benden uzaklaşıyor ya da yanımıza birisini alıyor!"

"Hıımm! Hiç Gizem'e göre bir hareket değil, teklifini kabul ettiği için pişman oldu desem..."

"Neee? Nereden çıkarıyorsun, pişman falan değil! Saçmalama adamım, aramızda benden uzak durması dışında hiçbir sorun yok. Hayatından gayet memnun, konuşuyor, gülüyor ve geleceğimizle ilgili planlarından bahsediyor. Sorun başka ve ben bunu bugün öğrenmezsem çıldırabilirim."

"Anladım, o zaman benim soruma geri dönüyoruz! Benden ne gibi bir yardım istiyorsun, Rick?"

"Çok şey yapabilirsin dostum, Gizem ile konuşmamı sağlayacak ortamı ayarlamaya yardımcı olabilirsin."

"Bak sen ne tesadüf, bugün sabah evin eksiklerini tamamlamak için Selen'i alacaktım."

"Harika! Ciddi misin dostum?"

"Evet, sabahtan ev müsait... Sonra da kızları alıp Asena'ya bırakacaktım, yani o da eve gitmeyecek."

"Madem öyle, neden on dakikadır işkence ediyorsun?"

"Böylesi daha zevkli oluyor."

"Siktir!"

"Rick, bu bilgiyi paylaştığım için beni pişman etme. Uslu dur adamım."

"İyi ya anladık, bir şey yapmayacağım."

"Ayrıca benden duymadın."

"Tamam dostum, kimseye söylemem. İşinizin olduğunu tesadüfen duydum derim. Selen'i kaçta alacaksın?"

"9 civarım gelirim diye anlaşmıştık."

"Harika, o zaman çiçek yaptırmaya zamanım var demektir. Sağ ol dostum, sana borçlandım. Görüşürüz..." diyerek telefonu kapattı. Şansına inanamayarak nişanlısının çerçeveletip duvarına astığı resmine bakarken sırıttı. Bir an evvel Gizem'e kavuşma hevesiyle silkinip, önce çiçek işini halletmek için yatak odasından çıktı.

***

Zil sesini duymasıyla "Kim oooo?" diye seslenen genç kız, kendi kendisine söylenerek odasından çıktı. "Iıııyyy salak, kendini yine ülkende zannettin, sanki bekleyen kişi seni anlayacak." diyerek kapıyı açtı. Karşısındaki kişiyi görünce, ilk şaşkınlığını üzerinden atana kadar gülümseyerek nişanlısını karşıladı. "Rick! Sen, neden burada?"

"Seni özledim aşkım, baş başa biraz konuşuruz dedim."

"Ama Rick!" derken genç adamın arkasındaki elini çıkarıp, koca bir buket çiçeği kendisine uzatmasıyla küçük bir çığlık attı. "Rick. Ah Rick. Teşekkür ederim, bunlar çok güzel." Eline aldığı demete kafasını gömerek kokladıktan sonra sağını solunu çevirip incelerken, boş bulunup genç adama uzandığı an kendisini kollarında buldu. Geniş bir göğse yaslanan bedeni, tutkuyla öpülen dudakların etkisinde genç adamın

ırdabına kapıldı. Ne yaptığını fark ederek iradesinin son kırıntıları ile silkindiği gibi geri çekilmeye çalıştı.

"Rick! Offf, lütfen dur."

"Gizem, tamam aşkım sakin ol! Problem yok, sen nasıl istersen öyle yaparım."

"Ben, özür..."

"Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok. Güzelim, beni içeriye almayacak mısın?"

"Eee, şey... Rick olmaz. Ben, evde yalnız..."

"Biliyorum hayatım, laf arasında James'in Selen'i evin son hazırlıkları için alacağını öğrenmiştim. Sadece konuşmak istiyorum, Gizem. Adetlerinizi biliyorum, evlenene kadar benimle kapalı mekânda yalnız başına kalamayacağını da... Lütfen aşkım, istemediğin takdirde sana asla dokunmam."

Dikkatle nişanlısını süzen genç kız, samimiyetine güvendiği için kapıyı sonuna kadar açarak içeriye buyur etti. Beraber salona ilerlediği Rick ile aralarına mesafe koymayı hesaplayıp mutfak bankosuna yöneldi. "Lütfen otur." derken elindeki buketi bankonun üzerine koyarak vazoya uzandı. "Çiçekler solar, su koyayım."

"Tamam, canım."

"Rick, sen ne konuşacak benimle?"

"Önce yanıma gel, anlatırım." Çiçekleri yerleştirdikten sonra nişanlısının tekli koltuğa geçip oturmasını izleyen genç adam, tedirgin olduğunu fark edince sakin bir ses tonuyla konuya girdi. "Gizem, seni sevdiğimi biliyorsun değil mi canım?"

"Evet!"

"Senin de bana karşı boş olmadığını, bir şeyler hissettiğini düşünüyorum. Haksız mıyım?"

Ben, eee! Evet, ben seni... seni sevmeye başladı!"

"İşte duymak istediğim buydu." Duygularını açıklarken kızaran ve konuşmakta zorlanan genç kıza gülümseyerek, "Çok sevindim hayatım, ileride birbirimize karşı daha yoğun duygular besleyeceğimize eminim. Tanıştığımız süre boyunca sana karşı hissettiğim beğeni, yerini sevgiye bıraktı. O yüzden her hareketine ve ifadene karşı duyarlıyım. Gizem,

son bir haftadır benden uzaklaştığının farkındayım. Bu durum ilişkimizi etkiliyor ve beni tedirgin ediyor. Benimle yalnız kalmamak için bahaneler buluyorsun. Buna sebep olan problemin ne olduğunu öğrenmek istiyorum." diyerek anlaması için tane tane ifade ettiği sözlerini noktaladı.

"Rick!"

Söze başlayan genç kızın konuşmayı bırakıp gözlerini kaçırdığını görünce, öne doğru eğilerek bütün dikkatiyle ifadelerini takip ederken "Gizem, lütfen..." diye kendisine bakmasını sağladı. "Bana karşı dürüst ol! Her sorunumuzu açık açık paylaşmalıyız, yoksa sağlıklı bir ilişki sürdüremeyiz. Çok yakın bir zamanda birbirimiz için dünyadaki en yakın iki insan ve hayat arkadaşı olacağız. Seni seviyorum güzelim, o günün gelmesini büyük bir hevesle bekliyorum. Doğal olarak davranışlarındaki en ufak bir değişime karşı duyarlıyım. Kabul edersin ki, geçen cumartesi günü bahçede yakınlaşmamızdan sonra benden kaçar oldun. İlk başta yanlış bir şey yaptığımı düşündüm, seni istemeden kırdım mı diye tedirginlik duydum. Sonra fark ettim ki çevremizde insanlar varken bana yakınlık gösteriyorsun ve gittiğimiz her yere yanımızda birilerini sürüklüyorsun. Yalnız kaldığımız çok ender anlarda ise ortamdan ve dolayısıyla benden uzaklaşmak için elinden geleni yapıyorsun. Sakın bana, sana öyle gelmiş deme... Bunun sebebini bilmeliyim aşkım, lütfen ne olduğunu saklama?"

"Hı hı, tamam! Özür dilerim Rick, ben..."

"Evet?"

"Ben korktum!"

"Ne?" Duyduğu sözle şoka giren genç adam, iyice öne doğru eğilirken "Tanrım! Gizem, seni korkutacak..." diye konuşmaya başladığı sırada kızın ellerini olumsuz anlamda sallamasıyla durakladı.

"Hayır... Öyle değil, sen çok iyi. Ben, Rick yok korkmak... Gizem, korktu."

"Ne?"

"Eee... Ben, Gizem korktu."

"Ha! Gizem'den, yani kendinden mi korktuğunu söylemeye çalışıyorsun?"

"Hah, evet."

"Anladım! Neden hayatım, neden kendinden korktun?" Aşkının kararak biraz evvel yaptığı gibi tekrar gözlerini kaçırmaya çalıştığını görünce, bu şekilde problemi çözemeyeceklerine karar verip yerinden kalkarak yanına gitti. Daha ne olduğunu anlayamadan kucakladığı gibi itiraz etmeye çalışan nişanlısıyla beraber koltuğa oturdu. "Sakin ol, hiçbir şey yapmayacağım."

"Oooofff! Yapma Rick, sen delirmek. Bırak beni..."

"Hiiişşşşttt, yok bir şey bebeğim. Hadi lütfen, bana sebeplerini anlat."

"Sen inatçı!" Acı kuvvetini hissettiği halde nazikçe kollarında tutan aşkının sırıtmasına istemsizce katılan genç kız, yumuşak hareketlerle sırtını okşarken gevşediğini hissetti. Rick'in, gerçeği öğrenmeden kendisini bırakmayacağını anlayınca, pes ederek, "Rick, ben sana çok şey hissetti. Bunlar, yabancı ve zor. Bize yanlış, eee... Ben, babaanne ile konuştu, o hemen anladı, çok utandım. Evlenmek olmaz yanlış, sonra doğru... Sen, bana dokundu, ben durmak yok. Sonra ben, Gizem kızdı." diye dili döndüğünce duygularını ifade etmeye çalıştı.

"Oooohhhh, Tanrım! Aşkım, sana hayranım birtanem, sorun bu muydu? Gizem, sen kendi duygularından korkuyorsun, beni bu kadar çok istediğin için mi uzak durmaya çalışıyorsun? Doğru mu anlamışım?" derken başını olumlu anlamda sallamasıyla, kucağındaki küçük kadınını sımsıkı göğsüne çekerek sarıldı. Başını boynuna gömen masum meleğinin, ipek gibi saçlarından öperek sakin kalmak için derin nefesler aldı. Kendisinden bile koruyup kollama dürtüsünü tetikleyen kızın, tekrar konuşmasıyla başlamasıyla kelimelerini birleştirebilmek için söylediklerine odaklandı.

"Evet. Ben seni öpmek sevdi, Rick. Çok güzel ama kendini kaybettim ben! İlk defa çok korktum."

"Ve kendini tutamadığın için utanıp, yanlış olduğunu düşündüğün için de benden kaçmayı seçtin!" Bir yandan sevdiğinin sırtını okşayan, başının uzanabildiği her yerini öpen genç adam, vahşi ama masum çiçeğini rahatlatmak için açıklama yapmaya girişti.

"Hı hı!"

"Buna tutku deniyor aşkım, ikimizin arasında büyük bir çekim var.

Ben de seninle aynı durumdayım Gizem, daha önce böylesine yoğun bir duyguyu hiç tatmadım. Lütfen aşkım, bana karşı hissettiğin arzudan utanmanı istemiyorum. Kültüründüzde yaşadıklarımızın evlenmeden hoş karşılanmadığını biliyorum, yine de kendime hâkim olamıyorum. Sana doyamıyorum biricik, seni gördüğüm an ya da kokunu alır almaz bedenim tepki veriyor. Hatta seni düşünmem bile uyarılmama yetiyor. Sürekli seni düşünüyorum ve sana yakın olmak istiyorum. Haklısın, aldığım bütün uyarılara rağmen, söylediğin gibi kendimi kaybediyorum."

"Ben de!"

Bir eliyle çenesinden tutup kaldıran genç adam, nişanlısının kulaklarına kadar kızardığını ve dudağının köşesini ısırdığını görünce inlememek için kendisini zor tuttu. Uyarılan bedeniyle kendisini dizginlemek için savaş verirken, genç kıza uzanıp alnından öptü. Şehvetle ışıl ışıl parlayan gözlerinin içine baktığı sırada "Tutkuna aşığım, Gizem, evlenene kadar olan süreyi nasıl geçireceğimi bilmiyorum." diye fısıldadı. Aşağıda pantolonuna baskı yapan Oskar'ı düşünmemeye çalışarak, ilk hareketin ondan gelmesini beklemeye başladı.

"Ben, önce hiç erkek bunlar hissetmedi! Sen, ilk..."

"Çok sevindim aşkım."

"Gizem dinlemiyor? Sen bana dokundu ben..." Gözlerini adamın dudaklarından ayıramayan ve düşünme yetisini kaybeden aklıyla, Rick'e uzanırken "Ben...ben, hayır." diye sayıklamaya başladı. İradesini zorlayan arzuları bedenini ele geçirince, erkeğinin dolgun dudaklarına yapıştı. Her seferinde olduğu gibi saldırgan bir tutum sergileyerek, genç adamın kafasını koltuğun arkasına yapıştırıp üzerine abandı. İçgüdüleriyle hareket eden kolları boynuna sarılırken, yapıştığı saçlarını çekmeye başladı.

Aralarındaki boyut farkına rağmen en az yakışıklı devi kadar büyük olan tutkusuyla, vücudunu döndürüp bacaklarını erkeğinin iki yanına koyarak üzerine tırmanmaya devam etti. Kalçalarını kavrayan eller bedenlerinin mahrem yerlerini birbirine sürttüğü sırada, hareketlerine uyum sağlayıp genç adama katıldı. Dudaklarının arasındaki yumuşak dokuyu içine çekerken, zihninin duvarlarına baskı yapan garip sesle bir an kendisine gelir gibi oldu. Kükremeyle inleme arasındaki sesin

ayrımına varınca, ne yaptığının farkına varıp bedenini geriye doğru savurdu.

"Tanrım, Gizeeeem! Kahretsin, buna daha fazla dayanamıyorum, seni çok istiyorum aşkım. Siktir! Özür dilerim bebeğim." diyerek uykudan uyanır gibi gözlerini kırpıştırdı. Göğsünde nefes nefese yatan genç kızın belindeki elini çekerek, cebinde çalıp duran telefonunu alıp açtı.

"Kahretsin James, ne var?"

Tatminsizliğin verdiği hırçınlıkla konuşan genç adam, dinlerken kaşlarını çatarak anladığını belirtti. Telefonu kapatmasıyla hâlâ kendisine gelmeye çalışan nişanlısına son bir kez sarılıp başından öptükten sonra nazikçe belinden tutarak bedeninden ayırdı. Zonklayan vücudu ile zorlanarak, genç kızla beraber yerinden kalktı.

"İşleri erken bitmiş güzelim, 15-20 dakika içinde geleceklermiş."

"James, sen burada bilmek?"

"Seninle konuşabilmek için yardımcı olmasını rica ettim. Kızların öğrenmesini istemezsin."

"Evet!"

"Ben de öyle tahmin ettim. Gizem, lütfen bir daha benden kaçma. Bir şekilde bu sorunu da hallederiz. Hiçbir şey yapamıyorsan konuyu benimle paylaş, beraber çıkar yol arayalım. Anlaştık mı canım?"

"Peki, Rick... Oooff, ben yine kendini kaybetti!"

"Muhteşemsin!" Fazla yaklaşmaya korkarak nişanlısının dudaklarına küçük bir öpücük kondururken "Kendini kaybetmene bayılıyorum, aşkım." diye fısıldayıp isteksizce kapıya yöneldi.

28. BÖLÜM

Sabah kalktıklarından beri merakla Gizem'i izleyen Selen, evin içerisinde arı gibi dolanıp duran kızın ne yaptığını çözmeye çalıştı. Rick'in nişanını duyuracağı, takım arkadaşları ve babasının da katılacağı partinin planlaması için görüşecekleri firma ile olan randevularına daha saatler olduğunu biliyordu. Hazırlanmasının başka bir sebebi olduğunu düşündü. Tepkisinden çekinmekle birlikte daha fazla dayanamayıp yumuşak bir lisanla sebebini sorma gereği duydu.

"Çok güzel görünüyorsun Gizem, bu saç modeli sana çok yakışıyor."

"Sağ ol hayatım. beğenmene sevindim."

"Şey. eee... Hazırlanmak için biraz erken değil mi, randevunuza daha çok var!"

"Yok canım, onun için hazırlanmıyorum. Birazdan Rick gelecek, bana bir sürprizi varmış! Ne olduğunu ben de bilmiyorum, bir yere götüreceğim dedi."

"Aaaa, Asena'nın haberi var mı?" demesiyle, ağzından kaçırdığı lafa inanamadı. Gözleri sonuna kadar açılırken, ifadesi bir anda değişen genç kızın bağırmasını beklemeden kendini savunmaya girişti. "Pardon, pardon, pardon! Pardon canım, çok özür dilerim. Ağzımı alıştırdılar, öylesine boş bulunduğum için sordum!"

"Hııımm! Madem hatanın farkındasın, bu seferlik affediyorum. Zaten Asena başlı başına yetiyor, bir de seninle tartışmak istemiyorum. Hep o manyak kuzenim yüzünden, beni herkese kepaze etti. Sen de

nişanlısın. James ile bir yere çıkarken ismi lazım değil birilerine haber verme ya da izin alma ihtiyacı duyuyor musun? Ayrıca belirteyim o zilliden 3 yaş büyüğüm, kimseye de hesap vermem."

"Çok haklısın canım, inan ağzımdan kaçtı!"

"Anladım. İstemeden de olsa konuşulanlardan etkileniyorsun. Sabrımı sınıyorlar, en sonunda benim tepemi attıracaklar hepsinin canına okuyacağım."

"Naime teyze çok sıkıştırıyor Gizem, kötü bir niyeti olmadığını biliyorsun!"

"O konuda seninle hemfikirim. Anladık babaannem yüzünden böyle davranıyor ama çok ileri gidiyor. İnsanda biraz anlayış olur canım, yetişkin bir bireyin bu kadar üzerine gidilmez. Hele Asena'nın, bana çocuk gibi davranmasına tahammül edemiyorum. Neyse, ben çıkıyorum hayatım, Rick'e park yerinde buluşuruz dedim."

"Tamam Gizemciğim, iyi eğlenceler!" diyerek yolcu ettiği kızın ardından derin bir nefes alırken, söylediklerinde haklı olduğunu kabul etti. "Ucuz kurtuldun kızım, az daha elinde kalacaktın. Asena'yı uyarmalım bu kadar üzerine gitmekten vazgeçsin."

Biraz düşündükten sonra Gizem'in, Rick ile dışarıya çıktığını gerekli mercilere haber vermekten vazgeçip işine döndü. Düğün organizasyonuyla ilgili konuşmaya gidecekleri için nişanlısı gelmeden önce kıyafetini değiştirmek üzere yatak odasına yöneldi. James'in karısı olmasına bir hafta kaldığı aklına geldikçe, heyecandan eli ayağına dolanan bedeni ile hazırlanmaya devam etti.

***

Brandon'ın evinin önünde Gizem'in gelmesini bekleyen genç adam, bahçe yolunda nişanlısını görünce yaslandığı arabasından ayrılarak yanına doğru ilerlemeye başladı. Koyu yeşil eteğin üzerine bedenine oturan açık renk gömleği ile çok güzel göründüğünü düşünürken, kişiliğinin yanı sıra yürüyüşünden giyimine kadar her şeyiyle muhteşem olduğuna karar verdi. Arkasında topladığı saçlarıyla meleklere benzeyen yüzüne baktığı sırada, bedeninin uyarılmasından çekinerek başka şeyler düşünmeye odaklandı.

"Aşkım, beni şaşırtmaktan hiç vazgeçmiyorsun! Muhteşem görünüyorsun güzelim."

"Merhaba Rick, teşekkür ederim. Sen de güzel, eee... çok yakışıklı. Beni çok bekledi mi sen?"

Ellerinden tuttuğu genç kıza, "Hayır hayatım, tam zamanında geldin." derken dudağından öpmeye cesaret edemediği için yanaklarına uzandı. Burun kanatlarının genişlemesine sebep olan kokusunu içine çekerek öperken zorlukla geri çekildi. "Gidelim mi, Gizem?"

"Olur. Rick, yine büyük araba..."

"Evet. Merak etme, ben seni bindiririm." Arabanın kapısını açan genç adam, Gizem'i kucakladığı gibi koltuğa yerleştirdikten sonra kendisi de yerine geçip istikametini programındaki ilk yere doğru çevirdi. "Nihayet, baş başa kalabildik. Seninle yalnız seyahat etmek çok güzel Gizem, sürekli çevremizde insanların olmasından bunalmaya başladım."

"Bazen ben de... Nereye gidiyoruz?"

"Sürpriz canım. Aslında üç ayrı yere gideceğiz, ilk durağımıza varınca zaten anlayacaksın."

"Yaa! İlerledikleri güzergâhı tanıyan genç kız, nişanlısına dönerek, "Rick, burası Asena yol!" derken gülümsemeye başlayan adamdan gözlerini alamadı.

"Hı hı, evet. Tam olarak değil, oraya yakın bir yer diyelim."

"Yani onlara gitmiyor biz!" Merakla çevresini izlemeye devam ederken, güzel ve temiz bir muhitte bahçe içerisindeki lüks villaları zevkle incelemeye başladı. Nereye gittiklerini düşündüğü sırada, arabanın yavaşladığını fark edince kaşlarını kaldırarak tekrar nişanlısına döndü.

"Evet aşkım, geldik. Kıpırdama, hemen yanına geliyorum."

"Tamam! Allah Allah, bir tanıdığına mı getirdi acaba?" diye söylendiği sırada, arabanın kapısını açan genç adamın yardımıyla indi. Önünde durdukları muhteşem eve hayranlıkla bakarken, Rick'in elini tutmasıyla başını yüzüne doğru kaldırdı.

"Gel canım, bizi bekliyorlar."

"Ya! Bu ev kim var, Rick?" diye sorgulayarak, genç adamla beraber aralık duran kapıdan içeriye girdi.

"Kimse yok hayatım, sadece biz ve sana sürpriz olması için önceden görüştüğüm satış görevlisi var."

"Aaahhh! Nasıl?"

Duyduklarına inanamayan genç kız, aydınlık geniş holü hayranlıkla izlemeyi bırakarak nişanlısına dönerken söylediğini anlamaya çalıştı. Arkasından gelen sese rağmen gözlerini Rick'ten ayıramadı.

"Bay Morrison, Hanımefendi... Hoş geldiniz."

"Sağ olun Bay Kane. Gizem, evi görmen için getirdim hayatım."

"Rick!" Kendisine gülümserken eliyle gezmelerini işaret eden genç adamın yönlendirmesi üzerine, şaşkınlığından sıyrılarak arkasını döndü. Satış elemanı ile ne dediğinin farkında olmadan el sıkıştıktan sonra adamın yönlendirmesiyle ilerlemeye başladı.

"Lütfen buradan buyurun hanımefendi. Öncelikle çok seveceğinizi düşündüğüm mutfak kısmını görmenizi istiyorum."

"Bay Kane, dün ev ile ilgili her türlü ayrıntıyı öğrendim, sakıncası yoksa nişanlımı ben gezdirebilir miyim?"

"Tabii ki Bay Morrison, nasıl isterseniz. Ben sizi bahçede beklerim, herhangi bir ihtiyacınız olursa seslenmeniz yeter."

"Teşekkür ederim, halledebileceğimi zannediyorum." Yanlarından uzaklaşan adamın sokak kapısından çıkmasını bekleyen genç adam, sessizce yanında duran nişanlısına dönüp ellerini avuçlarının içine aldı. "Gizem, iyi misin?"

"Evet!"

"Çok sessizsin!"

"Sen, bize ev aldı!"

"Hayır, bu evi almış değilim. Sana danışmadan ve fikrini öğrenmeden, yaşayacağımız yuvayı satın almayı aklımdan bile geçirmem. Bir süredir bu iş üzerinde çalışıyorum güzelim, en sonunda beğeneceğini düşündüğüm alternatifleri üçe indirdim. Seçimi sana bırakmak için evleri göstermek istedim, hoşuna gitmezse başka bir yer de bakabiliriz."

"Rick, ben çok şaşırdı!"

"Peki, mutlu musun bir tanem?"

"Çok! Ev almak için biraz erken değil mi?"

"Aklımda sürekli seninle geçireceğimiz geleceğim varken mi? Hayır, ben sabırsız bir adamım."

"Ben ne diyecek bilmiyorum? Bu ev çok güzel..."

"Daha hiçbir şey görmedin hayatım. Şimdi, rehberliğimi kabul edersen, genel olarak öğrendiklerimi sana aktarayım. Ev, beş oda ve geniş bir salondan oluşuyor. Hazır mısın aşkım, en çok bu kısmı beğeneceğini tahmin ediyorum."

"Peki!" Nişanlısının açtığı kapıdan içeriye uzanan genç kız, aydınlık ve geniş alanı görmesiyle ağzı açık kaldı. Reklam katalogları ya da filimler dışında ilk defa gördüğü mutfağın güzelliği karşısında hayranlığını küçük bir çığlıkla dile getirdi. "Aaaahhh! Rick, bu çok muhteşem. Ben..." diye söylenerek mutfağın içinde dolanırken, arka bahçeye bakan yarım daire şeklindeki platforma kadar ilerledi. Açık renk ve modern çizgilere sahip dolaplara, ortada geniş ada bankonun bulunduğu kısma sevgiyle dokunarak hayranlığını ifade etti. "Ben hiç görmedi böyle güzel mutfak! Bayıldım, Rick."

"Çok sevindim."

Pencerelerin önünde yer alan platforma çıkarak arka bahçeye bakan genç kız, nişanlısının bedenine sarılmasıyla kendisini geriye doğru bırakıp geniş göğsüne yaslandı. Eksik parçasını bulan bedeninin, yuvasına kavuştuğunu hissederek huzur buldu. Rick'in, harika bir insan olduğunu düşünürken, evlenmek için acele etmediğine şükrederek doğru bir karar verdiğine kanaat getirdi. "Burası neden boş Rick, sanki mutfağın bir parçası gibi ama ayrı bir alan!"

"Evet, mutfağa bağlı yemek odası. İleride çocuklarımızla beraber kahvaltı yapacağımız masanın gelmesini bekliyor."

"Çocuklarımız!"

"Evet Gizem, bizim çocuklarımız! Bahçede oynamalarını izlerken, oturup kahvemizi içeceğiz. Ailecek yemeklerimizi burada yiyeceğiz. Senin, karımın-annemizin kendi elleriyle bizi besleyeceği ve bakacağı yer."

"Allah'ım! Kaç tane çocuk, Rick?"

"En az 2 tane aşkım, sen de istersen 3... Biri mutlaka kız olmalı, hatta ikisi. Aynı sana benzeyen minyatür Gizem'ler istiyorum."

"Ama ben oğlan da istedi!"

"Ben de bebeğim."

"Oğlum, sen gibi, eee... Baba gibi yakışıklı olacak."

"Hıımmm! Demek beni yakışıklı buluyorsun küçük hanım."

"Evet, öyle."

"Duygularını çok belli etmiyorsun, çoğu zaman anlayamıyorum!"

"Ben, eee... duygular, zor. Nasıl yapılmak bilmedi, alışkın değil!"

"Anladım. Demek alışkın değilsin, çok güzel. Zamanla değişeceğini umuyorum. Senden sevgi sözcükleri duymak hoşuma gider." demesiyle genç kızın gülmeye başlaması üzerine hemen iştirak etti.

"Aşkım, gibi mi?"

"Kesinlikle evet, harika... Kulağa muhteşem geliyor, özellikle senin ağzından çıkınca."

"Çiçeğim nasıl?"

"Bilemedim, olabilir!" Mutlulukla gülümseyen genç adam, çenesini kızın başının üzerine koyup hafif hafif sallanırken "Sanırım kalıbıma pek uymuyor, ilkini daha çok sevebilirim." diyerek uzanıp alnına bir öpücük kondurdu.

"Ya... Peki, sevgilim!"

"Muhteşem! Bebeğim, tekrar söyler misin lütfen?"

"Sevgilim, eee... Aşkım!"

"Tanrım, Gizem!"

"Ben seni seviyorum, Rick. Belki çok duygular söylemek yok ama sevgim samimi. Yani gerçek." derken derin bir nefes sesi dışında genç adam sessizliğe bürününce merak edip adını seslendi. "Rick?"

"Gizem, ben de seni çok seviyorum! Bunu söylemek için daha yanlış bir yer seçimi yapamazdın aşkım."

"Neee?"

"Hıııışşşştttt, yanlış anladın. Şu an seni öpmek istiyorum, bedenine dokunmayı arzuluyorum. Başlarsam duramayacağımı ikimiz de bi-

liyoruz. Kesinlikle rezil oluruz hayatım, onu kastettim. Seninle beraber olmaktan çok mutluyum."

"Anladım, ben de..."

"Gizem, sana her anlamda sahip olmak için çıldırıyorum. Adetlerinizin hiç esnek bir yanı yok mu? Evleneceğimize yemin etsem, hayatım üzerine garanti versem de olmaz mı?"

"Üzgünüm, olmaz Rick, ben özür dilerim!"

"Oooffffff! Bu tam bir işkence, çıldırmak üzereyim. Kendimi nemfomani hastası gibi hissediyorum."

"Nemfo mu, o da ne?"

"Önemli değil, seni çok istiyorum demek istedim. Kahretsin, hoşuma gitmiyor ama senin için her şeye değer. Gel bebeğim, evin diğer kısımlarını gezelim. Kendi yatak odamızı pas geçelim ya da sen tek başına bak."

"Olur, aşkım."

"Tanrım, hayır!" diyerek son kez eğilip öptüğü kızdan daha fazlasına cesaret edemeyince uzaklaşan genç adam, aklına başka şeyler getirmeye çalışarak sakinleşmeye odaklandı. Önündeki sürenin bir an evvel geçmesini dileyerek, müstakbel karısına evi gezdirmeye başladı.

29. BÖLÜM

Nişanlarını kutlamak için verdiği partiye ev sahipliği yapan genç adam, müstakbel eşi ve ailesi geldiğinden beri bir an olsun Gizem ile yalnız kalmayı başaramadığı için sinirleri bozuldu. Nişanlısını hasretle izlerken, işi sıkı tutup bütün denemelerini bertaraf eden Asena'ya kaşlarını çatarak baktı. Genç kadının sırıtarak karşılık verdiğini görünce, iyice sinir olarak "Kevin." diyerek dostuna seslendi. Kendisine dönen adama peşinden takip etmesini işaret ettikten sonra hanımlardan izin isteyerek salondan koridora çıktı.

"Ne oldu dostum?"

"Yürü, çalışma odasında konuşuruz." Koridorda ilerleyerek odasına giren genç adam, arkadaşının gelmesiyle arkasından kapıyı kapatıp en yakın koltuğa kendisini attı.

"Heeeyyy! Adamım, iyi misin?"

"Hayır Kevin. Hiç iyi değilim! Asena beni çıldırtıyor, gözünü üzerimizden ayırmadığı gibi nefes bile aldırmıyor dostum. Nişanlımla yalnız kalabilmek için bir sürü entrika çevirmek zorunda kalıyorum veee... tabii ki başarılı olamıyorum! Kadın cin gibi, atlatmak mümkün değil. Bir bahane uydurup peşimize takılmazsa, Gizem'in dikkatini başka bir konuya yöneltip yalnız kalmamızı engelliyor! Şimdiden *'Gece seni bütün arkadaşlarımla tanıştıracağım, insanlara söz verdim.'* diye bahane uydurmuş. Geldiklerinden beri Gizem ile iki kelime konuşacak zaman bulamadık. Bu bizim nişan partimiz Kevin ve ben nişanlımı uzaktan izlemek zorunda kalıyorum!"

"Hmmmm. işin zor! Sende en baştan Asena'nın bütün isteklerini kabul etmeseydin."

"Onu biliyorum ama bu kadar ciddi olduğunu düşünmemiştim! Ayrıca ne ile karşı karşıya olduğumu bilmediğim için şartlarını dayatınca kabul etmekte sakınca görmedim." diyerek homurdanırken sıkıntıyla arkasına yaslandı. "Yakın zamanda bu duruma çözüm bulamazsam kafayı yiyeceğim adamım. sürekli gergin ve uyarılmış bir bedenle dolanmaktan yoruldum. Bana bir akıl ver."

"Nasıl? Kızı kaçır gibi bir şey mi dememi istiyorsun?"

"Saçmalama dostum. ben önümüzdeki bu süreyi Gizem'den ayrı geçirmeyi düşünemiyorum." Kâbus gibi süreci hayal ederken hâlâ ayakta dikelen arkadaşına. "Otursana şuraya..." diyerek karşısındaki koltuğa yerleşmesini bekledi. "Söylemeye çalıştığım, artık bekleyecek gücüm kalmadı. Geceleri uyuyamıyorum, her geçen gün daha kötüye gidiyor. Gizem ile resmi olarak nişanlandığımız halde değişen hiçbir şey olmadı. Evlendikten sonra yaşamayı düşündüğümüz evimiz bile hazır! Aklın alıyor mu Kevin, Asena eşya seçmeye bile bizimle geldi. Tabii onları koyacağımız yerleri ayarlamak için evimize de gelmeyi ihmal etmedi! Çok merak etmiş, kuzeninin bu mutlu gününde yardımcı olmak istiyormuş. Bahaneye bak."

"Hadi ya! Hmmm. baya kötüymüş."

"Kadın her yerde adamım. bir haftadır kendisiyle köşe kapmaca oynuyoruz!"

"Gizem ile konuşmayı denedin mi?"

"Eee, evet! O da ayrı bir sorun... Kendisine güvenemediği için böylesinin daha hayırlı olduğuna dair bir şeyler söyledi!"

"Yani, o da seni istiyor!"

"Oooofff... Orası öyle de evlenene kadar birlikte olmayacağımızı da ekliyor!"

"Vay be, bu kadınlardaki azme hayranım. Özellikle tanıdığım kadınların hemen hepsinin, cinselliği ergenlik çağında yaşamaya başladıkları düşünülecek olursa çok garip olduklarını söylemeliyim! Cinsel dürtüleriyle nasıl baş ediyorlar acaba?" diyen genç adam, kafasında

saplantı haline gelmeye başlayan Cihan'ı düşünmeye dalınca, isminin bağırılmasıyla kendisine geldi.

"Kevin! Keviiiinnn, heeeyyy buraya dön. Bu konuda bana destek olman lazım, acilen yardımına ihtiyacım var."

"Tamam! Evlen o zaman adamım."

"Ne diyorsun sen ya? Kafayı mı yedin dostum, benim ne yapmaya çalıştığımı zannediyorsun? Başvurularımızı yaptık, bilmiyormuş gibi konuşuyorsun!"

"Haahh, beni çok hafife alıyorsun, Rick. Hiç pratik değilsin, büyük düşün adamım."

"Hı!"

"Las Vegas desem..." Duyduğu fikirle gözleri sonuna kadar açılan dostuna "Bir uçak yolculuğuna bakar, sonra yine günü geldiğinde düğününü yap." demesiyle şoka giren adamın karşısında sırıtmaya başladı. Gözlerinin kısılıp yüzünün şeytani bir ifadeye geçmesini izlerken, nihayet sorununa bir çözüm bulduğunu anlayıp sevindi.

"Las Vegas, evlilik şehri! Tanrım, bu neden benim aklıma gelmedi?"

"Bu konuda alçak gönüllü olmayacağım Rick, bir Kevin değilsin de ondan."

"Harikasın dostum, harika! Nasıl olacak o iş, ayrıntısını biliyor musun?"

"Tam olmasa da genel itibariyle... Ufak bir meblağ parayı belediyeye yatırıp sen kimliğinle, Gizem gibi yabancıysa pasaportuyla başvuruyorsunuz. Birkaç saate evraklarınız hazırlanıyor. Sonrası yoldan geçen iki şahit bulup imzaları atmaya bakıyor."

"Hıımmm!"

"Tabii Gizem'i ikna edebilirsen..." Bir yandan sırıtırken kafasında alternatifleri tartan dostunu takip ettiği sırada, ifadesindeki değişimden fikrin aklına yattığını çıkarttı. Nişanlısının kabul etmesi için plan yaptığını anlayıp gelecek soruları beklemeye başladı.

"Kevin, geçerliliği var değil mi bu nikâhın?"

"Kesinlikle dostum."

"Peki, Gizem'in yabancı olması sorun teşkil etmiyor mu?"

"Fark etmez, evleniyorsunuz işte. Sonradan muhtemelen yabancılar şubesi tarafından kontrol edileceksiniz. Normal yoldan da olsa zaten aynı prosedür uygulanacaktı."

"Ya! Sen bunları nereden biliyorsun dostum?"

"İçkili kafayla aynı gün tanıştığı bir turist kızla Vegas da evlenen bir arkadaşımdan. Olayın ciddiyetini sonradan anladı ve tabii bu arada kendisini tanımadığı bir kadınla evli buldu. Sen bu konuyu boş ver de Gizem'i bu işe ikna edebilir misin onu söyle?"

"Bilmiyorum? İkna olmak zorunda, olmalı... Olacak! Kevin, Gizem'le konuşabilmek için yalnız kalmalıyım. Sanırım biraz zor olacak ama ne yapacağımı biliyorum."

"Ne?"

"O kadarını da müsaade et bende kalsın dostum, zayıf noktasını kullanacağım diyelim. Saat dokuza geliyor, birazdan ortalık iyice kalabalık olur. Gecenin ilerleyen saatlerinde James'i sıkıştır. Yalnız kalabileceğiniz bir yere çek, kısa süreliğine Asena'yı ekarte edebilmek için yardımını isteyelim. Sonrasını da zamanı gelince konuşuruz."

"Anlaştık adamım!" derken arkadaşıyla beraber yerinden kalkan genç adam, beraber odayı terk ederek nişan partisinin yapılacağı salona döndü. Misafirlerin gelmesini bekleyen hanımların yanına giderken, Asena ve Gizem'e bakıp sırıtmaktan kendini alamadı.

***

Partiye gelecek olan misafirleri sınırlı tutmak isteyen genç adam, her zamanki gibi tanımadığı bir sürü insanın ortalıkta dolandığını görünce bu konuya takılmamaya çalıştı. Ortamda göz gezdirip, bileklerine kadar inen türkuaz rengi elbisenin içinde meleklere benzeyen Gizem'i bulmasıyla hemen hedefine yöneldi. Kuzeni sayesinde guruptan guruba dolaştığı için özlediği sevgilisinin yanına giderek beline sarıldı.

"Aşkım, Asena'nın arkadaşlarıyla tanışma faslın bitti mi? Seni artık yanımda istiyorum."

"Eee..."

"Hayır, bitmedi."

Lafa karışan genç kadına "Asena, lütfen... Sırası geldikçe tanış-

tırma işine devam edersin, bir saattir sizi bekliyorum." diyerek kızgınlığını belli etmemek için kendisini zor tutarken, gülümsemeye çalıştı. Cevap genç kadına kalmadan Gizem'den gelince rahatladı.

"Tamam, Rick haklısın. Ben seninle geldi, sonra yine gezeriz."

"Ama Gizem, daha..."

"Kceesss... Kızım sinir etme insanı, bir yere gitmiyorum ya buradayım. Allah Allah, şunun şurası evleneli 1 yıl bile olmadı, memleketin yarısıyla arkadaş olmuşsun! Tanış tanış, bitmiyor."

"İyi ya işte, ne güzel hazıra konuyorsun."

"Hadi len, eksik olsun o kadar insan... Ben, senin kadar sosyal değilim, az ve öz çevreyi seviyorum. Naime kılıklı... Zaten arkalarından koşturan varmış gibi çok hızlı konuşuyorlar, dediklerinin yarısını anlamıyorum. Bay canım, görüşürüz."

"Iııyyy, huysuz! Uzaklaşmayın, Gizem."

"Peki anneciğim..." diyerek İngilizceye dönen genç kız, nişanlısının koluna girerken harekete geçti. "Yürü gidelim Rick, sinir etti bu kız ben."

Zafer hissiyle Asena'nın yanından ayrılan genç adam, hayranlıkla gözlerini ayıramadığı nişanlısına "Aşkım, bu gece ne kadar güzel olduğunu söyledim mi?" diye lafa girdi. Aklından çıkaramadığı Vegas da evlenme fikrine, Gizem'i mutlaka ikna etmesinin şart olduğuna karar verdi.

"Evet hayatım, tekrar, tekrar, tekrar ve tekrar söyledi. Ben duyunca mutlu, kulağa güzel geldi."

"Daha defalarca söyleyeceğime emin olabilirsin aşkım. Gizem, seninle konuşmam gereken çok önemli bir konu var."

"Ya! Ne?"

Kuytu bir kenara çektiği genç kıza "Burada olmaz, yalnız kalmalıyız." derken arkasından adının seslenildiğini duyunca, kalabalıktan kurtulmak için uzaklaşmasının yeterli gelmediğini anladı. İçinden şansına küfrederek, sesin geldiği yöne nişanlısıyla beraber döndü.

"Riiiiicck..."

"Tina! Merhaba, davetime geri dönüş yapmayınca gelmeyeceğini zannettim."

"Süüüürpriiiiz, yapmak istedim hayatım." Uzanıp abisini öpen genç kadın "En büyük süüüürprizim de... baaaakk, sana kimi getirdim." derken arkasında duran kadının elinden tutarak yanına çekti.

Dillerine hâkim olmadığı halde kadının konuşma tarzından alaycı bir üslup kullandığını fark eden genç kız, karşısındaki 3 kişilik grubu gözlerini kısarak izlemeye başladı. 2 kadın 1 erkekten oluşan ekipten, konuşan kadının Rick'in kız kardeşi olduğunu anlamakla birlikte, tarzından neden böyle davrandığını çıkaramadı. Tavrından kendisini görmezden geldiğini hemen anlayarak, lafa girmeden önce ne olacağını görmek için beklemeye başladı. Hâlâ varlığını reddeden kadının, boyalı sarı saçlarıyla aşırı makyajlı yüzünü incelemeye başladı. Hayalinde bile tahayyül edemeyeceği açık elbisesinin içinde, çok rahat kendisini sergilemesine rağmen nasıl dolaşabildiğini aklı almadı. Yanındaki bir eşi tarzda süslenmiş kadını öne çıkarırken, imâyla kendisine bakış atmasını merakla takip etti. Boyları itibariyle kendisinden uzun olan kadınların, aşağılayıcı tavırları ve tanışmadıkları halde yüzüne yarım ağız sırıtarak baktıklarını hissedince hemen konuya dâhil olup gardını aldı. Elini sırtına koyan nişanlısının gerildiğini fark etmesiyle iyice işkillendi. Genç kadının öpmek için uzandığı sırada, Rick'in geri adım atıp kendisini önüne geçirmesiyle kafasında bir fikir oluştu.

"Melany... özlemişsindir diye tahmin ettim."

"Tabii ki! Hoş geldin Melany, seni nişanlım Gizem ile tanıştırayım. Hayatım, kız kardeşim Tina, yanındaki de eee..."

"Cristian... Memnun oldum, Gizem!"

"Teşekkürler, ben de."

Yakışıklılığına çok güvendiği belli olan adam ile tokalaşırken bakışlarından rahatsız olan genç kız, mesafesini korumaya devam ederek karşılık verdi. Kadınların tavrı değişmeyince, küfretmemek için kendisini zor tutup bir an evvel bu kibirli insanlardan uzaklaşma arzusuyla geri çekildi. Sırtını yasladığı erkeğinin, kollarını beline dolamasından güç alarak nispeten rahatladığını hissetti. Gözleri yılana benzeyen Melany'nin bir süre ikisini inceledikten sonra alaycı bir şekilde konuşmaya başlaması üzerine yine gerildi.

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu, Rick. Bakıyorum bu arada zevklerin baya değişmiş."

"Pardon, ne demek istediğini anlayamadım, Melany!"

"Anlaşılmayacak bir şey yok aşkım, ufak tefek ve toplu kadınlardan hoşlandığını bilmiyordum."

"Hı!" Sözlerine müteakip kadının kendisine bakarken aşağılayarak sırıtmasıyla, tüyleri diken diken olan genç kız, içinden sabır duaları eşliğinde tek kaşını kaldırıp gülümsedi. Sonu ne olursa olsun bu lafın altında kalamayacağı için konuşmaya başlayan Rick'in elini tutarak, "Yanıldın canım" diye kendisi söze girdi. "Sen anoreksi olmak, o yüzden sana öyle geldi. Çok yazık, ben üzüldü senin için."

"Ne? Sen ne dediğinin farkında mısın, bir kere ben mankenim! Vücut ölçülerim de mükemmel."

"Ah canım, seni öyle kandırdı herkes. Hayır, çok zayıf ve kötü görünüyor sen. Biraz yemek ye, Etiyopyalı gibi duruyor. Bir tek memeler... O da silikon şişirdi ama komik görünüyor. Üzgünüm, bu kadar zayıf olmak güzel değil. Çok çirkin duruyor, ben beğenmedi."

"Aaaaaaahhhhhh! Ama ben..."

"Üzülme, biraz kilo al düzelir. Eh işte, o zaman biraz güzel olur."

"Aman Tanrım! Sen..."

Ne diyeceğini şaşırarak geveleyen kadına gülümsemeye devam eden genç kız, Cristian adındaki zibidinin yiyecekmiş gibi kendisine bakan suratına okkalı bir tokat yapıştırma arzusuyla yanıp tutuştu. Arkasından gelen kıkırdama sesine dönünce, sevgili nişanlısının sözlerine bozulmanın aksine gülerek göz kırptığını görmesiyle rahatladı. Öpücük atarak verdiği karşılığın ardından, sırtını tekrar koca adamına yaslayarak hasımlarına baktı. Kendisini ters bakışlarla izleyen görümcesinin lafa girmesi üzerine, dikkat kesilerek ne söylediğini anlamaya çalıştı.

"Sen kiminle konuştuğunu zannediyorsun?"

"Tina, nişanlım istediği gibi duygularını ifade edebilir. Özellikle sebepsiz yere şahsına hakaret edilmişse."

"Abi..."

"Bu konuyu daha sonra tartışırız. Malum, bıraktığım mesajda nişan partim olduğunu özellikle belirtmiştim. O yüzden istersen sus. Tekrar hoş geldiniz, lütfen gecenin tadını çıkarın." Nezaketle konuyu

kapatıp kollarındaki sevdiğinin kulağına eğilirken "Aşkım, dans edelim mi?" diye sordu.

"Ben memnun olur, hayatım."

Ağzı bir karış açık kalan kadınlara aynen kendisine yaptıkları gibi yarım ağız sırıtarak selam veren genç kız, beline sarılan aşkıyla dans etmek için havuz kenarındaki dans pistine ilerledi. Hafif müziğin eşliğinde vücuduna sarılan kolların arasında salınırken, başının üzerine bir öpücük bırakıldığını hissedip yavaşça kafasını kaldırdı.

"Özür dilerim bebeğim!"

"Sen suç yok, Rick! Melany, kim?"

"Eski kız arkadaşım, senin adını dahi duymadan çok önce ilişkimiz bitmişti."

"Hmmmmm! Peki, sende duygu var mı?"

"Kesinlikle hayır, aklından bile geçirme! Görüntüsünün altında sığ ve maalesef menfaatçi bir insan."

"Hâlâ seninle ilgileniyor gibi geldi bana!"

"Umurumda bile değil, gözüm senden başkasını görmüyor."

"Sevindim. Rick, kardeşin bana neden kötü davrandı? Beni tanımak yok, ben ona bir şey yapmadı."

"Haklısın, üzgünüm. Tina, içinde bulunduğu ortamın etkisi altında. Uygun bir zamanda ayrıntısıyla anlatırım."

"Olur!"

"Aşkım, harika kokuyorsun."

Nişanlısının aniden konu değiştirmesiyle ne diyeceğini şaşıran genç kız, ağzından hayret nidası kaçırırken, memnuniyetle kafasını sevdiğine kaldırdı.

"Veeee gözlerimi kamaştırıyorsun, seni izlemeye doyamıyorum."

"Yaa, ben çok etkilendi!" Duyduğu iltifatlarla ağzı kulaklarında sırıtırken, içinden genç adamı kuytu bir yere çekip üzerine atlamayı geçirdi. Omuzlarında duran elini genç adamın saçlarının arasına sokup okşadığı sırada, arkasından gelen tanıdık sesle yüzünü buruşturdu.

"Tekrar merhaba... Rick, seni kırdığım için çok üzgünüm hayatım, eee... tabii seni de Gizem. Uzun zamandır görüşemiyorduk abi, seninle dans etmeyi özledim. Eşleri değiştirmemizin senin için sakıncası yoktur

berhalde, öyle değil mi Gizem?" derken hâlâ kollarında salındığı sevgilisinden alacağı cevaptan emin olarak ayrıldı.

"Var. Yani sakınca var. Sen ile Rick akraba, ben bu adamla değil. Yabancı erkek, dans etmem."

"Ha! Efendim?"

"Ooofff... Rick, sen açıkla canım, ben Asena yanına gidiyor."

"Tamam aşkım!"

İsteksizce nişanlısından ayrılan genç kız, yanağına bir öpücük kondururken "Çabuk gel." diye fısıldayarak ayrıldı. Tina'nın, bilinçli olarak ilk danslarını böldüğünü düşünerek, canı sıkıldığı halde Rick üzülmesin diye sineye çekmeyi tercih etti. Hâlâ şaşkınlıkla kendisine bakan çifte yapay bir gülücük atarken "Aptal herif, bok dans ederim seninle. Gerizekâlı..." diyerek ne dediğini anlamayan zibidinin, itirazlarına aldırmadan dans pistini terk etti.

Havuzun etrafından dolanıp kuzeninin yanına dönerken, içeceklerin bulunduğu masadan kendisine bir meyve suyu aldıktan sonra ilerlemeye devam etti. Kalabalık bir gurubun arasında hâlâ konuşan genç kadını görünce, Selen ile gülüşerek anlayışla başlarını salladılar.

"Yok anam, bu hatun düzelmez. Allah, bir çene vermiş gerisini koy vermiş. Gittim geldim, hâlâ konuşuyor!"

"Asena bu, normal."

"Ne haber, Seloşum?"

"İyiyim canım. Gizem, Rick'in dans ettiği kadın kim?"

"Kız kardeşi. Tina..."

"Ne?"

"Uyuzun teki."

"Ya! Pek gözüm tutmamıştı, yanılmamışım. Aaayyy çok üzüldüm hayatım, kötü mü davrandı sana?"

"Hakkından gelemeyeceğim kadar değil, işin iğrenç tarafı hain bir karakteri var. Abisinin nişan partisi olduğunu bile bile..."

"Aaayyy, ne kaçırdım? Benden gizli mi konuşuyorsunuz yoksa? Rick'in, kız kardeşi değil mi? Zaten gördüğüm an hoşlanmamıştım. Ay ne yaptı?"

Selen ile pistte dans eden kardeşleri izleyerek konuştukları sırada,

aralarından uzanan kafayla yerlerinden sıçrarken "Aaayyy, manyak mısın nesin be? Allah cezanı vermesin Asena, ödümü kopardın!" diye kızdığı halde kendisini takmayan kuzeni sorusunu tekrarlayınca pes etti.

"İyi aman, özür dilerim. Boş ver şimdi, ne yaptı kız söylesene?"

"Ebenin örekesini! Tövbe tövbe... Kızım, sen arkadaşlarınla muhabbet etmiyor muydun, dedikodunun kokusunu mu aldın?"

"Evet, genlerime kodlanmış! İkiniz beni beklemeden, ayrıca utanmadan diye ekliyorum, baş başa vermiş fısır fısır konuşuyordunuz. Çok ayıpladım sizi, hiç yakıştıramadım."

"Tabii ki hemen olaya uyandın ve olaya müdahale ettin! Vallaha tebrik ederim."

"Ay hadi geçsene bunları ya! Abisinin nişan partisi olduğunu bile bile diyordun, ne yapmış onu söyle?"

"Fesuphanallah! İyi dinle o zaman, beraberinde Rick'in eski kız arkadaşını... Yaaaani, sevgilisini yanında getirmiş. Salak, utanmadan bir de benim yanımda iyi bir şey yapmış gibi *'Suuurrrpriseee bak sana kimi getirdim.* ' diye bağırdı."

"Aa-aaa... Ay terbiyesize bak, kahpe. Utanmaz, insan abisinin en mutlu gününde bunu yapar mı? Ay çok sinirlendim! Sen ne yaptın kız?"

"Ne yapacağım be? Önce ne olduğunu anlamadım. O Melany denilen karının, Rick'e bakışlarından kıllandım, yine de ne döndüğünü çözmeden müdahale etmedim. Su yılanı kılıklı şey... Maymun gibi boyanmış, kıçlarına bir karışlık donlar giyip gelmişler. Yanlarında da erkek müsveddesi, kendisini bir bok zanneden çıyanın tekiyle... Herifin suratına uzun süre bakarsan yüz felci geçirdiğini sanabilirsin."

"Neden?"

"Suratında, yapıştırmışsın gibi daima alaycı bir yarım gülüş mevcut da ondan. Bak böyle..." diyerek kızlara dönüp abartılı bir taklidini yaptı. Kızların kahkahalarına katılırken, Cristian denilen sürüngen ile dans eden Melany'nin, götün götün nişanlısına yaklaştığını görünce dikkat kesildi. "Bak seeeen! Vaaayyyy vaayyy vayy, seni orospu... orospular mı demeliydim yoksa? Demek tezgâhtı ha! Eşleri değiştirmeymiş, yemezler canım. Kızlar, hareketi gördünüz mü?"

"Gördüm! Gizem, lütfen sakin ol hayatım... Her kim olursa olsun, bir erkek için basit bir kadınla kavga etmek sana yakışmaz."

"Kesinlikle haklısın, yakışmaz kuzen. Ah tabii ki erkek pas verirse... Ama tam tersi olursa, o karının elimden çekeceği var. Benim erkeğime sarkıntılık etmenin, yanına yaklaşmak için numara çevirmenin ne demek olduğunu öğreteceğim ona. Seeeenn duuurr, dur daha..."

"Gizeeemmm! Ortada fol yok yumurta yok kızım yaaa. Baksana, dans ederken ayaküstü konuşuyorlar."

"Sen öyle zannet, muhtemelen eş değiştirelim muhabbetiyle..." Tam sözünün yarısında sevgili görümcesinin, Rick'ten ayrılıp diğer adama sarılmasıyla tahmininin doğru olduğunu anladı. "Bingo, tam tahmin ettiğim gibi... Gördün mü ben dedim, ortada kumpas var! Buraya kadar benimki günahsızdı, ammaaaaa ola ki Rick o kahpeyle dans etmeye kalktığı an ben evime giderim!"

"Kızım, saçmalama ya! Rick, çok nazik bir insan, kadın zor durumda kalmasın diye piste iki dönüp yanına gelir. Bunda büyütülecek bir şey yok."

"Hadi ordan... Ben nasıl lafımı esirgemeden o çıyana dans edemeyeceğimi söylediysem Rick de yapabilir. Hııımmm! Hâlâ konuşuyorlar, aferin... Koçum benim beee, bak geri adım attı. Anaaa, kahpeye bak, adamın üzerine gidiyor! Ulan uçacağım şimdi ha, tutmayın lan beni. Bıraksana kızım kolumu... Asenaaa..."

"Gizem, gözünü seveyim, biraz sakin ol! Bir sürü insanın içinde, vallaha rezilimiz çıkar. Bak dans etmiyor işte, sadece konuşuyor. Kadına pas vermediğini de belli etti."

"Aşkım benim, erkeğim. Evet, sıra bende kızlar... Bırak kız kolumu, şimdi sana çakarım bir tane..." derken silkinerek kendisini geri çeken genç kız, panik olan kuzenine hainice sırıtırken tekrar hedefine doğru döndü. "Seni kurtarmaya geliyorum yiğidim."

"Gizeeeeeeemmmm... Allah cezanı vermesin, sakın döveyim deme!"

"Saçmalama be salak, o kadar da değil. Gerizekâlıya hayatının dersini vereceğim." diyerek göz kırptıktan sonra hafif yalpalayarak hedefine doğru ilerlemeye başladı. Kollarına uzanan pençelerden kurtulmaya çalışan nişanlısının, kendisini fark etmesiyle sırıtıp uygun anın gelme-

sini bekleyerek bedenini yana doğru savurdu. Bileği burkulmuş gibi yaparken güçlü bir omuz darbesiyle ittirdiği kadının, çığlık eşliğinde havuza uçmasının zevkini yaşadı. Elini ağzına götürüp hemen akabinde, numarasının ikinci aşamasına geçti.

Bir yandan bağırıp çağıran kadının yardımla havuzdan çıkarılmasını izlerken "Ay aman Allah'ım... Ben, çok özür dilemek, eee... Ayak bileğim... Hah, yan döndü." derken gözlerini şaşı yapıp dilini çıkartmamak için kendisini zor tuttu. Hiç ara vermeden çok üzülmüş gibi çevresine toplanan insanlara açıklama yapmaya devam etti. "Çok üzüldü ben, istemeden çarptı, Rick."

"Aşkım, bileğin yan döndü ha! Burkulmuş olmasın?"

"Ah evet, işte ondan."

Her şeyin farkında olan genç adam, gözünün önünde sahnelenen oyuna hayretle sırıtırken, nişanlısını kollarına alıp bedenine yasladı. Kahkahayla gülme isteğini baskılamak için derin nefesler alarak, hiç bozuntuya vermeden vahşi aşkına doğru eğildi.

"Şimdi nasılsın bebeğim, iyi misin?"

"Evet hayatım, ben çok iyi, eee... Az acıdı." diyerek sudan çıkmış sıçana benzeyen, her tarafından sular süzülen kadına kaşlarını kaldırıp çevreye çaktırmadan imayla bakmayı ihmal etmedi. Boş durmayıp bedenini iyice yasladığı erkeğinin kendisine sarılı elleri tutup mesajı anlamasını bekledi.

"Sen... sen bilerek yaptın, beni havuza ittin!"

"Aa-aaa, çok ayıp... Niye öyle bir şey yapayım, sana böyle söylemek yakışmadı. Buna sebep var mı hayatım?"

"Yalan söylüyorsun. Rick..."

"Yanlışın var Melany, ben şahidim. Hiç kimse nişanlıma yalancı diyemez, Gizem'in yürürken bileği burkuldu ve sana çarptı. Alfred, Bayan Crose'u içeriye götürüp Tina'nın eski odasından üstüne uygun bir şeyler ayarlar mısın?"

"Hemen efendim! Bayan Crose, lütfen böyle buyurun."

"Ben, ben... Kahretsin!"

Anlamadıklarını bildiği halde sevgili Melany'e ve seyircilerine "Hadi anam, anca gidersin. Öyle her kuşun eti yenmez, benimki sen-

de hazımsızlık yapar. Bir daha karşıma çıkarsan, erkeğime yan gözle baktığın an ahdım olsun bu sefer seni evire çevire döverim." diyerek açıklamasını yaptı. Gülümseyerek yolcu ettiği makyajı akmasıyla havası sönen kadını, Alfred'in peşinden gidişini tatmin olarak izledi. Boğaz temizleme sesini duyunca, sevimli bir ifadeyle nişanlısına döndü.

"Hıımm! Ne anlatıyorsun bilmiyorum ama bana biraz tehditkâr geldi. Demek bileğin burkuldu öyle mi bebeğim?"

"Eee, olabilir."

"Ya! İçeri gidip buz tedavisi mi uygulasak acaba? Ya da yatak odamda ilk yardım için kullandığım soğutucu spreyim var, hem odamı da görmüş olursun."

"Riiiiccckk!" derken kaşlarını oynatan adamla beraber gülmeye başlayan genç kız, sevimliliğine dayanamayıp bedenine sarıldı. Parmaklarının ucunda kalkarak aşağıya çektiği erkeğinin yanaklarını öptü.

"Yoksa beni kıskandın mı aşkım?"

"O da olabilir. Sen benim, paylaşmak yok. Melany dua etsin, ben onu dövmedi."

"Tanrım, sana bayılıyorum! Gizem, seninle acilen yalnız konuşmam lazım."

"Sır mı var? Bana gizli bilgi verecek sen?"

"Böyle deyince kulağa ajan filmleri geliyor! Özel bir konu diyelim."

"Demek öyle, ben çok merak etti! Eee, şimdi söyle..."

"Olmaz, çok önemli yalnızken konuşmalıyız. Görüşmemizin kesilmesini istemiyorum. Şimdi ayrılalım, on beş dakika sonra çalışma odamda buluşalım olur mu?"

"Tamam!"

"Kevin, James'i ayarlayacaktı. Ben de Gabriel'i bulup Asena'yı oyalamasını isteyeceğim."

"Ooofff, Asena! Anladım, peki ben çaktırmaz yanına gelirim."

Nişanlısıyla yalnız konuşabilmek için çevirmek zorunda kaldığı entrikalara inanamayan genç adam "Anlaştık, görüşürüz bir tanem." diyerek Kevin ile işaretleşip Gabriel'i bulmak için kızın yanından ayrıldı.

***

Asena'nın kontrolü altında olmaktan bunalan genç kız, Rick ile anlaştıkları saat yaklaştıkça gerildiğini hissedip daha fazla sinir oldu. Gelecekteki eşiyle tanışmasını sağladığı için kuzenine minnettarlık duymakla birlikte, aşırı baskıcı tavrını değiştirmezse yakın zamanda problem yaşayacaklarını düşündü.

Peşine düşmesin diye gideceği yeri haber vermek için genç kadına yaklaşırken, kendisini ister istemez çocuk gibi hissetti. Senelerdir özgürlük savaşı verdiği Naime Sultan'dan sonra genç versiyonunun kendisine daha ağır geldiğini kabul etti. Aslında tarzının bu olmadığını, Selen ile James'e karşı gayet makul davranırken kendisine karşı tutumunun babaannesinden kaynaklandığını düşünerek yumuşak bir lisanla konuşmaya girişti.

"Asena, ben tuvalete gidiyorum, birazdan gelirim canım."

"Ya, eee... ben de seninle geleyim o zaman."

"Saçmalama, iki yaşımdan beri o işi tek başıma yapabiliyorum. Sakın ben de tuvalete gidecektim deme."

"Allah Allah, belki gideceğim. Ne malum çişimin gelmediği?"

"Tut o zaman! Fesuphanallah... kızım, bak sinir etme beni, babaannemi geçtin ya! Çocukmuşum gibi davranıyorsun, çok canım sıkılıyor. Haddini bil biraz, akşam akşam kavga etmeyelim. Hah, bak kocan da geliyor."

"İyi aman be! İçeride çok oyalanma."

"La havle ve la kuvvete illa billa! Deli olacağım ya, Allah'ım sen bana sabır ver yarabbi..." dediği sırada kendisine sırıtarak göz kırpan Gabriel'in, işaret verdiğini anlayarak eve doğru yol aldı. Gittiği yer anlaşılmasın diye salon kapısından içeriye girdikten sonra bir süre ne tarafa ilerleyeceğini düşündü. "Ev değil labirent sanki! Şuradan dönecektim galiba... Ne gerek var bu kadar büyük mekâna bir anlasam. Aylık masrafı kim bilir ne kadardır. Kışın ısınma maliyetini düşünmek bile istemiyorum. Hele o camlar, sil sil bitmek bilmez..." derken duyduğu sesle yerinden sıçrayarak çığlığı bastı. "Aaaaaayyyy!"

Ne olduğunu anlamak için vücudunu çevirirken, birkaç adım geri giderek gördüğü kişinin karşısında gözlerini kıstı. O iğrenç sırıtmasıyla yüzüne yiyecekmiş gibi bakan Cristian'ın, niyetini hayırlı olmadığını

anlayınca nefretle gerildi. Bacaklarını hafifçe ayırıp gardını aldıktan sonra gelebilecek herhangi bir tehdide karşı savunma pozisyonu aldı.

"Ne var?

"Nihayet, seni yalnız yakalayabildim hırçın kız!"

"Sen, manyak mısın?"

"Ah öyle deme aşkım, kalbimi kırıyorsun. Bütün gece seni yalnız yakalayabilmek için bu anı bekledim."

"Ben göstermek sana anı, gerizekâlı! Defol git."

"Vaaayyy! Çok hırçınız değil mi? Sert kız... Öyle kolay kolay beni etkileyebilecek kadın pek yoktur. Ve sen bunu başardın aşkım, Melany'e ne yaptığını gördüm."

"Eee, ne oldu? Ben ile doğru konuş sen! Gizem, senin aşk değil, ben sinirli... Sen, kendin Hintli kumaş zannetmek?"

"Ha!"

"Haaa ya, salak. Yürü git, başka kapı..." derken durup kendi diline döndü. "Yok ya onu demeyeyim, bu beyinsizlerin hiçbiri anlamıyor! Allah'ım sabır ver, bu akşam sıraya mı girdiniz ya!"

"Efendim!"

"Iııııyyy... Sen git, başka kadın bul. Ben, Rick ile nişanlı. Heyyy! Sana söyledi, geri git. Sen zekâ özürlü, beni anlamak yok."

"Nazlanıyoruz ha bebek! Bir kere benim tadıma vardın mı asla vazgeçemezsin. Sana hayatının en güzel anlarını yaşatacağım."

"Höööösssstttt ayı, siktir git!" Bir yandan bağırırken herifin hâlâ o kaypak sırıtışıyla üzerine geldiğini görünce, kaçacak yeri olmadığını fark edip kendi diline dönerek saldırıya geçti. "Ulan ağzına sıçtığımın pezevengi... Gel de kedi köşeye sıkıştırıldı mı ne yapar öğreteyim sana, şerefsiiiz. Ulaaaaaaannnnn..." diye savaş çığlığını attı. Boynunda sallanan kravatına yapıştığı gibi, alt parçasını son gücüyle çekip bıraktı. Gözleri sonuna kadar açılan adamın ellerini belinden çekip boğazına götürmesiyle, dizini önce en zayıf bölgesine ardından önünü tutarak eğilmesiyle tekrar kaldırıp suratına oturttu.

"Ulan... Erkek müsveddesi, adam mısın lan sen? Gücün kadınları köşeye sıkıştırmaya mı yetiyor? Sürüngen herif... Hor [illegible]

mi lan? Kendini matah bir bok mu zannettin? Gebertirim ulaaaan, senin o üçü bir aradanı patlatırım, taşaklarından asarım tavana..."

"Aaaahhhh! Burnuuuum, burnumu kırdın. Aaaahhh, Tanrım! Delirdin mi sen? Ahhh, vurma artık! Lütfen, vurmaaaaa..."

Duyduğu savaş çığlığını tanıyan genç adam, peşinden gelen Kevin ile odadan fırlamasıyla gördüğü sahne karşısında nutku tutuldu. Kendisine gelip olaya müdahale edene kadar geçen sürede, yere düşen Cristian'a saldırmaya devam eden Gizem'i hayretle izlemeye devam etti. Hâlâ eline geçirdiği dergiyle yüzü kan içinde kalan adamın kafasına ve ulaşabildiği muhtelif yerlerine vururken, ismini seslenerek kendisine getirmeye çalıştı.

"Gizeeeeeeemmmm! Gizem, ne oluyor burada?"

"Gizem! Tanrım Rick, çıldırmış gibi. Adamı öldüreceğe benziyor!"

"Kevin, herifi tut. Gizeeeemmm... Gizeeemm, aşkım!" diyerek bir türlü sakinleşmeyen nişanlısının arkasından sarılan genç adam, kendi yaşadığı olay aklına gelince dikkat kesildi. "Gizem, ne oluyor dedim?"

"Ahh Rick! Bırak beni, onu dövmek ben..."

"Olmaz bebeğim, ne yaptı sana onu söyle?"

"Adi adam, pis... ben görmedi, bu beni takip etti. Ben hayır dedim, dinlemek yok. Üstüme üstüme geldi. Git, git dedi ben... Aa-aaa, yine sıkıştırdı! Bana dokundu bu yılan, git diyorum ama yok. Utanmaz sapık..." derken tekrar hırslanıp kaba etine tekme atmaya kalkınca, genç adam tarafından yana çekildiğini fark etti. "Bırak beni Rick, ben onu döveceğim."

"Ah lütfen, o şeref bana ait aşkım!"

Sözlerini bitirmesiyle Cristian'ın kıçına tekmeyi basan genç adam, iki eliyle omuzlarından tuttuğu gibi ayaklarını yerden keserek havaya kaldırdı.

"Kahretsin aşkım, bu kadar dövmek zorunda mıydın? Bana çalışacak alan bırakmamışsın. Hıımmm! Ne yapacağız şimdi?"

"Ri-Rick! Riiicccckkk dos-dostum, lüt-lütfen yap-yapma..."

"Sen benim dostum değilsin, adi herif. Dostum dediğim adam, kadınıma sarkıntılık etmez."

"Lütfen, lütfen Riiicck, beni yere indir! Özür... özür dilerim, söz bir daha..."

"Bir daha mı, bir dahası yok ahbap! Seni, karımla aynı kaldırımda bile görürsem, o suratını estetik ameliyatla bile düzeltilmeyecek hale getiririm."

"Riiiiccckkk! Lütfen Rick, yüzüme elleme zaten burnumu kırdı. Yemin... yemin ederim, bir daha semtinize bile uğramayacağım."

"Riiiccckkk, ne oluyor burada? Tanrım, Cristian yüzün..."

"Tinaaaa... Tinaaaa, kurtar beni! Tinaaaa..."

"Evet, kurtar onu Tina'cık, sevgilinin yardımına ihtiyacı var." diyen genç adam, tuttuğu pisliği kız kardeşinin ayaklarının dibine fırlattı. İnleyerek doğrulan adamın çıkışa doğru kaçmasını izledikten sonra ifadesini bozmadan kız kardeşine döndü.

"Delirdin mi sen?"

"Kes sesini! Yetti artık, buraya kadar. Kendine sevgili diye seçtiğin erkek, bu mu Tina? Nişanlımın peşine düşecek kadar aşağılık ve sarkıntılık edecek kadar aciz bir insan mı? Evime, özelime soktuğun herif, bu mu? Bütün iyi niyetimle, hayatımın en mutlu anlarından birinde tek kardeşimin de bulunmasını istedim."

"Ben..."

"Evet, sen... Şimdiye kadar ne zararımı gördün, sana karşı her zaman iyi yaklaştım. Buna rağmen sen bütün kötü niyetin ve arkadaşlarınla, eşimle alay etmeye, aklın sıra onu dolayısıyla beni küçük düşürmeye kalktın. Sen benim nişanıma gelmedin Tina, gecemi mahvetmek için buradasın. Sana karşı göstermiş olduğum tolerans buraya kadar... Bitti Tina, artık sürekli seni savunan bir abin yok. Nefret dolu duygularına ve arkadaşlarına evimin kapısı kapalı... Ne zaman kendini toparlar ve iyi niyetle yuvamıza tek başına gelmeye karar verirsen, bu konuyu tekrar konuşuruz. Onun dışında artık hayatımın bir parçası değilsin. Şimdi, evimi hemen terk etmeni istiyorum."

"Ben... Rick, benim niyetim... ben, babamla konuştum, senin yabancı bir kadınla evleneceğini anlattı! Ona da yanlış yaptığını söyledim ama beni dinlemedi. Bu kadın, adını bile bilmediğimiz bir ülkeden geliyor."

"Buna sen karar veremezsin. Bu kadın dediğin kişinin ismi, Gizem ve benim için çok kıymetli. Eleştirmeden önce, kendi muhteşem hayatına ve arkadaşım dediğin insanlara bak. Bugünden sonra benim annem de kız kardeşim de kadınım da karım da o..."

Yanından derin bir nefes alma sesi duyan genç adam, kendisine hayranlıkla bakan aşkını görünce omuzlarına tutarak bedenine çekti. Sımsıkı sarıldığı aşkının başından öperken, eliyle gözlerini sildiğini fark edip cebinden çıkarttığı mendilini uzattı.

"Ben... ben de seni seviyorum abi!"

"Bu mu senin sevgi anlayışın Tina, nişan partime eski kız arkadaşımı getirip üzerime salarak mı? Sevdiğim kadını görmezden gelip küçük düşürmeye çalışarak mı? Duygularımı sormadan, aklın sıra nişanlımın bana göre olmadığına karar verip, kendince bizi ayırmaya karar vererek mi? Yoksa, sevgilim diye tanıştırdığın herifin, müstakbel eşime saldırmasına sebep olarak mı?"

"Ben, bilmiyordum!"

"Öğren o zaman. Beraber olduğun insanlara bir bak, gittiğin yola... Tina, bu arada bizden ve hayatımızdan uzak dur."

Sözünü bitirmesiyle hıçkırarak ağlamaya başlayan kız kardeşinin, koridoru terk etmesiyle içi ezildi. Çok önce yapması gereken bir konuşma olduğunu bildiği için sesini çıkarmadan sarıldığı eşinin sırtını okşamaya devam etti.

"Rick, ben çok üzgünüm!"

"Ben de canım... Bu hayatı kendisi seçti. Zamanında destek olmak ve bulunduğu ortamdan koparmak için çok uğraştım ama olmadı. Bir noktadan sonra başaramayacağımı anlayınca, daha fazla dayanamayıp elimi üzerinden çektim. Esas ben yaşamak zorunda kaldıklarından dolayı senden özür dilerim."

"Şey, eee... Önemli değil!" diyerek başını sevdiği erkeğe kaldıran genç kız, dudaklarına kondurulan öpücükle utanarak görmüş olma ihtimaline karşı Kevin'e baktı. Adamın sırıtarak kaşlarını oynattığını görünce, nişanlısına dönüp "Riiiicccckkk, çok ayıp!" diye tısladı.

"Tanrım, sana hastayım! Kevin, adamım her şey için sağ ol, gardiyanımız bizi aramaya çıkmadan şu konuşmayı yapalım."

"Tamam, dostum. Görüşürüz Gizem, lütfen hatırlat da seninle asla tartışmayayım."

"Ha ha... çok komik."

"Bence de... Bizim çocuklar bu hikâyeye bayılacak, özellikle Coll'a anlatmak için dayanılmaz bir istek duyuyorum." Yanlarından uzaklaşırken kahkaha atarak "Ne kadar ucuz kurtulduğunu bilmesi lazım. Şanslı herif..." derken bu kadınlara günbegün hayranlığının artığını düşündü. Yakın zamanda Rick ile durum değerlendirmesi yapıp, tanımlarla Cihan hakkında bir konuşma ayarlamasının yerinde olacağına kanaat getirdi.

***

Kevin'ın koridorda kaybolmasıyla nişanlısına dönen genç adam, elinden tuttuğu gibi çalışma odasına geçip koltuklardan birine doğru ilerledi. İtiraz etmesine müsaade etmeden şaşıran vahşi kadınını kucağına alıp kendisiyle oturmasını sağladı.

"Çok şükür, nihayet yalnız kalabildik aşkım, artık konuşabiliriz..." dedikten sonra uzanıp genç kızın dudaklarını öpmeye başladı. Bütün iradesini kullanıp bedenini olayın akışına bırakmamak için mücadele ederken, "Gizem, seni çok istiyorum." diyerek planının ilk aşamasını işleme koymaya başladı.

"Rick! Ooofff Rick, sen böyle yapıyor sonra her şey çok zor."

Diğer seferlerde olduğu gibi kendisini kasan genç kız, gözünü alamadığı dudaklardan zorlukla ayrılıp başını sevdiği adamın omzuna yasladı. Nefesini kontrol altına almaya, öte yandan aklı salim kalabilmek için kendine telkinlerde bulunmaya girişti.

"Gizem, artık senden ayrı kalmak istemiyorum. Çok düşündüm aşkım, yanımda olmadığın bir güne bile tahammülüm yok." Bir yandan bedenini okşadığı kızın, çenesinin altından tutup yüzünü kaldırırken "Lütfen Gizem, yanımda kalmana ihtiyacım var. Seni seviyorum, düğüne kadar olan süreyi sensiz geçiremem." diyerek tahmin ettiği cümlenin gelmesini bekledi. Çok şaşırdığı ifadesinden belli olan genç kızın, yanağını okşadığı sırada başparmağını dudağının kenarına götürüp pürüzsüz cildinin üzerinde gezdirmeye devam etti.

"Olmaz! Lütfen Rick, ben de seni seviyorum ama benden beraber kalmak isteme! Asla, olmaz, önce biz evlenecek."

"Peki, nikâhımız kıyılmış olsa o zaman kalır mıydın?"

"Evet!"

"Aşkım, duymak istediğim cevap buydu. O zaman hemen evlenelim, mesela yarın."

"Hı! Ne diyorsun sen? Rick, bir ay sonra nikâh gün var. Sonra İzmir gidecek, orada düğün!"

"Ben seni hemen istiyorum aşkım, o zamana kadar sağ çıkacağımı zannetmiyorum. Evlenirsek benimle kalmayı kabul ettin. Hayatım boyunca hiç böyle olmadım Gizem, sana karşı hissettiklerimi hiçbir kadına karşı duymadım. Daha tanışmadan evvel resimlerinden, düğün videolarından sana bağlandım ve yanılmadım. Sadece cinsellik için değil, sıcaklığına, kokuna ve muhabbetine ihtiyacım var. Senin her şeyine ihtiyacım var bebeğim. Çok yalnızım Gizem, seni düşünmekten ve yatağımda hayal etmekten uyuyamıyorum."

"Ooofff! Ben ne diyecek bilmiyor, Rick. Seni seviyorum, ben de hayal kurmak var ama..."

"Biliyorum aşkım, o yüzden hemen evlenmek istiyorum. Lütfen teklifimi kabul et Gizem, her şeyi düşündüm. Evet dersen, yarın Las Vegas'a gider aynı gün evleniriz. Varsın ailen bizi hâlâ nişanlı olarak bilsin. Balayından dönünce burada tekrar nikâh tazeleriz. Sonra da İzmir'e gider düğünümüzü yaparız."

"Aa-aaa! Ama nasıl olacak?"

"Her şeyi araştırdım aşkım, aklına kötü bir şey gelmesin. Nikâh geçerli ve aynı gün başvurmamız yeterli. Kabul ettiğin takdirde Kevin bütün ayrıntıları halledecek."

"Eee, şey! Ben çok şaşırdı, hiç akılda yoktu. Peki, sonra ne olacak?"

"Birkaç gün balayı yapar, James ile Selen'in düğünü için buraya döneriz. Kendi düğünümüze kadar beraber yaşarken evimize alışır, sonra da ülkene gidip düğünümüzü yaparız. İstersen ailene ve babaannene beraber yaşadığımızdan hiç bahsetmeyiz. Hem düşünsene, bir

hafta sonra Selen de kocasıyla kendi evine geçecek, sen o evde yalnız kalacaksın. Hadi aşkım, lütfen kırma beni."

"Asena biz böyle evlendi, çok kızar!"

"Alışır, kabul etmek zorunda seni çok seviyor. Bir yolunu buluruz, barışırsınız. Ne diyorsun aşkım?"

"Oooffff, bilmiyorum!"

"Gizem, lütfen kırma beni, kollarında uyumaya ihtiyacım var." dedikten sonra en büyük silahını kullanarak, tutkuyla dudaklarına yapıştı. Nefes almasına müsaade etmeden genç kızın ağzının derinliklerine indiği sırada, boynuna dolanan kollarını fark edip sımsıkı bedenine yaklaştırdı. Saçlarının arasına giren parmakların başını çekiştirmeye başladığını hissetmesiyle, ağzına sıkıştırdığı alt dudağını emmeye, eliyle ulaşabildiği her yeri okşamaya başladı. Duyduğu çığlık sesiyle yerinden sıçrarken, planının ikinci aşamasının da gerçekleşmek üzere olduğunu anlayarak geri çekildi. Yüzüne suçluluk ifadesi oturtmaya çalışarak, kollarından uzaklaşmaya çalışan nişanlısını serbest bıraktı.

"Aaaaaayyyyyyyyyyy, Giiizeeeeeeeemmmmm! Allah cezanı versin. Riiiccckkk bırak onu!"

"Kahretsin!" Suç işlemiş gibi panikle nişanlısından ayrılan genç kız, sonuna kadar açık duran kapının önünde Asena'yı görünce derin bir nefes aldı. Beline koyduğu elleriyle sinirle bağıran kuzenine, ne diyeceğini şaşırarak bir süre öylece kalakaldı. İlk şoku atlatmasının ardından, yanlış bir şey yapmadığının idrakine varıp "Ne bağırıyorsun be öküz gibi!" diye aynı hırsla cevap verdi.

Henüz kıpırdayacak durumda olmadığı için ayağa kalkamayan genç adam, üstünü başını düzelterek toparlanan aşkına göz attı. Sinirli olduğunu fark edince, kendisine geldiğini anlayıp "Ooooppssss..." diye fısıldarken gelişmeleri izlemeye başladı.

"Ne oluyor burada?"

"Delirdin mi sen be, sana hesap mı vereceğim! Esas sen, burada ne yaptığını zannediyorsun?"

"Ne mi, ortalıktan kaybolan sevgili kuzenimi arıyorum, Kafayı mı yedin sen ya, utanmıyor musun?"

"Aa-aaa, sana ne be! Ne utanacağım, namussuzluk mu yapmışım?

Senden fırsat bulup nişalımla yalnız zaman geçiremediğim için gizli saklı öpüşüyorum, ne var bunda? Abarttığını düşünmüyor musun, sevgili kuzen ha?"

"Abartıyor muyum? Gizeeeemmm!"

"Neeeeee? Sen nişanlıyken Gabriel ile hiç öpüşmedin mi? Sence Selen, James ile hiç yakınlaşmıyor mu?"

"Evet, ama!"

"Ne aması? O zaman neden bu kadar üzerime geliyorsun? Nefes aldırmıyorsun, Asena... Bıktım artık, biraz saygı istiyorum ve mahremiyet. 15 yaşında koruman gereken bir ergen değilim ben, yirmi beş yaşındayım. Kendi kararlarını alabilecek olgunluğa sahip bir yetişkinim. Masum bir öpücüğü getirdiğin noktaya bak. Baskın yapar gibi odaya dalıyorsun sonra da bana bağırma ve ayıplama hakkını kendinde buluyorsun! Yeter artık, esas sen ne yaptığını zannediyorsun?"

"Yetmez efendim... Anneanneme, bu teklifi yaparken seni koruyup kollayacağıma söz verdim."

"Başlarım şimdi anneannene de sana da ha! Kimden koruyacaksın, evleneceğim adamdan mı?"

"Doğru konuş, henüz evli değilsiniz." derken oturduğu yerde gözlerini sonuna kadar açarak, tenis maçı seyreder gibi tartışmasını izleyen adama döndü. Tersçe yüzüne bakarken, "Bu hıyarla anlaşmamız böyle değildi. Evlenene kadar sana dokunmayacağına söz vermişti." diyerek gözlerini tekrar kuzenine çevirdi.

"Haddini bil, hıyar dediğin adam benim nişanlım. Ayrıca yaşananlar, tek başına onun suçu değil. Ben de onu istiyorum tamam mı, birbirimizi tanımaya çalışıyoruz."

"Konuşarak tanışın..."

"Öyle mi yapalım?" İyice zıvanadan çıkan genç kız, "Bana baksana sen gerizekâlı, kiminle nasıl anlaşacağımı sana mı soracağım?" derken kuzenine doğru yaklaştı. Geri adım atmayı reddeden ve mütemadiyen üzerine gelen kuzeninin son sözleriyle önce gözlerini kısıp ardından sırıtmaya başladı.

"Azgın bakireler gibi davranıyorsun, böyle giderse evlenmeden adamın altına girersin."

"Belki de azmışımdır ha canım, ne dersin? Belki yılların erkeksizliği başıma vurmuştur."

"Terbiyesiz! Ben anlamam biz Naime Sultana, bu herif de bana söz verdi." Rick'i işaret ederken "Evlenene kadar bir daha yalnız kalmak yok." diyerek kendinden emin bir şekilde sözünü tamamladı.

"Yaaaa, bak seeeenn! Öyle mi karar verdin, Asena Hanım? Hmmmmmm! Demek azgın bakireyim haaaa... Gösteririm ben sana azgınlığı." dedikten sonra nişanlısına dönüp "Tamam Rick, teklifini kabul etti ben... Şimdi yoruldu, eve gitmek sonra telefon ara..." diyerek oturan adamın yanağına bir öpücük kondurup kapıya yöneldi.

"Hı!"

"Neyi? Neyi kabul ettin? Rick, Gizem ne demek istedi?"

İfadesini sabit tutmak için insanüstü bir çaba gösteren genç adam, "Bilmiyorum Asena, ben de anlayamadım!" derken sırıtmamak için kendisini zor tuttu. Gizem'in arkasından panikle koşturarak çıkan kadının, uzaklaştığına emin olunca artık tutamadığı kahkahasını bıraktı.

30. BÖLÜM

Asena'ya duyduğu kızgınlıkla nişanlısının teklifini kabul eden genç kız, hissettiği huzursuzluğa rağmen o cadının iyi bir derse ihtiyacı olduğunu düşünerek geri adım atmayı reddetti. Kuzeninin üzerinde kurduğu baskı ve dayatmacı tavrı yüzünden, kaçarak evlenmeye karar verdiği Rick ile Las Vegas'a doğru yol aldığı sırada duyduklarıyla yüzünü buruşturdu. Arabayı kullanırken havaalanına gittiklerini söyleyen genç adama bakarak, doğru anladığını teyit etmek istedi.

"Allah'ım! Rick, uçakla gidiyor biz?"

"Evet aşkım."

"Ooff, kahretsin!"

"Sen ne zannediyordun?"

"Tabii ki araba ile gidiyor düşündü!"

"Çok uzun sürerdi, Gizem!"

"Olsun! Araba ile gitmek olmaz mı?"

"Her şey ayarlandı güzelim, en kısa sürede Vegas'a varmamız gerekiyor!" Bir yandan arabayı park ederken, havaalanını gördüğünden beri panik halde konuşan kızı sakinleştirmeye çalışarak "Gizem, yoksa sen uçaktan korkuyor musun?" diye sordu. Bir an evvel karısı olmasını istediği aşkını, bu aşamadan sonra ikna etmesi gerektiğini düşünerek yanına döndü.

"Eee, biraz!"

"Hayatım, ben yanındayım. Korkmanı gerektirecek bir şey yok."

"Neden, sen uçmak biliyor. Süpermen mi yoksa?"

Kahkahayı basan genç adam "Çok şirinsin!" derken kızı tuttuğu gibi kucağına çekerken uzanıp dudaklarından öptü. "Evet aşkım, itiraf ediyorum, Clark Kent dayım olur. Yalnız bu gizli bilginin aramızda kalması gerek."

"Iııyyy, çok komik. Riiiiiccckkk, yapma insanlar görecek bizi! Sen deli..."

"Tamam hayatım, haklısın sana deli oluyorum." Gizem'i yan koltuğa bırakmak yerine arabanın kapısını açıp "Hıımmmm... Bu inme yöntemi daha iyiymiş, hoşuma gitti." diyerek genç kızla birlikte aşağıya indi. Arka koltuktan bavullarını alıp arabayı kilitledikten sonra elinden tuttuğu aşkının kafasını dağıtmak için laf kalabalığı yaparak havaalanından içeriye girdi. "Hiçbir şeyi sorun etmeni istemiyorum, sabah ilk uçakla Kevin her şeyi organize etmek için yola çıktı."

"Ama nasıl, o kadar kolay mı? Hem benim evrak yok!"

"Normalde haklısın, Vegas'da Kevin'ın tanıdıkları varmış, yardım edecekler. Burada yaptığımız başvurular için evrakların bendeydi, onları kendisine verdim. Yanında pasaportunun olması yeterliymiş. Son imzalar için aslını gösterip kayda geçmelerini sağlayacağız."

"Yaa!"

Uçak biletlerini görevliye uzatan genç adam, onaylatıp bekleme alanına geçerken "Pişman değilsin değil mi, Gizem?" diye sorduğu sırada tepkisini tartmak için dikkatle yüzüne bakmayı ihmal etmedi.

"Ben, eee! Hayır, her şey çok hızlı Rick, şaşkınım."

"Haklısın hayatım. Teklifimi kabul ettiğin için çok mutluyum. Göreceksin güzelim, her şey yolunda gidecek." derken önüne düşmüş saç tutamını eliyle tutup geriye itti.

"Umarım!"

"Evliliğimizi sadece 1 ay öne çektik, onun haricinde değişen bir şey olmadı. Seni seviyorum bir tanem."

"Bende Rick!"

"Birkaç gün Vegas da kalır sonra evimize döneriz. Kendi düğünümüze kadar, yuvamızı canımızın istediği gibi döşeriz. Evin arka bahçesine bakan aydınlık odayı sana dikiş odası yaparız." diye başlayan genç

adam, hevesle konuya dalan aşkının gevşediğini fark edince rahatladı. Tekrar gerilmesini engellemek için Vegas'a varana kadar evle ilgili hayallerini anlatması için sorular sordu.

***

Uçak yolculuğunun ardından nişanlısıyla Vegas'a varan genç adam, karşılamaya gelen Kevin'a sarılırken "Sağ ol dostum, bu iyiliğini unutmayacağım. İşlemleri tamamlayabildin mi, her şey yolunda mı?" diye sorduğu sırada arkadaşının Gizem'i öpmesini bekledi. Her zamanki gibi şeytani bir sırıtma ile karşılık veren adamın, olumlu cevabını duyunca rahatladı.

"Tabii ki adamım, merak etme problem yok. Gizem, nasılsın canım?"

"Sağ ol Kevin, iyiyim. Sen?"

"Harikayım."

"Sevindim. Sen iyi arkadaş, bizim için çok uğraştı. Teşekkür ederim."

"Benim için zevkti, senin tarafından takdir edilmek bir onur! Rick, Wolf tek bir telefonla her şeyi halletti. Geriye sadece Gizem'in pasaportunu gösterip evrakları almaya bakıyor. Otele geçmeden o işi hallederiz. Nikâhınız akşam sekizde... İkinci şahit olarak, buradan bir arkadaşımı ayarladım."

"Gelinlik işini ne yaptın?"

"Dedim ya her şey hazır."

"Gelinlik mi? Ama Rick, bu kadar süre nasıl yeter?" derken söze Kevin'ın girmesiyle kafasını çevirdi. Başparmağıyla işaret parmağını birbirine sürterek, parayı kasteden adamı dinlemeye başladı.

"Vegastayız Gizem, paran varsa burada her şey mümkün. Sen hiçbir şeyi merak etme, hepsini hallettik. Saat altı civarı profesyonel bir ekip odanıza gelecek, senin hazırlanmana yardımcı olurken ben de damadımızla ilgileneceğim."

Bir yandan konuşurken evlenecek çifte yol gösteren genç adam, kendisinin de bu vesileyle prosedürü öğrenmesinin hayrına olduğunu düşündü. Aklından geçirdiklerine hayret ederek başını sallarken, Cihan

konusunu sonra ele almak üzere şimdilik rafa kaldırdı. Âşıkları önce belediye binasına ardından kalacakları balayı süitine götürdükten sonra damat adayıyla ayrıldı. Kuaför ve ekibine teslim ettikleri Gizem nikâh için hazırlanırken, dostunu caddenin karşısındaki giyim mağazasına yönlendirdi.

***

Buluşma saatine on dakika kala daha fazla tutamadığı damat adayıyla otelden içeriye giren genç adam "Biraz sakin ol Rick, daha çok zamanımız var." dediği sırada telefonun sesiyle yüzünü buruşturdu.

"Siktir! Yine mi arıyorlar?"

"Evet!" Eline aldığı telefondaki ismi görünce tüyleri ürperirken "Rick, oğlum Asena arıyor." diyerek paniğini ortaya koydu.

"Sakın açma, Kevin! James, haber verdiyse nikâh gerçekleşmesin diye elinden geleni yapacaktır. Şu an bu tartışmayı kaldırabilecek ruh halinde değilim, hiç kimsenin mutluluğumuzu engellemesine izin veremem."

"Tanrım, bu kadınlar neden beni bu kadar ürkütüyor bilmiyorum! Döndüğümüzde bana hesap sorarsa, beni senin zorladığını söyleyeceğim."

"Siktir len! Kapat şu telefonu, çaldıkça sinirlerim bozuluyor." derken hiçbir şeyden korkmayan, sözde gözü kara arkadaşıyla asansörden dışarıya çıktı. İçeride gelininin bulunduğu odanın önüne gelince, heyecanla uzanıp kapıyı çaldı. Karşısında gülümseyen kadınları görünce, garip ifadeleri karşısında şaşırarak gelinini arandı. "Gizem, nerede?"

"Burada Bay Morrison, sizi bekliyor! Tebrik ederim, şimdiye kadar gördüğüm en güzel gelin ile evleniyorsunuz. İkinize de mutluluklar dilerim."

"Teşekkür ederim!"

Birbiri ardına tebrikleri kabul eden genç adam, kadının kapıyı sonuna kadar açmasıyla pencerenin önünde duran gelinine şaşkınlıkla baktı. Gördüğü sahneyi ömrü boyunca unutamayacağını içinden geçirirken, her şeyi düşünen dostunun fotoğraflarını çektiğini fark etti.

Gözlerini alamadığı güzelliğin kendisine doğru yürümeye başladığını görünce, silkinerek içine girdiği ataletten kurtulmaya çalıştı.

"Tanrım! Meleğim, çok güzel görünüyorsun, gözlerimi kamaştırıyorsun."

Aralarından küçük buklelerin çıktığı dağınık topuz yapılan saçlarındaki beyaz çiçeklerle, tanrıçalara benzeyen görüntüsü karşısında Gizem'e bir kere daha âşık oldu. Bakmaya doyamadığı gelininin dudaklarını öpmek için uzanırken, gülerek geri çekilmesiyle kendisini toparladı.

"Riiiiccccckkk! Lütfen, şimdi olmaz, insanlar."

"Tamam, aşkım!" İncecik askıların tuttuğu göğüs dekoltesine gözü kayınca, hemen bakışlarını kaçırırken bir an evvel evlenme hevesiyle kolunu gelinine uzattı. "Gizem."

"Rick..." Bir eliyle rahat yürüyebilmek için eteğinin ucunu kaldırırken damadına tutunan genç kız, takım elbisesi içindeki eşi olmasından gurur duyduğu adama, "Sen çok yakışıklı oldu, beğendim." diyerek duygularını ortaya koydu.

"Benim kadar olamaz aşkım!"

"Teşekkür ederim. Eee... Siz, Asena haber verdi mi?"

"Evet hayatım, merak etme problem yok." Önlerinde ilerlerken bir taraftan fotoğraflarını çeken Kevin gülmeye başlayınca "Bize mutluluklar diledi." derken gözlerini sonuna kadar açarak susmasını işaret etti.

"Asena mı, haahhh! Sen şaka yaptı. Yalan söyledi ama hiç becermek yok. Asena, kesin çok kızdı bize... Dönünce kavga edecek biz."

"Lütfen Gizem, şimdi bunları düşünmeni istemiyorum. Bize odaklan, bugün yeni hayatımızın ilk günü. Birazdan kocan olacağım ve kimsenin seni üzmesine izin vermem. Hem kuzeninin seni ne kadar çok sevdiğini biliyorsun, biraz tartışır barışırsınız."

"Hmmmmm, olabilir! Oooofff, tamam."

Otelin alt katında yer alan şapelin koridoruna girmeleriyle "Rick, buradan dostum. Harika, Tony de gelmiş." diyerek içeri dalan genç adam, eski arkadaşıyla tokalaşırken arkasından gelen çifte döndü.

"Kevin, adamım nihayet geldiniz. Rick..."

"Tony, seni gördüğüme çok sevindim."

"Ben de dostum. Vay be, demek seni de kaybediyoruz. Yalnız anladığım kadarıyla kazaya kurban gitmiyorsun! Hanımefendi, sizinle tanıştığıma memnun oldum. Bazı insanlar şanslı oluyor, sizi görünce anladım ki bizim koca oğlan da onlardan biri!"

"Hı! Ne dedi, Rick?" Hızlı konuşması ve garip aksanı yüzünden söylediklerinden hiçbir halt anlamayan genç kız, adama boş boş bakarken nişanlısının açıklamasıyla gülmeye başladı.

"Tony İtalyan asıllı Gizem, o yüzden anlamamış olman normal. Kısaca, senin çok güzel bir kadın ve benim şanslı bir adam olduğumu söyledi."

"Ah, sen nazik! Teşekkür ederim."

"Tony haklı güzelim, ben çok şanslı bir adamım." Bir süre ayaküstü konuştuktan sonra içeriye çağırılmalarıyla, şahitler huzurunda nikâhlarını kıyacak olan görevlinin karşısına geliniyle beraber geçti. Genç kızın elini tutarak, iyi dileklerden oluşan konuşmasını dinlemeye başladı. Her geçen saniye yanında duran eşine karşı aidiyet duygusu artarken, sıra evet cevabını vermeye geldiğinde aşkının kendisinden emin sesini duymasıyla rahatladı. Kendisi de cevabını yüksek sesle söyleyip, gelini öpebilirsiniz sözünün ardından Gizem'in karşı çıkmasını beklemeden dudaklarına kapandı. Genç kızın itirazları ağzının içinde kaybolurken, ellerini boynuna sardığını hissedince kucağına aldığı gibi çıkışa yöneldi.

"Heeeeeyyyy! Rick, çıldırdın mı? Nereye gidiyorsun, daha imza atacaksınız."

"Kahretsin!" Adamların şaşkın bakışları altında "Nereye, Kevin?" derken arkasında duran masaya yönlendiren dostunu takip etti. Kucağında çırpınmaya başlayan geliniyle cebelleşerek, görevlinin defteri önlerine açmasını bekledi.

"Riiiiiiiccccckkk, indir beni aşağı! Allah'ım, sen delirdi. Bırak, çok ayıp!"

"Ayıp değil bebeğim, üzgünüm bırakamam. Hadi aşkım, kırma beni doğru dur artık. Şu kalemi al lütfen..."

"Oooofff!"

"Harikasın." Kucağından indirmeyi reddettiği kızı masaya doğru

eğerken, şaşkınlığından yararlanıp imzayı atması üzerine sıra kendisine geldi. Eteklerinin arasından Gizem'in kalçasını tutan elini uzatarak defteri imzalamayı başardı. "Defteri alıyorum."

"Saçmalama dostum, sırada biz varız!"

"Acele et, Kevin... Tony, hadi."

"Tanrım, bu herif kafayı yemiş!" Damadın ucundan tuttuğu defteri zorlukla imzalayan adam, sağ eliyle göğsünde istavroz çıkardığı sırada eski dostuna dönerek "Bu da neydi, Kevin?" diye sordu. Sayfası açık duran evlilik cüzdanı ve kucağında geliniyle çıkışa yönelen Rick'e ağzı açık kalarak baktı.

"Azdı! Rick dursana biraz, daha yemek organize etmiştim! Oradan da dansa gidecektik."

"Siz yiyin adamım, hesabı oda numarama yazdır. Oradan da Tony ile dansa gidersiniz. Uçakta görüşürüz Kevin, mümkünse o zamana kadar bizi arama... Gizem, yapma güzelim!"

"Terbiyesiiiiizzzz! Riiiiiiccccckkk, hemen yere indir beni! Rezil oldum! Bana bak, şimdi vuracağım bir tane..."

"Bebeğim, lütfen kızma... Görmüyor musun, insanlar bize el sallıyor kimse ayıplamış değil."

"Ne acele var? Hem neden yemek gitmedi biz?"

"Aşkım, oda servisinden isteriz, eee... Sonra söyleriz." derken koşar adımlarla odanın kapısına gelen genç adam, evlilik cüzdanını ağzına sıkıştırıp tek koluyla aşkını tutarken cebinden anahtarı çıkardı. Kapıyı açmasıyla içeriye girdiği gibi yere indirdiği gelininin, kendisinden uzaklaşması üzerine ne yaptığını anlamaya çalıştı. Ellerini beline dayayıp kızgın bir ifade ile baktığını görünce, güzelliği karşısında aklını kaybetmeden önce gözlerini kısıp alternatifleri tarttı.

"Sen çıldırdı!"

"Kesinlikle haklısın." Loş ışıkla aydınlanan mekânda meleklere benzeyen karısına, "Evet aşkım, sana çıldırıyorum!" derken kafasında saldırı taktiği kurmaya başladı. Bir yandan sırıtırken yavaş adımlarla sağdan yaklaşarak, karısının geriye doğru ilerlemesini sağladı. Tam istediği noktaya getirdiğini görünce, yerinde durup boş anını beklemeye başladı.

"Ben, sana çok kızdı. Sen deli gibi davrandın, çok ayıp etti!"

"Üzgünüm bebeğim, o kadar güzeldin ki dayanamadım. Amacım seni üzmek değildi. Sadece seninle yalnız kalmak istedim."

"Haaahhh, bu normal! Ben bir yer kaçıyor?"

Ayağını yere vuran karısını tatlılıkla ikna etmeye çalışan genç adam "Lütfen kavga etmeyelim Gizem, haftalardır bugünü bekliyorum." dediği sırada gözlerini kaçırmasıyla, tam zamanı olduğuna karar verdi. Bütün gücüyle üzerine atıldığı kızı bedeninden yakaladığı gibi, kendisi altta kalacak şekilde vücudunu havada döndürüp yatağın üzerine atladı. Kolları ve bacaklarıyla sarıldığı karısı ilk şaşkınlığı atıp çığlığı basarken, dudaklarına yapışarak tutkuyla öpmeye başladı.

"Aaaaaayyyyyy! Riiiiccckkkk, manyaaakkk heriiiiiifff! Sen kafa yedi, bıraaaakk!"

"Aşkııımmm... Seni seviyorum aşkım. Gizemmm..."

Karısının ilk defa cinsel ilişki yaşayacağını düşünen genç adam, korkutmaması gerektiğini kendisine tekrarlayarak harekete geçti. Gizem'in bilincini kaybedene ve her zamanki gibi saldırganlaşana kadar, kontrollü öpücükleri ile okşamalarına devam etti. Bu arada boş durmayıp, yavaş hareketlerle sırtından beline kadar uzanan fermuarı el yordamıyla aşağıya indirmeyi de ihmal etmedi.

"Aaaahhh, Riiiccckk!"

"Evet, güzelim." Karısının dudaklarını açlıkla öpmeye ve dilini dudaklarının üzerinde gezdirip ısırmaya başladığını fark edince, zafer duygusuyla sırıtmasına engel olamadı. Bir yandan bilincini açık tutmaya uğraşırken, ilk seferin genç kız için unutulmaz olmasına karar verdi. Uygun anı kollayarak yeteri kadar kendisini kaybettiğini hissedince, sutyeniyle beraber gelinliğini kollarından sıyırmaya girişti. Gizem'in soyunmayı düşünecek durumda olmadığını fark edip, üstündeki bedenle birlikte dönerek altına aldığı karısının dudaklarından ayrılmadan işine kaldığı yerden devam etti. Gözlerini aşağılara indirmemek için özen gösterirken önce ceketini çıkarttı. Hemen ardından gömleğinin düğmelerini koparıp bedeninden söküp kurtuldu.

Biraz uzaklaşıp nefes nefese kalan karısına sevgiyle bakarken, kendisini tekrar öpmeye kalkması üzerine dudaklarına bir buse kondurup aşağılara doğru yol aldı. Gördüğü sahne karşısında bütün bedeni

ürpererek, muhteşem göğüsleriyle ilgilenmeye başladı. Başını geriye atan aşkının, bedenini yükselterek kendisine sunmasıyla akıl sağlığı korumaya çalışarak hayranlıkla baktı. Burada oyalanırsa kendisini tutamayacağından korktuğu için dizlerinin üzerinde kalkıp gelinliğini bacaklarından sıyırdığı gibi yere fırlattı. Hızlı hareketlerle iç çamaşırıyla beraber pantolonu da yere giderken, sevdiği kadınla bütünleşip her şeyini paylaşmak arzusuyla çıplak tenlerini buluşturdu.

"Ricckk!"

"Hıııışşşşttt, korkma aşkım. Benim Rick, seni çok seven adam. Kadınım, hayatımın aşkı..."

Yavaş hareketlerle bedenlerini birleştirirken, genç kadının kendisine alışması için kısa aralıklarla durmaya özen gösterdi. Bütün iradesini yaptığı işe yoğunlaştırıp, karısının minyon vücudunun kendi iri yapısıyla uyum sağlamasını bekledi. Kısa bir an yabancı duygudan ürken aşkını tekrar öpmeye başlayıp, kulağına fısıldadığı sevgi sözleriyle sakinleştirdi. Nihayet olayın akışına kendisini kaptıran güzelinin, bedenini okşamaya başlamasıyla verdiği karardan caymamak için telkinlerine devam etti.

Gizem'in bu kadar duyarlı ve enerjik olmasından etkilendiği halde, canının yanma ihtimaline karşın bütün vücudunu okşayarak biraz daha sokuldu. Doğru anın geldiğini anladığı anda iri cüssesinden beklenmeyecek bir nezaketle genç kadına sahip oldu. Sırtına batan tırnaklarla duraklarken, bedenine dolanan bacakların kalçasına baskı yapmasıyla gözü döndü.

"Riiicckk!"

"Gizem! Aşkım, iyi misin?" derken saçlarına yapışarak başından çeken kadınının dudaklarına yapışmasıyla kendisinden geçti. Gittikçe ritmi artarak dans eden bedenlerin, inlemelere karışan nefes seslerinin eşliğinde dünya ile bütün ilişiğini kesip karısında yitip gitti. İradesini kaybetmesine sebep olan hırçın sevgilisiyle, hayatının en güzel anlarını yaşamaya devam etti. Sırtına batan tırnakların altında küçük kadınının gerildiğini, bütün bedenini kastığını fark edince, kendisini tutmayı bırakıp boşalmak için bedenine izin verdi. "Tanrım! Gizem, aş-aşkım..." derken soluklarını düzene sokmaya çalıştı. Sadece kendisine ait olan kadınının boynuna başını gömüp kendini serbest bıraktı.

"Riii-Riiiccckkk!"

"Buradayım aşkım."

Karısını ezmekten çekinen genç adam, ayrılmaya da gönlü razı olmayınca bedenine sarıldığı gibi olduğu yerde dönerek üzerine yatmasını sağladı. Göğsünde dinlenen kadınının sırtını okşarken, aşkın ilkel ve sahiplenici bir yanı olduğunu, verdiği tada bayıldığını içinden geçirdi. Saçlarına uzanıp sağından solundan sallanan çiçekleri, canını yakmamaya özen göstererek çıkartmaya başladı.

"Mis gibi kokuyorsun. Çok sessizsin aşkım, iyi misin?"

"Ben, şey... Rick!"

"Ne? Neden gülüyorsun?" Genç kadının hafifçe başını kaldırıp, önce gözlerini kaçırarak tekrar göğsüne gömmesiyle, "Heeeyyy! Yoksa Gizem, kocasından utanıyor mu?" diye sordu. Sevimli hali karşısında sırıtırken, çenesinden tutarak göz göze gelmelerini sağladı.

"Ama Rick!"

"Hadi ama aşkım, benden saklanmanı istemiyorum! İyi misin?"

"Eee... Ben çok iyi..." dedikten sonra uzanıp dudaklarına küçük bir öpücük bıraktıktan sonra tekrar başını sakladı.

"Hıımmm! Bu halini sevdim, çok şirin. Hâlâ bu kadar komik olan konuyu anlayabilmiş değilim, benimle de paylaşmak ister misin?"

"Sebebi yok, içimden gülmek geliyor!"

"Harika." Elindeki çiçekli tokaları uzanıp komedinin üzerine bırakan genç adam, karısına sımsıkı sarılarak "Gizem, seni bulmamı sağladığı için ömrüm boyunca Asena'ya minnettar kalacağım. Kendini iyi hissetmene sevindim güzelim. Bir an sana zarar vereceğimden korktum." derken genç kadının dirsekleri üzerinde kalkıp gözlerine bakmasıyla sevgiyle gülümsedi.

"Ben, Asena kızgın ama sana katıldı. Evet, ben de ona minnettar, çünkü mutluyum. Seni seviyorum Rick, korkma ben sporcu, eee... Güçlü kadın."

"Tanrım! Sana aşığım güçlü kadınım!" Bakışlarıyla bile tekrar uyarıldığını hisseden genç adam, dudaklarını uzanırken yaptığının yanlış olduğunu hatırlayıp "Kahretsin! Durmalıyız Gizem, canın yanabilir senin için çok erken..." diyerek geri çekilmeye çalıştı.

"Sen anlamak yok Rick, ben sporcuyum. Kolay yorulmaz ve güçlü... Az konuş, çok iş yap sen..." demesinin ardından kocasına saldırıp kahkahalar eşliğinde boğuşmaya girişti. Çılgına dönen devi ile yatakta yuvarlanırken, genç adamın yönlendirmesiyle üzerine çıkarak zaferini ilan etti.

31. BÖLÜM

Havaalanının bekleme salonunda gelip geçeni izleyen genç adam, saatini kontrol ederek zamanın daraldığını fark etti. Elinde çantasıyla kendisine doğru yürüyen dostunu görünce, yaslandığı sütundan ayrılıp halinden memnun görünen adama sırıtarak karşılık verdi.

"Nihayet! Rick, sen yaşıyor muydun adamım? İnsan bir kere telefonuma cevap verir ya da müsait olduğunda arar."

"Neden? Seninle görüşmek istediğimi de nereden çıkardın dostum? Ayrıca çok meşguldüm, istediğim tek şey de yanımdaydı."

Rick'in kaşlarını oynatarak sırıtması üzerine gülmeye başlayan genç adam "Gizem nerede?" diye bahsi geçen kadını merak ederek sordu.

"Uzaktan seni fark ettiği anda tuvalete gitmesi gerektiği aklına geldi. Birazdan burada olur. Düğünümüz sırasında kucakta kaçırıldığına şahit olduğun için senden utanıyor. Kevin, olay çıksın istemiyorsan, bu konunun bahsini açma."

"Sen ciddi misin?" Genç adamın başını salladığını görünce "Hadi ya, bu kotü oldu işte! Hiç alay edemeyecek miyim dostum?" diyerek itirazını beyan etti.

"Tavsiye etmem adamım. Harikaydı, beni bu konuda perişan etti ve yeri geldikçe benzer şekilde sinirlendirmeyi düşünür oldum."

"Vay vay vay! Mutlu olmana sevindim Rick, bunu hak ediyorsun."

"Sağ ol Kevin, senin için de aynısını dilerim." Arkadaşıyla ko-

nuşurken bir yandan gözünü ayırmadığı tuvalet kapısından, karısının çıktığını görünce "Geliyor." diye uyarıda bulundu. Kendisine karşı sahiplenici ve saldırgan olduğu halde, yaşananları tahmin edeceği endişesiyle Kevin ile karşılaşmaya çekinmesini çok komik buldu. Kahkaha atma dürtüsünü baskılayarak, utangaç tutumunu yadırgamakla beraber masumiyetine verip sırıttı. Kızaran yanakları ile gözlerini kaçırarak yanlarına doğru gelirken, karısının haline acıyıp dostuna uyaran bir bakış attı.

"Tanrım! Rick, inanamıyorum kesinlikle yüzüme bakamıyor."

"Hıııışşştt, sus adamım! Merhaba deyip ilerle, yakında konuşmaya başlar."

"Hı hı, tamam! Merhaba Gizem, geç kaldınız. Ben önden gideyim de işlemlere başlayayım."

"Şey, eee... Merhaba!" Başını ciddi bir ifadeyle sallayan adamın uzaklaşmasıyla rahatladığını hisseden genç kadın, kocasına ters bir bakış atıp onunla ilerlemeye başladı. "Ben sana hâlâ çok kızgın, Rick! Kevin, rezil oldu ben."

"Üzgünüm aşkım, haklısın. Cezam neyse razıyım. Hıımmm! Evet, kesinlikle razıyım. Gizem, uçaktan iner inmez Asena'ya gitme konusunda emin misin? Önce eve uğrayıp..."

"Hayır Rick, gitmem şart! Ben de huzur yok. Kesinlikle o iş çözülecek, sonra rahat."

"Ne? Haa, sorun çözülmeden rahat edemezsin! Sen bilirsin... Harika, oyalanmayız değil mi aşkım? Ne de olsa evimizde ve kendi yatağımızda geçireceğimiz ilk gece olacak." derken karısının söylediği cümleyle yüzünü buruşturdu."

"Olmaz Rick, ben şimdi hasta oldu. Yani, kadın günü, eee... Ay, eee... Baş..."

"Anladım canım, kendini yorma! İyi misin?"

"Evet."

"Oooff... yinede kollarımda olmanı istiyorum. Kokunu içime çekerek, üzerimdeki ağırlığını hissederek uyumama mâni değil."

"Sağ ol aşkım, ben de sevdi beraber uyumak."

İçinden şansına tükürürken eline yapıştığı kadının kafasından

öpen genç adam, işlemler için sıraya giren dostuna doğru ilerlemeye devam etti. Karısının uçak korkusunu unutturmak için bir yandan muhabbet ederken, Kevin'a karşı çekimser davrandığını görünce bir an evvel düzeleceğini umarak genç adama göz kırptı.

***

Arabasını yeni akrabalarının evinin önüne park eden genç adam, yola çıktıklarından beri bütün uğraşına rağmen konuşturamadığı Gizem'in ne düşündüğünü merak etti. Hareketlerinden gergin olduğu anlaşılan karısıyla beraber kapıya yaklaşırken, Gabriel'e telefon açıp geldiklerini haber verdi. Kapıdan açan dostunun garip bir ifadeyle sırıtırken, kısık sesle tebrik etmesi üzerine "Çok mu kötü?" diyerek aynı tonda sorusunu yöneltti.

"Hem de nasıl! Mahvettiniz beni dostum."

"Kahretsin!" Yanından geçip salona dalan karısının peşinden giderken, ne olacağını merak ederek içeriye daldı. Ellerini beline dayayıp bacaklarını açan kadınların, bir eşi çatık kaşlarla birbirlerini süzdüklerini görünce gayri ihtiyari kaşları havalandı. Görüntünün komikliği karşısında "Tanrım, şunların haline bak çok komik!" derken gülmemek için dudaklarını ısırmak zorunda kaldı.

"Hiiişşşştttt... Duyacaklar Rick, okları üzerine çekmek istemezsin!"

"Hı hı! Kahretsin, bu sahneyi kameraya kaydetmek vardı. Kasabanın meydanında karşılaşan kovboylara benziyorlar."

"Güldürme beni adamım, zaten kendimi zor tutuyorum! Tanrım, bu kadınları çok seviyorum."

"Al benden de o kadar! Bu zamana kadar Asena sakinleşmiştir diye umuyordum."

"Kesinlikle hayır, 3 gündür ateş topu gibi ortalıkta söylenerek dolanıyor. Resmen hayatımı kararttınız."

"Demek baya kötüydü! Tanrım, şu duruşu beni inanılmaz tahrik ediyor." demesiyle karısının adet dönemi olduğunu hatırlayınca "Kahretsin, tam da zamanıydı!" diye kısık sesle eklerken istemsizce yüzünü buruşturdu. İçinden kaç gün süreceğini hesapladığı sırada, yanından ge-

len sesle kadınından zorlukla ayırdığı gözlerini kısa bir süre arkadaşına çevirdi.

"Aynen adamım... Şey, tabii ki Gizem'den değil, Asena'dan bahsediyorum!"

"Uzatma Gabriel, anladım."

"Güüüüllll..."

Karısının bağırarak anlamadığı bir kelime söylemesiyle "Ne dedi adamım?" diye sorarken merakla kaşlarını kaldırıp yanına döndü.

"Asena'ya, *'Gül...* 'diyor!"

"Gülmeyeceğim işte!"

"Hmmmmm! Benimki de itiraz ediyor, Rick!"

"Güüüllll... dedim sana..."

"Ben de cevabımı verdim, hayır. Gülmeyeceğim..."

"Gabriel, yine aynı kelime geçti, değil mi?"

"Evet dostum! Heeeyyy, ne yapıyor bunlar?" Gizem'in hamle yapması üzerine geriye kaçan karısının, koltuğun arkasına geçmesiyle irkildi. Saldırganlığı tescillenen kuzene karşı, gerektiği takdirde müdahale etmek için birkaç adım yaklaşıp dikkat kesildi.

"Son kez söylüyorum Asena, sana gül dedim. Sonra da beni tebrik et, hemen..."

"..."

"Haaahhh, saklanıyor musun? O koltuğun beni durdurabileceğini mi düşünüyorsun, sadece gülerim. Dediğimi yap yoksa ikisini de zorla yaptıracağım."

"Bok yaptırırsın, defol! Gerizekâlı, senin yüzünden neler çektim biliyor musun? Ne kadar korktuğumdan haberin var mı? Bir de seni tebrik edip güleceğim ha, çok beklersin!"

Kendi dillerinde bağıran kadınları izlemeye devam eden genç adam, ne söylediklerini merak ederek pek hayırlı şeyler olmadığını tahmin etti. Daha fazla dayanamayıp dikkatle izleyen dostuna dönerek "Gabriel, ne konuştuklarını anlıyor musun?" diye sormaktan kendini alamadı.

"Kısmen... Gizem, Asena'nın gülmesi konusunda ısrarcı, bunun yanı sıra evliliğinizi tebrik etmesini emrediyor. Yoksa zorla yaptırmakla

tehdit ediyor. Benimki de eee... O kısmını geçeyim, kısaca itiraz ediyor. Sence Gizem, Asena'ya saldırır mı adamım?"

"Bilmiyorum, müdahale etsek mi acaba?"

"Ooofff, ben de bilmiyorum! Aralarının düzelmesini istiyorum. Biraz daha bekleyelim, kavgaya dönüşmediği sürece sorun yok." Koltuğun çevresinde sağa sola hamleler yapan Gizem'e karşılık, ters yöne kaçan karısını hayretle izlerken "Tanrım, şimdi ne yapıyorlar?" diyerek sinirle sırıttı. Tekrar bağrışmaya başlamalarıyla, susup söylenenleri anlamaya çalıştı.

"Terbiyesiz! Ablayla doğru konuş."

"Siktir oradan, istediğim gibi konuşurum. Sensin terbiyesiz, azgın karı... kocaya kaçan kim ha?"

"Bana bak salak, zina yapmışım gibi davranıp durma, sevdiğim adamla evlendim. O kadar üzerime gelmeseydin belki de bunları yaşamazdık."

"Ne yani, şimdide benim yüzümden mi evlendiğini iddia edeceksin?"

"Eh yardımı oldu diyelim. Henüz teklifini düşünme aşamasındaydım, muhteşem tavrın karar vermemi sağladı."

"Hadi oradan azgın karı, daha odadayken anladım doğru durmayacağını."

"Kız sen eceline susadın herhalde! Bak beni daha fazla sinir etme, insan gibi gülerek tebrik et yoksa canına okurum senin."

"Defol git, seneye tekrar uğra. Sinirim geçtiyse belki bir güzellik yaparım."

"Bunu sen istedin, Asena..."

Karısının sesini gittikçe yükseltmesiyle, "Ooofff! Gabriel, ne konuştuklarını anlatsana?" diyerek dostunu dürterken, kararlı tavrı karşısında Gizem'e olan hayranlığı katlanarak arttı. Kuzenini uyarmak için atak ve kıvrak hareketlerini gözünü ayırmadan izlediği sırada genç adamın söylediklerini dinledi.

"Eee... Tam anlayamıyorum, benim için çok hızlı ve..." diye söze başlayan genç adam, Gizem'in savaş çığlığı atmasıyla koltuğun üzerinden fırlayarak Asena'nın üzerine atladığını görünce şoka girdi. Birkaç

saniye süren şaşkınlığın ardından, devam eden çığlıklar ve garip sesleri duyarak olay yerine koşturan Rick'in peşinden fırladı. Koltuğun yanına gelmesiyle karısının üzerine çıkan Gizem'in, koltuk altlarından ve karnından gıdıklarken, çığlıklarına karışan kahkahalar atmasını hayretle izledi. Saçı başı karışan kadınların arasında tehlikeli bir durum olmadığına kanaat getirince rahatladı. "Bunların ikisi de çılgın!" derken gözlerini ayırmadan karısını izleyen taze damada kısa bir bakış atıp tekrar sahneye geri döndü.

"Kesinlikle katılıyorum dostum! Ve ben, o çılgınlardan birine aşığım."

"Evet, ben de diğerine, Rick!"

"Yine ne diyor?"

"Sanırım Gizem, Asena'ya *'Pes et.* 'dedi."

"Pes et, Asena... beni sevdiğini biliyorum."

"Bırak artık... manyak, karnım ağrıdı."

"Ben anlamam, pes etmeden bırakmayacağım. Evet, seni bekliyorum."

"Allah cezanı vermesin! Senin yüzünden ne kadar zor duruma düştüm biliyor musun? Ne diyeceğim ben şimdi onlara?"

"Babaannem ile konuşmadın mı?"

"Delirdin mi sen be? Daha o kadar kafayı yemedim, götün yiyorsa kendin söyle."

"Hmmmm! Bu konu üzerinde düşünebiliriz. Hadi ama üzme artık beni. Balayından yeni dönmüş bir geline böyle mi davranılır."

"Pes Gizem, ne kadar pişkinsin ya! Bir de utanmadan zeytinyağı gibi üste çıkıyorsun."

Tamam, belki biraz kızmakta haklı olabilirsin ama sende de suç var. Huyumu bildiğin halde beni çok zorladın."

"Ooooffffff! İyi be tamam, kalk üstümden. Naime ile de ben konuşmam, ne haliniz varsa görün. Hatta o esnada aynı ortamda bile bulunmam."

"Gerek yok canım, o konuyu düşündüm. Sen de söylemediğine göre, hiçbir şey anlatmayacağız. Durup dururken gerilmenin manası yok."

"Nasıl yani, evlendiğini gizleyecek miyiz?" Bir yandan kuzeninin yardım etmek için uzattığı elini tutarak doğrulan genç kadın, kurnazca gözlerini kısıp yarım ağız sırıttığını görünce kaşlarını çattı. Aniden üzerine atılıp sarılınca, yanaklarını öperken dayanamayıp karşılık verdi.

"Evet kuzen, kimsenin ruhu duymayacak."

"Senden korkulur, iyi madem öyle yaparız! Her ne kadar hâlâ çok kızgın olsam da tebrik ederim, Rick! Ama bunu unutacağımı zannediyorsan yanılıyorsun, zamanı gelince ödeşiriz canım benim."

"Sağ ol Asena, sana her zaman borçlu kalacağım."

"Kendim ettim kendim buldum, şaka gibi! Şöyle oturalım da aklındakileri anlat Gizem."

"Olur, tatlım." diyerek kocasının yanına giden genç kadın, koltuğa oturup karşısındaki çiftin yerleşmesini bekledi. "Gayet basit, değişen hiçbir şey olmadı. 3 hafta sonra nikâhımız kıyılacak, arkasından..." derken kocasının kendisine hitaben konuştuğunu duyunca cümleyi yarıda kesti.

"Gizem, söylediklerini anlayamıyorum!"

"Ay özür dilerim hayatım, Türkçe konuştu fark etmedi! 3 hafta sonra nikâh ve İzmir düğün bizim olacak dedi, ben."

"Gizem, ne yani şey olmadı mı?"

Bir yandan söylenenleri anlama ihtimaline karşı Gabriel'e kısa bir bakış atan genç kadın, boğazını temizlerken "Oldu kuzen, uzatma!" diyerek imayla kaşlarını kaldırdı.

"Eee o zaman nasıl olacak?"

"Salak mısın sen be? Nikâhlı kocam işte, kim, nereden bilecek? Alnımda kocasıyla yatmış diye mi yazıyor? Aa-aaa, ne diye sırıtıyor seninki? Kahretsin, söylediklerimi anladı değil mi?"

"Saftrik! Sana kırk kere ifade ettim, zikrettiklerini saksısı kabul edecek kadar lügatimize hâkim diye..."

"Kahretsin, sen de kızdırmasaydın beni! Ooofff, ne olacak şimdi?"

"Zatı alinize sorun teşkil edecek bir husus mevzubahis değil, ben icabına bakarım."

"Asenaaaa!"

"İyi tamam be, öyle konuşmam. Sen de her şeyi anlamayıver, Gab-

riel..." Meraklı kocasına çıkışan genç kadın, yüzünü buruştururken kendilerini izleyen Rick'e göz atıp tekrar kuzenine döndü. "Sonra ne olacak peki?"

"Hiiiiççç... İzmir'e gidip düğünü yapacağız."

"Ya, demek öyle!" derken hainice sırıtmaya başlayan genç kadın, herkesin anlayacağı şekilde "Yani o zamana kadar ayrı evlerde mi yaşacaksınız?" demesiyle oturduğu yerde dikleşen adamın olaya uyandığını anlayıp gülmeye başladı.

"Aslaaa! Biz evliyiz, Asena. Gizem, benim karım ve bundan böyle ayrı kalmayacağız."

"Sen öyle zannet Rick, değil mi kuzen?"

"Hain! Eee Rick, İzmir gidecek biz, orada düğün olana kadar ayrı kalacak."

"Ama aşkım..." diye başlayan adamın, itirazlarını sıralamasını zevkle izleyen genç kadın, kolunu omzuna atıp alnından öpen kocasına göz kırparak başını göğsüne yasladı.

"Küçük cadı seni, bilerek yaptın değil mi?"

"Eh, o kadar intikamımı alayım, kaç gündür burnumdan getirdiler." Pişkince sırıtarak, "Ayrıca o hallerini izlemesi de çok eğlenceli olacak." derken gülmeye başlayan kocasına katıldı. Uzun süren çabaların ardından Gizem'i ikna edemeyeceğini anlayan Rick'in surat asmasıyla, Selen ve James'in düğününden bahis açarak konuyu değiştirmeye karar verdi. Bir süre muhabbet ettikten sora küskün damat ile ayağa kalkan kuzenini yolcu ederken, kendisine hâlâ garip geldiği halde evlerine gitmelerini sessizce kabullendi.

32. BÖLÜM

"Çok güzel oldun hayatım, Allah nazarlardan saklasın. Tüh tüh tüh... Maşallah, canım benim... Selen, babam büyük bir gururla senin dışarı çıkmanı bekliyor."

"Aaaayyy! Çok heyecanlıyım Asena, elim ayağım titriyor."

"Canıımmmm... merak etme, her şey çok güzel olacak bir tanem." derken James'in ricası üzerine genç kızın saçlarını açık bırakmakla iyi yaptıklarına karar verdi. Yüzünü ortaya çıkacak şekilde arkaya çekilen ve incili tokalarla süslenen kıvırcık buklelerin, Selen'e ayrı bir hava kattığını düşündü. Makyajını bozmamak için dolmuş gözlerini kırpıştırarak, dikkatle genç kızın yanaklarından öptükten sonra geri çekildi. Huysuz kuzeninin uyarısıyla gözlerini devirirken, geri çekilip yerini ona bıraktı.

"Asena, duygusallığın sırası değil, giderayak kızı ağlatırsan canına okurum."

"İyi aman be, ruhsuz!"

"Pratik diyelim canım."

"Iııyyyy... Sen de oyalanma da çık artık, Rick çatladı. Ona ne oluyorsa doğumhanenin kapısında bekleyen baba adayları gibi volta atıp duruyor. Bilmeyen de haftalardır görüşmüyorsunuz zannedecek! Sırf bana, Gizem ne zaman gelecek diye 3 kere sordu."

"Canım benim, ne yapsın çocuk Gizoşuna çok düşkün... Öptüm kızlar, ben yerime geçiyorum."

"Gıcık, yürü hadi! Hadi Selencigim, gidelim artık."

"Tamam!"

"Bismillah... Allah, tamamına erdirsin." Arkadaşına yardım ederek koridora çıkan genç kadın, çantasından çıkarttığı kırmızı kurdele ile kendilerini bekleyen babasının yanına gitti. "Gelin Hanım geldi." diyerek sevimli bir ifadeyle gülümseyen adama katıldı.

"Vay be! Selen, harika görünüyorsun kızım."

"Teşekkür ederim Brandon amca, beni kırmadığınız için minnettarım."

"O şerefe nail olduğum için esas ben onur duydum yavrum."

Konuşmalarının bitmesinin ardından, "Babacığım..." diyerek elindeki kurdeleyi kayınpederine veren genç kadın, aynen öğrettiği gibi Selen'in belinde dolandırıp mutluluk dilerken içinden dua ederek eşlik etti. Üçüncü turun ardından bağlamasıyla, bu âdeti de hakkıyla yerine getirebildiğine sevinerek yanlarından ayrıldı. Salon kapısında kendisini bekleyen kocasına doğru ilerlerken, kuzenine hayranlıkla bakan Rick'in ifadesine gözlerini devirerek yoluna devam etti.

***

"Güzel kızım, James de benim ikinci oğlum gibidir, şimdi bir kızım daha oldu. Güzel bir çift olacaksınız, birbirinize çok yakışıyorsunuz."

"Çok teşekkür ederim, Brandon amca!"

"Evet... Hayatım, artık gidebiliriz." derken harekete geçen adam koluna yerleştirdiği eli tutarak salondan içeriye girdi. Selen'i, nikâh masasının önünde oğluyla beraber gelinini bekleyen damada doğru götürmeye başladı. Düğün müziği eşliğinde misafirlerin arasından yavaşça ilerlerken, gelinine sevgiyle bakan manevi oğluna hak verdi.

"Evlat, emanetimi teslim ediyorum, kızıma iyi bak. Şimdiden mutluluklar dilerim."

"Merak etme Brandon, öyle yapmaya kararlıyım. Sağ ol. Aşkım, çok güzel görünüyorsun!"

Utangaç bir ifadeyle "Teşekkür ederim James, sen de çok yakışık-

k olmuşsun!" diyen genç kız, mutluluktan ışıldayarak sevdiği adama

Ellerinden tuttuğu müstakbel karısına hayranlıkla bakan genç adam, geleneklerine uygun hazırlanan nikâh masasına yönlendirerek oturmasına yardımcı oldu. Kendisi de yerine geçerek, masanın altından uzanıp aşkının elini tekrar tuttu. Zamanında korktuğu durumu şu an büyük bir istekle gerçekleştiriyor olmanın rahatlığıyla, törene başlayan nikâh memuruna dönerek rüyadaymış gibi konuşmasını dinledi.

***

"Gizem!"

Salona hâkim konumlanan masada kocasıyla beraber oturan genç kadın, Selen'in ardından James'in evlilik yeminini dinlerken sevgili dostları adına duygulandı. Yanından gelen sesle gözünü sahneden ayırmadan kocasına doğru uzandı.

"Efendim!"

"Bizim düğünümüz de böyle mi olacak?"

"Hı hı, evet... Hemen hemen aynı olacak."

"Hııımmm... Ben şanslı bir adamım, tam üç defa gerdeğe gireceğim! Harika, bu hoşuma gitti." diyerek kaşlarını oynatırken, karısının tıslayarak adını söylemesiyle sırıtması genişledi.

"Riiiiiiiccccckkk, insanlar duyacak biz! Senin hiç utanma yok?"

"Özür dilerim, haklısın. Eee... şey Gizem, hastalığın bitti mi aşkım?"

"Evet, neden sordu sen? Oooff, Rick!"

"Çok sevindim... Bak aşkım, imzalarını atıyorlar. Şimdi alkışlayacağız demiştin, eee... Gizem, aklımdayken çok geç saatlere kadar kalmayız değil mi?"

"Allah'ım, sabır ver! Sus, Riiiccck... Benim kuzen ve Gabriel de imza atsın, hah... Evet, alkış şimdi..."

Kocasıyla beraber ayağa kalkan genç kadın, hâlâ sırıtan adama ters bir bakış attıktan sonra ilk danslarına kalkan çifti alkışlamaya başladı. Yanına gelen Asena'ya sarılıp öperken, bu çok sevdikleri dostlarının mutluluğunu beraber paylaştı.

"Asena, tebrik ederim hayatım, her türlü ayrıntıyı düşünmüşsün! Selen'i nikâh masasına Brandon amcanın getirmesi biraz garipti, onun dışında kendimi memleketimde hissettim. Hıımmmm... Bu yabancılarla düğün havasına girmemiz zor olacak ama idare edeceğiz artık..."

"Sen öyle zannet canım, çoğunu zamanında eğittim. Birazdan oyun havaları başladığında şoka gireceksin, Gizoşum. Hadi ikinci dansa geçiliyor, kocanı al da piste fırla."

"Tamam... Rick, şimdi biz dans yapacak."

"Emrin olur, aşkım." Elinden tuttuğu karısıyla sahnedeki yeni çiftin yanına giderken, birbirlerine sevgiyle bakan dostlarının kendilerini fark etmelerini bekledi. "Tebrik ederim James... Selenciğim, sen gördüğüm ikinci en güzel gelinsin." diyerek birincinin omzuna kolunu attı.

"Benim, birinci dostum sağ ol."

"Mutluluk dilerim, James. Siz bir yastık üzerinde yaşlan, eee! Boş ver sen, mutlu olun işte..."

"Canım, çok tatlısın!" Söylemek istediğine sırıtan genç kız "Ben sonra James'e açıklarım Gizemciğim, her şey için sağ ol canım." diyerek merakla bakan kocasına göz kırptı. Deyim olduğunu söylemesinin ardından, iyi dileklerine karşılık Gizem ile konuşmasını dinledi.

"Teşekkür ederim Gizem, size de mutluluklar dilerim. Açıkçası bizden önce evlenmenizi kıskanmadım dersem yalan olur. Bunu düşünememiş olmama hâlâ üzülüyorum dostum! Bunca acı, sıkıntı..."

"Jaaaamesss!"

Sırıtan adamla anlayışla bakıştıkları sırada Selen'in imayla adını seslenmesiyle "Şaka yapıyorum hayatım, beklediğim her ana değdi." diyerek alnından öperken, yanlarına gelen Gabriel ve Asena'ya gülümsedi. Birbiri ardına gelen dostlarının tebriklerini kabul ettikten sonra müziğin değişmesiyle, harekete geçen hanımlara dans pistini bırakıp yerine döndü.

***

"Bu kadar oynamaları normal mi Gabriel? Neredeyse iki saattir hiç oturmadılar! Korkarım karım beni unuttu."

"Bizim düğünü unuttun mu ya da Karen'ın düğününde yaşananla-

n? Merak etme James, sadece Selen değil benimki ve hatta Rick, Gizem de seni unuttu. Gece bitene kadar oturmalarını beklemeyin, hiç şansınız yok." Pistin kenarında dostlarıyla dikilirken, çılgın gibi oynayan eşleri için "Hayatımda dans etmeyi bu kadar seven bir millet görmedim!" diyerek sırıttı. Yeni damatlara kısa bir bakış attıktan sonra doyamadığı karısına tekrar dönerek, hayranlıkla kaldığı yerden seyretmeye devam etti. Asena'nın, çok eğlendiğini ve mutlu göründüğünü düşünerek, kolundan tuttuğu gibi evlerine götürme dürtüsünü baskıladı. Evlendikleri günden beri doyamadığı bir tutkuyla bağlandığı karısına, her geçen dakika hissettiği arzu katlanarak arttığını hissetti. Uçuk mavi elbisesinin içindeki sallayıp durduğu kalçalarına, tapılası göğüslerine odaklanmamaya çalıştı.

"Oofff, Gizem! Daha kaç saat oynayacaksınız?"

Rick'in homurdandığını duyunca "Fazla ümitlenme dostum, maalesef daha yeni başladılar. Bunları bıraksan sabaha kadar oynarlar." diyerek yüzünü buruşturdu.

"Kahretsin, ben daha bir haftalık evliyim adamım! Karımın bu kadar güzel görünürken, karşımda böyle tahrik edici, eee... dans etmesi çok rahatsız edici. Bu işkence gibi bir şey!"

"Hı hı, hem de nasıl. Düğünümüzden önce ve sonrasında neler çektiğimi unutmam mümkün değil!"

"Ne oldu ki?"

"Boş ver Rick, uzun hikâye. Özetle, sevgili karım yorgunluktan bayıldı diyelim."

"Düğün gecenizde! Hadi ya çok kötüymüş."

"Kâbus gibiydi."

"Hıımm, o zaman iyi yapmışım! Ben işimi garantiledim dostum, Selen'den 12 de ayrılma sözü aldım. Muhtemelen Asena bozulacaktır, o konuda size güveniyorum."

"Olmuş bil. James, Selen sana işaret ediyor." demesiyle dayandığı sütundan fırlayarak, karısının yanına giden adamın arkasından sırıttı. Dans pistinin etrafından dolanarak yanlarına doğru gelen Kevin'a selam verip hatırını sordu. "Nasılsın adamım? Bir anda ortalıktan kayboldun."

"İyiyim Gabriel, bahçedeydim. Biraz yalnız kalıp düşünmek istedim."

"Hı! Kevin, bir sorun mu var?"

Kaşlarını çatarak kendisine endişeyle bakan Rick'e "Sanırım senin yakalandığın virüs bulaştı." derken yüzünü buruşturarak kendisine hayret etti.

"Ne?"

"Biraz balkona çıkalım mı, burası çok gürültülü." dedikten sonra arkadaşlarının cevabını beklemeden yöneldi, tabii arkasındaki meraklı adamlarla. Sesin nispeten az duyulduğu sakin bir bölgeye gelince, sırtını korkuluklara dayayarak derin bir nefes aldı. "Siz sormadan ben söyleyeyim, hasta değilim. Bir süredir bu konu üzerinde düşünüyorum, en sonunda..."

"Ne konusu?"

"Oraya geliyorum, Rick. Bunu anlatması benim için çok zor. Cihan, eee... ben..."

"Cihan mı? Karımın kuzeninden mi bahsediyorsun?"

"Evet, Gabriel."

"Ben hâlâ alakayı kuramadım! Senin Cihan'la ne işin olabilir? Hem... iyi de sen onu nereden tanıyorsun?"

"Hayat hikâyesini, Rick anlattı. Resimlerini ve kamera görüntülerini de Asena'nın verdiği kayıtlardan izledim."

"Eee!"

"Dinle Gabriel, böyle soru cevap şeklinde olmayacak, Kevin'ın anlatacaklarını dinleyelim! Evet dostum, ne oluyor?"

"Sağ ol, Rick... James gibi hatta ondan daha fanatik bir evlilik düşmanı olduğumu bilirsiniz. Bu konuda hayatımın hiçbir döneminde esnek bir yanım olmadı. Son döneme kadar da yoktu. Evlilik veya çocuk sahibi olmak dendiği zaman tüylerim ürperecek kadar olaya karşıydım. Kadın düşmanı değilim, işin aslı karşı cinse pek güvendiğim söylenemez. Benim olayım, içimin aldığı ve hoşuma giden bir kadınla karşılaştığım zaman tek gecelik ilişki... Ötesini ne istedim ne de ihtiyaç duydum. Tabii sizler teker teker evlenmeye başlayana kadar. En son Rick'de o guruba katılınca..."

"Dejavu yaşıyor gibiyim adamım!"

"Tahmin ederim Rick, Gizem ile evlenmeyi istediğin dönemde anlattıkların hâlâ aklımda. O zaman ne demek istediğini anlamakta zorlanmıştım, şimdiyse evlilik fikrini aklımdan çıkaramıyorum." demesiyle kaşları çatılan Gabriel'in atılmasını hoş karşıladı. Adamın şaşkın yüzüne bakarak, kendisini doğru ifade edebilmek için olabildiğince sakin kalmaya odaklandı.

"Bir dakika, bir dakika! Cihan, bunun neresinde yer alıyor?"

"Sen beni dinlemiyor musun Gabriel, Rick'in o kızla ilgili anlattıklarına hayran kaldığımı söyledim. Akabinde gördüğüm resim ve kayıtlar yüzünden ilgim her geçen gün arttı."

"Pes ediyorum, ne kayıtmış arkadaş. İyi de kızların anlattığına göre Cihan kardeşlerini arkasında bırakıp evlenmeyi düşünmez."

"Biliyorum dostum, söylemene gerek yok. Zaten güzelliğinin yanı sıra beni etkileyen ve ona bağlanma sebeplerimin başında bu geliyor. Bu özelliklere sahip bir kadınla, şansımın olma ihtimali ve mutlu birlikteliklerinizi görmem evlenmeyi... düzeltiyorum, Cihan ile evlenmek istememe sebep oldu."

Şaşkınlıkla suratına bakan dostlarının söze girmesini bekleyen genç adam, uzun süre ses gelmeyince "Bir şey demeyecek misin Gabriel, söylediklerim çok mu saçma geldi?" diyerek konuşması için zorlamaya çalıştı. Vücudunda hissettiği gerginlik, duyacağı cevabın kendisi için ne kadar önemli olduğunu bir defa daha anlamasını sağladı. Ağızlarından itiraz cümlelerinin çıkmasından çekinerek, genç adamın söze girmesiyle bütün dikkatini verip dinlemeye başladı.

"İşin aslı, ne diyeceğimi şaşırdım. Böyle bir şeyle karşılaşacağımı beklemiyordum. Bu durumda Rick ve benim ne yapmamı bekliyorsun?"

"Sadece sizin değil, asıl eşlerinizin bana yardımcı olmasını istiyorum."

"Anlayamadım, nasıl?"

"Eşlerinizle konuşmanızı, en azından kestirip atmadan önce benimle görüşmeyi kabul etmeleri için yardımcı olmanızı istiyorum. Cihan burada olsaydı, ne yapar eder mutlaka bir yolunu bulur, benimle

olması için ikna ederdim. Şu anki bulunduğum durumda ise, tek başıma tanışmaya gitmem bile bir işe yaramaz. Öyle olunca da iş Gizem ile Asena'da bitiyor. Onları ikna edersem arkama çok kuvvetli iki yandaş almış olurum. Müsaitseniz düğün dağıldıktan sonra bana gidip bu konu hakkında konuşalım."

"Olmaz!"

"Olmaz, Kevin!"

İki dostunun aynı anda itiraz etmesiyle irkilen genç adam "Neden? Eşleriniz kabul eder veya etmezler, sizden sadece beni onlarla görüştürmenizi istedim! Yardımcı olacağınızı düşünerek erken mi karar verdim?" diye sorarken adamların aracılık yapma teklifini reddetmeleri karşısında canı sıkıldı. Rick'i bir şekilde ikna edeceğine karar verip Gabriel'e bakışlarını dikince, söze giren adamın bahanesini bekledi.

"Hayır dostum, tabii ki elimden geleni yapmaya çalışacağım! Eee... Kevin, önce Asena ile yalnız konuşmam lazım, konuyu senden öğrenirse olmayacağını düşünerek kestirip atabilir. Sana da uyarsa, yarın öğleden sonra taze çiftimizi balayına yolcu edeceğiz. Akşam sekiz gibi..." derken yanında dağ gibi dikilen diğer arkadaşına dönüp "Size de uyar mı Rick?" diye sordu. Başıyla onay vermesi üzerine, sözüne kaldığı yerden devam etti. "Bize gelirsin, hep beraber ne yapabileceğimiz hakkında konuşuruz. Anlaştık mı?"

"Harika, sağ ol dostum! Sen de Rick..."

"Seni bu işe ben bulaştırdım, sonuna kadar arkandayım adamım!"

"Kevin, Cihan'ın durumu malum, Asena ne tepki verir onu bilmiyorum. Kendi adıma bütün şartları zorlayacağım konusunda için rahat olsun."

"Biliyorum Gabriel, sağ ol. O zaman yarın akşam görüşürüz, iznizle ben buradan ayrılıyorum. Saat on ikiye geliyor..."

"12 mi, o kadar oldu mu? Görüşürüz dostum... Yürü Rick, James'e, Selen'i bizimkilerin elinden kurtarmak için yardım edeceğimize söz verdim. Hanımları oyalamalıyız."

"Evet, harika bir düşünce... Mümkünse sonra da düğünü dağıtalım. Bir haftadır bu anı bekliyorum, daha fazla dayanabileceğimi zannetmiyorum."

"O da ne demek?"

"Eee... Yeni evimize geçeceğizde onu kastettim. Hadi dostum, şu işi bir an evvel halledelim sonra konuşuruz." diyerek Gabriel'in peşinden salona dalan genç adam, bir yandan pistte oynarken James'e laf yetiştiren Asena ile karısını görünce sırıttı. Günlerdir yaşadığı sıkıntının kaynağına gözlerini dikerek, olay mahalline doğru kararlı adımlarla yürümeye başladı.

33. BÖLÜM

"Nihayet aşkım, bir an tartışma sabaha kadar sürecek gibi geldi."

Rick ve Gabriel'in, eşlerini oyalamalarından faydalanan genç adam, düğünden kaçırdığı gelini ile odalarına varana kadar hız kesmeden yürümeyi sürdürdü. Yanında sessizce bekleyen Selen'in utandığını fark ederek, kapıyı sonuna kadar açıp arkasına döndü. Gözlerini kendisinden kaçıran aşkına gülümserken "Güzelim." diyerek kucakladığı karısı ile eşikten geçip arkalarından kapıyı kapattı. Karısını bırakmadan yatağın yanına kadar odanın içinde ilerlemeye devam etti.

"Ben, eee... ben yürürdüm, James!"

"Olmaz aşkım, beni bu zevkten mahrum bırakamazsın. Bütün gece bu anın hayalini kurdum."

"James!"

Yavaşça yere indirdiği kıza sevgiyle bakan genç adam, loş odada ışıldayan görüntüsüne hayran kalarak elini uzatıp yanağını götürdü. Pürüzsüz cildini okşarken başparmağını dolgun dudaklarının üzerinde gezdirmeye başladı. Gözlerini kapatarak başını geriye doğru atan karısına "Selen!" diye fısıldadı.

"Ben, seni..." Heyecandan konuşma yetisini kaybettiğini anlayınca, yanağını kocasının avucuna bastırırken kendisini genç adamın insafına bıraktı. Bedenine sarılıp başını göğsüne yasladığı sırada, erkeksi kokusunu içine çekerek sakinleşmeye çalıştı. "...seni,"

"Evet aşkım!"

"Seni seviyorum. İyi ki varsın James, iyi ki peşimi bırakmadın. İyi ki beni sevmekten vazgeçmedin aşkım."

"Sen de Selen, sen de iyi ki varsın! Şimdi ve daima, ölüm bizi ayırana kadar ve sonrasında seni sevmeye devam edeceğim."

Bir yandan sırtını okşadığı karısının çenesine uzanan genç adam, yukarıya doğru kaldırdığı yüzene sevgiyle baktı. Gözlerinin yaşlarla parladığını görünce, burnunun ucuna küçük bir buse kondurdu. Öpmek için usulca uzanırken dudaklarını aralayarak karşılık vermesiyle, hareketlerini derinleştirip ağzının derinliklerine uzandı. Birbirlerine karışan dilleri ve açlıkla hareket eden dudakları ile hararetle öptüğü sırada, elini sırtına götürüp fermuarını aşağıya indirdi.

Gelinliğinin yere düşmesi için askılarını omuzlarından sıyırırken, vücudundan ayrılmasıyla Selen'in irkildiğini hissetti. İlk şaşkınlığın ardından gülümseyen karısının, ceketine uzanması ile rahatlayarak çıkartması için yardımcı oldu. Takım elbisesinin yerdeki beyaz yığının üzerinde yerini almasının ardından genç kızın iç çamaşırlarına uzandı. Kendisini izleyerek sakince beklemesi karşısında, bakışlarını yüzünden ayırmadan çalışmaya devam etti. En son ikisi de tamamen soyununca, yerdeki kalabalık kıyafet yığının arasından karısını ellerinden tutarak çıkarttı. Beline sarıldığı gibi kendisine çekerken, ilk defa birbirlerine kavuşan çıplak bedenlerin temasıyla istemsizce titredi.

"Selen, güzelliğini tarif edecek kelime bulamıyorum!" derken tekrar uzandığı dudakları yoğurarak, içine çekerek öpmeye başladı. Erişebildiği her yere uzanıp okşadığı sırada, aşkının rahatlaması için tehlikeli bölgelerden uzak durmaya çalıştı. Deli gibi görmek istediği karısından ayrılmayı başaramayınca, beraber yatağa uzanıp varlığını elleriyle hissetmeye devam etti. Ağırlığını duyma arzusuyla üzerine yatırdığı genç kızın, pürüzsüz sırtını, oradan aşağılara inip kalçalarını okşadı. Ayların tatminsizliğiyle sona yaklaşan bedeninin daha fazla dayanamayacağına kanaat getirince, sarıldığı vücudu beraberinde döndürerek altına aldı.

Kulağına "Aşkım..." diye fısıldarken aralarına soktuğu eliyle, ruhunu olduğu kadar bedenini de sahiplenmeyi arzuladığı karısını kontrol etti. Kendisiyle birleşmeye hazır olduğunu anlayınca, tekrar dudaklarına uzanıp öperken dikkatli hareketlerle baskısını arttırdı. Karısının ir-

kılıp bedenini geriye çekmeye çalışması üzerine, ürktüğünü anlayarak rahatlatma arzusuyla kendisini tutmaya çalıştı.

"Ja-James, ben!"

"Hıışşşşttt, tamam aşkım. Korkma güzelim, çok dikkatli olacağım." derken kıpırdamadan durmak için kendisini zor tuttu. Titreyen kaslarıyla karısının alışmasını beklediği sırada, bunun bir an evvel olması için dua etmeye başladı. Selen'in gevşemeye başlayıp altında hareketlendiğini, bedenini yukarı doğru yükselttiğini fark ettiği anda tuttuğu nefesini bıraktı. İradesinin son sınırında gezerken "İyi misin?" diye sorup emin olmak istedi.

"Evet. Dur-ma... sakın durma James!"

"Aşkım!"

Kendisini olayın akışına bırakan genç adam, duyduğu yoğun tutkuyla ömrünü adamaya hazır olduğu kadının bedeninde benliğini kaybetti. Hızlanan hareketlerine ayak uyduran karısına sımsıkı sarılırken, kendisini tutmakta zorlandığını ve sona yaklaştığını hissetti. Kadınının inlemelerinin arasında titreyerek adını haykırması üzerine, bedenini serbest bırakıp beraberinde doyuma ulaştı. Ter içinde nefes nefese soluklanırken, aynı durumda olan kadından ayrılmadan son bir gayretle kendisini yana doğru bıraktı. Yastıkta birbirlerini izleyerek sakinleşmelerinin ardından, elini aşkının yüzüne götürüp yanağını okşadı. Arkaya attıkça inatla geri gelen kıvırcık saçlarını ile oynarken, genç kadının her yönüyle muhteşem olduğunu düşünerek kısık sesle konuşmaya başladı.

"Selen, hayatımın hiçbir aşamasında çok duygusal bir adam olmadım. Şimdiyse yaşadığım yoğun hisleri nasıl ifade edeceğimi bilmiyorum! Cinselliğin, yemek-içmek ve rahatlamak gibi bedensel bir ihtiyaç zannediyordum. Sevdiğin insanla bambaşka bir boyut aldığını, farklı ihtiyaçlarını karşıladığını bilmiyormuşum. Bunu ancak şimdi algılıyorum. Kendimi ilk defa gerçek anlamda doymuş ve bütün hissediyorum aşkım. Yaşadığımız benim nazarımda farklı bir birleşmeydi, sadece vücutlarımızın değil ruhlarımızın da birleşmesi! Seninle birlikte olmak hiç tatmadığım bir deneyim, yaşamadığım bir duygu... ben, böyle bir şeyi hayal bile edemezdim!"

"Ben de James! Seni seviyorum aşkım."

Deneyimsiz karısının masum söylemi karşısında gülümseyen genç

adam, dudağından öperken Selen ile birlikte olduğu sürece geleceğiyle ilgili hiçbir endişe taşımadığını düşündü. Kollarında yatan aşkına sımsıkı sarılarak, birbirlerine sahip olmanın verdiği rahatlamayla gevşeyen bedeni uykunun kollarına kendini bıraktı.

34. BÖLÜM

"Bu iş benim kafama hiç yatmadı Asena! Rick'e de söyledim ama nafile, adam tın tın... Tutturdu *'Bir kere itiraz etmeden Kevin'ı dinle.'* diye rica edince kıramadım! Neyini dinleyeceğim ya? İki cihan bir araya gelse, bizim Cihan bebelerini bırakıp Kevin'la evlenmeyi kabul etmez! Yavrularını başıboş bırakmaz. Manyak mı ne, hangi akla hizmet kafaya takmış anlamak mümkün değil. Kırık! Tövbe tövbe... yapacak bir şey yok, söz verdik bir kere dinleyelim bakalım Kevin ne anlatacak!"

"Merak etme canım, aynı muhabbeti akşam, eee..." Gece yaşadığı heyecanlı dakikaları hatırlayarak kızarırken, hemen çark edip "Şey, sabahtan beri benimkiyle de yapıyorum! İşin aslı Kevin'ı severim, saygılı ve iyi bir insan olduğunu düşünüyorum. Ufacık bir ihtimal bile olsa bu işe soyunurdum ama..." derken karşısındaki koltukta kendisine ağız burun bükerek bakan kuzenine, aynı ifadelerle karşılık verdiğinin farkında olmadan kaşlarını çattı. "İmkânsız!" diye aynı anda Gizem ile başını salladı. Koridordan gelen konuşma seslerinin ardından Gabriel'in, Rick ve Kevin ile odaya girdiğini görünce toparlandı.

"Asena hayatım, James aradı; sağ salim yerlerine varmışlar. Merak etmememizi söyledi."

Kuzeniyle beraber yeni gelen misafirlerini karşılamak için ayağa kalkan genç kadın "Çok şükür." diyerek yanlarına gelmelerini bekledi. "Hoş geldin Kevin, lütfen buyur!"

"Hoş bulduk Asena, Gizem... akşam o kadar oynadıktan sonra sizi bu kadar dinç bulmayı beklemiyordum."

"Ah, biz alışkın oynamak Kevin, merak etme."

"Öyle görünüyor! Evet, eee... öncelikle benimle konuşmayı kabul etmiğiniz için ikinize de teşekkür ederim."

"Rica ederim Kevin, elimizden bir şey gelirse ne âlâ! Gabriel'in anlattığı kadarıyla konu Cihan'la ilgili, eee... Biz seni dinliyoruz! Gizemciğim, yanıma gelsene Kevin karşımıza otursun."

"Tamam!" Kuzeninin yanına geçen genç kadın, Kevin ve eşlerinin yerleşmeleriyle boğazını temizleyen adamın merakla söze girmesini beklemeye başladı. "Biz hazır!"

"Sanırım en baştan başlasam iyi olacak. Rick ile bir konuşmamız esnasında, Cihan'ın hayat hikâyesini öğrenince konu çok ilgimi çekti, arkasından kamera kayıtlarını izleyince merakım farklı bir boyut almaya başladı. Açıkçası bu zamana kadar evliliği hiç düşünmediğimi bilmelisiniz. Sebeplerine çok fazla girmek istemiyorum fakat aklınızda soru işareti kalmaması için kısaca özetleyeyim. Birbirine bağlı ve düzgün bir aile hayatım hiç olmadı, çocukluğum sürekli sorunlarla boğuşarak geçti. Yaşadıklarım ve şimdiye kadar çevremde gördüğüm evlilikler, bu kuruma karşı olan inancımın sarsılmasına sebep oldu."

"Kevin, dur lütfen!"

"Efendim, Gizem!"

"Sen hızlı konuşuyor, ben zor anladı. Lütfen, yavaş. Son dediğin, anlamadı."

"Özür dilerim, dikkat ederim. Problemli bir ailem vardı, o yüzden yalnız bir hayatı tercih ettim. Şu an bulunduğum konuma gelebilmek için tek başıma mücadele vermem gerekti. Aşka, aileye ve sevgiye olan inancımı kaybettim. İşte bu sebeple Cihan'ın yaşadıklarını öğrenmek beni çok etkiledi. Yaşına rağmen kardeşlerine sahip çıkmasını ve kendisini ailesi için feda ettiğini öğrendiğimde inanamadım. Sonra dostlarımın evlilik hayatlarında ne kadar mutlu olduklarını gördükçe, sebebinin sizden kaynaklandığına inandım. Aileye bakış açınıza, insanlar ile diyalogunuza ve hayatı algılayış şeklinizi izleyince, çok farklı olduğunuza kanaat getirdim. Özellikle sen Asena, neredeyse 1 yıldır Gabriel ile aranızda yaşıyorsun ona rağmen çizgini hiç bozmadın."

"Teşekkür ederim, Kevin! Bu söylediğini mutlaka anneanneme aktaracağım, eminim çok mutlu olacaktır. Yaşadıkların için üzüldüm, bunu hak etmediğini düşünüyorum."

"Sağ ol. Evet, ne diyordum, ece... Hayatlarınızı hayranlıkla izlediğimi söylemeliyim. Rick, Gizem'den ilk bahsettiği zaman çok şaşırdığımı belirtmeliyim, hatta delirdiğini düşündüm. Şu an kendisini çok iyi anlıyor olmanın ironisini yaşıyorum. Çevremde yaşanan sahte aşklardan ve çıkarcı ilişkilerden sonra fikir olarak çok yabancı gelen bir durumdu. Yanılmışım. Böyle bir ilişkiyi ben de hayatımın içinde görmek ve yaşamak istiyorum. 2 ay önce bu cümleleri kuracağımı söyleseler di, karşımdaki kişiye güler, hatta alay bile ederdim. Şimdi ise bütün ciddiyetimle ikinizden, Cihan ile bir gelecek kurabilmemiz için yardımcı olmanızı istiyorum."

Sözlerini bitirmesiyle yüzüne bir eşi şaşkın bakışlar atan kadınların, birbirlerine dönüp ağızlarını burunlarını bükerek garip surat ifadeleriyle bakışmalarını merakla izledi. En sonunda kendi dilinde konuşmaya başlayan Gizem'in ne dediğini anlamadığı halde, aralarında durum kritiği yaptıklarını tahmin edip sonucun iyi çıkmasını umdu.

"Delirmiş!"

"Orası öyle de! Ay canım ya, kız içim bir hoş oldu!"

"Ne yalan söyleyeyim, benim de! Vay be, bu bedende bu duygusallık inanılır gibi değil. Herif, kafayı Cihan'a takmış Asena, vallaha ben bile etkilendim. Hah, söyle bakalım ne bok yiyeceğiz şimdi? Kısaca sen bu işi unut imkânsız mı diyelim, yoksa sen uygun bir adapla..."

"Hıııışşşttt, sessiz konuş. Benim herifço zikrettiklerini anlıyor. Dur bakalım acele etme, şu işi iyice bir deşelim." diyerek kısık sesle kuzenini uyardı. Sırıtan kocasını işaret ederek söylediklerine dikkat etmesini ima ettikten sonra tekrar Kevin'a dönüp aklındakileri sormaya başladı.

"Eee, peki! Kevin, neden Cihan? Sadece hayat hikâyesini öğrenmen bunun sebebi olamaz değil mi?"

"Benim için cevabı çok basit Asena, sadakat. Sevdiklerine ve ailesine karşı sadık, hem de gencecik yaşına rağmen. Kendi hayatından, arzu ve isteklerinden vazgeçecek kadar sadık..."

"Ha! Hadi ya, eee... Benzer kriterlere uygun, tanıdığım çok hoş

hanımlar..." diye başladığı sırada, genç adamın başını sallayarak kati bir tavırla itiraz etmesi üzerine susmak zorunda kaldı.

"Hayır, beni başka bir kadınla tanıştırmanızı istemiyorum. Sadece Cihan, eğer evleneceksem ondan başkasını kabul etmem."

"Hayda, buyurun buradan yakın! Asena kız, ne vardı o video kayıtlarının içinde?"

Kuzeninin konuşmaya başlamasıyla, kararlı bir şekilde yüzüne bakan adamdan gözlerini zorlukla ayırıp, şaşkın vaziyette kuzenine dönerek söylediklerine kendisini vermeye çalıştı.

"Aman ne olacak be, bizim düğün dâhil beraber gittiğimiz 3-5 düğünün kamera çekimleriyle fotoğraflar işte..."

"Ne yani, sadece gördüğü kadarıyla mı Cihan'a vuruldu bu adam?"

"Neden şaşırıyorsun hayatım, senin kocan da aynı yöntemle sana vuruldu.

"Allah Allah! E ne yapacağız şimdi? Cihan'ı biliyorsun sorduğumuz anda ağzımızı kapatır. Manyak karı, konuşmayı bile reddeder."

"Oofff, biliyorum! Sen bir şey söyleme, çok ters konuşuyorsun. Kevin'a ben anlatırım."

"Hadi len geri zekâlı, ona dürüstlük denir! Adamı oyalamanın veya ümit vermenin âlemi yok."

"Hayır canım, ona patavatsızlık denir. Dangalak dendiği de olur."

"Bana bak, senin saçını başını yolarım beyinsiz, sensin dangalak..." derken seslerin yükselmesi üzerine, müdahale eden kocasına gözlerini devirerek baktıktan sonra arkasına yaslanıp kollarını göğsünün altında birleştirdi.

"Ne oluyor Gizem, kavga mı ediyorsunuz?"

"Yok bir şey Rick, biz fikir ayırdı."

"Ne?"

"Oofff... Fikir ayrılığı yaşıyoruz dedi."

"Evet, Asena söylemek gibi canım." dedikten sonra kocasına yapmacık bir gülücük atıp tekrar kuzenine dönerken, yüzünü buruşturarak kendi diline döndü. "Sevgili çokbilmiş kuzenciğim, şu herifin haline baksana! Adam çatlamadan o üstün zekân ve uygun adabınla anlat da hepimiz aydınlanalım."

"Ha ha, çok komik... Eee... Kevin, inan sana yardımcı olmayı çok isterdik..."

"Evet!"

"Fakat tanıdığımız Cihan, asla kardeşlerini bırakıp değil buraya gelin olarak gelmeyi kendi ülkemizde bile evlenmez. Hatırlarsan bunu daha önce de anlatmaya çalışmıştık, o yüzden uygun görürsen sana başka birisini önerebilirim."

"'Bende *'Başka birisi olmaz sadece Cihan dedim.'* Asena! Fiziğini beğenmemin yanı sıra, senin bahane olarak sunduğun sebep, benim kuzenini eş olarak istememdeki etkenlerin başında geliyor."

"E iyi de o zaman çıkmazdayız, bizden ne yapmamızı istiyorsun?"

"Çok düşündüm hanımlar, eğer onu kardeşlerinden ayıramıyorsak, biz de ona göre davranırız."

"Aa-aaa, ne dedi şimdi bu?"

"Bir dakika Gizem. Bende anlamadım Kevin, lütfen daha açık konuşur musun?"

"Çok basit Asena, bana destek çıkarsanız okuyan 2 kardeşine göstermelik olarak başka birisinin üzerinden burs teklifi götüreceğim. Bu kişi Gabriel veya Brandon olabilir, tabii bütün masraflarını ben karşılayacağım. Takdir edersiniz ki bunları benim yapmam uygun olmaz. Çocukların reddedemeyeceği kadar cazip bir teklif olmalı. Üniversiteden yeni mezun olanada iş imkânı sunacağım."

Gözlerini sonuna kadar açılan genç kadın, karşısında kendinden emin yüz ifadesiyle oturan adama şaşkınlıkla bakakaldı. Gabriel'in de en az kendisi kadar şaşkın göründüğünü fark edince, onun da bu konuyu yeni öğrendiğini anladı. Cevaptan emin olduğu halde "Sen ciddi misin, Kevin?" diye sorma ihtiyacı duydu.

"Kesinlikle, bütün ayrıntıları planladım."

"İyi de bunun Cihan'ı yanımıza çekmek dışında ne faydası olacak? İkinizin evlenmesini sağlamıyor ki!"

"Biraz daha pratik düşünmeni beklerdim, Asena... Cihan, oturma izni olmadan kardeşlerinin başında uzun süre kalamaz. Alternatifleri de kendisine anlatmazsak bilemez. Ülkede kalabilmesi için göstermelik

bir evlilik yapmasını önerdiğiniz takdirde, devreye ben gireceğim. O aşamadan sonrasını ben hallederim."

"O da ne demek, neyi halledeceksin?"

"Kötü bir şey değil, Cihan'ın bana alışmasını ve hoşlanmasını..." derken içinden *'Sevmesini ve karım olmasını sağlayacağım.'* diye geçiren genç adam, Gizem'in kırık İngilizcesiyle lafa girdiğini duyunca konuşmayı bıraktı. Yine ters bir şey söylemesinden endişe duyarak, ifadesini sabit tutmak için kendini zorladı.

"Sen delirmek var Kevin, bu iş olmaz!"

"Gizem, lütfen hemen kestirip atma! Önce biraz düşünmenizi, en azından konu üzerinde durmanızı istiyorum."

"Evlilik bahsediyor, biz ömür boyu olan! Bu çocuk oyuncak değil, ciddi bir konu..."

"Evet, biliyorum ve sana katılıyorum."

"Ya Cihan, hoşlanmak yok sen ha?"

"Efendim!"

"Cihan senden hoşlanmazsa ne olacak diye sordu adamım?"

"Ya! Sağ ol, Rick."

"Evet, öyle dedi ben. O zaman ne olacak, Kevin?"

"Hoşlanacak, hatta beni çok sevecek. Biz mutlu olacağız Gizem, buna eminim."

"Aa-aaa! Sen çok güveniyor, eee... Kendine."

"Hı! Ha, anladım. Evet, bu konuda kesin kararlıyım ve kendime güveniyorum."

"Allah Allah, herifteki inada bak! Asena kız, kafayı yemiş bu manyak, ne dediğini bilmiyor. Hep senin yüzünden, zamanında konuyu kestirip atsaydık bu kadar uzamazdı. Evleneceklermiş ve çok mutlu olacaklarmış, boookkk... Keşke her şey söylediğin kadar kolay olsa!"

"Hıı!"

"Bu herif kesin hayal görüyor." derken kuzeninin ağzını burnunu bükerek tavanları izlediğini görünce, kendisini dinlemediğini anlayıp dirseğiyle kolunu dürttü. "Sen ne kukumav kuşu gibi düşünüyorsun kız? Bırak şimdi hayal kurmayı da buna ne diyeceğiz onu söyle?"

"Gizem kız, neden olmasın? Kafamda tarttıkça aklıma yatıyor, sanki olabilirliği var gibi geliyor."

"Fesuphanallah! Ay bir sen eksiktin ya, ne saçmalıyorsun? Manyak mısınız nesiniz, bir aklı salim adam yok mu şurada? Hepiniz kafayı kırdınız! Görmüyor musun, heriflerimiz dünden razı, yüzümüze yalvarırcasına bakıyorlar."

"Evet!"

"Kızım, Cihan'dan bahsediyoruz, senin kuzenin, benim de en yakın arkadaşım! Ben Cihan'ımın mutlu olmasını istemez miyim? Kevin'ın bahsettiği kumar gibi bir şey, dayanağı yok. Bana bak Asena, beni vebal altında bırakma, bir tek ben itiraz ediyormuşum gibi ortada kalmak istemiyorum. Anlamıyor musun, herifin söylediği saçmalıktan başka bir şey değil, imkânsız!"

"Gizem, kız dur bir dakika. Hemen kestirip atma, önce bir kritiğini yapalım."

"Oldu anam, beyin fırtınası yapalım istersen! He anam, anlat bakalım ne yumurtlayacaksın çok merak ettim."

"Tamam, şimdi..."

"Asena, kafa kafaya vermiş ne fısıldıyorsunuz! Bizlere de anlatsanız da hep beraber öğrensek, nasıl olur?"

Gabriel'in sesiyle başını kaldıran genç kadın, kendilerini izleyen 3 çift gözle karşı karşıya kalınca, "Hayatım, eee..." diye başlayıp aklına gelen ilk bahaneye sarılarak bakışlarını kocasına dikti. "...beyler, bize beş dakika verirseniz, kadın kadına konunun olabilirliğini tartışıyoruz. Gizem'in İngilizcesi bunu kısa sürede tartışmaya müsait değil."

"Aa-aaa! Kim demiş onu Asena, ben gayet mükemmel konuşuyorum."

"Öööfff, sussana kızım ya! İyi tamam öylesin, harika konuşuyorsun. Herifler anlamadan şu işi aramızda halledelim diye bunu uydurdum."

"Ha, öyle desene, tamam o zaman."

"Iıyyy, bazen çok gıcık oluyorsun! Evet, önce sakince bir düşünelim. Bak şimdi, Cihan neredeyse yirmi altı yaşında sayılır. Hakan bu sene üniversiteden mezun oldu. İş bulana ya da askere gidene kadar

kızın başında... Kaan desen, daha okulu bitirmesine 3 yıl var. Gelelim Okan'a, en az 7 yıl sonra mezun olacak."

"Evet!"

"Yani oğlanların hepsi okullarını bitirip meslek sahibi olduklarında Cihan, 32, 33 yaşına gelmiş olacak. Ah tabii bu arada oğlanlar sırasıyla evlenmeye ve çocuk sahibi olmaya başlayacaklar. Bizim güzel Cihan'ımız da bakıcıları sıfatıyla hayatına kaldığı yerden devam edecek. Anneleri yerine koydukları, kendilerinden para istemeyen ve güvenilir birisi varken hiçbiri kadın tutmaya yanaşmayacak."

"Oooff, haklısın! Bundan iyisi şamda kayısı, nasıl olsa hazırda boş duruyor kullanmaya devam. Güzel kuzum benim..."

"Birisi de *'Sen hayattan ne bekliyorsun, isteklerin ne?'* diye sormayacak. Kız kurusu olup bütün ömrünü, güzelliğini ve geleceğini, 3 küçük kardeşi uğruna heba edecek. Ne aşkı ne de getirisi olan hiçbir zevki tatmadan yaşlanıp gidecek."

"Hıımmm!"

"Şu adama bak Gizem, sence denemeye değmez mi? Cihan'ı bekleyen önündeki muhteşem gelecekten daha iyi bir hayat sunduğu gün gibi ortada değil mi? Haksız mıyım, ikimiz de hayatını heba ettiği için üzülmüyor muyuz?"

"Ben! Ooooffff, içimi şişirdin. Şimdi sen böyle deyince, ne cevap vereceğimi şaşırdım. Tamam, haklısın sen anlatırken ben bile daraldım. Canım benim ya, garip arkadaşım. Ay Asena, çok kararsız kaldım, ya ters teperse boku yeriz!" derken kuzeniyle beraber başını kaldırıp Kevin'a baktı. Bir süre gözlerini dikerek, karar vermelerini bekleyen genç adamı süzdükten sonra tekrar kuzenine döndü. "Ne teklif ediyorsun?"

"İyi bir planla bu işi başarabiliriz! Cihan'ın yanımızda olması da cabası olur."

"Buna benden daha fazla kimsenin sevinemeyeceğini biliyorsun. Tek korkum işlerin ters gitmesi, mutsuz olmasına dayanamam. Hele ki vesile olduğum bir sebeple üzülmesine tahammül edemem."

"Aynen! Peki bunun önüne nasıl geçeriz?"

"Hıımmm!"

"Başladın yine hıımmmmlamaya!"

"Düşünüyorum... Asena, düğün için İzmir'de kalacağımız süreyi 15 hatta 20 gün yapsak..."

"Eee!"

"Bu esnada olabildiğince Cihan ile Kevin'ın görüşmelerini sağlayıp ona göre karar versek ha, ne dersin? Hem bu aralıkta Kevin da fikrini değiştirebilir. Havayı koklarız, bizimkini markaj altına alırız. Eğer her şey yolunda gider ve her iki tarafın da birbirinden hoşlandığına kanaat getirirsek, o zaman iyi bir planla oyunu yürürlüğe koyarız. Başka türlü bu işe onay vermem mümkün değil!"

"Ahhaaa! Harikasın, anlaştık kuzen. Bu arada, konuştuklarımızı mükemmel İngilizcenle beylere anlatmak ister misin?"

"Siktir oradan, manyak!"

"Cık cık cık... Çok ayıp Gizoooooşşş, söylediğini muhtemelen şu an sırıtmakta olan kocamın anladığına eminim."

Başını kaldıran genç kadın, Gabriel'in hakikatten kuzeninin söylediği vaziyette kendisine baktığını görünce homurdanarak kafasını çevirdi. "Bok var öğretmişsin Türkçe'yi buna... Şeytan gibi kulaklarını dikmiş burada konuşulanları dinleyeceğim diye kıçını yırtıyor. Bak diğerlerine, ergenliği yaklaşmış buzağı gibi bakıyorlar." demesiyle kahkahayı patlatan kuzenine katıldı.

"Allah cezanı vermesin!"

"Âmin... Kocanı da kendine benzetmişsin, ikiniz de birbirinizden meraklısınız. Aman iyi kabul ediyorum, anlat hadi... yalnız iyice kavradığından ve şartlarımıza sorgusuz sualsiz uyacağından emin ol."

"Rick, gibi mi? Kişi kendinden bilirmiş işi."

"Kes kız, daha kaç kere yüzüme vuracaksın. Bir yerden sonra pes et artık. Hadi başla... Kevin kabul ederse, İzmir'de yapacağımız görüşmede ayrıntıları netleştiririz. Ha Asena, daha baştan anlaşamazsak evlenince ayrılırız zihniyetiyle olaya girecekse bilfiil elimden kurtulamayacağını ve dünyayı ona dar edeceğimi de iyice belirt."

"İyi tamam..."

"Bir de..."

"Ay Gizem bokunu çıkarttın yaaa, yine ne var?"

"Doğru konuş ablayla... Söyle şuna, o kolundaki paçasındaki döv-

melerden hiçbirini, herhangi bir surette kimsenin görmesine izin vermesin, yoksa bu iş yatar. Hele Naime Sultan fark ederse Kevin'ı eve bile sokmaz. Gerizekâlı, kendisini tuval zannetmiş herhalde, iyi güzelde ne var vücudunu o kadar boyayacak!"

"O kadarını biz de biliyoruz, kıçımın ablası..." diye homurdanan genç kadın, iyice meraklanan adamlara döndü. Oturdukları yerde öne kaykılarak Gabriel'den bilgi kırıntıları kopartmaya çalışan adamlara, tek kaşını kaldırırken tüm ciddiyetini takındı. Boğazını temizlemesinin ardından kendisine dikkatle bakan Kevin'a, kuzeniyle anlaştıkları konunun ayrıntılarını anlatmaya başladı.

35. BÖLÜM

Gurup halinde uçağın kalkış saatini bekleyen genç adam, hararetle konuşan Gizem'i izlerken memnuniyetsiz bir ifadeyle Gabriel'e dönmesiyle anlaşmışlar gibi aynı anda ofladılar. Evli olduğu karısından 1 ay boyunca ayrı kalacağını bir türlü kafasının almadığını kabul ederek, dostunun kendisinden de zor durumda olduğunu düşündü. Kuzeninin düğünü için karısını önden göndermek zorunda kalan Gabriel ile kendisini hazin hallerini izlerken, sırıtan James'e ters ters bakmaktan kendisini alamadı.

"Gülüp durma adamım, sinir oluyorum!"

"Abartmıyor musun Rick, alt tarafı Gizem'den 1 ay ayrı kalacaksın!"

"O yüzden mi Selen'in bizimle gelmesine şiddetle karşı çıktın? İğneyi kendine... Neydi o laf, Gabriel?" Gözlerini karısından ayırmadan homurdanan adamın "İğneyi kendine, çuvaldızı başkasına batır." diye öğrendiği atasözünü tamamlamasıyla tekrar James'e döndü. "Evet, kendine batır. Oradan konuşmak kolay..."

"İyi de Rick, biz daha Selen ile yeni evlendik!"

"Siktir adamım, biz de senden 3-5 gün önce evlendik."

"Ya evet, Vegas'da ve 4 gün önce tekrar burada ve 1 ay kadar sonra İzmir'de üçüncü kere evleneceksin! Biraz daha çabalarsanız Guinness Rekorlar Kitabına girmeniz olasılık dâhilinde dostum."

"Böylesi daha kötü, resmi olarak karım olduğu halde ayrı yerlerde

kalıp dokunamayacağım. Daha yola çıkmadan önce defalarca tembih etti! İnanabiliyor musun, hiçbir şekilde karı koca olduğumuzu belli dahi etmeyecekmişim. Kahretsin Kevin, hep senin yüzünden."

"Öfff Rick, yaşlı kadınlar gibi sürekli şikâyet ediyorsun. Alt tarafı bir süre karından ayrı yatacaksın, göz açıp kapayana kadar geçer. Dostuna bu kadar iyiliği çok mu görüyorsun?"

"Kevin, haklı... Asena ile evlenirken o kadar alay etmeyecektin Rick, şimdi halimi anlamışsındır herhalde. Ooff, evlendiğimizden beri tek bir günümüz bile ayrı geçmedi. Siktir! Şunun haline bak, benden ayrılacağına hiç üzülmüyor gibi!" derken kadınların kahkaha attıklarını görünce yüzünü buruşturdu.

"Ailesine kavuşacak diye seviniyor adamım. Nasıl olsa düğüne geleceksin, o aralıkta işlerini erken..."

"Hayır, şu ara ayrılamam. Düğüne çok var ve Kevin kahretsin çok kötü bir döneme denk geldi. Bu iyiliğimi sakın unutma adamım..."

"Merak etme, unutmam... Uçuş anonsu yapıldı, Gabriel, Asena buraya geliyor."

"Ya! Güzelim..." diyerek arkasına dönen genç adam, gülümseyerek kendisine bakan kadını ile yarı yolda buluştu. "Çok güzel görünüyorsun."

"Canım... Gabriel, lütfen aşkım söylediklerimi unutma. Kendine çok dikkat edeceksin beni merakta bırakma."

"Tamam güzelim, eee... Asena, gitmek konusunda emin misin hayatım, biletin yanması hiç önemli değil 15 gün sonra beraber..."

"Gabrieeeeelll yaaa, aşk olsun başladın yine! Bunu defalarca konuştuk, amacımızın ne olduğunu biliyorsun. Ben de senden ayrılmak istemiyorum. Hadi ama giderayak üzme beni..."

"Öööffff! Tamam, seni seviyorum güzelim. Dönünce acısını çıkaracağım, ne zaman istersem sultan gecesi yapacağına söz verdin."

"Delirdin mi, duyan olacak? Tamam, söz veriyorum ne zaman istersen. Ben de seni çok seviyorum aşkım." diyerek kocasına sımsıkı sarılan genç kadın, yanaklarından öptüğü kocasının hızla dudaklarına da bir tane kondurmasıyla geriye kaçıp, çevresine gören var mı diye

bakarken kaşlarını çattı. "Sen... sen var ya! Ne utanmaz adamsın, insanlar görecek."

"Senin bu panik hallerine bayılıyorum, kadın."

"Hadi oradan, sapık... Selenciğim, görüşürüz hayatım, beni aramayı ihmal etme."

Arkadaşına sarılan karısına gülümseyerek takip eden genç adam, vedalaştıktan sonra gurup halinde gitmelerini hüzünlü gözlerle izledi. Kendisini yetim kalmış gibi hissetmekten alıkoyamadığı için ayrı geçirecekleri 15 günün hayatının en uzun ve kahredici süreci olacağı kafasına dank etti. "Bu son bebeğim, bir daha asla bensiz gitmene izin vermem." diye homurdandığı esnada, yanından gelen sesle Asena'yı gördüğü son noktadan gözlerini ayırıp James'e döndü.

"Ne söyleniyorsun Gabriel, hadi gidelim artık."

"Tamam... kesin kararlıyım, bir daha bensiz hiçbir yere gidemezsin..." diye söylenmeye devam ederek isteksizce önünden çıkışa doğru ilerleyen yeni evli çiftin peşine takıldı.

***

Uzun süren uçak yolculuğundan sonra İzmir'e varan genç kadın, karısından ayrı kalacağı için şikâyet edip duran Rick'i ve Kevin'ı otele bırakıp yorgun argın evine vardı. Yaşanan tantanayı atlattıktan sonra koltuklara serilip kuzeniyle beraber ardı ardına kesilmeyen meraklı soruları cevaplamaya girişti. Bir yandan küçük aşkını severken, en ufak sesle bakışlarını koridora çevirmesi üzerine annesine "Allah Allah! Ne yapıyor kız bu?" diye sormaktan kendisini alamadı.

"İsmi lazım değil, ortanca kardeşini arıyor. Birazdan çatlak oğlum, İngilizce kursundan gelir. Asena, sakın ismini söyleme, susturana kadar canım çıkıyor sonra."

"Aa-aaa, neden çatlak diyorsun kız çocuğa?"

"Gelince görürsün anacım... Ay yavruuuuumm, ne güzel oldu kız böyle, biz bize oturuyoruz. Oh be, iyi ki Gabriel gelmemiş. Ay çocuğu da seviyorum ama ne yapayım benim olan kıymetli, bekârlığındaki gibi kendi başımıza zaman geçireceğiz."

"Aman Sabuşcuğum, sakın Gabriel duymasın. Zaten kabul ettire-

ne kadar akla karayı seçtim." derken tekrar koridora kafasını çeviren kardeşinin, topik elini havaya kaldırırken ablasına dönüp yok der gibi dudağını bükerek bakması üzerine gülmeye başladı. "Aşkıııımmm, kimi arıyorsun sen bakayım? Çok ayıp ama ya, ablayla ilgilen birazcık sarıçiçeğim. Ooooovvvv güzelim benim, kuzuuuuummmm..." diyerek havadaki parmakları öpmeye başladı.

"Asena, versene artık kızım yaaa... Geldiğimizden beri gasp ettin bebeyi, bırak biraz da biz sevelim. Zaten o kıçı kırık kardeşin gelince hiçbirimize pas vermeyecek."

"İyi aman al be, kıskanç şey..."

"Anaaammm, ah güzel kızım beniiiim. Gel sarı böceğim, aşkitoooommm." diyerek Mine'yi kucağına alan genç kadın, kendisine gülücükler atmasıyla gıdığına saldırıp sevmeye başladı.

"Anne, ismi lazım değil kaçta geliyor?"

"Birazdan damlar kızım, hah kapı açıldı." diyerek gülmeye başlayan kadın "İzle bak şimdi komediyi..." derken arkasına yaslanıp merakla yüzüne bakan çocuğunu, hasretle incelemeye devam etti.

"Neden ki?"

"Bekleee görürsün, manyak kardeşinin son numarası gör."

"Haydaaaa, ay merak ettirdin ya!" derken içeriye püskül gibi kızıl saçları olan, siyah çerçeveli gözlük takmış, bıyıklı ve tanımadığı garip bir adam girince oturduğu yerde irkildi. "Aaaayyy, destur bismillah! Bu da kim? Aa-aaa, Eeegeee..."

"Öööhhööö öhhhööööö... Lüüttfeennn, oo ismiii annnmayalıımm. Nassılllsıınn abblaa, hoooşş gelldiiiniizz. Annneeeemee, buuugüüünnn giitmmeeyeeeyiiiimmm, zaaateenn kuuurrrsss yeniiii baaşşladıı deeediiimmm, aaammmaaaa ikkknaaa eeeddeeemeeediiiimmm..."

"Aaaaaa! Ne biçim konuşuyorsun len?" Sesini değiştirerek ve harfleri uzatarak konuşan kardeşine hayretle bakan genç kadın, ilk etapta boş bulunup söylediği isim üzerine çevresinde abisini arayan Mine'yi fark edince olaya uyandı. Bir yandan garip nazarlarla yeni geleni süzdüğünü görünce, durumu ciddiyetini kavrayıp kahkahayı patlattı. Yerinden kalkarak küçük adamına sarılırken, bıyığının ucundan tutmaya

çalışınca "Yapmasana kızım ya! Kaaahhhrrreeettssiiiinn, yaaappmaaaaa..." diye bağırmasıyla kendisini tekrar koltuğa atıp gülmeye devam etti. "Allah cezanı vermesin, manyak... Len bütün gün böyle mi dolanıyorsun evde?"

"Meeeccbuuureeenn, nee yaapaayyyıımm?"

"Ah kızım, bu yine çok iyi... salak oğlum benim, üşenmemiş bir sürü peruk, sakal ve cins cins gözlükler almış."

"Annneee yaaaa... Saaaannnkiii keeeyyfiimdeenn yaapııyoruuummm, maannyaaaakkk kıızıınnn yüüzüünndeeenn heeppssiii."

"Kesin karar verdim, benim çocuklarımın hiçbiri normal değil! Oooofff, tövbe yarabbi."

"Olsun kız anne, bak ne kadar eğlenceli bir ailen var. Ay aşkım ya! Len çok özlemişim seni. Ay karnımı ağrıttın. Nereden aklına geldi bu?"

"Vallaaahaaa abblaaa, zzooorrr şşaarrrttllaaarr, prraaatiiiikkk ççözzüüümmlllleerrriii haayyaattaa geeçççiiirrriirrr. Meeccbbuurriiiyyyeett annllaayyaaccaağğınn... Giiizeeemmm aabblaa, seenn naassıılsıınnn?"

"Deli çocuk! İyiyim Egeciğim, gördüğün gibi..." derken Mine'nin kucağında çıldırmış gibi etrafına bakarken ağlamaya başlamasıyla şaşırdı. Hoplatıp zıplattığı halde değişiklik olmayınca konuşarak susturmaya çalıştı. "Ay ne oluyor be? Mineciğim, ağlama bebeğim! Ay ay ay, bak burada ne varmış."

"Aman abla ya, ismimi söylemeyin demedim mi? Ööfff, susmaz şimdi. İyi aman be, şunları çıkarayım geliyorum."

"Unuttum oğlum, özür dilerim! Ay ne manyak bebesin sen be, ne güzel oynuyorduk işte. Kızım sussana... Aa-aaa, kıçını yırttı manyak! Hala, bir şey söylesene ne yapayım?"

"Boşuna uğraşma Gizemciğim Mine, Ege'ye kavuşana kadar hayatta susturamazsın. Mine, bak kim var burada."

Kardeşine yönelen delikanlı "Aman be, geldim işte." diyerek kendisine kavuşmak için çırpınan haline dayanamayıp gülerken, kucağına aldığı kardeşini doya doya öperek kendisini koltuğa attı. "Özledin mi beni abeeeemmm ha? Cadı kız, hayatımı tarumar ettin."

"Ay şaka gibiler ya! Sabuşcuğum, şunun haline bak, resmen Ege'nin yanaklarını okşuyor."

"Sorma, yakaladı ya artık yatana kadar hiçbir kuvvet onu bu kucaktan ayıramaz."

"Allah Allah, geçen sefer geldiğimde düşkünlüğü bu kadar belirgin değildi!" derken Minnoşunun Ege'nin şebekliklerine kahkahalar atarken, bir taraftan cilveleşmesini hayretle izlemeye devam etti. "Ay çok tatlısınız."

Ağzındaki elden başını çevirerek kurtulan delikanlı, sırıtan kardeşine bir öpücük daha verdikten sonra ortamdaki eksikliği hissedip çevresine bakınca "Hayret, anneannem nerede kaldı anne? Şimdiye kadar damlaması gerekirdi, bu durum mucize gibi bir şey." diyerek aklından geçirdiklerini söze döktü.

"Ekürisinin günü varmış oğlum, kesin aklı burada kalmıştır. *'Altıya kalmadan gelirim, bensiz önemli konuları konuşmayın.'* diye talimat verip gitti. Özellikle sana iletmemi söyledi Gizemciğim, haberin olsun."

"Şaşırdım mı, hayır. Ay ne kadın ya, Sultanım benim... Kesin şimdiye kadar çatlamıştır meraktan, altıya bile kalmadan gelir. Ben de kendimi ona göre ayarlayayım bari tartışma çekemeyeceğim bugün. Altın günleri sağ olsun, sayesinde kafayı dinleyeceğiz Egeciğim, yarın acısını çıkarır merak etme. Halacığım, ben birazdan kalkayım, bizimkiler merak etmiştir. Hem Cihan'ı da çağırdım, özledim hatunu biraz kaynatınız."

"Tamam kızım, annenlere selam söyle."

"Baş üstüne."

"Yarın kaç gibi gelirsiniz?"

"Sabahtan Cihan ile otele uğrayacağız, Rick ve arkadaşını alıp bizimkilerle tanışmaya götüreceğim. Vallaha halacığım, saat veremiyorum, en geç iki civarı burada oluruz."

"Annenler de gelecek mi kızım?"

"Bilmem ki... Babamı biliyorsun, o kesin gelmez de annem malumunuz, gitmezse çok ayıp olacağı günü yoksa hayatta kaçırmaz." Bir yandan ayağa kalkarken, "Hadi canlar görüşürüz." diyerek hepsiyle

vedalaştıktan sonra hayatından memnun görünen Minc'yi öpmek için uzanmasıyla ağzı açık kaldı. Kucağına alacağını zannedip başını abisinin boynuna gömerek sımsıkı sarılan bebeğe hayretle gözlerini devirdi.

"Ana kahpeye bak. Dua et çok küçüksün yoksa ben sana yapacağımı bilirdim. Yuh olsun sana, nankör bebe. Cık cık cık... Sırıtma uleennn." dedikten sonra delikanlıyı da öperek, yanında getirdiği çantasını sırtlandığı gibi iki sokak ilerideki evine yollandı. İnkâr etmeye çalışmakla beraber, bir aydır birlikte yaşadığı kocasını şimdiden özlediğini kabullenmek zorunda kaldı. İradesine hâkim olması gerektiğini kendisine tekrar hatırlatırken, sevimli devinin hayaliyle sırıtarak evine ulaştı.

36. BÖLÜM

Eve girdiği andan itibaren deliye dönen genç kadın, babasının ne kadar çok kilo aldığını görünce ürpererek esip gürlemeye başladı. Deli gibi sevdiği sevimli adamın, hasta olup yataklara düşmesinden veya kötü bir hastalığa yakalanmasından endişe duyduğu için hemen ipleri eline aldı. Bir yandan söylenirken evin altını üstüne getirip, adamın bütün zulasını bulduktan sonra oturma odasına geri döndü.

"İnanmıyorum sana baba yaaaa, marketi eve taşımışsın! Bunlar ne böyle, benden saklayabileceğini mi zannettin? Nasıl söz vermekmiş bu, yatağın altından bile cips paketleri çıkarttım. Aklım almıyor ya, şuraya bak iki çuval ıvır zıvır topladım!"

"Eee... Haklısın kızım, özür dilerim."

Her zamanki gibi pişmanlık dolu bir yüz ifadesi sergileyen adama şaşkınlıkla bakarken, "Babaaaa, Allah aşkına, bu kaçıncı özür dileyişin! Her seferinde aynısını yapıyorsun... Gittiğimden beri tamı tamına 13 kilo almışsın... 13 kilo! Sana inanamıyorum, bir yetmiş beş boya 108 kilo olmuşsun. O, 10 kiloyu verdireceğim diye göbeğim çatlamıştı. Sil baştan 2 ay olmadan daha fazlasını geri aldın. Bildiğin obez olmuşsun sen! Bak baba, hemen ağır diyete gireceksin, her yediğini tek tek kontrol edeceğim. Haftanın her günü yürüyüşe çıkacaksın." demesiyle babasının yüzünü buruştururken samimiyetsiz bir şekilde gülümsemeye çalıştığını görünce canı sıkıldı. Başını sallayıp onay vermesiyle, yan çizeceğini anlayarak derin bir nefes aldı.

"Tamam çiçeğim, sen nasıl istersen." derken zil sesini duymasıyla

sırıtan adamı "Kapı çalıyor." diyerek kaçamak bakışlar attığı yiyecek torbalarından bu aralıkta bir şey koparmayı düşündü.

"Bu iş burada bitmedi. Benden kurtulduğunu zannediyorsan çok yanılıyorsun, şişman adam. Cihan gelmiştir."

"Eee... peki çiçeğim." Kızının odadan çıkmasını gülümseyerek izleyen adam, iri bedeninden beklenmeyecek bir çeviklikle torbaya atıldı. Zaman kaybetmeden üç beş şekerleme ve cips paketini koltuğun altına sıkıştırıp, hiçbir şey olmamış gibi ifadesini bozmadan sarmaş dolaş içeriye giren kızları karşıladı. "Cihan'ım, hoş geldin kızım."

"Hoş bulduk Hasan amcam, nasılsın?"

"Çok iyiyim güzel kızım, seni gördüm daha iyi oldum. Her zamanki gibi muhteşem görünüyorsun."

Çok sevdiği adamın tombul yanaklarını öpen genç kız "Ay tonton amcacım benim, teşekkür ederim." diyerek geriye çekilip adama göz kırparak arkadaşına döndü. "Bu cadı sana eziyet mi ediyor yine, bağırışları dışarıdan duyuluyordu."

"Hadi oradan be, halini görmüyor musun fıçı gibi şişmanlamış. 108 kilo olmuş, gelir gelmez tartıya çıkardım. Deli etti beni, sonucu görünce kendisi bile şaşırdı. Değil mi babacığım? Aayyy, kesin kolesterolün tavan yapmıştır baba ya! Bana bak kız, sakın bu şişman adamı korumaya kalkma vallaha canına okurum. Ağır suçlu kendisi, cezalı... suçunu affettirene kadar her türlü tatlı, hamur işi, ıvır zıvır yasak."

"Hıımmm, durum vahim anlaşılan! Tontonum, sen de çok kilo almışsın ama. Vallaha Gizem ne dese haklı, biraz dikkat etsen de üzmesen bu kızı."

"Eee... Biliyorum da oldu işte bir kere."

"Ne bir keresi babacım, yapma Allah aşkına bu kaçıncı!"

"Uzatma Gizoşum, tontonumu üzüyorsun. Hasan amcam, senin ona ne kadar düşkün olduğunu biliyor. Hastalanmandan ve yataklara düşmenden korktuğunu da... senin kadar ona itina gösteren ve üzerine titreyen kim var, değil mi ama."

"Evet, biliyorum! Tamam kızım, söz veriyorum bu sefer son. Bundan sonra daha dikkatli olacağım, sabah yürüyüşlerimi de aksatmayacağım."

"Haydaaa, baba yaaa..."

"Gizeeeemmm..." çemkirmeye başlayan arkadaşını uyararak susturan genç kız, konuyu dağıtmak için tekrar söze girerek "Aslan tontonum benim. Eee, ufak cadı nerede?"

"Aman nerede olacak, anasının kızı işte. Sülün Su... Iıyyykkk, isme bak ya! Yaşlanınca torunları *'Sülün Su nene...'* nasıl diyecek çok merak ediyorum. Neyse, Sülün Su denilen hatunun da şu ünlü güne geleceğini öğrenince annemin peşine takıldı. Kadın geldiğim gün bile gezmesinden vazgeçmedi. Nurhayat teyzeye çok ayıp olurmuş, şimdi bir şey söyleyeceğim. Tövbe tövbe... Aman boş ver, yürü hadi konuşacaklarım var seninle. Odama gidelim." diyen genç kız, arkasından takip eden arkadaşıyla beraber koridora çıkıp odasına girdikten sonra kapıyı kapattı. "Eve geldiğinden beri başının etini yiyorum, şu sana verdiği sözü aynı kararlılıkla ağzından alamadım! İnsanları ikna etmeyi nasıl beceriyorsun anlamıyorum?"

"Karşı konulamaz cazibem hayatım. 15 yıldır 4 tane erkekle aynı evi paylaştığımı ve onları idare ettiğimi söylememin faydası olur mu acaba. Doğalarına aşinayım, öyle bağıra çağıra bunlara isteklerini yaptıramayacağını defalarca ifade ettim. Zayıf noktalarını bulup oradan saldıracaksın, bunu yaparken de iyiliklerini düşündüğünü hissettireceksin falan filan... aslında çok da karmaşık değiller, genel olarak doğaları birbirine benzer. Boş ver şimdi sen onu... Eee gelin hanım, seni çok iyi gördüm. Evlilik yaramış mı desem, ne söylesem ha?"

"Evet canım, çok şükür güzel gidiyor. Sakın Sultanımın yanında ağzından bir şey kaçırayım demeye kalkma, onunla hiç uğraşacak halim yok. Zaten Rick yeteri kadar başımı ağrıtıyor, ikisini de idare edeyim derken canımı çıkarırlar."

"Söyler miyim kız, aşk olsun. Vay be demek Asena'nın baskıları yüzünden Las Vegas'a kaçtınız ha! Ay ne romantik, Naime Sultan öğrense kesin deliye dönerdi. Eee şimdi ne olacak?"

"Ne olacak, hiçbir halt olacağı yok. Düğünümüze kadar paşa paşa masum gelini oynayacağım. Burada sen devreye giriyorsun, aramızda tampon görevi yapacaksın. Kesinlikle Rick ile aynı odada yalnız kalmamam lazım, yoksa çok rahat tecavüze yeltenebilir. Babaannem ile konuşmayı bile teklif etti. İmkânsız olduğuna ikna edene kadar akla

karayı seçtim. Kız, küçük çocuk gibi bir kapris yapıyor sorma, zannedersin ki elinden şekerini almışlar."

"Ay canım benim, acıdım garibime! Şimdi nerede o?"

"Geliş gidişimiz kolay olsun diye alt yoldaki otele yerleştirdik. Sabah beraber almaya gideceğiz. Söylediklerimi unutmadın değil mi kız, sonra bana bahaneler uydurursan canına okurum."

"Ay kırk kere söyledin Gizem ya! Tamam, bütün işlerimi ona göre ayarladım. Seni hiç yalnız bırakır mıyım hayatım, oğlanları da organize ettim merak etme. Düğüne kadar sana endeksli yaşayacağım. Gelinliğini ve kıyafetlerini dikmemi istemediğine emin misin, beraber bir çırpıda hallederdik..."

"Olmaz, şimdi sırası değil, ona ayıracak zamanımız yok. Zaten bu üçüncü gelinliğim olacak, kusacağım artık... Tövbe yarabbi, ay bir insan bu kadar kısa sürede kaç defa evlenir ya! Hoş sonrası güzel oluyor da o tantana çekilir gibi değil. Saç baş yaptır, bir ton makyajı yüzüne sür, kazık yutmuş gibi bütün gün o kıyafetin içinde dolan."

Cihan, "Vaahh vaaaahhhh, ne kadar kötü!" derken kıkırdıyordu.

"Hadi len... Sen gelinlikle tuvalete girmek ne kadar zor biliyor musun, adamın burnundan geliyor. Utanmasam üstümdeki üç yüz metre kumaşı tutması için kabine iki kişi çağıracaktım. Çişim gelmesin, bir daha aynı işkenceyi yaşamayayım diye bütün gün sıvı namına hiçbir şey içmedim."

"Iııyyyyy, haklısın kötüymüş! Nereden bileceğim kızım, sadece tahmin edebiliyorum. Yine de isteseydin en güzelinden..."

"Hayır dedik ya... Gelinlik falan görecek halim yok, bol bol gezeceğiz. Düğüne 5, 10 gün kala gideriz bir mağazaya, hoşuma giden bir tane bulur o işi de hallederiz."

"Eh sen bilirsin madem, teklif var ısrar yok. Rick'in babası ne zaman gelecek?"

"Düğüne 2 gün kala, o da âdet yerini bulsun bizimkiler problem çıkartmasın diye. Herhalde burada Naimeciğimi kastettiğimi anlamışsındır. Allah'tan Kevin gelmeyi kabul etti de tek başına kalmadı garibim."

"Helal olsun, gerçek dostmuş! Bu zamanda bir ay boyunca kimse

işini bırakıp arkadaşına destek olmak için bu kadar büyük fedakârlık yapmaz."

"Orası öyle... Anlattım ya daha önce de evlenirken her işimizi sağ olsun o halletti." diyerek konuyu kapatan genç kadın, Cihan'ın merakını cezbedecek kadar günlük Kevin dozunun yeterli geldiğine kanaat getirdi. Arkadaşını işkillendirmekten çekindiği için uzatmadan kardeşleriyle ilgili konuşmaya geçti. "Hakan ne yapıyor, iş buldu mu hayatım?"

"Yok Gizem, nerde... Garibim, iyice strese girdi. Biliyorsun askerliğini ötelemek için tekrar sınavlara girip açık öğretime kaydını yaptırmıştı. Bu sefer de başvurduğu şirketler teskeresini eline almadan talebini işleme koymuyor. Kabul edenler de asgari ücretle çalıştırmak istiyor. Anlayacağın iki ucu boklu değnek..."

"Ay canım benim, Allah yardımcısı olsun bu zamanda iyi bir iş bulmak çok zor."

"Âmin... Kaan desen, sözde tatile girdi. Eve geldiğinden beri deneyim kazanacağım, kendimi göstereceğim sevdasına, staj adı altında çalışmaya başladığı inşaat firmasında kendisini kullandırtıyor. Karın tokluğuna maaş vermeden akşamlara kadar çocuğun canını çıkarıyorlar. Zannedersin ki iyiliği için uğraşıyorlar, vicdansızlar. İnsanlar nasıl bu kadar acımasız olabiliyor, hayret ediyorum. Çok söyledim Kaan'a; *'Boş ver çalışmayı ablacığım, tatilinin keyfini çıkar.'* diye dinletemedim. Mezun olunca üstün başarılarından dolayı kendisini kapıda karşılayacaklar zannediyor."

"Safım benim... kurtlar sofrası anacım, artık kimse kimsenin ne başarısına ne de yeteneğine bakıyor."

"Ya evet, o yüzden her işimiz kedi bokunu örtmüş gibi."

"Allah iyiliğini versin, hiç güleceğim yoktu! Aynen öyle... Eş, dost, akraban varsa ne âlâ, yoksa üç kuruş maaşa adamı köle yapıyorlar. Kuzum benim, çalışkan kardeşim. O baban olacak deyyus ne diyor bu işe?"

"Aman ne diyecek sanki bilmiyorsun, o da ayrı bir âlem... Ona dokunmayan sorun bin yıl yaşasın, haliniz nicedir diye sorduğu mu var? Yeni askıntısıyla gününü gün ediyor, amcam bizimle ondan daha fazla ilgileniyor. En azından haftada birkaç kere bir ihtiyacınız var mı kızım diye ya uğruyor ya da arayıp soruyor."

"Hiç şaşırmadım. Hüseyin eniştem bir tanedir. Sıkma kendini güzelim, her şey zamanla yoluna girer."

"O nasıl olacak, Gizem? Babama sorunları anlatmaya kalktığımda; '*Sen halledersin, beni uğraştırma.*' cevabını alıyorum. Zaten ömrünü çocuklarına adamış, bu kadar yetermiş."

"Ooohhaaa!"

"Ya canım benim, işte böyle... Çok yorulmuş, artık büyümüşüz o da hayatını yaşamayı hak ediyormuş. Kız kendisine bir tane de motor almış, kot pantolonunu, üzerine de deri montunu geçiriyor görme halini, bir küpesi eksik. Kafasına bir de bandana takıyor! Haaahhh, ancak çamaşırları yıkanacağı zaman aklına geliyorum, kafasına göre haftada 1-2 sefer eve uğruyor."

"Anaaaa kız, iyice andropoza girmiş! Aa-aaa, manyağa bak! Biraz geç kalmadı mı kız, benim bildiğim kırklı yaşların başında olur o... Baban 51 yaşında değil miydi?"

"Aaa lütfen, öyle söyleme henüz 48 yaşındaymış."

"Hadi len, küçülsün de bir tara... Yok ya, ben bu cümlenin sonunu getirmeyeceğim! Tövbe tövbe... Kafayı yemiş, ne zaman çocuk bakmış ki? O anca yapmayı bilmiş."

"Aman boş ver, erkek milleti işte hepsi başka bir âlem. Her zaman onlar haklı, tartışmaya girdin mi zeytinyağı gibi üste çıkarlar. Bencil oldukları için gözleri kendilerinden başkasını görmez, sen ne haldesin diye sormaz."

"Sen de kendini kullandırma, ayrıca hepsi aynı değil. Geç şimdi babanı, tosunum ne yapıyor, onu anlat bana?"

"Ağır ergenlik yaşıyoruz ablası, şu 3 seneyi atlatsam başka bir şey istemiyorum. Çok şükür bana karşı saygısızlığı yok da biraz suyuna giderek idare edebiliyorum. Fakat arkadaş, adam yerinde duramıyor. Yaz başında tutturdu boksa gideceğim diye, Hakan'la beraber temiz iyi bir spor salonu bulup yazdırdık. Zaten her gün saatlerce basketbol oynuyor, yetmiyormuş gibi üstüne haftanın üç günü bunu çıkardı. Herifteki enerji beni hayrete düşürüyor. Kız görsen tanıyamazsın, birkaç ayda resmen evrim geçirdi."

"Aşkıımmm, kuzucum benim. Okan bebekliğinden beri hareketli bir çocuktu. Maymun, az çektirmedi sana..."

"Vallaha, sorma... Allah amcamdan razı olsun, Okan ile çok ilgileniyor. Sık sık karşısına alıp konuşuyor, sayesinde hâlâ dizginlerini elimde tutabiliyorum. Hiç boş bırakmıyor adam, okulda da takipçisi öyle olunca biraz olsun rahatlıyorum."

"Bilmez miyim eniştemi, maşallah adam her yere yetişiyor. Cihan, akşam bizde kalsana kız, muhabbet ederiz."

"Sağ ol canım da sen aynada halini görmedin galiba. Uykusuzluktan gözlerin kızarmış, başka zaman kalırım hayatım. Bu gece güzelce yat dinlen, sabah kaçta dersen iki adımlık yol o saatte kapındayım." diyen genç kız, ayrı kaldıkları sürede olanları anlatırken Gizem'in yatakta kaykılmaya başlamasıyla gülümsedi. Gözlerini zorlukla açık tutmaya çalıştığını görünce, itirazlarına aldırmadan izin isteyip ertesi gün buluşmak üzere anlaşarak evden ayrıldı.

37. BÖLÜM

Apartmanın önünde Cihan'ı beklerken kocasını arayan genç kadın, daha ilk çalışta açılmasıyla "Hah Rick..." diye söze girdi. Aynı esnada kocasının kendisinden baskın çıkıp konuşmaya başlamasıyla ne dediğini anlayamadığı için kaşlarını çattı. "Ne? Sen tekrar söyle, ben anlamadım!"

"Gizem, seni çok özledim, yokluğunda bütün gece uyuyamadım!"

"Ya, eee... ben de aşkım, çok özledi." derken gözlerini deviren genç kadın, gece yol yorgunluğuyla bayıldığını, sabah kalkana kadar kütük gibi uyuduğundan aklına bile gelmediğini söyleyemeyeceği için kıvırttı.

"Seni çok merak ettim güzelim, bu işten nefret ettim."

"Hıı! Lütfen, sen tane tane konuş."

"Sen, çok merak ettim, iyi misin?"

"Evet! Ben çok iyi, merak etme."

"Neredesiniz, yola çıktınız mı?"

"Evet, biz geliyor. Rick, ben şimdi aşağıya, eee... sokağa indi, Cihan ile buluşacak. Biz 10 dakika sonra orada, tamam mı?"

"Bekliyorum aşkım."

"Hı hı... sen Kevin söyle, Cihan belli etmek yok."

"Tamam, tepkisiz davranacak, kendisiyle ilgilendiğini belli etmeyecek."

"Hah, evet öyle normal arkadaş..."

"Geç kalma aşkım."

"Oldu canım, eee... Cihan geldi, telefon ben kapattım."

"Seni seviyorum güzelim, öpüyorum."

Ağzı kulaklarına varan genç kadın "Oooyy, canım benim... ben de öptüm sevgilim." diyerek telefonu kapattıktan sonra gülümseyerek yanına yaklaşan arkadaşına sarıldı. Cihan'ın duru güzelliğini görünce gözleri yuvalarından fırlayacağına emin olduğu Kevin'ın, kıza karşı duyduğu hayranlığı belli etmeyeceğini umdu. Kendisine gülümsediği halde senelerin tanışıklığı ile sinirli olduğu anlaşılan arkadaşının hatırını sordu.

"Nasılsın hayatım, hoş pek iyi görünmüyorsun ama!"

"İyi diyeyim..."

"Aa-aaa! Ne oldu kız, oğlanlar mı bir şey yaptı yoksa?"

"Yok hayatım, onlarla alakalı değil. Ay deli olacağım Gizem ya, askerlik şubesinden yine yoklama kâğıdı gelmiş! Bıktım artık, yedi senedir kadın olduğumu kanıtlamak için ayaklarına gidiyorum! Bir dönem asker kaçağı bile oldum. Geçen yıl neler yaşadığımı biliyorsun."

"Hayda, ay ne sinir şey hakikatten ya! Hatırlamaz olur muyum hiç *'Dönme misin?'* diye soran askeri diyorsun. Yürü hadi kız, bizi bekliyorlar giderken yolda anlatırsın."

Arkadaşının koluna girerken "Tamam canım..." diyen genç kız, bir yandan sıkıntıyla konuşmaya devam etti. "Az kaldı kafayı yiyeceğim Gizem, adamlara derdimi bir türlü anlatamıyorum. Kayıtlarda kadın diye geçiyor yine de isimden dolayı araştırıp sorgulamadan evrak gönderiyorlar. Tekrarlanmasın diye her seferinde rica minnet komutanlarına kadar çıkıyorum."

"Kıyamam canım! Hep o baban olacak adamın yüzünden, onu da götürsene beraberinde."

"Aman, tam adamını buldun. Bir keresinde söyledim; *'Çok büyütüyorsun.'* dedi. Alt tarafı gidip kendimi gösterip gelecekmişim. Tabii her yıl askerlik çağrısı alan o değil."

"Şimdi bir şey söyleyeceğim, ayıp olacak! Olmadı askere git kız, görsünler günlerini... Güzel bir ders olur hepsine, tümden kaydını silerler. Cihan, nizamiyeden içeriye girdiğin anda olay olursun ha..."

"Ha ha, çok komik! Sen gülersin tabii."

"Olsun kız, tebdili mekânda ferahlık vardır sana da değişiklik olur. Nasıl olsa erkekleri idare etmeye alışkınsın, bu güzellikle bekâr subayların hepsini kendine âşık edeceğine göre keyfini çıkarırsın."

"Iııyyy eksik olsun almayayım. Çevremde yeteri kadar erkek var zaten, mümkünse ekstrası kalsın." Hâlâ gülen kadına katılırken "Allah iyiliğini versin, nereden aklına geliyor kız böyle fikirler?" diyerek hafif bir omuz darbesi attı.

"E aranıyorlar anacığım.Madem anlamamakta ısrar ediyorlar, sen de anlayacakları dilden konuşacaksın." Konuşarak ilerledikleri sırada otelin bulunduğu sokağa geldiklerini fark etmesiyle, erkeğini görecek olmanın verdiği heyecanla sırıtırken "Aha da geldik. Aşkım benim, çok özlemiş Gizoşunu. Gözü yollarda kalmıştır şimdi." diyerek hevesle ilerlemeye devam etti.

"Allah ayırmasın hayatım, ne mutlu sizin adınıza çok seviniyorum."

"Sağ ol canım. Aaa, bahçeye çıkmışlar!"

"Hani nerede?" Otelin bahçe kapısından girmeleriyle merakla çevresini inceleyen genç kız, başlarında bir şeyler anlatan kadına aldırmadan ayağa kalkan adamları fark edince ağzı açık kaldı. İri cüsselerine hayretle baktığı sırada, fotoğraflarından tanıdığı adama yoğunlaşıp "Aa-aaa, destur bismillah! Bu ne anacım, kocanın iri olduğunu biliyordum da bu kadarını beklemiyordum!" derken karşılık alamayınca arkadaşına döndü. Kaşlarını kalktığını ve sinirli bir ifadeyle homurdandığını duyunca "Ne oluyor kızım?" diye merakla sormaktan kendini alamadı.

"Kör müsün? Şuraya bak, çooookkk yardım sever otel personelimiz görev başında! Üstün hizmetlerini sunmak için zaman kaybetmeden harekete geçmiş. Seni orospu seni, tabii iki tane yakışıklı Yankiyi boş buldu, aklı sıra Türk konukseverliğini göstermeye soyundu."

"Ay onu mu diyorsun? Vaaayyyy, kıskanıyoruz ha?"

"Gülme kız, hiç komik değil! Yelloz, gösteririm ben sana gününü."

"Kızım, nereden bilsin senin kocan olduğunu?"

"Ne fark eder Cihan, daha bismillah dün öğlen yerleştirdik adamları. Karının hareketlerini görmüyor musun kız, neredeyse adamın ağzı-

na girecek. Şuna bak, resmen vereceğim diyor. Azgın kahpe, başkasına kaptırmadan kapatayım diye aç kurt gibi hemen peşine düşmüş."

Kendisine doğru gelen kocasına sarılıp yanaklarından öpen genç kadın, duygularını belli etmemeye çalışarak "Nasılsın aşkım? Bir problem mi var, bu kadın ne istiyor?" diye araştırmaya başladı. Sinirden Cihan'ı kocasıyla tanıştırmayı unutup, hasmını süzmeyi sürdürerek harekete geçti. Hâlâ Kevin'a yamanmaya çalışan otel görevlisinin, yanına doğru kararlı adamlarla ilerlemeye devam etti.

"Otelin resepsiyon kısmında çalışıyormuş. Şehri tanıtmakla ilgili bir şeyler söylüyordu, dinlemedim. Gizem, ben hiç iyi değilim bebeğim, bu ayrı kalma işinden nefret ettim. Karımı yanımda ve yatağımda istiyorum. Ne olur izin ver babaannenle konuşayım."

"Hiiişşşttt, başlama yine! Çok ayıp, görmek yok mu Cihan var. Hem unut, o iş olmaz. Sen delirdi, Naime Sultan çok kızar. Sakın aşkım, konuşmak yok." diye tıslarken, yanında sırıtan arkadaşını görünce duyduğunu anlayıp kulaklarına kadar kızardı. Nihayet kendisine gelince en yakın dostuyla kocasını tanıştırma işine girişti. "Hayatım, sana benim arkadaş... sırıtma kız, şimdi çakarım bir tane haa, eee... Ne diyordu ben? Cihan, sen tanışmak kocam Rick... Aman işte anlayın be! Cihan, bu Rick... Rick, bu Cihan..."

Kahkaha atmamak için kendisini zor tutan genç kız "Allah'ım, filmsin Gizem!" diyerek kafasını olabildiğince geriye atarken, Türkçe başladığı sözlerini İngilizce tamamladı. "Merhaba Rick, seninle tanıştığıma çok memnun oldum! Bu deli kız, hakkında çok güzel şeyler anlattı."

"Ben de memnun oldum, Cihan. Aynı şekilde Gizem'den seninle ilgili çok güzel şeyler dinledim!"

Kocasıyla arkadaşı arasındaki diyaloga kulak veren genç kadın, bir taraftan Cihan ile birliktelikleri konusunda henüz karar vermediği taze damat adayının, kadına karşı tepkilerini incelemeye devam etti. Genç kadına karşı gayet mesafeli ve soğuk davrandığını görünce, alaycı bir sırıtma eşliğinde hanesine bir puan ekledi. Ayrı geçirdikleri geceden dolayı yine şikâyetlerine dönen kocasının elini tutup, diğer yanında yürüyen kıza dönerek oyunlarının temellerini atmak için söze girdi.

"Cihan, sakın beni bozma."

"Hı, anlamadım!"

"Bu paçozu ve varsa otelde bulunan diğerlerini, erkeğimin çevresinden uzaklaştırmam lazım. Seni, Kevin'ın kız arkadaşı olarak tanıtacağım, nasıl olsa Türkçe bilmiyor ne dediğimizi anlayamaz."

"Aa-aaa, saçmalama Gizem, öyle şey mi olur!"

"Ne olacak be, adamları kurda kuşa mı yem edeyim."

"Ama... Offf Gizem ya! Bana bak anlarsa canına okurum ona göre."

Bakışları tekrar Kevin'a kayan genç kız, ilgiyle incelediği adamın iri yarı yapısına ve yakışıklıdan ziyade erkeksi çekiciliğe sahip yüz hatlarına hayran olmaktan kendisini alamadı. İstese bile aralarında bir ilişki olamayacağını bildiği için buruk bir gülümseme dudaklarına yerleşti. Kevin'ın izlendiğini fark etmiş gibi aniden kafasını çevirmesiyle, bakışları kilitlenirken içinden tehlikeliyi de ekleyerek ürperdi. Gözlerine yansıyan yabanı ve anlam veremediği çekici doğasını hissederek öylece kaldı.

Hemen yanında kırıtarak konuşan kadının, muhtemelen hemcinslerinin büyük çoğunluğunun hissedeceği gibi adamın vahşi cazibesine kapıldığını düşündü. Kaslı vücuduna yapışan uzun kollu, bisiklet yaka tişörtünün içinde, tarifi imkânsız bir seksapele ve dişi ırkına çağrı yapan erkeksiliğe sahip olduğunu içinden geçirirken ürktü. Yüreğini ağzında getiren ve kadın olduğunu hatırlatan dürtüye hayret ederek, kendine gelmek için genç adamdan gözlerini kaçırdı. Gizem'in konuşmaya başlamasıyla, yüzüne sakin bir ifade takınıp duygularını saklamaya yoğunlaştı.

"Kevin, nasılsın?"

"Teşekkür ederim Gizem, iyiyim. Yol yorgunluğunu üzerinden atabildin mi?"

"Daha iyiyim." dedikten sonra Cihan'ı tanıştırma işini sonraya bırakıp, tek kaşını kaldırarak hâlâ gitmemek için direnen resepsiyon görevlisine döndü. Göğsündeki karttan ismini okuyarak "Pelin Hanım, bir problem mi var?" derken memnuniyetsizliği yüzünden belli olan kadının rakip beklemediğini anladı.

"Eee, hayır! Beyefendiler şehrin yabancısı olduğu için yardımcı olmaya çalışıyordum."

"Ya, demek öyle... Ne kadar düşüncelisiniz, inanın duygulandım. Mamafih gerek yok." derken yanından gelen kıkırdama sesinin sahibini boğazını temizleyerek uyarıp, sözüne kaldığı yerden devam etti. "Eşlerimize kendimiz yardımcı olabiliriz. Değil mi, Cihancığım?"

"Evet, canım!"

"Şey! Tabii hanımefendi, o zaman ben gideyim."

"Güle güle... Ha bu arada, sizden bir ricam olacaktı. Düğünümüze kadar eşim ve arkadaşımın nişanlısı, mecburen burada kalmak zorundalar. Çalışan bayan personeli uyarır mısınız, malum aralarından eşlerimizin boşta olduklarını zannedip peşlerine düşmeye kalkabilecek eksik etek çıkabilir. Sonra sorun yaşamayalım." derken iki elinin parmaklarını uç uca getirip çıtlatan genç kadın "Kimseyi dövmek zorunda kalmayayım." diye sözünü tamamladı.

"Eee, şey... Peki, söylerim. Ben, eee... iyi günler."

"Sana da canım." diyerek postaladığı kadının, kaçarcasına giderken arkasından kıstığı gözleriyle izledi.

"Pes Gizem, senden korkulur vallaha! Kadın resmen şoka girdi, çok acımasızsın kız."

"Haaahhh, haddini bilseydi. Bunlarla anladığı dilden konuşmak lazım, ciddi olduğuna inandıramazsan sinek gibi avının peşini bırakmaz. Buradan kovarsın diğer taraftan yine yakana yapışır. Dün bir bugün iki, leş bulmuş akbaba gibi hemen adamların başına üşüşmüş. Az bile yaptım orospuya... Bunlar da kadın mı be, sümsük şey insanda biraz haysiyet olur. Kendisini önüne gelen erkeğin önüne hemen atmaz."

"Iıııyyy, huysuz şey! Mamafih ne kız?"

"Aman ne bileyim, galiba bununla birlikte gibi bir anlama geliyor. Babaannemden ağzıma yapışmış kelimeler işte..."

"Allah iyiliğini versin, az daha kahkahayı patlatacaktım."

"Fark ettim, canım benim. Hıımmm... gelelim size beyler, dua edin kadına karşı davranış şeklinizi beğendim yoksa o kafanızdaki saçları tek tek yolardım." deyip ikisine birden bakarak gülünce, ne dediğini anlamayan adamların aynı şekilde karşılık vermesiyle küçük bir kahkaha patlattı. "Cihan, saf kız bunlar, ay canlarım çok sevimliler."

"Deli, seninle beraber olmayı özlemişim."

"Herhalde yani kızım... evet, kocamın en yakın dostuyla tanışma zamanı geldi. Kevin, sana benim en yakın arkadaş Cihan tanıştırmak. Cihan, Asena ile kuzenler."

"Memnun oldum, Cihan!"

Adamın uzattığı eli sıkan genç kız "Ben de memnun oldum, şehrimize hoş geldiniz." derken etkilendiğini belli etmemek için sakin kalmaya özen gösterdi. Genç adamın çektiği sandalyeye oturduğu sırada, okyanusun derinliklerini çağrıştıran koyu mavi gözlerine uzun süre bakmaması gerektiğini aklının bir köşesine yazdı.

"Hoş bulduk. İzmir, Gabriel'in anlattığı kadar varmış, gördüğüm kadarıyla çok beğendim."

"Sevindim. Havaalanından hemen otele geldiğinize göre henüz hiçbir şey görmediğini rahatlıkla söyleyebilirim."

"Düğüne kadar olan sürede bu açığı kapatacağımı umuyorum. İngilizcen çok iyi Cihan, belirgin bir aksanın var ama gayet akıcı konuşuyorsun!"

"Sağ ol, fazla pratik yapma imkânım olmadığı için ancak bu kadar dilim dönüyor. Gizem, belki bahsetmiştir, 3 erkek kardeşim var. Onları sınavlarına hazırlarken baya ilerlettim. Bu arada hem kardeşlerime faydası olacağını düşünerek hem de Asena'nın zoruyla 2 sene İngilizce kursuna gittim. Bu arada basit ama derdimi anlatacak kadar yabancı dil öğrenmiş oldum."

"Bana hiç de basit gelmedi."

"Yaa, eee! Sevindim. Gizem senin Amerikan futbolcusu olduğunu söyledi. Rick ile aynı takımda oynuyormuşsunuz!"

"Evet, neredeyse öğrencilik hayatıma başladığımdan beri sporun içindeyim." Bakışlarını ayıramadığı kıza kendisi hakkında bilgi verirken "İkimizin dostluğu lise yıllarına dayanıyor, aynı okul takımı arkasından kulüp derken nereden baksan en az 15 yıldır beraberiz." diyerek kızın güzelliği karşısındaki hayranlığı yüzüne yansıdı. Gizem'in boğazını temizleyip kaş göz işareti yaptığını görünce, hemen toparlanarak anladığını ima eder şekilde başını sallayıp kendisini geri çekti.

"Ne kadar güzel, Gizem'de uzun yıllar voleybol oynadı. Lisedey-

ken zaman yaratabilirsem maçlarını izlemeye mutlaka giderdim. Çok güzeldi, harika zaman geçirirdim."

Cihan'ın buruk bir ifadeyle gülümsediğini fark eden genç adam, kardeşlerine bakmak zorunda kaldığı için hayatından feragat ettiği ve yaşayamadığı gençliğini hissedip canı sıkıldı. Kızın silkinerek toparladığını ve sakin bir yüz ifadesi takındığını görünce, duygularını sürekli saklayıp içinde yaşadığını tahmin etti. Ahenkli sesi ile anlattıklarını dinlediği sırada, Rick'in söylediği bir şeye kahkaha atmasıyla bedeninin kasıldığını, damarlarında akan kanın yön değiştirip aşağılardaki bir dolum istasyona doğru yol aldığını hissederek şaşırdı. Her zaman bedeninin üzerindeki kontrolüyle övünürken, ergenlik dönemindeki bir delikanlı gibi söz geçiremediği dürtülerine hayret etti. Küfretmemek için kendisini zor tutarak, sakinleşmek için aklını başka şeylere odaklayıp derin nefesler almaya başladı.

Konuşmalar esnasında geri planda durmaya özen gösterirken, iradesini zorlayan Cihan'a bakma dürtüsünü dizginlemeye çalıştı. Kamera kayıtlarının genç kızın güzelliğine haksızlık yaptığını düşünmekten kendisini alamadı. Yüzünün en anlamlı yeri olan uzun kirpiklerin süslediği iri gözlerini tarif edecek kelime bulamadı. Beraber geçirecekleri süre boyunca, ilgisini belli etmeden görüşmenin işkenceye dönüşeceğine karar verdi. Gözlerinin derinliklerinde kaybolma arzusu duyduğu halde, ilgisini saklama zorunluluğu yüzünden iradesiyle savaş vermeyi sürdürdü. Vücudu ani bir atak daha yaşayınca oturduğu yerde irkilerek, *'Yandın oğlum sen, soğuk duş alanlar kervanına hoş geldin!'* diye içinden geçirdiği sırada çektiği ıstırabın sonunda iyi sonuçlanacağı umdu.

"Kevin, iyi misin?"

Pis pis sırıtan çok sevgili takım arkadaşının, ne halde olduğunu anlayıp alay ettiğini fark edince, tek kaşını kaldırarak "Sağ ol dostum, her şey yolunda. Yarın sabah erken kalkalım da şu bahsi geçen sahil boyunda koşalım diyorum. Ne dersin adamım, ikimiz için de iyi olur, haksız mıyım?" derken rolleri değişti. Durumunun kendininkinden aşağı kalmadığını hatırlatmasıyla, Rick'in yüzünü buruşturduğunu görünce sırıtarak karşılık verdi.

38. BÖLÜM

Yaptıkları hafif kahvaltının ardından Rick'i ailesi ile tanıştırmak için harekete geçen genç kadın, kocasının eline yapıştığı gibi özel bir şey konuşuyor havası katarak önden yürümeye başladı. Sağı solu tarif ediyormuş gibi yaparken çaktırmadan arkasını kontrol ederek, peşlerinden gelen çiftin muhabbet etmeye başladıklarını görünce rahatladı. Kocasına sevimli bir gülücük atmasıyla genç adamın dudaklarına bakıp yutkunması, ardından yalanmaya başlaması üzerine "Riiiiiccckkk!" diye tıslayarak uyardı.

"Kahretsin! Gizem, büyük bir günah işlemiş olmalıyım, bunun başka bir açıklaması olamaz. Zamanında Gabriel ile alay etmemin cezasını çekiyorum."

"Ooofff Rick, lütfen bu konu önce konuştu biz. Ben de seni istiyorum ama olmaz. Naime Sultan anlamak yok, sonra bize kızar. Eee... Büyük kavga eder biz. Hem ben çok utanırım, tamam mı? Sen bana söz derdi."

"Peki, dediğin gibi olsun! Yine de arada kaçamak..." derken sözünü kesen karısının başını olumsuz anlamda salladığını görünce oflayarak gözlerini gökyüzüne dikti.

"Hayır, olmaz dedim!" Konuyu değiştirmek amacıyla, "Hıııışşşşttttt... Sus Rick, ne konuşmak Cihan, ben merak etti." diyerek bahane uydurdu. Küfürler eşliğinde homurdanan kocasını umursamadan arkasına odaklandı. Kevin'a tembih ettiği gibi kardeşleriyle ilgili sorular sorduğunu anlayınca, Cihan'ın rahat konuşmasından doğru

noktadan giriş yaptığına emin oldu. Dışarıya karşı kapalı bir kutu misali duygularını belli etmeyen arkadaşının, Kevin'a birkaç sefer kaçamak bakış attığını yakaladığı halde, henüz uygun olduklarına kanaat getiremediği için bu süreci çok iyi değerlendirmesi gerektiğini düşündü.

Yola çıkmadan evvel Asena'yla beraber kurdukları kumpası en ince detayına kadar planlarken, gerekli gördükleri kadarını Kevin'a anlatmakla doğru bir karar aldığına kanaat getirdi. Geri kalan kısmı duruma göre devreye sokacak olmanın rahatlığıyla, yaşadıkları çevreden bahis açarak evine kadar ilerledi. Kapıyı açan kardeşinin Rick'i görmesiyle tepkisine sırıtırken, salondan çıkan annesiyle babasının yüz ifadelerine alenen gülmeye başladı. Babasının sırıtmaya geçip annesinin ise gözleri büyüyerek kendisine baktığını görünce, Rick hakkında gelecek olan ilk yoruma hazırlandı.

"Amanın! Anneciğim, yoksa kocan bu mu?"

"Evet anacığım, bu. Rick, kocam... kız çok yakışıklı ama değil mi?"

"Eee... kızım, iri olduğunu söylemiştin ama bu adam dev galiba! Gönderdiğin fotoğraflarda bu kadar cüsseli olduğu belli olmuyordu. Aa-aaa, elini kaldırsa tavana değecek. Ay yavrum, yanında çocuğu gibi görünüyorsun!"

"Aman anne ya..." derken her zamanki sevimli ifadesiyle, tartışmadan hoşlanmayan arabulucu babasının araya girmesi üzerine susarak başını çevirdi.

"Olsun güzel kızın, sen beğendiysen sorun yok. Kendine koca olarak çok yakışıklı bir adam seçmişsin, aferin kızım ben beğendim."

"Ama Hasan, şunu görmüyor musun? Bu adam..."

"Benim kızım akıllıdır Nursena, öyle gelişi güzel karar vermez. Rick'i eş olarak kabul ettiğine göre mutlaka harika bir insandır. Merak etme hayatım, bu konuda çiçeğime güveniyorum."

Tontonuna karşıdan öpücük atarak "Sağ ol babişkom." demesinin ardından, adamın akıcı bir İngilizceyle damadıyla konuşmaya başladığını görünce gözlerini devirdi. Verdiği görüntünün aksine zehir gibi bir zekâ ve hafızaya sahip olan adamı sevgiyle izledi. Bir yandan annesi ile Rick arasında tercümanlık yaparken, yüzünden eksik olmayan gülümsemesiyle kendisini şaşırtmaktan hiç vazgeçmeyeceğini düşündü. Ba-

basının salona yönlendirdiği misafirlerinin arasından, başını kendisine uzatıp göz kırptığını görünce sırıtmasına engel olamadı.

"Allah'ım babam ya, seviyorum ulan seni!" derken peşlerine takılıp kendisini bekleyen eşinin yanına oturdu. Hâl hatır sorma faslının bitmesinin ardından, beylerin Amerikan futboluyla ilgili konuşmalarını anlayabildiği kadarıyla dinlemeye başladı. Her bir halt konusunda fikir sahibi olan babasına hayret etmekle birlikte, ortamı yumuşatmada üstüne olmadığını düşündü. İlgiyle anlattıklarını dinleyen Rick'in, öne doğru kaykılıp söze girmesiyle başını çevirdi.

"Demek bizim son dönem oynadığımız bütün maçlarımızı seyrettiniz! Nasıl, milli sporumuzu sevdiniz mi?"

"Varlığından haberdardım, sadece içeriğini tam anlamıyla bilmiyordum. Özünü öğrenince başta garip geldiğini itiraf ediyorum fakat çok ilginç buldum. Şimdiye kadar izlemediğime pişman oldum. Güce dayalı bir spor gibi görünüyor, bana kalırsa tam bir strateji oyunu."

"Evet efendim!"

"Baba diyebilirsin oğlum, artık sen de benim bir evladım sayılırsın."

"Ya, eee! Sevinirim, ba... baba."

"Çok güzel. Eee Kevin, sakatlığınla ilgili problem düzeldi mi?"

"Hı! Teşekkür ederim efendim, şu an gayet iyiyim."

"Oh oh çok iyi sevindim. Evlat yalnız son maçta biraz tutuktun, kanaatimce yeni iyileşmesinin verdiği bir etken. Eğer ağrın sancın yoksa vücudun kendisini koruma dürtüsünden kaynaklanıyor olmalı. Zaman içinde toparlayacağını tahmin ediyorum. Bu arada kurnaz bir oyuncusun, karşı takımı güzel okuyor ve boşlukları güzel değerlendiriyorsun. Bu yanını çok beğendim."

"Ben şey... sağ olun."

"Bir şey değil. Rick, senin de pozitif yanın çok hoşuma gitti. Stres altındayken bile yüzünden gülümseme eksik olmuyor, konsantrasyonunu bozmuyorsun."

"Ya! Teşekkürler, eee... baba."

"Aferin oğlum, pozitif insanları her zaman sevmişimdir. Çok güzel... sanırım birbirimizi zamanla daha yakından tanıyacağız. Ne de

olsa artık aile sayılırız. Evlat, seni el üzerinde tutalım ki kızımıza iyi bak, öyle değil mi?"

"Anlayamadım, el üzerinde tutmak mı?"

"Bir deyim evlat... Sana saygı ve sevgi gösterelim ki kızımıza iyi bak dedim. Gizem benim kıymetlimdir, her ne kadar isteklerine onay veriyor olsam da her zaman arkasındayım."

Konuşurken gülmeyi kesip hafifçe kaşlarını kaldıran adamın, nazikçe kendisini uyardığını anlayınca "Evet, benim içinde çok kıymetli!" diye karşılık verdi. Adamın çok iyi niyetli fakat tehlikeli bir tarafı olduğunu düşünürken, tekrar sırıtmaya başlamasıyla rahatladığını hissetti. Sergilediği görüntünün aksine zeki ve uyanık kayınpederinin, kesinlikle kızdırılmaması gerektiğini kafasına not etti.

"Oh oh çok sevindim. Sana inanıyorum Rick, kızımla çok mutlu olacağınıza eminim. Evladımı çok iyi tanırım, değer verdiğin ve sevdiğin sürece seni hayatının en mutlu erkeği yapacağına garanti veririm. Ne parada pulda ne de mal varlığında gözü olmadığına kefil olabilirim. Malikânenden vazgeçip aldığın küçük ev de sana bunu kanıtlamış olmalı."

"Aa-aaa! Yuh diyorum baba ya, bu kadar şeyi hangi arada öğrendin?"

Sevimlice sırıtırken kaşlarını oynatarak kızına dönen adam "Merak ettim bebeğim, şöyle internette göz attım." diyerek kendi dilinde cevabını verdi.

"İnanmıyorum sana, Rick'in don rengine kadar her şeyi araştırdın değil mi?"

"Eee... Eh işte, belki biraz hayatını kurcalamış olabilirim."

"Ne derece araştırdın baba?" derken gözlerini kısan genç kadın, adamın ayağa kalkan annesine bakışlarını diktiğini görünce geri adım atmak zorunda kaldı.

"Hasan, böyle kuru kuruya oturmak olmaz. Kahve içerler mi bir sorsana."

"İçerler anne..." Yaradılışının aksine suskun kalan annesinin hâlâ duruma alışamadığını fark ederek, babasına sıra kalmadan "İkisi de alıştı, az şekerli Türk kahvesine bayılıyorlar. Ben yapayım mı?" diye

sordu. Yakın zamanda annesiyle bir konuşma yapıp, kadını rahatlatması gerektiğini kafasına yazdı.

"Sağ ol kızım, ben hallederim. Açıkçası damadımı bu kadar yadırgayacağımı beklemiyordum! İyi bir çocuğa benziyor ama... aman ne bileyim işte, sonra konuşuruz."

Annesinin odadan çıkmasının ardından uzaklaştığına emin olunca, "Evet, seni dinliyorum!" diyerek tekrar babasına döndü.

"Tamam... Sevim, güzel kızım bana bir bardak su getirir misin?"

"Tabii babacım."

Yerinden fırlayan küçük meleğinin odayı terk etmesiyle ilk göz ağrısına dönen adam "Babasının, büyük bir inşaat firmasının sahibi olduğunu. Bekâr ve sürekli sevgili değiştiren kız kardeşinin magazin dergilerinde boy gösteren bir manken olduğunu ve annesinin kendisinden 15 yaş küçük Fransız bir jigolo ile yaşadığını bilecek kadar." diye ilk postayı anlattı. Kızının kaşlarını kaldırıp kafasını yana eğmesiyle kurtuluşu olmadığını anlayıp devam etti. "Eee, mal varlığını, bankadaki parası... neyse bu o kadar önemli değil, ıvır zıvır şeyler."

"Bana sorabilirdin?"

"Görüneni zaten anlattın kızım ve ben sana inandım, sonra da baba olarak görevimi yaptım. Asıl sorun, buzdağının altında ne olduğuydu, onu da küçük bir araştırmayla araya kimseyi sokmadan hallettim. Öğrendiklerimin hepsinden hoşlandığımı söyleyemem."

"Ya! Neden hiç itiraz etmedin o zaman?"

"Her şeye rağmen ne basında ne de internette kocanla ilgili tek kötü bir bilgiye rastlayamadım. Daha önce ilişkileri olduysa bile, bunu toplumun önünde yaşamıyor. Okuduğum her kayıtta insanlara karşı mesafeli fakat çok iyi davrandığı vurgulanmış. Doğal olarak yirmili yaşlarının başlarında hareketli bir dönem yaşamışsada son 3 yıla ait kayıtları tertemiz. Sevilen, sayılan ve seçkin bir oyuncu... İş ahlakına sahip, takım arkadaşları ve çevresi tarafından takdir edilen ve sevgilerini kazanmış bir şahsiyet. Bilgisayarını da kontrol ettim, uygunsuz bir iş veya sapkın kayıtlara rastlamadım. Senin resimlerin ve video kayıtların haricinde, başka bir kadına ait döküman da bulamadım."

"Sana inanamıyorum baba, şahsi bilgilerinede mi girdin?"

"Öyle deme çiçeğim, ne de olsa evleneceğin adamı hiç tanımıyoruz. Bilmemizin imkânsız olduğu bir sırrı ya da sapkın bir yönü olabilirdi. Asla unutma, bilgi güçtür. Her şeyi öğrenmemiz mümkün değil, fakat ulaştıklarım beni tatmin etti. Artık iç huzuruyla evlenmenize onay vermekten memnunum."

"Oooff! Bu kadar mı baba?"

"Ha bir de... eee... Şey, bir de burada yapacak olduğunuz düğünün ikinci değil üçüncü olduğunu da öğrenmiş olabilirim."

"Aaaaayyy! Baba, ama..." Duyduklarıyla kocasının meraklı bakışları altında ağzı bir karış açık kalan genç kadın, ne diyeceğini şaşırarak bir süre geveledikten sonra öylece kaldı. "Baba, yani sen şimdi..."

"Hı hı. Evet bebeğim, biliyorum."

"Aaa!" Şirince kaşlarını kaldırarak sırıtan adama bakarken, başını sağa sola oynatarak ilk defa ne diyeceğini bilemedi. Duyduğu kıkırdama sesine dönünce, elini ağzına kapatarak gülen Cihan ile göz göze geldi. Kıpkırmızı olan yanaklarıyla utançtan kaçacak delik ararken "Ne gülüyorsun beee?" diye çemkirerek yeni hedefine çıkışmaya başladı.

"Ay çok... öz-özür dilerim, Gizem... su-surat-suratının haline hayatım, ifaden çok komik."

"Bana bak geri zekâlı, şimdi ben senin suratına sıça... tövbe tövbe... ooofff, kahretsin!"

"Gizem ne oluyor?"

"Rick! Yok bir şey, biz sonra konuşur. Siz babam ile muhabbet edin, ben anne yardım var." Utançtan babasının yüzüne bakamadığı için bahane uydururken, hâlâ gülen Cihan'a "Kes ulaaann, şimdi çakarım bir tane..." diye tıslayıp ters bir bakış attıktan sonra hırsla odayı terk etti.

***

"Gizem!" Ailesinin yanından ayrıldıklarından beri garip ifadesi değişmeyen karısına merakla bakarken "İçeride ne oldu öyle?" diye sorduğu halde cevap alamayınca bir sorun olduğunu düşündü. Yürüme hızını iyice yavaşlatıp boşta olan eliyle genç kadının çenesinden tutarak yüzünü kendisine çevirdi.

"Rick!"

"Heeey, ne oluyor aşkım?"

"Eee... babam her şeyi biliyor!"

"Anlamadım!"

"Biz, Las Vegas evlendi, eee... yani karı koca olduk, hepsi biliyor!"

"Ya! İyi de nasıl?"

"Ooofff... Ben sana söyledim, babam bilgisayar mühendis... O, eee... Çok zeki ve..." derken sözün gerisini getiremeyeceğini anlayınca, önden Kevin ile yürüyen arkadaşına seslendi. "Cihan."

"Efendim canım!"

"Rick'e, babamın hakkımızdaki her şeyi nasıl bildiğini anlatmaya çalışıyorum, beceremedim. Ay çok utandım ya! Offf, lütfen sen açıklar mısın?"

"Tabii ki! Rick..." Bahçe içindeki apartmanların bulunduğu yemyeşil sokakta, arkadaşının yanına giden genç kız, kendisini merakla bakan adamların karşısına geçti. Çok çekici bulduğu Kevin ile göz göze gelmemek için dikkat ederek, genç adama açıklama yapmaya girişti. "Hasan amca, tam anlamıyla ifade etmek gerekirse, bir bilgisayar dehasıdır. Ülkemizin en prestijli üniversitelerinden birinde, bilgisayar mühendisliğinin yeni açıldığı yıllarda bölüme girmiş ve üstün başarıyla mezun olmuş. Ardından programcılık alanında yüksek lisans ve mastırını tamamlayıp, bu alanda tanınan bir isim haline gelmiş."

"Çok ilginç, zeki bir insan olduğunu anladım ama bu kadarını tahmin etmemiştim! Yalnız konuyla alakasını hâlâ anlayabilmiş değilim."

"Oraya geliyorum, Rick... Doğal olarak bilgisayarlara kayıtlı, ulaşamayacağı hiçbir bilgi yok. Gizem, seninle iyi anlaştığını ve evlenmek istediğini söyleyince, hakkında olabilecek her türlü bilgiyi en ince detayına kadar öğrenmiş. Buna, Vegas da evlenmeniz de dâhil. Doğal olarak bildiğini babasının ağzından duyunca utandı. Olay bundan ibaret..."

"Anladım! İyi de sonuçta kötü bir şey yapmadık ki, Gizem benim karım."

"Orası öyle de... eee... Böyle bir şey nasıl açıklanır, bilmiyorum!

Bizim adetlerimizde... aman neyse işte, babası dâhil hiç kimsenin bunu bilmesini istemiyordu."

"Hıımmm... Tahmin ederim, bana anlayışla karşılamış gibi geldi."

"Hasan amca, değişik bir adamdır. Çok şey bilir ama kızı dahi olsa insanların hayatlarına ve seçimlerine kolay kolay müdahale etmez. Yalnız bu arkasını aramadığını göstermesin, araştırmasını yapar şu anda olduğu gibi kenara çekilir. Tersi bir durumda, örneğin senin niteliklerinin kötü olduğunu öğrenseydi, Gizem ile hiç şansın kalmazdı."

"Ciddi misin?"

"Kesinlikle."

"Vay be... Ne yalan söyleyeyim fiziksel olarak bende bıraktığı etki anlattıklarınla örtüşmüyor diyelim."

"Çoğu kişinin yaptığı hataya düşersin, Rick. Üniversitede birincilikle mezun olup, akabinde mastır yaparak profesörlüğe kadar yükselmiş bir adamdan bahsediyoruz."

"Profesör mü?"

"Hı hı, evet... Çılgın profesör, hem de emekli cinsinden. Bir gün eve gelip, *'İnsanların manasız hırslarıyla boğuşamayacağım. Buraya kadar, emeklilik dilekçemi verdim.'* diyerek işten ayrılmış. Gizem hayatımda ilk defa babamı bu kadar sinirli gördüm der. Birçok şirketten yüksek meblağlarla iş teklifi geldiği halde, hiçbirini kabul etmediği gibi çalışma hayatından uzaklaşmış. Şimdilerde iyi bir amaca hizmet ediyorsa, talep üzerine evde program hazırlıyor."

Adamların şaşkın surat ifadelerine gülümseyen genç kız, gayri ihtiyari Kevin ile göz göze gelince bir süre mavi derinliklerinde kilitli kaldı. Arkadaşının sesini duymasıyla ne yaptığını fark edip kendisine kızarken, iradesini zorlayarak bakışlarını kaçırmayı başardı.

"Sağ ol hayatım, kesinlikle bu kadar detaylı anlatmayı beceremezdim."

"Rica ederim Gizoşum... Gayet güzel idare ediyorsun, kendine biraz süre tanı sürekli pratik yapınca kısa zamanda akıcı konuşmaya başlarsın."

"İnşallah... sen yinede ukala cadının yanında bunu söyleme."

"Allah iyiliğini versin. Asena'dan mı bahsediyorsun?"

"Herhalde yani, dalga geçip beni sinir ediyor."

"Aşkım benim, bilirim yapar. Hadi oyalanmayalım, Asena kesin çatlamıştır. Naime Sultan'dan bahsetmiyorum bile."

"Iııyyyy, tamam..." Aralarındaki konuşmanın bitmesini bekleyen kocasına "Rick, hadi biz Asena gidiyor." dedikten sonra genç adamın elinden tutarak halasının evine doğru yönlendirdi.

***

"Kevin sakın benim demek, unutmak yok."

"Efendim!" Gizem'in söylediklerini anlamadığı zaman, her seferinde olduğu gibi dekoder görevi yapan Rick'in devreye girmesiyle başını çevirip arkadaşına döndü. Hâlâ karısının konuşmalarını nasıl anladığını çözemediysede gayet iyi uyum sağladıklarını ve farklılıklarına rağmen birbirlerine âşık olduklarını düşünerek sırıtmaktan kendisini alamadı.

"Benim dediklerimi unutma diyor, dostum."

"Hadi ya! Sağ ol, Rick... Tamam, Naime Sultan'a dikkat edeceğim."

"Gizem, neden babaannene dikkat etmesini istedin?"

Arkalarından gelen adamlarla dairenin kapısına kadar gelen genç kadın, son direktiflerini verirken Cihan'ın sorusuyla ne diyeceğini şaşırdı. Konu uzamasın diye zile basarken, merakla yüzüne bakan genç kıza dönüp "Aman gelmeden önce ikisine birden bizim adetlerimizi anlatmıştım, Kevin duyunca çok şaşırdı. En azından öğrettiklerimi, babaannemin yanında uygulama sözü almıştım. Onu hatırlattım canım." derken sonuna kadar açılan kapıdan Asena'nın sırıtan yüzünü görünce, bir oh çekerek uzanıp kuzenine sarıldı.

"Nerede kaldınız be, sabahtan beri sizi bekliyorum."

"Canım benim, ne kadar naziksin. Sana da merhaba, hatta hoş bulduk. Uzatma len, zaten canım burnumda..."

"Aa-aaa, ne oldu kız?"

"Sorma, sevgili babam Rick'i araştırmış. Hakkımızdaki her bir boku öğrenmiş. Vegas maceramız da dâhil! Sonra konuşuruz."

"Anaaaa, ciddi misin? Dayım ya! Ulan yemin ederim bu herif beni korkutuyor. Ne yani şimdi evlendiğinizi ve..."

"Sonra dedik, Asena... Ananın, hele Naime'nin kulağına giderse sıçtığımızın resmidir. Uzatma da bizi içeri al."

"Ay evet ya hakikatten! Hoş geldiniz... Kevin, Rick, lütfen içeriye buyurun." derken Cihan'ı da öperek, hemen arkasındaki koridoru dolduran adamlara gülmeden edemedi. "Gizem kız, anneannem kocanın cüssesini görünce şoka girecek."

"Artık çok geç canım, kıçını yırtsa yapabileceği bir şey yok. Nerede o?"

"Tabii ki salonda, sizi kapıda karşılamasını beklemiyordun herhalde."

"O da doğru ya." Makamından ödün vermeyen kadını düşünerek gözlerini devirirken eşine dönen genç kadın "Rick, hadi aşkım buradan." diye öne geçip yol gösterdi. Salon kapısından girmesiyle her zamanki asil tavrını takınan babaannesinin, gözlerini sonuna kadar açıp *'Destur bismillah!'* dediğini duyunca yanında kıkırdayan kuzenine katıldı.

"Bu da ne?"

"Babaanneciğim, sana kocam Rick'i tanıştırmaktan onur duyarım. Oh be, kendimi sıkmaktan karnıma kramp girdi."

"Aaayyy!"

"Babaanne? Allah Allah, neden öyle garip bakıyorsun? Sultanım, iyi misin?"

"Anneanne? Gizem, kadını şoka uğrattık, konuşma yetisini kaybetti."

"Haydaaa! Kız tansiyonu falan çıkar, Allah korusun! Babaanne..." diyerek sonuna kadar açtığı gözlerini kocasına dikerek bakan kadının yanına gitti. Aniden keskin bakışlarını beylerden çekip, kendisine diktiğini görünce gayri ihtiyari duraladı. "Eeeeee? İyi misin?"

"Hayır, iyi değilim küçük hanım! Bu nasıl bir adam böyle? Koca diye bunu mu aldın kendine? Allahım!"

"Haaaa! Evet, biraz iri yarı olduğu doğru."

"Fesuphanallah! Biraz mı? Kızım sen kör müsün, bu bildiğin ze-

bellah cinsinden bir şey! Allah cezanı versin Asena, kuzenine koca diye bula bula bunu mu buldun?"

"Öyle deme kız anneanne, vallaha bak tanısan çok iyi birisi olduğunu göreceksin!" derken kocasını savunmaya girişen Gizem'in konuşmaya daldığını duyunca, susup dinlemeye başladı.

"Aşk olsun babaanne ya, kocam hakkında böyle konuşamazsın! Hem ben onu seviyorum ve Rick'ten çok memnunum. Her zaman erkekleri dış görünüşüyle değerlendirmeyin diyen sen değil miydin, o aşağıladığın adam beni el üzerinde tutuyor."

"El değil, bu cüsseyle parmak üzerinde bile tutar! Adamın ellerine bak, kürek gibi... Yok anam, kesinlikle benim kaderim anormal torunlara sahip olmak. Biriniz de normal çıkmadınız. Düğünde bu devi kocan diye yanında gördüler mi cümle âleme rezil olacağız. Sabahat, bir şey desene..."

"Hı!" Kucağında kızıyla gelen adamları inceleyen kadın, annesinin kendisine seslenmesiyle başını çevirirken ne diyeceğini bilemiyormuş gibi ağzını büktü. "Ne diyeyim anne?" diye sorduktan sonra kaşlarını kaldırırken alt dudağını dışarıya sarkıttı.

"Haaahhh, ne diyeyimmiş! Sizin gibi basiretsiz çocuklardan da al işte bunlar çıkıyor."

"Anne, ben ne yaptım şimdi ya?"

"Hep senin suçun, Asena!"

"Haydaaa! Anneanneciğim, ayıp oluyor ama biraz sakin olur musun? Ayrıca, evine gelen misafiri ayakta bekletmek sana hiç yakışıyor mu? Rick'i birazcık tanıyınca çok iyi bir insan olduğunu anlayacaksın, iriliği gözüne batmayacak."

"Hadi oradan... Nasıl olacakmış o iş, Asena Hanım? Bu evde şu koca bedenini arkasına saklayacağı büyüklükte eşya bile yok. Dur seeen, duuuurrr..." Kim olursa olsun evine gelen misafire karşı nezaket kurallarını hatırlayan kadın "Seninle sonra konuşacağım küçük hanım!" diyerek biraz daha uzun görünme arzusuyla omuzlarını dikleştirdi. Ödün vermeyen bir tavırla, konuşmalarını izleyen adamlara doğru bir adım attı. Yabancı olmalarına bakmadan elini damadına doğru uzatıp, ne tepki vereceğini merak ederek beklemeye başladı. Öne çıkan genç adamın saygıyla eğilerek, cüssesiyle orantılı avucuna aldığı elini

öpüp başına koymasıyla hanesine bir puan yazmak zorunda kaldı. Ardından diğer adamın da aynı hareketi tekrarlaması üzerine, erken karar vermemesi gerektiğini kendisine hatırlatıp eliyle koltuğu işaret ederek yer gösterdi.

"Buyurun oturun çocuğum!"

Hareketlerinden ne demek istediğini anlamadıkları halde işaretini takip eden adamların, koltuğun önüne geçip önce kendisinin yerleşmesini beklemeleri üzerine, gayri ihtiyari şaşırarak hanelerine bir puan daha ekledi. Gözlerini önce damadına dikerek bakışları ile gözdağı vermek için tek kaşını kaldırırken, kafasını çevirmeden toruna hitaben konuşmaya başladı.

"Gizem, neden gülüyor bu? Benimle alay etmediğini umarım!"

"Aşk olsun Sultanım, hiç öyle şey yapar mı? Rick çok güler yüzlü bir insandır."

"Ya! Güzel bir meziyet, aferin... peki, sor bakalım kocana nasılmış?"

"İyi, Sultanım... Sağ ol."

"Hasbinallah! Kızım, sana mı sordum, kocana söyle dedim."

"Aman babaanne ya, ne gerek var iki işe birden. Ben sabah sordum, iyiymiş işte."

"La havle ve la kuvvete! Gizem, sinir etme beni."

"Öööfff, aman be... İyi al soruyorum. Rick, babaannem sana soruyor, sen nasıl?"

"Ya, eee... Çok teşekkür ederim efendim, iyiyim. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Gizem hakkınızda çok ilginç... Pardon, çok güzel şeyler anlattı. Siz nasılsınız efendim?"

"Kızım, ne dedi?"

"İyiyim, dedi."

"Hadi oradan, o kadar anlattığı şeyin toplamından bu mu çıktı! Bana bak, Gizem..."

"Özet geçtim babaanne, ha bir de sen nasılsın diye sormuş olabilir."

"Allah cezanı versin... Tövbe tövbe... Yok anam, seninle uğraşamayacağım. Asena, şuraya bir sandalye çek de aramızda tercümanlık

yap kızım. Biriniz de normal adam bulamadınız ki ağız tadıyla rahat rahat konuşayım."

"Sorguya çekeyim diyecektin herhalde babaanneciğim."

"Terbiyesiz. Sanki kötülüğünüzü istiyoruz, nankör şey seni." Hâlâ salon kapısında dikilen diğer torununa dönen kadın, yerinden kıpırdamadığını görünce, "Hadisene kızım." derken misafirlerini umursamadan kaşlarını çattı.

"Hazırlık yapıyorum Sultanım, mutfakta işim var. İstersen Cihan'a söyle..." diye söze başladığı sırada, yaşlı kadının yüzünü buruşturarak sözünü kesmesiyle bıyık altından gülümsemesine engel olamadı.

"Geç kızım geç, bunlardan hayır yok. Güzel kızım benim, bu patavatsızların analarına her zaman söylüyorum, adam gibi kız çocuğu yetiştiremediler diye... Hayır, biraz senden feyiz alsalar ona da razıyım."

"Estağfurullah Naime teyzeciğim teveccühünüz, vermiş olduğunuz değere layık olmaya çalışıyorum. Tabii ki yardımcı olurum." Yaşlı kadının yanına gitmek için Gizem'in yanından geçerken, 'Teveccühünüzmüş, yalaka...' diye fısıldayan arkadaşına çaktırmadan dil çıkarıp döndüğü esnada Kevin ile göz göze geldi. İfadesindeki değişimden yaptığı hareketi gördüğünü anlayınca, utanarak sırıtırken ilerlemeye devam etti. Çektiği sandalyeye oturacağı sırada çenesi durmayan Gizem'in, tekrar lafa girdiğini duymasıyla gülmemek için kendisini tutmak zorunda kaldı.

"Ay sizin şimdi muhabbetinize doyum olmaz. En iyisi ben gidip Asena'ya yardım edeyim. Yürü kız, babaannem ahret sorularını sıralamadan şuradan kaçalım." diyerek salonun kapısından çıkarken, arkasından "Utanmaz, arlanmaz... Hep o sünepe babanla, sokaktan içeriye girmeyen ananın yüzünden." diyen kadına kahkahayla karşılık verip eşinin mahzun bakışları altında odayı terk etti.

"Kız adamı amma sattın ha, ateş hattında bırakıp kaçtın resmen!"

"Sporcu benim kocam, altından kalkar bir şeycik olmaz. Hem güçlü kuvvetli adam, Naime Sultan ona çerez gibi gelir."

"Emin misin?"

"Merak etme canım, Rick'in benimle alakası bile yok hakikatten çok sabırlı. Ay Naime Sultan'ı çekemeyeceğim şimdi iki saat ya... Yok

ananın adı, babanın adı, kaç kardeşsin, aylık kazancın ne kadar? Hayır repertuarını biraz genişletse belki tahammül edilebilir de şu koşullarda ben almayayım."

"Ne gibi genişletecekmiş, başka ne sorabilir ki?"

"Yalnız bir adaya düşsen yanına alacağın üç şey gibi. Ay ne bileyim ben be! Allah aşkına, onun muhabbetini başkası yapsa kırk defa terslenirdi. Herkes koyun gibi dinleyip kuzu gibi cevap veriyor. Öööfff, boş ver. Eniştem nerede?"

"Sizin geleceğinizi duyunca *'O zaman ben çıkayım, iki saat sonra gelirim, o aralıkta Naime Sultan da sorgulamasını bitirir.'* dedi ve gitti."

"Hııımmmm! Akıllı adamın hali bir başka oluyor."

"Hı, evet. Kız..." diyerek sesini alçaltan genç kadın, mutfak kapısına göz atıp kimsenin bulunmadığından emin olunca, kuzenine yaklaşıp aklındakileri sıralamaya başladı. "Cihan ne âlemde, hareketlerinden bir şey hissettin mi?"

"Henüz tam emin değilim. Yine de bakışlarından Kevin'a karşı boş olmadığını düşünüyorum. Dur daha sabah tanıştılar, kesin bir şey söylemek için çok erken. Sadece 3-5 defa kaçamak bakışlar atarken yakaladım."

"Ya! Bu bile Cihan için büyük bir gelişme. Hatun en ufak bir şey hissederse boku yeriz, hemen kendisini kapatır. Doğru söylüyorsun, şöyle bir haftayı devirelim işin kokusu çıkar. Gizem kız, siz gelmeden önce Naimeciğim ne dese beğenirsin..." Boğazını temizleyerek ses tonunu değiştiren genç kadın, işin içine anneannesinin mimiklerini de katarak "Asena kızım, bu damatlar 1 gelin almaya 2 kişi geliyor, 2 gelin alıp geri gidiyorlar. Yabancılara verdiğim torun yeter, fazlasına hacet yok." demesiyle kahkahayı patlatan kuzenine katılıp gülmeye başladı.

"Ay, aaay... Allah cezanı vermesin, kız öldürecek bu kadın beni! Malum mu oluyor ne? Neyse canım, sonuç olarak Cihan onun torunu değil."

"Olsun, yine de fark ederse mutlaka müdahale eder."

"Merak etme Kevin sıkı tembihli, şimdiye kadar fire vermedi. Asena, fırında ne pişiyor kız, mis gibi koktu."

"Aaaaayyyy, börek! Lafa daldım, böreği unuttum." Yerinden sıçrayan genç kadın, bankonun üzerinden kaptığı bezle fırın kapağını açıp tepsiye uzandı. Yanmadıklarını görünce, "Oh çok şükür." diye söylenirken, kuzeninin yardımıyla ikram edecekleri tabakları hazırlamaya girişti.

39. BÖLÜM

Hem eksikleri tamamlamak hem de Rick ve Kevin'a İzmir'i göstermek için Kemeraltı'nda gezen genç kız, son girdikleri dükkândan çıkarken "Ayaklarıma kara sular indi Gizem, sabahın köründen beri girmediğimiz mağaza kalmadı." diyerek yakındı. Peşlerinden ellerinde alışveriş torbalarıyla gelen beylere kısa bir bakış atıp, şaşkınlığını dile getirmekten kendisini alamadı. "Kız, bunlar ne garip adamlar, erkeklerin alışverişten hoşlandığını bilmezdim! Bir kere bile itiraz ettiklerini ya da huysuzluk çıkardıklarını duymadım."

"Uyumlular canım... Benim öyle huysuz ve her şeyi kadının üzerine yıkan, bencil bir adamla evleneceğimi hayal edebiliyor musun?"

"Ay haklısın. Hayır, hayal edemiyorum. Muhtemelen ya sen katil olurdun ya da adam seni çekemezdi."

"Ha ha, çok komik hayatım. Cihan, eve gitmeden önce sahilde soğuk bir şeyler içelim."

"Vallahi iyi olur."

"Rick..." Kafeteryaya gireceklerini anlatan genç kadın, memnuniyetle kabul eden aşkına gülümseyerek, peşinden gelen adamlarla beraber sahile yöneldi. Gözüne kestirdiği ilk yere girmesiyle, manzaraya hâkim masalardan birine geçerek kendisini sandalyelere attı. Yüklerini boşaltıp oturan adamları bekledikten sonra garsona siparişlerini verip bir süre cıvıl cıvıl insanların gezdiği kordan boyunu seyre daldı. Yanı başında dikkatle çevresini izleyen kocasının, elini omzuna atıp kendisine doğru eğilmesi üzerine başını geniş omzuna yasladı. Vücuduna yapı-

şan kısa kollu tişörtten belli olan kaslarla kaplı bedenine gözü takılınca yutkunarak bakışlarını kaçırdı.

"Çok ilginç bir deneyim oldu Gizem, hiç böyle bir alışveriş merkezi görmemiştim."

"Biliyorum canım, Gabriel'de aynı şey söyledi. Kemeraltı, ne istersen var. Ya sen Kevin, sen sevdi burası?"

"Evet, çok kalabalık olması dışında hoşuma gitti."

İlgisini belli etmemek için gözlerini Cihan'dan sakınmaya çalışan genç adam, son günlerde iyice zorlandığı durumun bir an evvel sonlanmasını arzulayarak gülümsemeye çalıştı. Her ne kadar gördüğü yerlerden hoşlansada alışveriş yaptıkları süre boyunca, gittikleri her yerde kendisine ait gördüğü Cihan'a karşı erkeklerin açık ilgisine ve aç bakışlarına sinir olduğunu düşündü. Rick gibi kadınını kolunun altına alıp sahipli olduğu mesajını veremediği için tepkilerini yutmak zorunda kalmanın hırsını içinde hissetti.

Cihan'la tanıştıklarından beri geçen bir buçuk haftalık sürede, hoşlanmanın çok ötesine geçen duygularını değil dile getirmek belli dahi edememenin sıkıntısını yaşadı. Garsonun getirdiği buz gibi biradan bir yudum alırken, çevreyi izliyormuş görüntüsü vermeye devam etti. Doğasına ters olan davranış şeklini daha ne kadar sürdürebileceğini sorgulayarak, bu işkencenin bir an evvel bitmesini diledi. Geleceğinin, iki kadının dudaklarının arasından çıkacak tek bir söze baktığını düşünürken, adının yüksek sesle söylendiğini duymasıyla karşısında oturan dostuna döndü.

"Kevin, Keviiinnn!"

"Pardon Rick, dalmışım!"

"Problem yok değil mi?"

"Sağ ol adamım, iyiyim. Bir şey mi oldu?"

"Hayır, dostum! Akşam, Cihan'ın kardeşlerini alıp dışarı çıkar mıyız diyordum?"

"İyi olur. Siz gelmiyor musunuz hanımlar?" diye sorması üzerine yanında oturan Cihan söze girince, ilgisiz görünmeye özen göstererek kısa bir bakış atmasının ardından gözlerini kaçırdı.

"Bu akşam bize müsaade edin. Önce Asena'ya uğrayacağız Kevin, biraz daha iyiyse onu da alıp bize geçeceğiz."

"Kız gecesi ha!"

"Evet, muhtemelen bu son şansımız olabilir. Asena'nın hastalandığını anlayınca Gabriel deliye dönmüş, bulabildiği ilk uçağa bilet almış! Yarın 10 civarı burada olacak."

"Hiç şaşırmadım. Asena, nasıl oldu?"

"Daha iyi... Hava değişiminden olsa gerek, doktora gitmeyi sevmediği için soğuk algınlığını vitaminlerle atlatmaya kalkınca yatağa serilmiş. Boğaz enfeksiyonu antibiyotik kullanmadan kolay kolay geçmiyor. Sabah Gizem'le buluşmadan önce uğradım, düne göre çok iyiydi."

"Sevindim. Tanıştığımızdan beri hep hareketli ve konuşkan olduğu için hasta halini hayal edemiyorum."

"Iııııyyy, çok uyuz oluyor Kevin, sürekli şikâyet var."

Yüzünü buruşturan aşkının sevimliliği karşısında gülmeye başlayan genç adam "Size iyi eğlenceler o zaman, biz de erkek erkeğe biraz vakit geçiririz." derken eşine göz kırpmasının karşılığında öpücük alınca içi hopladı. Sevdiğinden ayrı geçen kâbus gibi sürenin üzerine, bir o kadar daha ayrı kalacakları aklına gelince, huzursuzca yerinde kıpırdanıp düşünceyi aklından uzaklaştırmaya çalıştı. Kevin dışında başka birisi için asla katlanmayacağı durumu, yıllardır her vesileyle dostluğunu kanıtlayan adama borçlu olduğunu bilerek kabullendi.

Cihan ile ilgili kararında hiçbir değişim olmayan, aksine genç kızı tanıdıkça fikrinde direten genç adamın iyi dayandığını kabul etti. Patlamaya hazır saatli bir bomba kıvamına gelen dostunun, bir an evvel hanımlar tarafından kabul görüp olayın tatlıya bağlanmasını diledi. Koruyucu ve temkinli bir yapıya sahip olan Hakan dışında, Cihan'ın diğer iki kardeşiyle şimdiden sıcak ilişkiler kuran Kevin'ın baya bir yol aldığını düşündü. Hakan'ı da avucunun içine alabilmesi ve yakınlaşmaları için organize ettiği gecenin bu sefer işe yarayacağını umdu. Zeki karısının yönlendirmesiyle bir haftadır sabah koşularına katılan küçük oğlanın, Kevin ile yakın dostluk kurmasının sonucu hızlandıracağına kanaat getirdi. Sportif bir yapıya sahip sevimli veledin, dostuyla ilişkilerini desteklemek için geri planda kalmakla iyi yaptığını düşündüğü sırada, sabah erken saatlerde sahil boyunda basketbol oynayacaklarını

hatırladı. Aklına gelen fikirle sırıtarak, sandalyesini iyice karısına yaklaştırıp fısıltıyla konuşmaya başladı.

"Gizeeeem, aşkıımm... Güzel karım benim."

"Hı!"

"Güzelim, seni çok özledim meleğim."

"Ha! Sen delirdi, biz zaten yakın oturuyor!"

"Öyle değil aşkım, 10 gündür o güzel dudaklarını bir kere bile öpemedim."

İnkâr ettiği halde kocasına saldırmamak için kendisini zor tutarken "Oooofff, Riiiiccccckkkk..." diye tıslayarak duygularını baskılamaya çalıştı. Gözünün önünde canlanan çılgın sahneler zihnini ele geçirirken, bütün vücudunun uyarıldığını hissetti. Çaktırmadan baktığı Cihan'ın, Kevin ile muhabbete daldığını görünce, duymadıklarını anlayıp tekrar erkeğine döndü. İyice kıstığı sesiyle genç adama fısıldarken, gözlerini dudaklarından sakınmaya özen gösterdi.

"Ben de seni çok özledim ama olmaz! Naime Sultan, anlar o çok akıllı. Iıııyyy, çok kızar sonra..."

"Anlamaz aşkım, çok dikkat ederiz. Bir süre sana mesafeli falan davranırım. Lütfen, seni öpmeyi özledim, kucaklayıp bedenine sarılmayı özledim. Her şeyini özledim aşkım. Hadi bebeğim, kırma beni..."

"Ama... Ooff, teklifin ne?"

"Sabah Kevin ile Okan, saat 8 civarı basketbol oynamak için anlaştılar. Otele gelirsin, böylece kimse seni görmemiş olur. Cihan'la da 10 da buluşmak üzere anlaş. Bir bahane uydur, ayrı ayrı gidelim de... Onun geleceği vakitte bahçede oluruz."

"Hıuımmm! Düğüne kadar ayrı kalacaktı biz, bunu konuştuk. Peki, ama sadece öpücük!"

"Harikasın, nasıl istersen aşkım!" diyerek sırıtan genç adam, kendisini kaptırınca dünyayı unutan karısının, saldırgan doğasına güvenerek keyfi yerine geldi. Vücudunda hissettiği yeni bir enerjiyle küçük kadınına sarılırken, sabahı zor edeceğini düşünerek yüzünü buruşturdu. Karısının oturduğu yerde dikleşerek dikkat kesildiğini hissedince, niye sinirlendiğini anlamaya çalıştı.

"Gizem, ne oldu hayatım?"

"Yine geldi?"

"Kim, garson kız mı?"

"Hı hı, evet! Manyak, şuna bak Kevin ilgi var. Şimdi göstermek..." Kırıtarak genç adamla konuşan garson kıza, Cihan'ın gözlerini kısıp sinirle baktığını görünce, müdahale etmekten vazgeçerek tepkilerini izlemeye başladı. Her zaman soğukkanlılığına hayran olduğu arkadaşının, kadına tersçe *'Erkek arkadaşım; bir şey istemediğini söyledi. Neden ısrar ediyorsunuz?'* diyen sözlerini duyunca şoka girdi.

"Affedersiniz, yardımcı olmaya çalışıyordum."

"Orasını anladık da ısrarınızın sebebini çözemedim? Fazlası can sıkıcı oluyor. Siz en iyisi hesabı getirin..."

Garson kızla Cihan'ın aralarında geçen diyalogu dinlerken şok olan genç kadın, son sözlerinin üzerine bakışlarından ne düşündüğünü anlayacağından çekindi. Olayın farkında değilmiş gibi davranarak, çantasından bir şey arıyor havasında kafasını aşağıya eğdi. Gülmemek için dudaklarını ısırdığı sırada Cihan'ın seslendiğini duyunca, ciddi bir görüntü sergilemeye çalışarak yavaşça başını kaldırdı.

"Gizem."

"Efendim canım!"

"Kalkalım mı artık, ben burasını sevmedim, eee... Şey yoruldum."

"Hı hı. Yan cebime..."

"Ne dedin, anlamadım?"

"Tabii ki kalkalım canım, ben de yorgunum." Masumca gülümsemeye çalışan genç kadın, *'Bingo, buraya kadar Cihan Hanım, yakalandın!'* diye içinden geçirirken, konuyu en kısa zamanda Asena ile konuşmaya karar verip beylerin hesabı ödemesinin ardından ayağa kalktı.

40. BÖLÜM

Rick ve Kevin'ı oğlanlarla buluşmak için otele bırakan genç kadın, hemen ardından Asena'yı kız gecesine kaçırmak için Cihan'la beraber halasına geçerek savaşa hazırlandı. Tam beklediği gibi hasta kızından ayrılmak istemeyen kadınla didişirken "Aaaayyyy, hala yaaa! Öööfff, hep böyle yapıyorsun." diye saldırıya geçti.

"Fesuphanallah! Kızım ne gerek var başka eve gitmeye, oturun işte şurada. Hem hasta hasta Asena'yı da sürüklemenin ne âlemi var?"

"Düzeldi, onun hiçbir şeyi yok. Ya belki aramızda özel bir şey konuşacağız."

"Neymiş bakayım o? Hem de benden gizli..."

"Aa-aaa, özel dedim ya halacığım."

"Anaaa, bak sen! Gizli saklı bir şeyler mi çeviriyorsunuz yoksa? Kız çabuk söyle Gizem, vallaha o saçlarını yolarım!"

"Ha evet, çok gizli şeyler çevireceğiz."

"Gizeeemmm!"

"Eh kendin arandın. Şimdi halacıııığıım, hani ben yeni evleniyorum ya... Malum deneyimsizlik, annemde günlerden başını kaldırıp bu konu hakkında beni aydınlatmadı. Ben de düşündüm ki halacığımm, Asena ilk gece başıma gelecekler hakkında iyi kötü beni aydınlatır. Cehalet işte ne yaparsın... Ona bu konuda soracaklarım var, tabii sen aydınlatmak istersen ayrı."

"Aaaaaa, üstüme iyilik sağlık! Kız ne diyorsun sen, utanmaz."

Yanından gelen kıkırdama sesinin sahibine dirsek darbesi geçirip "Asena, kes sesini." diye fısıltıyla uyardıktan sonra boğazını temizleyip ciddiyetini korumaya özen gösterdi. "Hayatın gerçekleri halacığımm, teklifim geçerli çok istersen engin deneyimlerinle bu konuda beni sen de aydınlatabilirsin. Ne de olsa 24 yıllık evli ve yeni doğum yapmış bir kadınsın. Hoş eniştemle ne haltlar karıştırdığını öğrenmeye pek meraklı değilim ama mecbur kalırsam..."

"Suuuusss, terbiyesiz! Yürüyün gidin ne konuşacaksanız konusun. Ay hiç utanman yok Gizem..."

"Aaaaaa aşk olsun. Neden öyle söylüyorsun halacığım, yoksa siz..."

"Allah cezanı versin! Sus Gizem, şimdi terliği elime aldıracaksın bana... Allah, seni alan çocuğa sabır versin." Yeğeniyle baş edemeyeceğini anlayıp hevesle izin vermesini bekleyen kızına dönerek "Bana bak kız, sımsıkı giyineceksin, sabah geldiğinde seni kötü görürsem canına okurum." diye söze başladığı sırada, Gizem'in yine lafa daldığını duyunca kaşlarını çatarak döndü.

"Aman aman bir şey olmaz kızına, iyi bakarız merak etme. Üç gündür evden dışarı çıkmadı, hem ona da değişiklik olur. Cihan da bir sürü mamalar yapmış, yedirir sonra da uyuturuz. Değil mi Cihan'ım, söyle de rahatlasın yengen."

"Tabii ki çok güzel bakarız. Yengeciğimm, oğlanlar da yokken bir daha bu fırsat elimize geçmez. Hele yarın Gabriel gelince, Asena'yı hiç yalnız yakalayamayız. Söz veriyorum bak, yerinden kaldırmayacağım. Kınalı yapıncağına prensesler gibi bakacağım. Hadi ama kızma artık, alt tarafı bir gece beraber kalacağız. Sabah kendi ellerimle aldığım gibi teslim edeceğim."

Suratını asarak ters ters yüzlerine bakan kadına "Aaayyy ne çok naz yaptın hala ya, ne kıymetli kızın var. Kııymetliiimmissssss..." diyerek dalga geçti. Kucağında konuşmaları izleyen Mine'nin çıkarttığı sese kahkaha atarak gülmesi üzerine, gevşediğini fark edince rahatladı.

"İyi aman ne haliniz varsa görün, şurada gül gibi ev dururken kız gecesiymiş. Haaahhh, bok var. Tabii elin yabancı ülkelerinde kala kala..."

"Allah başladı. İzin çıktı kızlar, hemen öpüp ayrılıyoruz. Cihan,

Asena, hadi..." diye kızları kısık sesle organize ederken, hâlâ konuşan kadını sırayla öperek evden fırladılar. "Anam, bizim sülalede normal bir tane kadın yok."

Gizem'in sözlerine gülerek hak veren genç kadın, temiz havaya çıkınca ferahladığını hissederek kuzenleriyle beraber güle oynaya yola koyuldu. Sıcak havaya rağmen annesinin zoruyla giydiği kıyafetleri çıkarırken, Cihan'ın açtığı kapıdan evden içeriye girdi. Ayakkabılarını fırlattığı gibi kendisini salondaki uzun koltuğa bırakarak arkasına yaslandı.

"Oh be, iki dakikalık yürüyüş bile yordu."

"İyi misin kız? Vallaha ananın dilinden kurtulamayız."

"Merak etme canım, iyiyim... Değişiklik bana da iyi geldi. Tam da hastalanacak zamanı buldum. Şurada ağız tadıyla ailemi göreyim, gezmenin dibine vurayım dedim burnumdan geldi."

"Aman buna da şükür, yarın kocan geliyor onunla gezersin."

"Yaaa, sorma... O annemden de pimpirikli. Hasta olduğumu çaktırmayayım diye o kadar uğraştım, sesimden anlayıp gerçeği öğrenene kadar kırk kere aradı. Alt tarafı soğuk algınlığı işte! İlaç kullandığımı, düzeldiğimi söylesem de inandıramadım herife."

"Gelmek için bahane etmiştir."

"Yok kız, resmen panik yaptı! Kendime dikkat etmemişim, efendim bir daha o olmadan hiçbir yer gidemezmişim. Bıt bıt bıt, öttü durdu. *'Ben burada sensiz ne haldeyim biliyor musun? Meraktan deliye döndüm.'* diye başımın etini yedi."

"Iuyyy, hakikatten ne kadar iğrenç, değil mi Asena? Yani adamın ilgili ve sana düşkün olması... Hadi len oradan, yemezler. Sen surat ifadenin farkında mısın, biraz daha çabalarsan ağzın kulaklarına varacak."

"İyi aman be, ben de kocamı çok özledim." Ağzını burnunu büzen genç kadın "Bu şekilde olmasa iyiydi ama yapacak bir şey yok." diyerek bu akşam da dinlenirse Gabriel gelmeden iyice düzeleceğini umdu. Erkeğini düşündüğünde bile ürperdiğini hissederek iyi olduğuna kanaat getirirken, ayaklarını altına toplayarak iyice yerine yerleşti. Hâlâ ayakta dikilen Cihan'a baktığı sırada, son günlerde yaşanan gelişmeleri merak ederek laf olsun diye konuşmaya başladı.

"Amcam nerede?"

"Nerede olacak, zillisinde..."

"Hı!"

"Adamın bir haftadır eve uğradığı yok. Öldünüz mü kaldınız mı, nasılsınız diye sormuyor. Kız dün merak ettim, bir arayayım dedim. Telefona hatun cevap verdi. Tövbe tövbe... Babamla konuşacaktım dedim, demez olaydım! Kadında utanma denilen bir kavram yok. Nispet yapar gibi ne dese beğenirsin, *'Baban banyoda, iletmek istediğin bir şey varsa ben söyleyeyim.* 'dedi."

"Aa-aaa! Orospuya bak, çıkınca haber vereyim seni arasın demedi mi?"

"Yok anam, nerdeee? Sevgili babam, beraber olduğu kadınlara evlenme konusu açılmadan *'Kızım, eve başka kadın istemiyor.'* diye bütün suçu benim üzerime yüklediği için tanımadan hepsi beni düşman belliyor."

"Aaay canım benim... Çok duygulandım bak şimdi, ne kadar ideal bir erkek değil mi, Asena?"

"Ya sorma!"

"Bencillikte son nokta. Suç sende Cihan, bok var aramışsın salak. Sanki adamın huyunu bilmiyorsun. Ne bakıyorsun öyle kız, yalan mı?"

"Aman Gizem ya, ne olursa olsun babam işte... Böyle konuştuğum için kendimden utanıyorum, sizin dışınızda hiç kimseyle paylaşamıyorum. Ben de insanım, bazen sabrımı çok zorluyor. Bu seferki kadınla birlikteliği biraz ciddi gibi! Kadın, bizimkini..."

"Sizin kerizi..."

"Gizeeeeemmm... Ooofff, bir sussana kızım! Neyse işte babamı avucuna almış. Karıya, babamı merak ettiğimizi, en azından çamaşırlarını yıkamak için uğrardı diye laf ola konuya gireyim dedim. Kahpem; *'Evimde makinem de var ütüm de iki işe gerek yok. Erkeğimin her şeyini ben hallederim.* ' demesin mi?"

"Anam, manyak karı! Ulaaannn... Şuna bak, erkeğiymiş, kıçımın erkeği... Ah ulan, o telefon benim elimde olacaktı, sorardım ben o kahpeye gününü!"

"Yaaa, sonra ne olacak? Boş ver, ağzımın ucuna çok şey geldi de

yuttum. Allah razı olsun, sana kolay gelsin demekle, küfretmek arasında gidip geldim. Son anda kendimi tutmayı başardım. Alan memnun satan memnun, bana ne oluyorsa."

"Salak karı, yakında görür götünü! Şimdi Allah için baban yaşına göre yakışıklı adam. Bu manyak karılar, sizinkini bir bok zannedip ellerinde tutsunlar diye önünde arkasında canım cicim dolanırlar. Ondan sonra da bir bardak suyu kendi almıyor diye şikâyet ederler. Kıçını toplayamayanları *'Erkeğim.'* diye adam yerine koyarsan, sonra çeker dursun. Eh arayan mevlasını da bulur belasını da... Sen de keyfine bakarsın kız, işin azalır."

"He vallaha Gizoş, artık hiç şikâyetçi değilim. Zaten 4 tane erkeğin çamaşır ütüsü bitmek bilmiyor." derken kirlileri aklına gelince, yerinden fırlayıp kapıya yöneldi. "Ay kızlar, siz yabancı değilsiniz, oğlanların gömleklerini makineye atmam lazım. O aralıkta da bir duşa gireyim 15 dakikaya gelirim."

"Tamam hayatım sen işini hallet, yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Sağ ol Gizoşum, yok."

"Ha Cihan, çıkarken salonun kapısını çeksene, ayaklarım ürperdi. Sanki cereyan var gibi, bu hatuna dokunmasın."

"Ne cereyanı be?"

"Kapa çeneni Asena..." diye fısıldayan genç kadın, Cihan'ın onaylama cümlesinin ardından gülümseyerek salondan çıkmasını izledi. Kapıyı kapatan arkadaşının uzaklaşmasını bekleyip aynı tonda konuşmaya başladı. "Ay ne anlayışsız hatunsun ya, yol yapıyoruz şurada. Konuşmamız lazım..."

"Ha! Ne oldu kız, gelişme mi var?"

"Hiç yalnız kalamıyoruz ki, her daim etrafımızda insanlar var. Asena, bu iş tamam... Nihayet bugün, Cihan'ın Kevin'dan hoşlandığına ikna oldum."

"Hadi ya! Aaayyy heyecanlandım şimdi!"

"Bağırmasana be salak!"

"Tamam, özür dilerim. Cihan dönmeden hemen anlatmaya başla!"

"Hı hı... Geldiğimiz ilk günden beri Kevin'a kaçamak bakışlarını yakalıyorum demiştim ya."

"Evet, ben de birkaç kez denk geldim!"

"Hatun, son günlerde sessizleşip iyice içine kapanmaya başlayınca huylandım. Karı kaplumbağa gibi hemen kendisini geri çekiyor. Ne hissettiğini anlamak için illaki mercek altına almak lazım, her hareketini incelemek gerekiyor. Veee nihayet bugün duygularını ele verdi. Alışverişten sonra Karşıyaka'ya dönmeden kordon boyunda bir kafeteryada oturalım dedik. Masamıza bakan garson kız, Kevin'ın Cihan'a karşı ilgisiz görünmeye çalışmasından olsa gerek, sahipsiz zannedip askıntı olmaya kalktı. Asena kız, ay Cihan bir celallendi, gülmemek için kendimi zor tuttum."

"Cihaaaann?"

"He vallaha, ben de çok şaşırdım! Hiç bekler misin bizim ağır abladan, kızı bir güzel benzetti. Yemin ediyorum hiç bu kadar sinirlendiğini görmemiştim, resmen Kevin'ı kıskandı. Tabii bu arada ben, başka bir şeyle ilgileniyormuş gibi yaparak duymazlığa geldim. *'Gizem, artık kalkalım mı yoruldum.'* derken, gözlerinden bildiğin ateş çıkıyordu. Ama yok, hiç duygularını belli eder mi? Cihan bu, her zamanki gibi kısa sürede toparlanıp akabinde sessizleşti. Bu aralıkta mantığı devreye girmiş olmalı, size gelene kadar takside kafasını dışarıya çevirip konuşmadan çevresini seyrediyormuş gibi yaptı."

"Ay canım benim ya kıyamam! Emin misin kız, kaş yapalım derken göz çıkartmayalım."

"Bu soruyu sabah sorsaydın belki derdim, şimdiyse eminim. Hatta bence hoşlanmanın bile ötesine geçmiş diyebilirim!"

"O zaman inanırım, sen söylüyorsan doğrudur. Ne de olsa Cihan'ı benden iyi tanıyorsun. Eee şimdi ne yapıyoruz? Kararlaştırdığımız gibi operasyona başlıyor muyuz?"

"Evet... Yarın kocan geliyor, sen onunla konuşup en azından o cepheyi hallet. Kendi payına düşeni iyice anlamasını sağla."

"Tamam... Brandon babamla zaten konuştuk, oğlanların burs işini seve seve kabul etti. Kaan, mezun olunca şirkete alma konusunda da problem yok. Acele etmemiz lazım Gizem, orada okullar bir hafta erken

açılıyor. Düğünün akabinde başvuru ve kayıt işlemleri için bir haftamız var."

"Orasını sorun etmiyorum, halledilir. Rick ve Kevin'ın da çevresi çok geniş... Brandon amcayı saymıyorum bile, mutlaka bir çözüm bulurlar. Sen yine de kayınpederinle diyaloga geç de ön görüşmeleri bitirsin."

"Tamam canım, yarın o işi hallederim. Ay şimdi bizim kızı evlendirmek için harekete geçiyoruz ha!"

"Hı hı, evet! Sonu iyi olsun inşallah. Esas korkum Hakan, Cihan'a karşı çok sahiplenici... Rick'in, oğlanlarla vakit geçirmek için dışarı çıkmak istemesinin asıl sebebi o, Hakan ile yakınlık kurmaları."

"Sıçarım onun ağzına, sahipleniciymiş boookkk! Yarın öbür gün evlenip siktir olup gidecek, o zaman arkasında ahı gitmiş vahı kalmış bir Cihan, kalacak. Bencillik etmesin, gebertirim vallaha..."

"Al benden de o kadar, burada biz devreye giriyoruz. Uyuzluk yaparsa, sen bir kulağından, ben diğerinden tuttuk mu hizaya getiririz. Ablasının ne durumda olduğunu, adanmışlığın da bir sınırı olması gerektiğini o taş kafasına sokarız. 10 yaşından beri kız hayatını yaşayamıyor, 3 çocuk annesi bir kadının sorumluluklarını taşıyor. Hatta olay patlak vermeden hemen önce yapalım da akortsuz sesler çıkarıp Cihan'ın kafasını bulandırmasın."

"Hıımmm, iyi fikir. O zaman öncelikle çocuklara burs ve iş imkânlarıyla gidiyoruz. Ardından Hakan'a, ablasıyla Kevin'ın birbirlerine âşık olduklarını fakat sizin yüzünüzden birbirlerine açılamadıklarını söylüyor. Tabii bu arada duygu sömürüsü yaparak, aralarına girmeyip uyum göstermesini aşılıyoruz. Anlamazsa dozu damardan veriyoruz, olmadı döveriz."

"Harika, bana uyar."

"Devam ediyorum, Gizoşum. En son kardeşlerinden ayrılma durumunda kalacağı için Cihancığımızı, bizim orada bebelerine her türlü desteği vereceğimize inandırıyoruz. Ay çok heyecanlandım."

"Sonra heyecanlan, Cihan gelmeden şu işi bitirelim."

"Tamam. Ağlayan ve itiraz eden kuzumuza kardeşlerinin geleceği

için diye başlayıp duygu sömürüsü yaparken, evlenme fikrini... Eee, onu kim söyleyecek, isim ver kız?"

"Rick, olmaz mı?"

"Hayır, olmaz çok yakın arkadaşı. Cihan'ın, Kevin'dan hiçbir şekilde şüphelenmesini istemeyiz. Hıımmm... Bu işi de Gabriel'e postalayalım. Şöyle iyi bir ön çalışma yaparsa gayet inandırıcı olur. Çocuklarla kalabilmesi için şartları uygun bir Amerikan vatandaşı ile evlenmesinin uygun olacağı fikrini ortaya atar."

"Eh doğal olarak Asenacığım, ilk etapta Cihan itiraz eder *'Saçmalamayın.'* diye giriş yapıp *'Siz delirdiniz mi?'* den çıkar."

"Buna müteakip, biz de neden olmasından bahis açıp, fikir çok cazip gelmiş gibi konunun üzerine gideriz. En azından hemen kestirip atmasını engeller sonra da ısrar etmeye başlarız."

"Mükemmel, kuzenciğim. Bu aralıkta, konuyu *'Kim böyle bir şeyi kabul eder ki?'* aşamasına getirdiğimiz vakit, esas oğlan devreye girer."

"Ay lütfen, burasını ben söyleyeceğim, Gizoooşşş... Kevin sessizce konuşmaları dinlerken konuya dâhil olup; *'Cihan, kardeşlerinden ayrı kalmanı istemem, ben sana yardımcı olurum.'* diyerek kurtarıcı rolünde ortaya atılır. Yalnız sakin ve fazla istekli davranmaz."

"Burada biz devreye girip ısrar etmeye başlarız. Olay Cihan'ın kafasına yatar yatmaz, bir problem olduğunu ortaya atarız. Oğlanlar bu durumu gurur meselesi yapabilirler, değil mi? Ama o yüzden de mantıklı olan en doğru yol, Kevin ile âşıkmış numarası çekmeniz derken..."

"Bu fikrin bizden çıkmasından işkillenmez mi, Gizem?"

"Rolümüzü iyi oynarsak bir halt anlamaz. Hakan'ı ortaya atarız, kardeşlerinin geleceğini bu sebeple geri tepmesinin saçma olduğunu söyleriz. Ardından acil bir Vegas seyahati yapıp kuzucuklarımızı evlendirmemizin arkasından zaten sorun ortadan kalkar. Biz oğlanların okul işlerini hallederken, yeni evli çiftimiz de sözde balaylarını yaparlar. Ne olup bittiğini anlamadan evlenen hatunumuz, Kevin'ın kalbini kazanmak için yaptığı kurlarla kocasına âşık olurken evlilikleri gerçeğe dönüşür."

"İnşallah, Allah yardımcımız olsun. Vallahi de billahi de oldu bu

iş." diyen genç kadın, yanında bağdaş kurarak oturan kuzenine elini kaldırınca, havada beşlik çakıp tekrar kucağına indirdi.

"Harika hayatım... Asena, son aşamada babanı devreye sokmamız gerekebilir. Gider açık açık her şeyi anlatırız, eniştem akıllı adamdır onay vereceğine eminim. Cihan ve Kevin'ın birbirlerine yanık olduğuna inanırsa, arkamızda durur kardeşini de idare eder."

"İyi akıl ettin! Evet, bir de o var. Haklısın, amcamın sağı solu belli olmaz, hakkından ancak babam gelir. Zaten kızın üzerine bu kadar sorumluluk yüklüyor diye kızgın, kesin yanımızda durur. Tamam, yarın akşam, eee... Yok ya yarın olmaz, Gabriel yoldan geliyor. Şimdi yamuk yapar."

"E haklı adam, ne de olsa karısından on gündür ayrı. Maaaadeeeemmm öööyyyleee, bir sonraki gece olsun hayatım."

"Hadi len, söyleyene de bak hele... Kocanla nasıl bakıştığınızı görmüyorum zannetme, Naime çakarsa boku yersiniz bilgin olsun."

"Iıyyyyy hatırlatmasaydın günaha girerdin!" Sabah kocasıyla gizli kapaklı buluşacak olmanın heyecanıyla yüzü kızarırken "Uzatma hadi, Cihan gelmeden aklında başka ayrıntılar varsa söyle de belli bir zemin üzerine oturtalım." diyerek ayrıntılar üzerinde tartışmaya girişti.

41. BÖLÜM

Kocası ile otel odasında buluşan genç kadın, kendisine verdiği bütün sözlere rağmen ilk dakikada kendisini kaybettiğini düşünerek yaşadığı çılgın anları ürpererek hatırladı. Rick'in tek başına suçu olmadığını, adama resmen saldırdığını kabul etmek zorunda kaldı.

Hızlı bir duşun ardından banyoda saçlarını kuruturken, arkasından sarılan adamın omuzlarını öpmeye başlamasıyla "Riiiccckkk, sen sapık olmak!" diye bağırıp elindeki fön makinesini lavabonun kenarına bıraktı. Açmaya çalıştığı havlusunun kenarından tutarak, yüzünü buruşturan kocasına hışımla döndü.

"Sadece sana karşı bebeğim. Tanrım, seni çok özlemişim."

"Ooofff Rick! Çıldırdı sen, tekrar olmaz. Saat kaç oldu, geç kalacağız."

"Aşkım, lütfen bir kerecik daha sana sarılayım. Sana doyamıyorum, daha düğünümüze on gün var."

"Hayır, olmaz!"

"Eee... O zaman yarın Kevin'ı bir bahaneyle postalasam, yine..."

"Unut onu, mutlaka yakalanır biz. Ben rezil olur, babaannem bizi mahveder."

"Yok artık! Bence kadını çok abartıyorsunuz, gayet anlayışlı ve şeker gibi tatlı bir ihtiyar. Bir kere konuşmama izin versen, durumumuza anlayış göstereceğine eminim."

"Hadi len, sana öyle geliyor! Aa-aaa, şekermiş manyak mı ne? Ka-

fayı yedin herhalde, bok anlar. Seni evirip çevirip bir güzel benzettikten sonra kapının önüne koyar, neye uğradığını bile anlayamazsın." diye söylenen genç kadın, kocasının anlamsızca yüzüne baktığını görünce, Türkçe konuştuğunu fark edip tekrar söze girdi. "Şaka yapıyor sen? Asla. Rick. O, eee... Naime duymak var, rezil ettin beni der. Beni affetmek yok..."

"Oooofff... Gizem, sizi anlamakta zorlanıyorum! Neden rezil olasın ki, sen benim nikâhlı karımsın."

"Bu konuşma on kere yaptı biz!"

"Evet... Tamam, sustum! Yalnız bilesin diye söylüyorum, düğünden sonra hiçbir güç seni elimden kurtaramaz. Naime Sultan'ın da buna dâhil."

"Hmmmmm... Kabul, ben var. Hadi sen çık, ben giyineceğim."

"Aaa lütfen ama bu zevki benden mahrum edemezsin. En azından bu kadarı hak ediyorum."

"Hayır, Rick çık dışarı, sen yine saldırır sonra."

"Ama aşkım, dayanamıyorum." Karısının kaşlarını çatıp dimdik yüzüne bakmasına karşılık "Peki, söz versem..." diyen genç adam, şirinlik yapmaya çalışsa da kabul etmeyeceğini anlayınca pes ederek banyoyu terk etti. Yatak odasının ortasında dikilirken, savaş meydanına dönen yatağa özlemle bakarak tekrar uyarıldığını hissetti. Bedeninin sakinleşmesi umuduyla bir süre olduğu yerde kıpırdamadan durmaya, bakışlarını pencereye çevirip başka şeyler düşünmeye çalıştı. Yaptığının hiçbir halta yaramadığını fark edince, gözlerini tavana kaldırıp küfürler eşliğinde söylenmeye, bir taraftan giyinmek için odanın içinde kıyafetlerini aranmaya başladı.

"Siktir! Bendeki şansa bak, kendi karımla birlikte olmak için dolap çevirmek zorunda kalıyorum. Şaka gibi..."

Hangi arada fırlattıysa yatak başlığına takılan külotunu eline alıp, havluyu bedeninden ayırırken, inatla kadınını isteyen Oskar'a tersçe baktı. "Biliyoruz, gözüme sokmana gerek yok. On gün daha sabır, sonra atışlar serbest. Takım arkadaşlarınla deplasmana çıkacağız." diye homurdanarak, hızlı hareketlerle üzerini giyinmeye başladı.

***

Buluşma saatine 10 dakika kala karısıyla beraber otelin bahçesine inen genç adam, Cihan'ın gelmesini beklerken Gizem'in haline bakarak gülme refleksini kontrol altında tutmaya çalıştı. İnsanların ne yaptıklarını anlama ihtimalinden utanan kadının, kıpkırmızı olan yanakları ve suçlu ifadesiyle daha çok açık verdiğini söylemeye çekindi. Sakinleşmesi için muhabbet ederken, sevimli hali karşısında bedenine sarılmamak için kendisini zor tuttu. Bahçe kapısından Cihan'ın girdiğini görünce, karısıyla beraber geçirdikleri sürenin bittiğini anlayarak gayri ihtiyari yüzünü buruşturdu.

"Günaydın. Geç mi kaldım?"

"Yok kız tam zamanında geldin." derken kocasının söylediklerini anlamadığını hatırlayıp tekrar söze başladı. "Hayır, canım... Asena, bıraktın mı?"

"Evet... Gabriel geliyor diye dokuza kadar zor zapt ettım." Yaşananlarla hızlı bir giriş yapan genç kız, kendisini karşılamak için ayağa kalkmış olan çifti öperken "Yengem, havaalanına gitmesine izin vermeyince yüzünü görecektin, amcam evden çıkana kadar tartıştılar." diyerek oturdu. Sürekli kendisinden gözlerini kaçıran arkadaşında bir gariplik olduğunu hissedip bakışlarını yüzüne dikti. "Gizem, hayatım sen iyi misin?"

"Hı hı. Neden sordun?"

"Eee!" Arkadaşının ani tepkisiyle şaşıran genç kız "Yanakların kıpkırmızı olmuş! Hasta falan mı oluyorsun, ateşin var gibi duruyor. Allah korusun, tam düğün öncesi. Aaaayyy yoksa Asena'dan mı kaptın?" derken Rick'ten çıkan garip sesi duyunca kafasını çevirdi.

"Rick!" Kafasını yere eğen kocasının omuzlarının gülmekten sarsıldığını gören genç kadın, çaktırmadan geçirdiği dirsek darbesinin ardından Cihan'a döndü. Yüz ifadesini korumaya çalıştığı halde iyice kızardığını hissederek, kendi diline dönüp aklına gelen ilk bahanenin arkasına sığındı. "Eee, şey... Sabahtan acil halletmem gereken son dakika işleri çıktı, bir koşu çarşıya gittim. Buluşma saatine yetişmek için acele edince hararet bastı."

"Anladım canım! Tabii bu kadar kısa sürede düğün hazırlıklarını tamamlamak zor. Aman hasta olma da..."

"Yaaa evet, aynen öyle. Yani dediğin gibi bir sürü iş, eee..." Zır-

yalamaya başladığı sırada, "Ah, tam zamanında! Cihan bak, Kevin ve Okan geliyor." diyerek konunun değişmesinden memnun oldu. Genç kızın bahçe kapısına kafasını çevirmesiyle, kocasına ters bir bakış atmayı da ihmal etmedi.

"Güzel kuzum, ne kadar da mutlu görünüyor."

Bir taraftan Kevin'a laf yetiştirirken top sektiren Okan'ı izleyen genç kız, kardeşinin omzuna kolunu atarak yürüyen iri yarı adama bakışları kayınca içi bir hoş oldu. İfadesini korumaya çalışarak, gözlerini kardeşinin üzerine sabitlemeye uğraştı. Kevin'ı ilk gördüğü günden beri etkilenmekle birlikte, zaman içinde hoşlanmanın ötesine geçen duygularından korkarak içinden kendisini dürttü.

Herkesten saklamaya çalıştığı platonik aşkının, yakında gideceğini ve bir daha göremeyeceğini düşünürken kendisine acıyarak gülümsedi. Sevdikleri için sırtında dağ gibi ağırlığını hissettiği sorumluluklarını, görmezden gelemeyeceği için her zaman yaptığı gibi oturduğu yerde silkinerek toparlandı. Zihninin derinliklerinde arzuladıklarım dediği odaya duyguyu tıkıp kapısını sımsıkı kapattı. Gözlerinden mutluluğu okunan Okan yanına yaklaşırken, küçük erkeğinin ruh haline hemen ayak uydurdu.

"Anne..."

"Efendim, bitanem." Kendisine anne diye hitap eden çocuğa gülümseyen genç kız, yakın masalarda oturanların yaşından dolayı garip bakışlarına maruz kaldığı halde istifini bozmadan soyunduğu role büründü. Zamanında bütün uğraşlarına rağmen abla demeyi reddeden kardeşinin, bu söyleme ihtiyacı olduğunu kabullendi. Başta kendisi ve akabinde yakın çevresinin alıştığı durumun, dışarıda sorun olduğunu görmezden gelmeye çalışarak, ifadesini bozmadan konuşmasını bekledi.

"Anneciğim, Kevin'ı teke tek maçta yendim! Benim basketbolu harika oynadığımı söyledi. İnanabiliyor musun, eğer onların ülkesinde okusaymışım okul takımları beni almak için burs bile verirmiş."

"Sen zaten okulunun takımında oynuyorsun bebeğim. Takım kaptanısın ve çok başarılısın, bunda şaşılacak bir şey yok."

"Anlamıyorsun anne, öyle değil."

Okan'ın ablasının yanına oturmasını izleyen genç adam, ayrıntı-

ları anlatırken Gizem'in tek kaşını kaldırıp imayla kendisine baktığını görünce, yüzünü buruşturarak yanına doğru ilerledi. Alçalttığı sesiyle "Tamam, hemen kızma farkındayım özür dilerim. Konu açılınca kendimi tutamadım." derken bu işin Gizem'in kararına bağlı olduğunun bilincinde alttan almaya girişti.

"Hımmm... Sen kafa göre takılmak Kevin, eee... Olmaz, öyle yapmak yok, plan var. Bizim bir bildiğimiz..."

"Ne?"

"Şimdi konuşmak olmaz. Yarın gece gizli buluşacak hep beraber, tamam mı?"

"Tamam!" Hâlâ kardeşinin konuşmalarını dinleyen Cihan'a kısa bir bakış atıp, Rick'in sandalyesinin arkasına dayadığı dirseklerinden güç alarak iyice eğilirken "Tanrım! Gizem, yoksa karar verdiniz mi?" diye sordu.

"Hı hı, evet... Ben dedi, şimdi olmaz. Cihan uyanık, anlamak var iş yatar."

"Haaa, ne?"

"Bir şey döndüğünü anlarsa iş olmaz diyor adamım. Ayrıntısını öğrenirim, sonra bir ara konuşuruz."

"Tamam! Sağ ol Gizem, çok sevindim."

"Hıı... Bir şey değil, uzatma sen. Sonraaaa..."

"Harika! Tamam, eee... o zaman ben..." Yaslandığı yerden doğrulduğu sırada, kahkaha atma dürtüsünü baskılarken ışıl ışıl parlayan gözleriyle dostlarına gülümsedi. "İzninizle, odama çıkmam gerek. Çok terliyim, 15 dakikaya hazırlanıp gelirim." diyerek duygularını belli etmekten çekindiği için Cihan'a bakmadan ortamdan uzaklaştı.

Genç kızın kişiliğini ve fiziğini beğendiği için girdiği yolda onu tanıdıkça, çok ötesine geçerek bir süredir Cihan'a âşık olduğunu kabul etti. Hâlâ duygularındaki değişimin şaşkınlığını yaşarken, günlerdir kızların olumlu cevabını beklediği sırada hissettiği stresin omuzlarından kalktığını fark etti. Gizem ve Asena ile tekrar konuşmayı ve baskı uygulamayı düşünürken, olumlu sonucu duymanın mutluluğunu yaşadı. Yaşadığı duygu yoğunluğuyla ufaktan girişimlerde bulunduğunu Gizem'den saklayarak en doğrusunu yaptığını karar verdi. Şu aşama-

dan sonra hiçbir gücün kendisini durduramayacağını ve Cihan'ı her ne pahasına olursa olsun kazanacağını düşünerek odasından içeriye girdi. Müstakbel karısına bir an evvel kavuşmak için dövmelerle kaplı bedenini saklayan uzun kollu tişörtünü üzerinden sıyırıp banyoya yöneldi.

42. BÖLÜM

Gizem ve Asena ile gelen Gabriel'i odaya alan genç adam, Rick ile ortak kaldıkları süit dairenin salon kısmında otururken bir an evvel konuya girmelerini bekledi. Nihayet gizli toplantılarını açan Asena'yı dikkatle dinlediği sırada, arada Gizem'in lafa girmesiyle anlattıklarını akıl süzgecinden geçirdi.

Her ayrıntıyı düşünerek ciddi manada plan yapan kadınların, çok tehlikeli olduklarına kanaat getirerek duyduklarından tatmin oldu. En ince detayına kadar kurguladıkları ve *'Cihan'ı Kevin ile evlendirme.'* adındaki operasyonlarını, komutan edasıyla açıklarken ciddiyetlerine hayret etmekten kendisini alamadı. Elindeki not defterine göz atan Asena'nın, konuyu not tutacak kadar ciddiye almasını ve bu arada şaşkınlıkla kendisini dinleyen adamlara görevler vermesini hayranlıkla izledi.

İkide bir *'Emin misin Kevin, bunun dönüşü yok, sonra elimizden kurtulamazsın.'* şeklindeki tehditlerini de ihmal etmeyen Asena'yı ve özellikle Gizem'i samimiyetine inandırmasının ardından rahatladı. Harekâtın başladığını ilan etmeleriyle, kararlılıklarını görüp Cihan'ın kendisiyle evlenmekten başka kurtuluşu olmadığın anladı.

"Harikasınız, size nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum."

"Çok basit Kevin, Cihan'ın mutlu olmasını sağla bu Gizem ve bana yeter."

"Evet, Asena doğru dedi. Bir bunu istiyoruz daha azı kurtarmaz."

"Ben de... Cihan'ın önce kendisine sonra da sizlere onu ne kadar

sevdiğimi kanıtlayacağımdan emin olabilirsiniz. Bizim çok güzel bir evliliğimiz olacak ve beraber mutlu olacağız."

"Umarım Kevin, sana inanmasaydık Gizem ile asla bu yola baş koymazdık. Evet beyler, harika... Herkes görevini anladı mı, bu çok ciddi bir mesele hata veya fire istemiyoruz. Herkes rolünü çok iyi çalışacak ve eksiksiz oynayacak." demesiyle kendilerini bu işe bulaştıran adamların, hevesle başlarını salladıklarını görüp eşine baktı. "Gabriel, ilk sen devreye giriyorsun hayatım. Kaan ve Okan ile olabildiğince yakın zaman geçirmeni sağlayacağız. Şu aşamada tek yapacağın şey, kulaklarına kar suyu kaçırmak."

"Ha! O da ne?"

"Ay pardon aşkım ya, ufaktan bilgi verip heveslenmelerini sağlayacaksın demek istedim. Yani, babanın şirket adına verdiği burs ve iş imkânlarından bahis açacaksın fakat onlar ilgi göstermeden teklifte bulunmayacaksın."

"Anladım. Kar suyu kaçırmak ha, ilginç!"

"Hayatım, kendileri istemiş gibi bir ortam yaratmamız çok önemli... Kaan ile meslektaş sayılırsınız, ne bileyim yaptığınız projeleri falan anlat. İşin içeriğini, olanaklarını falan anlatıp mutlaka istemelerini sağla."

"Orası kolay, hallederim."

"Harikasın. Kaan çıldıracak... İkinci aşamada, keşke siz gelebilseydiniz diye laf atarak konuya girebilirsin. Ayrıntıları yeri geldikçe yine üzerinden geçeriz. Ve siz beyler..." diyerek iki dev adama dönen genç kadın, Rick'in Gizem'in saçlarının arasından bit ayıklıyormuş gibi incelemesine sırıtıp boğazını temizledi. Dikkatini kendisine vermesini sağladıktan sonra hemen söze girdi.

"Hakan üzerinde çalışıyorsunuz, esas avucunuza almanız gereken kişi o... Özellikle sen Kevin."

"Tamam. Son dönemde tavrında yumuşama oldu, eskisi kadar mesafeli davranmıyor."

"Güzel. Beraber bol bol zaman geçirin, arkadaşlık kurun... Rick, takım yöneticilerinin Hakan'ı halkla ilişkiler departmanına kabul edeceğine emin misin?"

"Gelmeden önce Kevin ile o işe birisini düşündüğümüzü belirtmiştik, gün içinde tekrar arayıp teyit ettik. Sorun yok Asena, her şey yolunda. Bir terslik çıkmazsa Hakan bir yandan yüksek lisansını yaparken, Zacary emekli olana kadar iki yıl beraber çalışacaklar. Bu arada teklifimizi kabul ederse işi öğrenir, sonra da onun yerini alır."

"Kabul edeceğine eminim, büyük bir spor kulübünün halkla ilişkiler departmanının başına gelecek. Mezun olduğundan beri başvurmadığı yer kalmadı, onun için bulunmaz bir fırsat."

"Umarım."

"O zaman siz de bu süreçte Hakan'ın kulağına kar suyu, eee... Neyse işte, bu konuyla ilgili heveslenmesini sağlıyorsunuz. Kevin..."

"Efendim!"

"Lütfen unutma, bu süre zarfında Cihan'a karşı tavrın değişmemeli. Aksine ortada hiçbir şey yokmuş gibi mesafeni koruyorsun."

"Tamam!"

"Özellikle bakışlarına hâkim ol demek zorundayım, arada seni onu izlerken yakalıyorum. Ben fark ediyorsam, başkalarının da dikkatini çekecektir."

"Evet. Kevin, ben de seni kaç kere yakaladı. Biraz sabır, olmak sen..."

Kırık İngilizcesiyle lafa dalan Gizem'e bakarken "Anladım hanımlar, dikkat ederim." diyerek onay veren genç adam, olabildiğince uysal bir tutum sergilemeye çalışarak başını salladı. Davranış şekillerini yadırgadığı halde, toplum olarak aileye verdikleri önemi ve değer yargılarını gözlemledikçe hayranlık duyduğunu da kabul etti. Buradan yola çıkarak baktığında kendisine yönelttikleri, uyarıları göz ardı etmeden uygulaması gerektiğine kanaat getirdi. Asena'nın tekrar söze girerken, defterine not alması üzerine dikkatini tekrar sözlerine verdi.

"Güzel. Bu da tamam, şunu da işaretleyebiliriz. Unutmadan, Hakan'la yapılacak iş ile ilgili konularını da Rick'e bırakacaksın. Sen hep geri planda kalacaksın Kevin, çevirdiğimiz oyunun merkezinde olduğun hiçbir surette anlaşılmamalı..."

"Hı hı!"

"En son Gizem ve ben devreye girip, gerekirse Hakan'ın hakkın-

dan geldikten sonra senin sahnen giriyor. Hepimizin bulunduğu ortamda Cihan kardeşleri için ağlayıp sızlarken, beyaz atlı prens rolüne bürünüyorsun ve kendini kardeşlerinden ayrılmaması için feda ediyorsun."

Pişkince sırıtmaya başlayan genç kadın, geldiğinden beri gözünü üzerinden ayırmayan kocasının, hayranlıkla kendisine baktığını görünce istemsizce kızardı. İyileştiğine kanaat getirmesinin ardından iki haftadır ayrı kalmanın acısını çıkardığı kocasıyla, yaşadıklarını acilen aklından uzaklaştırmaya çalıştı. Allah'tan annesinin ısrarlarına boyun eğmeyen Gabriel, otele geçmelerini sağlamıştı da ateşli anları duyabilecek kulaklardan uzak kalmışlardı. Konunun ciddiyetini düşünerek dikkatinin dağılmasına sebep olan aşkından gözlerini kaçırdıktan sonra Rick'in yine bit ayıklama işine giriştiğini görünce sırıttı. Bir taraftan açık yakasından kuzeninin göğüslerini kesen adama gözlerini devirerek "Sorusu olan var mı?" diye işbirlikçilerine seslendi.

Rick dışında herkesin onayını alınca, odalarına çekilecekleri için hevesle ayaklanan kocasına bir göz atıp hainçe gülümsedi. "Güzel. Gabriel, o zaman Gizem'i eve bırakıp, odamıza gidebiliriz." demesiyle irkilen adamın kendisine geldiğini anlayıp yüzüne kaşlarını kaldırarak baktı.

"Ne?"

"Artık gidelim diyordum Rick, tabii bu arada Gizem'i de alıp."

"Ama Asena, daha çok erken!"

"Saat on ikiyi geçti, Rick."

"Hadi ya, eee! İyi siz odanıza geçin, ben birazdan karımı..." derken genç kadının alaycı bir yüz ifadesiyle lafa girmesi üzerine hevesi kursağında kaldı.

"Olmaz, dayımlar merak eder. Değil mi, Gizemciğim?"

"Oooofffff... Evet canım, benim gitmem lazım." Gabriel'i hesaba katarak kendi diline dönerken, söylediklerini anlamasın diye özen göstererek konuşmaya başladı. "Hainçe zevk alıyorsun değil mi Asena? Eh münasip bir tarafına kına yakarsın artık..."

"Olabilir canım, kısmetse kına gecende inşallah. Hadi anam yürü, önüme düş de endamını görelim."

"Mikrop!"

"Bilmukabele, duygularımız karşılıklı aşkım."

"Yok anam, sende yeminle domuz kini var!"

"O da olabilir canım benim. Siz onu Vegas'a kaçmadan evvel düşünecektiniz. Malum, normal şartlarda şeye üç hafta vardı. Anla işte, hani o iş var ya."

"La havle ve la kuvvete... Iııyyy manyak mısın nesin, kaçık! Cık cık cık cıkk..." Cadı kuzeniyle bu şartlarda baş edemeyeceğini anlayınca, yerinden kalkan genç kadın "Yürü Rick, biz gidelim. Beni eve sen bırak." diyerek homurdanıp duran kocasının elini tuttuğu gibi kapıya yöneldi. Hâlâ Kevin'a direktifler vermeye uğraşan kuzenini, çekiştirerek yürütmeye uğraşan Gabriel ile vedalaşıp sarıldığı aşkıyla evinin yolunu tuttu.

***

Herkesin dağılmasıyla kapıyı arkalarından kapatıp odasına yönelen genç adam, derin bir nefes alarak gerilen bedenini rahatlatmaya çalıştı. Bir an sahile çıkıp koşmayı düşündükten sonra çok geç olduğuna karar verip sabaha erteledi.

Bedenini ele geçiren heyecanı kontrol altına almak için üzerindeki kıyafetlerden kurtularak banyoya yöneldi. Aynanın karşısına geçip çıplak bedenine bakarken, İzmir'e geldiğinden beri uzun kollu tişörtlerin altına sakladığı dövmelerle kaplı bedenine Cihan'ın ne tepki vereceğini merak etti. Geçmişin karanlık günlerinden kalan izleri, zamanında aralarına dâhil olduğu çetenin figürlerini, hayata karşı hissettiği asi ve saldırgan yanını ifade eden resimleri eleştirel gözle inceledi. Güzel olan her şeyin vücut bulmuş halini ifade eden genç kız ile ne kadar farklı olduklarını düşünürken, onun kendisinin aydınlık yanı olduğunu hissetti. Cihan'ı kandırmak zorunda kaldıkları hiç hoşnut olmadığı halde, başka bir yol bulamadıklarını kabul ederek kızdan vazgeçmeyi reddetti. İnatçı ve aklına koyduğunu ölümüne kovalayan asi yanı ile başarısızlığı aklının gerilerine atıp hedefine odaklandı.

"Her şey iyi olacak ve biz mutlu olacağız! Benden hoşlandığına eminim, şimdilik bu yeterli."

Kafasında birbiri ardına düşünceler kol gezerken, duşunu alıp beline sardığı havluyla kendisini yatağın üzerine bıraktı. Karşı kapının açı-

lıp arkasından kapanma sesini duyunca Rick'in geri döndüğünü anladı. Daha fazla konuşmak istemediği için tavanı izleyerek yatarken, masum meleğinin içinde ışıkların oynaştığı iri gözlerini düşündü. "Nihayet yakında benim olacaksın Cihan. Karım ve çocuklarımızın annesi." diyerek boş odaya fısıldadı.

Kollarını geriye atıp başının altında birleştirdiği sırada, genç kızın muhteşem bedenine sarılıp göğsünde yatıracağı günlerin bir an evvel gelmesini diledi. Hemen tepki veren vücudu harekete geçince, gözlerini kapatıp sakinleşmeye odaklandı. Tekrar soğuk duş almak istemiyorsa, bu konudan hemen uzaklaşması gerektiğine kanaat getirip hissettiklerine yoğunlaştı.

Kendisini ve çocuklarını asla terk etmeyeceğine emin olduğu genç kızın, aslında kendisine sahip olmasını ve kanatlarının altına alıp sevgisiyle sarmasını istediğini düşündü. Kardeşlerine anne şefkatiyle bakarken gözlerindeki ışıltıyı, dokunurken merhameti, üstlerini düzeltip yanakları öperken gösterdiği ilgi ve sevgiyi kendisi için istediğini kabul etti. Bencilce bir dürtünün etkisindeki benliği, hasret olduğu duyguları ellerinden tatmayı arzuladı.

"Sen kendine sadece eş istemiyorsun adamım, anne, abla, kadın ve ona ait verebileceği her şeyi istiyorsun!"

İşlerin yolunda gitmesini umut ederek, bu saatten sonra olabilecek bir tersliğe karşı nasıl tepki vereceğini tahmin edemedi. Düşüncenin aklına gelmesiyle kafasını iki yana sallayıp, alternatif çözümler bulmaya girişti. Saçmaladığını kabul ettiği halde kıskanmaktan kendisini alamadığı erkek kardeşlerini, tanıdıkça sevdiği için nispeten rahatlayarak onlar üzerinden konuya odaklandı. Cihan'ın zayıf noktasını kullanarak plan yaptığı sırada, kendisini uykunun kollarına bıraktı.

43. BÖLÜM

Planı yürürlüğe koymalarının ardından beklediği sonucu alan genç kadın, Cihan'ın ağlayarak kendisini çağırmasıyla paldır küldür yanına gitti. Asena ile aynı dakikalarda girdiği eve, mutlu olması için çabaladıkları halde genç kızın perişan halini görünce suçluluk duygusuyla kahroldu. Ağlamaktan bitap düşene kadar kesik kesik oğlanların söylediklerini anlatan Cihan'ı dinlerken, Asena'nın ifadesinden duygularını paylaştığını anladı.

Kardeşlerinin, Gabriel'in babasının vereceği bursla yurt dışında okumaya karar verdiklerini anlatırken, buruk ve kendisinden bu kadar kolay vazgeçtikleri için kırgınlığını ruhunda hissetti. Hakan'ın ise bir yandan yüksek lisans yapacağını ve iyi bir maaşla Rick'in oynadığı kulübün halkla ilişkiler departmanında çalışmaya başlayacağını söylerken gözlerinin kenarından boncuk boncuk akan yaşlara iştirak etti. Kendisini de götürmeyi düşündükleri halde, arkadaşına söyleyemediği için sadece telkin etmekle yetinmek zorunda kaldı. Oğlanların gideceğini öğrendiği zaman Cihan ile tartışmayı beklerken, yıkılmış ve perişan halde bulduğu dostunun şokunu yaşadı.

Daha fazla dayanamayacağına kanaat getirince, çay yapma bahanesiyle mutfağa kaçarak derin nefesler eşliğinde sakinleşmeye çalıştı. Arkasından gelen Asena'ya fısıltıyla söylenirken bu iş tatlıya bağlanmazsa ne yaparım diye kara kara düşünmekten kendisini alamadı.

"Allah'ım, sen yardım et, bu ne ya!"

"Gizem kız, çok mu üzerine gittik acaba, ağlamaktan perişan oldu. Ay sinirlerim bozuldu benim ya!"

"Bahsetme, ben de çok kötüyüm! Farkında mısın, teklifi bu kadar kolay kabul ettikleri halde hâlâ kardeşlerine laf kondurmuyor."

"Ay kıyamam ya, zaten en çok ona üzüldüm!"

"Bende, ay artık ağlamak istemiyorum! Nerede kaldı bu gerizekâlılar, on dakika sonra oradayız dediler hâlâ yoklar. Şimdi açacağım telefonu canına sıçacağım ha..."

"Abartma daha yeni aradın, adamlar uçacak değil ya. Sakin ol biraz."

"Nasıl olayım, halini görmüyor musun? Yemin ediyorum Asena, amacımız iyi olmasa Cihan'ın bu kadar üzülmesine sebep olduğumuz için kahrolurdum. Hoş şimdi de aynı durumdayım ama yapacak bir şey yok. Ooooofff..."

"Hı hı, evet... Ok yaydan çıktı, artık geri dönemeyiz. Mecbur başarmak zorundayız, güçlü durmalıyız yoksa daha kötü olur. Oğlanlara söz verildi, bu sefer Cihan'ı arkada tek bırakmış oluruz!"

"Buna hayatta müsaade etmem, kesinlikle haklısın!"

"Onu hiç böyle görmemiştim Gizem, bu kadar etkileneceğini beklemiyordum! Hep dimdik, iş bitirici ve kuvvetli görüntüsüne alıştığım için olsa gerek, yıkılmış hali kanıma dokundu. *'Allaaaahhh...'* diye bağırmak istiyorum. Ay sen yardım et, yarabbi..."

"Âmin!"

"İyi ki Kerem'i ayarlamışız, oğlanlar Cihan'ın bu halini görselerdi gitmekten vazgeçebilirlerdi."

"Saçmalama Asena, Cihan'dan bahsediyoruz. Muhtemelen öğrendiği andan itibaren büyük bir soğukkanlılıkla kardeşlerini dinlemiş ve geleceklerini düşünerek onay vermiştir. Ardından her birini öperek yolcu ettikten sonra içi dışına çıkana kadar ağlamıştır. Benim yanımda bile kendisini bu kadar koy verdiğine şahit olmadım. *'Ben ne yapacağım şimdi, ben ne yapacağım onlarsız.'* dedikçe *'İmdaaattt...'* diye bağırıp, kendimi camdan aşağıya atmak geldi. Gör bak, yarın gözlerinin şişini *'Grip oldum bana sakın yaklaşmayın.'* diye oğlanlara yedirecek."

"O da doğru ya! Gizem, artık yanına mı geçsek?"

Tekrar kolundaki saate bakan genç kadın "Sen geç, ben dayanamıyorum." derken arayalı on iki dakika olduğunu görünce ofladı. Bir yandan küfürler eşliğinde homurdanırken, telefonu çalınca, duraksamadan kapıya yöneldi. Açmasıyla beraber "Nerede kaldı siz?" diye irkilen adamlara tısladığı sırada, vücuduna sarılan kocasının güven veren kollarında gevşediğini hissetti.

"Özür dilerim bebeğim, telefonunu alır almaz yola çıktık! Aşkım, senin sinirin bozulmuş, Cihan çok mu kötü?"

"Evet Rick, ben çok üzüldü. Kevin, çok dikkatli ol, sakın açık verme."

"Merak etme Gizem, bu aşamaya geldikten sonra öyle bir hata yapmaya hiç niyetim yok! Bu işe sizi benim soktuğumun farkındayım, sonunun iyi bitmesini benden daha çok kimse isteyemez. Cihan salonda mı?" derken gayri ihtiyari içeriye doğru hamle yaptı. Gizem'in, durmasını işaret etmesiyle, yüzünü buruşturup heyecanını baskılamaya çalıştı.

"Hı hı, evet... Sizi beklemiyor, sen geri dur. Önden biz. Hadi..."

Sarıldığı bedenden ayrılan genç kadın, peşinden gelen üç iri yarı adamla salondan içeri girerken, arkadaşının hâlâ sessiz gözyaşları döktüğünü görünce içi parçalandı. Makyajsız ve şişmiş gözlerine rağmen çok güzel görünen kızın, erkekleri görmesiyle irkildiğini fark etti. İlk şaşkınlığın ardından, yüzünü saklama çabalarını anlayışla karşılayarak söze girdi.

"Cihan, kusura bakma hayatım, Rick ile olayı anlamak için konuşunca çok üzülmüş. Gabriel ve Kevin'a anlatmış, senin bu kadar etkileneceğini tahmin edememişler. Bizde de hata var, önce seninle paylaşmamız gerektiğini bilemedik, belki de çocukların hiç haberi olmadan konu kapanacaktı. Biz de burada olunca hem özür dilemek hem de konuyu kendilerinden dinlemen için baskın yapalım demişler."

"Be-ben... öz-özür... di-dilerim!"

"Allah Allah, kızım sen neden özür diliyorsun, onlar sana danışmadan oğlanlarla konuştukları için dileyecekler."

"Ol-olsun. Ho-hoş geldiniz. Şey, eee... Yüzümü yıkayıp..."

Oturduğu yerden doğrulup toparlanmak için kalkmaya çalışan genç kız, Gabriel'in söze girmesiyle ilk defa adamların yüzlerine bak-

mak zorunda kaldı. Kevin'ın sıkıntılı ifadesini görünce, bulunduğu durumdan utanarak gözlerini kaçırdığı gibi halıdaki bir noktaya dikti. Önce kardeşlerinden, ardından kuzeniyle Gizem'den dinlediği ve bebekleri için övgüyle anlatılan olanakları, güçlü kalmaya çalışarak bir kere de beylerden dinledi. Karşı çıktığı takdirde kardeşlerine ne kadar büyük bir haksızlık yapmış olacağını düşünürken, engel olamadığı sessiz gözyaşlarıyla gitmelerini kendi içinde kabullendi. Söze Rick'in girmesi üzerine kısa bir bakış atmasının ardından, başını tekrar eğerek anlattıklarına odaklanmaya çalıştı.

"Aklımızda özellikle böyle bir düşünce yoktu Cihan. Hakan, halkla ilişkilerden iyi bir dereceyle mezun olduğu halde, başvurduğu hiçbir yerden olumlu cevap alamadığından yakınınca aklıma geldi. Kulübün halkla ilişkiler departmanın başında bulunan Zachary'nin, emekli olmadan önce yerine yetiştirmek için eleman aradığını hatırladım. Kardeşini sevdiğim için..."

"Sağ ol Rick."

"Bir şey değil. Hepsi birbirinden mükemmel çocuklar, eee... Bunun üzerine Zachary'e telefon açıp sorma ihtiyacı duydum, olumlu yanıt alınca sana danışmadan Hakan ile konuşmuş bulundum. İnan mükemmel bir konumda çalışacak. İyi bir maaş ve kulübün halkla ilişkiler birimini idare edecek."

"Hı hı!"

"Çok üzgünüm hayatım, kaçırılmayacak bir fırsat olduğunu düşündüm. Aynı durum Gabriel'in, Kaan'ı 3 aydır staj adı altında canını çıkarırcasına maaşsız çalıştırdıklarını öğrendiğinde gündeme geldi. Brandon'ın vereceği bursla hem okulu bitirip hem de şirkette çalışmaya devam edecek. İşi şimdiden hazır..."

"Evet, biliyorum! Kaan an-anlattı... çok hey-heyecanlıydı."

"Çok çalışkan bir adam ve mesleğini taparcasına seviyor. Hesapta olmayan kişi Okan'dı. Abileri ile bu durumu konuşurken, basketbolda çok başarılı olduğunu belirterek kendisi burs için yardımımızı rica etti."

"Okan, mı istedi?"

"Evet, muhtemelen ağabeylerinden heves etti. Çok iyi bir basketbolcu, hangi okula başvursa burs alabilir. Yine de garanti olması için Gabriel şirket bursuyla karşılamayı uygun gördü. Cihan, kardeşlerinin

hepsi mükemmel çocuklar. Sen onlara abladan ziyade bir anne olmuşsun ve çok iyi yetiştirmişsin. Her biri akıllı ve saygılı gençler, eminim ileride çok başarılı olacaklar."

"Te-teşekkür ede-ederim Rick!"

"Sadece senin bu kadar üzüleceğini beklemiyorduk. Şu aşamada kardeşlerin böylesine heveslilerken ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Ben iyi-iyiyim. Onlar mutlu ve sağ-sağlıklı olsun ye-yeter."

"O konuda garanti veririm, elimden gelen bütün imkânları kullanacağım. Kendi adıma, hatta bu odada bulunan herkes adına, kardeşlerine senin eksikliğini hissettirmemek için destek olacağımıza söz verebilirim. Hem sende sık sık gelir, ziyaret edersin. Kanunların izin verdiği ölçüde, olabildiğince yanlarında kalırsın."

"Asena, oturma iz-iznin olmadan ka-kalamazsın dedi!"

"Sürekli kalamazsın demek istedim hayatım, sıklıkla gelir gidersin."

"Be-benim ona gücüm yet-yetmez! Hem yanlarında olduğum gibi... ol-olmaz."

Kuzeninin haline içi parçalandığı halde güçlü durmaya çalışan genç kadın, Kevin'ın çok sinirlendiğini ve ellerini sıkıp yumruk haline getirdiğini görünce durdu. Yüzüne *'Artık yeter.'* diyen bir ifadeyle baktığını fark ederek başıyla onay verirken, Cihan'ın üzülmesine katlanamadığını anlayıp içten içe sevindi. Çaktırmadan *'Bekle.'* diye işaret ettikten sonra Gabriel'e göz kırpıp sıranın ona geldiğini ifade etti. Anladığını belirten baş hareketinin arkasından konuşmaya başlayınca, olabilecek bir tersliğe karşılık lafa dalmaya hazır vaziyette, oturduğu yerde küçülmüş gibi görünen kuzenine döndü.

"Cihancığım, bu tip konuları problem etmeni istemiyorum. Sen yeter ki gelmek iste, Asena ve ben çok memnun oluruz. Ne zaman kardeşlerini görmek istersen, her türlü desteği vermeye hazırım."

"Aaah, hayır! Hayır, sağ ol Gabriel, böyle bir şeyi kabul edemem. Düşünmen bile çok güzel ama olmaz. Ben onu kastetmedim, sorun sadece para değil. Ne diyeceğimi bilmiyorum, şimdiye kadar kardeşlerimden hiç ayrı kalmadım! Onlar benim ço-çocuk-çocuklarım..." derken derin nefesler alarak tekrar ağlamamak için sakinleşmeye çalıştı.

Dikkatle yüzüne bakan beş çift gözden utanarak bakışlarını tekrar yere indirirken sözlerini tamamladı. "Benim çocuklarım gibi, onlardan nasıl ayrı kalacağımı bilmiyorum."

"Haklısın hayatım, sanırım onlar da henüz olayın farkında değiller. Konuşmalarının içinde sürekli geçiyorsun, seni anneleri gibi görüyor ve seviyorlar. Henüz senden ayrılacaklarını ve uzun süreli bir ayrılık yaşayacaklarını sanırım anlamadılar. Aslında, eee... aklıma çözüm olabilecek bir fikir gelmiyor da değil. Hıımmm... kültürünüzü iyi kötü bildiğim için düşünceme nasıl bakarsınız bilemiyorum."

Cihan'ın ümitle başını kaldırdığını gören genç adam, kaşlarını çatıp düşünüyormuş gibi yaparken, çok hevesli görünmemeye dikkat etti. Elini kafasına götürüp sıvazladıktan sonra ağzını büktüğü sırada tahmin ettiği sorunun gelmesini bekledi.

"Nasıl bir çözüm Gabriel, oğlanlarla kalmamı sağlayacak bir şey mi?"

"Evet canım. Aslında kesin sonuç verecek bir şey ama... Hııımmm, nasıl olur acaba? Neyse boş ver, sanırım hoş karşılamazsınız."

"Ne? Ortaya lafı attıktan sonra susamazsın! Gabriel, ne olur söyler misin, iş bulma gibi bir şey mi?"

"Maalesef Cihan, o olmaz. Ülkemin bu konuda çok katı kuralları var, çalışma izniniz olması ya da işletme açman gerekiyor. Hoş onun da bir sürü prosedürü var. Benim söylemek istediğim hızlı ve çok daha kesin sonuç verecek bir yöntem."

"Ama Selen oraya çalışmak için gitmişti, neden olmasın?"

"Haklısın öyle, yalnız Selen'in anaokulu öğretmeni olduğuna dair diploması var ve..."

Üniversiteye gidemediği için hiçbir vasfı olmadığını düşünerek "Anladım, doğru söylüyorsun." derken buruk bir gülümseme dudaklarına oturdu. "Lütfen, ülkenizde kalmamı sağlayacak şu yöntemi söyler misin, Gabriel!"

"Hakikatten aşkım, ben de çok merak ettim."

"O zaman önceden anlaşalım Asena, tabii sen de Gizem. Söylediğim şeye kızmak yok, kabul ediyorsanız..." derken kaşlarını kaldırıp baktığı hanımların, başlarını salladığını görünce içinden oyunculuğunu

tebrik ederek tekrar söze girdi. "Probleminin ortadan kalkması için bir Amerikan vatandaşıyla evlenebilirsin, böylece hiçbir sorunla karşılaşmadan istediğin kadar ülkede ve kardeşlerinin yanında kalabilirsin."

"Haaa! Ne diyorsun sen Gabriel, evlilik mi?"

"Evet, biliyorum sizin doğanıza çok ters geliyor ama düşünecek olursak..."

"İmkânsız! Mümkün değil, sen evlilikten bahsediyorsun."

"Ne olmuş?" Çok şaşırdığı belli olan genç kıza gülümserken, öne doğru eğilip kollarını dizlerine dayadıktan sonra ikna yeteneğini kullanmaya başladı. Ciddi bir yüz ifadesi takınarak "Cihan, hemen reddetmeden önce beni bir kere dinlersen, anlatacaklarımın bütün sorunlarına çözüm olacağını göreceksin. Birkaç yıllık bir ayrılıktan bahsettiğimi zannediyorsan yanılıyorsun. Atlanta'da geçirecekleri süreyi, sadece kardeşlerinin okuyacakları zaman dilimiyle sınırlama. Benim gördüğüm, muhtemel ömür boyu sürecek bir ülke değişikliği yapıyorlar." demesiyle genç kızın ağlamaya başlaması üzerine canı sıkıldı. Kendisine, onu da yanlarında götüreceklerini söyleyerek telkin ederken, boğazına oturan yumrudan kurtulmak için yutkundu.

"O-kul-okulu bitirince, bu-ra-buraya dönmezler mi?"

"Üzgünüm, hiç sanmıyorum. Hakan yüksek lisansını bitirince, zaten çalıştığı işte devam edecek. Muhtemelen sonra da geleceğini orada kuracak, belki evlenip tamamen yerleşecek. Kaan'da aynı şekilde, bizimle çalışmaya devam edecek. Kendisini şu kısa sürede tanıdığım kadarıyla, bu konuda çok hevesli. Yine aynı şekilde iş ve eş dolayısıyla ülkemize yerleşecek. Geriye Okan kalıyor, Kevin'ın söylediğine bakılırsa basketbolda çok başarılıymış. Babamın verdiği burs olmasa bile büyük takımlar keşfettilermi peşini bırakmayacaktır. Senin de Okan'ın önünü kesip, kardeşlerinden ayırmak isteyeceğini zannetmiyorum."

"Ha-hayır, yapmam!"

"Öyle olunca, onun da geleceğinin bu yönde şekilleneceği gün gibi ortada." derken genç kızın perişan haline üzülerek, sıktığı dişlerinin arasından konuşmaya devam etti. "Cihan, lütfen artık ağlama! Bunları seni üzmek için anlatmadım. Durum analizi yapıyorum, amacım önünü görmeni sağlamak."

"Öz-öz-özür dilerim. Ben-benim, elimde değil. Kardeşlerim ol-

madan bir hayatı düşünemiyorum. 10 yaşımdan beri her şeyleriyle ben ilgileniyorum."

"Biliyorum, Asena anlattı canım. Kardeşlerini büyütmek için ne kadar büyük bir özveriyle çabaladığına hepimiz şahidiz. Zaten evlilik konusunu açmamın sebebi de buydu, onlardan ayrılmanı engellemek. Eğer istersen benim anlatacağım planı devreye sokabiliriz."

"Nasıl yani?"

"Söylemeye çalıştığım anlaşmalı bir evlilik. Tanıdık ve güvenilir bir dostumuzu ayarladığımız takdirde, üç yıl kâğıt üzerinde göstermelik evli kalırsınız. Sen vatandaşlık hakkını elde edince de boşanırsınız."

Kocasının konuşmasıyla kuzeninin yola gelmeyeceğini anlayan genç kadın, teşvike ihtiyacı olduğunu düşünerek "Aaaa, bak bu benim hiç aklıma gelmemişti Gabriel, harika bir fikir. Değil mi Gizem? Hem böylece geliş gidiş yapmadan oğlanların başında kalabilir." derken konuya onay verdiğini ifade etti. Cihan'ın şaşkın bakışları altında diğer kuzenine dönerek konuşma sırasının ona geldiğini ifade etti.

"Hmmmmm... Olmak bilir. Evet, neden olmak yok."

"Olabilir, neden olmasın diyeceksin, aşkım."

"Sağ ol, Rick. Eee, amaaaann başlarım şimdi İngilizcenize ha! Ben, Türkçe konuşacak, sonra Asena size anlatır." diye tersçe söylenirken, gülmeye başlayan kocasının bakışları altında arkadaşına döndü. "Cihan, Gabriel'in söylediği bana da mantıklı geldi kız."

"Sende mi Gizem? Çıldırdınız mı siz ya, el âlemin adamıyla evlenmeyi nasıl kabul ederim?"

"Salak salak konuşup beni sinir etme... Olur olmaz birisiyle evlenmene izin verir miyiz, Gabriel'i dinlemedin mi? Adam güvenilir birisi diye özellikle vurguladı."

"Evet!"

"Sana herifi koynuna al diyen yok, oğlanların başında bulunabilmek için alt tarafı bir imza atacaksın. Prosedürü tam olarak bilmiyorum, orası kolay öğreniriz. Gabriel bu kadar rahat anlattığına göre kolay bir şey olsa gerek. Aptallık etme, Amerikan vatandaşlığına kabul edilirsen oturma izni de almış olacaksın. Hem biz de oradayız, ne olabilir ki?"

"Siz kafayı yemişsiniz! Hem oğlanlara ne derim, durup dururken evleneceğimi nasıl açıklarım. Şoka girerler, hayatta kabul etmezler!"

"Ay düşündüğün şeye bak, saf! Onlar seni bırakıp yurt dışında okumayı düşünebiliyorlar. Dahası yerleşmeyi duyunca, konunun üzerine atlıyorlar da sen evlenmeye kalkınca mı karışacaklar? Sıçarım hepsinin suratına... Sen salağın önde gidenisin Cihan, kaç yaşına geldin hâlâ kardeşlerinin dediklerini mi yapacaksın?"

"Ooofff!"

"Burs ve iş imkânlarına evet derken, sana danışma ihtiyacı duydular mı, sadece haber verdiler. Onlar heyecandan deliye dönerken, her gün bizi yedirip içiren, kıçımızı toplayan, çamaşırımızı, ütümüzü, artı bilumum işimizi yapan, ders çalıştıklarında defterlerini tutan, veli toplantılarına babasının yerine iştirak eden, hasta olduklarında, ateşlendiklerinde sabaha kadar başlarında oturan ve daha aklıma gelmeyen bir sürü haltı yapan Cihan'ı hatırladılar mı? Bu kadın tek başına arkamızdan ne yapar diye durup bir dakika düşünmüşler mi?"

"Kötü niyetli olmadıklarına eminim!"

"Biliyorum, senin de yeri geldiğinde olman gerektiği gibi sadece benciller. Hadi Okan küçük akıl edememiştir, ya o iki gerizekâlıya ne diyeceksin? Eşek kadar oldular, kabul etmeden önce gelip sana bir danışmaları, fikrini sormalarını beklerdim. Abla seni nasıl yanımıza aldırırız diye tartışmaları gerekmez miydi? Safsın kızım sen! Ay hırsımı alamadım, salak..."

"Gizem!"

"Ne? Yalan mı, salaksın işte... Beyefendiler sorarsa; âşık oldum diyeceksin, sonra da anlaşamadık dersin olur biter. Kimseye hesap vermek zorunda değilsin, hâlâ her hareketinde onları... Yok ya sustum, yoksa sonsuza kadar duramayacağımı hissediyorum! Uzatma Cihan, benim sinirlerimi bozma yeminle canına okurum. Yıllardır söylerim sana, anlamamakta ısrar ediyorsun. Erkek milletinin çok istediği bir şey oldu mu gözü hiçbir şeyi görmez. Lafa gelince ahkâm keserler, her bir boku bilir. Yetmiyor gibi her şeye karışırlar. Maşallah, bu arada işlerine gelmezse analarını bile tanımazlar. Susturun laaaan beni, ben beceremiyorum. Geri zekâlısın kızım sen, Köle İsaura gibi kakılmayı hak ediyorsun..."

"Aaaayyy, yeter beee! Allah cezanı versin Gizem, kes artık. Manyak mısın nesin ya?"

"Doğru konuş ablayla! Oh be, bir an hiç susamayacağım zannettim. Asena, söyle şu kocana gülmesin, zaten sinirim bozuldu uçarım vallaha. Çok şükür, Allah'ım... Kızım ne susturmuyorsun, ben sana ne dedim ha..."

"Sus Gizem!"

"Ay tamam sustum, kesinlikle bu sefer sustum."

"Iıyyy çatlak... Evet Cihancığım, bu manyak bir süre sustuğuna göre ben devam edebilirim." derken kuzeninin yine ağzını açtığını görünce "Suuusss, Gizeeeemmm!" diye bağırıp genç kadının kollarını göğsünde birleştirerek arkasına yaslanması üzerine sözüne geri döndü.

"Gizem'in söylediklerine katılıyorum, o konu bir şekilde hallolur her türlü arkandayız. Sonuçta kızacağını düşündüğün kardeşlerin için bu sıkıntıya katlanacaksın. Ne onların ne de diğer insanların gerçeği bilmesine gerek yok. Millete dedikodu malzemesi vermeyelim. Sen şimdi kendini düşün de evlilik fikrine ne diyorsun onu söyle?"

"Ben... nasıl olur bil-bilmiyorum? Çok şaşırdım, böyle bir şeyi hiç beklemiyordum."

"Bal gibi de olur. Hem biz de oradayız, burada seni bekleyen kim var? Ah çok pardon, eve uğramayan, karı kızla gününü gün eden sevgili amcam dışında demeyi unuttum. Tek başına bu evde ne yapmayı düşünüyorsun? Kızım, sen salak mısın, kocaya mı varacaksın yoksa kısmet mi bekleyeceksin? Eh boşta olduğunu görürse Naime Sultan da peşini bırakmaz, ekmeğine yağ sürersin. İsabet olur, anneannem senin için çok üzülüyordu. Bekle artık, seni ikna edene kadar her gün yeni bir kısmet adayıyla kapına dayanır."

"Aa-aaa, yok artık!"

"He vallaha, Asena doğru söylüyor. Hele bu güzellikle elinden kurtuluşun yok."

"Sende mi, Gizem?"

"Evet, aha buraya yazıyorum hiç şansın yok kızım. Babaannem seni bir yıla kalmadan evlendirir. Tabii karar senin, kardeşlerin ve en yakın arkadaşın olarak tabii ki beeeen... Veee uyuz kuzenin, Asenaaa..."

"Ulaaaannn, ne biçim konuşuyorsun? Gizeeeemmm, canına okurum senin, sensin uyuz."

"Heeee..." Ortamın gazını almak için numaradan çatıştığı genç kadına, "Denemesi bedava, eğlenceli olur canım." derken öpücük atıp göz kırptıktan sonra sözlerine devam etti. "Hem Selen de orada, vallaha dörtlüyü kurar okey bile oynarız. Değil mi kız, zilli?" diyerek hâlâ oyunu sürdüren kadına pişkince sırıttı. Gabriel'in kaşlarını çatarak kendisine baktığını görünce, onun da payına düşeni dil çıkartarak verdikten sonra konuşmaya kaldığı yerden devam etti. "Hem burada evlenirsen tümden kardeşlerini kaybedersin. Öyle kolay kolay Türk Malı bir herif kardeşlerini ziyaret etmen için taaa Amerika'ya gitmene izin vermez. Aptal olma... Evet ya, düşündükçe daha çok aklıma yatıyor. Haksız mıyım, Asena?"

"Evet, ne yalan söyleyeyim vallaha benim de kafama yattı."

"Yaa!" Hem en yakın arkadaşının hem de kuzeninin, evlilik fikrine bu kadar sıcak bakması üzerine aklı çelinen genç kız, ne diyeceğini şaşırarak öylece kaldı. Hoşlanmanın ötesine geçtiği Kevin'ı görmezden gelmeye çalışırken, kendisine karşı ilgisiz davrandığına göre aralarında bir şey olamayacağını düşünerek, "İyi de kim böyle bir şeyi kabul eder?" diye buruk bir ruh haliyle Asena'ya sordu. Geleceğini sevdiklerinden ayrı ve yalnız geçirme korkusuyla konuya meylettiğini fark etti.

"Sorarız güzelim." Çaktırmadan Kevin'a işaret verip sıranın kendisine geldiğini hatırlatan genç kadın, kocasına dönerek ciddiyetini bozmadan söze girdi. "Gabriel, aramızda konuşup bir karara vardık. Hayatım, bu çok ciddi bir konu ve bizim yapımızı da biliyorsun. Böyle bir evliliği kabul edecek kişinin, çok güvenilir bir insan olması şart. Bu kriterlerde birisini bulabilecek misin?"

"Eee, sanırım... Aklıma gelen bir iki isim var. Onlarla görüşüp kabul ederler mi diye soracağım." derken Kevin'ın sözünü kesip konuşmaya başlamasıyla, odada bulunan herkes gibi başını dostuna çevirdi. Çok ciddi görünen adam konuşurken, arkasına yaslanıp sona yaklaştıklarını düşünerek dinlemeye başladı.

"Ben evlenirim, Asena."

Nihayet sıranın kendisine gelmesine sevinen genç adam, sabit tutmaya çalıştığı ifadesiyle Cihan'ın yüzüne bakarak güven vermeye

çalıştı. Çok şaşırdığı belli olan kızın, böyle bir teklifin kendisinden beklemediğini anlayınca, ikna etmesinin şu an yapacağı konuşmaya bağlı olduğuna kanaat getirdi.

"Efendim!"

"Kardeşlerinden ayrı kalmanı istemiyorum Cihan, o yüzden sana yardımcı olmaya hazırım. Artık bu konuda üzülmene gerek yok."

"Ama! Bu... Ben, nasıl?" Şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemediği için toparlanmaya çalışırken, düşünme yeteneğini kaybeden zihni ile adama bakmaya başladı. Derin bir nefes alıp sakinleşmeye odaklanarak "Eee... Ke... lütfen Kevin, bunu sana nasıl yaparım?" derken ellerinin titrediği belli olmaması için kucağında birleştirip tekrar söze girmeyi denedi. "Benim için hayatından feragat etmeme izin veremem!"

"Hiçbir şeyi engellediğin yok Cihan, kimsenin zorladığı da... Kendi özgür irademle sana yardımcı olmaya karar verdim. Kardeşlerine duyduğun sevgiyi ve onlardan ayrılmamak adına gösterdiğin özveriyi takdir ediyorum. Bu konuda çok üzüldüğünü görebiliyorum. Eğer beni güvenilir bir aday olarak kabul edersen, yardımcı olmaktan onur duyarım."

"Ben, eee... teşekkür ederim!" Sevmeye başladığı adamın teklifine inanamayarak "Ne diyeceğimi bilemiyorum." derken aklına gelen fikirle istemsizce sarsıldı. Şimdiye kadar hiç bahsi açılmadığı halde sorması gerektiğine karar verip tekrar konuşmaya başladı. "Peki, kız arkadaşın bu duruma bozulmayacak mı?"

"Devam eden bir ilişkim yok Cihan, öyle olsaydı zaten bu konuşmayı yapıyor olmazdım."

"Ya! Eee-emin misin, 3 sene az bir süre değil. Bu aralıkta seveceğin ya da evlenmek isteyeceğin birisiyle tanışabilirsin!"

"Merak etme, öyle bir konu gündemimde yok." Hâlâ tereddüt ettiği belli olan kızın reddedeceğinden çekinen genç adam "Bu iş olmasa da evlenmeyi düşünmüyordum." derken Gizem'in garip bir ses çıkarmasının ardından kendi dilinde söze girmesiyle rahatladı. Üstün ikna kabiliyetleriyle destek birliklerin olaya müdahale etmeye giriştiklerini anlayıp içinden kadınlara teşekkür etti.

"Iıııyyy, amma nazlandın ha... Kızım manyak mısın sen nesin, adam evlenmeyi kabul ediyor işte. Ne diye deşip duruyorsun? Sana ne

tresinden, onu da kendisi düşünsün. Hem hepimiz Kevin'ı tanıyoruz, eşlerimiz de karşı çıkmadıklarına göre onay veriyorlar demektir. Uzatma da he de şu herife..."

"Ama Gizem, adamın hayatını..."

"Allah Allah! Sıçtırtma adamın hayatına be... Arkadaşım, herifin kafasına silah mı dayadık, ellerini bağlayıp tehdit mi ettik? Bundan iyisi şamda kayısı, daha iyisini mi bulacağız. Hem herifi de tanıyorsun, en azından ne ile karşılaşacağını bilirsin. Alt tarafı imza atacaksınız, sende isteğine kavuşacaksın. Asena, bir şey söyle şu manyağa."

"Hakikatten haaa, bak Gizem de ben de aynı şeyi düşünüyoruz. Kevin, Rick'in en yakın arkadaşı, Gabriel'in de çok sevdiği bir dostu. Kocam diye söylemiyorum, yakınlık kuracağı insanları çok dikkatle seçer. Gizem'in de dediği gibi Kevin'ı iyi kötü tanıyorsun, herifin hiç yanlışını gördün mü?"

"Şey... hayır, aksine çok nazik ve saygılı bir insan!"

"E sorun ne o zaman? Gizem, Kevin'ın bir yamuğuna şahit olsaydı, hayatına bu kadar girmesine izin verir miydi?"

"Kesinlikle hayır. O konuda tereddütlerim yok, ben onun hayatını engelleyeceğim diye çekiniyorum."

"Haydaaa! Kızım, bildiğin salaksın sen ya, Asena kadar olamadın."

"Gizeeeeemm..."

"Iııııyyyy, tamam be şaka yapıyorum, bakma öyle. Anaaa kız Cihan, yoksa bilmediğim bir yavuklun mu var, ondan mı endişelisin?"

"Saçmalama be, sanki bilmiyorsun!" derken kızaran genç kız, duygularını gizlemek için başını yere eğerek yüzünü sakladı. İyice karışan zihniyle ne yapması gerektiğini düşünürken, Kevin'ın ismini söylediğini duyunca bakışlarını çekinerek genç adama çevirdi.

"Cihan, teklifimde ciddi olduğumu bilmeni istiyorum! Evet, ne diyorsun? Karar verebildin mi?"

"Ben... eğer eminsen?"

"Eminim."

"Ya!" Sevdiği adamın gözlerinin içine bakarak derin bir nefes alırken, "O zaman, peki... Ka-kabul ediyorum!" diyerek sözlerini ta-

mamladı. Utanarak bakışlarını kaçırdığı esnada, genç adamın gülümserken zafer duygusuyla gözlerinin parladığını göremedi. Hayallerinde yaşattığı bir evlilik olmayacağı halde, zaten gerçek hayatta kardeşlerini bırakıp evlenmeyi düşünemediği için garip bir heyecan duydu. *'Kim bilir belki...'* diye başlayan zihnine hemen çelme takarak, kırılmaktan korktuğu için hayalini her zamanki köşesine tıktı.

44. BÖLÜM

Derin bir nefes alıp oflayarak salan genç kadın, üst bedenine sülük gibi yapışan straplez gelinliğin içinde kazık yutmuş gibi otururken sıkıntıdan patlayacağını hissetti. Üçüncü kez yaşayacağı düğün tantanasına kıpırdamasına müsaade etmeyen elbiseye de küfrederek, susuzluktan dili damağına yapıştığı için yüzünü buruşturdu. Kat kat tülden oluşan ve kabarık durması sağlayan tarlatan yüzünden, hiç şansının olmadığını düşünerek yine aynı hatayı yapmanın etkisiyle siniri çenesine vurdu.

"Allah'ım, tekrar evlenmek istemiyorum ben ya! Bu nasıl bir işkence, sıçarım böyle işin içine..."

"Doğru konuş be, Allah'ın gücüne gidecek! Buldun da bunuyorsun Gizem, millet evlenecek doğru düzgün adam bulamazken söylediğin şeye bak. "

"Salaklaşma Asena, ne alakası var? Ben ondan mı bahsediyorum, bu benim aynı adamla üçüncü düğünüm! Ya bana bekârken, gelinlikten bu kadar nefret edeceğimi söyleselerdi hayatta inanmazdım."

"Abartıyorsun! Ne var bu kadar büyütecek, sabahtan beri başımızın etini yedin. Ben de iki defa evlendim, hiç de senin gibi şikâyet etmedim." derken gelinliğin içinde meleklere benzeyen kuzeninin, çok güzel göründüğünü düşünürken *'Huysuz bir melek...'* diye içinden ekledi.

"Sen zaten anormal olduğun için bu şekilde düşünmen normal... Iııyyy, ne iğrenç cümle oldu ya, kendimden nefret ettim. Seninle kala kala bende anormal oldum. Ay yine o kelimeyi kullandım! Tövbe töv-

be... Bak kızım, sinirim bozuk tamam mı, üzerine gelme. Sıkıldım, bunaldım ve kafama kuş konmuş gibi hissediyorum. Geri zekâlı kuaför, bok var o kadar çiçeği saçıma yerleştirdi. Sıktığı bir kutu aerosolda cabası, saç değil plastik yapma çiçeklere döndü. Ha bu arada susadım, ay Allah'ım çok susadım ben yaaa!"

"Huysuzsun Gizem, hatta gıcıksın! Ayrıca ona aerosol değil, saç spreyi denir. Bir yudum su iç bir şey olmaz."

"Verdiğiniz aydınlatıcı bilgi için teşekkür ederim hocam. Salak, sanki neden su içemediğimi bilmiyorsun, ya düğünün ortasında çişim gelirse... Yok ya ben işimi garantiye alayım, bütün gece kıvranarak oturamam." Konuşurken odanın köşesinde sessizce muhabbetlerini dinleyen taze nişanlı arkadaşına gözü takılınca, yine içine kapanmasını engellemek için laf attı. "Hep senin yüzünden Cihan, tutturdun bu gelinlik çok güzel diye... Sana sade ve sıradan bir şey alalım, tarlatanı olmasın ki oturup kalkarken sorun yaşamayayım diye yalvardım. Hatta mümkünse tuvalete bile gidebileceğim bir model bakalım demiştim."

"Hayda, sıra bana mı geldi Gizem, vallaha bazen Asena'nın haklı olduğunu düşünmeden edemiyorum. Huysuzsun, kızım sen!"

"Hadi oradan, seni de göreceğiz."

"Ooff! Allah aşkına söyler misin, Naime Sultan öyle basit bir gelinliği kabul eder miydi? Kutusundan kaptığı gibi kendimizi gelinliği aldığımız mağazada bulurduk."

"Kahretsin, doğru!"

"Gör bak dediğime geleceksin hayatım, harika görünüyorsun Rick'in ağzının suyu akacak."

"Haahhh... Merak etme canım, böyle giyinmesem de Rick'in her daim salyaları, eee... Neyse ne işte, bu cümleyi tamamlamayayım ben. Ha bu arada, senin de çok güzel göründüğünü söylemeden geçemeyeceğim."

'Acaba Kevin da beğenir mi?' Aklından geçenleri hemen baskılayan genç kız "Sağ ol canım." derken gülümseyerek gerçek duygularını saklamaya çalıştı. Kevin ile anlaşmalı evlilik kararını aldıktan sonra yaşadıkları süreçte, mesafeli bir ilgiyle davranan adamı düşünmeden edemedi. Ailenin içinde patlak veren âşık oldular skandalını atlatırken, insanların yanında gerçek bir nişanlıymış gibi davranan genç adamın

hakkını vermek zorunda kaldı. Kendisine karşı nazik ve düşkün bir âşık rolünü çok gerçekçi oynadığı için günbegün etkilendiğini kabul ederek, zaten hoşlandığı adama derin duygular beslemenin handikapını yaşadı.

"Bir şey değil hayatım."

"Hayatım, kıyafeti dert etme artık, çok zorda kalırsan söz veriyorum yardımcı olacağım. Merak etme, gözlerimi kapatırım." derken Gizem'in homurdanmasıyla küfrettiğini anlayıp sırıttı. Her ne kadar dırdır etse de mutlu olduğu yüzünden okunan dostuna özenirken, aklından geçen düşüncelerden utandı. Konunun tekrar açılmasından korkarak yerinden kalkarken "Hayatım, ben içeri geçeyim artık, saat neredeyse sekiz oldu." diyerek kızların meraklı bakışları altında odayı terk etti.

"Iııyyy, gıcık! Bazen sinir oluyorum bu karıya, görüyor musun yine kaçıyor. Sır küpü, duygularını belli ederse günaha girer. Arada şunu bir güzel pataklayıp içini dışına çıkarmak geliyor. Bir gün sıçtırtacak çarkına az kaldı. Tövbe tövbe... İnsan en yakın arkadaşına bile derdini anlatmazsa kiminle konuşur."

"Huyu böyle, kendimi bildim bileli aynı Cihan."

"Huyu bozuk. Sıkıştırmadan, ağzından kelimeleri cımbızla tek tek almadan mümkün değil sıkıntısını öğrenemezsin. Kontrol manyağı, beyninin bulunduğu mekân kafatası değil, pandoranın kutusu! İnsan arada şikâyet eder ya, duygularını yakınlarıyla paylaşır. Cık cık cık cık... Yatsın kalksın dua etsin ortalığı bulandırmamak için kabuğuna çekilmesine izin veriyorum. Yoksa ben o manyağa yapacağımı bilirdim."

"Duygularını paylaşıyorum ama şimdi sırası değil, Gizem... Cihan'la uğraşma, şu aşamada böylesi daha iyi hayatım. Gördüğüm kadarıyla Kevin akıllı bir adam, hiç fire vermiyor. İlgili ama mesafeli bir nişanlı, davranış şekliyle resmen gözüme girdi. Naime Sultan'ın bile ağzını kapatıp takdirini kazanmayı başardı ya, helal olsun."

"He vallaha, ne yalan söyleyeyim ben bile etkilendim. Babanın etkisini de görmezden gelemeyiz, ikisiyle de ayrı ayrı konuşup ortalığı sakinleştirmeseydi biraz zorlanabilirdik. En azından bu kadar kısa sürede evlenmelerine sıcak bakmayabilirlerdi. İyi ki enişteme konuşmuşuz Asena, Rick'in söylediğine göre Kevin babandan çok etkilenmiş."

"Hiç şaşırmadım, babam karşısındakini dinlerken yüreğini okur. Bana; Kevin'ın, Cihan'ı çok sevdiğine ikna olduğunu söyledi."

"Hmmmm! Açıkçası Cihan tek başına olsa tedirginlik duymazdım, beraberinde oğlanların olması baya kafamı kurcalıyordu. Bu konuda Kevin'a hâlâ hayret ediyorum! Hangi erkek, evleneceği kadının kardeşlerini, hem de 3 erkek kardeşini hayatına dâhil etmeyi kabul eder? Rick'ten bile şüpheliyim! Sanırım eş dostun, nişanı bu kadar kolay kabullenmesinin bir sebebi de bu, kimse Cihan'ın bu şartlarda evlenmesini beklemiyordu."

"Aynı şeyi düşünmüşüz, herkes çocukluğundan beri Cihan'ı oğlanların anası olarak bellediği için evlilik yaşında bir genç kız olduğunu unuttu."

"Aynen... Çok şükür, şimdilik her şey yolunda gidiyor. Kevin'ı çaktırmadan izliyorum da Hakan'la bile gayet güzel anlaşıyor. Hele Okan, herife bayılıyor! Açıkçası Cihan'ı, analarını kıskanırlar ya da problem çıkarırlar diye korkmuştum. Adamda resmen şeytan tüyü var, nabza göre şerbet vermeyi iyi biliyor! Kafaya koydu mu, elinden hiçbir şeyin kurtulacağını zannetmiyorum."

"Haklısın canım, ben bile geldiğimiz noktaya inanamıyorum. Açıkçası oğlanları görünce işin ciddiyetini anlayıp vazgeçer diye düşünmüştüm."

"Hı hı, bende... Azmine hayran olmakla beraber, yine de oğlanları kabullenmesini anlamakta zorlanıyorum. İnşallah ileride problem çıkmaz! Dışarıdayken erkekler alıcı gözle Cihan'a baktı mı resmen rengi atıyor, adama öldürecekmiş gibi gözlerini dikiyor."

"Vaayy!"

"Herif zaten dev gibi mesajı alan tabanları yağladığı gibi ortadan kayboluyor. Saklamaya çalışıyor ama sahiplenici bir yapısı olduğuna eminim ve Cihan'ı deli gibi kıskandığına da kalıbımı basarım. Tabii bu arada bizim saftirik ne dolap döndüğünün farkında bile olmuyor."

"Kahretsin, hastalanmam yüzünden neler kaçırmışım! Birkaç sefer hissetim ama tepkilerini inceleyecek kadar zamanım olmadı! Dün Gabriel ile bizim anlaştığımız kargo şirketiyle konuşmaya gitmişler. Hiç boş durmuyor Gizem, çaktırmadan Cihan'ı geri dönülemez noktaya götürüyor."

Başka neler fark ettiğini soracağı sırada kapının çalmasıyla konuşmayı bırakan genç kadın, başını içeriye uzatan Rick'i görünce gülmeye

başladı. Kendisine hitaben konuşurken bile gözlerini karısından alamayan adamın Gizem'i çok beğendiğini düşünerek sevindi.

"Selam Asena..."

"Selam."

"Gizem, mükemmel görünüyorsun bebeğim, gözlerimi kamaştırıyorsun! Aşkım, üçüncü defa karım olmaya hazır mısın?" demesiyle öpücük gönderen karısının kuzenine dönüp kaşlarını oynatarak kendi dilinde konuşmaya başlaması üzerine, Gabriel gibi dillerini bilmediği için hayıflandı.

"Bu herif böyle konuşunca, normalde küfrettiğim eziyete değdiğini düşünüyorum. Adam zayıf noktalarımı biliyor. Seviyorum seni uleeeeyyynnn!" diye kocasına dönerek bağırırken tekrar dil değiştirip "Ben hazırım Rick, sen eee... seni bekliyor." derken yerinden kalkarak tekrar evlenmek üzere kocasının yanına gitti. Alkışlar arasında beraber düğün salonuna girmeleriyle, nikâh masasına geçerek bir kere daha dünya evine girmenin heyecanını yaşadı.

Artık ezberlediği ritüelleri otomatik pilota bağlamış gibi yerine getirirken, elini bir an olsun bırakmayan kocasına dönüp sevgiyle baktı. Yanında dağ gibi yükselen bu koca adam ile evlenmekle, hayatının en doğru kararını verdiğine bir kere daha emin oldu. İlk danslarını yaptıkları sırada Cihan'ı tüm ihtişamıyla Kevin'ın kollarında salındığı sırada, anlattığı bir şeye güldüğünü görünce yaşadığı mutluluğu onun da tatmasını dileyerek kocasına sokuldu. Rick'in kendisini vücuduna çekerken, kısık sesle konuşmaya başladığını duyunca yine ne yumurtlayacağını merak ederek dikkat kesildi.

"Gizem, güzel karım benim, çok geç saatlere kadar kalmayız değil mi aşkım?"

"Fesuphanallah, sapık herif! Çok beklersin, iki sefer de beni düğünden kaçırdın. Kendi düğünlerimden ya... Bir tadını çıkararak dans etmeme izin vermedin. Bu sefer olmaz Rick, ayakkabılarımı bile ona göre seçtim. Sen o işi unut anam, oyunun dibine vuracağım. Hem bu benim son şansım, hiç ümitlenme. Cık cık cık cık ... Manyak mıdır nedir?"

"Ha, efendim? Gizem, ne dediğini anlamıyorum."

"Ha yaaa... Ben olmaz dedi Rick, sen o işi unut. Yine omzuna at-

mak yok, ben küserim ve çok kızarım. Rezil etti beni! Bu sefer asla olmaz, ben oynayacağım."

"Ama aşkım, bak şimdi tam 10 gündür..."

"Aslaaa... hayırrr... sakın... kes sesiniiii..." diyerek aklına gelen bütün olumsuz kelimeleri sıralarken gözlerini kısıp yüzüne baktı. Numaracı herifini ciddi olduğuna ikna edince, söylenmesine aldırmadan rahatlayarak dans etmeye devam etti.

"Öööfff, tamam... Denediğim için beni suçlayamazsın! Kahretsin, bu gece bitmez, kesinlikle bitmez."

Müziğin değişmesiyle isteksizce karısından ayrılan genç adam, Asena'nın kalabalık kuzen ekibi ve misafir kadınların pisti doldurması üzerine masalarına giden Kevin'ın peşine takıldı. Gizem'i görecek şekilde dostunun yanına oturduktan sonra bir yandan muhabbet ederek genç kadını izlemeyi sürdürdü. Takım elbisenin kravatını çekiştirirken "Biraz yavaş ol Kevin, açık veriyorsun!" diyerek dostunun ilgisini kendisine yöneltmesini sağladı.

"Hangi konuda, Cihan'ı mı kastediyorsun?"

"Evet, kıza yine bakışlarını diktin."

"Gözümü alamıyorum, çok güzel görünüyor! Kalabalık ortamdayız, çevreye karşı durumu kurtarmaya çalıştığımı zannedecektir."

"Emin misin, adamım?"

"Kesinlikle... Ne de olsa müstakbel karım, kısa süre sonra da gerçek karım olacak." Bakışlarını tekrar Cihan'ın üzerine çeviren genç adam "Müsaadenle şimdi izlemeye devam edeceğim." derken sırıtan dostuna katılıp piste geri döndü. Turkuaz rengindeki elbisenin içerisindeki nişanlısının, muhteşem kıvrımlara sahip vücudunu açlıkla incelemeye devam etti. Oynarken kalçasını ve göğüslerini işin içine kattıkça, kanını kaynatan hareketlerin bedenini zorladığını hissederek yukarılara çıktı. Tepesinde toplattığı koyu renk saçları ile gözlerinin çarpıcı güzelliğini, kırmızı ruj sürdüğü dolgun dudaklarına ve zarif yüz hatlarına aşkla baktı.

Yalnız kaldıkları zaman hâlâ kendisine karşı çekingen davranan Cihan'a karşı, duygularını saklamak zorunda kalmanın sıkıntısını yüreğinde hissetti. Elinden kaçırma korkusuyla henüz tek bir öpücük bile

alamadığı nişanlısının, karısı olduktan sonra bütün gizemlerini çözeceğine ant içerek o zamana kadar sakin kalabilmek için kendisine telkinde bulundu.

***

Oyun havalarına ara verilmesiyle kardeşini sevmek için annesinin masasına giden genç kadın, annesinin kuzeni olan çılgın Sevim ablanın kendisine seslenmesi üzerine kafasını kaldırdı. Şamatacı kadının yine ne yumurtlayacağını merak ederek, henüz konuşmadan gayri ihtiyari gülmeye başladı.

"Asena kız..."

"Efendim Sevim ablacığım!"

"Kız senin herif iriyarı derken, Gizem'inki dev çıktı. Yazık yavrum, bu sabiye gerekli uyarıları yaptınız mı çocuuuumm?"

"Ne uyarısı?" Kaşları muzipçe kalkarken "Anlamadım abla!" diye dikkat kesildiği sırada annesinin araya girmesiyle iyice merak etti. Sabuşun, gülmeyle kızma arasında gidip gelen ifadelerinden işkillenip itiraz etmeye hazırlandı.

"Aa-aaa! Ay Sevim, başladın yine sus artık."

"Sabuşcuğum, karışmasana ya! Sevim abla, sen bakma ona... Ay meraktan çatlarım şimdi ben, ne olur söyle? Gizem'i hangi konuda uyarmamız gerekiyordu?"

"Altta kalmaması konusunda... Alimallah eziliverir kızcağız, taze dökülmüş asfalt gibi yapışıverir yatağa.

"Aa-aaa, Ablaaaa!"

"Ne ablası kız, yalan mı? Gençleri bu konularda uyarmak ve aydınlatmak lazım, Alimallah bir kazaya kurban gitmesin çocuk, bilgilendirmek biz yetişkinlerin boynunun borcu." diyerek ağzı açık kalan genç kadınla, bir taraftan ayıplayarak başını sallarken kıkırdayan Sabahat'a baktı. "Şişman ve iri erkeklere karşı çok faydalı bir çözüm yolu buldum çocuğuuumm..." derken öne doğru eğilip sesini kısarak hayati bir konu aktarıyormuş gibi kaşlarını kaldırdı.

"Ya, eee! Neymiş?"

"Bak şimdi kızım, bu tip durumlarda adamı yatağın ortasına sırt üstü yatıracaksın."

"Eee!"

"Seviiiiimmm! Allah cezanı versin Sevim, hiç utanman yok senin. Asena, dinleme kızım sen bunu."

"Sus be... Ne diyordum. Ha evet, yatağın ortasındaydık. Vidası üste gelecek şekilde olmasına özen göstereceksin?"

"Hı! Ne vidası abla?"

"Vida, anacığım... Somunu yuvasına yerleştirip döndüreceksin ki yerine otursun, döndüreceksin otursun."

"Allahıımmm! Seviiiim, sen terbiyesizsin tekisin!"

"Aa-aaa!" Kahkahayı patlatan annesine hayretle bakan genç kadın, konuşulanların ne anlama geldiğini anlamasıyla, kucağındaki kardeşini düşürmemeye dikkat ederek kadınlara katıldı. Pişkince sırıtan Sevim ablanın gırgır doğasını ve annesiyle ne kadar iyi anlaştıklarını bildiği için aralarındaki laf dalaşına hiç takılmadı.

"Aay sevsinler, namuslu bacım. Ne var kız, hayatın tatlı gerçekleri bunlar. Gençlerimiz bilinçlendirilmeli, aydın birer kadın olarak neyle karşı karşıya kalabileceklerini bilmeli. Değil mi ama Asena?"

"Aman abla ya, Allah iyiliğini versin çok âlemsin!"

"Gerçekçiyim hayatım. Maşallah nasıl erkek bunlar anacım, enişten yanlarında Süleymancık gibi kaldı. Ona da söyledim damatlara çok yaklaşma Arif, aşk hayatımızla oynarsın dedim."

"Abla ya!"

"He vallaha, benim cep herkülüm o... Yalnız Cihan'ın nişanlısını da çok beğendim kız, böyle tehlikeli bir havası var."

"Aa-aaa, ne alakası var, Kevin çok iyi bir adam."

"Safım, ben sana kötü mü dedim. Vahşi bir yanı olduğunu kastettim, kıza yiyecek gibi bakıyor. Eh Cihan'a da o yakışır, bunca sene sakin bir hayat yaşadıktan sonra tutkulu bir erkek tarafından sevilmesi kendisine getirir."

"Ay beni hayrete düşürmekten hiç vazgeçmiyorsun abla!" diyerek gülmeye devam eden genç kadın, Sevim ablanın ikiz kızlarının yanlarına doğru geldiklerini görünce şamatayı duyduklarını anladı. Anaları

gibi şamatacı olan kızlara sırıtırken, hinlik peşinde olduklarını tahmin edip yine ne halt karıştırdıklarını merak etti. Önden yürüyen Gamze'ye göz kırparak, oyunlarına dâhil olmak için hevesle konuşmasını bekledi.

"Asena, birtanem nasılsın?"

"Aşkım, çok şükür iyiyim. Fıstıklar, sizi de çok iyi gördüm."

"Yine yakıyorsun ortalığı kız... Evli kadın oldun, lütfen artık biraz çirkinleşir misin? Senden gözünü alan erkekler biraz da bize baksın."

"Hadi oradan manyak şey seni! Ooyy canım benim, çok tatlısın. Ayrıca kimin kimden güzel olduğu tartışılır, ikinizde mükemmel görünüyorsunuz." derken ayrı yumurta ikizi olan Gözde lafa girince kafasını çevirdi.

"İyi de görecek kimse yok. Sizin yüzünüzden ikidir kendi aramızda düğün yapıyor gibiyiz, şuraya bak düğün değil aile toplantısı sanki... Sayenizde kendimiz çalıp kendimiz söylüyoruz. Iıııyyy, şuraya bak personel dışında yabancı erkek yok. "

"Aman boş ver, ne güzel kendi kendimize eğleniyoruz işte. Karışan görüşenimiz yok, daha ne istiyorsunuz?"

"Canımsın Asena'm... Ha bu arada, senin herifin tek gözü sürekli üzerinde haberin olsun."

"Ya!"

"Önümüzdeki masada taze damatla muhabbet ederken, kahkahalarını duyunca sana bakacağım diye perişan oldu garibim. İçler acısıydı, çok üzüldüm vallaha haline... Bir ara bu konuda senden ders almamız lazım, değil mi Gamze?"

"He vallaha... Anam yine bir şeyler mi anlatıyordu, kahkahalarınız salonun diğer ucundan duyuluyor. Naimeciğim ters ters burayı süzüyor bilginize duyurulur. Birazdan sarı kart alabilirsiniz, özellikle sen anneciğim..."

"Amaaaannn boş ver kız, o bana hep kızar. Kırmızı kart almışlığım bile var, gönlünü alırım ben onun merak etme."

"Sen bilirsin anacım, benden söylemesi."

"Geç onu... Siz ne dolanıp duruyorsunuz kız ortalıkta?"

"Ne yapacaktık, dizinin dibinde mi oturacaktık. Salonda bizden

başka yabancı kimse yok, biz de Gözde'yle kendimize eğlence arıyorduk."

"İyi aman ne haliniz varsa görün. Baban nerede kız?"

"Arka tarafta Hüseyin amcalarla beraber oturuyor. Sabahat teyzecim, Ege tarz yapmış bıyıklarına bayıldık."

"Ha, sorma kızım, Mine'den saklanıyor."

"Öyle duyduk ve çoooook şaşırdık! Baktık Jön Türk olmuş, acaba prensesimiz abisini tanıyacak mı diye merak edip Gözde'yle Mine'yi almaya geldik." derken kardeşiyle beraber kahkahayı patlatan genç kız, Asena'nın kendilerine katılıp küçük kardeşini uzatmasıyla kucakladı. İkiziyle aralarında yaşadıkları küçük bir tartışmadan sonra Mine'yi öperek Gamze'ye verdi.

"Dikkatli tut."

"Tamam, merak etme... Evveeettt, operasyon başlıyor. Ha Asena, Gözde'yle düşündük taşındık, az biraz kaşındık ve bir karara vardık."

"Neymiş o aşkım?"

"Lütfen, hatta sana yalvarıyoruz, bizi Naime Sultan'ın pençelerinden kurtarman gerek. Tekliflere açığız, Hulk kadar olmasa da Gladyatör kıvamında taliplere hayır demeyiz canım."

"Gamzeee, Allah cezanı vermesin senin. Kız, ne dedim ben size, kırdıracaksınız o çomaklarınızı..."

"Aman anne ya, karışma sen. Yabancı damatla evlenmeye karar verdik işte. Hem biz bir yolunu bulur seni de aldırırız, olmadı yeni bir gezme kapısı çıkar sana. Biletler benden anacığım."

"Salak, yabancı erkekler de dört gözle sizi bekliyordu."

"Haahh, bizden ideal gelin mi bulacaklar. Sen bakma anneme Asena, biz onu ikna ederiz."

"Oooyyy canlarım benim, Allah'ım sizi çok özlemişim! Harika olur tabii, aklımda bulunsun belli mi olur belki uygun adaylar bulurum." derken Sabuşcuğunun ters bakışlarına nail olunca sırıtarak ekleme yaptı. "Ama dur bakalım daha erken hayatım, önce okulu bitirmeniz lazım. Sonra, hâlâ kararlıysanız bir çaresine bakarız."

"Naimeciğim öyle demiyor ama... gözünü seveyim Asena, bizi

onun ellerine bırakma. En fazla iki sene daha oyalayabiliriz, sonrası karanlık görünüyor. Bu yıl okulumuz bitiyor ona göre..."

"Tamam dedim ya!"

"Harika, sana güveniyoruz. Evveeeettt, şimdi Egeciğimi ziyaret edelim, Minnoşumuz abisini özlemiştir. Değil mi aşkım?" Beyaz elbisesinin içinde meleklere benzeyen sarı kafanın yanağını öperken "Gözde, hadi yürü..." diyerek hedefine doğru ilerlemeye başladı.

"Geldim. Asena, biz kaçar."

"Aaayy, ben de geldim! Beni de bekleyin, bu sahneyi kayıt altına almam lazım."

Masanın üzerinden kaptığı telefonuyla kızların peşine takılan genç kadın *'Nerede lazım olacağı belli olmaz.'* diye düşünürken video konumuna getirip sırıttı. Uygun bir pozisyona geçip kuzenleriyle muhabbet eden kardeşini kaydetmeye başladı. Gözde'nin, omzuna vurmasıyla arkasına dönen Ege'nin biraz sonra başına gelecekleri düşünerek gülmeye başlayınca, ekranı titretmemek için kendisini tutmak zorunda kaldı. Mine'ye yakalanmamak için akrabaların alaylarını göze alıp kılık değiştiren Ege'nin, bıyık ve gözlük takmış halde, *'Ne oldu, Gözde abla?'* demesiyle birkaç adım daha yaklaştı. Hemen arkasında duran Gamze'nin kucağında Mine'yi görünce, verdiği tepkinin komikliğine dayanamayıp gülmeye başladı.

"Yok bir şey Egeciğim, Mine seni tanıyacak mı diye merak ettik de onun için şey ettiydik. Değil mi, Gamze?"

"Evet... bu adamı tanıyor musun, Minnoşum?"

"Aaaa, hayret... tanımadı galiba Ege, boş boş bakıyor."

"Haydaaa! Abla, ne yapıyorsunuz ya? Gürültüden anlamıyor, adımı duyarsa biterim."

"Ah çok özür dilerim hayatım. Aa-aaa, senin omuzlarında ne var öyle, Ege?"

"Hı! Ne var?"

"Kepek mi yoksa onlar, dur bakayım." İki elini birden çocuğun omuzlarına götürüp silkeliyormuş gibi yapan genç kız, atik bir hareketle uzanıp gözlük ile bıyığı yerinden sökerken "Ay Mine acaba şimdi tanır mı, Egecan?" diyerek kahkahayı patlattı. Hemen arkasından abisini

görmesiyle, ulaşmak için çılgın gibi bağıran Mine'nin sesleri birbirine karıştı.

"Has siktir! Gözde abla ne yaptın ya? Kahretsin! Sussana kızım..." diye yırtınan kardeşine bağıran delikanlı, bir yandan gülerek çekim yapmaya çalışan ablasını görünce hedef değiştirip bu sefer de ona saldırdı. "Alacağın olsun abla, sende mi bu işin içindesin?"

"Vallahi benim suçum yok Ege, ne yapacaklarını bilmiyordum. Ben ne yapacaklarını merak ettiğim için geldim."

"Öyle olsun!" Kahkahalarla gülen kızlara ters ters bakan çocuk, Gamze'nin kucağında bağırma evresini atlayıp yırtınan kardeşine yüzünü buruşturdu. Kollarını kendisine uzatıp çırpınırken, kucağına gelmek için ağlayan Minnoşuna dayanamayarak aksesuarlarını Gözde'ye uzattı.

"Gel hadi gel, rezil ettin beni cümle âleme... Sayende milletin maskarası oldum. Sus artık başımın bela... Tövbe tövbe, selamun kavlen. Başımın derdi." diye söylenerek bebeği kucağına aldı. Abisine kavuşmasıyla önce suratına vuran Mine'nin, arkasından başını omzuna yaslayıp içini çekerek boynuna sarılması üzerine şaşırdı. "Aşkım! Mine, sen kızdın mı bana? Mineeee... Minnoşuuuummm... Ne? Haydaaa, Minee. Bak bakayım abiye." derken yüzünü soktuğu yerden zorla çıkardı. Kardeşinin küskün gözlerle kendisine bakarken içini çektiğini görünce, içi parçalanarak güldürmek için Gözde ablasının yorumuna aldırmadan şebeklik yapmaya başladı.

"Ay ne aşk, vallahi de billâhi çok duygulandım! Aa-aaa Gamze şuna bak kız, yanaklarını okşuyor." Kardeşiyle beraber gülmeye devam eden genç kız, hâlâ çekim yapan Asena'ya dönüp gözlük ve bıyığı yüzüne geçirirken bir taraftan dil çıkartıp hemen akabinde öpücük gönderip yerini ikizine devretti. "Asena, bu kaydı benim mailime gönderir misin?"

"Tabii ki aşkım." Kaşlarını oynatarak gülerken, dudaklarını uzatarak kardeşinin bir eşi öpücük gönderen Gamze'ye "Eve dönünce atarım." diye seslendi. Kendisine sarıldıktan sonra eğlenecek yeni av peşine düşen kızların ardından telefonu kapattı.

"Hıımmm, bu harika oldu! Madem yabancı damat istiyorsunuz, ileride bu kayıt çok işime yarayabilir."

"Aşkım, sen iyi misin? Kendi kendine mi konuşmaya başladın?"

"Ayy Gabriel, ödümü kopardın! Yok hayatım, bizim yaramaz ikizlere gülüyorum."

"Yine ne yaptılar? Vaaayyy Mine abisine kavuşmuş, bayılıyorum bunların haline! Kardeşi kendisini tanımasın diye kılık değiştirmemiş miydi o?

"Evet!" Kahkaha atmaya başlayan genç kadın, kocasının koluna girip "Ayyy dur aşkım, önce bir sakinleşeyim de anlatacağım." diye söze başlayarak gürültünün daha az olduğu sakin bir alana doğru ilerledi. Bir taraftan kaydettiği videoyu izletirken, kendisiyle beraber gülen kocasına yaşananları anlattı.

***

Cihan'dan gözlerini alamayan genç adam, müziğin değişmesini fırsat bilip dansa kaldırdığı nişanlısına sarılarak kendisine çekti. Genç kızı bedenine yaslamamak için iradesiyle savaşırken, pisti dolduran insanların arasında dans etmeye başladı. Tepeden güzel yüzünü izlediği sırada başını kaldırınca "Yoruldun mu?" diye sorarken ilgisini saklamaya çalıştı. "Sabahtan beri hareket halindesiniz, hiç oturmadın."

"Hayır, iyiyim. Çılgın bir hareket öyle değil mi?"

"Kesinlikle ama hoşuma gitti. Kendin için de böyle bir düğün ister miydin, Cihan?"

"Ben! Hiç düşünmedim, zaten..." diye başlayıp içinden *'İmkânsız!'* olduğunu ekledi. Sevdiği insanla beraber olduktan sonra hiç önemi olmadığını düşünürken, belindeki elin baskısıyla bakışlarını tekrar genç adama kaldırdı.

"Sözünü yarım bıraktın!"

"Hangi şartlarda evlendiğimiz malum, onu gündeme getirmek istemedim."

"Anladım! Yine de sorumun cevabı değil."

"Açıkçası çok umursamıyorum Kevin, asıl önemli olan insanın sevdiği birisiyle mutlu olması. Eee, işte öyle!"

"Haklısın!" Bakışlarını kaçıran kızın yanaklarının hafifçe kızardığını fark etmesiyle, duygularını belli etmeden Cihan'a açıklama yapa-

mayacağı için konuyu kapatıp havadan sudan konuşmaya geri döndü. Yakın bir zaman sonra aralarında gizli kapaklı hiçbir şey kalmayacağına inanarak, aşkına doya doya sarılabileceğini içinden geçirdi. Sımsıkı bağrına basıp nefessiz kalana kadar dudaklarından öpeceği günlerin hayalini kurarken, hareketlenen parçaların hışmına uğrayarak isteksizce nişanlısını bırakmak zorunda kaldı. Birbirlerine gülümsemelerinin ardından, masasına doğru ilerleyerek yerine geçti. Akrabalarıyla saatlerdir çılgınlar gibi oynadığı halde, yine harekete geçen kızı hayranlıkla seyretmeye devam etti. Karşı köşeden asık suratıyla yanına gelen memnuniyetsiz damadı görünce sırıtarak karşıladı.

"Ne oluyor adamım, problem mi var?"

"Var, bu insanlar normal değil! Yemin ediyorum, sabah antrenmanlarında bile bu kadar efor harcamıyoruz. Arkadaş, düğün başladığından beri ara vermeden oynuyorlar!"

"Evet, çok ilginç!"

"Oooff, ben karımı istiyorum. Gizem, yanına yaklaşmamam konusunda ültimatom verdi. Bir iki defa ikna etmek için deneyeyim dedim, tek kaşını kaldırıp bir bakışı var, inan adamım tırstım! Bu sefer kesinlikle olmazmış, o oynayacakmış. Böyle giderse bir tarafta yorgunluktan bayılacak... Hiç komik değil Kevin, burada ciddi bir konudan bahsediyorum."

"Hı hı, fark ettim dostum! Önceki düğünlerinde Gizem'i kaçırmana say... Son seferinde Asena'nın ne kadar sinirlendiğini hatırlatırım. Hem Naime Sultan faktörünü de unutma, bütün ailesi ve akrabaları burada, kesin hepsi şoka girer."

"Evet, bir de o var. Ooofff... Bu gece bitmez." Gelinliğinin içinde meleklere benzeyen aşkına özlemle bakarken "Şunun haline bak dostum, ne kadar mutlu..." dediği sırada yüz ifadesi yumuşadı. Her kalçasını attırdığında ve göğüslerini öne doğru eğip garip bir şekilde sallandığında uyarıldığını fark ettiği için bakışlarını kaçırıp Kevin'a çevirdi. Dostunun çatılan kaşlarıyla Cihan'ın oynadığı gruba gözlerini diktiğini görünce, bir şeye sinirlendiğini anlayıp, "Ne oluyor?" diye sordu.

"Kameramanı hallettim, şimdi de şu herif ortaya çıktı!"

"Hı! Kameramana mı, adam yanlış bir şey mi yaptı? Kevin, herifi dövdün mü yoksa?"

"Hayır, ortam müsait değil. Cihan'ın etrafında dolanmaya devam etseydi bir yolunu bulurdum. Anlayacağı dilden bakışıp yanından geçerken gerekli dozda bir omuz darbesiyle önünü kestim. Yalnız bu herif için kararsızım, Cihan'a biraz daha yaklaşırsa bir güzellik düşünüyorum!"

"Kim?"

"Şu sarı kravatlı olan!"

Omuzları kavgaya hazır vaziyette gerilen dostuna hayretle bakan genç adam, bahsettiği kişinin akrabalarından biri olduğunu görünce "Sakin ol adamım, o akrabası! Şu an adını hatırlayamadım, Gizem'in söylediğine göre Cihan'ın kuzeniymiş." diyerek adamın sakinleşmesini sağladı.

"Ya, iyi o zaman.

"Kendine hâkim olmak zorundasın, Kevin! Evlenmenize az bir zaman kaldı, şu aşamada onu kıskandığını fark etmesi iyi olmayabilir."

"Siktir! Biliyorum Rick, elimde değil."

"Hıımmm... Biraz daha sabır dostum, önümüzdeki hafta evleneceksiniz. Gerçek bir evliliğe geçene kadar kendini sevdirirken..." dediği sırada gözlerini kızdan ayırmayan adamın söze girmesiyle sustu. Kevin'ın alçak bir sesle söylediklerini anlayabilmek için iyice yanına yaklaşarak dikkat kesildi.

"Süreç falan olmayacak."

"Hı! Nasıl yani anlayamadım?"

"Çok basit, Cihan evlendiğimiz ilk gün karım olacak ve ömür boyu da karım olmaya devam edecek."

"Kevin, sen ne dediğin farkında mısın? Bu şekilde konuşmamıştık, zamanla karının sevgisini kazanacaktın! Kevin, kızlar anlarsa hayatta kabul etmezler."

"Sadece seninle paylaşıyorum Rick, sen söylemezsen kimsenin haberi olmaz. Cihan'ın da söylemeyeceğine adım gibi eminim."

"Nereden çıktı şimdi bu? Bak dostum, bu yaptığın yanlış olabilir! Karınla geçireceğiniz zaman sürecinde, yavaş bir geçiş yapmak daha anlaşılır bir tutum olur."

"Hiç zannetmiyorum. Cihan, duygularını ve sıkıntılarını hiç bel-

li etmeyen bir kadın! Kapalı kutu gibi, her daim salındığı sakin ve güler yüzlü görüntüsünün altında fırtınalar estiğine eminim. Karımı kazanmak için uygun adımları zamanında atmak zorundayım. Onu kendi haline bırakıp bana karşı olan ilgisinin aşka dönüşmesini beklersem, muhtemelen 3 yıl sonra boşanırken her ne hissediyorsa saklamaya devam ederek. Mesafesini koruyacak ve yüzüne oturttuğu sakin gülümsemeyle beni özgür bıraktığını düşünecektir. Kendi başına bana açılacağına inanmıyorum, hatta yakınlaşmak için hiçbir şey yapmayacağına eminim. Onu beklediğim her gün, aramızdaki mesafenin açılmasına sebep olacaktır."

"Yanılıyor olmayasın dostum?"

"Kesinlikle... Arasına mesafe koymasına asla izin vermem. İlk günden bunu o da anlayacak."

"Ya! O zaman hanımların bunu öğrenmemesi lazım, korkarım ne Gabriel ne de ben seni ellerinden kurtaramayız." Söylediklerinin arkasından dudağını bükerek gülen arkadaşının, "Önemli değil, Cihan'ın beni sevdiğini öğrendikten sonra yapacakları her şeye razıyım." demesi üzerine ne diyeceğini şaşırdı. Müziğin değişmesiyle Kevin ile piste dönünce, oynayanların yarım daire şeklinde ortada toplandığını gördü. Daha önce de şahit olduğu ve adına halay dedikleri oyuna geçtiklerini anlayarak. karısına yakın olmak için denemeye karar verdi.

"Kevin, şu garip dansı Gabriel bu kadar sevdiğine göre zor olmasa gerek! Ne dersin, biz de katılalım mı?"

"Sağ ol Rick, ben böyle iyiyim. Sen eğlenmene bak dostum."

"Tamam, ben denemeye karar verdim."

"Hı hı." Yanından ayrılarak hevesle piste ilerleyen Rick'i takip ederken, karısıyla Hakan'ın arasına girmesiyle çiftin yüzünden okunan mutluluğu gülümseyerek izledi. Pisteki en uzun boylu adamdan bir karış daha uzun ve ona keza iri yapılı olan dostunun, sarsak hareketlerle oyunu kıvırmaya çalışmasındaki komikliğe dayanamayıp kahkaha atmaya başladı. Kendisiyle aynı şeyi düşünerek güldüğü belli olan Cihan ile göz göze gelince *'Çok yakında benimsin bebeğim!'* diye fısıldarken, duygularını belli edeceğinden endişe ettiği için toparlanmaya çalıştı.

45. BÖLÜM

'Yine bir düğün ve gelinlik.' diye içinden geçiren genç kadın, pistte dans eden Kevin ve Cihan'ı izlerken, her ne kadar gelinlikten nefret ediyor olsa da beyaz kıyafetin içinde muhteşem göründüğünü düşündü. Cüsseli bedenine giydiği takım elbise ile göz dolduran damadın, Cihan ne zaman başka yere dönse karısını izlediğini fark ederek gülümsedi. Yorgunluktan ağrıyan bedeni ile oturduğu yerde gerinirken, arkadaşının en güzel gününde ona söylenemediği için Asena'ya yüklenmeye devam etti.

"Allah'ım! Ooff ya, şu düğünü 1 hafta sonra yapsaydık ne olurdu sanki?"

"Gizem, başlama yine, sabahtan beri cırcır ötüyorsun."

"Yorgunum ve huysuzluğum üzerimde, idare ediver. Kendi düğünümle beraber son dönemde katıldığım kaçıncı düğün olduğunu unuttum. Asena, galiba bende gelinlik fobisi oluşmaya başladı. Hatırlat da yakın zamanda birisi daha evlenmeye kalkarsa gitmeyeyim."

"Hıışşttt, sussana be birisi duyacak!"

"Salak salak konuşma, çevrede bizden başka Türkçe bilen mi var? Ha senin şu kılçık kocan dışında..." derken masanın karşısında Rick ile konuşan Gabriel'i işaret ederken yüzünü buruşturdu.

"Aaa evet, o da doğru... Aa-aaa sensin kılçık, manyağa bak! Hem Cihan'ın, gelinliğin içinde çok güzel göründüğünü inkâr edemezsin."

"Kör değilim Asena, onun bende farkındayım. Konu o değil. Ta-

mamen psikolojik herhalde, ne zaman o kabarık beyaz kıyafeti görsem çişim geliyor. Yaşadığım deneyimlerin travma geçirmeme sebep olduğu kanaatindeyim."

Gözlerini deviren genç kadın "Fesuphanallah! Git işe o zaman Gizem, geldiğimizden beri şikâyet ediyorsun, yettin gari..." diyerek pistte dans eden çifte döndü. Nikâhın arkasından Cihan'ın kardeşlerini bahane ederek tertip ettikleri, küçük çaplı düğünü ve yeni çifti izlemeyi sürdürdü.

"Hadi len... Ben şikâyet etmem, durumu muhakemesi yapıp gerçekleri tüm çıplaklığıyla ortaya koyarım. Karşı olduğum şey düğün değil, yangından mal kaçırır gibi bu kadar acele edilmesi. Şu halimize bak, yorgunluktan geberiyorum yinede tabiri caizse *konsamatris* gibi giyinmiş görevimi icra ediyorum."

"Sana özel bir durum değil, ben de çok yorgunum. Nikâhın aceleye geldiği konusunda hemfikiriz, en azından birkaç hafta sonra olabilirdi. Ne yapayım, Kevin araya soğukluk girmesini istemedi! Bir bildiği vardır her halde..."

"Oooff haklısın, bu kadar eziyete Cihan dışında kimse için katlanmazdım. Hoş Kevin'ın bizim için yaptıklarını da göz ardı edemem, evlenirken her şeyimize koşturdu. Allah'ım, sonu tatlıya bağlandı ya çok şükür yarabbi... O havada uçan tabutla saatlerce uçup aktarmayla Vegas'a geldik. Cihan gerilmesin, oğlanlar yamuk yapmasın diye bir o kadar süre boyunca şebeklik yapıp ortamın gazını aldık. Eşyalarımızı emanete teslim edip birer çantayla sokaklara döküldük. Kuaförü, kıyafeti... Iııyyy, gelinliği satın al derken yorgunluktan ayaklarımı hissetmiyorum. Daha kendi düğünümün yorgunluğunu üzerinden atamadım ben ya, üstüne bir de bu eklendi. Yatıp bir hafta uyumak istiyorum. Bir de yarın tekrar o iğrenç araca binecek olmamızın stresini yaşıyorum. Uçan memeliye döndük! En azından bir iki gün burada kalabilseydik iyiydi."

"Olmaz. Bu hafta içinde çocukların kayıtlarını yaptırmamız lazım, eve varınca dinlenirsin."

"Biliyorum, laf olsun diye söyledim. Hakikatten bu arada oğlanlar nerede?"

"Hiçbir fikrim yok, dans esnasında Kevin'a bir şeyler söyleyip salondan dışarı çıktılar."

"Hıımmm! Sen iyi misin hayatım, hayret şimdiye kadar sorup öğrenmiş olman gerekirdi."

"Nasıl becereceğim onu Gizemciğim, dans ederken aralarına girip, *'Oğlanlar nereye gitti?'* diye mi soracağım. Yanımıza gelmelerini bekliyoruz herhalde, hah dans etmeyi bıraktılar. Ah canıımmm, Allah nazarlardan saklasın, meleğim benim şunun güzelliğine bak. Tüh tüh tüh, maşallah..."

Sandalyesinde yan dönerek kuzenine sevgiyle bakan genç kadın, kendileri için ayrılan bölüme gelirken çok hoş bir çift olduklarını düşündü. Güzelliği ile insanların gözleri kamaştıran Cihan'ın ve erkeksi bir çekiciliğe sahip olan Kevin'ın birbirleri için yaratıldıklarını içinden geçirdi. Duygularını saklamaya gayret ettiği halde, genç adamın koruyucu ve sahiplenici bir tavırla kadınına yaklaştığını gözlemleyerek gülümsemesi yüzünde yayıldı. Bir eliyle belinden desteklerken, eteğine takılmasın diye Cihan'a yardımcı olmasını duygulanarak izledi.

Çevredeki masalarda oturan insanların tebriklerini kabul eden genç kızın, gerçek bir gelin olduğunu bilmediği halde çok heyecanlandığını anlayarak sevgiyle gülümsedi. Her şeyin en iyisini hak ettiğini düşünürken, içinden mutlu olmasını dileyerek duygularını belli etmemek için sakin bir ifade takındı. Kevin'ın çektiği sandalyeye eteklerini toplayarak oturmaya çalışan Cihan'a Gizem'in yüzünü buruşturduğunu görünce gözlerini pörtleterek susmasını ifade etti. Hemen akabinde görev yerine dönerek, sevimli bir gülümsemeyle kuzenini rahatlatmak için konuşmaya girişti.

"Çok güzel görünüyorsun birtanem, canım benim."

"Sağ ol Asena! Ben hâlâ çok şaşkınım, bu kadar ayrıntıya ne gerek vardı anlamıyorum? Sonuçta gerçek bir düğün değil! Kevin'a anlatmaya çalıştım ama lafını bile ettirmiyor."

"Bunu daha önce de konuştuk Cihan, oğlanların şüphelenmemesi için öyle olması gerekiyordu."

"Ama bir sürü masraf yapmış..." demesi üzerine konuya direk dalış yapan Gizem'in sözleri üzerine yüzünü buruşturdu.

"Sana ne be, sen mi cebinden ödüyorsun? Adam... Ah pardon, kocandı değil mi?"

"Gizeeeeemmm!"

"Neee, Cihaaannn? Öööfff, size de espri yapılmıyor. Kızım herif, adam Kevin... Her ne haltsa, öyle uygun görmüş ve yapmış. Uzatma artık, keyfine bak. Hem merak etme, bu kadar harcamayla iflas etmeyecek kadar iyi kazanıyorlar."

"Offf Gizem ya, konu o değil! Evliliğimizin gerçek olmadığını biliyorsun. Hem onun neyi oluyorum ki benim için harcama yapsın?"

Yorgunluğun verdiği sabırsızlıkla patlamamak için kendisini zor tutan genç kadın "Yakında öğrenirsin canım benim." diye homurdanırken gözlerini devirdi. Karşıdan kaş göz işaretleri yapan kuzenine ters ters bakıp, son bir çabayla gülümseyerek Cihan'a döndü.

"Efendim!"

"Yok bir şey, kimseyi zorlamadığına göre rahat ol dedim. Tanıdığım kadarıyla Kevin titiz adam, bir işe soyundu mu hakkını vererek yapıyor. Bizim düğünümüzü nasıl organize ettiğini anlatmıştım."

"Hı hı, evet... O da buna benzer bir şeyler söyledi. Oğlanlar şüphelenmemeliymiş, onların karşısında yalancı konumuna düşmeyi hazmedemezmiş. Şey, eee... Asena, ne diyeceğim, şu bizim kalacağımız yer konusu hâlâ muallâkta! Ne zaman sorsam, yuvarlak cevaplar verdiniz. O konuyu dert etme diye geçiştiriyorsunuz ama ben hâlâ bilmiyorum. Lütfen söyler misin, Atlanta'ya dönünce nerede kalacağım?"

"Amaaannn, Dert ettiğin şeye bak, Cihan! Ööhhö öhhhö, eee..." Paniğini öksürüğün arkasına saklarken bacağıyla Gizem'e vuran genç kadın, kendisini kurtarmasını ima ederek zaman kazanmak için masadaki suya uzandı. "Öööhhhööö..."

"Helal Asena, kendi tükürüğünde boğulacaksın. Cihan, oğlanlar nerde?"

"Otelin gazinosuna indiler. Kevin, herhangi bir tehlikesinin olmadığını söyledi. Sahibi arkadaşıymış. Gizem, ben nerede kalacağım diyordum!"

"Ay hep böyle ıvır zıvır konuları kafana takıyorsun, hepsi hallolur." Bu sefer onun konuya girmesi için kuzeninin bacağına vururken

"Asena, ben duramıyorum artık çok yoruldum. Yemin ederim, gözlerimi zor açık tutuyorum." diyerek ağzını eliyle kapattı. Yorgunluğun da etkisiyle gerçeklik payı artan numarasını sahneye koyup, sesli esnedikten sonra eşyalarını toplamaya girişti.

"Gizem ama oğlanlarla kalacak..."

"Haklısın vallahi... Ay ben de çok kötüyüm Gizem, şimdi oturduğum yerde uyuyakalacağım."

"Asena, bizim durumumuz..."

"Gabriel!"

"Rick!"

Eşlerinin aynı anda kendilerine seslenmesiyle konuştukları konuyu yarım bırakan genç adam "Efendim canım." derken Asena'nın gözleriyle işaret vererek lafa girmesi üzerine bir sıkıntı olduğunu anladı. Uykusunun geldiğini ve kalkmak istediğini söylerken, sesine yansıyan paniği anlayıp hemen harekete geçti. "Hemen güzelim. Haklısın, ben de çok yorgunum, hadi gidelim."

"Ben de uyuyacak, Rick. Hadi canım, çok konuştu siz ben yorgun."

"Hemen aşkım..."

"Gizem..." Kuzeniyle yan yana salondan ayrılırken Cihan'ın görüş açısından çıkan genç kadın, "Kız, elim ayağıma dolandı, ne diyeceğimi şaşırdım! Ne dersin, numara yaptığımızı anlamış mıdır?" diyerek bir eşi büzüştürdüğü surat ifadesiyle kendisine bakan kadına sordu.

"Bilmiyorum, ben de panik yaptım! İnşallah dönünce dananın kuyruğu kopmaz." Kuzeniyle konuşurken Gabriel'in başını uzatıp meraklı kadınlar gibi laf dinlediğini görünce "Asena, karar verdim Rick'e kesinlikle Türkçe öğretmeyeceğim. Gabriel, bizi dinleyip durma..." diye sırıtan adamı tersledi. Cevap olarak kahkaha atması üzerine, ağzının içinde küfürleri homurdanarak kaldıkları katta duran asansörden kocasıyla beraber çıkıp odasına yöneldi.

***

"Asena, Gizem!" Arkası arkasına esneyen kadınlar, eşlerinin yardımıyla yerlerinden kalkarken "Şeyi konuşamadık, nerede..." diye söze başlayan genç kız, iyi geceler dileyerek uzaklaşmalarını hayretle izledi.

Yanında yeni evlendiği kocasıyla baş başa kalınca, ne yapacağını şaşırarak bakışlarını kucağında birleştirdiği ellerine indirdi. Muallâkta olan konu yüzünden duyduğu huzursuzluğa hissettiği heyecanın eklenmesiyle, nikâh yüzüğünü döndürerek öylece oturmaya devam etti.

Dostlarının ayrılmasının ardından karısını izlemeye başlayan genç adam, kendisinden çekindiğini ve rahatsızlık duyduğunu hissederek usulca yerinden doğruldu. Güzelliği ile gözlerini kamaştıran Cihan ile bir an evvel yalnız kalıp duygularını paylaşmayı arzuladı. Odalarına çekilene kadar oyuna devam etmesi gerektiği için sakin bir ses tonuyla söze girdi.

"Sen de yorgun olmalısın."

"Şey, evet!"

"Odalarımıza çekilelim mi?"

"Olur Kevin, sevinirim. Oğlanlar ne olacak, gelip bizi bulamazlarsa merak etmezler mi?"

"Hayır canım, merak etme... Hakan'la konuştum, *'Bir saat kadar oyalanır, salondan odamıza çıkarız.'* dedi. Bu saate kadar muhtemelen geçmişlerdir."

"İyi o zaman, biz de çıkalım!" diyerek yerinden doğrulan genç kız, Kevin'ın yardımıyla ayağa kalkarken kolunu uzatması üzerine mecburen girip çıkışa yöneldi. Gösterdiği yakınlığı, çevreye karşı durumu kurtarma çabasına yorup üstünde durmaması gerektiğini kendisine hatırlattı. Kardeşleri yüzünden süit oda tutan genç adamla kapının önüne gelmeleriyle, evlilikleri gerçek olmadığı halde heyecanlandığını hissederek kendisine kızdı.

"Buyur, Cihan."

"Hı!" Adını duymasıyla daldığı düşüncelerden sıyrılırken, Kevin'ın içeriye girmesi için beklediğini görünce "Pardon, eee! Teşekkür ederim." diyerek içeriye girdi. Salonun ortasına kadar ilerledikten sonra ne yapacağını bilmediği için kapıyı kilitleyen genç adamı bekledi. Kevin'ın anahtar ve telefonunu masaya bırakıp kendisine dönmesiyle, aklına gelen ilk şeyi söylemeye başladı. "Her şey için çok teşekkür ederim, Kevin!"

"Rica ederim, teşekkür edilecek bir durum yok."

"Eee, şey! Olsun, yine de söylemek istedim. İyi geceler."

"İyi geceler. Cihan, yardıma ihtiyacın var mı?"

"Ne yardımı?"

"Gelinliği çıkartman için canım."

"Sa-sağ ol, hal-hallederim!"

"Nasıl istersen. Görüşürüz.""

Son kelimeyi özellikle vurgulayan genç adam, yüzüne bakamayan karısının anlamadığını fark ederek üzerinde durmadı. Çok utanmış görünen Cihan'ın biraz sakinleşebilmesi için zamana ihtiyacı olduğunu düşünerek şimdilik uzaklaşmasına izin verdi. Odasının kapısından kaybolana kadar arkasından izledikten sonra üzerini değiştirmek için kendi odasına yöneldi. Ağır hareketlerle kıyafetlerini çıkarırken, bu kadar masum bir kadınla şimdiye kadar bırak beraber olmayı hiç karşılaşmadığını düşünerek huzursuz oldu.

Meleğini korkutmamak için nasıl bir yol izlemesi gerektiğini tartarak, en iyisinin duruma göre hareket etmek olduğuna karar verdi. Soyunmasının ardından çıplak bedeninin üzerini sabahlığını geçirip, Cihan'ın yanına gitmeden önce pencerenin önüne ilerledi. Vegas'ın hareketli gece hayatını bir süre izledikten sonra Cihan'a verdiği sürenin yeterli olacağına kanaat getirip kararlı bir tavırla karısının odasına yöneldi.

46. BÖLÜM

Duraksamadan Cihan'ın odasına giren genç adam, şehrin ışıklarıyla aydınlanan loş odaya gözleri alışınca kapıyı arkasından kapatıp yatağa yöneldi. Hayret nidasına aldırmadan ilerlerken, başı pencereye dönük yatan karısının bakışlarını kendisine çevirmesiyle gelecek olan itirazlarına kendisini hazırladı.

Yatakta doğrulup kendisine şaşkınlıkla bakan genç kızın, adını kekelerken üzerindeki sabahlığı çıkardı. Karısının göğüslerine kadar çekerek sımsıkı tuttuğu örtünün ucundan kaldırdığı gibi duraksamadan yanına uzandı. Çıplak bedeninden ürkerek geri çekilen Cihan'ın, yatağın içine gömülmesi üzerine korktuğunu anlayarak durakladı.

"Ke-Kevin... Kevin, ne ya-yapıyorsun? Ke-Kevin!"

"Sakin ol Cihan, benden korkmanı istemiyorum. Bir şey yaptığım yok, karımın yanında yatıyorum."

"Ne? Ama Kevin, ne-neden? Hem neden so-soyundun? Biz..."

"Cihan, biz bu akşamüzeri evlendik ve sen de benim karım olmayı kabul ettin. Beraber yatmamızda şaşırılacak bir şey yok. Biraz hazırlaman için sana zaman verdim, şimdi de doğal olarak eşimin yanına geldim."

Beyni düşünme yeteneğini kaybeden genç kız, tek dirseği üzerinde kalkarak kendisine doğru eğilen adama "Nasıl yani, biz! An-anlamadım, biz..." derken yatak örtüsünün altında çıplak olduğunu düşünerek yutkundu. Dövmelerle kaplı geniş omuzlarına ve kaslı kollarına hayretle bakarken, beklemediği durum karşısında ne söyleyeceğini şaşırarak

sindi. Çılgın gibi çarpan kalbiyle kıpırdamaya korkarak, genç adamı sevdiği halde bedeni korkudan kasıldı.

"Biz evliyiz, sen de benim karımsın. Bana korkmuş gözlerle bakmanı istemiyorum Cihan, sana tecavüz edecek değilim. Korkuttuysam özür dilerim, benim için çok kıymetli ve özel bir kadınsın."

Duyduklarını sindirmeye ve ne anlama geldiğini algılamaya çalışan genç kız, havaya kalkan elin yavaşça yüzüne yaklaşmasını izledi. Dağılan saçlarını kenara çekmesinin ardından, Kevin'ın hafif dokunuşlarla yanaklarını okşaması üzerine kalbinin duracağını zannetti. Gayri ihtiyari kapanan gözleri tekrar açılırken, genç adamın nazik yaklaşımı ile ruhunu okşadığını hissetti. Bu şekilde dokunulmaya alışkın olmayan bedeni heyecanla titrediği sırada, gerçek kocası olduğunu iddia eden adamla konuşmayı denedi.

"Ke-Kevin... be-ben ne olduğunu anlamıyorum, biz gerçekten ev-evlenmedik! Kardeşlerimin yanında kalabilmek için bana yardım ettiğini söylemiştim."

"Öyle dedim, değil mi?"

"Evet!"

"İşin aslı öyle değil Cihan, senin karım olmanı istedim ve evlendim. Çok düşündüm ve sağlıklı bir evliliğimizin olması için dürüst davranmaya karar verdim. Ben sana karşı çok derin duygular besliyorum, Cihan... Seni ilk gördüğüm günden beri, hatta çok öncesinde sevmeye başladım."

"Ne?"

"Seni seviyorum güzelim, gerçek bu." Karısının ağzının açık kaldığını görmesiyle gülümseyen genç adam, parmak uçlarını kadife gibi yumuşak yanağında gezdirirken "Hem de tahmin edemeyeceğin kadar çok seviyorum, ben sana âşık oldum. Bunları anlattığımı öğrendikleri takdirde muhtemelen kızlar çok kızacak ama umurumda değil. Şartlar öyle gerektirdiği için yanlış bir başlangıç yaptık, artık karımsın ve aramızda gizli saklı hiçbir şey kalmasını istemiyorum." diyerek gözlerini kırpıştıran karısına uzandı. Ürkerek çekildiğini görünce henüz kendisini anlamadığına yorup, alnına küçük bir öpücük bıraktıktan sonra geri çekildi.

"Ben... Kevin, neden bahsettiğini anlayamıyorum! Beni tanımadan nasıl sevebilirsin, hem bunun Asena ve Gizem'le ne alakası var?"

Duyduklarına inanamayan genç kız, kendisini sevdiğini söyleyen erkek ile aynı duyguları paylaşmanın şaşkınlığını yaşadı. İçten içe inanmak istediği fakat dile getirmeye korktuğu arzusunu, Kevin'dan duyunca ne yapacağını bilemediği için öylece kalakaldı. Pikeyi tutan elinden birisini serbest bırakıp boynunu okşayan adamın bileğine dokunmasıyla, avucun içinde hapsolan elini dudaklarına götürerek öpmesini izledi. "Kevin!" diye fısıldarken yabancısı olduğu bir duyguyla ürperdiğini hissetti.

"Hepsini anlatacağım aşkım, hepsini ve daha fazlasını. Seni bütün benliğimle ve bedenimle sevdiğime ikna olana kadar, sadece 3 yıl için değil bir ömür boyu istediğimi anlayana kadar anlatacağım. Kardeşlerini ailemin bir parçası olarak gördüğümü ve ileride dünyaya gelecek çocuklarımızla zenginleşeceğini kabul edene kadar her şeyi anlatacağım. Güzel gözlüm, sana karşı duyduğum derin aşka inanıp beni sevene kadar anlatmaya devam edeceğim."

"Kevin!"

"Şaşırmakta haklısın meleğim, sözlerim kendi kulaklarıma bile yabancı geliyor. Duygularımı kolay ifade edebilen bir insan değilim ya da seni tanıyana kadar değildim. Belki de sana karşı hissettiklerimi şimdiye kadar kimseye duymadığım içindir. Söze nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Tek bildiğim, seni kaybetmemek için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduğum." derken genç kızın gözlerinin dolduğunu fark edince, sevgiyle yüzüne gülümsedi. "Senin tarafından sevilmeye, kardeşlerine olduğu gibi sahiplenilmeye ve şefkatine açlık duyuyorum. Yemek ve içmenin, gündelik hazların ve cinselliğin çok ötesinde bir ihtiyaçla arzuladığım bir açlık bu aşkım. Benim için artık her şeyin merkezinde sen varsın, senin naif ve benzersiz ruhun var. Sana her anlamda hayranım Cihan, sadakatine, fedakârlığına, duyarlılığına... Henüz küçük bir çocukken bile sahip olduğun annelik içgüdülerine..."

Karısının sessiz gözyaşlarının yanaklarından süzülmeye başladığını gören genç adam, avucundaki ele parmaklarını geçirerek yatağa bastırdı. Üzerine doğru eğildiği sırada bu sefer irkilmediğini fark edince, geçtikleri yolun üzerine öpücük kondurmaya başladı.

"Hiç... hiç kolay olmadı!"

"Biliyorum aşkım çok zordu. O yaşta bir çocuğun kaldıramayacağı kadar ağır bir yüktü. Rick, bunu anlattığı zaman henüz seni tanımadan saygımı kazandın. Daha o sırada kişiliğine karşı büyük bir merak ve ilgi duydum."

"Ama nasıl, benim varlığımı ne zamandır biliyorsun?" derken neredeyse üzerine uzanan adamın boynuna doğru eğilip kendisini koklaması üzerine, gözlerini kapatıp yaşadığı anın heyecanıyla ürperdi.

"Neredeyse 3 ay oluyor meleğim. Gizem, Rick ile tanışmak için geldikten birkaç gün sonra senin hakkında anlattıklarıyla aklıma girdin, haftasına Asena'nın düğününde çekilmiş kamera kayıtlarında seni izledikçe gönlüme sahip oldun. Yüzünün her mimiği beynime kazınıncaya kadar defalarca seni seyrettim. Gülümserken, meleklere benzeyen masum güzelliğine, kardeşlerin yanına gelince gözlerinin parlamasına bayıldım. Anne şefkatiyle onlarla ilgilenmene, arada gözlerinin uzaklara dalıp başka diyarlara gitmene, insanlarla konuşurken zarif bir gülümsemeyle başını hafifçe sağa eğmene ve sevdiğin birisiyle karşılaştığında yüzünde güller açmasına âşık oldum."

"Allah'ım, Kevin bunların hepsini benimle henüz tanışmadan mı hissettin? Ben... ben ne diyeceğimi bilmiyorum!"

"Evet aşkım, daha seni görmeden seninle yatıp kalkmaya ve her anımı seninle geçirmeye başladım. Yalnız ortada çok büyük bir problem vardı, aramızdaki mesafe ve senin adanmışlığın. Yanlış anlama, kardeşlerine karşı duyduğun bağlılığın beni sana çeken en büyük sebep olduğunu bilmelisin." dediği sırada genç kızın fısıltıyı andırır bir sesle konuşmaya başladığını duyunca, bütün dikkatini söylediklerine verdi.

"Yaşadıklarımızın hepsi, bana âşık olduğun için kurgulanmış bir oyun muydu?"

"Evet, güzelim. Uzaktan âşık olmamın yanı sıra sevgini kazanmak ve sana sahip olmak istedim. Beni sevsen bile kardeşlerini bırakıp evlenmeyi kabul etmeyeceğini biliyordum, hanımlar da bunu onayladılar. O yüzden hepinizin beraber olacağı bir yol bulmalıydım."

"Ve diğerleri de işin içindeydi!"

"Tek başıma başarmam imkânsızdı, dolayısıyla yardım istedim."

"Gizem ve Asena!"

"Ve eşleri... Yalnız hiçbirinin suçu olmadığını bilmelisin, seni kazanmak için ben zorladım. Bana yardımcı olmaları için aşkıma ve sana karşı duyduğum sevgiye inandırdım. İnan çok zor bir süreçti, ikna olana kadar burnumdan getirdiler. Beraber mutlu olacağımıza kanaat getirince onay verdiler."

"Ne zaman?"

"Benden hoşlandığını, en azından ilgi duyduğuna emin olduklarında... Oğlanların burs aldıklarını öğrenmeden birkaç gün önceye denk geliyor. Bir sürü şart öne sürerek oyunu yürürlüğe koymama izin verdiler. Seni mutlu edeceğimin sözünü almadan hiçbir şeye başlamadılar, Cihan. Bu arada, özellikle Gizem'den işittiğim tehditlerin ve uyarıların haddi hesabı olmadığını bilmelisin. İkisi de seni çok seviyor ve mutlu olmanı istiyorlar.

Sözlerine devam edeceği sırada Cihan'ın kafasını boynuna gömmesiyle şaşıran genç adam, ağlamakla gülmek arasında garip sesler çıkarması üzerine susmak zorunda kaldı. Elinin parmaklarını sıkması üzerine iyice tedirginlik duyarak, karısının ne hissettiğini anlamak için ifadesini görmeye ihtiyaç duydu. Biraz geri çekilip yüzüne bakarken, tahmin ettiği gibi ağladığını fark edince "Cihan! Cihan, lütfen bir şey söyle aşkım, iyi misin?" diye panikle sordu. "Güzelim, beni korkutuyorsun!"

"Be-beni, Ke-Kevin... Allah'ım, ina-inanamıyorum!"

"Lütfen, sevgime inan! Bana kızgın mısın güzelim? Kendimi affettirmek için senden vazgeçmek dışında ne istersen yaparım. Benden bir tek seni bırakmamı isteme güzel gözlüm."

"Ha-hayır, çok şaşırdım! Anlattıklarını algılamakta zor-zorlanıyorum."

"Her bir kelimesine inan, hepsi gerçek Cihan, söylediklerimde çok ciddiyim. Lütfen, artık yüzüme bakar mısın?"

"Peki!"

Genç kızın güzel yüzünü kendisine çevirmesiyle gülümseyen genç adam "Beni affedebilecek misin Cihan? Kızların sözlerine ve hislerine dayanarak benden hoşlandığını düşünüyorum! Yine de senin ağzından

duymam gerek, beni kocan olarak kabul edip ileride sevebileceğine inanıyor musun?" diyerek kendisi için hayati önemi olan soruyu yöneltti. Nefesini tutarak vereceği cevabı beklerken, karısının havaya kalkan elini yüzüne koymasıyla tuttuğu nefesini saldı. Her şeyin yoluna gireceği hissederek, şimdiye kadar hiç kimseye bahşetmediği bir aşkla sevdiği kadının güzel gözlerinin içine baktı.

"Kevin, sen benim arzuladıklarım listenin en üstünde yer alan ve gerçekleşen en güzel şeysin!"

Başını çevirip karısının elini öpen genç adam "Arzuladıklarım! O nedir güzel gözlüm?" diye aynı kısık sesle sordu. Sevdiğine yakın olma dürtüsüyle, dirseklerinden güç alarak biraz daha üzerine eğildi.

"Sen... sen ve senin kadar önemli olmasada yaşayamadığım ve içimde kalan birçok şey!"

"Cihan! Tanrım, beni ne kadar mutlu ettiğini kelimelerle anlatamam. Aşkım, şu söylediğin şimdiye kadar duyduğum en güzel sözler!" Sokak ışıklarıyla aydınlanan odada genç kızın kızaran yanaklarını izlerken "Şartlardan dolayı yaşayamadıklarının listesini mi yaptın bitanem?" diye sorduğu sırada içinin burulduğunu hissetti. Cihan'ın üzüntüsünü ve yoksunluğunu ruhunda hissederek, yapmak isteyip de sorumluluklarından dolayı yapamadığı her şeyi öğrenmek istedi. Gücü dâhilinde her birini gerçekleştirmeye ant içerken, tekrar konuşmaya başlamasıyla söylediklerine odaklandı.

"Evet! Yazılı bir liste değil Kevin, içimde saklı kalan isteklerim. Annem öldükten sonra beni bekleyen geleceği ve sorumluluğunu sırtlandığım hayatı anladığım dönemden kalma bir alışkanlık."

"Anlayamadım!"

"Annemi çok erken yaşta kaybettiğimi biliyorsun. Ona çok düşkündüm, şefkatli ve mükemmel bir kadındı. Kardeşlerim küçük olduğu halde beni hiç ihmal etmez ve sevgisini her daim hissettirirdi."

"Huyu sana benziyormuş! Küçük yaşta kaybetmene çok üzüldüm."

"Teşekkür ederim. Onun hayatımızdan çıkması benim için dönüm noktası oldu. En küçük kardeşimin doğum haberini heyecanla beklerken, annemi kaybettiğimi öğrenmemle sudan çıkmış balığa döndüm. İlk başta ne olduğunu anlayamadım, öldüğüne inanmayı reddettim.

Çevremde bir sürü ağlayan, ağıt yakan yetişkin ile susmayan bir bebek ve iki küçük kardeşim vardı. Ben..."

"Hayatım, bu konu seni çok üzüyorsa anlatmak zorunda değilsin!"

"Hayır, aksine onunla ilgili konuşmak iyi geldi. Benim, annem için yas tutacak zamanım hiç olmadı, Kevin. Öldüğünü kabullenmeye başladığım sırada, çocuk aklımla Okan'ı suçladım. Bir süre onu görmek bile istemedim. Ta ki bir gece herkes yorgunluktan baygın bir şekilde uyurken, ağlama sesini duyana kadar. O kadar savunmasız ve küçük görünüyordu ki, ne olduğunu anlayamadan kucağıma almamla kardeşime bağlandım. Annemin onu sevmemi ve kardeşlerim için güçlü kalmamı isteyeceğini biliyordum. Ben de gözü arkada kalmasın diye elimden geleni yaptım. İlk günler tam anlamıyla kâbus gibiydi. 11 yaşına girdiğimde evin prensesi olmaktan çıkmış, 3 çocuklu bir kadın, annesi olmuştum."

"Ooff, güzelim! Baban ve babaannen, onlar yeteri kadar destek olmadılar mı?"

"Babam şoka girmiş gibiydi, öylece bir köşede oturup boş boş etrafına bakıyordu. Sanırım annemi dinlemeyip dördüncü çocuk konusunda ısrar ettiği için suçluluk duygusuyla uzun süre toparlanamadı. Bu aralıkta her şeye amcam koşturdu, hepimize destek oldu. Doğal olarak bir süre sonra herkes evine dağılınca, sorumluluğumuzu yüklenen babaannemin işini kolaylaştırmak için her şeye yetişmek zorunda kaldım. Zaten hasta ve yaşlıydı, sonra babaannem de bizi bırakıp gitti. 14 yaşıma geldiğimde hem okuluna devam edip hem de evi ve kardeşlerini çekip çeviren bir yetişkin olmak zorunda kaldım. Arkadaşlarım sokakta oynarken, yaş günlerine, partilere ve takım çalışmalarına giderken ben, kendimi temizlik, yemek ve çocuk sahibi bir kadının sorumluluklarını yerine getirirken buldum."

"Çok üzgünüm Cihan, ne kadar yakınsan haklısın!"

"Öyle düşünme Kevin, yakınmıyorum. Üzülmeni istemem, bunları bana acıman için anlatmıyorum. Yaşantımın bu şekilde yön almasını bende arzu etmezdim, yinede o zamana dönsem aynısını yaparım. Kardeşlerimin geleceği için kendi hayatımı feda ettiğime pişman değilim. O kadar korkmuş ve muhtaç durumdaydılar ki onları ortada bırakamazdım. Bunu yapmaya mecburdum, sadece ben..."

"Kendin için istediğin her şeyi içine atmak zorunda kaldın!"

Kevin'ın anlayışlı yaklaşımı karşısında gözlerini kaçırarak "Evet, öyle oldu!" derken kabul etmekten utandığı gerçeğe onay verdi. "Şey... kendimle ilgili konuşmaya..."

"Alışkın değilsin, biliyorum meleğim." Usulca uzanıp karısını ürkütmemeye özen gösterirken, hayran olduğu kızın dudağının yakın bir noktasına öpücük kondurdu. Kendisine açıldığı bir sırada, kabuğuna tekrar çekilmesini istemediği için aynı yavaşlıkla geri çekildi. Utandığı belli olan güzelinin gözlerini kaçırırken gülümsediğini görünce, yakınlaşmalarından duyduğu mutlulukla konuya dönmeyi uygun buldu. "Arzuladıklarım dediğin şey neler güzel gözlüm?"

"Eee... Yapmayı istediğim ama imkânsız olduğunu bildiğim her şey... Onları koyduğum ve arkasından sımsıkı kapattığım bir oda! Ben..."

"Evet! Cihan..."

"Kafamın içindeki kapısında kilit olan bir oda... Bütün işlerimi bitirip el ayak çekildiği zaman ziyaret ettiğim dünyam. Gecenin geç bir vaktinde, yorgunluktan baygın düşmediysem yatağımda uzanır ve kendime..." derken boğazına oturan yumru yüzünden yutkunarak, devam etmeye çalıştı. "...kendime, gizlice yanlarına gitme izni veririm."

"Ooff, güzelim!"

"Kendime sadece o zaman onlarla, yani arzuladıklarımla vakit geçirmeye ve düşünmeye izin verdim. Hayali de olsa isteklerimle ve baskıladığım arzularımla sanal bir dünya kurdum."

"Ben de mi aralarındaydım?"

"Evet! Şey, eee... Seninle tanışmadan önce adın, *Tutku*ydu."

"Tutku!"

"Hı hı... Yüzün, şeklin ve belli bir tipin yoktu. Beni büyük bir tutkuyla sevecek, kavuşmak için mesafeleri ve zorlukları yenecek kadar isteyecekti. Hayatı paylaşacağım, beni sahiplenecek ve benim de aynı şekilde hissedeceğim bir erkek arzuladım. So-sonra... onun bir adı oldu. Adı, Kevin idi! Kafamın içinde senin varlığınla vücut buldu."

"Aşkım, güzel gözlüm benim, bunları senden duymanın beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin! Cihan, Kevin'ı da odana kilitledin mi?"

"Evet. Hem de sımsıkı kilitledim."

"Hı!"

"Diğer arzuladıklarıma benzemiyordu, benimle savaş halindeydi. O kadar inatçıydı ki üzerine defalarca kilit vurmak zorunda kaldım. Her seferinde olmadık bir zamanda özgürlüğünü ilan edip kaçıyordu. Zincirlerini kırıp odadan çıkmak için direnen asi *Tutku*'mu, tekrar tekrar yerine geri koydum. Kilit yeterli gelmeyince önüne duvarlar ördüm. Beni yoldan çıkarttığı için yalnız kaldığım zaman bile yanına gitmeye cesaret edemez hale geldim."

"Beni seviyorsun!"

"Evet. Geldiğinizin belki üçüncü, belki de onuncu gününde ruhuma nüfus ettin. Tutkumun ismi, Kevin oldu. Sevdiğim erkek..."

"Yine de benden vazgeçecek miydin?"

"Evet! Evet, vaz-vaz-geç... vazgeçecektim. Üzgünüm Kevin ama mecburdum."

"Saçma bir soruydu, haklısın." Genç kızın yanaklarından süzülen yaşları silerken "Üzülmeni istemiyorum Cihan, içinde bulunduğum durumu anlayabiliyorum ve saygı duyuyorum aşkım..." diyerek bu sefer uzanıp dudaklarından öptü. Karısının acemice karşılık vermeye çalıştığını hissedince, uyarıldığını fark edip henüz zamanı olmadığına kanaat getirerek geriye çekildi. Biraz rahatlaması arzusuyla "O odada benimle başka neler vardı çok merak ettim?" derken yarım ağız sırıtarak kaşlarını oynattı. Karısının gülümsemesi üzerine doğru yolda olduğunu düşünerek, ellerini bıraktığı gibi beline sarılıp kendisiyle beraber yan dönmesini sağladı. Küçük bir çığlıkla şaşkınlığını dile getiren kızın, titreyen bedenini sakinleştirmek için yumuşak dokunuşlarla okşarken tekrar konuya girdi. "Evet, seni dinliyorum canım!"

"Ben, şey... ama çok saçma şeyler Kevin, duyunca güleceksin!"

"Ya! Bak şimdi daha çok merak ettim. Tamam, gülmemeye çalışırım."

"Peki, bunu sen istedin! Mesela, trampet var."

"Ne? Nasıl yani?"

"Hiç duymadın mı? Hani davulun küçüğü ve törenlerde iki çomakla çalınan tipi."

"Trampetin ne olduğunu biliyorum. Beklemediğim bir cevaptı, itiraf ediyorum biraz şaşırdım!"

Genç adamın garip bir ifadeyle yüzüne baktığını gören genç kız, kendisini anlatma arzusuyla "Ülkemizde, Gençlik ve Spor Bayramı adında kutladığımız milli bir bayramımız vardır. Yıl içinde seçilen öğrenciler, düzenli aralıklarla bugün için farklı etkinlikler sergilerler. Bando takımı da onlardan birisi... Aralarına girmeyi çok istediğim halde çalışmalara gidecek zamanım olmadığı için katılamadım. Dersler bittiği zaman bando takımındaki öğrenciler okulda kalıp çalışmaya katılırdı. Ben de akşam için yemek yetiştireceğim diye aceleyle eve giderdim. Tören zamanı yaklaştıkça beden eğitimi derslerinde veya öğle tatilinde çalışmalarını hayranlıkla izlerdim." diye sözünü tamamlarken, ne tepki vereceğini merak ederek şüpheyle Kevin'ın yüzüne baktı.

"Hıımmm! Zor bir şey değil, sanırım bunu yapabiliriz."

"Trampet çalmayı mı?"

"Evet." Beraber olmak için yanıp tutuştuğu kadınla yan yana yatarken, üstelik örtünün altında çıplak olduğu halde "Sana bateri takımı alırım, hatta beraber öğreniriz. İlginç olabilir! Başka neler var?" diyerek kendi iradesine hayran oldu. Cihan'ın rahatlaması ve kendisine açılması adına, çektiği ıstıraptan bile garip bir haz aldığını düşünerek şaşırdı. Bedeninden ziyade sevgisini istediğini kabul ederek, karısını yumuşak hareketlerle okşarken bir yandan anlattıklarına kendisini vermeye çalıştı.

"En önemlisini söyleyeyim o zaman... çamaşır, yemek, temizlik ve iş anlamında hiçbir şey yapmadan geçireceğim bir tatil."

"Hıı!"

"Üzerime hiçbir sorumluluk olmadan, yan gelip yatacağım, gezeceğim, dans edeceğim ve denize gireceğim bir zaman dilimini hayal ettim."

"Ne yani, sadece bu kadar mı? Sen ciddi misin, tatil derken anladığım şeyi mi kastediyorsun?"

"Evet Kevin, neden şaşırdın ki? Sen, üçü çocuk dört erkekle beraber tatil köyüne veya kampa gitmenin ne demek olduğunu hayal edebiliyor musun? Çoğu gün arkalarını toplamaktan denize bile giremezdim.

Kaan ve Okan, küçük oldukları için talepleri hiç bitmiyordu, babam da yardımcı oluyordu ama yetmiyordu."

"Ooff, hiç bu açıdan düşünmemiştim! Anladım canım, haklısın özür dilerim. Bu arzunu çok yakın zamanda gerçekleştireceğiz. On beş gün boyunca ne istersen onu yapacaksın, istersen yan gelip yat. Ne işi ne de herhangi bir şeyi aklına dahi getirmeni istemiyorum. Hatta bundan sonra çıktığımız hiçbir tatilde buna müsaade etmeyeceğim."

"Çok hoşsun!"

"Sayende öğreniyorum! Yarın burada kalır sana şehri gezdiririm, bir sonraki gün de bu arzunu işleme koyarız. Başka!"

Cihan'ın konuştukça rahatladığını gören genç adam, gülümseyerek anlattıkları kendisine basit gelen fakat onun için çok önemli olduğu belli olan arzuladıklarını can kulağıyla dinlemeye devam etti. Neredeyse hepsini hayata geçirebileceğini anlayınca, aklına kaydederek hepsini yerine getirmeye karar verdi. Özlemle dile getirdiği küçük şeyler, içini burkarak ne kadar fedakârlık yapmak zorunda kaldığını bir kere daha kendisine ispatladı. Kendi küçük ama yüreği çok büyük olan karısına duyduğu hayranlığın katlanarak arttığını hissetti.

Takıldıkça kendisiyle alay edip şakalaşmaya başlayan karısının, yeni bir yönü ile tanışmaktan memnun oldu. Komik yüz ifadeleri kullanan genç kızı sevgiyle izlediği sırada, okşamalarını derinleştirerek daha aşağılara uzandı. Eliyle kalçasını kavrayınca irkilerek sözünü yarıda kesince, utanan kızın gözlerini kaçırması üzerine geri adım attı. Henüz yakınlaşmak için erken olduğunu düşünerek, söyleyeceklerinden nefret ettiği halde isteksizce konuya girdi.

"Cihan, bana bak güzel gözlüm. Benden korkmanı veya çekinmeni istemiyorum."

"Pe-peki!"

"Güzel, seninle sevgili olmak istediğimi inkâr edemem. Sana dokunmak için yanıp tutuşuyorum. Sana karşı içimde dayanılmaz bir istek duyuyorum aşkım. Bunu senin de en az benim kadar arzulamanı istiyorum. Aylardır bugünün hayaliyle bekliyorum birtanem..." derken elini kaldırıp yüzüne düşen saçları sevgiyle geriye atarak yanaklarını okşadı. Zor da olsa onun mutluluğu için bu ıstıraba katlanmaya razı olduğunu düşündü. "Senden ayrı yatmamı benden bekleme çünkü benim yerim

burası. Onun dışında, kendini hazır hissedene kadar seni beklemeye razıyım. Sadece sana dokunup kokunu içime çekerek yatmak, muhabbet etmek bile çok güzel."

"Ben, ne diyeceğimi..."

"Acelemiz yok, önümüzde beraber geçireceğimiz bir ömür var. Kendini hiçbir şey için zorunlu hissetmeni istemiyorum. Bana güvenebilirsin aşkım, söylediklerimde ciddiyim. Her konuda sadece sana karşı açık olacağıma söz veriyorum. Bu da onlardan birisi... Her ne kadar cevabının o yönde olmasını istemesem de senin duyguların kendi isteklerimden çok daha önemli. İncinmene ve benden korkmana dayanamam, Cihan. Dokunuşlarıma ve seni bedenimle sevmeme hazır değilsen, ne kadar zamana ihtiyacın varsa sana o süreyi vermeye hazırım."

"Ke-Kevin, ben de seni is-istiyorum!"

"Oohhh, bunu duyduğuma çok sevindim! Senden uzak durmaya çalışmak, başlı başına bir işkence."

"Ama kor-korkuyorum! Bu da Tut-tutku'mla yaşamayı ar-arzu-arzuladıklarımdan sadece bir tanesiydi. Şimdiye kadar hiç..."

"Biliyorum! Aşkım, itiraf etmeliyim ki kendim bile böyle bir şeye sevineceğime inanmakta zorlanıyorum. Rick'in, Gizem hakkında anlattıklarını dinlerken, saçmaladığını düşünmüştüm. Çok yanılmışım! Bencilce olduğunu kabul ediyorum, yine de sadece benimsin diyebilmenin hazzını hissediyorum. Daha önce tatmadığım ilkel ve bana çok yabancı bir duygu... Senin olduğu kadar, bende sana aidim güzel gözlüm. Korkma bebeğim, dizginler senin elinde, ne zaman durmamı istersen öleceğimi bilsem arzunu yerine getireceğim meleğim. Sen kendini hazır hissedene kadar nasıl istiyorsan öyle olacak." derken genç kızın hâlâ gözlerinin içine bakamadığını görünce, başka bir taktik uygulamaya karar vererek tekrar söze girdi.

"Cihan, bana dokunur musun? Özgürce, canının istediği gibi... şevkatle, sevgiyle veya içinden nasıl gelirse..."

"Evet, dokunurum!" diyen genç kız, ikisinin arasına sıkışan elini çıkarırken, hafifçe geri çekilen kocasının loş odada görünen geniş omuzlarına doğru uzanarak tereddütle dokundu. İlk defa çıplak bir erkeğin teninde parmak uçlarını gezdirdiği sırada, ürpermekten kendisini alamadı. Genç adamın irkilmesi üzerine bakışlarını yüzüne çevirince,

gülümsediğini görüp utangaç bir ifadeyle karşılık verirken, merak ettiği bedende keşfine kaldığı yerden devam etti. Yumuşak teninin altında boğumlar oluşturan kasların, yabancısı olduğu dürtüleri gün yüzüne çıkardığını inkâr edemedi. Dudağının kenarını ısırırken, karnındaki kasılmalara hayret ederek işin içine avucunu da kattı. Loş ortamda belli belirsiz seçtiği, normal şartlarda hoşlanmadığı dövmelerin bile Kevin'ın bedenine çok yakıştığını düşünerek elini şekillerin üzerinde gezdirmeye devam etti.

"Ne kadar çok dövme var, bileklerine kadar iniyor! Bedeninde dövme olduğunu hiç fark etmemişim!"

"Biliyorum, bu konuda uyarı aldığım için özellikle sakladım. Bunun yüzünden seni kaybetmeye tahammül edemezdim. Asena, hoş karşılanmayacağını konusunda beni ikna etti. Özellikle Naime Sultan'ın ve tanıyana kadar senin kesinlikle görmemen gerektiğini söyledi. Dövmeler sana rahatsızlık veriyor mu, Cihan?"

"Hayır! Normal şartlarda yadırgayacağımı inkâr edemem. Ama neden bilmiyorum, öyle hissetmiyorum."

"Sevindim canım, rahatsız olacağını düşünerek tedirgin olmuştum."

"Bunları ne zaman yaptırdın Kevin, canın acımadı mı?"

"Kimseye itiraf etmediysemde doğal olarak acıdı. Tanrım, hem de çok acıdı. O zamanlar bunu zayıflık olarak kabul ettiğim için güçlü görünmeye çalışan asi bir erkektim."

"Seeeennn! Ciddi misin?"

"Evet, kesinlikle."

"Neden olmadığın bir kişiliğe bürünmeye gerek duydun?"

"Ben tehlikeli bir erkeğim güzelim... en azından bir zamanlar öyleydim."

"Hadi canım!"

"Ciddiyim." Masum meleğinin hayretle yüzüne bakması üzerine "Küçük yaşlarımdan itibaren senin kardeşlerinle ilgilendiğin gibi beni sahiplenen, sevip sarmalayan bir annem hatta ebeveynim olmadı. Dolayısıyla çok problemli bir ergenlik dönemi geçirdim." diyerek aralarında gizli saklı hiçbir şey olmasını istemediği için üstünkörü anlatmaya

girişti. "O zamanlar beni tanısaydın, muhtemelen arkana bakmadan kaçardın. Asi, saldırgan, kavgacı ve insanların beni görünce kaldırım değiştirdikleri cinsten bir adamdım."

"İnanmam! Ama sen hiç öyle bir insan değilsin."

"Değiştim, bütün kötü alışkanlıklarımı bırakıp kendimi geliştirmek için çok çalıştım. O dönem içinde bulunduğum çeteden ayrıldıktan sonra hayatımı tekrar yola soktum. Nereye gittiğimi gördüm, babam gibi rezil bir hayat yaşayacağımı ya da ömrümün hapishanede son bulacağını fark ettim. Daha doğrusu acı bir şekilde aydınlandım."

"Ya! Ama nasıl olur? Şey... soruyorum ama sakıncası var mı?"

"Hayır Cihan, sana söyledim. Aramızda gizli saklı hiçbir şey olmasını istemiyorum. Hoş bu muhabbeti evlendiğim gece yapacağımı tahmin etmezdim." derken gülmeye başlayan genç adam, karısının da kendisine katılmasıyla en zor konuyu anlayışla karşıladığı için sevindi. Göğsüne inen elinin, vücudunun alt bölgelerine gönderdiği sinyalleri görmezden gelmeye çalışarak sözlerine devam etti. "Annem ve babam, daha lise çağlarında onlara göre büyük bir aşk bana göre bedensel arzu yaşamışlar. Okul takımının kaptanı ile amigo kızların kaptanı olarak, herkesin hayranlıkla izledikleri çift hayatlarının hatasını yapmışlar."

"Ne hatası?"

"Ben."

"Sen mi? Hayır!"

"Evet güzelim... annem hamile olduğunu fark ettiği zaman, aldırmak için çok geç kalmış. Ayrıntılara girmeye gerek yok, klasik hikâye... Her şeyin çok güzel olacağına kendilerini inandıran iki bencil insan, durumu kabullenip evlenmişler. Ben o büyük aşkın meyvesiyim, mükemmel değil mi?"

"Lütfen öyle söyleme Kevin, benim gözümde sen mükemmel bir insansın! Bu şekilde düşünmene izin veremem."

"Biliyor musun Cihan, sen bir insanın yaralarına sürülen merhem gibisin! Sağ ol, aşkım... Annem ve babamın muhteşem aşkları, dünyaya gelmemle şikâyetlere, bitmeyen kavgalara ve birbirlerini sürekli suçlamaya dönene kadar bir süre güzel devam etmiş. Bunları nereden

bildiğimi soracak olursan, ikisi de yüzüme karşı her şeyin benim suçum olduğunu söylemekten çekinmezlerdi."

"Saçmalamışlar!"

"Katılıyorum. Zevkleri uğruna korunmayı ihmal eden yetişkinlerin, dünyaya getirdikleri günah keçisi... Babam, sürekli futbol kariyerine engel olduğumdan bahis açar, annem de başarılı bir oyuncu olacağı yerde evin içinde sümüklü bir çocukla tıkıldığına dem vururdu. Çocukken evin içinde sürekli bir bağırma, küfür ve itiş kakış mevcuttu."

"Ooofff!" Kendisi evde huzursuzluk olmasın, zaten annelerini kaybeden kardeşleri mutlu bir yuvada yetişsin diye yaptıklarını düşünerek "Kevin, çok üzüldüm." derken genç adamın yaşadıklarına içi acıdı.

"Geçti bebeğim, hepsini atlattım. Okul çağına geldiğim sıralarda, annem arkadaşım dediği birtakım insanlarla geceleri barlara takılmaya ve geç saatlerde eve dönmeye başladı. Babam da televizyonun karşısında oturup, elinden eksik etmediği birası ile küfürler eşliğinde maçları takip eden koca göbekli bir adam haline geldi. Annem eve döndüğü saatlerde çoğunlukla sızmış oluyordu. İğrenç geçen çocukluğumun ardından sonuçta beklenen gerçekleşti."

"Ayrıldılar mı?"

"Ona bile gerek duymadılar. Annem, aile diye arkasında enkaz bırakarak sevgilisiyle çekip gitti, babam beni başına bıraktığı için küfretmekten başka tepki vermedi. Geride, zorla işine gidip gelen, diğer zamanlarda ise oturduğu koltuğundan kalkmayan alkolik bir spor fanatiği kaldı. Bir de 9 yaşında bir çocuk yani her ikisi de hiç düşünmediği ben..."

Çocuk lafının geçmesiyle omzuna çıkan elin kasıldığını hisseden genç adam, duyduklarından etkilenecek kadar anaç bir yapıya sahip olan şefkatli karısını rahatlatma arzusuyla gülümserken "Senin aksine beni doğuran kadın, gerçek bir anne olduğu halde çocuğu için hayatından feragat etmeyi seçmedi." diye devam etti. "Beni sahiplenmeyi, sevmeyi istemedi. Yetişkin bir kadın olduğu halde, kendi zevklerinden vazgeçmeyi düşünmeyecek kadar bencil bir kadındı. O, benim annem olmayı beceremedi... kendisinden hiç sevgi görmediğim için ben de onun çocuğu olamadım. Cihan, seni tanımadığım halde öğrendiklerimden sonra sana karşı çok büyük bir hayranlık ve saygı duydum. Sebebi-

ni söylememe gerek yok sanırım, beni dünyaya getiren insanlarla senin vasıfların arasındaki uçurum hayata bakışımı değiştirdi."

"Şey, sağ ol! Çok şaşırdım Kevin, hiç hak etmediğin bir hayat yaşamışsın!"

"Bende derin izler bıraktığını inkâr edemem. Öncelikle evliliğe ve kadınlara olan inancım sarsıldı. Büyüdükçe hayata ve insanlara karşı nefret beslemeye, gün geçtikçe saldırganlaşıp çevremdeki dostlarımı kendimden uzaklaştırmaya başladım. Kötü alışkanlıklar ve insanlar da beraberinde geldi. Aklım başıma geldiği zaman yaptıklarımı düşününce, aslında nefret ettiğim her şeyi kendi hayatıma soktuğumu anladım."

"Kevin!"

"Korkma aşkım, hepsi geçmişte kaldı. Ben, kendimin bile nefretle andığı o adam değilim. Vücudumdaki dövmelerin büyük çoğunluğunu o dönemde takıldığım bir çeteye borçluyum."

"Anlattıkların bana o kadar yabancı ki, filmlerde izlediğim ve beni korkutan insanlardan bahsediyorsun!"

"Biliyorum. O zamanlar insanların bize nasıl baktıklarını unutmadım. Onların unuttuğu çok önemli bir şey vardı. Çekirdek bir ailede sevgi ve ilgiyle bir şekilde yetişen bir gencin, böyle bir yola sürüklenmeyeceğiydi. Kardeşlerine, özellikle Okan'a baktığım zaman, daha doğarken annesini kaybederek hayata kötü bir başlangıç yaptığı halde mutlu bir delikanlı görüyorum. Sayende gözlerinden sevgi okunuyor, yoksunluğun ne olduğunu bilmiyor. Dolayısıyla kötülüğü bilmediği için böyle bir eğilim içine de girmiyor. Sen onlara tek başına bir aile kazandırmışsın, Cihan. Kendi hayatını feda ederken çocukların yerine koyduğun 3 kişinin, belki de yanlış yola sapmalarının önüne geçerek hayatlarını kurtarmış oldun."

"Ben hiç öyle düşünmemiştim Kevin, teşekkür ederim. O hayattan nasıl kurtuldun?"

"Lisede futbol takımında oynadığımdan bahsetmiştim. Hırslı ve saldırgan olmam ilk defa işe yaradı ve bir üniversitenin dikkatini çektim, böylelikle spor bursuyla okula girmeye hak kazanmış oldum. Rick ile tanışıklığımız o döneme rastlıyor. Başlarda o da dâhil olmak üzere takım arkadaşlarıyla ciddi problemler yaşadığımı söyleyebilirim. Esas kurtuluşum takım koçunun sayesinde oldu. Kendisine alaycı bir şekil-

de yaklaşıp, anlatmaya çalıştıklarına karşı çıktığım halde sabırla gittiğim yolun yol olmadığını kafama sokmaya başladı. Başım her derde girdiğinde defalarca beni savundu. Her problem çıkarttığında arkamda durup desteğini eksik etmedi. Zaman içinde nispeten kendime çeki düzen verdiğim halde, sorun çıkartmaktan da geri durmuyordum. En son yaşanan olayda beni odasına çekip, bu son konuşmamız Kevin diyene kadar."

"Seni takımdan mı attı?"

"Hayır. Eve gitmemi, yaşantıma bakmamı ve kim olmak istediğime karar vermemi söyledi. Onlarla devam edeceksem ertesi gün farklı bir insan olarak çalışmaya gelmemi, yoksa beni artık takımında istemediğini söyledi. Açıkçası tek değer verdiğim insandan bunları duymak beni sarstı. Önce karşı çıkmayı, kapıyı vurup çekip gitmeyi ve hepinizin canı cehenneme demeyi düşündüm."

"Ah Kevin!"

"Korkma, öyle bir şey yapmadım. Bir süre sokaklarda anlamsızca dolandım. O dönem takıldığım bardaki arkadaşların yanına uğradım. Keyifsizdiler, yaşadıkları sokak kavgasında olanları ve ikisinin yakalanıp içeri alınmasını dinledim. İyice canım sıkıldı. Her nereye gittiysem içindeki hiçlik hissini ve huzursuzluğu üzerinden atmayı başaramayınca, ayaklarının beni götürdüğü yere, eve döndüm. Ya da adı ev olan, sadece yatmak için kullandığım binaya diyelim. Asi yanım karşı koyduğu halde, eleştiren gözlerle yaşadığım yeri inceleyerek içeriye girdim. Hayvan bağlasan durmayacak derecede pislik götüren iğrenç ortamdan kendim bile tiksindim. Lavaboda dağ gibi bulaşığın durduğu mutfağı, karanlık ve leş gibi kokan evimi rahatsızlıkla izledim. Salonda onca çöpün ve yiyecek artıklarının arasında, neredeyse yerinden kalkamayacak kadar şişmanlamış olan babama baktım. Okuduğu lisenin yakışıklı takım kaptanını, her zamanki koltuğunda ve yemek lekeleriyle kaplı tişörtünün içinde uyuklamasını seyrettim. O kadar tanıdık bir görüntüydü ki artık alışmıştım, sanki doğduğumdan beri hep oradaydı. Neyi fark ettim biliyor musun Cihan, yaşadığı hayatın suçlusunun ben olmadığımı."

"Tabii ki sen değildin! Neden böyle bir şey yaptığını anlayamıyorum."

"Hayattaki başarısızlığının suçunu başkasının üzerine atmak kolayına geliyordu da ondan. Kendi zayıflığını ve yetersizliğini, benim üzerimden gizliyordu. Onun gibi olmak istemedim Cihan, ben de sürekli ailemi suçlayarak başarısız bir hayat yaşayacağımı fark ettim. Sonunda televizyonun karşısında oturup, kendi hatalarım yüzünden arzu ettiklerimi seyrederek tatmin olacağımı anladım. Sürekli bahaneler uydurup kendisini kandıran ve hayattan şikâyet eden başarısız bir insan olmak istemedim. Sonu hapiste biteceği bir çete üyesi olmayı da istemedim. O ruh haliyle yerimden kalkıp pencereleri açtım. Arkasından ortalığı toplamaya, bulaşıkları yıkayıp evi yaşanabilir bir hale sokmaya giriştim."

"Çok sevindim! Sendeki değişimi görünce baban ne yaptı, Kevin?"

Fısıltıyla konuşan karısının anlattıklarından çok etkilendiğini hisseden genç adam, bir süredir okşadığı vücuduna iyice yaklaşıp kokusunu içine çekerken elini tekrar kalçasına götürdü. Bu sefer irkilmediğini fark etmesiyle usulca okşamaya girişti. Cihan'ın elini göğsünde gezdirmesinden cesaret alarak bu sefer de dudaklarına uzandı. Acemice karşılık vermeye çalışan genç kızın bedenine sarılıp sırtını keşfetmeye başlamasıyla, öpücüklerini derinleştirip ağzının içine aldığı dudakları tutkuyla öpmeye başladı. Alt dudağını içine çekerek emerken, uyarılmış bedenini iyice yaklaştırıp aralarındaki mesafeyi tamamen kapattı.

Kendisini kaptırdığı belli olan karısının kalçalarını yoğurmasına ses çıkarmadığını, aksine vücudunu kasarak kendisine iyice sokulduğunu fark etmesiyle zafer hissiyle doldu. Elini biraz daha aşağılara indirerek tepkilerini tartarken, usulca geceliğini yukarıya sıyırmaya girişti. İnleme sesiyle doyamadığı dudaklardan yavaşça ayrılırken, mesafeyi çok açmadan karısının ruh halini yokladı. Kendisine uzanarak öpmeye başlaması üzerine, büyük bir arzuyla karşılık vermeye devam etti.

"Cihaaan aşkııımm..." diye inleyerek ağzının derinliklerine uzandığı sırada, erkeksi bir içgüdüyle sahiplendiği kadınını ürkütmeden soymaya başladı. Bir yandan okşadığı ipek gibi cildini, çıplak bedeniyle temas ettirip kendisine alışmasını bekledi. Karısının kendisine alıştığını ve istekle karşılık verdiğini hissedince, uyarılmış erkekliği nabız gibi atarken dizini bacaklarının arasına sokup birbirinden ayrılmasını sağladı. Bacaklarının arasına bedenini yerleştirmesiyle, göğüslerini yoğurmaya geçerek dudaklarını bırakmadan girişimine devam etti.

"Aaaahhh, Ke-Kevin!"

"Hııışşştt, yok bir şey! Lütfen, benden durmamı isteme aşkım." Daha yalvarırken verdiği söz aklına gelince "Cihan, durmamı ister misin aşkım?" diyerek isteksizce sordu.

"Ben... ha-hayır. Kevin... içimde bir ateş yanıyor sanki, dokunduğun yerler kav-kavruluyor. Kendime engel ol-olamıyorum."

"Ooohh, çok sevindim! Tutku bebeğim, bahsettiğin şeyin adı tutku. Ben senin *Tutku*'num, sen benim her şeyim. Engel olma, bırak ateşin beni de yaksın. Serbest bırak kendini, sakın tutma aşkım."

"Ta-tamam!"

"Kendini bana bırak sende kaybolayım, ikimiz tek bedende tekrar oluşalım. Bir bütünün iki parçası olalım, tekrar tekrar ayrılıp birleşelim. Benim ol güzel gözlüm, ruhumun diğer yarısı... Eksik kalan parçamın, sevgisiz çocukluğumun ilacı ol."

Sevdiği kadının ulaşabildiği her noktasına öpücükler konduran genç adam, bir yandan fısıltıyla konuşarak kendisinin bile bilmediği bir duygusallıkla ruhunu ortaya sermeye başladı. İçinde tutamadığı sözcükler dile gelirken, biraz daha aşağılara inerek göğüslerine sokuldu. İnci tanesini andıran başlarında dudaklarını gezdirdiği sırada, bir gün doğacak çocuklarını sevgiyle besleyeceğini düşünerek usulca öptü. İkisinin parçasını şefkatiyle sarmalayacak olan kadınının, sıcaklığını ruhunda hissederek bütün bedeni elektriğe tutulmuş gibi ürperdi.

"Aşkım, seni seviyorum güzel gözlüm! Sana ihtiyacım var. Sevgine, ilgine, şefkatine ihtiyacım var." derken ağzındaki göğüsten ayrılarak yüzüne doğru başını kaldırdı. Bacaklarının arasına yerleşirken, bakışlarını yüzünden ayırmadan bedenini gererek karısına sokuldu. Kafasını geriye atarak inleyen genç kadın ile dikkatle birleşmesiyle, nihayet yuvasına kavuştuğunu hissederek kendisini üzerine bıraktı. "Cihan, iyi misin aşkım?"

"İyi-iyiyim! Se-seni seviyorum, tut-tutkum."

"Tanrım, Cihan! Cihaaannn..." Duyduğu sevgi sözleriyle kendisini kaybeden genç adam, karısının dudaklarına saldırırken kollarıyla beline sarılıp bedenini yükseltti. Artık bir bütün olduğu genç kadın ile ömür boyu beraber olmalarını dileyerek hareketlerini hızlandırdı. Hayatında ilk defa tattığı, âşık olduğu kadınla birleşmesinin farklı bir doyum ol-

duğunu kavradı. Kendisine ayak uyduran aşkının altında kıvranmaya ve gerilmeye başlamasıyla, sona yaklaştığını anladı. Bedeninin üzerindeki baskısını attırırken, kasılmalarını hissedince inleyen sevdiğiyle beraber kendisini bıraktı. Soluk soluğa kalan terli bedenini, henüz sevdiği kadından ayırmaya hazır hissetmediği için kendisiyle birlikte döndürerek üzerine aldı.

"Cihan! İyi misin güzelim?"

"Hiç olma... hiç olmadığım kadar! Sen her şeyin en iyisine layıksın Tutku'm, nihayet sana kavuştuğum için mutluyum."

"Ben de!" Alışkın olmadığı bir duygusallıkla gözleri dolan genç adam, kendisini henüz bunu göstermeye hazır hissetmediği için sımsıkı sarıldığı karısının boynuna başını gömmeyi tercih etti. Çenesinin alt kısmından başlayıp kulağına kadar olan bölgeyi öperek cevabını sessizce verdi. Hayatında ilk defa hissettiği duygu yoğunluğundan sıyrılmak ve utandığını saklamak için konuyu değiştirerek söze girdi.

"Toplamaya ne gerek vardı?" dedi.

"Efendim, anlamadım!"

"Babam... babamın, evi temizleyince ne yaptığını sormuştun? *'Toplamaya ne gerek vardı?'* dedi. Dinlemedim, her gün toplamaya ve temizlemeye devam ettim. Babam işteyken bütün evi ilaçlatıp böceklerden arındırdım. Kısa süre sonra evin nispeten yaşanabilecek hale gelmesini sağlamıştım. Tabii bu arada tahmin edeceğin gibi o gün yaşadıklarımın ardından, ertesi gün sahaya gidip hiçbir şey söylemeden çalışmaya katıldım. Koç ilginç bir adamdı, sadece başını sallayıp *'Aramıza hoş geldin.'* dedi. Takıldığım çeteden ve problemli arkadaşlardan uzaklaştım. Kendimi tamamen okula ve takım çalışmalarına adadım. Rick ile yakınlaşmamız da bu dönemde başladı."

"Anlıyorum! Küllerinden yeniden doğdun ve kendini baştan yarattın."

"Evet Cihan, kendimi baştan yarattım. İyi ki yapmışım, sayesinde sana sahip oldum." Karısının sırtından başlayıp kalçasına kadar inen ellerinin altında hareketlendiğini ve kasılarak kendisine sokulduğunu hissedince "Aşkım!" derken duraksamadan dudaklarına uzandı. Elleriyle kalçalarından kavrayıp genç kadına hissettiği duygu yoğunluğu ile kaldığı yerden öpmeye devam etti. Karısının da teşvikiyle hâlâ tek

parça olan bedenini hareket ettirirken, sözlerin yeterli gelmediği aşkını bedeniyle anlatmayı sürdürdü.

47. BÖLÜM

Cihan ve Kevin'ı evlendirmelerinin ardından Atlanta'ya dönmeleriyle evine kavuşan genç kadın, oğlanların kayıt işlemlerini de hallettikten sonra üzerinden büyük bir yük kalktığını hissetti. Gizem'den aldığı telefonla kafasını kurcalayan tek konuya yoğunlaşarak, yeni evli çiftin nasıl olduklarını anlatmayan hain kuzeninin evine doğru yürüyüşüne devam etti. Bu arada spor aktivitesini de yaparken, sürekli arkasında kalan Selen'i gaza getirmeyi de ihmal etmedi.

"Yürü kız, amma üşengeç çıktın ha."

"Oooofff... Geliyorum Asena, ne diye acele ediyorsun anlamıyorum ki! Gizem'in bir yere kaçtığı yok, taş çatlasın 10 dakika geç konuşursun."

"Olmaz Seloşum, hem spor yapıyoruz. Bir kadın her zaman formunda olmalı kendini salmamalı ve bedenine iyi bakmalı."

"Iıyyy, hoş geldin Naime!"

"Ha ha ha, çok komik... Yalan mı, kadının söylediği her şey çıkıyor. Hem bu halin ne senin, bir ay boş bıraktım iyice hımbıl bir şey olup çıkmışsın."

"Hadi oradan!"

"Görünen köy kılavuz istemez, 2 adımlık yolda pilin bitti. Ne yaptın o kadar zaman, yan gelip yattın mı?"

"Dinlendim canım hem bedenen hem de ruhen dinlendim."

"Hadi len... Yeni evli kadın dinlenir miymiş, o kadar bekledikten sonra James seni nasıl rahat bıraktı?"

"Asenaaa! Ay sana ne ya, tövbe tövbe. Deli dana gibi sokaklarda koşuşturmadım canım, yatay sporlar üzerinde çalıştım diyelim."

Arkadaşının sözleriyle kahkahayı patlatan genç kadın "Aaaayyy Allah cezanı vermesin Selooooşşş!" diyerek kızaran yanaklarının utançtan mı yoksa harcadığı efordan mı kaynaklandığını anlamaya çalıştı. Hızlı yürüyüşüne ara vermeden, nefes nefese kendisine yetişmeye çalışan Selen'e acıyarak temposunu düşürdü. "Ooyyy kuzum benim, kıyamam. İyiden iyiye formdan düşmüşsün, üzülme aşkım Gizem'le birkaç haftaya kalmaz seni toparlarız."

"Yooo, ben halimden şikâyetçi değilim, hatta gayet memnunum. Bu ne ya, işkence gibi? Kızım, sen kilo aldıysan benim ne suçum var. İzmir'de biraz az yeseydin."

"Olmaz öyle şey, anca beraber kanca beraber."

"Haahhh, oldu o zaman! Şimdi bir de *'Birimiz hepimiz için hepimiz birimiz için Athos, Porthos, Aramis...'* de tam olsun... Manyak mısın nesin ya, geberdim burada!"

"Oy aşkımsın ya, kız şikâyet etmeni bile özlemişim senin kıvırcık."

"Fesuphanallah! Allah'ım, benim ne suçum vardı da böyle çatlak insanlarla karşılaştırdın. Ay tövbe, çok şükür iyi ki karşıma çıkardın! Oooff, hadi artık geldik de. Neredeydi bu ev ya, yürü yürü yol bitmek bilmedi."

"He anam geldik, şu sokağa döndük mü üçüncü ev."

"Ooohhh, çok şükür rabbim, sen büyüksün."

"Spor olsun diye yolu uzatayım dedim, seni sitelerin etrafından dolaştırdım. Bir an evvel aldığım 2 kiloyu vermem lazım."

"Hı!" Duyduklarıyla gözleri yuvalarından fırlayan genç kadın "Allah cezanı vermesin Asena, niye söylemiyorsun?" diye çemkirirken, hainceı sırıtan kadına bakarak kafasını sallamayı da ihmal etmedi.

"Kız söylesem ne yapacaksın ki, hem bak geldik."

"Ya sabır! Telkinlerde bulunurdum. Yürümemek için inat ederdim,

olmadı başının etini yerdim. Ne bileyim işte bir şekilde hakkından gelirdim!"

"O kadarını biliyorum aşkım, zaten o yüzden söylemedim." Ters ters yüzüne bakan arkadaşına sırıtarak bakarken, sabırsız doğasıyla evin ziline defalarca basmaya başladı. "Hadi Gizem, hadi..." diye söylendiği sırada içeriden gelen bağırma sesini duyunca Selen'e göz kırparak elini zilden çekti.

"Uleeeeyyyn... Asena, canına okudum senin." diyerek kapıyı açan genç kadın, karşısında eşofmanları içinde sırıtan kuzeniyle ekürisini görünce hırsla söylenmeye devam etti. "Manyak karı, ne diye alacaklı gibi kapıyı çalıyorsun?"

"Sen de telefonda biraz anlatsaydın. Boş ver şimdi onu Gizoş, Kevin Rick'e neler anlatmış? Araları nasılmış? Duygusal bir yakınlaşma doğduğuna dair bir şey söylemiş mi? Cihan iyi miymiş? Hem o salak karı neden beni hiç aramamış? Telefonu neden kapalıymış?"

"Yok anam, yok! Abarttığımı düşünüyordum, yanılmış olabileceğim hakkında şüphelerim vardı ama şimdi iyice emin oldum. Hakikaten senin birkaç tahtan eksik Asena, çatlaksın kızım sen. Sana da merhaba canım, nasılsın hayatım iyi misin?"

"Ha! Ne diyorsun be?"

"Bizi sorarsan, çok şükür iyiyiz." diyen genç kadın, Selen'e sarılıp öptükten sonra tek ayağı üzerinde dönüp, arkasından söylenerek gelen kuzenini takmadan mutfağın yolunu tuttu. "Hoş geldiniz, buyurun."

"Saçmalama Gizem ya, şimdi trip atmanın sırası mı? Allah Allah, aybaşın mı tuttu?"

"Onu kapıyı öyle çalmadan önce düşünecektin Asena Hanım, dingonun ahırına dalar gibi evime girip beni soru yağmuruna tutamazsın."

"Hayda! Gizeeem yaaa..."

"Neeee?"

"Ööfff... Tamam özür dilerim, lütfen Gizoşum anlat ne olmuş? Yeminle bak, kendime hâkim olamadım çok merak ettiğim için öyle yaptım. Hadi ama aşkım, ne olur ya..."

"Hıımmm..." Ağzını burnunu büzen genç kadın "Demek özür diliyorsun. Tamam o zaman, madem hatanı kabul ettin büyüklük bende

kalsın. Geç şöyle karşıma otur da konuşalım." diyerek evinin en sevdiği köşesine yöneldi. Yemyeşil arka bahçeyi gören camlarla çevrili alana geçerek, oturmaları için misafirlerini buyur etti. Evlendiklerinden beri evden dışarıya çıkmak istemeyen kocasıyla, yemeklerinin yanı sıra muhabbet ettikleri ve kahve keyfi yaptıkları masanın başına oturdu. Cilveleşmelerinin sonu yatak odasında biten sıcak ortama sevgiyle bakarak, seçtiği rahat mobilyaların mutfağına çok iyi uyduğunu düşündü. Sırt çantasını çıkaran kuzeninin bankoya bırakmasının ardından, hevesle yerine geçmesini izlerken ne getirdiğini merak ederek genç kadına döndü.

"Onda ne var?"

"Neyde?"

"Çantada, Asena!"

"Ha, ince bulgur..."

"İnce bulgur mu, o da nereden çıktı kız?"

"Sende yoktur diye tahmin ettim."

"O kadarını anladık kızım, neden getirdiğini soruyorum?"

"Ay kaç gündür canım kısır çekiyordu. Meret de yalnız yenmez, yanında çayla iki muhabbet güzel gider diye düşündüm."

"Ya! E iyi yapmışsın, iyi olur. Önden kahvelerimizi içelim sonra girişiriz."

"Tamam. Ay hadi Gizem, kahveyi bekleyemeyeceğim. Lütfen, anlatmaya başla artık! Anam ne düşüncesiz çıktı bunlar ya. Hadi Kevin neyse de Cihan'dan bunu hiç beklemezdim. İnsan iyiyiz diye mesaj atmak dışında haber vermez mi? Cık cık cık cık... 10 gündür sırra kadem bastılar, bir kere arayıp ne halde oldukları hakkında bilgilendirmez mi? Bu insanlar orada ne yapar, bizi merak ederler..."

"Aaaaayyy, sus be! Aa-aaa çenene vurdu galiba senin, kızım bir nefes al."

"Ne bağırıyorsun ya, hangi şartlarda evlendiklerini biliyorsun. Doğal olarak..."

"Merak ettin, anladık Asena..."

"E ne diye bekletiyorsun o zaman?"

"Senden sıra mı kaldı, geri zekâlı? Geldiğinden beri cırcır böceği gibi ötüyorsun." derken yüzünü buruşturan kuzeninin ağzını açtığını

gören genç kadın "Suuusss!" diye tıslayıp tekrar konuşmasını engelledi. "Sus Asena, ikisi de çok iyiymiş. Ne demekse; Kevin, Cihan'a hiçbir şey düşünmeyeceği bir tatil yaşatmaya söz vermiş. Sadece oğlanları sormuş, okullarına kayıtlarının yapıldığını, iyi ve mutlu olduklarını duyunca sevinmiş. Rick'ten, hepimize çok teşekkür ettiğini iletmesini istemiş. Geziyor, yiyip içiyor, yan gelip yatıyor ve çok güzel zaman geçiriyorlarmış. Bu arada Cihan'a bisiklet sürmeyi ve balık avlamayı öğretiyormuş!"

"Aaaaa!"

"Neyse, ne isterlerse yaparlar, bizi ilgilendirmez! Kızlara söyle, Cihan'la aramızda her şey yolunda gidiyor demiş. Bizi merak etmesinler, çok mutluyuz demiş... demiş... demiş... Iıııyyyyy! Başkasının ağzından üçüncü şahıs olarak bir konuyu anlatmak ne kadar salakça..."

"Aaaa!"

"Yaaa, aaaa... Ağzını kapat Asena, yine alfabenin ilk harfine bağladın. Biraz da beeee de... Meeee ye geldiğinde iyice uzatırsın. Meeeeeeeee... Şu an gözüme koyun gibi görünüyorsun."

"Ay ne diyorsun ya, sensin koyun." Ters ters baktığı kuzeninin, anlattıkları aklına takılınca kızdığını unutup "Aaay kız, aramızda her şey yolunda gidiyor derken ne demek istedi acaba? Gizem, kız yoksa bunlar şey mi yaptılar?" diye kaşlarını kaldırarak sordu.

"Ney mi yaptılar? Asena, müneccime benzer bir halim mi var, ne bileyim ben. Aralarında mı yatıyorum? Salak Cihan'ın telefonu açık olsaydı, ağzından girer burnundan çıkar öğrenirdim. Sen ne biliyorsan bende aynısına vakıfım. Ah, ama merak etme, bir hafta sonra o karı buraya gelsin ben ona yapacağımı biliyorum. Kesin bir dolaplar dönüyor, Cihan manyağı ağzından laf kaçırmamak için telefonunu açmıyor. Hem Kevin'a ne demeli, Rick'i aradığı iki sefer dışında herife ulaşılamıyor. Dur seeeennn, dur zamanı gelince ikisinin de ifadesini alacağım."

"Hadi ya, bende orada olmak istiyorum!"

"Aman sen eksik olma."

"Herhalde yani, kambersiz düğün almaz kızım. Hıımmm! Demek durum bu... Tüh, gelmelerine daha bir hafta var."

Karşılıklı kaşlarını çatarak düşünen arkadaşlarına bakan genç ka-

dın, artık alıştığı garip yüz ifadeleri karşısında gözlerini devirirken bir süre kendilerine gelemeyeceklerini bildiği için oturduğu yerden doğruldu. Yerinden kalkarken "Sizden hayır yok, bari ben kahveyi yapayım. Cezve nerede, Gizem?" diyerek ev sahibine sordu.

"Hı! Ay pardon canım, yabancı değilsin yap tabii. Orta bankonun ikinci çekmecesinde, kahveyle şeker de ocağın yanındaki üst dolapta."

"Tamam." Gelirken yaşadığı işkenceye rağmen kahve yapmaya girişen genç kadın, bir yandan kulak verdiği konuşmaları dinlemeye devam etti. Asena'nın söylediği şeyi duymasıyla yerinden sıçrarken "Delirdin galiba, ne maçı be? Saçmalama Asena, ben beyzbol falan oynayamam. Bugünkü sporumu fazlasıyla yaptım, vallaha canına okurum senin! Daha yürüyüşün yorgunluğunu üzerimden atamadım." diye kendi adına plan yapan kadına çıkıştı.

"E öğleden sonraya kadar dinleneceksin işte. İtiraz istemiyorum Selen, hem çocuklara söz verdim, bir gibi evden çıkarız."

"Bana ne ya, kızım benim yerime neden konuşuyorsun? Oooofff Asena, sen ananın evinde yemekleri götür sonra faturasını bana yükle."

"Hadi len, burada sana iyilik yapıyoruz. Geleceğini tombul bir kadın olarak geçirmeyesin diye garanti altına alıyorum. Bak Gizem'e hiç itiraz ediyor mu? Bendensin anacım, bedava spor işte... Hem çocukların gönlünü yaparız hem de biraz eğleniriz. Ayrıca Naime Sultan her daim ne der..."

"Iıııyyy biliyorum! Gidin parkta çocuklarla beyzbol oynayın demiyordur herhalde... Sen Sultan'ı o vaziyette hayal edebiliyor musun?" demesiyle kahkahayı patlatan kadınlara dayanamayıp katılırken, kahveleri ikram ederek yerine oturdu.

"Allah iyiliğini versin, Selen! Yalnız Naime'yi de hafife alma, bu yaşına rağmen formunu korur. O nadan görüntüsünün altında aldığı her gramın hesabını yapar. Sağa sola biz dolmuşla giderken, hanımefendi yürüyerek iştirak eder. Günlerde tabağına konulanların ne kadar severse sevsin sadece yarısını yer. Kadında inanılmaz bir otokontrol ve irade var. Şahsına münhasır anlayacağın, değil mi Gizem?"

"Yaaa evet canım, şahsına münhasır diğer bir deyişle kontrol manyağı. Hem kendisine hem de çevresine karşı. Bütün sülale, oturduğu mahallenin çocuğundan yaşlısına kadar herkes karşısında hazır ola ge-

çiyor! Karı hepsinin adını soyadını, şeceresini, beş N bir K'sını biliyor. Hele bekârsa kurtuluşu yok, potansiyel yeni avı gözüyle bakıyor. Ondaki hafıza muhtemelen Einstein'da bile yoktur. CIA ne kaçırdığını bilmiyor, babaannemi keşfetselerdi kesin yüksek meblağlı bir maaşla istihbarat bölümünün başına getirirlerdi."

"Hı hı." Asena yüzünden öğleden sonra yaşayacağı işkenceyi düşünmemeye çalışarak "İnanırım canım." derken muhabbet eşliğinde kahvesini içmeye başladı. "Sen neler yapıyorsun Gizem, dikişe başladın mı?"

"Evet. Boş duramam bilirsin, son modaya uygun harika bir gece elbisesi tasarladım onun üzerinde çalışıyorum."

"Aa aşk olsun Gizoş, hiç söylemiyorsun! Merak ettim şimdi, göstersene kız?"

"Sonra Asena, kısırı yapalım çıkmadan dikiş odasına uğrarız."

"Tamam. Kahveleriniz bittiyse oyalanmadan başlayalım. Boşalan fincanıyla beraber ayağa kalkan genç kadın, lavabonun içine bıraktıktan sonra sırt çantasına uzanarak fermuarını açtı. İçine doldurduğu malzemeleri çıkartırken, konu üzerinde sorgusunu da ihmal etmedi. "Rick, kıyafeti gördü mü?"

"Evet hayatım, adamdan bir şey saklamak mümkün değil. Her şeyime müdahil, meraklı mı desem bilmiyorum. Üstün dikiş yeteneğimi anlayınca şoka girdi tabii. İleride istersem, onun işte olduğu saatlerde çalışmam şartıyla bir moda evi açmaktan bahsetti. Haa bu arada evliliğimiz onaylanana kadar 3 yıl herhangi bir yerde işe girmem ya da iş yeri açmam mümkün değilmiş."

"O da ne demek?"

"Asena, senin kadar uyanık birisinin bunu bilmiyor olması beni şoka uğratıyor. Malum Vegas'da evlendik, Amerikan Hükümetinin beni vatandaşlığa kabul etmesi için yabancılar şubesinin denetiminde olacakmışız. Yani o imzayı atmakla iş bitmiyor."

"Aa-aaa, hadi ya! Ne yani şimdi, siz evli değil misiniz? Anaaa, yoksa..."

"Gerizekâlı kuzenim, salak salak konuşma beni de sinir etme! Tabii ki evliyiz, numara olmadığını teyit etmek için kontrol altında ola-

cağız o kadar. Cihan ile Kevin'da buna dâhil. Şimdi sen, bize neden uygulamadılar dersin, sen sormadan ben cevaplayayım. Selen iş, sen de okumak için geldiniz ve normal yoldan başvurularınızı yapıp onay aldığınız için problem çıkmadı."

"E sizde normal yoldan tekrar evlendiniz!"

"O kaçtıktan sonraydı. Biraz daha bekleseydik bunlarla uğraşmayacaktık."

"Haaa iyi o zaman... Eh zaten o süre zarfında Allah izin verirse inşallah çoluk çocuğa karışacağımız için sorun kendiliğinden ortadan kalkar."

"Bakalım, kısmet. Ver ben, marulu yıkayayım. Selenciğim, sebzelikte salatalık olacaktı sana zahmet onları da çıkarır mısın?" diyen genç kadın, telefonunun çalmasıyla oflayarak masadan telefonu aldı. "Yine Rick arıyor. Üzgünüm kızlar açmazsam benimki panik yapar şimdi... Hemen gelirim."

"Keyfine bak, biz hallederiz. Ha Rick'e selam söyle kuzencim. Aaaahhh ahh, bana evliliğimin ilk günlerini hatırlattı, Selooşşş..."

"Yok artık, bilmeyen de seni on yıllık evli zanneder! Şunun şurası 12 ay oldu."

"13 sayılır. Olsun içinizde en eski evli olan biziz."

"Ya ne demezsin, fark ettim canım. O yüzden olsa gerek, Gabriel artık günde 3-4 kere arıyor. Vaaah vaahhh, yazık oldu sana."

"Aşkım benim, kadirşinas kocam. Anneannem, zamanla eşlerinizin ilgisi azalacak hazırlıklı olun demişti. Kendimi alıştırmaya çalışıyorum, hiçbir şey ilk günkü gibi kalmazmış. Bu bizi sevmediği anlamına gelmezmiş."

"Hadi ya, normal miymiş yani?"

"Hı hı, evet... Bana sahip olduğunu, evinde ve kendisini severek yaşadığımı idrak ettiği zaman, iç huzuruyla evlilik yeni bir boyut alırmış. Kartlarımızı iyi kullandıysak sevgiye ve saygıya dayalı güvenli bir limana, yani alışkanlığa dönüşürmüş. Ya da onun gibi bir şeyler söyledi işte."

"Naime teyzem öyle söylüyorsa doğrudur! İlgi azalmasının, kötü bir şey olmadığından emin misin?"

"Olması gerekenmiş, panik yapmaya gerek yokmuş." Cümleyi tamamladığı sırada Gizem'in ciğer yemiş kedi gibi sırıtarak içeri girdiğini görünce "Hayırdır!" diye merakla sordu.

"Rick, selam söyledi. *'O yediğiniz her neyse, bana da ayırın sonra da parka beraber gideriz.'* dedi."

"Aleykümeselam da... Off Gizem ya, onun ne işi var parkta ya? Biz bize ne güzel oynayacaktık işte."

"Kıskanmayalım. Tosunum benim, karısından ayrılamazmış. Hem beyzbol oynarken beni izlemek istiyormuş. Korkma hayatım, haksız rekabet olmasın diye sana sormadan oynayamayacağını söyledim. Anlayacağın sahaya seyirci olarak iştirak ediyor. Hııımmm, ne giysem acaba?"

"Şifondan boncuk işlemeli gece kıyafetinle, altına da ona uygun topuklu ayakkabılarını geçirirsen tam olur. Salak mısın Gizem ya, alt tarafı çocuklarla beyzbol oynamaya gidiyoruz."

"Doğru konuş ablayla. Sen anlamazsın bir kere, spor bile yapıyor olsan tarzını yaratabilirsin. İzle de öğren, belki ufkun gelişir."

"Iıııyyy gıcık! Bir de anneanneme laf edersin."

"Haaahhh, sevsinler. Bana bak gerzek, beni Naime Sultan'la aynı kefeye koyup durma. Beyinsiz şey seni..."

"Sensin beyinsiz, hem bir kere..."

Kuzenlerin atışmasını dinlerken elindeki salatalığı doğramayı bırakıp gözlerini yardım dilenircesine tavana kaldıran genç kadın "Allah'ım, başladılar yine!" diye fısıldayarak arkasını döndü. Elleri bellerinde atışıp duran kadınlara olay büyümeden "Gizem'cim, Rick arabayla mı bırakacak bizi?" diyerek her zamanki dikkat dağıtma taktiğini uygulamaya girişti.

"Hı!"

"Parka diyorum, arabayla mı götürecek? Lütfen öyle olduğunu söyle..."

"Bilmem ki, sormak aklıma gelmedi. Jack'in oturduğu mahalleye baya mesafe var, muhtemelen öyle yapar herhalde. Olmazsa da rica ederim."

"Çok şükür, sağ ol canım. Hadi şunun ucundan tut da bir an evvel

halledelim. Yoksa birisi, kısırı yapamadan içinin malzemelerini bitirecek." diyerek tıkınıp duran Asena'nın eline hafifçe vurup bıçağı tekrar eline aldı. "Bir de neden kilo aldım diyorsun, senin iştahın açılmış biraz boğazına hâkim ol."

Memnuniyetsiz bir ifadeyle Selen'e onay veren genç kadın, çayı da demlemelerinin ardından tabağını kaptığı gibi kısırını zevkle yemeye başladı. Büyük bir irade örneği göstererek tabağı ikinci sefer doldurmaktan vazgeçip, bahçeyi seyrederken çayını yudumlamaya başladı. Sabah antrenmanından dönen Rick'in aralarına katılmasıyla, bir kerede Kevin ile yaptıkları telefon görüşmesinin ayrıntılarını birinci ağızdan öğrenmeyi ihmal etmedi.

Kendisinden beklenmeyecek bir uysallıkla kocasına oğluymuş gibi davranan Gizem'in, genç adama ikram ettiği kısırı yemesini bekledi. Karı koca arasındaki uyumu ve birbirlerine duydukları sevgiyi gözlemlerken, eşleştirme konudaki başarısını takdir ederek kendisini kutladı. Karısına baktığı zaman bile gözleri parlayan genç adam ile kocasına şefkatle yaklaşan kuzeninin arasında aşktan daha kıymetli bir bağ olduğunu düşündü. Kendisinin de Gabriel'e zaman zaman hissettiği annelik içgüdülerine bağlayarak, anneannesinin söylediklerini hatırlayıp kadına yine hak vermek zorunda kaldı.

Bedenine göre doğal olarak iştahlı olan adamın, övgüler eşliğinde kısırın hepsini silip süpürmesini izlerken panik hissiyle kendisinden korktu. Saçmaladığını düşünerek yerinden kalkarken, dikiş odasına geçip Gizem'in diktiği son elbiseye hayranlığını ifade ettikten hep beraber sahaya gitmek üzere evden ayrıldı.

***

Anlaştıkları saatte beyzbol oynayacakları park alanına varmalarıyla, Asena'nın enerjisini hayretle izleyen genç kadın, peşinden gelen taze âşıklarla ilerlemeye devam etti. Çocuklar ile kucaklaşan arkadaşına gülümserken, bağrışan küçük dostlarının heyecanı karşısında istemeyi istemez canlandığını hissetti.

"Çılgın karı! Sakin ol biraz, Asena."

"Kızlar, şanslı günümüz harika bir hava var. Kıymetini bilin, ya-

kında evlere tıkılacağız. Evveeettt... Aşklarım benim, ne kadar heveslileri görüyor musunuz? Kuzucuklarım..."

"Seleeeeennn..."

"Oooyyy, canım." Üzerine atılan Nathalie'yi kucakladığı gibi havada döndüren genç kadın, her zamanki gibi saçlarına yapışan aşkına sevgiyle baktı. Asena'nın, iyi ki kendisini ikna ettiğini düşündüğü sırada "Nasılsın çiçeğim?" diye sorarken, miniğinin burnuna öpücük kondurmayı da ihmal etmedi.

"İyiyim, seni çok özledim, Selen."

"Ben de bebeğim. Son haftalarda çok yoğundum seni ihmal ettim, özür dilerim aşkım."

"Evlendin diye mi? Annem, Asena yokken seni aramama izin vermedi. *'Selen, şimdi meşguldür seninle ilgilenemez.'* dedi."

"Ne? Eee şey... Yok, olur mu hiç öyle şey bebeğim, eee... Okul... Hah, anaokulunun işleriyle meşguldüm de ondan şey edemedim! Aaaa Jackson..." Çocuk da olsa duyduklarından utanan genç kadın, iyice bocalayınca hedef şaşırtarak "Merhaba, Jackson." derken sırıtan kadını görmezden gelmeye çalıştı. Gizem'in yanından geçerken sevgilisini elinden almış gibi Rick'e ters bakışlar atan çocuğun kendisine baş selamı verdiği sırada mahzun haline şaşırdı. En çok da genç adamın kaş çatmayla gülme arasında gidip gelen komik ifadesi karşısında Gizem ile bakışıp gülmeye başladı. Çocukların harekete geçtiğini görünce "Nathalie, hadi aşkım aşağıya atla. Takımlar kurulmaya başladı." diyerek uyarı almadan önce olay mahalline gitmek üzere harekete geçti.

"Tamam, Selen. Ben senin takımında oynamak istiyorum."

Ters taktığı şapkasıyla çok sevimli görünen ufaklığın arkasından sırıtarak bakarken, yanından gelen garip sesle irkilerek kafasını çevirdi. Kendi kendisine söylenen adama hayretle bakarak, ne olduğunu anlamaya çalıştı. Bakışlarını Victoria Secret'ın spor kreasyonundan çıkmış mankenler gibi görünen karısından ayıramadığını fark edince, gözlerini devirerek sahaya doğru ilerledi. Bellerine koydukları elleriyle çocuk gibi atışarak takım kuran kuzenlerin, sevimli ve enerjik doğalarını gülerek izlemeye başladı. Nihayet anlaşmalarının ardından ısınma adı altında atlayıp zıplayarak *'Yeneceğiz, mahvedeceğiz.'* sözleriyle çocukları

gaza getirmelerine katılırken "Asena kız, yoksa siz benden gizli doping falan mı alıyorsunuz?" diye sormaktan kendisini alamadı.

"Aaaaayyy, çok tatlısın, Seloooşşş. Aşk anam, rekabet aşkı... hadi hadi kaldır kıçını, bu sefer Gizem'in takımını yenmeye kararlıyım."

"Iıııyyy manyaklar! İyi aman be, bakma öyle geldim."

Öpücük gönderen arkadaşına dil çıkaran genç kadın, sahadaki yerini alıp seyirci sayısı gittikçe artan alanda tezahüratlar eşliğinde oyuna kendisini kaptırdı. Vuruş sırası Asena'ya geldiği esnada, hareketlerinde yavaşlık sezerek kendisine çok yüklendiğini düşündü. Nihayetinde kendisine yüklendiği için yorulduğuna yorarken, topa vurduktan sonra koşmaya başlayan genç kadının 4-5 adım atmasının ardından yere yığılmasıyla neye uğradığını şaşırdı. Fenalaştığını anlayıp panikle çığlık çığlığa bağırarak deli gibi yanına koşturmaya başladı.

"Asenaaaaaaa! Asenaaaa... Asena, neyin var bitanem? Asena..." Kendisini yere atıp arkadaşına ne olduğunu anlamaya çalışırken, bağrışmaları diğer tarafına geçen Gizem ile birbirine karıştı. Ellerini ovuşturup yüzüne hafif tokat darbeleri vuran kadının, kendisine getirmeye çalışmasına karşılık vermeyince iyice panik oldu. "Asena, yalvarırım bir şey söyle! Gizem, ne oluyor?"

"Bilmiyorum! Asena, hemen uyan diyorum sana. Asenaaaaaa..."

Asena'nın bayıldığını görür görmez çantasından su şişesini kaptığı gibi sahaya dalan genç adam, elindeki şişeyi karısına uzatıp "Gizem, suyla yüzünü ve ellerini yıkayın." diyerek görev verdi. Ağlayan ve bağıran çocukları çevrelerinden uzaklaştırdıktan sonra seri hareketlerle konum ve durum belirterek ambulans çağırmaya girişti.

"Ase-Asena... lüt-lütfen, beni kor-korkutuyorsun! Aç artık gö-zü-gözünü, lüt-lütfen..."

"Selen, Seleeennn..."

"Hı! Ef-en-efendim, Rick."

"Sakin ol hayatım, her şey yoluna girecek. Ambulans çağırdım, birazdan sağlık görevlileri gelir."

"O... Ama Rick, o..."

Doğru olduğunu umarak "Merak etme, o iyi olacak." derken şoka girdiği belli olan Gizem'e baktı. Bir yandan ağlarken kuzeninin yanak-

larını ve saçlarını ıslatan karısının kendi dilinde söylenmesini, Selen'in dinmeyen hıçkırıklarının arasında ellerini ovuşturmasını çaresizce izlemeye koyuldu. Asena'nın gözlerini kırpıştırmaya başladığı sırada siren seslerini duyunca, derin bir nefes alıp ambulansa el sallamaya başladı. Yol kenarına park eden araçtan yanlarına koşan görevlilere gerekli açıklamaları yaptıktan sonra kenara çekilmek zorunda kalan kadınların omuzlarına sarıldı. Sakinleşmeleri için bir yandan telkin ederken, doktorun Asena'ya ilk kontrolü yapmasını izledi.

"Tansiyonu düşük. Bayılmasına sebep olacak herhangi bir rahatsızlığı var mı?"

"Hayır!" Hâlâ ağlamaya devam eden kadınların, doktorun sorusuna cevap veremeyecek durumda olduğunu anlayınca devreye girip. "Bildiğim kadarıyla yok, değil mi Gizem?" derken karısına döndü. Gözlerini kuzeninden ayırmayan aşkının, başını salladığını görünce "Kendisi gayet sağlıklı." diyerek sözlerini tamamladı. O sırada Asena'nın başını oynatıp kendisine gelmeye başlaması üzerine, hamle yapan kadınların omuzlarından tutup hareket etmelerini engelledi. "Bekleyin, doktorun işini yapmasına müsaade edin."

"Ta-tamam, Rick! Çok şükür Allah'ım... Gizem, gözlerini açtı."

"Oooohhh Rabbiimmm, şükürler olsun! Beni çok korkuttun Asena, kendine iyice bir gel bilahare hesabını soracağım. Doktor ne söylüyor Selen, çok hızlı konuşuyor anlayamıyorum."

"Hı hı! Kan şekerinin düşmüş olabileceğini söyledi, şu an tansiyonu dışında bir sorun yok gibi görünüyormuş. Tetkikler için hastaneye götüreceklermiş!" derken henüz açılamayan arkadaşının Gabriel'in adını sayıkladığını duymasıyla, gayri ihtiyari yanına gitmek için tekrar hamle yaptı. Omzundan tutan Rick'in baskısını arttırması üzerine, yalvaran gözlerle kafasını kaldırıp yüzüne baktı. "Lütfen..."

"Olmaz, Selen, şu aşamada Asena'ya yardımcı olamayız. Doktor ilgileniyor, emin ellerde..."

"Ama Gabriel'i istiyor."

"Şimdi arar haber veririm..." derken sözünü kesip araya giren kadınların, itiraz etmesiyle şaşırarak "Neden, Gizem?" diye sordu.

"Sakın ha, delirdi mi sen? Panik yapar, Gabriel söylemek doğru olmaz. Başka yol düşün."

"Gizem haklı Rick, sakın haber verme! O ruh haliyle bir an evvel Asena'ya ulaşmak için son hızla yanına gelmeye çalışacak. Kesinlikle olmaz, çok tehlikeli kaza yapabilir."

"Hmmmmm! Haklısınız, bu hiç aklıma gelmemişti."

"Ben James'i ararım, olanları anlatır Gabriel'i hastaneye getirmesini söylerim." derken Asena'yı sedyeyle ambulansa götürdüklerini görünce, içi hoplayarak peşlerine takıldı. Arkalarından gelen çocuklara her şeyin yolunda olduğunu, Asena'nın sıcaktan bayıldığını söyleyip rahatlattıktan sonra arabaya ilerlerken kocasını aradı. Ağlamaktan konuşamadığı için söylediklerini anlamakta zorlanan adama, kendisinin iyi olduğuna ikna etmesinin ardından yaşananları anlattı. Uyarılarını ekleyip Gabriel'i bir bahaneyle getirmesini söyleyerek, hastanede buluşmak üzere telefonu kapattı.

48. BÖLÜM

Gizem'in beyzbol oynadığı sırada fenalaştığını öğrenen genç adam, hemen harekete geçip James'in peşine takılırken karısına ulaşmaya çalıştı. Hastaneye giderken yol boyunca Asena'yı aradığı halde cevap alamayınca, kuzeninin derdine düştüğünü tahmin ederek huzuru kaçtı.

Nihayet acil kapısına varmalarının ardından dostuyla beraber içeriye girerken, Rick'in eşlerinin yanında bulunmasının çok büyük bir şans olduğunu düşündü. Bir yandan Selen ile telefonda konuşan James'in, gidecekleri yönü işaret etmesini üzerine koridordan sağa dönmesiyle gördüğü sahne karşısında dondu. Yaşadığı duygu karmaşası ile ne olduğunu anlamaya çalışırken, kocasına sarılan Gizem'in çok üzgün göründüğünü ve Selen'in ağlayarak James'e doğru hamle yaptığını fark ederek durumu kavradı. Ani bir ürpertiyle yerin ayaklarının altından çekildiğini hissederek, dengesini kaybedip sendeledi. Elektriğe tutulmuş gibi titreyen bedeni ile yere düşmemek için duvara tutunmak zorunda kaldı.

Derin bir soluk alıp kendisine gelmesiyle "Asena! Asenaaaaaaa..." diye bağırırken, kendisini tutmaya çalışan James'i savuşturup kapalı duran kapıya doğru koşmaya başladı. Hedefine ulaşmasına metreler kala önünü kesen Rick'e toslamasıyla, omuzlarından tutan dostundan kurtulmaya çalışarak sinirle bağırmaya başladı. "Bırak beniiiii... Siktir! Bırak dedim, Rick... Tanrım, Asena içeride öyle değil mi?"

"Sakin ol dostum, evet içeride! Bu şekilde içeriye girersen, Asena'nın heyecanlanmasına sebep olursun. Kendine gel."

"Kahretsin! Kahretsin, neden yalan söylediniz? Asena, ne oldu? Asena'nın neyi var?"

"İşte bu yüzden söylemedik. Kızlar, kendini kaybedeceğin konusunda haklılarmış! Sahada fenalaştı Gabriel, ufak bir baygınlık yaşadı. Hastaneye gelirken yolda kendisine gelmiş. Doktorun söylediğine göre endişe edilecek bir durum yok, şu an gayet iyi. Hâlâ içeride olmasının sebebi, bayılmasının nedenini araştırıyor olmaları. Hadi dostum, biraz sakinleşmen lazım."

Ellerini saçlarına sokarak karıncalanan kafasını ovuşturan genç adam, arkadaşının haklı olduğuna kanaat getirerek başını salladı. Kalp atışlarının normale dönmesi için derin nefesler eşliğinde yüzünü sıvazlayıp bedenini dikleştirdi. Biraz sakinleştiğine kanaat getirince, "Tamam Rick, iyiyim! Lütfen şimdi hemen önümden çekil." diyerek kararlı bir şekilde gözlerine baktığı dostunun çekilmesiyle kapıyı açtı. İçeriye girdiği gibi yataktaki karısına yönelirken, solgun görünmekle birlikte kendisinde olduğu için rahatladı.

"Gabriel!"

"Asena, beni çok korkuttun aşkım!"

"Beyefendi, tetkikler bitene kadar içeriye girmek yasak! Lütfen dışarıya çıkar mısınız?"

"Çıkamam." Hemşirenin söylediklerine aldırmadan karısının serbest olan elini tutan genç adam, dudaklarına götürüp öptükten sonra ağlamaya başlayan kadından bakışlarını ayırmadan "Ben kocasıyım, karımın yanında kalacağım." diyerek sorusunu yanıtladı.

"Anlıyorum, fakat."

"Hemşire Hanım lütfen, eşim burada kalabilir mi?"

"Aysen Hanım, hastane kuralları..."

"Biliyorum. Lütfen, ona ihtiyacım var."

"Fakat..." Olumsuz cevap vereceği sırada bakışlarını birbirinden ayıramayan çifte hayranlık duyan kadın "Doktor Bey'e sorarım, sorun olacağını zannetmiyorum." diyerek sözlerini tamamladı.

"Teşekkür ederim."

"Hı hı, eee... önemli değil! Tahlil sonuçları çıkmış olmalı, birkaç dakikaya gelirim."

Yan odaya geçen kadını hayal meyal fark eden genç adam, arkasındaki sandalyeyi yatağın yanına çekip otururken avucunun içine hapsettiği elin üzerine alnını yasladı. Üzüntüden boğuklaşan sesiyle kesik kesik konuşmaya, içinde tutamadığı duyguları gün yüzüne çıkmaya başladı.

"Asena, aşkım! Beni yine korkuttun güzelim, bu iki oldu. Sana söyledim... sana söylüyorum Asena, sensiz yapamam, yaşayamam. Bana bunu yapma dedim."

"Özür dilerim Gabriel, ben ne olduğunu bilmiyorum! Çok... çok özür dilerim, seni üzmek istemezdim."

"Ben de çok üzgünüm! İçeride senin olduğunu anladığım zaman öleceğimi zannettim. Otobüs kazasında yaşadığım duyguların tekrarı gibiydi. Çok korktum aşkım, çok korktum."

"Öz-özür dilerim Gabriel, ben böyle olmasını is-te-istemedim!"

"Özrün yetmez... Arkandan gelirim Asena, duyuyor musun beni. Her nereye gidersen, ne şekilde veya nasıl olduğu önemli değil, arkandan gelirim. Seni bırakmam, sensiz yaşayamam."

"Neee? Aa-aaa, ne diyor sen ya? Haydaaaa! Saçmalama be, ölen kalan yok, benim bir yere gittiğim de yok. Ne demek arkandan gelirim, otur oturduğun yerde. Cık cık cık cık... Tövbe tövbe... Deli misin nesin? O iş, o kadar kolay değil Gabriel Bey... Haahhh, çok beklersin, benden öyle kolay kurtulamazsın koçum. Bugüne bugün ben, Asena Korkmaz'ım. Dişi kurt Korkmaz, kimseye kolay pabuç bırakmam."

"İşte benim kızım be, seni seviyorum. Komik karısına kafasını kaldıran genç adam, yaşlı gözleriyle bir yandan gülerek güzel yüzüne bakarken "Bu arada yanlış söyledin, Korkmaz değil dişi kurt Harrison olacak. Asena Harrison, bugüne bugün benim dişi kurdumsun." diyerek sahipliğini dile getirdi. "Yoksa Aysen Hanım mı demeliyim?"

"Hakikatten ya, bu insanlar neden adımı söyleyemiyorlar anlayamıyorum! Amaaannn boş ver, düzeltmeye çalışmaktan vazgeçtim."

"Aysena'dan sonra değişik bir açılım olmuş aşkım. Asena, neyin var bitanem, doktor herhangi bir şey söyledi mi?"

"Tansiyonum düşmüş, şu an çok iyiyim! Sabah, Selen'i evden alıp İzmir'de aldığım kiloları vermek için yürüyerek Gizem'e götürdüm. Arkasından çocuklarla oynamak için sahaya geçtik. Sanırım kendimi fazla zorladım Gabriel, vücudumda bir ağırlık ve yorgunluk hissettim. Oyuna iyice kaptırınca açılacağımı umdum ama öyle olmadı."

"Tanrım, Asena!"

"Şey, eee... Lütfen öyle kızgın bakma, nasıl oldu ben de anlayamadım? Tam sahanın etrafında sayı turuna çıkmıştım ki birden her yer kararmaya ve vücudum çuval gibi yığılmaya başladı. Eee... Sonra ne olduğunu hatırlamıyorum, bir süre baygın kalmışım. Merak etme şimdi çok iyiyim. Doktora da söyledim ama bayılma sebebini öğrenene kadar ayrılmamı kabul etmedi. Gabriel..." derken utanarak sesini kısarken şüpheyle yaklaşan kocasına akındakini söyledi. "Sanırım adet olacağım, ondan kaynaklandı. Tam zamanı, hatta birkaç gün gecikti."

"Anladım, o kadar etkiliyor mu?"

"Şimdiye kadar hiç bayılmamıştım ama insan biraz hassas oluyor tabii!"

"Madem biliyorsun neden kendini o kadar zorladın, yoksa şişmanlarsan seni sevmeyeceğimi mi düşündün? Sana inanamıyorum, Asena!"

"Şimdi böyle söylüyorsun ama anneannem her zaman der ki..."

"Başlatma anneannene, seni her türlü seveceğim anlıyor musun beni. Bir daha böyle saçma sapan işlere kalkışmanı ve kendini zarar vermeni yasaklıyorum. Gerekirse profesyonel bir yardım alırsın, ayrıca vücuduna bayıldığımı biliyorsun."

"Koca götü... eee, popoma mı?"

"Evet, senin aksine muhteşem olduğunu düşünüyorum. Hiç şikâyet ettiğimi duydun mu?"

Kaşlarını oynatarak sırıtan adamın komik haline dayanamayıp kıkırdayan genç kadın "Hayır ama... Gabriel, ileride hamile kalırsam çok şişmanlayacağım diye korkuyorum." diyerek endişesini dile getirdi.

"Aşkım, çocuğumuzun sebep olduğu her kiloya âşık olacağım! Ayrıca koca popon da mükemmel ebatlarda olduğuna garanti veririm. Bir daha bu konuyu kafana taktığını duymak istemiyorum. Sen hareketli ve aktif bir kadınsın, hem yarın öbür gün anaokulunda çalışmaya başla-

yınca, sorun gördüğün şey kendiliğinden ortadan kalkacak. Benim tek endişem senin sağlığın Asena, doktor tansiyonun dışında herhangi bir şey söyledi mi?"

"Hayır... Tahlil için kan ve idrar örneği aldılar. Gün içinde yediklerime kadar kırk tane soru sordular." Ağzını burnunu bükerken "Kısırı anlatana kadar göbeğim çatladı. İnanabiliyor musun, tarif ettiğim halde hayatlarında hiç öyle bir karışım duymamışlar." diyerek sırıttı.

"Türk yemeklerini tanıyacak kadar şanslı değiller. Hııımmm! Demek, benden gizli kısır yersiniz ha..."

"Sen iste yine yaparım aşkım."

"Yaparsın biliyorum canım, ben şanslı bir adamım. Şu an iyi olduğunu öğrenmek dışında hiçbir şey umurumda değil." derken hemşireyle beraber elinde tahlil sonuçları bulunan doktor içeriye girince gerildiğini hissetti. Oturduğu yerden ayağa kalkarak sımsıkı tuttuğu karısının elini bırakmadan bakışlarını adamın yüzüne dikti. Gülümseyen doktorun ifadesinden, endişelenecek bir durum olmadığını umarak "Bay Harrison." demesi üzerine, yaka kartında yazan ismini okuyup selamına karşılık verdi. "Doktor Leyton... eşimle ilgilendiğiniz için teşekkür ederim."

"Rica ederim, görevimiz."

"Asena, tansiyonu düştüğü için bayıldığını söyledi. Endişe etmemizi gerektirecek bir bulguya rastlamadığınızı ümit ediyorum!"

"Hayır, Bay Harrison. Konuşmalarınızdan anladığım kadarıyla ikinizin de durumdan haberdar olmadığınızı tahmin ediyorum."

"Ne durumu?"

"Çocuğunuz olacak, Bay Harrison... Bu durumda tebrik etmem uygun olur mu bilemiyorum. Bayan Harrison'un verdiği bilgilere göre 4 haftalık hamile görünüyor."

"Hı!" Şaşkınlıkla Asena'ya dönen genç adam, gözlerini sonuna kadar açtığını görünce en az kendisi kadar şaşırdığını anladı. Balık gibi ağzını açıp kapayan karısının, kekeleyerek konuşması üzerine toparlanmaya çalıştı.

"Aaa ama... Gabriel, ben! Allah'ım, ama na-nasıl olur?" Derin nefesler alan genç kadın yaşadığı heyecanı baskılamaya çalışarak, "Dok-

tor Bey, benim hamile olmam imkânsız! Biz, eee... biz korunuyoruz." diye kendisini zorlayarak sözlerini tamamladı.

"Tahliller öyle söylemiyor, Bayan Harrison. Hiçbir korunma yöntemi, yüzde yüz başarılı değildir. İhtimalleri azaltmakla birlikte her zaman hamile kalma riski vardır. Verdiğiniz bilgilerden yola çıkarsak, günlük hap kullanırken antibiyotik kullanmışsınız. Bunu hesaba katarak, muhtemelen o dönemde hamile kalmış olmalısınız. Sanırım antibiyotiğin doğum kontrol haplarının etkisini yok ettiğini bilmiyordunuz."

"Hayır! Gabriel, senin İzmir'e geldiğin dönem. Ben..."

"Hı hı, evet aşkım!"

Karısının sözlerine onay veren genç adam, gözlerinin dolduğunu görünce yaşadığı duygu karmaşasıyla ne hissettiğine karar veremediği için bir süre öylece kaldı. Asena'nın tehlikeli bir rahatsızlığı olmadığını, çocukları olacağını algılayınca sevindiğini hissetti. Doktorun tekrar konuşmaya başlamasıyla kafasını çevirirken, düşüncelerini toparlayıp odaklanmaya çalıştı.

"Bayan Harrison, beyzbol sizin durumunuzda bir kadın için tehlikeli bir spor, kanamanızın başlamamış olması büyük bir şans. Hamileliğiniz ilk ayında ve sağlıklı bir bünyeye sahip olmanız sayesinde, düşük riskini ucuz atlatmışsınız."

Duyduklarıyla derin bir nefes alan genç adam "Öyle bir risk var mı Doktor Leyton?" derken henüz çocuğunun varlığına inanamadığı halde, kaybetme ihtimaliyle irkildi. Avucunun içindeki elin kasıldığını hissedince, Asena'nın da aynı endişeyi yaşadığını anlayıp, rahatlatma arzusuyla sessizce ağlayan karısına gülümsemeye çalıştı.

"İçiniz rahat olsun, yaptığımız tetkikler her şeyin yolunda olduğunu gösteriyor. Sanırım eşiniz bir süre beyzbol kariyerinize ara vermek zorunda kalacak!"

"Kesinlikle! O konuyla bizzat ilgileneceğime emin olabilirsiniz doktor."

"O zaman sorun yok. Kadın doğum uzmanına bilgi verdim, birazdan Bayan Harrison'ı muayene edip daha ayrıntılı bilgi verecektir."

"Teşekkür ederim, Doktor Leyton."

"Rica ederim. Geçmiş olsun, Bayan Harrison."

"Sağ olun!"

"Bay Harrison."

Kendilerini başıyla selamlayan doktora selam verip gönderen genç adam, kapının kapanmasının ardından karısına dönerek şaşkınlıkla yüzüne baktı. *'Minik Harrison! Asena'nın, sevdiği kadının bedeninde büyüyecek olan bebekleri, kızı veya oğlu!'* Henüz çocuk sahibi olmayı düşünmediği halde, zihninde canlanan hayalle gülümsemeye başladı. Tarifi imkânsız duygular ile çalkalanırken, büyük bir aşkla sevdiği ve çocuklarının annesi olmasını istediği kadına uzanıp öpmeye başladı.

"Tanrım, Asena! Aşkım, seni çok seviyorum bitanem."

"Şey, eee! Bende se-seni seviyorum. Sen iyi misin?"

"Hem de çok! Şaşkınım ama çok iyiyim."

"Yani bana kızmadın mı?"

"Çocuğumuz olacağı için mi? Hayır aşkım, asla! Neden kızayım, aksine ciddi bir rahatsızlığın olmadığı için sevindim. En azından bir süre, seni sadece kendim için istiyordum. Çocuk, aklımda olmayan bir fikirdi! Hamile olman düşüncesi çok çekici geldi Asena, çok mutluyum!" derken elini karısının karnına götürüp okşamaya başladı. "Bebeğimiz olacak! Senin bedeninde, benim, bizim bir parçamız büyüyecek. Kızımız ya da oğlumuz, kanınla canınla beslenecek, içinde yeşerecek aşkım." diyerek gülmeyle ağlama arasında gidip gelen karısına uzanıp tekrar öpmeye başladı. İrkilen genç kadının geri çekilmeye çalışması üzerine, ne olduğunu anlamaya çalışırken kaş göz hareketleriyle kapıyı işaret ettiğini fark edip arkasına döndü.

"Eee, merhaba! Müsait misiniz? Doktor çıktığına göre buradaki arkadaşları daha fazla tutabileceğimi zannetmiyorum!"

"Rick... Dostum, lütfen gelin..."

"Harika, bu işkenceye daha fazla tahammül edemeyecektim. Bu arada ikinizi de tebrik ederim. Hey millet, girebilirsiniz." derken kolunun altından geçen karısının, Asena'nın karşısına geçip kollarını beline dayamasıyla gülmeye başladı. Küçük aşkının kendi dilinde konuşması üzerine, yüzünü buruşturup bu lisanını öğrenmesinin şart olduğuna karar verdi. Arkasından gelenlere yol açmak için kapının önünden çeki-

lirken, sırıtan Gabriel'in yanına yaklaşıp konuşulanları çevirmesi için sıkıştırmaya girişti.

"Allah cezanı versin Asena, diyeceğim ama şimdi çocuk var diye söyleyemiyorum! Kaz kafalı, insan hamile olduğunu anlamaz mı? Aklımı başımdan aldın, ömrümün on yılını senin için heba ettim! Ne kadar korktum biliyor musun? Şimdi o saçını başını yolmak vardı ama dua et bebeğe, elimden ucuz kurtuldun. Beyinsiz... Armut dibine düşer, anasının kızı!"

"Hadi len, sanki on tane çocuk doğurdum, hamile olduğumu nerden bileceğim! Daha adet zamanım bile yeni gelmişti. Ayrıca annemin beş aylıkken öğrendiğini hatırlatırım, hem de iki doğum yapmış kadın."

"Bence hiç o konuya girmeyelim Asena... Ödünü koparttın, yemin ediyorum içimden seni dövmek geçiyor."

"Aaay aşkımsın, Asena'sı için korkarmış da! Canım benim, çok özür dilerim hayatım, sizi üzmek istemezdim. Gizeeeemmm, bebeğimiz olacak!"

Derin bir nefes alan genç kadın, tebrik etmek için kendisini bekleyenleri düşünerek kuzenine sarılırken "İyi olduğuna çok sevindim. Bir daha sakın... Ooofff, şimdi tartışmanın sırası değil. Kendine dikkat edeceksin Asena, bir daha aynı şey olursa vallaha döverim." diyerek gülümseyen kadının yanaklarından öptü. Yaşadığı yoğun stresin etkisiyle koca adamının yanına ilerleyip kendisi için açılan kollarına bedenini bıraktı. Her zaman olduğu gibi erkeğinin kanatları altında sakinleştiğini hissederek ağlamaya devam eden Selen'in kuzenini tebrik etmesini izledi. Haber yayıldıkça hastaneye akın eden dostlarıyla selamlaşırken, kulağına eğilen kocasının sesiyle başını kaldırıp, gürültülü ortam yüzünden ne söylediğini anlamaya çalıştı.

"Gizem."

"Efendim."

"Aşkım, şey diyorum. Eee... acaba biz de mi çocuk yapsak?"

"Hı! Ne?"

"Çocuk, bebek... ne dersin güzelim?"

"Hayda, bir kaçık da burada! Kırık... Kafayı mı yedin sen, canın çocuk çekti galiba!"

"Efendim! Gizem, dilinizi anlamadığımı biliyorsun, bu huyun yüzünden sonunda bir kursa gitmek zorunda kalacağım.

"Allah korusun, sakın haa! Türkçe öğrenmeni yasaklıyorum, o furyada bir sen eksiksin. Anam hepiniz de amma meraklı çıktınız!" diye itiraz ederken, kendi dilini istediği gibi konuşmanın verdiği özgürlüğü sevdiğine karar verdi. Gözleri kısılarak şüpheyle suratına bakan kocasına sırıtırken konuşmaya başladı. "Eee... Gerek yok Rick, ben İngilizce konuşurum. Bebek olmaz, daha erken. Biz evlendi, henüz 3 eee..."

"Ay..."

"Hah, 3 ay oldu. Biraz bekleyelim. Ne zaman emin biz, öyle çocuk yapacak."

"Ya! Hangi konuda emin olacağız aşkım?"

"Sen, ben, evlilik, çocuk..."

"Gizem! O da ne demek, evliliğimizden ve benden şüphen mi var?"

"Oooofffff, hayır! Rick, sen anlamıyor. Çocuk, güzel ve zor... Önce biz evli olmaya alışalım. Hem beni, bebekle paylaşmak hazır sen? Gece 10 kere uyanacak, ben hep yorgun olacak. Şimdi anladı sen, ha?"

"Hııımmm! Evet, anladım. Düşündüm de galiba haklısın, eee... Evet, kesinlikle haklısın aşkım! 1 hatta 2 sene kadar, beklemek uygun olur. Şu an seni hiç kimseyle paylaşmaya hazır değilim!"

Karısının sözlerine hak veren genç adam, çocukları olmasını istediği halde henüz kadınına doyamadığını idrak edip aidiyet duygusuyla sımsıkı bedenine yasladı. Başının üzerinden öptükten sonra doğrulurken, Brandon ve Rachel'ın yüzünden okunan mutluluğu izleyerek babasının da aynı duyguları tatmasını arzuladı. İçeriye giren hemşirenin baba adayı dışında herkesin dışarıya çıkmasını istemesiyle, yeni anne baba adayını tekrar tebrik ederek karısıyla beraber odadan ayrıldı.

49. BÖLÜM

Parkın çevresinden dolandıktan sonra çevreyi izlemeyi bırakan genç kadın, çılgınca bir zevk aldığı geziden sıyrılıp kocasının sırtına yaslanarak başındaki kaskın izin verdiği ölçüde bedenine yaklaştı. Evlerinin önüne gelmeleriyle motosikleti park eden adamın arkasından indikten sonra kaskını çıkaramadığı için yanına gelmesini bekledi.

"Kevin, yardım eder misin?"

"Ne oldu güzelim, çıkaramıyor musun?"

"Evet!" Kocasının hemen yanına gelip kendisine uzanmasıyla "Hayatım, sakın çekme galiba saçım takıldı." diye uyardı. Gülümseyen genç adama sevgiyle bakarak, dikkatle kaskını çıkartmasına yardımcı oldu. "Oh be, teşekkür ederim."

"Haklısın, köşesi takılmış! Bir dahaki sefere saçlarını topla istersen. Güzelim, geziden hoşnut kaldın mı bakalım?"

"Harikaydı aşkım, bayıldım."

"Hıımmm, katılıyorum. Her ne kadar sona doğru bana sarılmanla, aklım başka yerlere kaydıysa da güzeldi. Hadi gel, içeriye girelim."

"Tamam. Kevin, Efe'nin yaş günü partisini unutmadın değil mi, Asena ikimizi de affetmez."

Elinden tuttuğu kocasıyla evden içeriye giren genç kadın, kuzeninin 2 yaşına giren oğlunu hatırlatmasının ardından onay vermesini dinledi. Bakışlarında şeytani bir ifade yakaladığı adama, hemen tepki veren bedeni ile soluğu kesilerek Tutkusunu açlıkla izledi. Arkaların-

dan sokak kapısını kapatmasıyla bedenine sarılan kocasının kollarına sokularak kokusunu doya doya içine çekti. Haince sırıtan adamın dudaklarına saldırmasıyla, tereddüt etmeden karşılık vermeye girişti. Neredeyse 3 yıldır evli oldukları halde, ilk günkü heyecanı yaşadığı adamla tutkuyla öpüşmeye başladı. Kevin'ın, kendisini duvara dayayıp kalçalarından kaldırmasının ardından, uyarılmış erkekliğine bedenine yaslamasıyla ürperdi.

"Tutkum!"

"Cihanım."

Dudaklarından dökülen inlemeyle beraber genç adamın boynuna sarılırken "Şimdi olmaz, durmalıyız!" diyerek kalan son akıl kırıntılarıyla nefes nefese fısıldadı. "İşim var, Kevin."

"Ne işi?"

"Ooofff! Sen böyle boğuldu. Daha öperken düşünemiyorum! Asena'ya söz verdim. Yaş günü partisi için tatlı... tatlı yapacağım, zamanım kısıt..." derken sözcükler kocasının ağzında ne olduğunu anlayamadan kucakta taşınarak kendisini yataklarında, genç adamın altında buldu. Boynundan başlayıp düğmelerini açtıkça aşağılara inen genç adama boyun eğerken, boğuk bir sesle söylediklerini yarım yamalak anladı.

"Gitmeden önce pastaneye uğrar ne gerekiyorsa alırız. Benden başka hiçbir şeyi düşün-düşünmeni istemiyorum. Cihan, aşkım."

Saniyeler içinde çıplak kalan bedeni çılgın Tutkusuyla birleşirken, son hatırladığı adını sayıklayarak genç adama sarıldığı oldu. Güzel olan her şeyi tattığı erkeğiyle doruklara taşındığı sırada, birbirlerinde kaybolan ruhları yoğrulup ömür boyu sürecek olan sevgilerini bir kere daha kalplerine kazıdı.

***

"Ann-neee..."

"Ooooyyy, anan kurban olsun sana, koçuuuum. Anasının kuzusu, boncuk gözlü oğlum benim." Erkeğini de hesaba katarak devam eden genç kadın "Aşklarım, ikinize de aşığım." diye söylenirken, babasının kucağında bahçeye yönelen oğluna ve eşine sevgiyle baktı. Havanın

güzel olmasından dolayı dışarıda yapacakları yaş gününün son hazırlıklarını tamamlamak için mutfağın yolunu tuttu.

"Efelerin efesi, Efem benim. Kuzucuğum 2 yaşına da girermiş. Çok şükür Allah'ım, nice sağlıklı yaşların olsun çocuğum."

Bir yandan konuşarak ilerlerken, Gabriel'in küçük bir kopyası olan oğluna verdikleri isimden dolayı kendisini kutladı. Uzun süre düşündükten sonra çok sevdikleri iki adamın adlarını yavrularında yaşatma karar verip, Brandon Efe ismini koymalarının isabetli bir seçim olduğunu düşündü. Zaman içinde herkesin Efe diye hitap etmeye başlamasıyla, kendi babasının ikinci isminin oğlunun üzerine oturmasına sevindi.

İçeriden hararetli seslerin geldiği mutfak kapısını açarken, doğumuna bir aydan az bir zaman kalan karnı burnundaki kuzeninin yine bankonun başına geçtiğini görünce sinirlendi. Hazırlıklara yardım eden kadına "Gizeeeeeeemmm!" diye hırsla bağırarak yanına doğru ilerledi.

"Aaaayyy! Manyak mısın nesin be, ne bağırıyorsun?"

"Sensin manyak! Kızım, bu seni kaçıncı uyarışım ya, ayakta ne işin var?"

"Ben iyiyim. Yorgunluktan değil, senin bu bağırmaların yüzünden doğuracağım.

"Hadi oradan. Arkamı dönmeye gelmiyor, hemen ise başlıyorsun. Bırak şu elindekileri Gizem, geç otur şuraya."

"Allah Allah! Hepiniz bana hastalıklıymışım gibi davranıyorsunuz. Başlarım ama haaa! Ne kadar büyüttünüz ya, alt tarafı doğum yapacağım. Ben sporcuyum diyorum size, güçlü kadınım. 1 saat ayakta durdum diye bana bir şey olmaz. Hem öyle bir köşede oturamam."

"Haaa, evet. Sporun hangi dalında canım, sumo güreşçisi mi?"

"Bana bak geri zekâlı, doğru konuş canına okurum senin! Dua et bu halime, yoksa uçan tekmeyi indirirdim yüzüne... Ah! Ana, amma kafiyeli konuştum ha... Bak kızım, şu an şişmanlamış olabilirim ama senelerce voleybol oynadım ben."

"Aman, sevsinler. Büyük sporcu, bilmeyen de olimpiyatlara katıldın zannedecek. Doğururken görecem ben seni, beyinsiz... Yüz metre koşusuna katılmış gibi nefes nefese kıçını yırtarak Rick'e küfrederken foyan ortaya çıkacak."

"Haaahh... Hadi oradan, beni kendinle karıştırdın herhalde."

"Kızım, gitsene ya şuradan. Git dinlen diyorum işte, bugünlerin kıymetini bil. Esas doğumdan sonra göreceksin sporu." Omuz silken kadının inatla tabakları hazırlamaya devam ettiğini görünce delenerek, "Heeeyy kime söylüyorum. Otur şuraya Gizem, vallahi Rick'e haber veririm görürsün gününü." derken kararlı olduğunu göstermek için ellerini beline dayadı. Ağzını burnunu büken kuzeninin iç hesaplaşma yaptığını ve aşırı pimpirikli kocasıyla uğraşamayacağını hesaba katıp oturmaya karar verdiğini anlayınca rahatladı. Homurtular eşliğinde ördek gibi yürüyen kadının uzaklaşmasının arkasından, gülerek arkadaşına döndü. Selen'in, vücudunun yarısını bankonun üzerinden aşırarak pencereden bir şeyleri izlediğini görünce "Neye bakıyorsun kız sen?" diyerek merakla yanına doğru ilerledi.

"Asena, şunların haline bak kız!"

"Kimlerin?"

"Kevin ve Cihan! Allah'ım, tövbe estağfurullah."

"Aa-aaa, yine ne yapıyor o manyaklar?"

"Sorma, gel de kendi gözlerinle gör!"

Pencerenin önüne gelen genç kadın, sonradan kafayı kıran kuzeni ile bir o kadar çatlak kocasının son marifetini görmek için uzanarak dışarıya baktı. Yeni evlenmiş gibi gözleri birbirlerinden başkasını görmeyen çiftin, mutluluklarına sevindiği halde tuhaf zevklerini bir türlü anlayamayacağına karar verdi. Bu sefer ne yaptıklarını düşünürken, el ele tutuşarak patenle kaydıklarını görünce gözleri sonuna kadar açıldı. Sorumluluk sahibi sakin Cihan'ın, geçirdiği evrime hayret ederek ağzından kaçırdığı sese engel olamadı.

"Ooohhhaaaaaa! Yok artık, kız bu karı iyice kafayı kırdı. Hani deyim yerindeyse kabak çiçeğini de geçti, ayçiçeği kıvamına geldi. Allah ıslah etsin, ne diyeyim."

"Olsun kız, çok tatlılar!"

"Orası öyle de ne bileyim, sanki 15 yaşında yeni yetme ergenler gibi davranıyorlar! Şuna bak, hiç evli barklı kadın gibi değil. Naime Sultan, Cihan'ın bu yeni halini görse şoka girerdi. Bu kadar mutlu gö-

rünmese devreye girecceğim de... Aaaayyy çok eğleniyorlar ama ya! Allah mesut etsin kuzumu, içinde kaldı galiba gençliğini yaşıyor."

"Asena ne oluyor kız ne konuşup duruyorsunuz? Yine o salak Cihan mı?"

"He vallaha! Gizem, altlarına sporcu taytı ile üzerlerine de aynı renk tişört giymişler. Ninja kaplumbağalar gibi her taraflarına bir şeyler takmış buraya kadar patenle kayarak gelmişler. Şimdi de oğlanların etrafında kayıyorlar."

"Kırık, bir tarafını kıracak!"

"Hiç zannetmiyorum. Kevin yine bütün güvenlik önlemlerini almış. Değerli karısının başına bir şey gelmesine müsaade etmez. Aa-aaa ne yapıyor bunlar Seloş, vals mi yoksa?"

"Galiba, emin değilim!"

"Oraya gelmemi istemiyorsanız ne olduğunu bana da anlatın, Asena!"

"Tamam aşkım, sen otur oturduğun yerde. Cihan, Kevin ile el ele tutuşup sonra ayrılarak dans gibi hareketler yapıyor. Bunlar geçen sene Latin dansları kursuna gitmişlerdi değil mi, herhalde oradan öğrendikleri bir şey! Ay hallerini bir görsen Gizem, Cihan her figürün arkasından kahkahalar atarak gülüyor! Oooyyy canım benim, kıyamam kuzum. Allah ayırmasın inşallah, mutluluğunuza gölge düşürmesin. Tüh tüh tüh, maşallah..."

"Haydaaaa, kanyı iyiden iyiye kaybettik! Cık cık cık cık... Bateri kursu, bisiklet, araba, motor.. Hoş Kevin, motor kullanmasına izin vermiyor, sadece arkasında iştirak ediyor ama olsun o da sayılır. Ha kaykay da vardı değil mi? Bundan sonraki marifetlerini çok merak ediyorum. Sence; uçak mı kullanmaya başlar, yoksa paraşütle atlamaya mı kalkarlar. İkisi de birbirinden kırık bunların. Tehlikeli olmadıktan sonra ne yaparlarsa yapsınlar, Cihan'ım mutlu olsun yeter. Yine de oğlanlar nasıl karışmıyor hayret!"

"Aynı sebepten, ablaları şimdiye kadar hiç görmedikleri kadar mutlu... Kevin, hepsini çok güzel idare ediyor, harika bir uyum sağladılar. Mükemmel eşleşme, bu gibi durumlarda ben söylemiştim demeye bayılıyorum."

"Haahhh, megaloman! Aslında öyle diyeceğim de eh şimdi ne yalan söyleyeyim yiğidi öldürüp hakkını vereceksin. Kocamla çok mutluyum, Cihan'ın durumu da ortada. Bu konuda başarılı olduğunu itiraf ediyorum."

"Allah'ım inanamıyorum, Gizem'den takdir aldım! Bugünü bir yere yazıp kayıt altına almalıyım."

"Evet canım, ara sıra böyle güzellikler yapar ve kullarımı mutlu ederim."

"Iııııyyyy ukala, bir şey yumurtlamasaydın şaşardım zaten!"

"Doğal cazibem hayatım, elimde değil. Asena, mükemmel eşleşme derken aklıma geldi, o iş ne oldu? Gerekli ayarlamaları yapıp düzeneği hazırladın mı?"

"Evveeettt... Hem de en ince ayrıntısına kadar plan tıkır tıkır işliyor. Harika olacak kuzenciğim, Sharon ve Jackson rollerini ezberledi. Beyleri biliyorsun, zaten dünden razı. Onlara eğlence çıktı, gelişmelerden çok memnunlar. Kurbanlar kıvama gelmiş durumda, anlayacağın her şey yolunda problem yok."

"Hıımmm, güzel! İyi, hadi bakalım hayırlısı, inşallah dediğin gibi olur. Hoş adaylarımızın son zamanlardaki evcimen ve saygılı tavırlarını gördükçe benim de kafama yatıyor da yine de senin kadar emin olamıyorum."

"Gör bak, mükemmel eşleşme olduklarına şahitlik edeceksin."

"Seleeeeeeennn..."

"Destur bismillah!" Konuştuğu sırada bağırma sesiyle yerinden sıçrayan genç kadın, hanımlarla beraber bahçeye açılan mutfak kapısına dönerek gelene baktı. Kucağındaki annesinin bir eşi kıvırcık saçlara sahip 7 aylık kızıyla içeriye giren James'in, sırıtarak karısına yönelmesini izledi.

"James, ne oldu hayatım, küçük aşkım problem mi çıkarıyor yoksa? Anneciiiiim, güzel bebeğim benim. Gel çiçeğim, özledin mi beni? Ohhh annesinin bir tanesi bu."

Kendisine uzanan kızını kucağına alan genç kadın, bebeğin ağzını şaplatırken göğsüne yapışmasıyla derdini anladı. Burnunun ucuna

küçük bir öpücük kondurduğu sırada, kaşlarını oynatarak gülümseyen kocasının sesiyle başını çevirdi.

"Heeeyyy, bana öpücük yok mu aşkım?"

"James, hiç utanmıyorsun!"

"Hadi ama onlar yabancı değil. Annemizi sabahtan beri özledik, değil mi Zehra?"

"Allah'ım, koca bebek!" diye söylenen genç kadın, yanağından öpmek için uzandığı kocasının, her zamanki gibi meyletmesiyle gözlerini sonuna kadar açıp uyardı. Bir yandan söylenirken, beklemeye sabrı kalmayan kızının ağlamaya başlamasıyla harekete geçti. Göğsüne ulaşmak için gömleğini çekiştiren bebeği ve peşlerine takılan kocasının eşliğinde yavrusunu emzirmek için salonun yolunu tuttu.

"Sapık herif, kesin memelerini dikizlemek için arkalarından gidiyor."

"Gizeeeeeemmm!"

"Neeee, yalan mı? Selen, ne zaman Zehra'yı emzirecek olsa, James ondan önce hazır ola geçiyor! Meme fetişisti midir, nedir?"

"Hasbinallah! Sana ne kızım ya, milletin zevki seni mi gerdi. Belki karısı çocuğunu emzirirken seyretmek hoşuna gidiyor."

"Hıımmm. Kişi kendinden bilir işi."

"Seni de göreceğiz Gizem Hanım, bakalım o başından ayrılmayan kocan izlerken ne yapacaksın? Manyak karı, senin..." derken ikinci defa bağırma sesiyle yine mutfak kapısına döndü.

"Kızlaaaaaaaaarrr, ben geldiiiiim."

"Hoş geldiiiiiiiiiiinnnn..." Sözü yarım kalan kuzeniyle beraber bakışlarını bahçe kapısına çeviren genç kadın, gülümseyerek içeriye giren Cihan'ı şüpheyle süzerken "Anam, burası da Kezban'ın, kerhanesine döndü. Giren çıkan belli değil. Gelen bağırarak... ne diye bağırıyorlarsa, içeri dalıyor. Artık takip edemiyorum. Cık cık cık cık... Senin repliğin mi geldi Cihan, görevli mi gönderdi?" diye sordu.

"Haa!"

"Ha yaaa... Sıran, sıran. Set görevlisi diyorum. O kapının arkasındaki salak, sıran geldiği için mi içeriye gönderdi?"

"Aa-aaa!"

"Mutfak mutfak değil, anasını satayım Sit-com stüdyosu. Her bağırmanın ardından, peşine birisi içeriye dalıyor. Yönetmen, burada gülme efekti alalım."

"Ha ha ha ha..."

"Kestik."

Masanın başında oturan arkadaşına hayretle bakan genç kadın "Ay ne diyorsun Gizem ya, söylediklerinden hiçbir şey anlamadım!" derken cevap diğer yanındaki kuzeninden geldi.

"Hamilelik başına vurdu hayatım, hatun boş durmaya alışık değil önüne gelene saldırıyor. Sen bakma ona, salak salak konuşup duruyor işte! Hayatım, harika görünüyorsun, hoş geldin."

"Hoş bulduk, sağ ol Asena." Kuzeni ile sarılıp öpüşen genç kadın, hâlâ söylenip duran koca göbekli dostuna yaklaşarak sırıttı. Sevimli huysuz dediği kadına sımsıkı sarılarak "Benim aşkım, bugün sinirli mi bakayım?" derken yanaklarını öptükten sonra geri çekildi. "Az kaldı kuzucum, yakında bebek bakacağız."

"Hıı, evet. Allah'ın izniyle inşallah..."

"Âmin... Özür dilerim canlarım, geç kaldım. Kevin, evde hazırlık yapmama izin vermeyince, patenle şehir merkezine gittik. Pastaneden tatlı aldıktan sonra buraya kadar olan mesafeyi hesaplayamadık, doğal olarak da geç kaldık."

"Manyaklar! Bir aklı salim sen kalmıştın, seni de kaybettik. Yol üstünde bir arabanın arkasına tutunsaydınız bari daha hızlı getirdiniz. Bundan sonraki projeniz ne Cihan, yamaç paraşütü mü? Sörf, Hint dansları, bungee jumping yoksa rafting mi?"

"Hııımmm!" Kuzenine göz atan genç kadın, yanına yaklaşarak "Hakikatten başına fena vurmuş, köşede oturmak Gizem'e hiç yaramamış." derken kocasının kendisine seslendiğini duydu. Hemen akabinde tekrar konuşmaya başlayan arkadaşı ile kapıdan giren Kevin arasında kalarak nereye bakacağını şaşırdı.

"Cihaaaaaannn..."

"Evet, kafalarımızı bahçe kapısına çeviriyoruz hanımlar, bir sonraki gelen *'Kezbaaaannn.'* diye bağırırsa hiç şaşırmayın. Hayır, neden bağırdıklarını bir çözebilsem! Zaten geliyorsun, kapı açık, seni tutan

herhangi bir engel yok. Bu böyle olmayacak, senaristle konuşacağım. Metni beğenmedim, replik sıralaması iğrenç. Yönetmen beş para etmez, bu dizi tutmaz."

"Ne oluyor?" Kendisine iyice sokulan kuzeni *'Kafayı yedi!'* diye fısıldarken, hâlâ söylenen Gizem'e hayretle bakarak yanına gülerek gelen kocasına döndü. "Kevin..."

"Aşkım, paketleri vermeyi unutmuşum. Merhaba Gizem, nasılsın?"

"Haaaahhh çok iyiyim, mükemmelim, hatta şahhaaaneyiiim. İnsanda sinir mi bıraktınız, bir de soruyorsunuz. Sayenizde süperim, canım benim."

"Hı!" Kendi dilinde garip homurtular çıkaran kadına ne diyeceğini şaşıran genç adam, kızların kaş göz işareti ile susmasını ima etmeleri üzerine sırıtarak yanlarına doğru ilerledi. "Durum vahim mi?" diye kısık sesle sorduğu sırada, peşinde James'le içeriye giren Selen'e selam verip Zehra'yı kucağına alırken yanağına öpücük kondurdu.

"Minik aşkım, nasılsın?"

"Heeeyyy, ağır ol ahbap, o benim aşkım. Çok istiyorsanız kendinize bir tane yapın adamım."

"Çok yakında James, değil mi Cihan?"

"Keviiiiinnn, çok ayıp!"

"Merak etme güzelim, hepsinin çocukları var. Nasıl yapıldığını..."

"Keviiiiiiiiiiiinnn!"

"Kezbaaaaaaaannn... Söyleyin o senariste senaryo boookk gibi, oyuncular beş para etmez. Yönetmen uyuyor mu?"

"Yine başladı?" Elini kocaman karnının üzerine koyarak söylenip duran kadından bakışlarını ayırırken, karısına yaklaşarak "Cihan, Gizem ne söylüyor çok merak ettim?" diye merakla sordu.

"Eee, şey... Bilmek istemezsin Kevin, aslında bende tam anlayabilmiş değilim! Özetle; senaryoyu beğenmemiş, yani konuşulanlardan memnun değil!"

"Ya!"

"Kevin, kırmızı alarm... Yalnız söyleyin Rick'e, içeriye Gizem'in adını bağırarak girmesin."

"Tamam Asena, hallederim! Biz oyalanmayalım o zaman, merak etmeyin kızlar koca adamı hemen göndeririz."

"Ööff, tam huysuzluk yapacak günü buldun!"

Bir köşede oturmaya alışkın olmayan Gizem'e acısa mı kızsa mı karar veremeyen genç kadın, Zehra'yı da alıp bahçeye yönelen adamlara güvenerek fırının kapağına uzandı. Kuzeni zıvanadan çıktığı zaman tek sakinleştiricisi olan Rick'e, haber verir vermez hemen geleceğini bildiği için işine dönerek son posta pişen börekleri tabaklara yerleştirmeye girişti. Aradan 2 dakika geçmeden mutfağa dalan genç adamın, kucakladığı gibi dizlerinin üzerine oturttuğu kuzenini bir yandan okşarken kısık sesle konuştuğunu görünce gülümsedi.

"Gizem, ne oldu aşkım, seni üzdüler mi yoksa?"

"Evet. Herkes bana hastalıklıymışım gibi davranıyor."

"Seni düşünüyorlar bir tanem."

"Ama Rick, her gelen bir köşede oturmam için söylenip duruyor. Elimi hiçbir şeye uzatmama da izin vermiyorlar."

"Hıımmm! Tabii sen de sıkıldın."

"Evet, artık çok sıkıldım. Kendimi patlayacakmış gibi hissediyorum." derken bir yandan karnını okşayan kocasının omzuna başını yasladı. Tanımakta zorlandığı vücudunu rahatlatmaya çalışırken, sabah kalktığından beri sırtında duyduğu ağrının rahatsızlığıyla oturduğu yerde kıpırdandı. "Yürürken bile nefes nefese kalıyorum, bu ben değilim! Bebeğimiz olacağı için çok mutluyum ama... Bilmiyorum işte, sinirlerim bozuldu galiba!"

"Haklısın güzelim, ben de olsan aynı tepkiyi verirdim! Az kaldı aşkım, en fazla yirmi gün sonra her şey yoluna girecek. Kızımızı kucağımıza alacağımız günleri düşün, üçümüz beraber evimize döneceğiz. Bir aya kalmadan kendine gelirsin, hepsinin tozunu attırırsın aşkım. Hadi bebeğim asma yüzünü, hem kızımızı da üzüyorsun."

"Ooofff, haklısın. Tamam, beni bir tek sen anlıyorsun canım..." derken bağırma sesini duyunca, tüyleri diken diken oldu. Verdiği karara rağmen, jaws gibi bakışlarını bahçe kapısından gelecek olan kurbanına çevirdi.

"Aşkıııııımmmm... Asenaaaaaaaa..."

"Asena kadar başına taş düşsün!" Enikonu Türkçe öğrenen ve karısının hoşuna gidiyor diye evdeyken konuşan adama "Ne bağırıyorsun? Neee vaaaarr? Neeeeeeee?" diye çemkirdi.

"Ha! Ne dedim ki ben şimdi?"

"Daha ne diyeceksin?"

"Gizem, sen iyi misin?"

"İyi değilim Gabriel, hiç iyi değilim." Verdiği tepki karşısında hedef değiştirip kocasına dönerken "Ne gülüyorsun?" dedikten sonra bakışlarını tekrar kurbanına çevirerek tartışmaya devam etti. "Sana kırk kere Rick'e Türkçe öğretme diye söyledim. Ama yoook, dinleyen kim?"

"Benim ne suçum var, öğrenmeyi kendisi istedi. Öyle değil mi Rick, bir şey söylesene?" derken yanından yediği dirsek darbesiyle Asena'ya döndü. Karısının tıslamayı andıran sesinin ardından verdiği bilgiden sonra geri adım atmak zorunda kaldı.

"Hııışşşşttt. Polemiğe girme Gabriel, kırmızı alarm canım."

"Hadi ya, o zaman durum vahim demektir! Eee... Haklısın Gizem, özür dilerim."

"Ya, hıımmm! Madem özür diliyorsun, büyüklük bende kalsın. Tamam, o zaman önemli..." diye devam edeceği sırada, arkasına giren ağrıyla inleyerek elini karnına götürdü. En ufak sorunda panik yapan kocasının kendisine seslendiğini duyunca, Rick'e gülümseyerek rahatlatmaya çalıştı.

"Gizem! Gizem, aşkım ne oldu?"

"Sırtıma ağrı girdi Rick, şimdi iyiyim."

"Emin misin? Hemen hastaneye..."

"Hayır, iyiyim dedim sana. Daha doğuma yirmi gün var."

"Hıımmm..." Kucağında karısıyla beraber ayağa kalkan genç adam "Seni gözümün önünden ayırmasam iyi olacak! Hem açık hava sana da iyi gelir. Hadi aşkım, sakin bir yer bulup oturalım." derken yaşadığı endişeyi saklamaya çalışarak kucağında kıymetlisiyle bahçenin yolunu tuttu.

"Oooff, Gabriel!" Kapının kapanmasının ardından kocasına dönen genç kadın "Bu ikisi hayatımda gördüğüm en komik çift, bir eşi daha olduğunu zannetmiyorum! Çok şükür, bu kriz de bertaraf edildi. Şu 20

gün bir geçse başka bir şey istemiyorum. Küçük adamım nerede hayatım?" diyerek sabahtan beri ilgilenemediği bebeğinin özlemiyle bir eşi büyük versiyonu olan adama sevgiyle gülümsedi.

"Babamın yanında. Merak etme, annemle ikisi torunlarının peşinden ayrılmıyor."

"Harika... sen bir şey mi söylemeye gelmiştin aşkım?"

"Haaa evet, şey eee... Asena, Ege ve Sharon'a bahçenin arkasındaki kulübenin orada, samimi bir şekilde gördüm. Bilmek istersin diye düşündüm."

"Ne? Egeeeee... Ulaaaaannn, canına okudum senin! Biliyordum, bir haltlar çevireceklerini anlamıştım. Eşşeoğlu... Babası hariç, eşşeoğlueşek..."

"Hayatım, genç onlar çok yüklenme istersen!"

Sözleri havada kalan genç adam, bağırarak dışarıya fırlayan karısının peşine takılırken arkalarından kahkahalarla gülen kadınlara göz kırparak dışarıya çıktı. Koşar adımlarla olay mahalline doğru giden karısının, muhteşem kalçalarını izleyerek ilerlemeye koyuldu. Okulların kapanmasının hemen akabinde karısına sürpriz yapıp yanlarına getirttiği delikanlıyı, gammazladığına üzülmekle beraber adetlerini bildiği için mecbur olduğunu düşündü. Şaha kalkan hormonların daha büyük problemlere yol açabileceğini hesaplayarak, suçluluk duygusunu teskin etmeye çalıştı. Ege geldikten kısa bir süre sonra yakışıklı delikanlının peşine düşen Sharon ile aralarındaki yakınlaşmayı sevimli bulduğu halde durumdan hiç hoşlanmayan karısı yüzünden hiç şansları olmadığına karar verdi.

Bağıra çağıra yanlarına giden karısının, kızarmış yanakları ile alenen ortada olan girişimlerini bertaraf ederken kardeşine yüklenmesini ilgiyle dinledi. Konuşulanları anlamadığı için sadece iki kardeşin tartışmasını izleyen kızın şaşkın ifadesi karşısında dayanamayıp gülmeye başladı. Yaşanan arbedenin ardından soğuk duş etkisi yapan Asena faktörüyle ateşi sönen taze âşıkların, asık suratlarıyla kalabalığın içine karışmalarını sırıtarak izledi.

"Gerizekâlı! Ne yapmış mış... konuşuyorlar mış mış... Boookk... Yemezler anam, azgın dana seni... Ulan daha yaşınız bile tutmuyor, utanmadan bir de laf yetiştiriyor. Jack'i de mi hiç hesaba katmıyorsun

salak, yakalansanız herifin elinden sülalem gelse alamaz seni! Kakalak beyinli... Dur sen duuuur, seninle de konuşacağım Sharon, azgın karı ben sana sorarım. Bu kadar işimin içinde ay bir de bunlarla uğraşıyorum ya! Hormonlarınıza sıçayım sizin, azgınlar. Tövbe tövbe... Ay utanmadan ne yaptık ki diyor ya! Bak aklıma geldikçe sinir oluyorum. Ha bir de yapsaydın bari."

Tek kaşı havada asılı kalan karısının uzaklaşan çiftin ardından söylenmesini dinlerken, gülmemek için kendisini zor tutarak hayranlıkla izlemeyi sürdürdü. En son *'Terbiyesizler!'* dediğini duyunca ağzından kaçan kıkırdama sesine engel olamadı. Karısının ellerini beline koymasının ardından kendisine keskin bakışlar atması üzerine, çok seksi göründüğünü düşünerek yutkundu.

"Gabriel, sen gülüyor musun yoksa?"

"Ben, eee! Özür dilerim hayatım... Ama yaklaşımın çok komikti. Çocukların, arkalarından bir terlikle kovalamadığın kaldı!"

"Aşk olsun, farkında mısın onlar daha 17 yaşında!"

"Hıımmm... Evet, henüz çocuk sayılırlarmış." diyerek dalga geçerken karısının yarım ağız sırıtmaya başladığını görünce, toparlanarak arkasından ne geleceğinin merak etti.

"Ya, demek öyle! Eh, o zaman kızımız 17 yaşına geldiğinde bu söylediğini hatırlatırım canım."

"Hı! Ne kızı? Ne saçmalıyorsun Asena, bizim kızımız yok ki?"

"Kim bilir, belki de vardır. Belkiiii, bu sefer bir kızımız olur. Âdetim 3 gün gecikince, bu defa işi garantiye alıp sabah test yaptım. Bil bakalım ne oldu, sürpriiiiizzz pozitif çıktı."

"Tanrım, Asena!"

"Evet anacım, böyle işte... Akşam başbaşa kaldığımız zaman söylemeyi planlamıştım, ama kısmet böyleymiş canım benim. Şimdi, 17 yaşına geldiğinde sağda solda erkeklerle yiyişen kızını düşün bakalım, ne hissettiriyor. Haaahhhhh..."

Ağzı açık kalan adamın kendisine aptal aptal bakmasıyla tatmin olan genç kadın, kocasına öpücük attıktan sonra azgın ergenlerin ortalıkta olduğunu kontrol edip eve yöneldi. Bir yandan yürürken Allah'a sahip oldukları için şükrederek, bütün sevdiği dostlarını ve ailesini bir

arada mutlu görmenin sevincini yaşadı. Babasının her zaman söylediği gibi *'Gerçek varlığın ne olduğunu sakın unutma güzel kızım, sevdiklerinle yaşanan sağlıklı ve mutlu bir ömür her şeye bedeldir. Bunu yakaladığın zaman sımsıkı tutun, iplerini sakın gevşetme. Hiçbir şeyin sonsuza kadar kalıcı olmadığını bilerek, o anı en güzel şekilde yaşa ve yaşat.'* diye öğüt vermesi kulaklarında çınladı.

Dudaklarına yerleşen gülümsemeyle "Keşke sizde yanımda olsaydınız babacığım." diye fısıldarken, kalplerinin beraber olduğunu hissederek dolan gözlerinin bu güzel güne yakışmadığını düşündü. "Evet Asena, yaşa ve yaşat. Hadi bakalım anam, yapılacak çok iş var görev seni bekliyor." diyerek boşalan mutfağa girip oğlunun pastasıyla bahçeye geri döndü. Kucaktan kucağa gezen küçük adamın, Coll ve Martin arasında pazarlık konusu olmasına sırıtarak alkış tutan sevdiklerine katıldı.

"Annesinin kuzusu, iyi ki doğdun aşkım. İyi ki doğdun bebeğim."

"Ann-neee, mam-maaa!"

Oğluna uzanan genç kadın "Anne diyen ağzını yerim senin aşkııımmm." derken Efe'sini geri çeken adama hayretle bakarak almak için tekrar hamle yaptı. "Martin, versene çocuğu ya!"

"E daha yeni almıştım kucağıma, değil mi adamım? Yakışıklı velet, futbolcu yapacağım ben onu."

"Hiç şansın yok, çok istiyorsan kendi çocuğunu futbolcu yaparsın. Pastasının mumlarını söndürecek amcası, hadi ver artık sonra seversin." Yüzünü buruşturarak pes eden adamın kucağında gayet mutlu görünen oğlunu alırken, memnuniyetsiz görünen kocasının kulağına yaklaşıp *'Asla izin vermem!'* diye homurdanmasıyla jetonun yeni düştüğünü anladı. Sırıtarak uzandığı genç adamın yanağını öptüğü sırada "Ben de öyle tahmin ettim canım. Şimdi gülüyor ve oğlumuzun yeni yaşını kutluyoruz." diyerek beline sarılan kocasıyla oğluna döndü. Masanın üzerinde duran pastaya doğru eğilip, bebeğine nasıl yapacağını tarif etmeye başladı. "Hadi bakalım, üfle annecim. Bak mumlara, üfff üfff yapacağız."

"Üfi, üfü... Üfffüüüü, üf üfüüüü... Üüüf, üüüüfffüü..."

"Minik aşkım, bir de doğru yeri tuttursan harika olacak. Asena,

böyle giderse akşama kadar Efe'nin mumları söndürmesini bekleriz, uzatma da üfleyiver şunları. Çocuğa da bize de işkence çektirme."

"Iuıyyy Gizem, 2 dakika bekleyemedin mi? Huysuz şey..." diye homurdanırken, oğlunun beceremeyeceği anlaşılınca beraber mumları söndürdü. Alkışlar ve tebrikler arasında oğlunun yeni yaşını kutlamalarının ardından, çocuğu geri almayı bekleyen Martin'e uzatıp pastayı kesmek için eline bıçağı aldı. Bir yandan Selen'in yardımıyla tabaklara servis yaparken, kuzeninin *'Ben söylemiştim.'* diyen alaycı bakışlarıyla karşılaşınca yüzünü buruşturdu. "Gıcık... Allah'ım, lütfen kurtar bizi bu işkenceden, şu karı sağlıcakla bir an evvel doğursun hep beraber huzura erelim."

"Âmin. Yirmi gün daha var ama..."

"Yirmi yıl gibi gelecek, Gizem. Al şu pastayı da ye, en azından yerken konuşmuyorsun."

"Haaaaahhh, beeaan de çouuk merauuklıydım senlee koonuaşşmauyaa."

Bir yandan pastayı götürürken hâlâ laf yetiştireceğim diye uğraşan kuzenine, "Kılçık!" demesiyle attığı öpücüğe karşılık gözlerini devirdi. Misafirleriyle ilgilenmeye dönerek her şeyin yolunda gittiğini görünce, muhabbetin gırla gittiği ortama zevkle katıldı. Arkasından beline sarılan kocasının, henüz belli olmayan karnını okşarken mutluluğunu ilan etmesi üzerine duygulandı. Bedenini yasladığı aşkına sokularak çocuklarıyla beraber yaşlanacakları yuvalarında ve dostlarının arasında, kendisini dünyanın en şanslı kadını hissetti. Bir süre kocası ile aşklarını tazeledikten sonra devamını yalnız kaldıkları zamana erteleyerek misafirleriyle ilgilenmek için yanından ayrıldı.

Saatin beşe yaklaştığını görünce, işaret çaktığı Jackson ve Sharon'un anladıklarını ifade eden baş sallamalarının ardından eve gitmelerini bekledi. Hemen akabinde yeni kurbanlarının yanına doğru gülümseyerek ilerlemeye başladı. Kocasının da bulunduğu guruba yaklaşırken, "Beyler, saat beşte maç izleyeceğinizi söylememiş miydiniz? 10 dakika kaldı da onu hatırlatayım dedim." diyerek ortaya yemini attı. Coll'un hemen atılması üzerine beklediği tepkiyi aldığı için sevinerek diğer hedefinin tepkisini izledi.

"Kahretsin Martin, unuttum! Asena, sizin salonda izlememizin sakıncası olmadığına emin misin, eve de dönebiliriz."

"Kesinlikle sakıncası yok, Coll. Çocuklar, Gizem'in düğün videosunu seyrediyorlardı. Muhtemelen bitmiştir, sorun olacağını zannetmiyorum."

"Harikasın. Sağ ol Asena, Martin hadi dostum." Hemen harekete geçen dostuyla eve yönelirken, takım arkadaşlarının hâlâ oturduklarını görünce, "Neyi bekliyorsunuz, bizim rakip takımın maçı." diyerek şaşkınlığını ifade etti. "Kevin!"

"Cihan'a bir şey söyleyecektim Coll, beni beklemeyin arkanızdan gelirim." diyen genç adam sırasını savarak Rick'e döndü. Uygun bahaneleri sıralayan dostunun ardından, sırıtarak Asena'nın yeni avlarının selam verip uzaklaşmalarını izledi.

"Tamam. Gecikmeyin adamım, biz Martin ile önden gidip çocukları aradan çıkaralım."

"Harika, bu da tamam... bakalım kim kimi aradan çıkaracak." Konuşarak ilerleyen adamların arkasından gülerek masaya dönen genç kadın, Gizem ile havada beşlik çaktıktan sonra başını yan çevirdi. Sormasına gerek kalmadan tek kaşını kaldıran kadının, 'Kesinlikle geliyorum Asena, bu sahneyi hayatta kaçıramam! Hadi bakalım, ya bismillah." diyerek önündeki masadan güç alıp ayağa kalkmasını bekledi. Yanlarında gelmelerine izin vermediği Rick'in, itirazlarını takmadan kuzeniyle beraber mutfağa yöneldi.

"Bende gelsem ne olur, söz veriyorum sessiz olacağım!"

"Hayır aşkım, güleceğinden eminim. Heriflere belli edersek bu iş yatar, birazdan döneriz."

"Oooff Gizem, yanımdan ayrılmanı istemiyorum."

"Abartma lütfen, hiçbir şey olmaz. 20 dakika sonra maçı izlemeye gelirsiniz yanında olurum. Görüşürüz. Asena, yürü kız gidelim şuradan, operasyonun en güzel sahnesini kaçıracağız."

"He anam, kahrolurum vallaha. Merak etme Rick, ben Gizem'in yanındayım hiçbir şey olmaz." derken endişeyle arkalarından bakan adamı geride bırakıp mutfağa daldı. Kuzeniyle beraber salona açılan kapıdan kafasını uzatırken "Ay ne yaptılar acaba?" diyerek kendisine

arkası dönük oturan sevgili kurbanlarının, çocuklarla televizyon tartışması yaptığını duyunca sırıtarak Gizem'e göz kırptı.

***

"Hadi ama gençler, bu çok önemli bir maç! Sharon, bizi anlaman lazım, videoları ne zaman isterseniz seyredebilirsiniz."

"Ama Coll, çok az kaldı, bu son kayıt. Hem Asena dedi ki; kardeşi var ya Ege: onun küçük kardeşi Mine'den saklanmak için kılık değiştirdiği kayıtmış. Çok komikmiş, ikiz kuzenleri ona çok pis bir oyun oynamışlar. Oturun, söz veriyorum bu bitince gideceğiz. Hadi ama lütfeeeeen, çok merak ediyorum. 5 dakika bile sürmez." derken Jackson ile aynı anda koltuğun ortasında adamlara yer açarak kenara kaydı. Boş bıraktıkları orta kısma eliyle vururken, yalvaran bakışlarını adamların yüzüne dikti. "Lütfeeeeeeennn..."

"Ooofff, iyi! Beş dakika Sharon, sonra maça geçeriz anlaştık mı?"

"Harika, o kadar zaman yeter, Coll."

"Hı!"

Nihayet ikna ettiği adamların oturmasıyla "Başlıyor, izleyin!" diyerek dondurduğu kaydı çalıştırdı. Ekranda Ege'nin, koyu renk çerçeveli gözlük ve bıyıklı hali belirince, dayanamayıp kahkahayla gülmeye başladı. Kendisine bakan adamların dikkatini dağıtmaktan çekinerek eliyle ağzını kapatıp kendisine hâkim olmaya çalıştı. Komik haliyle bile çok yakışıklı görünen Ege'nin, karşısındaki çarpıcı bir güzelliğe sahip kızla konuşmasını izlerken Coll'un sözlerinden kızdan etkilendiğini anlayıp gülümsedi.

"Tanrım, bu da ne?"

Gördüğü yaratığa ağzı açık kalarak bakan genç adam, Asena'nın kardeşiyle gülerek konuşan sevimli ve bir o kadar egzotik görünüşlü kadının güzelliği karşısında nutku tutuldu. Hemen arkasında, kucağında sarışın bir bebek tutan diğer güzel kadını fark ettiği halde gözlerini ilk gördüğü kadından ayıramadı. Konuşulanları anlayamadığı halde şirin yüz mimiklerini zevkle izlerken, yanından gelen sesle Martin'in de aynı durumda olduğunu görünce canı sıkılarak ekrana geri döndü.

Gözüne kestirdiği kadının, Ege'ye bir şeyler söylerken, alttan İn-

gilizce yazıların geçtiğini fark etmesiyle hayretle okumaya girişti. Bir yandan ahenkli sesini dinlerken, diğer güzelliğin lafa girmesini ardından favorisi olan kadının delikanlının omuzlarını silkeliyormuş gibi yapmasını anlamaya çalıştı. Genç kadının kıvrak bir hareketle, Ege'nin yüzünden gözlükle bıyığı sökmesi karşısında gülmeye başladı. Şımarık bir edayla attığı kahkahalara katılırken, Martin'in de ilgiyle iştirak ettiğini fark edince kaşlarını çatarak güçlü bir omuz darbesi attı.

"Heyyy, ağır ol ahbap, onu önce ben gördüm!"

"Nasıl oluyormuş o iş, ikimizde aynı anda izlemeye başladık!"

"Fark etmez adamım, önce ben hoşlandım."

"Siktir len!"

"Hışssşttt... Sussanıza ya, Gözde'nin konuşmalarını duyamıyorum."

"Gözde! Sharon, sen Türkçe biliyor musun?"

"Hayır Coll, Asena daha önce anlatmıştı. Şu önde olan Gözde, benimkiyle, şey... Ege ile alay ediyor. Önce Gamze..."

"O hangisi?"

"Asena'nın küçük kardeşini kucağında tutan kız, bebek abisini tanıyıp ağlamaya başlayınca Ege'ye verecekmiş. Hah bak bebek ağlamaya başladı, şimdi o kısım geldi. Sonra da Gözde, yani diğeri bıyıkla gözlüğü takacakmış. Hemen arkasından Gamze..."

"Gözde!"

"Gamze!" Beğendiği kadının ismi konusunda emin olan genç adam, Coll ile aynı anda adlarını söylerken, farklı kişilerden etkilendiklerini anlayarak birbirlerine dönüp sırıttılar. Ekrandan gelen kahkaha sesiyle tekrar izlemeye başlayıp, neşeyle gülen kadınlara katıldılar. Bıyık ve gözlüğü takan Gözde'nin, sevimli bir tavırla ekrana doğru konuşup öpücük atmasının ardından, asıl beğendiği Gamze'nin de öpücük atmasıyla "Tanrım, çok tatlısın!" derken kayıt sonlanınca yutkundu. "Sharon, hemen başa al çabuk, tekrar izleyelim!"

"Evet, hadi Sharon acele et!"

"Sen şu kumandayı bana versene!"

"Ama Martin, hani maçınız vardı?"

"Boş ver şimdi maçı, bu daha önemli. Sanırım âşık oldum Coll, bu

konuyu kesinlikle Asena'yla konuşmalıyız. Demek ikiz kuzenleri ha, daha önce hiç bahsi geçmemişti! Bu kadar sevimli ve güzel olduklarını bilseydim şimdiye kadar peşine düşerdim."

"Evet, ben de! Haklısın, kesinlikle Asena ile konuşmalıyız. Bu arada Gözde benim, sonra karışıklık olmasın! Kahretsin, kızlar bekâr mı acaba? Sharon ya kumandayı ver ya da aç artık şunu."

"Tamam, açtım! Ha bu arada ikizlerin ikisi de bekârmış, tabii şimdilik. 23 yaşındalar ve bu sene okulu bitirmişler, ayrıca eee..."

"Ne?"

"Ne?"

"İkisinin de çok talibi varmış."

"O da ne demek? Sen ne dediğini anladın mı, Martin?"

Dostuna "Hayır!" derken kıza dönen genç adam, merakla kaşlarını kaldırarak "Sharon?" diye anlatması için sıkıştırmaya başladı.

"Asena'nın Rick ve Gizem'i nasıl evlendirdiğini biliyorsunuz. Yani onları tanıştırdığı gibi, eee... Görme... Gören, görence, görüncü! Hah evet, evlilikleri görüncü usulü oluyor ya, işte bu kızlarla da evlenmek için çok isteyen varmış."

"Siktir!"

"Kahretsin, bu kötü oldu adamım!" Sesini kısan genç adam "Eğer Rick'in Gizem ile tanışma olayındaki gibiyse, evlilik dışında hiç şansımız yok. İyi de ben bu Gamze ile tanışmak istiyorum Coll, bir fikir ver ne yapacağız?" derken fikrin kendisine cazip gelmesine önce kaşlarını çatıp ardından kurt gibi sırıttı. Dostlarının hayran olduğu mutlu evliliklerini düşünerek, sadece kendisine ait bir kadının cazibesine kapıldı.

"Ben de bilmiyorum! Dur bakalım, parti dağılınca önce Asena ile konuşuruz. Vay be, bu ülkenin kadınları çok güzel dostum ve ilginç! Kesinlikle çok ilgi çekiciler. Tanrım, çok tatlısın güzelim." Gözleriyle aynı renkte olan yeşil elbisesinin içindeki egzotik kadından bakışlarını ayırmadan, "Gözde! Martin, flash beleğin yanında mı, sonra şunu kaydedelim." derken farklı bir hevesle izlemeye devam etti.

***

"Bu iş oldu Gizooşşş, çak!"

Zafer hissiyle elini havaya kaldıran genç kadın, kuzeniyle havada beşlik çakarken kahkahaları içeriden duyulmasın diye elini yine ağzına kapattı. Operasyonun ilk aşamasının başarıyla sonuçlanmasından duyduğu memnuniyetle "Evlenmek için ikisi de tam kıvamındalar, gün bitmeden peşime düşeceklerine eminim. Hele diğer video kayıtlarını izleyince hiç şansları kalmayacak." diyerek kısık sesle açıklama yaptı. Sevdiği iki kişiyi daha yanlarına getirecek olmanın sevinciyle, kendisine katılan kuzeninin yorumunu dinledi.

"Ne var kız o kayıtlarda?"

"Düğün, nişan ve geçen yaz hep beraber gittiğimiz tatil. Hani şu yat gezisinde çektiklerim de dâhil."

"Hıımmm, haklı olabilirsin! Hatunların ikisi de birbirinden güzel, gören gözlerini ayıramıyor. Biraz çocuksu bir yanları var ama o da yakışıyor fıstıklarıma. Kız ben senden iyice korkmaya başladım, o yüzden mi bütün yaz elinde kamerayla gezdin."

"Evveeet. Şimdi sıra, kuzucuklarımı buraya getirmekte... Hazır ol Gizoş, yakında çifte düğünümüz var."

"O kadar da değil, ağır ol bakalım! Öyle çok ümitlenme, belki bu hıyarlarla anlaşamazlar."

"Bal gibi de anlaşacaklar, seçtikleri eşleşme bile beklentimi karşılıyor! Ay kızların isimlerini söyleyince, vallaha ben bile şaşırdım." derken arkalarından gelen Nathalie'nin bağırma sesiyle yerinden sıçradı.

"Aysenaaaaaaaaa..."

"Hııışşşşttt! Bağırmasana be..."

"Ödümü koparttın be manyak, aklımı başımdan aldın! Ay bunların hepsinin tepesi delik ya! Allah Allah, bir normal insan yok aralarında. Bok var bağırıyorsunuz! Ulan en sonunda ağzımı bozacaksınız benim."

"Hı! Gizem, ne diyorsun ben seni anlamıyorum?"

"Ananın örekesi diyorum, sarı cadı. Cık cık cık cık... Bir şeyi de anlamayıver."

"Gizeeeeeemmm! Damarın tuttu yine, sakin olur musun biraz?"

"Nasıl olayım Asena, hepiniz birlik olup beni delirttiniz."

"Allah'ım, sabır!" Kuzeninin inatçı ifadesinden bakışlarını ayırıp

"Nathalie, yüksek sesle konuşmak hiç hoş değil. Gizem, ayıp olduğunu söylüyor hayatım." diyerek meraklı cadıya açıklama yaptı.

"Ya! Özür dilerim. Siz ne yapıyorsunuz burada bakayım?"

"Sana ne, sana hesap mı vereceğiz? Paşa gönlümüz, belki kapı ağzında durmak istedi. Hayret ya, karı dulcuk gibi her bir boka müdahil."

"Haydaaaaa! Kızım, çocukla çocuk olmasana ya, kafayı mı yedin?"

"Asena, neden kendi dilinizde konuşuyorsunuz?"

"Sen anlamayasın diye."

"Ooofff!" Kuzenini uyarma konusunda pes eden genç kadın, ergenlik çağına gelen Nathalie'ye, "Alışkanlık bir tanem. Burada hiçbir şey yapmıyoruz, dışarıya çıkmadan önce ayaküstü konuşuyorduk. Sen neden geldin, bana bir şey mi söyleyecektin?" diyerek gülümsedi.

"Evet. Pasta kaldı mı, Asena?"

"Cihan ablanın getirdiği var. Sen geç, ben şimdi getiririm."

Sözlerini bitirmesiyle harekete geçmeye yeltenen genç kadın, duyduğu su sesiyle önce kuzenine sonra beraberinde kafasını eğip yere baktı. Gizem'in bacak arasından akan suyu görünce, aynı anda göz göze geldiği kadınla şoka girerek bakıştı. "Aaaaaaa, Anneeeeeeeeee! Gizem, yere işedi." diye bağırarak bahçeye fırlayan Nathalie'nin arkasından, öylece dikilirken genç kadının kasıklarına giren sancıyla kendisine geldi.

"Gizem!"

"Aaaaahhh! Bu da ne? Ahhh ahhh aahhh... Asenaaa, A-sen-aaaaaaa... Aaaaahhh... Allah'ım, çok şükür sancı azaldı! Ne oluyor?"

"Ne olacak, doğuruyorsun!"

"Ama daha yirmi gün var!"

"Onu bana söyleme, kızın erken gelmeye karar vermiş. Gizem, suyun gelene kadar hiç mi sancı hissetmedin?"

"Ne bileyim ben ya, onlar hafifti geçer diye ümit ettim."

"Allah seni bildiği gibi yapsın, anormal karı!"

"Kahretsin, çok kötü canım yanıyor." Arkası arkasına ağzından nefes verirken "O salak kurstaki karıyı yakalarsam soracağım ben ona... Huh huh, Nefes kontrolüymüş bookk! Hiçbir ise yaramıyor Allah'ım,

bu nasıl bir acı?" diye söylenmeye devam etti. Kendisini sımsıkı tutan kuzeninin kollarına yapışarak, vücudunu ortadan ikiye ayırıyor gibi hissettiği acıya katlanmaya çalıştı. "Gizeeeeeeeeeemmm..." diye bağıran kocasının sesini duyunca, yüzünü buruşturarak nefes çalışmasına devam etti.

"Gizeeeeeeeeeemmm!"

"Neeeeeeee? Bağırmayın ulaaaaaannn, bağırmayın! Aaaaaahhhhh, aahhh canım yanıyor! Ulaaaaannnn senariiiisssstt, seni elime geçirirsen canına okuyacağım. Daha doğurmama iki hafta vardı, ne diye erkene çektin?"

"Gizeeeeeeeeeeemmmm."

"Allah cezanı versin senariiiisssstttt, bağırtma şunları! Aaahhh, aahhh... Çok acıyor, huh huh huh çok kötü..."

"Manyak mısın be ne diyorsun, kafayı yedin galiba! Çok şükür geldin Rick, al karını doğum başladı. Ha, bir de mümkünse bağırma."

"Gizem!" Kendi kendine söylenip duran, küfürler eden karısına sarılırken "Gizem aşkım, geldim bebeğim!" diyerek ne söylediğini anlamaya çalıştı. Arkasından içeriye dalan insanlara talimatlar verdiği sırada, kucakladığı gibi dikkatle otoparkın yolunu tuttu.

"Aaaahhh aaahh... Nefes, evet nefes kontrolü yap, huh huh huh... Yok ya ben vazgeçtim, huh huh doğurmayacağım. Rick, Riiiiiick çok canım yanıyor Rick, huh huh..."

"Tamam aşkım, birazdan geçecek! Tanrım... Gizem, dayan güzelim birazdan hastanede olacağız."

"Huhh huh huh... Allah'ım, çok acıyor! Nefes ver, huh huh... Senarist, kendime bir geleyim sana bunun hesabını soracağım. Aaaaaaahhh, huh huh huh... Allah cezanı versin senarist, huh huh... Sezeryan yazsaydın ya, bana garezin mi vardı, bu nasıl acı? Ca-canına okuyacağım senin, bekle beni... Aaaaaaahhhhh, huh huh... Bekle, yine geleceğim."

***

Doktorlar da dâhil olmak üzere saatlerce süren sancının ardından kızına kavuşan genç kadın, bebeğinin yüzünü görmesiyle çektiği bütün ıstıraba değdiğini düşündü. Yine de bir daha çocuk sahibi olmaya karar

verirse, bu konuyu iyice irdeleyip masaya yatırma kararı aldı. Doğum esnasında fenalaştığı için anca kendisine gelen koca adamına sevgiyle bakarak, en az kendisi kadar yorgun göründüğünü içinden geçirirken gülümsedi.

Yanından ayrılmamak için direnen ve en sonunda dayanamayan yufka yürekli erkeğine elini uzatıp yanağını şefkatle okşadı. Hemen karşılık veren aşkının, avucunun içini öpmesinin ardından sayısız teşekkürüne bir yenisini eklemesini dinledi.

"Duygularımı kelimelerle anlatamıyorum Gizem, sen hayatımda başıma gelen en güzel şeysin ve şimdi de kızımız. Aynı sana benzeyen minik bebeğim! Sizi seviyorum aşkım..."

"Biz de seni çok seviyoruz, babacık." derken sevgiyle bakıştığı kocasıyla anlaşmış gibi yanında yatan kızlarına döndü. Hemşirenin yardımıyla emzirdiği bebeğinin kiraz tanelerini andıran minik dudaklarına, siyah saçlarının çevrelediği pembe beyaz cildine bayıldı.

Kapının çalınmasıyla birbiri ardına içeriye gelen akraba ve dostlarına dönerek, doğum öncesinden eser kalmayan gülen yüzüyle hepsini karşıladı. Tebrikler ve iyi temennilerin arasında, ailesine kavuşması için vesile olan Asena ile göz göze gelince, bakışlarıyla teşekkür etti. Başını sallayarak onay verirken gözleri yaşaran kuzenine katıldığı sırada, elini sımsıkı tutup bu manyağı çok sevdiğini düşündü. Bir yandan bebeğini sevgiyle izleyen kadının, ailesine haber verdiğini ve aralarında geçen konuşmaları anlatmasını dinledi. 10 gün sonra doğum için gelecek olan ailesinin, hemen biletlerini değiştirip yarın burada olacaklarını öğrenince rahatlayarak sevindi. Naime Sultan'ın da kendilerine katılmaya karar verdiğini duymasıyla, şaşırmakla beraber çok mutlu olduğunu hissetti. Cadı babaannesini bile çok özlediğini düşünürken hiçbir şeyi kafasına takmamasını emreden kadının, eşleri ve kızlarla beraber her şeyle ilgileneceklerini söylemesi üzerine elini dudaklarına götürerek öpücük kondurdu.

Kendisine sarılarak öpen kadının "Biraz dinlen bir tanem, çok yorgunsun." demesinin ardından hiç kimsenin kalmasına izin vermeyen kocasının odadaki insanları nazikçe dışarıya postalamasını izledi. Kedi ciğere bakar gibi Asena'yı takip eden Coll ve Martin'in haline gülerken, gelin adayları hakkında konuşmak için peşinde dolandıklarını düşüne-

rek kuzeninin yine haklı olduğuna karar verdi. Odada bulunan hemen herkesin hayatına bir şekilde dokunan Asena'nın, kendisine kattıkları için minnettarlık duyarak sevdiği insanları yolcu etti.

SON

BEN DE İDEALİM

İGAP 2

En yakın dostu Asena ve Gabriel'in düğün arifesinde tanıştığı, damadın sağdıcı James'e âşık olan Selen, genç adamla aile kurmayı hayal ederken aldığı birlikte yaşama teklifi ile yıkılır. James'e hissettiği yoğun duygulara rağmen genç adamı hayatından çıkarırken, yarım kalan aşkının acısını içine atarak önüne bakmaya devam eder.

Bir yanda dünyanın iki ayrı ucunda yaşadıkları halde aşkından vazgeçmeyi reddeden James, öte yandan kendisi için biçtiği hayat ve annesine söz verdiği idealleri için mücadeleden vazgeçmeyen Selen.

Selen, zamanla bu aşktan kurtulacağını ümit eder, ta ki Asena'nın kayınpederi, Sevgili Brandon amcası devreye girip iş teklifiyle onu Amerika'ya götürene kadar! Selen'in peşini bırakmaya niyeti olmayan James ve inatla ondan kaçan genç kızın aralarındaki sevimli ve bir o kadar duygusal çekişmeler için hazır mısınız?

Bir de hayatlarına bomba etkisiyle giren Asena'nın çılgın kuzeni Gizem ile ortalık iyice karışır.Arkadaşının, Manda lakabını taktığı Rick ile evlendirmeye karar verdiği kuzeni Gizem'in, huysuz ve sevimli doğasıyla ortalığı kasıp kavurması üzerine bitmek bilmeyen olaylara, kargaşaya ama en çok gülmeye hazır mısınız?

ISBN 978-625-7031-89-9
9 786257 031899

twitter.com/parolayayinlari
facebook.com/ParolaYayinevi
instagram.com/parolayayinlari